

ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

9

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

«ΦΡΥΓΩ»

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΫΠΑΡΕΙΝ ΤΗΣ
(ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΩΣ ΜΕΤΑΔΟΘΕΙΣΑΙ)
ΤΟΜΟΣ Β΄

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

ΑΘΗΝΑΙ 1979

9

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα
τοῦ Πνευματιστικοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν «Τὸ Θεῖον Φῶς»

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»
ΝΑΞΟΥ 110Α - 112 55 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 - 2236469
SITE: www.theion-fos.com

Πᾶσα ἀναδημοσίευσις, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, καθὼς καὶ
πᾶσα μετάφρασις, μερική ἢ ὀλική τοῦ κειμένου
ἀπαγορεύεται, συμφώνως πρὸς τοὺς «περὶ προστα-
σίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας Νόμους».

Copyright: Πνευματιστικὸς Ὁμιλὸς Ἀθηνῶν - 1979

“Φ Ρ Υ Γ Ω,”

ΤΟΜΟΣ Β΄

Ἐπικοινωνία ἀφθεῖσαι ὑπὸ
τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ Γ. Χ. Πιζάνη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

«ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ»

ΑΘΗΝΑΙ 1979

9

1941

1941

1941

1941

1941

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Διὰ τοῦ παρόντος Β' τόμου ολοκληροῦται τὸ ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν προὔπαρξιν τῆς ἀδελφῆς Εὐφροσύνης Στρατηγοπούλου. Τὸ ἔργον χρονικῶς ἀρχεῖται τὰ τέλη τοῦ 1964 καὶ ἐξικνεῖται μέχρι καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1968. Ἐν τῷ μεταξύ πλῆθος ἄλλων ἔργων τῶν ἐπουρανίων εἶδον τὸ φῶς, ἐκδοθέντα ἤδη ἢ ἀναμένοντα τὴν ἐκδοσὴν των. Τὰ ἐν τῷ ἔργῳ ΦΡΥΓΩ διαλαμβανόμενα, παρὰ τὴν φαινομένην ἀπλότητά των καὶ χωρὶς αὐτῆ νὰ σπιλοῦται, καλύπτουν μέγα θάθος, ἀσύλληπτον ὕψος, ἀποκαλυπτικὸν μῆκος καὶ πλάτος ἐννοιῶν, οὕτως ὥστε διὰ τῆς ἀρμονικῆς συζεύξεως τοῦ Λόγου νὰ ολοκληροῦται ὁ ἐπωφελεῆς σκοπὸς τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πανανθρώπινου γένους. Μορφή ἀπέριττος ὡς γυνή, ἀπεικονίζει τὴν ὠραιότητα τῆς ἀπλότητος τῆς γυναικὸς ἐκείνης ποῦ ἔχει ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων τῆς ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ της, τοῦ συζύγου της καὶ τῆς κοινωρίας. Διὰ τοῦ πνευματικοῦ κάλλους της, θέλγει τὰ ὑψηλά πνεύματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς της, ὥστε μετέχουσα τῶν συμποσίων καὶ τῶν διαλόγων των, νὰ προσφέρῃ τὸ ἄρωμα τοῦ ἰσοζυγισμένου της λόγου πρὸς ὠφέλειαν καὶ πνευματικὴν τέρψιν τῶν παρισταμένων συνομιλητῶν. Ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῶν Φιλοσόφων τῆς ἐποχῆς της συνδιαλέγεται μετὰ τῶν πεφωτισμένων Σοφῶν τοῦ πνεύματος καὶ διὰ τῆς εἰρηνικῆς της διαθέσεως κατορθώνει νὰ ἀποσπάσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ κῶτων τῶν ἐχθρῶν της, ποῦ ἀπὸ αἰσθήματα ζηλοφθόνου προθέσεως κινούμενοι, ἤμφισβήτουν τὸ τάλαντον τῆς χάριτος τοῦ λόγου της, ἐνῶ εὐρισκόμενοι ἐνώπιόν της μετετρέποντο διὰ τοῦ ἠπίου λόγου της εἰς φανατικούς της ὑποστηρικτάς. Ἐπειδὴ τὸ Καλὸν διαιωνίζεται καὶ οὐδὲν ἀπόλλυται ἐν τῷ Σύμπαντι, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀνέλαβε νὰ ἐξάρῃ καὶ νὰ τιμήσῃ τὸ ὄνομα ἐκείνης ποῦ ἐλάμπρυνε τὸ γένος τῶν γυναικῶν καὶ ἐτίμησε τὸ δευτερον φύλον ὡς συνεργάτις τοῦ ἀνδρός της κατὰ τὴν ἀκανθῶδη διαδρομὴν τοῦ βίου του. Φύσις περίεργος, ἐπιζητεῖ νὰ ὑπείσέλθῃ καὶ εἰς τὰ πλέον περιπίλοκα τῆς διανοήσεως προβλήματα, ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶναι ὠφέλιμος εἰς μεγαλύτερον κύκλον ἀδελφῶν της. Εἶναι τὸ θάλασμον τοῦ πονοῦντος, ἡ ἐλπίς τοῦ μοχθοῦντος, τὸ θάρρος τοῦ μαχητοῦ, τὸ χιμῶγελο τοῦ παιδιοῦ, ὁ κότινος τῶν νικητῶν καὶ τὸ λαμπρὸν κόσμημα τοῦ οἴκου της. Διακρινο-

μένη διὰ τὸ μεγάλο της πνεῦμα, ἐπανενσαρκουῖται πρὸς ἀπόκτησιν ψυχικοῦ σθένους καὶ ἐπίτευξιν ἰσοσταθμισμένης διαθέσεως. Αἱ σελίδες τοῦ Διδασκάλου Εὐκλείδου ἐκ τῆς προενσαρκώσεώς της, δίδουν ἀποσπασματικῶς τὴν πολύπλευρον φύσιν τῆς συνετῆς γυναικός, ὥστε νὰ καταξιῶνουν τὸ δεύτερον φύλον κατὰ τὴν συνεργατικὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς δράσιν του, ἐπ' ὠφελεία τῶν ἀνθρωπίνων ὄντοτήτων.

Ἄδελφή Εὐφροσύνη.

Ἐπήρξες ἡ δάφνη τῆς χώρας σου καὶ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος μὲ χρυσὴν δάφνην στέφει τὴν λευκὴν κεφαλὴ σου. Δέξου ἀδελφή τῆς ἀγάπης τὸν χαιρετισμὸν τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ἀδελφῶν σου ἐκείνων πού εἰς ἐσὲ ἀνεῦρον καὶ ἀνεγνώρισαν, τὸν στόχον τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ των προορισμοῦ.

Π. Ο. Α.

Ἐνατρέξατε εἰς τὰς προφητείας μας

30 Μαρτίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Νὰ προσέχετε τὰ Κείμενά σας, νὰ μὴ ἔχουν τὸν Ἐκκλησιαστικὸν τύπον, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅταν ἴδουν θρησκευτικούς τύπους, ἀποφεύγουν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ οὕτω ἡ μελέτη καθίσταται δυσχερεστάτη δι' αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐτονίσθη πολλάκις ἀπὸ ἡμᾶς, τὸ κείμενον νὰ γράφεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἔλξεως τοῦ λόγου. Ἡ Γνώσις, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ἀτελεύτητος! Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀκόμη ἀναλύσει τὰ χρώματα καὶ τοὺς κραδασμούς τοῦ λόγου ἢ τῶν φθόγγων τῆς μουσικῆς. Ταῦτα πάντα ἀποτελοῦν ἰδιαιτέρα κεφάλαια Διδασκαλίας μας.

Ἀπὸ τὰ Πνευματιστικὰ Κέντρα τοῦ Κόσμου σας, μόνον ἐσεῖς λαμβάνετε ὁδηγίας καὶ κείμενα ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ εἰς μεγάλην ποικιλίαν. Εἰς ἄλλα Κέντρα ὁμιλοῦν ψυχαί, διδασκόμεναι ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς, ἵνα προετοιμασθοῦν εἰς τὸ μέλλον. Αἱ ὁμιλίας τῶν ψυχῶν αὐτῶν, εἶναι πολλάκις ἄρτιαι εἰς ἔκφρασιν λόγου· δὲν ἀποκαλύπτουν, ὅμως, τὴν Διάρθρωσιν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ μέρη τῶν Μυστηρίων Του. Δὲν δίδουν ὀρισμούς ἀγνοοῦς. Διὰ τοῦτο ἡ διδασκαλία αὕτη εἶναι καθυστερημένη ἀπὸ πολλὰς πλευράς. Τὸ μόνον ἀγνωστον εἰσέτι Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Λόγου, εἶναι τὸ ἰδικόν σας, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει ὅλα τὰ Κέντρα ὁμοῦ. Τὰ ἀσήμαντα αὐτὰ Κέντρα ἔχουν φήμην· καὶ τὸ Πραγματικόν, τὸ σημαντικώτερον ὅλων εὐρίσκεται ἐν σιωπῇ.

Ἐνατρέξατε εἰς τὰς Προφητείας μας καὶ συγκρίνατε αὐτὰς μετὰ τῶν ἄλλων Κέντρων, διὰ νὰ ἴδητε ὁποῖα διαφορὰ ὑφίσταται μεταξύ των. Ἡ ἀσήμαντος ἄλλυσις τοῦ Κυρίου ἐδόξασε τὸ Ὄνομά Του. Τὸ ἀσήμαντον τοῦτο Κέντρον, θὰ θέσῃ τοὺς Νέους Λίθους ἐπὶ τῆς παλαιᾶς θάσεως τοῦ Ἱεροῦ Λόγου.

Κινοῦνται πολλοὶ ὑπὲρ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Μῆτρως καὶ Ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας τῆς Χριστιανικῆς Ἡθικῆς, διὰ ν' ἀποτινάξουν ἐκείνους, οἵτινες φέρουν συνεχῶς προσκόμματα διὰ τὸ Μέγα Ἔργον. Ὁ Χριστιανικὸς Κύκλος θὰ συμπεριλά-

θη ὅλας τὰς Θρησκείας ἐντός του, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξουν ἄλλοι ἐκπορευόμενοι ἐκ τοῦ Κακοῦ Πνεύματος.

Πολλὰ πρόκειται νὰ συμβοῦν, διὰ ν' ἀλλάξῃ ὄψιν ἢ ἐσφαλμένη γνώμη. Ἔστε ἄγρυπνοι πρὸ τῶν συντόμων ἀλλαγῶν τοῦ ρεύματος. Ἐχετε πρὸ ὀφθαλμῶν, τὰς ζημίας καὶ τὰ κέρδη τῶν Λαῶν καὶ συσχετίσατε αὐτὰ μὲ τοὺς Λόγους Μου.

ΟΡΦΕΥΣ : "Ὅταν, ἀδελφή, ἄδουν οἱ Ἄγγελοι, μὴ νομίσης ὅτι ὑπάρχει Φωνὴ ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ποίαν αἴσθησιν ἐν τῇ Γῆ σας προξενεῖ ἡ μουσική; Τὴν ἰδίαν αἴσθησιν σὰς προξενοῦν τὰ κύματα τῆς φωνῆς Των.

Ἡ Μουσική, ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀκοήν σας τὰ κύματα τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς. Τοῦτο συνέβη πλειστάκις εἰς τὴν Γῆν, δηλαδή ν' ἀκούσετε μουσικὰ ὄργανα ἢ φωνὴν τῶν Ἀγγέλων. Ἄδουσιν ὅμως τῶν Ἀγγέλων τὴν φωνήν, δὲν ἔχετε εἰσέτι ἀκούσει. Δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ αὐτό, ἀρκεῖ νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ πρῶτα θήματα τῶν ἀποσταλέντων ἐξ Οὐρανοῦ Ἀποστολέων Μας, διὰ νὰ στραφοῦν ὅλοι πρὸς τὸ Θεῖον, τὸ Ὑπέρτατον Αὐτὸ Ἄγνωστον Ὀν τῆς ὅλης Δημιουργίας. Ἄλέγω Ὀν, διὰ νὰ Τὸ συλλάβετε. Ἐφ' ὅσον εἶναι Ἄγνωστον, δὲν ἔχει ὀνομασίαν χαρακτηριστικὴν. Συλλαμβάνεται διὰ τῆς ψυχῆς καὶ παραμένει ἐν τῇ καρδίᾳ, ὡς διεισδυτικὴ δύναμις.

Εἰς τὴν προὔπαρξίν σου, ἀδελφή, δὲν ἠδύνασο νὰ Τὸ συλλάβῃς. Ἐπίστευες εἰς τοὺς θεοὺς μὲ κάποιαν προφύλαξιν. Ἠσθάνεσο ὅμως τὴν Ἰσχύν Του, χωρὶς νὰ δύνασαι νὰ ἐκφράσης τὸ τί εἶναι καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Παρ' ὅτι ἀντελήφθης τὴν Παντοδυναμίαν Του, ἠθέλησες νὰ μάθῃς τὰς πρὸ τῆς Δημιουργίας Δυνάμεις Του. Ἐπενέβη ὅμως ὁ Ἄρχων τῆς Ἀληθείας καὶ σοῦ ὑπενθύμισεν ἀρχαῖον ρητὸν περὶ τῆς γυναικός, ὅτι: «ἡ σιωπὴ εἶναι προτιμότερα τῆς περιεργείας».

Σὺ δέ, ἀπήντησες διὰ τῶν ἀκολούθων ἐρωτήσεων:

«Καὶ ἄν, Ἄρχοντά μου, εἶμαι ὀλίγον τι περίεργος, τοῦτο εἶναι ἐλάττωμα τῆς φύσεώς μου. Ἐδημιουργήθην κατὰ τὴν Θέλησίν Του τοιαύτη, διὰ ποῖον ὅμως σκοπὸν, τοῦτο δὲν τὸ γνωρίζω καὶ οὔτε ἔχω τὴν περιέργειαν νὰ τὸ μάθω. Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι τὸ κάθε τί ἔχει καὶ ἕναν διάφορον σκοπὸν. Ὁ σκοπὸς ὅμως, ἔχει καὶ αἷτια. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θὰ ζητήσω αὐτὰ, ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις μου εἶναι περιορισμέναι».

—«Καλῶς ἐσκέφθης», σοῦ ἀπήντησε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. «Ὅταν ἐπανέλθῃς, πρόσεξε νὰ μὴ περιπέσῃς εἰς τὴν ἐπιμονὴν νὰ μάθῃς ὅ,τι δὲν πρέπει. Δηλαδή νὰ γνωρίζῃς αὐτά».

Αὐτὰ συνέβησαν, ἀγαπητὴ ἀδελφή, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἀλλὰ βλέπεις τὸ ὑποσυνείδητον σὲ ὑπεκίνησε καὶ τὸ πνεῦμα σου ἐτυραννεῖτο ἐνίοτε μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν, διότι ἐλησμόνησες τὴν ἀπάντησιν τοῦ Φωτός, τὴν ὁποῖαν ὑπενθυμίζω πλέον διὰ νὰ ἡρεμήσῃς.

ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ : Ἦλθον, νὰ σὰς ἰδῶ καὶ νὰ σὰς εὐχηθῶ. νὰ εἴσθε πάντα ἡρεμοὶ, ~~καλοὶ~~ καὶ εὐσεβεῖς. Ἡ στιγμή αὕτη εἶναι ἡσυχος καὶ ἡ ἡσυχία ἐντείνει τὰς δυνάμεις τοῦ Φωτός Μας, ὥστε νὰ λαμβάνετε ἀρτιωτέραν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα —δι' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους— εὕρισκόμεν εἰς τὰ πέρατα τοῦ Οὐρανοῦ εἰς Κόσμους τοὺς ὁποῖους οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἐφαντάσθη ὅτι ὑφίστανται.

Οἱ Κόσμοι αὗτοι εὕρισκονται πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὸ Ἡλιακὸν σας Σύστημα. Ἄλλοι Ἥλιοι τεράστιοι φωτίζουν Ἀστέρας κατὰ πολὺ μεγαλυτέρους ἀπὸ τὴν μικρὰν Γῆν. Ὁ Ἥλιος σας εἶναι μία κουκίδα ἄμμου πρὸ τοῦ μεγάλου ὄγκου τοῦ Ἡλίου ποῦ ἐπεσκέφθην. Ἐάν ὁ Ἥλιος αὐτὸς ἦτο εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἰδικοῦ σας Ἡλίου, ἡ Γῆ θὰ εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὡς κόνις εἰς τὸ Ἄπειρον!

Σὰς δίδω μίαν πενιχρὰν ἰδέαν τῆς διαφορᾶς, διὰ νὰ ἐννοήσετε τί εἶδον.

Μοὶ ἐφάνη ὡς Μικρὸν Σύμπαν ἡ διάμετρος τοῦ Ἡλίου αὐτοῦ. Ἡ διάμετρος τοῦ Ἡλίου τούτου καταμετρᾶται μὲ τὸ Γῆϊνον μέτρον, εἰς πέντε δισεκατομμύρια μέτρα (5.000.000.000). Ἐάν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν διάμετρον αὐτὴν ὑπολογίσατε τὸν χῶρον, καὶ θαυμάσατε τὴν Ὑπερτάτην Ἀρχήν: Τὸν Δημιουργόν!

Ὁ Ἥλιος αὐτὸς ἔχει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν Γαλαξιῶν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σὰς εἶπω πόσον ἀπέχει ἀπὸ τὴν Γῆν. Διότι σεῖς ἔχετε ὡς μέτρον τὸν χρόνον τοῦ φωτός. Καὶ ὁ Ἥλιος, διὰ τὸν ὁποῖον γίνεται λόγος, δὲν εἶναι καθόλου ὄρατος εἰς τὴν Γῆν.

Ἐμελέτησα ἐκεῖ τὴν θερμότητα, ἥτις εἶναι ἀφάνταστος διαλύει τὰ πάντα εἰς τεραστίαν ἀπόστασιν. Ἐάν μοὶ ἐπετρέπετο θὰ σὰς ἔλεγον ἀγνωστὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου τούτου, τὰ

ὅποια δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν Γῆν, ἂν καὶ ἐμμέσως ὑπάρχει κάποια σχέσις. Διότι ὁ ἕνας Κόσμος ἔλκεται ἀπὸ τὸν ἄλλον εἰς τὸ στερέωμα.

“ Ἄλλην φορὰν θὰ σᾶς εἶπω καὶ κάτι ἄλλο.

6 Ἀπριλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Αἱ ἀναμνηστικαὶ ἡμέραι τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου, φέρουν τοὺς πιστοὺς πλησιέστερον πρὸς τὴν Οὐράνιον Αὐτοῦ Ἴσχύν. “ Ὅλοι ἐνθυμεῖσθε διατί ὁ Κύριος κατήλθεν ἐξ Οὐρανοῦ καὶ ποῖον σκοπὸν ἐπεδίωκε, χωρὶς ν’ ἀντιλαμβάνεσθε τὴν οὐσίαν τῆς Ἀγάπης Του. Διότι, ἐὰν δὲν ἀγαπήσετε τὸν πλησίον σας ὡς ἑαυτὸν, ἀδίκως κοπιάζετε, διὰ νὰ ἐντοπισθῆτε εἰς τὴν κεντρικὴν δύναμιν Αὐτοῦ, ἣ ὅποια εἶναι ἡ Ἀγάπη.

Ἀγαπήσατε τοὺς ἀνθρώπους, διὰ ν’ ἀγαπηθῆτε ὑπ’ αὐτῶν.

Ἐνεργήσατε μὲ καλωσύνην, διὰ νὰ γευθῆτε τὴν οὐσίαν τοῦ Καλοῦ.

Σκορπίσατε τὴν χαρὰν, διὰ ν’ ἀπολαύσετε τὴν ἱκανοποίησιν τῆς καρδίας σας.

Καταθέσατε τὴν βοήθειάν σας εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν συνανθρώπων σας, διὰ νὰ ἔχετε καταθέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου μὲ τόκον διπλάσιον καὶ τριπλάσιον τῶν εἰσφορῶν σας.

Δώσατε τὸ θάλασμον εἰς τοὺς πονεμένους, διὰ νὰ κερδίσετε τὴν ἀμοιβὴν τοῦ Πλάστου.

Συμβουλευσατε τοὺς ἄφρονες, διὰ νὰ λάβετε θέσιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

“ Ὅσαι ψυχαὶ ἐπανερχονται εἰς τὸ Βασιλείον μας, ὅλαι δὲν ἔχουν θέσεις ἐντὸς τῆς Πολιτείας μας, ἀλλὰ παραμένουν ἔξω αὐτῆς.

Ἰμνήσατε τὸν Κύριον, ἵνα σᾶς δώσῃ Θεῖαν Φώτισιν καὶ ἀντιληφθῆτε τὰ ὅσα ὁ Οὐρανὸς διδάσκει.

Ὁ Κύριος ἐκτελεῖ τὸ χρέος Του ἔναντι ἐκείνων, οἵτινες ἐκτελοῦν τὸ ἰδικόν των.

Τὰ κηρία, ἀναμμένα διὰ τὰς ψυχάς, συμβολίζουν τὴν μνήμην πρὸς αὐτάς· καὶ ἡ μνήμη ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ψυχῶν, ὥστε νὰ λαμβάνουν ἐκ τῆς Γῆς ἐνθάρρυνσιν καὶ ὠθησιν πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ προορισμοῦ των. Ἡ συνήθεια αὕτη ἔχει

τὸν ἱερόν της σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἐγνωρίσατε. Τὸ μέγεθος τοῦ κηρίου, οὐδένα οὐσιαστικὸν ρόλον ἔχει, ἀρκεῖ ἡ λυχνία τῆς μεταδόσεως ἐπὶ τῆς μνήμης νὰ εἶναι ἱερά, διὰ νὰ ἔχη ἰσχύον ἐντάσεως μεγάλης λάμπσεως.

Μὴ θαυμάζετε ἐκείνους, οἵτινες προφητεύουν ἐπὶ πληρωμῇ. Οὗτοι ἔχουν σκοτεινάς δυνάμεις καὶ μόνον ἐπὶ τῶν γηϊνῶν ἀναφέρονται, διὰ νὰ ἔλξουν, καὶ ὕστερον νὰ ἀπογοητεύσουν.

Διὰ τὸν Ὅφιν θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ὁ ἀδελφὸς Ἐμπεδοκλῆς, ἀναλύοντας τὸν μῦθον.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Ὁ ὄφις εἶναι τὸ μόνον ἐξ ὄλων τῶν θηρίων τὸ πλέον θδελυρόν σύρεται διὰ τῆς κοιλίας του εἶναι ἐλαστικός· ἔχει δυνάμεις μαγνητικάς, δηλαδὴ ὑπομονὴν καὶ ὑποβολήν. Ἐμφανίζεται ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸν ἀναμένουν. Διὰ τοῦτο ὁ μῦθος λέγει ὅτι τὸ Κακὸν Πνεῦμα ἐν εἶδει ὄφεως παρουσιάσθη εἰς τοὺς πρωτοπλάστους.

Ὁ ὄφις τοῦ Παραδείσου, ἐλάλησε μὲ τὴν ἀνθρώπινον γλῶσσαν.

Μήπως εἰς τοὺς μύθους δὲν ἀναφέρονται δράκοι ὡς φύλακες, ποὺ ὁμιλοῦν ἀνθρώπινα;

Μήπως δράκοι δὲν λέγονται καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ὄφεων;

Διατί, ὁ μῦθος δίδει ἀνθρώπινον λαλιάν εἰς τοὺς δράκους ἢ ὄφεις;

Διότι, ἀδελφή μου, ἐν γένος ἐξ αὐτῶν ἔχει ἀνθρώπινον ἄρθρωσιν καὶ ἐὰν ἐπιχειρήσετε νὰ τιθασεύσετε τὸ θηρίον αὐτὸ καὶ τοῦ διδάξετε νὰ ὁμιλῇ, θὰ θαυμάσετε ὅ,τι μέχρι σήμερον δὲν ἐσκέφθητε.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ παραδείσιος ὄφις νὰ ὁμιλῇ καὶ ὁ ἐπίγειος νὰ σιωπᾷ. Ἀποκαλύπτω διὰ πρώτην φοράν τὴν ιδιότητα ταύτην ἑνὸς γένους τῶν ὄφεων.

Οἱ ὄφεις γνωρίζουν πλεῖστα ἐκ τῶν βοτάνων, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν ὡς φάρμακα διὰ τὴν ἴασίν των.

Ὁ ὄφις θὰ σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν σπανίων βοτάνων, ποὺ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ὀλόκληρος ἡ Οἰκουμένη.

Ὁ ὄφις σκέπτεται, ζυγίζει τὴν σκέψιν του, καὶ ὕστερον ἐπιτίθεται, ἐὰν εὐρίσκεται πρὸ κινδύνου. Τὸν περιφρονεῖτε, ὡς ποταπὸν καὶ μισερὸν θηρίον. Ἐχει καὶ τὰς γηϊνοὺς ἀρετάς του. Ἐὰν παρηκολουθῆτο ἀπὸ τὸν ἐρευνητὴν, πολλὰ θὰ ἐμάνθανεν ὁ τελευταῖος ἐκ τοῦ ὄφεως.

Καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ὑπάρχουν ὄφεις. Εἶναι ἀμφίβιοι. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν δηλητήριον καὶ ἄλλοι εἶναι σύσφιγκτήρες, ὅπως καὶ εἰς τὴν ξηράν.

Ἐκ τῶν γνωστῶν, ὅλα σας εἶναι ἀγνωσία.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἄδελφή, μὴ ἐκπλήττεσαι, ὅταν μανθάνῃς τὰ ἀγνωστα τῶν γνωστῶν, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀγνωστος εἰς ἑαυτόν.

Ὅταν εὐρισκόσουν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐγνώρισες πολλά ἐκ τῶν ἀγνώστων, καὶ καθημερινῶς ἐθαύμαζες περισσότερο τὰ θαύματα τοῦ ὕλικου Κόσμου, ἀγνωστα εἰς τοὺς εἰδικούς, καὶ ἀκόμη περισσότερο ἐθαύμαζες τὰ Οὐράνια Φαινόμενα. Εἰς τὰς διδασκαλίας μας, δὲν ἔπαυες οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Ἀπαντήσεις ἐλάμβανες ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Ἀρχηγούς, οἱ ὅποιοι δὲν ἤθελον νὰ σοῦ στερήσουν τὴν χαρὰν τῆς μαθήσεως, ἀπὸ ἐκτίμησιν εἰς τὴν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματός σου. Χωρὶς νὰ σκεφθῆς καλὰ τὴν ἐρωτησίαν σου, ἐξεδήλωσες τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃς πτηνὸν ἐλεύθερον, διὰ νὰ περιπλανᾷσαι ἀπὸ χώρας εἰς χώραν. Τοῦτο σοῦ εἶπεν εἰς ἕκ τῶν Σοφῶν Ἀρχόντων, «εἶναι ἐπιθυμία ἀστάτου χαρακτῆρος». Ἡ ἰδέα αὕτη εὐρίσκεται εἰς ἀπάσας τὰς γυναικας.

Σὺ ἀπήντησες εἰς τὸν Ἄρχοντα ὡς ἑξῆς: «Ἐξεδήλωσα μίαν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐξήτασα κατ' οὐσίαν. Ὡς ἐκ τούτου, δὲν ἔπεται ὅτι προτιμοῦσα νὰ ἦμουν πτηνόν. Δηλαδή νὰ ὑποτιμῆσω τὴν ὄντοτήτά μου μὲ μίαν μεταμόρφωσιν. Ἡ ἐκδήλωσις μιᾶς σκέψεως, δὲν εἶναι πραγματικὴ θέλησις, μειώνοντας τὸ Ἔργον τοῦ Κυρίου εἰς κατωτέραν ποιότητα».

Ὁ Ἄρχων δὲν ἀπήντησεν εὐθύς· ἀνεγνώρισεν εἰς ἐσὲ τὴν δύναμιν τοῦ Λόγου, καὶ εἶπεν: «Δι' Ἡμᾶς, εἶσαι πάντα ἀδελφή, τὸ καλλικέλαδον πτηνόν τοῦ Οὐρανοῦ».

Αὐτὰ μεταδίδω ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ἀγαπητὴ ἀδελφή Φρυγῶ, πρὸς γνώσιν σου.

9 Ἀπριλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Μὴ ἀμφιβάλλετε ποτὲ διὰ τὰ ὅσα λέγει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Οὗτος προλέγει πολλά, τῶν ὁποίων τὴν πραγματικότητα θὰ ἴδῃτε ἐν τῇ ἱκανοποιήσει σας. Οὐδεὶς δύναται νὰ πιστεύ-

ση ἄμεσα, ὅτι ὁ Οὐρανὸς σὰς ὀμιλεῖ καὶ σὰς δίδει Ὀδηγίας, Διδασκαλίας καὶ ἄλλα πολλὰ θέματα, ἄγνωστα εἰς τὰς γνώσεις τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ πίστις εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἔχει σκληρυνθῆ, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται οὗτοι τὴν Ἀλήθειαν, ὡς ἔχει αὕτη, ἀλλὰ τὸ ψεῦδος, ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται. Διότι ζῆτε εἰς Κόσμον ὁ ὁποῖος συνεχῶς ψεύδεται. Διδάσκει τὸ ὀρθὸν καὶ πράττει τὸ ἐσφαλμένον. Ὑμνεῖ τὴν Ἀλήθειαν, καὶ ἀσπάζεται τὸ ψεῦδος. Ὑποδεικνύει τὴν Ἀρετὴν, καὶ συναναστρέφεται μὲ τὴν Κακίαν. Ἀναγνωρίζει τὴν Εὐλικρίνειαν, καὶ ὑποστηρίζει τὴν Ὑποκρισίαν. Πάντες αὐτοὶ θὰ λάθουν ἓνα μᾶθημα ἐξ Οὐρανοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνθυμῶνται εἰς ὅλας τὰς γενεάς τῶν.

Ἐπιφυλάσσεται ὁ Οὐρανὸς νὰ δώσῃ ἐξ ἀνάγκης τὸ σκληρὸν μᾶθημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Φωνῆς Του εἰς πάντας τοὺς θνητοὺς, ἐξαιρέσει ὀλίγων, οἵτινες ἀκολουθοῦν τὴν Ὀδὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Οἱ Θεόσοφοι περιπλανῶνται εἰς τὰς διενέξεις τῶν, καὶ ἀλληλοσπαράζονται μὲ τὰ ἱμάτια τοῦ Κυρίου. Ὁ ἐγωϊσμὸς συνέτριπεν αὐτοὺς ἐντὸς τῶν ἐπάλλεων τῶν. Ἀδίκως προσπαθοῦν νὰ εὔρουν θέσιν ἀξίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Βαίνουν πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν διάλυσιν. Συσκοτίζουν τὰ πνεύματα, καὶ δὲν διευκρινίζουν τὴν Ἀλήθειαν, ὡς ἔχει, ἀλλὰ ἐνδύουν αὐτὴν μὲ τὸ ἔνδυμα τῆς ψευδοῦς γοητείας.

Μιμηθῆτε τὴν Ἀπλότητα τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς Λόγους Αὐτοῦ, διὰ νὰ εἴσθε ἐντὸς τῆς Διδασκαλίας Μας.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Σήμερον θὰ ἑορτασθῆ ἡ ἐπέτειος τῆς Ἀναστάσεως. Δηλαδὴ θνήσκει τὸ σῶμα καὶ ἀνίσταται ἡ ψυχὴ, ἡ ἀθάνα, ἡ γαλήνιος καὶ σωτήριος ψυχὴ τοῦ μεγάλου Τέκνου τῆς ἀφθάρτου Ἀθανασίας, διὰ νὰ λάθῃ εἰς τὸ Ἐπουράνιον Βασίλειον τὰ σκήπτρα τοῦ Πατρός Του.

Πρῶτον Τὸν ἐσυκοφάντησαν, Τὸν ἐρράπισαν, Τὸν ἔπτυσαν, Τὸν ἐχλεύασαν, Τὸν ἐμαστίγωσαν, διὰ νὰ Τὸν θανατώσουν μεταξὺ τῶν δύο κακούργων.

Ποῖον;

Τὸν Σωτῆρα τῆς Ἀνθρωπότητος. Ποῖοι; Οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἱερεῖς των. Καὶ ἐδειλίασεν ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ρωμαϊκοῦ νόμου νὰ δώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν ἀθωότητα. Ἐδειλίασε, διὰ τὴν μὴ ἀπωλέσῃ τὴν φήμην καὶ τὴν δόξαν τῆς κραταιᾶς Ρώμης. Διὰ τοῦ σοφιστικοῦ τεχνάσματος, ἀνέκραξεν: «Νίπτω τὰς χεῖρας μου». Ἡ δύναμις τοῦ Πιλάτου, ἐκάμφθη πρὸ τοῦ μεγαλείου Του, διὰ τὴν ἀποθάνῃ ἀργότερον ὡς ἄγνωστος καὶ εὐτελὴς θνητός. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρωσαν, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα των, τὰς συμφορὰς τῆς Χώρας των.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, εἶναι ἀναγέννησις εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι Φῶς Ἐλπίδος, διὰ τὴν μεταθανάτιον ζωὴν των. Εἶναι Ἀγάπη, θυσιασθεῖσα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν των. Εἶναι Γνώσις Ἀπόκρυφος, μεταδιδομένη σήμερον διὰ τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ὁ μετανοῶν ἐγκαίρως, καὶ ἀσπαζόμενος τὰς Ὁδηγίας τοῦ Κυρίου, θὰ εὕρῃ ἐλευθέραν τὴν Ὁδὸν τοῦ πρὸς τοὺς Οὐρανούς, διὰ τὴν εἰσέλθῃ ἀγνός εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Ἀθανασίας.

Ἡ μετάνοια, δὲν εἶναι στιγμιαία ἀπόφασις τῆς ὄντοτος, διὰ τὴν περιπέσῃ ὕστερον εἰς ἄλλα σφάλματα.

Ἡ μετάνοια, εἶναι βήπτισις ἀπαρνήσεως τοῦ παρελθόντος, ποὺ ἐγκολλοῦται τὴν νέαν τάξιν τῆς ὀρθότητος καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ὄδηγόν τὴν ἀγνήν Ἀγάπην καὶ φώτισιν τῶν ἀδελφῶν.

Ἡ Ἀνάστασις, εἶναι τὸ ἅπαν διὰ τὴν ψυχὴν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Τὸ κώνειον ἐνέκρωσε τὸ φθαρτόν μου σῶμα, διὰ τὴν κερδίσω τὴν Ἀθανασίαν.

Αἱ διδασκαλίαι μου ἐμόρφωσαν, διὰ μέσου τῶν μαθητῶν μου τὸν Κόσμον τῆς Γνώσεως, καὶ ἤνοιξαν Νέαν Ὁδὸν, ἀναμένοντες πάντες ἐξ αὐτῆς τὴν προσέλευσιν Ἐνὸς Νέου Ἠγέτου τῶν Ψυχῶν. Καὶ πράγματι, ὕστερον ἀπὸ αἰῶνας, ὁ Ἠγέτης Αὐτός, ἀποσταλεὶς τῇ Βουλῇ τοῦ Ἀνάρχου, καὶ τῇ ὀνομασίᾳ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἶδεν ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας πάντων. Ἐβίβη τὰς λεπτὰς χορδὰς τῆς καρδιακῆς Λύρας, καὶ ἡ μουσικὴ αὕτη ἠρέμησε τὰς ἀναστατωμένας ὀντότητας, διὰ τὴν θεμελιώσῃ τὴν Ἀληθῆ καὶ Μοναδικὴν εἰς ἀνθρωπισμὸν Θρησκείαν τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Κύριος ἐμαρτύρησεν, ἄλλ' ἔφερον εἰς πέρας τὴν Ἀπο-

στολήν Του, τὴν Θεῖαν Ἀποστολήν Του. Καὶ σήμερον ὄσοι ἀκολουθοῦν Αὐτὸν καὶ λέγονται Χριστιανοὶ κατ' ὄνομα, εἰς τὴν οὐσίαν εἶναι χειρότεροι καὶ τῶν Φαρισαίων. Μάχονται μὲ πάθος ἐναντίον τῶν ἀθῶων ἢ τῶν ἀγνοούντων τὴν Θεότητα, ἀντιθέτως πρὸς τὸν Κύριον, "Ὅστις ἐμάχετο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν Του μὲ Πραότητα καὶ Ἀγάπην!

Ποῦ εἶναι ἡ μίμησις αὐτῶν εἰς τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου;

Ποῦ εὐρίσκεται ἡ ἀγάπη των, ὅταν ἐνεργοῦν διὰ τοῦ μίσους;

Ποῖον παράδειγμα δίδουν πρὸς τοὺς ἀδελφούς των, ὅταν ἐπὶ πτωμάτων πατοῦν;

Ποῖαν Διδασκαλίαν διδάσκουν, ὅταν ἀγνοοῦν τὰ πρῶτα θήματα τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης;

Τί ζητοῦν νὰ κερδίσουν, ὅταν πρὸς τὸ θάραθρον κατευθύνονται;

Διατί κατακρίνουν τοὺς ἐξοντωτάς τοῦ Κυρίου, ὅταν οἱ ἴδιοι ἐξοντώνουν κατὰ χιλιάδας τοὺς ἀδελφούς των;

Ἔστι δίκης ὀφθαλμός, "Ὅς τὰ πάνθ' ὄρα!

ΕΥΚΛΙΕΙΔΗΣ: Ἀπορῶ, —ἐλεγε εἰς τὸν Ἄγγελόν σου Φύλακα— διὰ τὴν τεραστίαν καὶ ἀσύγκριτον διαφορὰν τῆς γῆινης ἀπὸ τῆς τοῦ Οὐρανοῦ ζωῆς. Ἐδῶ —ἐξηκολούθεις— ὅλα εἶναι ἀφηρημένα καὶ ὅμως ἀπτά εἰς τὴν ἔννοιαν των. Εἰς τὴν Γῆν, ὅλα εἶναι συγκεκριμένα καὶ ὅμως ἀπρόσιτα εἰς τὰς ἀνάγκας μας. Διατί;

Καὶ ὁ Ἄγγελος Φύλαξ, ὅστις δὲν εἶχε κατέλθῃ εἰς τὴν Γῆν, ἠγνόει τί νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐσέ, καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν βοήθειαν τοῦ Ἀριστοτέλους: Ἀδελφή, σοῦ ἀπήντησεν ὁ μέγας ἐρευνητὴς τῶν Ψυχῶν: Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀντιλαμβάνεται εὐκόλως τὸ ἀφηρημένον, διότι τοῦτο, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς μόνον εἶναι συγκεκριμένον. Ἐνῶ ἀντιθέτως, ἀντιλαμβάνεται τὸ συγκεκριμένον τῆς Γῆς, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. Καὶ ὅταν αὐτὸ ἐκφύγῃ ἐκ τῶν χειρῶν του, πονεῖ τὸ ἀντικείμενον, καὶ οὐχὶ τὴν οὐσίαν τῆς ἀξίας του. Εὐκόλως ὁ ἄνθρωπος δύναται ν' ἀπωλέσῃ τὸ συγκεκριμένον. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅμως, τὸ ἀφηρημένον οὐδέποτε δύναται νὰ τὸ ἀπωλέσῃ.

Ἄρα —ἀπήντησες εἰς τὸν Ἀριστοτέλην— αἱ Ἀξίαι ἔχουν ἔννοιαν ἀφηρημένην. Τὰ συγκεκριμένα εἰς τὴν Γῆν εἶναι ἀπατηλά καὶ τὰ ἀφηρημένα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶναι τ' ἀληθῆ. "Ε-

νεκέν τούτου, ἡ Ἀλήθεια ἔχει ἀφηρημένην ἔννοιαν διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο δὲν τὴν ἔννοοῦν. Ἐὰν τὴν ἠνθούουν, θὰ ἔλυον τὸ θέμα τῆς Θεότητος, ἀναγνωρίζοντες ἐξ ἑαυτοῦ των τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου».

Ἄδελφή —ἀπήντησεν εἰς ἐσὲ ὁ Ἀριστοτέλης— ἦλθον νὰ διδάξω καὶ μὲ ἐδίδαξες αὐτὸ τὸ ὅποῖον ἤδη γνωρίζω. Ἀφοῦ τὰ συμπεράσματά σου εἶναι ὀρθά, ἀπὸ ἐμὲ τί ἐζητεῖς;

Καὶ σὺ ἀπήντησες: Τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὀρθότητος δὲν γνωρίζω.

Ἄδελφή Φρυγῶ, κατὰ πόσον σὲ εὐχαριστοῦν τὰ τοῦ Οὐρανοῦ μαθήματα, καὶ ἂν αὐτὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα ν' ἀφυπνίσουν ἐντός σου μίαν μακρυνὴν ἐποχὴν, λέγω ὅτι δὲν τὸ γνωρίζω, διὰ νὰ μοῦ εἴπης τὰς διαθέσεις σου, ὥστε νὰ διαβεβαιωθῇ ὁ Λόγος μου εἰς τὸν γραπτὸν Λόγον διὰ τοὺς ἄλλους. Μὲ ἠννόησες;

Τώρα εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἠννόησες».

13 Ἀπριλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Γνωρίζεις, ἀδελφή, διατί ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ δίδει μέρος τῶν συνομιλιῶν σου μετὰ τῶν Ὑψηλῶν Πνευμάτων ἐν τῷ Οὐρανῷ, προτοῦ ἐπανεέλθης εἰς τὴν Γῆν;

Διότι αἱ συνομιλίας αὐταὶ εἶναι ψυχικὰ μαθήματα, καὶ ἀποδεικνύουν τὴν πρόοδον τῆς Διδασκαλίας Μας. Ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως, διδασκομένη καὶ ἐν τῇ Γῇ ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, προοδεύσης εἰς τὰς ἐννοίας τῶν ἀρετῶν. Ποτὲ μὴ ἰσχυρίζεσαι, ὅτι τὰ πάντα πράττεις ὀρθῶς, ἔστω καὶ ἐὰν εὐρίσκεσαι ἐν τῇ ὀρθότητι. Μὴ γνωρίζουσα τὸ αἰτιατόν, ἐπιμένεις ἐπὶ τῆς αἰτίας. Ποτὲ νὰ μὴ θιάζεσαι εἰς τὴν ἀπάντησίν σου, προτοῦ ἐννόησης τί θὰ εἴπης. Ὁ φωτισμὸς σου ἔλαμψε κάποτε ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ ἡ ὀρθότης τῆς ἀντιλήψεώς του συνεπλήρωσεν εἰς τὴν ὄντοτήτά σου τὸ ψυχικόν σου σθένος ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Σήμερον, εὐρισκομένη ἐν τῇ Γῇ, μὴ ἀνατρέπης τὰ ὅσα τὸ ψυχικόν σου κάλλος ἠσπάσθη, διὰ νὰ δώσης τὸ σημεῖα τῆς ὑποτάξεως τοῦ πνεύματός σου εἰς τὴν ψυχὴν σου.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ζητεῖ ἀπὸ ἐσὲ νὰ συμμορφουσαι πρὸς τὰς Διατάξεις Του. Καὶ ἐὰν δὲν γνωρίζῃς ποῦ σφάλλεις,

Ἡμεῖς θὰ σοῦ σημειώσωμεν τὸ σημεῖον αὐτό, διὰ νὰ ἐπιτύχησῃ πλήρως εἰς τὴν Διδασκαλίαν ποῦ λαμβάνεις.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ: Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητὴ ἀδελφή, οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἰχθύς! Διότι τινὲς ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ προέλευσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ θάλασσα. Ἐσφαλμένη ἡ σκέψις. Πολλάκις ἐτονίσσαμεν, ὅτι τὸ Βασίλειον τῆς θαλάσσης εἶναι ἄγνωστον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐάν αὐτὸς κατέλθῃ εἰς μέγα θάθος, δὲν λύεται τὸ πρόβλημα. Διότι αἱ ἐκτάσεις τῶν ὠκεανῶν εἶναι ἀπέραντοι.

Ἐνα ἀπὸ τὰ νοημονέστερα θαλάσσια κήτη, εἶναι καὶ ὁ Δελφίν, ὅστις ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὴν φιλίαν του. Εἶναι τὸ πλεόν ἀγαπητὸν ἔμβιον διὰ τὸν ἐρευνητὴν. Ἐάν ἀποκτήσετε σύνδεσμον μετ' αὐτοῦ, θὰ μάθετε τὰ πρῶτα Μυστήρια τῶν θαλασσιῶν θυθῶν.

Ὁ δελφίν εἶναι γνωστότατος. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα ὄντα θαλάσσια, θηλαστικά καὶ μὴ, εἰς τεράστια θάθη τῶν ὠκεανῶν. Ταῦτα δὲν εἶναι γνωστά, διότι ζοῦν εἰς τοὺς πυθμένας καὶ ἔχουν διάφορον σχηματισμὸν καὶ συνηθείας.

Μὴ ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὰ θαλάσσια κήτη εἶναι ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως εἰς τὴν Γῆν, τὴν χέρσαν Γῆν, ὑπάρχουν καλοὶ καὶ κακοὶ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ τὰ κήτη εἶναι καλὰ καὶ κακὰ εἰς τὸ εἶδος των' ἄρκει ὁ ἄνθρωπος νὰ εὔρῃ τὸν τρόπον νὰ συνεννοῖται μετ' αὐτῶν.

Τὸν Ἀρίωνα ἔσωσε δελφίν τις. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ δελφίν εἶναι διατεθειμένος, διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἀνθρώπου, νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν του.

Μελετήσατε ἐπισταμένως τὸν δελφίνα. Θὰ σὰς βοηθήσῃ πολὺ εἰς τὰς ἐρεῦνας σας.

Ὁ ἄνθρωπος, δὲν γνωρίζει εἰσέτι τὴν ἄγνωστον θάλασσαν, καὶ θέλετε νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντα ζῶντα καὶ μὴ;

Ὑπάρχει εἰς τὸν θυθὸν εἶδος μαρμάρου, χρώματος ἀπαλοῦ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἄλλο εἶδος με φυσικὰς χρωματιστὰς ἀποχρώσεις, ποῦ σχηματίζουν ὠραιότατους πίνακας, ἐάν τὰ κατεργασθῇ κανεῖς.

Οἱ ἰχθεῖς με εἶδος περιδεραίου καὶ πτέρυγας διαφόρων ἀποχρώσεων, εἶναι πολὺ διακοσμητικοὶ διὰ τὰ Μουσεῖα σας. Καὶ ὅμως παραμένουν εἰς τὰ θάθη τοῦ σκότους.

Ὑπάρχουν ὄστρακα τῶν θυθῶν εἰς τοὺς πρόποδας τῶν θράχων. Ἐνωῶ τὰ σκοτεινὰ μέρη τῶν θαλασσιῶν θυθῶν. Ὁ-

φεις χρυσιζοντες ἐντὸς τοῦ ἑρέθους. Δένδρα ἄγνωστα, μὲ παρ-
ράξενους καρπούς, τοὺς ὁποίους θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιή-
σῃ ἡ Ἐπιστήμη σας. Καρποί, οἱ ὁποιοὶ πιεζόμενοι ν' ἀποδώ-
σουν ἔλαιον ἰωδιούχον καὶ ἄλλα πολλά, ἄπειρα θαύματα τῆς
Δημιουργίας.

Ὁ πλοῦτος τῆς θαλάσσης εἶναι ἄφθαστος! Οἱ ἄνθρωποι
θὰ ἠδύνατο νὰ ζήσουν μόνον ἀπὸ τὰ προϊόντα αὐτῆς. Μέχρι
στιγμῆς, οὐδὲν ἡ Ἀνθρωπότης ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ ἀπὸ τὴν
ζωὴν τοῦ θυθοῦ! Τὸ πῶς ζῆ τὸ κάθε εἶδος, εἶναι ἄλλη παρά-
γραφος.

Σεῖς ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ χέρσα Γῆ εἶναι τὸ Κόσμη-
μα τοῦ Πλανήτου σας. Ἀπατάσθε! Θεῖον κόσμημα εἶναι τὸ
Δημιούργημα τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖον κατεργάζεται εἰς τὸν
Πλανήτην τοῦτον δι' ἀνώτερα στρώματα!

Φύσις λαμπρὰ εἶναι καὶ τὰ τεράστια θάθη. Ἄλλ' ἐκεῖ ἐλ-
λείπει τὸ φῶς διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ κάτοικοι τοῦ θυθοῦ βλέ-
πουν. Ἐὰν ἀνέλθουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, τότε τυφλώνονται ἐκ
τοῦ δυνατοῦ φωτὸς τοῦ Ἡλίου. Διότι τὸ σύστημα τῆς ὀράσεώς
των εἶναι διάφορον.

Εἶπον ὀλίγα, πολὺ ὀλίγα, διὰ νὰ δώσω ἀμυδρὰν εἰκόνα
τῶν θαλασσίων θυθῶν.

ΟΡΦΕΥΣ: Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς Γῆς, τὰ σκῆπτρα
αὐτῆς, τῇ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἀνέλαθεν ὁ ἄνθρωπος. Μέσω λοι-
πόν, τοῦ Υἱοῦ Του, χωρὶς ὁ Κύριος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ὑποταγὴν
τῶν Μεγιστάνων εἰς Αὐτόν, αὐτοὶ μόνον τῶν ἐτάχθησαν ὑπὸ
τὴν σκέπην Του. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀπλοῦς ἄνθρωπος, δὲν
κατώρθωσε μέχρι στιγμῆς νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ προο-
ρισμοῦ του, καὶ ν' ἀναμένῃ τὸν Κύριον ὅπως τὸν βοηθήσῃ.

Ὅταν, λοιπόν, φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος, διὰ μέσου τῆς ὀρθῆς
ὁδοῦ, εἰς τὸ σημεῖον τοῦ προορισμοῦ του, τότε θὰ ὑποτάξῃ
τὴν Γῆν. Δηλαδή τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν. Τότε θὰ γίνῃ
κάτοχος πολλῶν τῆς Γῆς Μυστηρίων. Αὕτη εἶναι μία προφη-
τεία ἀορίστου χρόνου, διότι τὸν χρόνον κρατεῖ ὁ Κύριος εἰς
τὴν Βούλησίν Του.

Ἡθέλησες ἀγαπητῇ Φρυγῶ, νὰ κατέλθῃς καὶ σὺ εἰς τοὺς
θυθοὺς τῶν Ὠκεανῶν, καὶ παρεκάλεις τὸν Πλούταρχον ὅπως
σὲ βοηθήσῃ.

Καὶ τί ζητεῖς εἰς τὰ ἀνήλια θάθη τῆς θαλάσσης; —σοῦ εἶ-

πεν ἐκεῖνος— ὅταν δὲν γνωρίζῃς τὸν προορισμὸν τῆς Δημιουργίας σου; Διατί δὲν μανθάνεις τὰ πλησιέστερα, καὶ ζητεῖς νὰ μάθῃς τὰ ἄφθαστα;

Ἄδελφέ, ἀπήντησες πρὸς τὸν Πλούταρχον, γνωρίζω ὅτι οὐδὲν θὰ ἐμάνθανον ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ θυθοῦ, ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις θὰ μοῦ ἦτο τόσον ζωηρά, ὥστε ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἐζήτην ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς τοιοῦτον τι ἐπιχείρημα, διὰ νὰ ἀφοσιωθῶ περισσότερο πρὸς τὰ πλησιέστερα, τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζω εἰς θάθος. Ἐπομένως ἡ ἄρνησίς σας ἔχει λόγον. Τὸν ἀποδέχομαι, διὰ νὰ δώσω τὸ παρὸν ἐκεῖ ὅπου μὲ ἔταξεν ὁ προορισμὸς μου.

«Ἀδελφὴ Φρυγῶ, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμὲ νὰ ὑπάγῃς μέχρι τοῦ θυθοῦ. Διότι ἐὰν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν θουλήσιν μου, ὁ λόγος θὰ ἦρκει ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς μου νὰ σοῦ δώσω τὴν ἄδειαν. Χαίρω, διότι, προλαμβάνουσα τὸ ἀδιέξοδον, ἔστρεψες πρὸς τὰ ἔνδον. Καὶ τοῦτο εἶναι δεῖγμα τῆς καλῆς ψυχικῆς σου διαθέσεως. Εἶσαι ἀξιαγάπητος».

Αὐτὰ ἐλέχθησαν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν μεταδίδομεν Ὀδηγίας δι' ἐσέ, καὶ ὄλους τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

16 Ἀπριλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθότητος πάσχει, παρὰ τὴν θέλησίν της νὰ θέσῃ τὰ πάντα εἰς εἰρμόν, διὰ νὰ ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπός, καὶ οὐχὶ νὰ διαλύεται πρὸς θλάσθην τῶν μαθητευομένων.

Εἰς τὴν Γῆν σας ἔχετε ἀνάγκην τῶν ἀπαραιτήτων μεθόδων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν παρουσιαζομένων ἐμποδίων. Ἐὰν δὲν εὐρύνετε τὸ πνεῦμα σας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς λύσεως τῶν καθημερινῶν σας προβλημάτων, πῶς θέλετε νὰ ἐπεκταθῆτε εἰς ἀνώτερα πνευματικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἔργα;

Ὡμίλησα γενικῶς. Ἐὰν ἄλλο Πνεῦμα θέλῃ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ὁμιλίαν μου ὀλίγα τινά, θὰ τοῦ παραχωρήσω τὴν θέσιν μου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ - ΜΙΛΑΝΟΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀγαπημένη μου Φροσοῦλα.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς ἐδίδαξεν ὅτι κάθε ὑπερβολὴ εἶναι ἔξω τοῦ πρέποντος ἀνθρωπισμοῦ. Ἡ ἀγάπη πρὸς ἕνα ἄ-

τομον ἢ πολλά, ὑπερβαίνουσα τὸ ὄριον, δὲν λέγεται ἀγάπη, ἀλλὰ πάθος ὑλικοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τὸ πάθος καταστρέφει τὴν ὄντοτητα· καὶ ἡ ὄντοτης πικραίνει καὶ ἀπογοητεύει τὴν κοινωνίαν, ὡς καὶ τὸ περιβάλλον τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ ἢ τῶν ἀτόμων.

ΑΡΙΣΤΕΙΑΔΗΣ: Πολλοὶ ἐζήτησαν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸ Δίκαιον, ἀλλ' ὑπερασπίσθησαν τὴν Ἄδικίαν. Διότι δὲν ἐγνώριζον τὴν μεταξὺ Δικαιοσύνης καὶ Ἄδικίας διαφορὰν. Πολλάκις ἡ Ἄδικία ὁμοιάζει φαινομενικῶς μὲ τὴν Δικαιοσύνην. Εἰς τὴν οὐσίαν, ὅμως, ἡ διαφορὰ εἶναι τεραστία! Μὴ ἀναζητεῖτε ἐπιφανειακῶς τὸ Δίκαιον, ἀλλ' εἰς τὰ βάθη τῆς ρίζης αὐτοῦ. Διὰ τὰ εἰσδύσετε εἰς τὸ βάθος τῆς Δικαιοσύνης, δὲν ἀρκεῖ ἡ πολύμορφος γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ ἡ Φώτισις τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτοῦ, διὰ νὰ συλλάβῃ τὰ νοήματα τοῦ Καλοῦ, καὶ νὰ παρουσιάσῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὡς ἀπολογίαν τῆς ἀθωότητος.

Πολλοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἀθῶοι, τῶν ὁποίων τὰ νοήματα τῆς ἀθωότητός των ἔμεινον κεκρυμμένα εἰς τὰ βάθη τοῦ Σκότους, τοῦ πνευματικοῦ γηϊνοῦ Σκότους, καὶ ἀδίκως ἐθεωρήθησαν ὡς ἔνοχοι, ἐνῶ οὐδεμίαν σχέσιν εἶχον μὲ τὴν ἔνοχὴν, ἥτις κατεδίκασεν αὐτοὺς ἐσφαλμένως.

Εἴσθε τόσο λευκοὶ εἰς τὴν καρδίαν, ὥστε νὰ καταδικάζετε πάντα, ὅστις σὰς φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι λευκός;

“Ὅταν δὲν ἀντιλαμβάνεσθε τοὺς χρωματισμοὺς τῶν ἐνωϊῶν, διατὶ λαμβάνετε τὸν χρωστήρα τῶν χρωμάτων καὶ ἀποφαίνεσθε μὲ τὴν εἰκόνα τῆς ἀρεσκείας σας, νὰ δώσετε τέλος ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχετε θέσιν;

Ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἶναι ἀπλοῦν ζήτημα τοῦ κάθε δικαστοῦ. Εἶναι ζήτημα συνειδήσεως! Καὶ ὅταν οἱ δικάζοντες δὲν ἔχουν συνείδησιν, θὰ ἦτο προτιμότερον δι' αὐτοὺς νὰ καλλιεργήσουν τὴν γῆν.

Ὁ Δικαστής, εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Θεοῦ Νόμου· καὶ ὅταν ἐμφανισθῇ εἰς τὰς Πύλας τοῦ Οὐρανοῦ νὰ μὴ εἴπῃ ὅτι ἠπατήθη. Οὐδεμίαν δικαιολογίαν θὰ ἄρῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Οὐράνιον καταδίκην του. Θὰ ὑποστῇ τὸν Νόμον τοῦ Δικαίου!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Πολλὰ μαθήματα λαμβάνεις, ἀδελφή, ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ν' ἀναγιγνωσκῆς αὐτά, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἀφομοιώσῃς, ὥστε νὰ προχωρῆς ἀκάθεκτος πρὸς τὰ “Υψηλὰ τοῦ Πνευματικοῦ Δικαίου. Σοῦ δίδουν οἱ Οὐράνιοι μίαν ιδιότητα, τὴν ὁποίαν δὲν τολμῶ νὰ εἶπω, διότι δὲν εἶναι

τῆς δικαιοδοσίας μου. Θὰ σοῦ εἶπη προσεχῶς τὸ Φῶς τῆς Ἁληθείας.

Ἡμέραν τινὰ —εἰκῶν γηῖνη— ὁ Πυθαγόρας σοῦ εἶπεν: «Ἐπάρχει σκοπὸς μὲ τὴν κατεύθυνσιν ποῦ ἔλαβες».

Καὶ ἐσὺ τοῦ ἀπήντησες: «Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀδελφέ, δὲν ἠδυνήθην νὰ συνομιλήσω μετὰ σοῦ· καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὁμολογῶ, ὅτι ἡ κατεύθυνσίς μου ἦτο νὰ ἔλθω εἰς συνάντησίν σου, διὰ νὰ μάθω ἀπὸ ἐσέ, τὸν Μύστην εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Γῆς ζωῆν σου, ἐὰν πράγματι ἐγνώριζες ὅτι Μία καὶ Μόνη Ἀρχὴ διέπει τὸ Σύμπαν».

«Ἀδελφή», ἀπήντησεν ὁ Μέγας Μύστης, «τοῦτο τὸ ὁποῖον ζητεῖς νὰ μάθης, εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς Ἀριθμοὺς Μου. Οἱ Ἀριθμοὶ ἔχουν ἕνα μέγα κενὸν ἄγνωστον καὶ ὅμως χρησιμώτατον: Τὸ Μηδέν. Τὸ συγκεκριμένον καὶ ἡ ἀρχὴ παντὸς ἀριθμοῦ εἶναι τὸ Ἐν. Προσθέτοντας μονάδας, ἀντικατοπτρισμένας εἰς τὸ ἕν, δηλαδὴ ἕν, ἴσον ἕν' ἕν σὺν ἕν, ἴσον δύο, ἕν, σὺν ἕν σὺν ἕν, ἴσον τρία κ.ο.κ., δημιουργοῦμεν τὴν πλήρη σειρὰν τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν τέλος. Ἀλλὰ καὶ τὸ μηδέν δὲν ἔχει τέλος, οὔτε καὶ ἀρχὴν! Ἄρα, ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν ἐννοίας, αἵτινες ἐνεφανίσθησαν ἐκ τοῦ Μηδενός, ἦτοι ἐκ τῆς Ἀνυπαρξίας. Ἴδου ὁ Θεός, ὁ Ἀγέννητος καὶ Αἰώνιος! Ἐντὸς Αὐτοῦ κινούμεθα, γεννῶμεθα καὶ ἀποθνήσκομεν, τελειοποιούμενοι μέχρι τοῦ ὁρίου, ποῦ ὁ Ἴδιος ὥρισεν εἰς τὰ δημιουργήματά Του».

Καὶ ἐσὺ, ἀδελφή, ἀπήντησες: «Εὐχαριστῶ, ἀδελφέ Πυθαγόρα, διὰ τὸ ὠραῖον μάθημα. Τώρα γνωρίζω, ὁποῖαν κατεύθυνσιν λαμβάνω, ὅταν ἔχω ἀνάγκην τῆς μαθήσεως τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ὀντότητός μου».

Οὕτω, ἀδελφή, ἐμάνθανες τὰ νοήματα τῶν προκαταρκτικῶν θημάτων σου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ὁ Πυθαγόρας σοῦ ἐδίδαξε καὶ ἄλλα πολλά. Ἀλλὰ τὸ Φράγμα τῆς Λήθης σοῦ ἀφήρσεν, ὡς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλην ψυχὴν ἐπανερχομένην εἰς τὴν Γῆν, τὴν μνήμην τῶν Οὐρανίων Διδαγμάτων καὶ τῆς Ἀφθάρτου Ζωῆς!»

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀποτείνομαι πρὸς τὴν ἀδελφὴν Φρυγῶ:

Ἀδελφή, θὰ μάθης ἐντὸς ὀλίγου, διατί διδομεν τόσην σημασίαν εἰς τὴν προὔπαρξιν σου, καὶ διατί λαμβάνεις τὰ Οὐράνια Μηνύματα. Πάντα ταῦτα ἔχουν σχέσιν ἄμεσον μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, εἰς κλίμακα ὑψίστης σημασίας.

᾿Ωμιλήσαμεν περὶ τῆς γυναικός. Ποία εἶναι καὶ ποῖος ὁ προορισμὸς τῆς. Εἰς τὴν γῆϊνην ζωὴν ἡ γυνὴ ἀντιπροσωπεύεται μὲ τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ (7).

Καὶ γνωρίζετε τὸ διατί;

Τὸ ἑπτὰ (7) εἶναι ἀριθμὸς τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀντιθέσεως.

Ἡ γυνὴ ἐπρόδωσε τὴν Θεῖαν Ἐντολήν, καὶ ἡ γυνὴ ἀνύψωσε τὸ Ἀνθρώπινον γένος. Ἐλαβον δύο εἰκόνας ἀπὸ τὸ Μυθολογικὸν μέρος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῆς Νέας τοιαύτης.

Τί πρόκειται νὰ μεσολαθῆσῃ, θὰ τὸ ἴδητε ἀργότερον. Ὅλα τὰ Κέντρα τῶν Πνευματιστῶν θὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν Χώραν σας. Διότι καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν, ὅτι ἀπὸ ἐδῶ θὰ ἐκχυθῇ τὸ Ἀληθινὸν Φῶς τοῦ Κυρίου πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Ἀναθάλλω τὰ τῆς Οὐρανίου ζωῆς σου δι' ἄλλην φορὰν.

ΦΑΡΑΧ: Θὰ εἶπω ὀλίγα τινά, διότι τὴν κατεύθυνσιν θὰ δώσῃ ὁ Κύριος.

Γνωρίζετε τὸ καθῆκον σας ὅταν παρουσιασθῆ.

Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην Διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ. Ἰδοῦ, ἔφθασεν ὁ χρόνος νὰ μάθουν πάντες, πῶς ὀφείλουν νὰ σκέπτονται καὶ πῶς θὰ ὀδηγηθοῦν πρὸς τὴν Ὁδὸν τῆς Ἀληθείας.

Μὴ δειλιᾶτε, ὅταν ἀναλαμβάνετε Ἔργα Θείας Πνοῆς. Διότι Ἡμεῖς θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὸ πλευρόν σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ: Προσέρχεται ὁ Κύριος, Ὅστις θὰ εἶπη δύο λέξεις.

ΚΥΡΙΟΣ: Ἀδελφέ, ἔρχομαι διὰ νὰ δώσω νέαν ὄθησιν τῆς Ἀληθείας πρὸς διάλυσιν τοῦ Σκότους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα.

Μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Πατρὸς Μου, Ἐμοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, φώτισον τὰ καθυστερημένα πνεύματα τῶν σοφῶν τῆς Γῆς. Ἀξία γνώσις εἶναι μόνον ἡ προερχομένη ἐξ Οὐρανοῦ.

Καὶ αὕτη μεταδίδεται διὰ τῆς Θείας ἐμπνεύσεως εἰς τὸ ἀνθρώ-
πινον γένος.

Εὐλογῶ πάντας
Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Κύριος ἔδωσε μίαν νέαν ὠθησιν πρὸς φωτισμὸν τῶν
ἀγραμμάτων σοφῶν.

Ἔστὲ πιστοὶ εἰς Αὐτόν, καὶ αἱ δυνάμεις σας θ' ἀποδείξουν
τὴν ὀρθότητα τοῦ Λόγου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τὴν εὐσυνειδη-
σίαν τῆς ψυχῆς.

Ὁ Λόγος εἶναι τὸ πᾶν! Ὁ Ἀντίλαλος, δὲν εἶναι μόνον ἀν-
τίθεσις, ἀλλὰ καὶ λόγος ἀντικατοπτρισμοῦ. Διὰ τὸ νὰ γίνω πε-
ρισσότερον νοητός: Ὑπάρχει λόγος κακῆς προελεύσεως, ὡς
τοῦ Κακοῦ Πνεύματος. Οὗτος ἔχει τεραστίαν ἰσχύν. Ὑπάρχει
καὶ λόγος ἀνθρώπινος, ὅστις πολλακίς μεταδίδεται ἐξ Οὐρα-
νοῦ καὶ αὐτὸς ὀνομάζεται Ἀντίλαλος. Ὡστε ἀντίλαλοι ὑπάρ-
χουν πολλοί, ὡς καὶ ἡ ἡχώ, τὴν ὁποίαν ἀκούετε εἰς τρεῖς ἢ
τέσσαρας ἐπαναλήψεις. Προσέξατε τὸ σημεῖον τοῦτο.

27 Ἀπριλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ὁ πόθος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας, συγγενεύουν,
διότι εἴτε ὁ ἕνας εἴτε ὁ ἄλλος προέρχονται ἀπὸ τὰς εἰκόνας
τῆς φαντασίας ἢ τῆς ἐπιθυμίας.

Ὁ πόθος, εἶναι ἐπιθυμία ἀνεκπλήρωτος. Διὰ τοῦτο πάσχει
τὸ ἄτομον ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Ὁ πόθος τῆς ψυχῆς ἐκδηλοῦται κατ' ἄλλον τρόπον. Διὰ
τῆς ἐφαρμογῆς πρῶτον τῆς Ἀγάπης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ κατ' ἀν-
τανάκλασιν τῆς χαρᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν ψυχὴν σου. Δηλαδή: οἱ
πρῶτοι πόθοι εἶναι ἀνθρώπινοι, καὶ ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ
τὸ ἄτομόν σου. Ὁ δεύτερος, ὁ ψυχικός, ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ
τοὺς ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ σου ἀδελφούς. Ναὶ μὲν ἔχει ὁ πόθος αὐ-
τὸς ἀγαθὰ ὑλικά, ταῦτα ὁμως προσφέρονται εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς καὶ ἡ πράξις αὕτη ικανοποιεῖ τὴν ψυχικὴν σου ἐπιθυμίαν,
χαυρομένη διὰ τὴν χαρὰν τῶν ἄλλων.

Οἱ ψυχικοὶ πόθοι εἶναι σπάνιοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς
καλῆς πίστεως. Οἱ ἄλλοι τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας εἶναι
συνηθέστεροι.

Ποθῶ, σημαίνει ἔχω ἀνάγκην τούτου ἢ ἐκείνου.

Οἱ πόθοι, εἴτε εἶναι πνευματικοὶ εἴτε ψυχικοὶ, ἀναφέρονται εἰς τὴν ὕλην, ἐπὶ κακῶ ἢ ἐπ' ἀγαθῶ.

Θέλεις νὰ γίνῃς μέγας εὐεργέτης τῆς κοινωνίας; Τὰ μέσα τὰ ἀποκτᾷς, χωρὶς νὰ γνωρίσῃς τὸ πῶς.

Ἐάν, λοιπόν, κερδίσῃς τὴν κινητήριον δύναμιν τῆς ὕλης, τὸ χρῆμα, καὶ δὲν ἀποφασίζῃς νὰ εὐεργετήσῃς τοὺς ὁμοίους σου, τοῦτο σημαίνει, ὅτι τὸ πνεῦμα σου ἐπαγιδεύθη ἀπὸ τὴν ὕλην.

Ἀντιθέτως, ἐάν χρησιμοποιῇς τὸ κεφάλαιόν σου διὰ τὸ καλὸν τῶν συνανθρώπων σου, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ψυχὴ σου ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ὕλης, ἀναζητῶσα τὴν χαρὰν τῶν ἀδελφῶν σου.

Ὁ εὐεργέτης ἔχει ἀνοικτὴν τὴν θύραν πρὸς τὴν Ὀδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἐξαρτᾶται νὰ ὀδεύσῃ αὐτήν. Δηλαδή ἔχει τὰ μέσα ν' ἀνυψωθῇ, ἐάν συνταυτίσῃ τὰς καλὰς ὁδηγίας τοῦ χρηστοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν πράξιν του.

Ὁ εὐεργέτης δὲν εἶναι πάντοτε καὶ χρηστὸς ὡς ἄνθρωπος. Δυνατὸν νὰ ἔχη ἄλλα ἐλαττώματα, πού ὀφείλει νὰ ἐκριζώσῃ. Ἐχει πόθον τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀδυναμίαν ἀνθρώπου μικροῦ εἰς τὴν διάκρισιν.

ΠΛΑΤΩΝ: Τὸ Κέντρον ὅπου εὐρίσκομαι καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ὀμιλῶ, εἶναι τὸ Φῶς τὸ λεγόμενον εἰς τὴν ἀρχαιότητα «Ἀπολλώνιον». Αἱ ἀκτῖνες τοῦ Κέντρου μου φωτίζουν τὴν Γῆν. Καὶ ὅταν λέγω τὴν Γῆν, σημαίνει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα.

Ὅταν ἀποσύρω τὰς ἀκτῖνας μου, τὸ ἄρμα τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ Πνεύματός σας καὶ εἰσχωρεῖ εἰς αὐτὸ τὸ Σκοτεινὸν Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀνωμάλους ὁδοὺς, πού πολλάκις δυνατὸν νὰ ὀλισθήσῃ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἄβυσσον!

Οἱ ἔχοντες ὑπεροπτικὸν πνεῦμα, προσθέτουν ἐπὶ τῆς φωτίσεώς των καὶ τὰς ἰδίας των γνώσεις ἄνευ ἐλέγχου. Καὶ ἀπὸ σοφοὶ μεταβάλλονται εἰς μωρούς.

Διατί τὸ ἔπραξαν;

Διότι τὸ πνεῦμα των ὑπερέβη τὸ μέτρον! Καὶ ἄνευ Θεοῦ ὀδηγοῦ, ἐπόμενον εἶναι νὰ παραπαίῃ ὁ ἄνθρωπος τῆς γνώσεως.

Διατί;

Διότι ἀφυπνίσθη ὁ ἐγωϊσμός του καὶ ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἄξιον νὰ καθοδηγῇ τοὺς ἀδελφούς του, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τὸ σημεῖον τοῦτο ὁμοιάζει ὀλίγον τι μὲ ὄσους μανθάνουν τέχνην τινά, καὶ προτοῦ φθάσουν εἰς τὴν τελειότητα, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι εἶναι τέλειοι διδάσκαλοι. Τοῦτο εἶναι παραφυᾶς τοῦ ἐγωϊσμοῦ, ὅποτε μεταβάλλονται εἰς ὑπερόπτας.

Οὐδέποτε ὁ καλὸς καὶ τέλειος τεχνίτης ὁμολογεῖ ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸ Τέλειον. Ἄναζητεῖ αὐτὸ μέχρι τοῦ ἐβδόμου Οὐρανοῦ.

Τὸ Τέλειον εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι λέξις κενή! Ἐνα μόνον εἶναι τὸ Τέλειον: Ἡ Πηγὴ τῆς Δημιουργίας, ἐκ τῆς ὁποίας πηγάζουν τὰ πάντα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑφίσταται ἄλλη πηγὴ, λέγομεν ὅτι ἡ Ἄγάπη εἶναι ἡ δημιουργὸς δύναμις τῆς Πηγῆς, ποὺ ἐσεῖς οἱ ἄνθρωποι ὀνομάζετε Θεόν, ἡ Ἐκκλησία Ἄναρχον καὶ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος Ψυχὴν τοῦ Ἀπειροῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐνῶ, ἀδελφὴ Φρυγῶ, αἰσθάνεσαι καὶ ἐννοεῖς τί εἶναι ἡ Ἄγάπη, εἰς τὴν οὐσίαν, ὅμως, τῆς λέξεως δὲν εἰσεχώρησες ἀπὸ φιλοσοφικῆς ἀπόψεως.

Μήπως νομίζεις, ὅτι τοῦτο εἶναι εὐκόλον εἰς τὸν ἄνθρωπον;

Ἔστω καὶ ἐὰν ὑπάρχουν ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν, οἱ ὅποιοι ἠρεύνησαν φιλοσοφικῶς τὴν λέξιν αὐτήν, ἐν τούτοις ὅμως ἐστάθη ἀδύνατον νὰ γνωρίσουν οὗτοι κάπως τὴν οὐσίαν τῆς Ἄγάπης.

Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐδυσκολεύθη πολύ, ὅταν εἰς ἐκ τῶν Φωτεινῶν Ἀστέρων τοῦ Οὐρανοῦ σὲ ἠρώτησεν: «Ἀδελφὴ, τί ἐστὶν Ἄγάπη;»

Ἔσὺ ἐσκέφθης πρὸς στιγμὴν τί νὰ τοῦ ἀπαντήσης. Αἰσθανόσουν τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδύνασο νὰ τὸ ἐκφράσης.

«Μήπως», ἐπανέλαβεν ὁ Ἀστήρ, «ἀδελφὴ, δὲν δύνασαι νὰ εἰσδύσης εἰς τὸ νόημα;»

Σὺ, ἡ ὁποία τὰ πάντα ἐξιχνίαζες ὡς Πνεῦμα, ἀπήντησες: «Ἐπὶ ὑπάρχουν βᾶθη εἰς τὰ νοήματα τοῦ πνεύματος, τὰ ὁποία ἐγὼ δὲν κατέχω. Διὰ νὰ μὴν εἶπω κάτι τὸ ἀκαθόριστον, ἐσκέφθην ν' ἀπαντήσω μὲ τὸ μικρόν μου πνεῦμα εἰς μίαν τόσοσιν μεγάλην ἐρώτησιν. Τὰ πάντα, ἅτινα ὑφίστανται ἐν τῷ Σύμπαντι,

δίδουν τὴν κίνησιν. "Αρα, ἡ κίνησις ἐδόθη διὰ τῆς Ἀγάπης, ὡς Ἀρχὴ τῆς Δημιουργίας!».

Ὁ Ἀστὴρ κατόπιν τούτου σὲ ἠρώτησε: «Ποία εἶναι ἡ Ἀγάπη;»

- Καὶ σὺ ἀπήντησες εἰς Αὐτόν: «Εἶναι Αὐτὴ ἡ Ἀρχὴ Τῆς, ὁ Θεός».

Ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀστὴρ: «Καὶ πῶς, ἀδελφή, ἔφθασες εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτό;»

Σὺ δὲ εἶπες εἰς Αὐτόν: «Ἐφθασα μὲ τὴν σκέψιν, ὅτι ὅλα τὰ ἀνόμοια καὶ αἱ ἀντιθέσεις προκαλοῦν τὴν ζωὴν καὶ ἡ ζωὴ εἰς τὸ βάθος τῆς εἶναι Ἀγάπη. Αἰσθανομένη τὴν Ἀγάπην, ἐνοῶ τὴν ὕπαρξιν Ἐκείνου, Ὅστις ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ Πνεῦμα, πρὸς συζήτησιν τῆς Δημιουργίας Του. Ἡ Ἀγνωστος αὕτη κορυφὴ τῶν πάντων, εἶναι ἡ ἀτελεύτητος καὶ αἰώνιος ψυχὴ τῶν ἀπείρων ἐκτάσεων ἐν τῷ Σύμπαντι!»

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, εἶπεν ὁ Ἀστὴρ. Εἶδρον τὸ μέγα ἐν τῇ μικρότητί σου. Ἡ ἀφάνεια κρύπτει τὰ μέγιστα τῶν προβλημάτων, ἐντὸς τοῦ βάθους αὐτῆς. Εἶσαι ἀξία Ἐκείνου, Ὅστις σὲ ἐπροστάτευσε, διὰ νὰ φθάσῃς εἰς τὸ σημεῖον τῆς Ἀγάπης μας πρὸς ἐσέ».

Ἰδοῦ, ἀδελφὴ, ὁ διάλογος μεταξὺ σοῦ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Ἀστέρων τῆς ἐν τῷ Οὐρανῷ ζωῆς σου».

4 Μαΐου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς συμβουλεύει νὰ παύσετε ἀπὸ τοῦ νὰ συγχίζεσθε, διότι ἡ σύγχυσις ἀνατρέπει τὸν εἰρμὸν τῆς ψυχικῆς σας διαθέσεως, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεσθε τὸ μέγεθος τῆς ζημίας σας. Ἐφ' ὅσον γνωρίζετε τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς προκαλεῖ τὴν σύγχυσιν, ἀρνηθεῖτε αὐτήν, ἵνα ἐξουδετερώσετε τὸν ἠθικὸν πόνον, διὰ νὰ εὐρεθῆτε ἐλεύθεροι καὶ ὑποδεχθῆτε μετὰ πάσης ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως τὰ καθήκοντά σας, ἅτινα θ' ἀναλάβετε ὡς μεσολαθηταὶ τοῦ Θεοῦ Ἀλόγου πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Τὸ πῶς, δὲν θὰ ἐξηγήσω, διὰ νὰ λάβετε διπλὴν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ψυχικοῦ σας κόσμου. Παιδεύει ὁ Θεὸς ἐκείνους οὓς ἀγαπᾷ· οὐχὶ μὲ τὸν σκοπὸν νὰ χαίρῃ διὰ

τὴν σύγχυσίν σου, ἀλλὰ νὰ ἀγαλλιᾶται διὰ τὴν παιδευσίν σου, ψυχικὴν τε καὶ πνευματικὴν.

Ἐκ τὸν πόνον ἐγεννήθη ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ Πνεύματος.

Ἐκ τὸν πόνον ἐδημιουργήθη ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις!

Ἐκ τὸν πόνον μετεβλήθη τὸ Σκότος εἰς Ζωογόνο Φῶς καὶ ἔλαμψε· καὶ ἐφώτισε τὸν διεστραμμένον λόγον τοῦ Πονηροῦ, διὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀγνῆς λογικῆς καὶ τῆς ὀρθότητος.

Δὲν σὰς-προετοιμάζομεν διὰ τὸν Οὐρανόν, ὅπου θὰ ἔχετε τὰς ἐπαξίους θέσεις σου, ἀλλὰ διὰ τὴν Γῆν, ὅπου θὰ μεταδώσετε τὸν Θεῖον Λόγον τοῦ Οὐρανοῦ ὡς μεγάφωνα τῶν Ἀγγέλων, ἀόρατα ἐν τῇ ἀφανείᾳ καὶ ὀρατὰ ἐν τῇ πράξει.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ἐδελφὴ, ὡς μήτηρ τοῦ πόνου, καὶ ὡς χαρραυγὴ τῆς χαρᾶς τῶν τέκνων σου, συνιστῶ εἰς ἐσέ, τὴν Δέσποιναν τοῦ πάλαι ποτὲ ὠραίου λόγου, νὰ ἴστασαι ὡς βράχος ἀκλόνητος εἰς τὰς ὁρμὰς τῶν ἀκαθορίστων ἀνέμων. Ὁ βράχος ὁ ψυχικός, οὐδένα φοβεῖται! Διότι ἔχει ρίζαν θεῖαν, καὶ ἀντιμετωπίζει τὰ πάντα διὰ τῆς περιφρονήσεως καὶ τῆς σιωπῆς.

Ἡ σιωπὴ εἶναι τὸ ὄπλον τῆς ψυχῆς. Δι' αὐτῆς ὁ Κύριος ἀνέτρεψε τὰς ἀνόμους πράξεις τῶν Ἱερῶν καὶ Φαρισαίων. Ἰδοῦ, διατὶ συνιστῶμεν τὴν κατὰ δύναμιν Μίμησιν τοῦ Κυρίου.

Ἐδελφὴ Φρυγῶ, ἦσουν ἡ πνευματωδεστέρα γυνὴ τοῦ Κόσμου εἰς τὴν ἐποχὴν σου καὶ δικαίως ἐθαύμαζον τὴν μελίρρητον γλῶσσαν σου. Σήμερον, εἶσαι ἀνωτέρα ψυχικῶς.

Ἐλλὰ, τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δύναται νὰ ἴδῃ τὰς ἀρετὰς τῆς ψυχῆς σου;

Ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι φωνή. Ἐλλὰ δύναμις μυστικὴ! Καὶ ἰδοῦ διατὶ δὲν εἶσαι γνωστὴ ὡς ὄντοτης, ὡς ἦσουν τὸ πάλαι. Γνωστὴ θὰ γίνῃς ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, διὰ ν' ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς τὴν ἀδικίαν.

Ἐδελφὴ, ἐτίμησες τὴν συμβολὴν Μου, καὶ Ἐγὼ θὰ τιμῶ τὸ ψυχικόν σου κάλλος, διὰ μιᾶς προσφωνήσεως πρὸς τὸν Κόσμον τοῦ Σκότους καὶ τῆς Ἀμαθείας, ὥστε νὰ λάμψῃς ὡς ἀστὴρ τοῦ Θείου Φωτός Μας, ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν πιστῶν καὶ εὐσεβῶν ἀδελφῶν τοῦ Κόσμου τούτου.

Ἐπιφυλάσσομαι νὰ ὀμιλήσω περὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς σου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐδελφὴ, ἐσύ, ἥτις τόσα μαθήματα λαμβάνεις ἐκ τοῦ

Οὐρανοῦ, μαθήματα ἀγάπης θά δώσης, εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τί ἐστὶ Μάθησις τοῦ Οὐρανοῦ. Εἰς τὴν προσπάθειάν σου θά συνεργάζεσαι μετὰ τῶν Ἀγγέλων, χωρὶς νὰ ἔχῃς γινῶσιν πότε οὗτοι συνεργάζονται μετὰ σοῦ. Τοῦτο γίνεται, διότι σὺ τὸ ἐξήτησες, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ κατέλθῃς εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπλή κορασὶς, ἀγνή καὶ συνεσταλμένη. Τὸ ἐξήτησες ἀπὸ τὸ Ἅγιον Φῶς, καὶ σοῦ τὸ ὑποσχέθη.

Ἡμεῖς, ποτὲ δὲν λησμονοῦμεν τὰς ὑποσχέσεις Μας. Ὅλοι εἶναι συνυφασμένοι μετὰ τοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου! Δηλαδή προβλέπομεν καὶ μεταδίδομεν εἰκόνας, οὐχὶ γνωστάς εἰς ἐσᾶς. Ἰδοῦ, πῶς συνέβη τὸ περιστατικόν:

«Ἀδελφή, σοῦ εἶπε τὸ Ἅγιον Φῶς. Ἐτοιμάσου» ἔφθασεν ἡ ὥρα τῆς ἐπανόδου σου εἰς τὴν Γῆν».

Καὶ σὺ μὲ φωνὴν θαθεῖαν ἐκ συγκινήσεως εἶπες τὰ ἐξῆς: «Πνεῦμα Ζωοποιόν, Πνεῦμα Ἅγιον, ποῦ διαχέεις τὴν Λευκὴν Σου Λάμπιν ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, εἰ δυνατόν, ἐάν οἱ Μεγάλοι Ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ βοηθήσουν τὴν μικρὰν Των ἀδελφῆν, τότε ἐπίτρεψον νὰ μεταφέρουν τὰς Ἀγγελίας Των εἰς ἐμέ οἱ Ἅγγελοι τ' Οὐρανοῦ, ἵνα μὴ ἐξέλθω ἐκ τοῦ εἰρμοῦ ὃν ἀκολουθῶ, παρὰ τὴν θέλησίν μου».

Καὶ τότε τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας ἀπήντησεν: «Ἀδελφή, ὕπαγε μὲ τὴν θεθαίωσιν αὐτὴν εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης καὶ θά σοῦ ἀποστείλωμεν τοὺς Ἀγγέλους οὓς ζητεῖς. Οὐχὶ ὅμως εἰς τὴν νεαράν σου ἡλικίαν, διότι κατέρχεσαι ἐν εἴδει Ἀγγέλου. Ἀργότερον, ὅταν θά εἰσέλθῃς πρὸς τὰς δυσμάς τοῦ θείου σου, θά σοῦ ἀνατεθῇ χρέος τι, τὸ ὁποῖον θά ἐκπληρώσης μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Ἀγγέλων».

«Εὐχαριστῶ», ἀπήντησες εἰς τὸν Ἄρχοντα. «Εὐχαριστῶ, ὡς ταπεινὴ δούλη τοῦ Πανσόφου Πατρὸς τῶν Πάντων!»

«Εὐχαριστῶ», ἦτο, ἀδελφή Μου, ἡ λήξις τῆς ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ ζωῆς σου. Ἐπανήλθες εἰς τὸν γήινον κόσμον διὰ νὰ ἀναγνώσης σήμερον τὰ διατρέξαντα.

7 Μαΐου 1966

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφή Φρυγῶ, τὰ ὅσα μετέδωσα περὶ ἐσοῦ διαοροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας: Τὴν προϋπαρξίν σου εἰς τὸν γήινον κόσμον, τὴν διαμονὴν σου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὰ

οὐράνια μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν διὰ τὴν ἀφυπνίσουν τὸ πνεῦμα σου ἀπὸ τὸ σκοτεινὸν τῆς συνειδήσεως παρελθόν, μὲ τὰς ὁδηγίας Μας πῶς νὰ ὀδεύης, ἀκολουθώντας τὴν ὀρθὴν πορείαν πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ἄσχετὰ μὲ τὰ ὅσα ἔμαθες ἀπὸ τὸν Οὐρανόν.

Ἄδελφή, θὰ ἤθελον ν' ἀναφερθῶ εἰς μίαν ἄλλην, πολὺ παλαιότεραν προϋπαρξίν σου, ἀλλὰ ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς τῆς προϋπάρξεώς σου δὲν πρόκειται νὰ κερδίσης κάτι τὸ θετικόν· ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζης, ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπανέρχεται εἰς τὴν Γῆν διὰ δευτέραν φοράν, ἀλλὰ διὰ πολλὰς.

Διὰ τὴν μὲ ἐννοήσης, θὰ συσχετίσω καὶ κάτι ἄλλο: Εἰς τὸν Οὐρανόν ἡ ἐκπαιδεύσις εἶναι ἀρτία ὡς θεωρία· τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ἐκπαιδεύσεως δίδει ἐξ ἑαυτοῦ τὴν βαθμολογίαν εἰς τὴν πράξιν.

Τὸ πνεῦμα σου εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἦτο ἰσχυρόν, ὡς γνωρίζεις, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ψυχικόν σου σθένος. Δηλαδή, θεωρητικῶς ἔλαθες δίπλωμα πνευματικῆς εὐστροφίας. Ἔπρεπε νὰ λάθης καὶ δίπλωμα ψυχικοῦ κάλλους, ἵνα ἰσοσταθμισθοῦν αἱ δυνάμεις σου ἐν τῇ γῆνι ὄντοτήτῃ σου. Διότι, ἐὰν εἶχες τὸ παλαιὸν πνεῦμα, μὲ τὴν σημερινὴν πρόοδον τοῦ Μέλανος Φωτός, δυνατόν νὰ ἐπηρέαζες τὴν ψυχὴν σου. Διὰ τοῦτο ἀφηρέσαμεν μέγα μέρος τῆς πνευματικῆς σου δυνάμεως καὶ μετεφέραμεν αὐτὴν εἰς τὴν ψυχὴν σου. Θὰ ἰσοσταθμισθῆς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Σὺ ὅμως, ἀδελφή, γνωρίζουσα σήμερον τὰ πάντα, διὰ μιᾶς προσπαθείας καλλιέργησον διὰ τῆς ψυχικῆς σου ἰσχύος τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀποδείξῃς, ὅτι δὲν ἀσπάζεσαι διὰ τοῦ δολώματος τὴν φαινομενικὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ Μέλανος Φωτός. Διὰ τὴν τὸ κατορθώσης αὐτό, ὀφείλεις νὰ ἀνέχεσαι πᾶν τὸ ὀποῖον θίγει τὴν προσωπικότητά σου καὶ διὰ τῶν συλλογισμῶν νὰ ἐξισώσης τὰ πάντα μὲ τὴν δικαίαν παρατήρησιν τῶν ἄλλων πρὸς ἐσέ, χωρὶς νευρικότητα, μὲ γαλήνιον τὴν ψυχὴν, χωρὶς νὰ προτρέχη ἢ γλῶσσα, καὶ μὲ καταπράυνσιν τῶν νεύρων νὰ ζητήσης, καὶ θὰ εὕρῃς τὰ αἷτια ποῦ ἔθιξαν τὸ ἐγὼ σου. Μὲ ταπεινοφροσύνην, ἀγάπην καὶ πίστιν πρὸς τὰς Ἀρχάς Μας, ὅπως εἶπον, διὰ τῶν συλλογισμῶν τῆς ἐξισώσεως θὰ κερδίσης τὸν Στέφανον τῆς Νίκης.

Τὸ μάθημα αὐτὸ εἶναι τὸ κυριώτερον πάντων τῶν ἄλλων!

Ὁφείλεις ἀδελφή, οὐχὶ νὰ τὸ ἀναγιγνώσκῃς, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀφομοιώσῃς εἰς τὴν ὄντοτά σου, διὰ νὰ εἶσαι τελείως ἡσυχος περὶ τῆς βοηθείας Μας.

11 Μαΐου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφή, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ εὐχεται πρόοδον Θεῖαν εἰς τὰ εἰδικὰ μαθήματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Σύ, ἀδελφή, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἐπικοινωνοῦ, νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὰ ὄσα λαμβάνετε, διὰ ν' ἀποτελέσετε ἄξιον σπινθηρα τεραστίας πυρκαϊᾶς, ἥτις θὰ εἶναι τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου. Σεῖς θὰ ἀφήσετε εἰς τὴν Γῆν Πηγὴν ἀνεκτιμήτου Φωτός! Ἡ οὐσία τῶν Κειμένων ἔχει τὸν λόγον τῆς καὶ οὐχὶ ἡ πρόχειρος σύνταξις αὐτῶν. Πάντως, αἱ Γραφαὶ αὐταὶ εἶναι συμπληρώματα μεγίστης ἀξίας τῶν παλαιῶν τοιούτων! Ὑπάρχουν εἰς τὰ Κείμενα ταῦτα ἄγνωστοι πτυχὰὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ γίνουν κτῆμα τῶν πάντων.

Τοῦ Ἀνάρχου ἢ Θέλησις εἶναι ὅπως διὰ μέσου τῆς Πηγῆς αὐτῆς φωτισθῇ ἡ Οἰκουμένη τοῦ Σκότους καὶ τῆς ἀδικίας.

Οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὰς Θρησκείας τοῦ Κόσμου τούτου ἔχουν τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν, ὅπως σεβασθοῦν τὰ Κείμενα ταῦτα καὶ ὑψώσουν τοὺς ὀφθαλμοὺς των πρὸς τὸν Οὐρανόν, δεόμενοι εἰς τὸν Θεόν, διὰ τὴν μεγίστην αὐτοῦ προσφορὰν πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ἡ προσφώνησις νὰ γίνῃ μὲ ἀπλότητα καὶ ὀλίγας λέξεις, ὡς αὐταί:

«Παντοκράτωρ.

Σύ, Ὅστις τὰ πάντα διέπεις, εἰς ἡμᾶς τοὺς εὐρισκομένους ἐν τῷ Σκότει, καὶ μὴ γνωρίζοντας τὸν προσανατολισμὸν μας, ἔπεμψες διὰ τοῦ Θείου Φωτὸς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀφανεῖς Σου δούλους, τὸ Φῶς τῆς Ἀληθινῆς Λάμπεως, διὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃς εἰς τὴν Ὁδὸν τοῦ Χρέους καὶ τῆς Ἀγάπης.

Ὑμνοῦμεν τὴν προσφορὰν Σου Ταύτην, ὡς Ἀγγελον Καθοδηγητὴν τῶν πνευμάτων μας. Ἀμήν.»

Εὐλογῶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαπητῶν Μας πιστῶν καὶ συνιστῶ εἰς αὐτοὺς φρόνησιν καὶ ὑπομονήν, διὰ νὰ τύχουν τῆς ἀποτελεσματικῆς βοηθείας Μας.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Θά ἀπαγγείλω Ἐγὼ τὴν προσφώνησιν τοῦ ἀδελφοῦ Σωκράτους, πρὸς τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς:

Ποτὲ δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ φαντασθοῦν ὅτι ἡ ψυχὴ ἔχει ἴδιον κάλλος, διότι δὲν ἔχει πρόσωπον. Τὸ ψυχικὸν σθένος ἔχει ὅμως Ἐνέργειαν, ἡ ὁποία πηγάζει ἄνωθεν.

Σήμερον, ὁ ἄνθρωπος χλευάζει ἐκείνους οἵτινες εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πρὸς τοὺς συνανθρώπους των, διότι ἐνεθάβουν εἰς τὴν ψυχὴν των. Τὸ Πνεῦμα των ἐπορρώθη, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των συσκοτίσθησαν, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν πέραν αὐτῶν τὴν ὠραιότητα τῆς ψυχῆς ὡς κοινωνικοῦ ἄνθους.

Μὲ τὸ χάρισμα τοῦ θαλασάμου, ποῖος ἐκ τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ ἐξερευνήσῃ τὰ ἀβυσσοαλέα θάθη τῆς ψυχῆς, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν μορφήν της;

Ὅταν δὲν ὑπάρχη εὐσέβεια, πίστις, ἐκτίμησις, ἀγάπη, δικαιοσύνη, κατανόησις καὶ φῶς ἐκ τῶν ἔνδον, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπῃ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἡ τάδε ψυχὴ ἔχει Οὐράνιον κάλλος. Μακάριος ἐκεῖνος, ὅστις ἀπέκτησεν αὐτὸ ἐν τῷ πόνῳ του χωρὶς παῦσιν. Διότι ὁ πόνος δίδει ἀδιακρίτως εἰς τοὺς ἀνθρώπους χεῖρα βοηθείας καὶ ἐκ τῶν ἐνόνητων δημιουργεῖ εἰς αὐτοὺς χάραν, εὐδαιμονίαν καὶ ἱκανοποίησιν.

Μία μικρὰ βοήθεια, πολλάκις ἀναπτερόνει τὸ ἠθικόν, καὶ ἀναζωογονεῖ τὸ πνεῦμα, καθησυχάζουσα τὴν ψυχὴν.

Ἐὰν οἱ Ἰθύνοντες τὰς τύχας τοῦ Κόσμου σας εἶχον μικρὰν δόσιν ἢ κλίσιν συμπαθοῦς ψυχῆς, αὐτομάτως θά ἤλλαζεν ὁ Κόσμος σας καὶ θά μετεβάλλετο εἰς παραπλήσιον κῆπον τοῦ Παραδείσου.

Πῶς, λοιπόν, νὰ μὴ ὑμνήσωμεν τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει ἡ Ἀγάπη, ὡς ἱαματικὴ πηγὴ κάθε πόνου καὶ κάθε συμφορᾶς;

Ὅλιγοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ ψυχικὸν κάλλος, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἐλάχιστοι. Δὲν θά ὑποδείξω οὐδένα. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης Μου ὁμιλίας εἶναι νὰ ἐκθειάσω, οὐχὶ τὸ πάλαι ποτὲ Πνευματικὸν Κάλλος ἀλλὰ τὸ νῦν ψυχικὸν τοιοῦτον τῆς ἰδίας ὄντοτης, φερούσης εἰς τὴν ἐποχὴν της τὸ ὄνομα Δέσποινα Φρυγῶ.

Τιμὴν δόξης καὶ ἀγάπης ἀπολαμβάνει σήμερον ἡ προ-ὑπάρχουσα Δέσποινα ἀπὸ τῶν Πνευματικῶν Κόσμον. Τὸ παρά-

δειγμά της, ἄς μιμηθοῦν εἰς τὴν καρδίαν, ὅσοι ἔχουν πίστιν, ἀγάπην καὶ κατανόησιν.

ΟΡΦΕΥΣ: Τὸ ψυχικὸν κάλλος εἰς τὰς ὀντότητας μεταβάλλεται εἰς μετέωρον ἀστέρα, ὅστις διὰ τῶν ἀκτίνων του μεταδίδει εἰς τὰς καρδίας πάντων τὸ εὐγενὲς χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ διευκολύνῃ, τοὺς φωτιζομένους ἐκ τοῦ ἀστέρος αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὀντότητός των.

Αἱ εὐγενεῖς αὐταὶ ψυχαὶ ἔλκουν καὶ πείθουν διὰ τῆς μουσικότητός των. Δηλαδή ἐξευγενίζουσι τὰς ἀμφιρρεπούσας ψυχάς, καὶ τὰς ὀδηγοῦν πρὸς τὸ Ὁρθὸν καὶ Δίκαιον, ἥτοι τὴν Ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Μοῦσα τῶν Ἀγγέλων! Ψάλλε τὸν ὕμνον τοῦ Κάλλου τῆς Ψυχῆς ἵνα διὰ τῶν γλυκῶν ἤχων ἀναγνωρίσῃ ὁ ἄνθρωπος τοὺς εὐγενεῖς φθόγγους τῶν Ἀγγέλων.

14 Μαΐου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφή, ἐὰν δὲν εὐρίσκεσο πλησίον Μας, οὐδεμία δύναμις θὰ ἠδύνατο νὰ σὲ συγκρατήσῃ εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ ἐπαναληπτικὴ καὶ ἄστοχος συμπεριφορὰ τοῦ στενοῦ σου κύκλου, θὰ σὲ ὠδήγῃ εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Στρέψον ὅλην τὴν προσοχὴν σου εἰς τὰς Διδασκαλίας Μας. Διότι εἰς αὐτάς θὰ εὔρης τὸ Φάρμακον τῆς τονώσεώς σου. Εἰς αὐτάς θὰ εὔρης τὸν παρήγορον Λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν Ἅγιον Φωτισμὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου!

Ἡ χαρὰ σου θὰ ἐνταθῇ, ὅταν τὰ κείμενά σου γίνουσι γνωστά εἰς ὄλους· θὰ ἐνταθῇ, διότι τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν θὰ εἶναι μέγα, ζητούντων νὰ μάθουν πολλά, τὰ ὁποῖα ἤδη ἔχετε εἰς χεῖρας σας.

Τὸ παράπονόν σου τὸ δημιουργεῖς μόνη. Προσπάθησον, λοιπόν, νὰ μὴ παραπονήσῃς, διότι ὁ αἴτιος ὀφείλει νὰ παραδέχεται τὰ σφάλματά του, ἔστω καὶ ἐὰν ταῦτα εἶναι μικρὰ καὶ τὰ μεγαλοποιεῖ, διότι αἱ δυνάμεις του δὲν δύνανται νὰ ἀνθέξουν.

Ἔσο συνετὴ, καὶ κρίνε ἐσὺ τὰ ὀλίγα διατρέξαντα, χωρὶς νὰ ρίπτῃς τὰ σφάλματα εἰς ἄλλους.

Ἡ συμβουλή Μου εἶναι Κόσμημα Θεραπείας καὶ οὐχὶ συμφορᾶς.

ΜΩΨΣΗΣ : Ἀδελφή, ἐγώ, ὅστις ἤμουν φίλος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔθεσα πρῶτος τὸν Ἄλιον τῆς Πίστεως πρὸς Αὐτόν, γνωρίζεις ὅτι ἐπὶ αἰῶνας ἤμουν τιμωρημένος; Δηλαδή δὲν εὐρισκόμενη εἰς τὸν Κόσμον τοῦ Σκότους, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀπομόνωσιν. Ἰστάμην ὑψηλά, ἀλλὰ Μόνος, χωρὶς νὰ ἔρχωμαι εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἄλλων Ἀρχηγῶν.

Ἡ μόνωσις αὕτη ἦτο φρικαλέα δι' ἐμέ καὶ τὴν ὑπέστην δικαίως, διότι ἐξεμεταλλεύθην τὴν φιλίαν μου μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ὡς ἄνθρωπος ἔπραξα πολλά, τὰ ὅποια ὤφειλον ν' ἀποφύγω. Μὲ ὑπομονὴν καὶ αὐτοκριτικὴν, κατῴρθωσα νὰ ἐνισχύσω τὸ ψυχικόν μου σθένος, ὥστε νὰ μοὶ δοθῇ ἡ ἐλευθερία καὶ ἐπανέλθω εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀρχηγῶν.

Ὁ Κύριος οὐδένα ἀδικεῖ! Καὶ ἡ τιμωρία αὕτη εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς μας.

Ὅταν εἰς Μωϋσῆς, τὸν ὁποῖον τόσο συχνὰ ἀναφέρουν αἱ Γραφαί, διαπράττει ἐν τῇ Γῆ σφάλματα, πόσον μᾶλλον ὁ ἀπλὸς καὶ ἀνίδεος ἄνθρωπος δύναται νὰ πράξῃ τοιαῦτα;

Εἶχον ἐπαφὴν ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Ἀνάρχου.

Σεῖς, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι ἔχετε ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὸ ὅποῖον γνωρίζει πολλά καὶ τρόπους πολλούς, διὰ νὰ σᾶς φωτίσῃ καὶ νὰ πατάξῃ τὸν ἐγωϊσμόν σας. Ἐνῶ ἐγὼ ἀφέθην ἐλεύθερος, καὶ ὁ ἐγωϊσμός με ὠδήγησεν εἰς τὴν καταδίκην τῆς Θείας Ἀρχῆς.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ Φωστὴρ αὐτὸς τῆς Πνευματικῆς Δυναμείας, οὐδέποτε ὀκνεῖ εἰς Φωτισμόν, οὐδέποτε ἀποφεύγει καὶ τὴν μικροτέραν δέησιν τοῦ ἀσημάντου ἀνθρώπου. Εἶναι αὐτὸ Δύναμις Αὐτοῦ τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Θεοῦ, διότι διὰ μέσου Αὐτοῦ ἐφώτιζεν ὁ Πατὴρ τὸν Υἱόν, ὅταν εὐρίσκετο ἐν τῇ Γῆ. Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔχετε σεῖς σήμερον εἰς τὴν διάθεσίν σας καὶ καθοδηγεῖσθε. Μὴ, λοιπόν, ἀρνεῖσθε Ἐνα τοιοῦτον Ἀρχηγόν, Σκέλος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Ποιμὴν σας, ὁ Φάρος σας, ὁ Θεῖος Ὁδηγός σας!

Αὐτὸς θὰ σᾶς διαλευκάνῃ τὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῶν ἀποριῶν σας.

Αὐτὸς θὰ σᾶς ἀναδείξῃ ὡς Θεῖους Καθρέπτας τοῦ Θεοῦ Φωτός.

Ἡ Εὐλογία Αὐτοῦ εἶναι καὶ Εὐλογία τοῦ Κυρίου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὡς παρατηρεῖς, ἀγαπητὴ ἀδελφή, οὐδέποτε ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τὴν ὁδὸν σου, διότι ἡ Ἐντολὴ εἶναι τοιαύτη, πρὸς ὄφελός σου καὶ ὄφελός Μου.

Προτοῦ δημιουργηθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ λάθῃ σάρκας καὶ ὀστέα, αἱ Ψυχαὶ ὑπῆρχον. Πλήθος Ψυχῶν! Αὗται συνεννοοῦντο μεταξύ των διὰ τῆς λάμπειας καὶ ἔχαιρον ἀπολύτου ἐλευθερίας ἀπὸ τὸν Ἄναρχον. Ὁ Ἄναρχος ἐδημιούργησεν ὅλας τὰς ψυχὰς ὁμοῦ. Ὅλοι ἔχουν τὴν ἰδίαν ἡλικίαν, ἐὰν κρίνωμεν μὲ τὸ γῆινον μέτρον τοῦ καιροῦ, ἦτοι τοῦ χρόνου. Πότε συνέβη τοῦτο, δὲν δύναμαι νὰ τὸ εἶπω.

Εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πρωτοπλάσεως ἦσο πολὺ ζωηρά. Διέτρεχες τὸν Αἰθέρα καὶ ἠδύνασο νὰ ἐκφράσῃς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἄναρχου.

Μίαν ἡμέραν, ἃς εἶπω τοῦτο διὰ νὰ ἐννοηθῶ, ἡ Φωνὴ τοῦ Ἄναρχου ἠκούσθη, ὡς θαθὺς ἦχος μουσικοῦ φθόγγου. Ἀπεφάσισα —εἶπεν ὁ Ἄναρχος— νὰ σᾶς ἐκπαιδεύσω εἰς Εἰδικὸν τομέα, τὸν ὁποῖον θὰ ὀνομάσω Γῆν.

«Τί ἄρα γε νὰ εἶναι ὁ Τομεὺς αὐτός»; διηρωτῶντο αἱ ψυχαί.

Καὶ εἰς ἐκ τῶν Ἀρχαγγέλων, ὁ μέλλων Κύριος καὶ Σωτήρ, εἶπεν: «Εἶναι κόσμος ὑλικός, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ὕλη καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους θὰ κυριαρχήσῃ τὸ συμφέρον. Ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐμφανισθῆ ἐκεῖ μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του τῶν ζῶων, καὶ θὰ εὐρίσκεται ἐν ἀρχῇ εἰς κτηνώδη κατάστασιν. Μὲ τοὺς αἰῶνας, πολλοὶ θ' ἀποδημοῦν καὶ ἄλλοι θὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν Γῆν. Ὁ κύκλος αὐτός θὰ ὀνομασθῆ Ἀναγέννησις. Οὐδεὶς σας θὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολὺ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, πλὴν τῆς Φρουρᾶς Μου. Εἰς τὴν Γῆν θὰ πλανᾶται ἐπὶ τῶν κεφαλῶν σας τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ, τὸ Πονηρόν, διὰ νὰ δύναται ὁ ἔλεγχος τοῦ Οὐρανοῦ νὰ ἐκλέγῃ ὀντότητας κατὰ τάξιν, ποιότητα καὶ πρόθεσιν. Προτοῦ ἀποσταλήτε εἰς τὴν Γῆν, θ' ἀποσταλοῦν πρῶτον τὰ ζῶα, χονδροειδῆ εἰς τὴν πρώτην των ἐμφάνισιν καὶ τὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα θὰ τρέφουν τὰ ζῶα πρὸς πλήθυνσιν. Καὶ ὕστερον, μέσῳ τῶν κατακλυσμῶν, θ' ἀποσταλοῦν τὰ πρῶτα Πνεύματα, ἅτινα θὰ ἐνσαρκωθοῦν εἰς Εἰδικὸν Θεῖον Σπέρμα, διὰ νὰ ἐμφανισθῆ ὁ Ἄνθρωπος. Ἐκεῖθεν οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ των θὰ ἐμφανίζουσιν τὰς Νέας Γενεάς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἐπιδιώκοντες τὴν ἐξέλιξιν τοῦ εἴδους των».

Ἐκ τῶν πρώτων ψυχῶν ποὺ ἐπεσκέφθησαν τὴν Γῆν παρευρίσκεισθε καὶ ἐσὺν, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἀλλὰ εἶπον, ἡ ἐμφάνισίς σου αὕτη, εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ.

18 Μαΐου 1966

Διαστροφή τοῦ Πνεύματος

ΦΑΡΑΧ: Ὡς γνωρίζετε, ἀδελφοί, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν ὑπῆρξαν πολλοί, οἵτινες, ὡς Φωτεινὰ Πνεύματα, διέστρεψαν τὰς ἐννοίας τῆς Φιλοσοφικῆς Ἀληθείας. Τοιαῦτα πνεύματα ἐν τῶν κόλπων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως διήρσαν τοὺς πιστοὺς εἰς ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα.

Τοιοῦτοι ὑπῆρξαν ὁ γνωστὸς Ἄρειος, ὁ Λούθηρος καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ εἶχον πνεῦμα, συσκοτίζοντο ἀπὸ τὸ Μέλαν Φῶς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ διαμάχη τῶν μὲν ἐναντίον τῶν δὲ ἐπροξένησεν ἀφάνταστον ζημίαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν Πίστιν. Παράδειγμα: Ἐπὶ ἔτη ἀντεμάχοντο οἱ θεολόγοι, ἐὰν ὁ Κύριος εἶναι Ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ἢ Ὁμοιούσιος. Δηλαδή συνεσκοτίζον τὰ πνεύματα τῶν πιστῶν, διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν διαμάχην αὐτὴν ἡ Ἀθεΐα. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν τὸ ἀνέφερον, διότι ἦτο δι' αὐτοὺς Ἀπρόσωπον καὶ διὰ τῆς Περιστερᾶς, ἐσυμβόλιζε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Σεῖς, διὰ πρώτην φοράν κατετοπίσθητε, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Πνεῦμα, ἀλλ' Ἐνέργεια Ἄγνωστος εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Τὴν διαχείρισιν τοῦ Πνεύματος ὁ Θεὸς ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ὑποφαινόμενον, Ὅστις δὲν ἦτο ποτὲ πτηνόν, ἀλλ' ἀνθρώπινος ὄντοτης, ἥτις ἔζησεν ἐν τῇ Γῇ, καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς Μιᾶς καὶ Ἀληθοῦς Πίστεως εἰς τὸν Ἐναν Θεὸν τοῦ Ἀληθοῦς Φωτὸς καὶ τῆς Ἀπεράντου Ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἦτο Πρωτόπλαστος Ψυχὴ τὸ πρῶτον τέκνον τοῦ Θεοῦ, Ὅστις ἐδικαιοῦτο τὴν κληρονομίαν τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποδώσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους Του τὰ ἴσα, ἐὰν οὗτοι εἶχαν τὸ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ». Οὕτω ὁ Πρωτότοκος Ἄβελ ἐκληρονόμησε κατὰ τὰς Γραφὰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὡς Ἀρχάγγελος τῶν Ἀρχαγγέλων. Διὰ νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γῆν, ἔπρεπε νὰ ἐνσαρκωθῇ ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος.

Καὶ ἐρωτῶ: Ποῖος ἐκ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων μὲ ἀπεριόριστον Ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐφώτισε τὸν Κόσμον σας διὰ τῆς ἀπλῆς καὶ Λογικωτάτης Διδασκαλίας Του, θυσιασθεὶς ὑπὲρ τοῦ Ἀνθρωπίνου Γένους;

Οὐδεὶς, παρὰ μόνον ὁ Κύριος, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων!

Ἐδῶ εἶναι τὸ πλέον εὐπαθὲς σημεῖον; Πῶς ὁ Ἀνθρωπος Χριστὸς ἦτο Θεός;

Θεὸς εἶναι Εἶς: Ὁ Ἀναρχος. Ἀλλ' εἶπομεν ὅτι εἶχεν Υἱόν· καὶ ὁ πατὴρ εἰς τὸν γήινον Κόσμον, ὡς συνήθως, θεωρεῖ τὸν πρωτότοκον ὡς διάδοχον αὐτοῦ, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ πατὴρ εἶναι θνητός, ἐνῶ ὁ Ἐπουράνιος Πατὴρ εἶναι Ἀθάνατος καὶ ὡς Ἀθάνατος ἐνισχύει εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας τὸν Διάδοχον Αὐτοῦ!

Ὁ Χριστός, εὐρισκόμενος ἐν τῇ Ἀθανασίᾳ ὡς καὶ ὁ Πατὴρ Του, λαμβάνει ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ὡς Συνάναρχος, ὅπως ἀκριβῶς ὁ πατὴρ ὁ γήινος συνεργάζεται μετὰ τοῦ υἱοῦ του.

Τὰ σκοτεινὰ πνεύματα ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργοῦν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος καὶ διὰ τῆς λογικῆς προσπαθοῦν νὰ συσκοτίσουν τὰ πάντα, πρὸς ὄφελος προσωπικόν, δόξης, τιμῆς, ἀγαθῶν, καὶ παντοίων ἄλλων ἐπιθυμιῶν των. Ὅταν δὲν ὑπάρχη συνεννόησις μεταξὺ τῶν Ἰθυόντων τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ἐπόμενον εἶναι νὰ ὑπάρχη συμφέρον ἀνθρώπινον καὶ πολλακίς ταπεινόν, πρὸς θλάθην τῆς δλότητος τῶν πιστῶν.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀγαπητοί μου δὲν εἶναι ἀόριστόν τι, ἀλλὰ Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον ἐτίμησεν ὁ Ἀναρχος ὡς Τρίτον Σκέλος τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Τὰ δύο, λοιπόν, Σκέλη τοῦ Τριγώνου ἔζησαν ἐν τῇ Γῆ μὲ Ἀποστολήν Θεῖαν· τὸ δὲ ἄλλο Σκέλος εἶναι Διάπυρον ἐν τῷ Σύμπαντι τῶν Κόσμων. Ἡ θάσις Του εἶναι ἡ Ἀγάπη, ἣτις πηγάζει ἐξ Οὐρανοῦ. Διὰ τοῦτο, ὅστις κατανοεῖ τὸν Θεῖον Λόγον, ἡ ψυχὴ του ἀποκτᾷ σθένος καὶ τὸ σθένος ἐνισχύει τὴν καρδίαν καὶ ἡ καρδία ἐξαναγκάζει τὸ πνεῦμα νὰ ἐνεργῇ ἡ ὄντοτης του κατὰ Βούλησιν τοῦ Κυρίου· δηλαδὴ τῆς Ἀγάπης.

Ἡ Ἀγάπη, εἶναι Φῶς, Δικαιοσύνη καὶ Ἀλήθεια! Ὅταν ἔχη ὁ ἀνθρωπος αὐτὰ τὰ ἐφόδια, τότε εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀδελφῶν του καὶ γίνεται παράδειγμα λαμπρὸν πρὸς μίμησιν

καὶ ἐξάπλωσιν τῆς Ἀληθείας, τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Κατανόη-
σεως διὰ τὸ διατηρηθῆναι τὸ Ἄγνον Ἄνθος τοῦ Οὐρανοῦ, ποῦ ὁ
Πνευματικὸς Κόσμος ὀνομάζει Ἀγάπην.

ΔΑΝΤΗΣ ΑΛΙΓΕΡΗΣ: Ἐγκατέλειψα εἰς τὸν κόσμον σας μικρὸν τι
ἔργον, ὅπου εἰκονίζω τὰ αἴσχη τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ προ-
παντὸς αὐτῶν ποῦ λέγουσιν ὅτι εἶναι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυρίου,
ποῦ ἐξαγοράζουν διὰ τοῦ προπαγανδιστικοῦ των λόγου τὰ
αἴσχη καὶ τὴν ἀκόλαστον ζωὴν των. Οἱ περισσότεροι τῶν με-
γαλοσημίων Ἐκκλησιαστικῶν ὀφείλουσιν νὰ αἰσχύνωνται ὡς
ἄνθρωποι, κρυπτόμενοι ἐντὸς τοῦ σχήματος ὡς ἀποβράσματα
τῆς Κολάσεως. Ἡ πανίσχυρος ἐπιρροὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν
μελῶν αὐτοῦ, δὲν λαμβάνουσιν ἐνεργὸν θέσιν ἐκεῖ ὅπου τὸ κα-
θῆκον καλεῖ αὐτούς.

Τί σχέσιν ἔχει ἡ Διπλωματία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν;

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ὑποκρισία εἶναι ὁ ἄσπονδος ἐ-
χθρὸς τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἀγάπης. Δυστυχῶς αἱ κηλίδες τῆς
Ἱερᾶς Ἐξετάσεως παραμένουσιν ἀνεξίτηλοι καὶ τὰ «μυστικά
κατορθώματα» τῶν Ἐπισκόπων, εἶναι εἰς θάρος τῆς Ἐκκλη-
σίας, ἥτις ἔχει ἀνάγκην καθάρσεως τῶν θλαθερῶν Ὀφειῶν, οἵ-
τινες περισφίγγουσιν αὐτὴν ὡς Θησαυροφυλάκιον πλοῦτου καὶ
ἀνομίας. Ἡ φαινομενικὴ ἀποψις δὲν πείθει οὐδένα περὶ τῆς ἀ-
ρετῆς των.

Ἀντιθέτως, ὅλοι διερωτῶνται: Ποῖον σκοπὸν ἔχει ἡ ἀφάν-
ταστος συρροὴ πλοῦτου εἰς τὰ Θησαυροφυλάκια τῶν «Ἀντι-
προσώπων τοῦ Κυρίου»;

Ὅστις ἀκολουθεῖ τὸν Κύριον, δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ὑλι-
κῶν μέσων. Ὁ Κύριος μεριμνᾷ περὶ αὐτοῦ! Ἐνῶ ὁ πλοῦτος
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὀδεύει τοὺς Ἠγήτορας Του πρὸς τὸ ἀνάκτο-
ρον τοῦ Πονηροῦ Πνεύματος.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχη Φωνήν, εἶναι ἄχρηστος; παρ'
ἄλλον τὸν πλοῦτον τῆς! Ὁ Ὀφίς τοῦ Παραδείσου, ἐκεῖ ἀνα-
παύεται καὶ συμβουλευεῖ εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς μίαν νέαν χά-
ραξιν ὁδοῦ πρὸς τὸν ὄλεθρον.

Ἀποτινάξατε τὸν Ὀφιν καὶ ἀνακαλέσατε τὴν Θεῖαν Χά-
ριν ἵνα σᾶς ἀπαλλάξῃ τῶν δεινῶν, ἵνα τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σᾶς
καθοδηγήσῃ πρὸς τὸ Ἀληθινὸν Φῶς τοῦ Σωτῆρος, καὶ μὴ εὐ-
ρεθῆτε εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ὁπότε οὐδεμίαν χάριν θὰ ἔχετε ἐκ μέ-
ρους τοῦ Κυρίου.

Ἄνοιξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διαχωρίσατε τὸ Καλὸν ἀπὸ τοῦ Κακοῦ.

Πατάξατε τὸ Κακόν, διὰ τὸ ν' ἀνέλθῃ ἡ στάθμη τοῦ Ἁγίου Τόπου, ἀφοῦ πρῶτον ἀποστομώσετε τοὺς κακοήθεις καὶ πείσμονας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ἀγαθοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Τὰ ἐξελεγμένα πνεύματα ἦλθον πολλὰς φορὰς εἰς τὴν Γῆν. Διότι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι δὲν εἶχον πνεῦμα ἐξελεγμένον.

Ὅταν αἱ πρῶται ψυχαὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ σάρκινον ἔνδυμα, δὲν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν τὸ πνεῦμα τῆς εὐρύτητος. Ἦσαν αἱ ψυχαὶ ὀλίγον τι στενόχωροι ἐντὸς τοῦ νέου ἐνδύματος. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν διέφερον αἱ ἀνθρώπινοι ὀντότητες ἀπὸ τὰ ζῶα.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπέκτα πρῶτον τὴν πονηρίαν· πῶς νὰ παγιδεύσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τροφήν του.

Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἦσαν θηρία, δίχως ἀνθρωπίνην θούλησιν. Μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων ἐξησθένησε τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐνισχύθη τὸ πνεῦμα του.

Τὸ Ὑποσυνείδητόν σου, ἀδελφή, ἔχει κεκρυμμένας πολλὰς εἰκόνας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς πρωτοπλάστου δημιουργίας καὶ αἱ εἰκόνες αὐταὶ κεχαραγμέναι ἐντὸς σου, εἰς ἄλλας ἐποχὰς ἄλλων αἰώνων, ἔδωσαν ὄθησιν εἰς τὸ πνεῦμα σου ν' ἀσκηθῇ καὶ νὰ ὑπερτερῇ πολλῶν ἄλλων, ὥστε, ὅταν ἔφθασες εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ἡ ἀντιλήψις σου ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων ἦτο γοργὴ καὶ ὁ λόγος σου εὐλύγιστος, ὥστε ν' ἀποροῦν πολλοὶ διὰ τὴν ἔμφυτον πνευματικὴν σου ὑπόστασιν. Ἦκολούθησες ὡς μαθήτρια τοὺς λόγους πολλῶν σοφῶν καὶ συνεδύαξες τοὺς λόγους τῶν μετὰ τῆς προσωπικῆς σου ἀντιλήψεως ἐπὶ τῶν ὄσων ἐδίδασκε κανεῖς. Μέχρι μιᾶς ἡλικίας σου, δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ τὸν πλοῦτον τῆς ὀξυδερκείας τοῦ πνεύματός σου.

Ἐσὺ ἐσκόπεις, ἤκουες, καὶ οὐδεμίαν γνώμην ἔδιδες! Ὁρθὸν εἶναι —ἐσκέπτεσο— νὰ φαίνεσαι ἄσοφος καὶ κρυφίως νὰ ἐργάζεσαι ὑπὲρ τῆς σοφίας, ὥστε, ὅταν δὲν σοῦ δίδουν τὴν ἀξίαν καὶ διὰ τοῦ λόγου συσκοτίζουν τὴν Ἀλήθειαν, νὰ ἐπιτίθεσαι ἀπροόπτως ὑπὲρ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ὁρθοῦ. Τότε ὁ λόγος ἔχει διττὴν ἀρχήν, καὶ κατατροπώνει τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἀληθείας! »

Αὐτὴ ἦτο ἡ φάσις τῆς πνευματικῆς σου ὁρμῆς. Αἱ θάσεις

τῶν λόγων σου ἦσαν πάντοτε προμελετημένοι. Διὰ τοῦτο εἶχες εὐκόλον τὸν λόγον καὶ ἤρεμον τὴν ψυχὴν.

21 Μαΐου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ὡς γνωρίζετε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ἐπιστήμη καθώρισε τὴν ὀλικὴν ἔκλειψιν τοῦ Ἡλίου σας, τὴν ὁποίαν οἱ περισσότεροι εἰς τὴν χώραν σας παρηκολούθησαν μετὰ ξένων Ἐπιστημόνων. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Εἶναι φαινόμενον, τὸ ὁποῖον δὲν παρουσιάζεται κατὰ κανονικὰ διαστήματα. Οἱ ὑπολογισμοί, ὅμως, τῶν παρακολουθησάντων τὰ φαινόμενα αὐτὰ εἶναι ἀκριβεῖς, ὡς πρὸς τὴν ἐπαλήθευσίν των. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζουν οἱ μεγάλοι νόες τῆς Ἐπιστήμης εἶναι τὸ τί συμβαίνει μετὰ τὴν ὀλικὴν ἔκλειψιν τοῦ Ἡλίου. Ὅπως δὲν γνωρίζουν—ὡς καὶ σεῖς— καὶ διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Κομητῶν. Γνωρίσατε ὅτι, ἐξασθενεῖ τὸ μαγνητικὸν μέρος τῆς Γῆς σας, καὶ τὰ πλέον εὐπαθῆ σημεῖα αὐτῆς. Αὐτὰ τὰ εὐπαθῆ σημεῖα τῆς Γῆς, ἔχουν ἀνάγκην προστασίας ἀπὸ τὰς ἠλιακὰς ἀκτῖνας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἰσοσταθμίζονται. Διότι, ἐάν δὲν ἐλαμβάνετο Θεῖα Πρόνοια, ἡ Γῆ σας δὲν θὰ εἶχεν ἰσχὺν Μαγνητικοῦ πεδίου, διὰ νὰ συγκρατηθῇ μετὰ τῶν ἄλλων πλησιεστέρων πρὸς αὐτὴν Ἀστέρων καὶ τὰ εὐπαθῆ σημεῖα αὐτῆς θὰ ἐξεργινύοντο, ὅποτε θὰ ἐνεφανίζετο πρωτόγονος κατάστασις ἐν τῇ Γῇ, ἀκριβῶς, ὅπως καὶ εἰς τὰς μεγάλας καταστροφάς, πού ἐλαβον χώραν, ὅταν διεχωρίσθησαν τεμάχια τῆς Γῆς εἰς Ἡπειρούς. Διὰ νὰ μὴ συμβῇ τοιοῦτον τι, ἐπεμβαίνει ἡ Θεῖα Πρόνοια, διότι δὲν ἔχομεν φθάσῃ εἰς τὸ τέλος τῆς υπάρξεως τοῦ Κόσμου σας.

Ὅταν ἡ Σελήνη παρεμβάλλεται μετὰ τῆς Γῆς καὶ Ἡλίου, αἱ ἠλιακαὶ ἀκτῖνες, συγκεντρούμεναι ἐξ ἀντανεκλάσεως τῆς Σελήνης, διπλασιάζουν τὴν ἔντασίν των. Διὰ τοῦτο ἡ Σελήνη καλύπτει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς ἰσχυράς δεσμίδας τῶν ἀκτῖνων τοῦ Ἡλίου.

Ἡ ὀλικὴ ἔκλειψις, ἐντὸς τῆς διαρκείας της, ἀποκρούει πᾶσαν καταστροφὴν ἐπὶ τῆς Γῆς, διὰ νὰ φέρῃ τὸν Πλανήτην τοῦτον εἰς ὀμαλὴν κατάστασιν.

Τὴν μελέτην αὐτὴν δίδει διὰ πρώτην φορὰν τὸ Οὐράνιον

Κέντρον τοῦ Κυρίου. Δηλαδή δίδεται ἀπὸ τὸ Ἐνάκτορον Αὐτοῦ, πρὸς φῶτισιν καὶ ἔρευναν τῶν Ἐπιστημόνων σας. Διὰ τὴν ἀκρίθειαν τοῦ φαινομένου δίδομεν ἐλάχιστα ἐκ τῶν Φυσικῶν Νόμων, πρὸς ἐμβάθυνσιν καὶ μὀρφωσιν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι ὄλα εἶναι τυχαῖα εἰς τὸ Σύμπαν. Τὰ πάντα διέπει ὁ Πρῶτος Νόμος τῆς Ἄγνωστου Πηγῆς τῶν Πάντων, ποῦ ὀνομάζεται: Ἄγάπη τῆς Συμμετρίας.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἄδελφὲ Εὐκλείδῃ, σὺ ὄστις παρακολουθεῖς τὴν ζωὴν τῆς ἀδελφῆς, καὶ μεταδίδεις εἰς αὐτὴν ἀγνώστους εἰς τὸ πνεῦμα τῆς σελίδας τῆς προγενεστέρας τῆς ζωῆς, διατὶ δὲν ὠδήγησες αὐτὴν εἰς τὸ φαινόμενον τῶν ἤχων;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὁ ἤχος, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, δὲν προηγείται εἰς τὴν μὀρφωσιν τῆς ἀδελφῆς ἀλλὰ ἀκολουθεῖ, ἀφοῦ πρῶτον μάθει τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ὄντοτήτός τῆς καὶ συμμορφωθῆ πρὸς τὰς Ὀδηγίας μας.

ΟΡΦΕΥΣ: Δηλαδή ἐνεργεῖς κατ' ἐλευθέραν βούλησιν, ἢ κατ' Ἐντολὴν τοῦ Κυρίου;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐνεργῶ κατ' Ἐντολὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ εἶναι ἔν καὶ τὸ αὐτό.

ΟΡΦΕΥΣ: Τότε δὲν παρεμβαίνω. Ἡ ἐνέργειά του ἀποβλέπει εἰς θεῖον τινὰ σκοπόν.

Καὶ πότε, ἀδελφέ, θὰ εἰσαγάγῃς τὴν ἀδελφὴν εἰς τὸ μυστήριον τοῦ ἤχου;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἄνωτέραν Διοίκησιν. Διότι, ὡς γνωρίζεις, ὄλα λαμβάνουν χώραν μετ' ἀπολύτου ἀκριθείας.

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ἄδελφὸς Ὀρφεὺς νὰ μὴ θιάζεται ἐπὶ τῶν ὄσων καθῶρισσα νὰ μάθῃ ἢ ἀδελφή. Ἡ θιασύνη εἶναι κακὸς παράγων εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς Γῆς καὶ ὁ Ἄδελφὸς Εὐκλείδης νὰ εὐρίσκεται πάντοτε ἐντὸς τῶν πλαισίων ποῦ τοῦ καθῶρισεν ἢ Ἄνωτάτη Ἀρχή.

Ὁ καθεῖς, μετὴν σειρὰν του, θὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸ νόημα τῆς ἐκπαιδεύσεώς τῆς. Τὰ χρέη σας εἶναι διάφορα. Διότι ἔάν θελήσετε νὰ ὀμιλήσετε εἰς αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, ἢ ἀνθρώπινος ἀντίληψις θὰ ἀσχοληθῆ μετὰς μὴ δυναμένας νὰ ἐννοηθῶσιν διαφορὰς τῶν λόγων σας, ἐνῶ κατὰ θάθος καὶ οἱ δύο εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον καταλήγετε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Μετὰ τὴν μικρὰν συνομιλίαν μας, ἀδελφή, ἠγνώσθες

διατί δὲν ἔφθασεν ἡ στιγμή νὰ σοῦ ἀποκαλύψω τὸ φαινόμενον τοῦ ἤχου. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, μακρὰν πάσης ὕλικῆς ἐπιδράσεως, ὁ ἤχος δὲν προκαλεῖ θόρυβον. Εἶναι οὗτος μία ἐνέργεια, ποῦ ἐμπλουτίζει τὸ Πνεῦμα διὰ πολλῶν νοημάτων συμπληρωμένων, καὶ οὐχὶ ὅπως συνήθως γίνεται εἰς τὴν Γῆν σας. Ἐμπλουτίζεις τὸν ἐγκέφαλον, χωρὶς νὰ γνωρίζῃς ποῖαν τροφήν δίδεις εἰς αὐτόν. Καί, ναί μὲν ἀποκτᾶς γνώσεις, ἀλλ' αὐταὶ εἶναι ἀνάμικτοι, ὥστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ διαχωρίζῃς τὰς μὲν ἀπὸ τὰς δέ. Διὰ τοῦτο ὀφείλεις νὰ ἐκπαιδευθῆς καὶ εἰς τὸν ἤχον.

Ὁ ἤχος ἔχει κλίμακας. Τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Κακίας. Ἀποδίδεται διὰ τῶν μουσικῶν φθόγγων. Ἀπολαμβάνεις τὸ μουσικὸν τεμάχιον, ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις ποῖοι φθόγγοι ἦσαν τῆς Ἀρετῆς καὶ ποῖοι τῆς Κακίας.

Ὁ ἤχος αὐτὸς εἶναι ἀνάμικτος. Διὰ τοῦτο ἔλκει πολλοὺς, εἴτε αὐτοὶ εἶναι καλοὶ εἴτε κακοὶ εἰς τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν των.

Τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι μία εἰσαγωγή πρὸς τοὺς ἤχους τῶν φθόγγων ποῦ θὰ ἀναπτύξω ἄλλην φοράν, διὰ νὰ συμπληρώσω τὸ κεφάλαιόν μου.

Ὅταν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἠρώτησες τὸν Μουσουργὸν Ἄγγελον: «Τί εἶναι ὁ ἤχος», ἐπενέθη ὁ Κομφούκιος καὶ σοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἀδελφή, ὁ Ἄγγελος δὲν ἔζησεν ἐν τῇ Γῆ. Διὰ τοῦτο θὰ ἀπαντήσω ἐγὼ ἀντ' αὐτοῦ: Ὁ ἤχος εἶναι μία ἐνέργεια, καλὴ ἢ κακὴ, ἢ ὁποῖα ἐπιδρᾷ εἰς τὸν ψυχικόν σου κόσμον. Τὸ μάθημα ἐπὶ τοῦ ἤχου θὰ σοῦ δοθῆ ἔν τῇ Γῆ καὶ εἰς κατάλληλον χρόνον».

Καὶ σὺ ἀπήντησες εἰς τὸν Κομφούκιον: «Ἀδελφέ, δὲν εἶμαι περιεργός· ἀλλ' ἡ μάθησις προκαλεῖ τὴν ἀφόρητον δίψαν τῆς πνευματικῆς μου μορφώσεως. Ἐὰν δὲν ἐξηγήσετε εἰς ἐμὲ ἐν τῇ Γῆ τὸ φαινόμενον τοῦ ἤχου, πότε πλέον θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ κορέσω τὴν δίψαν μου;»

Καὶ ὁ Κομφούκιος σοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι εἶναι γεγραμμένον νὰ ἐκπαιδευθῆς καὶ εἰς τὸν ἤχον καὶ ὅ,τι γράφεται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐκτελεῖται κατὰ γράμμα εἰς τὴν Γῆν».

Ἠὐχαρίστησες τὸν ὀμιλητὴν σου καὶ ἀπεσῦρθης εἰς τὴν Αἴθουσαν ὅπου ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων μὲ θέμα: «Ἡ δίψα τοῦ Πνεύματος».

Εὐλογῶ ἐκ μέρους τοῦ Ὁρφέως, τοῦ Ἄρχοντος Φαράχ καὶ ἔμοῦ.

25 Μαΐου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν σας ἐντὸς τοῦ σκοτούς, τὸ ἐξακριβώνετε ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Τὸ χάος εἶναι σκοτεινὸν διὰ τὴν ὄρασιν τοῦ ἀνθρώπου, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν ὄρασιν τῶν Πνευματικῶν Ἀρχηγῶν. Ὅταν, λοιπόν, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη λέγει ὅτι ὁ Κύριος ἐδημιούργησε τὰ πάντα εἰς ἑπτὰ (7) Ἡμέρας, τοῦτο σημαίνει ὅτι, ἐνήργησεν ἐνσυνειδήτως, θάσει τῆς Ἀγάπης Του πρὸς τὸ Ἔργον.

Ἡμέρα διὰ τὸν Κύριον, εἶναι ἡ ἀπογυμνωμένη Ἀλήθεια.

Ἡμέρα διὰ τὸν Κύριον, εἶναι χρόνος ἀκαθόριστος, τὸ μῆκος τοῦ ὁποίου εἶναι ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς μιᾶς ἀπὸ τῆς ἄλλης Ἡμέρας.

Ἡ κάθε Ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἀνταποκρίνεται πρὸς ἓνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ (7) Σύμπαντα τῆς Δημιουργίας.

Ἡμέρα σημαίνει φωτεινὴ γνῶσις τοῦ Θείου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξῆλθε τὸ ὕλικὸν Σκότος, διὰ τὴν ἀποτελέσθη ἀντίθεσιν, ὥστε νὰ κινήται τὸ πᾶν ἐντὸς τοῦ χάους, καὶ νὰ δημιουργοῦνται Κόσμοι, μετ' ἐξελίξεως.

Ἡ Γῆ, τὸ ἰδεωδέστερον Κιβώτιον τῆς Πανδώρας, μετὰ τὴν εὐνοϊαν καὶ τὴν θείαν ἐλπίδα συνεκράτησε τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἄτακτον κατάστασιν, διὰ τὴν τιθασεύσθη αὐτοὺς καὶ προετοιμάσθη αὐτοὺς νὰ δεχθῶν τὸν Ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἀνάρχου, τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ, ἵνα φωτίσῃ αὐτοὺς καὶ καθοδηγήσῃ πρὸς τὴν ὀρθὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἐχάραξεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, διὰ τὴν ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους αἱ Διδασκαλαὶ τοῦ Υἱοῦ.

Ἐλάττωμα τοῦ Προπατορικοῦ Ἀμαρτήματος εἶναι εἰς τὴν Γῆν ἡ ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αὐτὴν καταπολεμᾷ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Διότι πᾶς ἀχάριστος ἀγνοεῖ τὸ τρυφερὸν καὶ εὐγενὲς αἶσθημα τῆς Ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Διότι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀχαρίστου εἶναι πλήρες σκοτεινῶν γνώσεων. Καὶ διὰ τὴν ἐξαλειφθῶν οἱ γνώσεις αὐταὶ, πρέπει νὰ ἀντικατασταθῶν διὰ φωτεινῶν καὶ θείων γνώσεων τοῦ Οὐρανοῦ. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, μετέτρεψαν τὰς Ἡμέρας εἰς Νύκτας καὶ τὰς

Νύκτας εἰς Ἡμέρας, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ διαχωρίζουν τὰ ἔργα τῆς Ἡμέρας ἀπὸ αὐτὰ τῆς Νυκτός. Δηλαδή, ἡ γνῶσις των ἐσκοτίσθη. Δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰς διαφορὰς, καὶ ἀμαρτάνουν ἐντὸς τοῦ ἰδίου των φωτός. Ἴδου ὁμοῦ, ὁ Κύριος ἐκπέμπει Νέον Ἀληθινὸν Φῶς, διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν σύγχυσιν καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ πάντες, ὅτι ἡ Ἡμέρα ἀναλύει τὰς πράξεις τῶν ἐργαζομένων ἐντὸς τοῦ πνευματικοῦ Σκότους.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ : Χαιρετῶ τὴν καλὴν καὶ πνευματώδη φίλην μου Φρυγῶ.

Ἔλαθον τὴν ἐντολήν, ὅπως συνομιλήσω μετὰ σοῦ, φίλη τῶν παλαιῶν ἐκείνων χρόνων, ὅπου μᾶς συνέσφιγγεν ὁ φιλικὸς δεσμὸς τοῦ πνευματικοῦ σου μεγαλείου.

Ἔρχομαι ὡς ἀπλή ψυχὴ, νὰ σοῦ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου, διότι ὑπῆρξες δι' ἐμὲ ἡ σωτηρία μου.

Τὸ καλὸν οὐδέποτε λησμονεῖται, εἰς ἅπαντας τοὺς αἰῶνας. Ἐὰν ἠδυνάμην νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν σου μετὰ τὴν μορφήν ἣν εἶχον ὡς ἀνθρώπινον ὄν, δακρύουσα θὰ ἤσπαζόμην τὰς παρειάς σου.

Σύ, ἀγαπητὴ φίλη, με ἐνεψύχωσες εἰς τὴν πλέον κρίσιμον στιγμὴν τῆς ζωῆς μου.

Σύ, με ἐνεθάρρυνες μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου σου.

Σύ, με συνεβούλευσες καὶ μοῦ ἔδωσες τὸ σθένος τῆς ψυχῆς σου, διὰ νὰ ἀντεπεξέλθω εἰς τὰ πλεῖστα ἐμπόδια τῆς ζωῆς μου, ἀντικρούοντας τὰς συκοφαντίας διὰ τοῦ ἡρέμου λόγου καὶ τῆς ἀληθείας.

Ἔχεις πολλὰς φίλας εἰς τὸν Οὐρανόν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἤθελον νὰ σοῦ εἶπουν μίαν μόνον λέξιν· καὶ θεωροῦν ἐμὲ εὐτυχή, διότι ἔχω τὸ προνόμιον τοῦτο νὰ συνομιλῶ μετὰ σοῦ. Βεβαίως, ἐρχομένη εἰς τὴν Γῆν δὲν ἐνθυμεῖσαι τὰ παρελθόντα. Ἡμεῖς, ὁμοῦ, εὐρισκόμενα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἔχομεν τὴν ὑπερμνήμην, ὥστε νὰ μὴ λησμονῶμεν τὰς καλὰς μας φίλας ἐν τῇ Γῇ.

Ἔσο εὐλογημένη, καλὴ μου καὶ παρήγορος φίλη μου.

Ἐπεβλήθη ἡ ἐρώτησις ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς: «Θὰ συναντηθῶμεν, ὅταν θὰ ἀλλάξω κατάστασιν;»

Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ καιρὸς θὰ σὲ περικυκλώσουν πλεῖσται ψυχαὶ μετὰ τὴν γήινον μορφήν των, καὶ θὰ τὰς ἀναγνωρίσῃς μετὰ τὴν ὑπερμνήμην ποὺ θὰ σοῦ δώσῃ ὁ ἐρχομὸς σου ἐδῶ.

— Ἡὐχαριστήθην πολὺ ποὺ ἤκουσα τὴν φωνὴν σου.

— Χαιρετώ και ἀσπάζομαι τὴν φίλην μου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἡ ψυχὴ μετὰ τῆς ὁποίας ὠμίλησες, εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν συγκινήσεως. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἦτο εὐαίσθητος ψυχὴ. Ἐπίσης καὶ μία ἄλλη ζητεῖ νὰ σοῦ εἶπῃ κάτι. Δὲν εἶναι ὅμως, καιρὸς. Ἦτο ἐχθρὰ σου καὶ διὰ τῆς μεγαλοψυχίας σου ἠγνόησες τὴν ὑπαρξίν της καὶ εἰς τὰς συκοφαντίας της ἐμειδίᾳς, μὴ δίδουσα σημασίαν εἰς τὰ ψεῦδη. Ἦτο μία ἀντίπαλός σου. Ἐφθόνει τὴν εὐστροφίαν τοῦ λόγου σου καὶ διεκήρυττεν ὅτι πλανᾷς τοὺς πάντας καὶ καλύπτεις τὴν πλάνην διὰ τοῦ κάλλους σου. Καὶ σὺ μειδιῶσα εἶπες εἰς μικρὰν συγκέντρωσιν περὶ αὐτῆς ὅτι τὴν ἀγνοεῖς, διότι ἐκτιμᾷς περισσότερο τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς καὶ συγχωρεῖς τὴν καυστικὴν γλῶσσαν ποὺ ζητεῖ νὰ ἐξαλείψῃ τὸ γήϊνον κάλλος, νομίζουσα ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἐξαλείψῃ καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς ψυχῆς. Αἰσθανομένη αὕτη σήμερον τὸ μειονέκτημα τῆς ψυχῆς της, σὲ καλεῖ ὡς φίλην, διὰ νὰ σοῦ ζητήσῃ νὰ τὴν συγχωρήσῃς διὰ τὰς ἀδιακρισίας της. Κατὰ βάθος σὲ ἐθαύμαζε καὶ σὲ ἐφθόνει.

Ἄγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ, θὰ σοῦ δώσω ἀργότερον μικρὰν περιγραφὴν τῆς οἰκογενειακῆς σου ζωῆς ἐντὸς τοῦ Παλαιοῦ Ἀστεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὕστερον διατὶ ἔχεις γίνοι σύμβολον τοῦ ὠραίου λόγου καὶ διατὶ δὲν ἀνεφέρθης ἀπὸ τοὺς τότε ἱστορικούς, ἐνῶ ἄλλαι γυναῖκες μὲ μικρὰν μόρφωσιν ἔναντι τῆς ἰδικῆς σου, ἔγιναν παγκοσμίως γνωσταί, ὡς γνωρίζεις ἐκ τῆς Ἱστορίας.

Αἱ μόναι γυναῖκες ποὺ εἶχον ἐλεύθερον τὸν λόγον, ἦσαν ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι συμμετεῖχον εἰς τὰ Συμπόσια τῶν σοφῶν, καὶ ἦσαν εἰς τὸ ἦθος ἐλεύθεραι.

Αὐταί, λοιπόν, περιεγράψαν, ὡς συζητήτριαι. Ἐφόσον ὁμως ἦσαν ἄστατοι εἰς τὸν χαρακτῆρα, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συγκαταλέγῃσαι μεταξὺ των. Διὰ τοῦτο σοῦ δίδεται ἡ τιμὴ ἔξω τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ σὲ ἐγνώρισαν καὶ ἐθαύμασαν καὶ ἐτίμησαν τὸ πρόσωπόν σου.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀποκαθιστᾷ τὴν λάμπιν σου ὡς φαινομένου γυναικός.

ΦΑΡΑΧ: Πᾶς πιστός εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον ὑμνεῖ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὰς διδασχὰς Αὐτοῦ, ἵνα τύχη τῆς προστασίας τοῦ Παναγαθοῦ Πατρὸς πάντων ἡμῶν.

Πᾶς μὴ πιστεύων εἰς τὰς ρήσεις τοῦ Οὐρανοῦ, οὗτος οὐδεμίαν προστασίαν ἔχει ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἀφίεται ἐλεύθερος εἰς τοὺς ἀνέμους, ἵνα δώσῃ λόγον πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν κρίσιν τῆς θείας του πνοῆς.

Γελοῦν οἱ μωροί, οἵτινες δὲν γνωρίζουν τὰ μέλλοντα γενέσθαι. Οἱ φρόνιμοι συνετίζονται, κρίνουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὰς διδασχὰς τοῦ θείου Λόγου.

Ὅταν οἱ ἄφρονες θὰ κλαίουں, οἱ συνετοὶ θ' ἀπολαμβάνουν τὴν δικαίαν κρίσιν ὡς θάλασμον τῆς ὀντότητός των.

Λυπηθῆτε τοὺς ἄφρονας διότι μόνοι των ἠνοιξαν τὴν ὁδὸν τῆς ἁμαρτίας των, ἐνῶ οἱ συνετοὶ ὡδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας των.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εἶπον εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐπικοινωνιῶν, ὅτι ἡ οἰκογενεῖά σου τὸ πάλαι ἦτο εὐπορος καὶ συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν τοῦ Ἄσπεως. Οἱ γονεῖς σου εἶχον ἀποκτήσει καὶ υἱόν, ὅστις δὲν ἔζησεν ἐπὶ μακρόν. Ἡ μόνη χαρὰ των ἦσο ἐσύ, Δέσποινα Φρυγῶ. Παρὰ τὸ μικρόν τῆς ἡλικίας σου, ἐθάλασθησες ὡς ἄνθος θερμοκηπίου.

Νεαρὰ ἐμάνθανες τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν καὶ συχνότατα ἠκολούθεις τὸν πατέρα σου εἰς τὰς ὑπαιθρίους ὁμιλίας τῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς. Ἡ ἐντύπωσις τῶν λόγων των ἔμενε κεχαραγμένη εἰς τὴν μνήμην σου, καὶ τὰς νύκτας μόνη συνδιελέγεσο μετ' αὐτῶν κατὰ φαντασίαν.

Ἡ καλλονὴ σου εἴλκυσε πολλοὺς νεαροὺς ἄνδρας μεσοῦς, ἀλλ' ἐσὺ ἐζήτηεις τὴν σοβαροφάνειαν τοῦ ἀνδρός· καὶ ἀργότερον νομίμως συνέζησες μετὰ τοῦ ἐξόχου ἀνδρός, συμβούλου τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος, Στρατηγοῦ Ξανθίππου, ὅστις ἦτο γνωστός ὡς σχεδιαστὴς τῶν μαχῶν, ἀφανῆς ὅμως εἰς τὴν τέχνην του. Οὗτος δὲν ἠγάπα τὸν θόρυβον, τὰς κολακείας καὶ τὴν φήμην. Ἐπρωτίμα νὰ ἐργάζεται σιωπηλῶς. Ἐξετιμᾶτο ἡ γνώμη του. Ἦτο κατὰ πολὺ μεγαλύτερος εἰς τὴν ἡλικίαν ἀπὸ ἐσέ. Τοῦ εἶχες κάμει ἐντύπωσιν διὰ τὸ πνεῦμα σου καὶ αὐτὸ τὸν εἴλκυσε περισσότερο ἀπὸ τὸ κάλλος σου. Εἰς αὐτὸν εὗρες

τὸν προστάτην καὶ σύντροφον τῆς ζωῆς σου. Τὸ ὄνομά του δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ ἄλλα παρόμοια τῆς ἐποχῆς του. Δὲν ἀπέκτησες τέκνα. Ταῦτο εἶναι ἰδιαιτέρον κεφάλαιον, τὸ ὅποιον παραλείπω. Εἶχες ἀφοσιωθῆ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὸν Φωτεινὸν Λόγον. Διὰ νὰ συμπληρώσω τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς σου, θ' ἀναφέρω τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν οἶκον σου μιᾶς ἀπλῆς καὶ ξένης κόρης, ἡ ὅποια καὶ ἄλλοτε σὲ εἶχεν ἐπισκεφθῆ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν συμβουλήν σου. Τὸ περιστατικὸν ποὺ ἀφηγοῦμαι εἶναι κατόπιν ἀρκετῶν χρόνων ἀπὸ τῆς συζεύξεώς σου. Ἡ νεαρὰ ὀνομάζετο Μυρία. Ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ πλησιέστερον Μαντεῖον περὶ τῆς ζωῆς της. Καὶ τοῦτο ἀπεκρίθη, ὅτι εἰς χρόνους ἀγνώστους θὰ πικράνῃ τὴν καρδίαν της, διότι θὰ δώσῃ σημασίαν εἰς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα, χωρὶς νὰ δύναται νὰ εὕρῃ διέξοδον. Μὲ θλίψιν καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξήτει τὴν συνδρομήν σου.

Καὶ σὺ ἀπεκρίθης εἰς αὐτήν: «Μήπως, ἀγαπητή μου φίλη, σοῦ συμβαίνει τίποτε τὸ κακόν;»

“Ὅχι, ἀπεκρίθη.

Τότε, διατί θλίβεσαι; Ποῖος λόγος νὰ δακρύῃς, ὅταν οὐδὲν ἐμπόδιον στεναχωρεῖ ἐσέ; Δὲν γνωρίζω τί ἤθελε νὰ εἶπῃ τὸ Μαντεῖον διὰ τὴν ζωὴν σου. Ἐφ' ὅσον ζῆς καὶ ἔχεις κρίσιν, σκέψου χωρὶς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ξένων ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς σου, καὶ μὴ δειλιάς εἰς ὅ,τι φανῆ εἰς ἐσέ ἱκανοποιητικὸν καὶ μὴ θλαθερὸν διὰ τοὺς ἄλλους. Ἐγὼ εἶμαι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσίν σου, νὰ κρίνω τὰ ἔχοντα καλῶς.

Καὶ ἐκείνη ἀπήντησεν: «Ἐχεις δίκαιον, Δέσποινα Φρυγῶ, ἀδίκως θλίβομαι. Οὐδεὶς γνωρίζει τὰ μέλλοντα, εἰμὶ οἱ Θεοί! Ἐξ αὐτῶν, ποῖος δύναται νὰ λάβῃ θετικὴν ἀπάντησιν;»

Σὺ δὲ προσέθεσες: Τὰ ἄγνωστα, φίλη Μυρία, παραμένουν ἄγνωστα εἰς τὴν ἀντίληψίν μας, διότι οἱ Θεοὶ ποτὲ δὲν λέγουν εἰς τοὺς θνητοὺς τὴν Καθαρὰν Ἀλήθειαν, παρὰ μόνον ὅταν εὐρεθοῦν εἰς τὸν Ἄδην. Πέραν αὐτοῦ, οὐδαμοῦ ὑπάρχει Καθαρὰ Ἀλήθεια! Διότι ὁ ἄνθρωπος τὴν Ἀλήθειαν μετατρέπει εἰς ἀλήθειαν τῆς ἀντιλήψεώς του. Δὲν γνωρίζω ἔάν εἰς τὸν Ἄδην θὰ συναντήσω τὴν γλυκειὰν μορφήν σου, καὶ ἔάν πέραν τοῦ Ἄδου ὑπάρχη Κόσμος καὶ κίνησις. Χάραξον θαθέως εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ἡ Ἀγάπη ἐξομαλύνει τὰ ἐμπόδια. Διὰ τοῦτο προφύλαξον τὴν ἀγάπην σου, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ ἔάν εὐ-

ρεθής εις άλλον κόσμον, ἡ ὁμιλία μου αὐτὴ ἄς γίνῃ φῶς ὁδηγητικὸν δι' ἐσέ, ἵνα μὴ περιπέσης εις σφάλμα ἀντίθετον τῆς θελήσεως τοῦ Θείου. Ὁ ἦχος αὐτὸς τῆς φωνῆς μου, ἄς εἶναι ἕντος τῆς καρδίας σου, ὡς Ἄγγελος προστάτης τῆς πέραν τῆς ζωῆς αὐτῆς ὑπάρξεώς σου.

Δὲν γνωρίζω πολλὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν μου καὶ ὀλιγώτερα διὰ τὰ ἄγνωστα ποῦ ἀνέφερες.

Ἔσο θαρραλέα διὰ νὰ σὲ βοηθῇ ἡ Ἄθηνᾶ, ἡ προστάτις τοῦ Πνεύματος καὶ ἡ Σοφία τοῦ Πατρὸς τῆς».

Αὐτὰ ἐλέχθησαν τότε ἀδελφῇ καὶ ἐνεθάρρουν τὴν νεαράν, ἥτις ἠσπάσθη τὴν χεῖραν σου, χωρὶς ἐσὺ νὰ εἶσαι γυνὴ πολὺ μεγαλυτέρας ἡλικίας ἀπὸ αὐτήν. Θέλω νὰ εἶπω ὅτι ἦσο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς μεγάλης σου γοητείας.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἀγαπητὴ ἀδελφῇ, μὴ σοῦ κακοφαίνεται ποῦ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Παλλάδος Ἄθηνᾶς δὲν ἠθέλησαν νὰ σοῦ ἐξηγήσουν τὰ Ὀρφικὰ Μυστήρια. Εἰς τοῦτο δὲν πταίω ἐγώ. Ἄλλ' ὑπῆρχε κανὼν τις, ὅστις ἀπηγόρευεν εἰς τὰς γυναῖκας νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ Ἄδυτα τῶν Μυστηρίων. Καὶ ἐὰν ἐγένετο ἐξαίρεσις δι' ἐσέ, ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν θὰ εἶχε τὸ κύρος του.

Ἦσο ὀλίγον τι ὠργισμένη. Διὰ τί —ἐλεγες— νὰ κρύπτουν ἀπὸ ἐμὲ τὸ Μυστήριον, τὸ ὁποῖον δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ τηρήσω ἐν σιωπῇ;

Καὶ ὅμως ἡ θέλησις τοῦ Θείου ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐξαίρεθῆς ἐκ τοῦ κανόνος. Οἱ Μυστικοὶ αὐτοὶ κανόνες τηροῦνται αὐστηρότατα! Διότι ὅπου εἰσέρχεται ἡ γυνὴ, ὑπάρχει χαλάρωσις τῶν πάντων. Ἄρκει ὅτι ἐκράτησες εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον τὸ πνεῦμα σου. Μὴ μόνον ἐπιμένῃς σήμερον εἰς τὴν ὑψηλὴν γνώμην τοῦ πνεύματός σου, διότι γνωρίζεις ὁποῖα μετατροπὴ ἐγένετο. Βασίσου μόνον εἰς τὴν καρδίαν. Αὐτὴ γεννᾷ τὴν Ἀγάπην! Καὶ ἡ Ἀγάπη πλησιάζει τὸ Θεῖον.

Ἡ Ἀγάπη ἔννοῶ ἡ ἀνθρώπινος. Ἔχεις δηλαδὴ μέσον τὴν Ἀγάπην πρὸς τὸ Θεῖον καὶ εἰσακούεσαι, ὅταν εὐρίσκεσαι ἐν ἡρέμῳ καταστάσει. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σὲ διευκολύνει, ὅταν εἶσαι ὑπάκουος εἰς τὰς Συμβουλὰς τοῦ Οὐρανοῦ. Δύνασαι τότε καὶ νὰ λαμβάνῃς μηνύματα ὑψηλά, δραματιζομένη εἰς εἰκόνας. Δὲν ἔχεις χάσει τὴν δύναμιν τῆς ἐπαφῆς. Ἀλλὰ δὲν τὴν καλλιεργεῖς, διὰ νὰ ἴδῃς πόσον λανθάνεις, νομίζουσα ὅτι δὲν ἔχεις πλεόν σύνδεσμον αὐτούσιον. Εἰς συχνὰ πειράματα οἱ

ὀφθαλμοί σου θὰ συλλαμβάνουν ὀράματα. Ἄλλὰ νὰ μὴ ἐκπλήττεσαι· νὰ εὐρίσκεσαι ἐν πλήρει ἡρεμίᾳ. Δοκίμασον καὶ δὲν θὰ μετανοήσης.

1 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον ἀδελφή, θὰ σοῦ ὁμιλήσω μία νέα ὄντοτης, ποῦ διὰ πρώτην φοράν εἰσέρχεται εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ Λόγου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΜΠΑΧ: Δοξάζω τὸν Κύριον, "Ὅστις ἐνέκρινε νὰ ὁμιλήσω καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἠλίου!

Ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν μου ἐπὶ τῆς Γῆς δὲν ἐφιλοδόησα τὸν τίτλον τοῦ Μουσουργοῦ. Τὴν μουσικὴν ἠσθανόμην ὡς ἐνέργειαν τοῦ ψυχικοῦ μου κόσμου. Διὰ τῆς μουσικῆς περιέγραψα τὰ Πάθη τοῦ Κυρίου, τὸ μεγαλεῖον τῆς Οὐρανίου Ἀρχῆς Του, καὶ τὴν ἀπέραντον Ἀγάπην Του πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ Μουσικὴ, ὡς γνωρίζετε σεῖς οἱ ἐπικοινωνοῦντες, ἔχει ἰδιαιτέραν γλῶσσαν, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰ Μυστήρια τῶν Μυστηρίων! Ἐγὼ, ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης τῆς, συνέδεσα τοὺς ἤχους καὶ τὰς ἐκφράσεις τῆς ὄλης μουσικῆς μου ἀποδόσεως μὲ Καθαρὸν Φῶς τῆς Γνησίας Φωτίσεως. Οἱ φθόγγοι μου ὁμιλοῦν πρὸς τὸν Ὑψιστον καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἐμπνέονται τὴν Ἀλήθειαν, διὰ νὰ ἀνταποδώσῃ αὐτὴν εἰς ὕμνους ἢ ψυχὴ μου διὰ τῆς μουσικῆς. Δὲν κατῴρθωσα τὸ ἅπαν, ἀλλὰ πορεύομαι πρὸς αὐτό.

Ἡ ζωὴ κάθε Μουσουργοῦ ἔχει καὶ τὰ τρωτὰ τῆς μέρη. Τὰ ἰδικὰ μου τὰ μετέτρεψα εἰς θρῆνον μετανοίας, διὰ νὰ ἐξέλθω τῶν ἐμποδίων καὶ ἐλεύθερος νὰ συνθέσω τὸ θαῦμα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς. Περισσότερον ἐπεδόθην εἰς τὴν Θρησκευτικὴν Ἀρμονίαν τοῦ ἤχου, διότι αὕτη εἰσχωρεῖ εἰς τὰ θάθη τῆς ψυχῆς καὶ ἐρμηνεύει τὸ Ἀληθινὸν Φῶς. Οἱ ἄνθρωποι, παρ' ὅτι ἐκτιμῶν τὴν τέχνην μου ὡς ἄφθαστον, ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτιμῆσουν καὶ τὸ θάθος αὐτῆς.

Κύριε, Σὺ, "Ὅστις διὰ τοῦ μουσικοῦ Σου Λόγου ἐμπνέεις τὸ ἄνθρωπινον γένος πῶς νὰ δημιουργῇ, ἐνέπνευσον εἰς αὐτὸ νὰ μὴ λησμονῇ τὴν πρό τῆς Δημιουργίας του ἀτμοσφαῖραν τῆς Ἀγάπης. Διότι, ἐὰν αὕτη δὲν προηγεῖται, κάθε δημιούργημα τοῦ ἀνθρώπου θὰ εἶναι πρὸς θλάθην αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Χαῖρε φύσις τῆς Δημιουργίας.

Χαίρε Φῶς τῆς Ἀντιλήψεως!

Χαίρε Βοήθεια, ἄνευ προσωπικοῦ ὠφελήματος.

Ὁ ἄνθρωπος ζῆ ἐν τῇ Γῆ, καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται διατί ζῆ ἐνεργεῖ ὡς ὄντοτης, κοπιάζουσα ἀνωφελῶς· διακηρύττει λόγους, τῶν ὁποίων τὸν σκοπὸν ἀγνοεῖ.

Ἔγμιστε, δῶσε εἰς τὸν ἄνθρωπον Φῶς ἐκ τοῦ Φωτός Σου, ἵνα ἀνοίξουν οἱ ἀπώτεροι ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου καὶ ἴδῃ τὴν Ἀλήθειαν ὡς ἔχει καὶ οὐχὶ ὡς παρουσιάζουν αὐτὴν οἱ μισθοφόροι τοῦ Κακοῦ.

Κύριε, εὐσπλαχνίσου τὸν ἀφώτιστον, διότι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Σοῦ παρεμβαίνει τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ.

Διάλυσον, διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματός Σου, τὸ κακὸν νέφος ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του, καὶ εἰσήγαγε εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ἀγαθοῦ.

Τότε, Κύριε, ὅλοι ὅσοι ἠγνόησαν τὴν Ἰσχύν Σου, γονυκλινεῖς θὰ ὑψώσουν τὰς χεῖρας των πρὸς Ἐσέ, τὸν Μέγαν Δημιουργὸν καὶ θὰ ἀναφωνήσουν ἐν μιᾷ φωνῇ: Πατέρα Οὐράνιε· συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀγαπητοὶ Μου ἀδελφοί, ἅς σὰς ὀδηγήῃ εἰς κάθε σας βῆμα ὁ Μέγας Φωτοδότης τοῦ Οὐρανοῦ, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Προτοῦ σὰς ὀμιλήσω, σὰς ὑπενθυμίζω ὅτι θὰ ἔλθουν καὶ ἄλλοι φιλόσοφοι, ἄγνωστοι ἢ γνωστοί, ποὺ μέχρι στιγμῆς δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ προσκῆνιον τοῦ Ἱεροῦ τούτου ἄντρου.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἔχεις ἢ δὲν ἔχεις δίκαιον ἐπὶ μιᾶς οἰασ-
δήποτε συζητήσεως νὰ μὴ ἐπιμένῃς, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εὐρίσκει-
σαι ἐντὸς τοῦ δικαίου. Τοῦτο τὸ ἀπαιτῶ. Διότι ὁ Διδάσκαλος εἶναι πνευματικὸς πατὴρ τοῦ μαθητευομένου. Ὅταν ἐγὼ θέλω, κατ' ἐντολὴν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, νὰ σέ ἀνυψώσω, μὴ προσπαθῆς νὰ κατέλθῃς τὴν κλίμακα, διότι τότε θὰ παραμείνῃς στάσιμος καὶ ἐγὼ μετέωρος εἰς τὸ ἔργον μου ὃ ἀνέλαθον. Ὁμιλῶ καθαρὰ, πειστικά, ὡς προστάτης καὶ ὡς ὀδηγὸς καὶ Φύλαξ Ἁγγελοῦ τῆς ὁδοῦ σου.

Ὅταν ἐράπισαν τὸν Κύριον, ποῖος εἶχε δίκαιον;

Καὶ ὅμως ὁ Κύριος λέγει, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πρόσφερον καὶ τὴν ἑτέραν παρειάν σου.

Γνωρίζεις, τί σημαίνει τοῦτο;

Ἄς σοῦ τὸ ἐξηγήσουν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κέντρου.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τὸ ἐγνώριζες κάλλιον τῶν ἄλλων καὶ εἶπες τὸ ἐξῆς εἰς τοὺς πνευματικούς σου ἀδελφούς: Τὸ νὰ ταπεινῶνεται ὁ ἄνθρωπος ἀδίκως καὶ παραλόγως καὶ νὰ ἡρεμῇ, εἶναι τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τῆς ἀνωψώσεως τοῦ πνεύματός του, ἔναντι τῆς ψυχικῆς του εἰσφορᾶς πρὸς τὸν Κύριον. Αἱ λέξεις αὐταὶ δὲν ἐλέχθησαν ἀπὸ ἄλλον καὶ τὰς ἐλησμόνησες. Ἄλλ' ἔπρεπε ἡ ψυχὴ σου νὰ ἐπεμβάλῃ εἰς τὸ πνεῦμα σου, ὅταν αὐτὸ δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν εἰσφορὰν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πνεῦμα. Ποτὲ μὴ λέγῃς τί ἔπραξες. Χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται ὁ ἄνθρωπος λέγει καὶ πράττει πολλὰ, δικαιολογῶντας τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί δικαιολογεῖ. Ὁ αὐστηρὸς διδάσκαλος ἀποκτᾷ καλοὺς καὶ πολυμαθεῖς μαθητάς. Αὐτὸ πράττω κι ἐγώ. Θέλω νὰ εἶσαι ὁ ἀστήρ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ὀριμότητος.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σου εὐχεται πολλὰ καὶ ἐγὼ προσπαθῶ νὰ καλλιεργήσω ἐντὸς σου τοὺς σπόρους τῆς ἀφθάστου Ἀγάπης τοῦ Κυρίου. Ἐφ' ὅσον, εἶπον, ὁ ἄνθρωπος ἔχει μεγάλα καὶ μικρὰ ἐλαττώματα, χρέος μου εἶναι νὰ ἐκριζώσω τοῦλάχιστον τὰ μεγάλα. Τὰ μικρὰ ἐλαττώματα θέλουν προσοχὴν. Διότι ἀπὸ τὸν σπινθῆρα προκαλεῖται ἡ πυρκαϊά.

4 Ἰουνίου 1966

Ἡ ἀκαταστασία τοῦ Κόσμου σας

ΦΑΡΑΧ: Ἐπέπλευσαν ὄλα τὰ ἀνάξια πνεύματα καὶ κατέλαβον τὰς ἐξουσίας τοῦ Κόσμου σας, διὰ νὰ ἐπιφέρουν τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν καταστροφὴν. Ἡμεῖς ὁμῶς διαιροῦμεν τὰς δυνάμεις αὐτὰς τοῦ Κακοῦ εἰς μέτωπα ἀντίθετα, ὥστε ἐν καιρῷ τῷ δεόντι νὰ ἀλληλοεξοντωθοῦν καὶ νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ γενικὴ ὄψις τοῦ Κόσμου σας, ζητοῦντες πάντες τὴν προστασίαν τοῦ Θείου.

Ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἐλογίζοντο ὡς κορυφαῖοι τοῦ πολιτικοῦ σας βίου, μὲ τὴν ὑπουλότητα καὶ ἀτομικὴν των δόξαν παρέσυρον τοὺς ἀφελεῖς πρὸς γενικὴν ζημίαν τοῦ πληθυσμοῦ των. Πάντες οὗτοι θὰ εὔρουν τὸν τιμωρόν των, οὐχὶ μόνον εἰς τὸν Τομέα σας, ἀλλ' εἰς ὄλα τὰ πλάτη καὶ μήκη τῆς Γῆς. Τὸ αἶμα θ' ἀποπλύνῃ τὸ μίαισμα τῶν κοινῶν.

Ἐν καιρῷ, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἰδοποίησεν ὅτι θὰ λάθῃ χώραν γενικὴ ἐξάλειψις τοῦ Κακοῦ μετὰ θυσιῶν, διὰ ν' ἀκουσθῇ ὁ καθαρὸς καὶ ἅγιος Λόγος τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς.

Εἰς τὴν Δύσιν αἱ Ἐκκλησίαι ἐκτροχιάζονται καὶ ἀπὸ Οἴκου τοῦ Θεοῦ μετεβλήθησαν εἰς Οἴκους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς διαφθορᾶς. Τὰς Ἐκκλησίας ἐκμεταλλεύονται ἀγρίως οἱ ἀνάξιοι Ἱερεῖς, οἱ πρωταίτιοι ὅλης αὐτῆς τῆς θλιβεραῦς καταστάσεως. Οὐδόλως ἀσκοῦν τὰ Ἱερά των καθήκοντα. Ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τὰ ὕλικά ὀφέλη τῆς ἀτομικῆς των ἱκανοποιήσεως.

Αἱ ρομφαῖαι τῶν Ἀρχαγγέλων θὰ ἀποδείξουν εἰς αὐτοὺς τὰ σφάλματά των καὶ θὰ τοὺς ἐκδιώξουν ἀπὸ τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

Τὴν μεγαλύτεραν ζημίαν τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ, διέπραξαν τὰ Ἱερατεῖα καὶ ἐσιώπων, διὰ νὰ μὴ θιγῇ τὸ κῦρος των, ὡς ἐκμεταλλευτῶν τῶν ἀδελφῶν των. Ἐφθασεν ἡ ὥρα των νὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν Γῆν καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν.

Μακάριοι, ὅσοι ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ Φωτὸς Μας. Αὐτοὶ κληθήσονται ἄξιοι υἱοὶ τοῦ Κυρίου καὶ αὐτοὶ θὰ ὀδηγήσουν τὰ ποίμνια εἰς τὴν ὀρθότητα τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Μακάριοι ὅσοι θὰ μιμηθοῦν τοὺς ὀδηγούς, διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τοῦ Λευκοῦ Φωτὸς.

Μακάριοι, ὅσοι ἤκουσαν τὴν Φωνὴν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἔπραξαν τὸ ὀρθὸν κατὰ συνείδησιν. Αὐτοὶ κληρονομήσωσι τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἐκ τοῦ ἀφθάρτου Οὐρανοῦ πλοῦτου, λάβετε, ἀδελφοί, τὸ Φῶς τῆς Γνώσεως καὶ τοῦ κορεσμοῦ τῆς δίψης διὰ τὸν ὕλικόν πλοῦτον.

Ὁ ὕλικὸς πλοῦτος, εἶναι ἀκόρεστος εἰς ἐπιθυμίας ἀνωφελεῖς καὶ θλαβεράς πρὸς τοὺς ἀδελφούς, ἐνῶ ὁ πλοῦτος τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι ἡ καθαρὰ καὶ ζωογόνος τροφή τῆς ὀντότητός σας.

Θὰ μεταδώσω μίαν παλαιὰν εἰκόνα τῆς Διδασκαλίας τοῦ Πλάτωνος. Ὅταν ἐσύ, ἀδελφή, εὐρίσκῃς ἐντὸς τῆς Διδασκαλικῆς Αἰθούσης τοῦ, χιλιάδες ψυχῶν παρηκολούθουν τὰ διδάγματα του. Συνεχίζων ὁ Πλάτων τὴν ὁμιλίαν του, προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

Ἄδελφοί, σεῖς οἱ ὅποιοι εὐρίσκεσθε εἰς τὴν παράδοσίν μου, ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε ὅτι, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἐπανακάμψετε

τε εἰς τὸν γήινον Κόσμον. Ἐκεῖ δὲν θὰ ἐνθυμησθε οὐδὲν ἐκ τῆς διαμονῆς σας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἄλλ' ἐὰν τὴν Σοφίαν τοῦ Οὐρανοῦ ἔχετε πλήρως κατανοήση, καὶ ἔγινεν αὕτη κτῆμα τῆς ψυχῆς σας, τότε ὡς ἄνθρωποι, μὴ γνωρίζοντες τὸ διατί, αὐτομάτως θὰ ἔχετε τὴν τάσιν νὰ βοηθήτε τοὺς συναθρώπους σας χωρὶς οὐδὲν ἀντάλλαγμα. Ἄλλ' ἐὰν δὲν ἀφομοιώσετε τὰ ὅσα ἠκούσατε περὶ Ἀγάπης, τότε τὸ πνεῦμα σας μὲ τὴν βαρύτητα τοῦ ὑλικοῦ Κόσμου δὲν θὰ ἐπιτρέψη εἰς τὴν ψυχὴν σας νὰ ἐκπληρώση τὰ ἱερά της καθήκοντα.

Καὶ πῶς, ἀδελφέ Πλάτων, ἠρώτησες, θὰ δυνηθῶμεν νὰ καταθάλωμεν τὸ Πνεῦμα, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ χρέος μας;

Τὸ Πνεῦμα, ἀδελφή, τότε μόνον θὰ δυνηθῆς νὰ καταβάλλῃς ὅταν αὐξήσῃς τὸ σθένος τῆς ψυχῆς σου. Ὅταν αὐτὸ ἐξετάξῃ μὲ ταπεινότητα τὰ κατὰ καὶ τὰ ὑπὲρ καὶ κρίνης ἀμερόληπτα, τότε ἐπαυξάνεις τὰς δυνάμεις τῆς συνειδήσεώς σου· καὶ αὕτη ἐπιβάλλεται εἰς τὰς θελήσεις τοῦ πνεύματός σου.

Ἀδελφέ, Πλάτων, ποῖος εἰς τὴν Γῆν θὰ ἐνδιαφερθῆ νὰ μὲ φωτίσῃ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ὡς Σὺ πράττεις σήμερον;

Ἀδελφή, ἡρέμα. Τὸ ὅτι ἐλέχθη σήμερον, θὰ σοῦ μεταδώσωμεν ἐν καιρῷ εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ λάθῃς γινῶσιν ἑνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων μαθημάτων τῆς Διδασκαλίας μου.

Αὐτά, ἀγαπητὴ ἀδελφή, συνέβησαν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐπουρανίου ζωῆς σου. Ἄν καὶ δὲν μετέδωσα τὸν Λόγον τοῦ Ἀδελφοῦ Πλάτωνος, εἶμαι ὅμως βέβαιος, ὅτι γνωρίζεις πλέον τί ἐπιδιώκουν αἱ Διδασκαλαὶ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐγὼ ἄλλην φορὰν θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ θέματος οὐχὶ γνωστοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Οὐχὶ ἐσὺ ἀδελφή, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς συμβαίνει τοῦτο. Νὰ ἐπικοινωνῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ Κόσμου καὶ νὰ λαμβάνῃς εἰκόνας μιᾶς ζωῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐφαντάζεσο ὡς ἄνθρωπινος ὑπαρξίς. Τὰ περιεχόμενα ὁμοίως τῶν Διδασκαλιῶν μας, μὴ λέγῃς ὅτι δὲν τὰ ἐννοεῖς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν τὰ ἀφομοιώνεις. Εἶναι ἀπλᾶ, εὐκρινῆ καὶ ἄξια προσοχῆς. Ὅπως Ἐγὼ οὐδέποτε ἐνοχλοῦμαι ἀπὸ τὰς ἐρωτήσεις σου, οὕτω καὶ σὺ νὰ μὴ ἐνοχλῆσαι ἀπὸ τὰς ἐρωτήσεις μου, αἱ ὁποῖαι ἔχουν θέσιν Διδασκαλίας. Διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν τί ἐρωτᾷς, χωρὶς νὰ προφέρῃς τὴν λέξιν. Τὸ Κέντρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον μετὰδίδω εἶναι, ὡς γνωρίζεις, Ἱερὸν καὶ ἡ μεταξὺ Ἡμῶν ἐπαφὴ εἶναι φῶς ἄσβεστον εἰς ἔντασιν μικράν, ἀλλ' ἀκοίμητον. Ἄλεγω

ἔντασιν μικράν, δηλαδή λαμβάνετε ἐπικοινωνίας, οὐχὶ ὅμως εἰς ἔντασιν μεγάλην, ὅποτε θὰ συνέβαινον πολλά, οὐχὶ δι' ἑσᾶς, ἀλλὰ δι' ὅλον τὸν Κόσμον σας. Ἡ μικρὰ αὕτη ἔντασις, δὲν μειώνει τὰς δυνάμεις τοῦ ἐπικοινωνοῦντος, ἀλλ' ἐντείνει αὐτὰς δι' ἄλλον σκοπὸν.

Ὅσον δι' ἐσέ, ἀγαπητὴ ἀδελφή, καλλιέργει ἐντός σου τὸ φῶς τῆς ἀντιλήψεως, διὰ νὰ ἐννοήσης τὸ πόσον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐνδιαφέρεται περὶ ἐσοῦ.

Ἔσο καλὴ καὶ εὐσεβής, καὶ μὴ φοβοῦ οὐδένα.

8 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἐπισπεύδοντας τὴν σημερινὴν ἐπικοινωνίαν, παραδίδω τὸ Νῆμα εἰς τὸν Ἀδελφὸν Κομφούκιον.

Γνώσις καὶ Γνώσις

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἠσχολήθησαν μὲ τὸν ἐσωτερισμόν, ἦσαν οἱ περίφημοι Ἱερεῖς τῶν Ἰνδικῶν θρησκειῶν.

Σήμερον, ἡ μέθοδος τῆς σωματικῆς καὶ ἐσωτερικῆς αὐτῶν εὐκαμψίας, εἴλκυσε τὸν κόσμον τοῦ πνεύματος καὶ ὅλοι οἱ καταγινόμενοι μὲ τὴν μάθησιν τῶν Γιόγκι, ἀπολαμβάνουν τὰ «Μυστήρια τῶν Ἀρχόντων».

Τί εἶναι τὰ Μυστήρια ταῦτα, καὶ εἰς τί θὰ ὠφελήσουν τὸν ἄνθρωπον; Ἴδου τὸ μέγα ἐρώτημα. Ἐὰν πράγματι αἱ ἀσκήσεις αὐτῶν περιεῖχον δόσιν ἀνθρωπισμοῦ, σήμερον αἱ Ἰνδίαί θὰ ἐκράτουν τὰ σκῆπτρα τοῦ Κόσμου σας. Ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, ὅπου ἡ Γνώσις ἀνυψώθη εἰς τὸ κορύφωμα τοῦ Μυστηρίου, ὁ πληθυσμὸς τῆς, λέγω, ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ ἕρεθος τῆς πνευματικῆς καταπτώσεως. Διότι, ἀδελφή, σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ν' ἀποφεύγῃ τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ νὰ μυσταγωγῆται ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν του.

Ὡραῖα τὰ Διδάγματα! Εἶναι ὅμως σπόροι ἄνευ καρποῦ.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Δυτικῶν σοφῶν, μιμούνται τοὺς μυστικιστὰς τῶν Ἰνδιῶν ἀνωφελῶς. Διάφοροι Αἰρέσεις καὶ Συστήμα-

τα, αντιγράφουν τὸ ἓν τὸ ἄλλο καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐλκύσουν πιστούς, χωρὶς οὐδένα θετικὸν σκοπὸν. Θαυμάζουν ὅλοι τὴν Γνώσιν τοῦ Ἐσωτερισμοῦ, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν ἀπλήν καὶ φωτεινὴν Γνώσιν τῆς Θείας Χάριτος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ποῦ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς θελήσεως εἰς τὸν ἀκριβῆ στόχον τοῦ Φωτός Μας.

Ἐπάρχει σύγχυσις εἰς τὰς Γνώσεις! Σύγχυσις πνευματικῆ, ποῦ στρεβλώνει τὰς ἐνεργείας σας καὶ ἀντὶ νὰ ὑψώσεσθε εἰς τὸ ὑπέρτατον Φῶς τῆς Δημιουργίας, κατέρχεσθε εἰς τὸ ἔρεθος τῆς ἀντιπάλου Γνώσεως.

Ἐπάρχουν εὐσεβεῖς, ποῦ διψοῦν διὰ μάθησιν. Δυστυχῶς, οὗτοι συνελήφθησαν εἰς τὸν ἴστον τῆς ἀράχνης καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθουν ἐξ αὐτοῦ, προπαγανδίζοντες περὶ Νέου καὶ Θείου Φωτός. Χωρὶς νὰ ἔχουν ἴδιαν ἀντίληψιν ποῦ εὐρίσκονται, καὶ τί ἀκολουθοῦν, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ Κυρίου ὡς «μέλους τῆς Ἐταιρίας των» καὶ περὶ τοῦ Ἔργου Του, ὡς «ἀποτελοῦντος συνέχειαν τῶν παλαιῶν ἐκείνων Συστημάτων περὶ τῆς Δυνάμεως τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ».

Αἱ Ἁγίαι Γραφαί, σαφῶς ὠμίλησαν περὶ Ὁλοῦ τοῦ Ἔργου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐὰν εἰς σημεῖα τινὰ δὲν διηυκρίνησαν τὸν Λόγον διὰ τοὺς Ἐπιστήμονας, τοῦτο εἶχε σκοπιμότητα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον ὅμως, ὅποιοιδήποτε σημεῖον τῆς Γραφῆς εἶναι σκοτεινὸν διὰ τὸν ἐρευνητὴν, ἡ Θεία Χάρις τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς θέσιν νὰ σᾶς δώσῃ τὴν πρέπουσαν ἐξήγησιν, διὰ μέσου τοῦ Φωτός τῆς Ἀληθείας, ἥτοι τοῦ Παρακλήτου. Ἄρκεῖ νὰ ζητήσετε ἐξ Αὐτοῦ τὸ Φῶς Του, διὰ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς πίστεως.

Μὴ πλανᾶσθε ἐντὸς τῶν ὥραιων καὶ ἀκατανοήτων εἰς τὴν οὐσίαν λόγων τῶν μεγαφώνων τῆς ἐσφαλμένης Γνώσεως. Ἐγὼ ὁ Κομφούκιος διαθεβαίω εἰς πάντας ὄτι, Εἰς εἶναι ὁ Κύριος καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὁ Χριστός, Ὁστις δικαίως ὠνομάσθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ θεῖαν ἔμπνευσίν των, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὅσοι κατακρίνουν τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐθεμελίωσε τὴν Σοφίαν τῆς Θρησκευτικῆς Ἀρχῆς Του, εἶναι κατακριτέοι. Οὐχὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν Ἀρχὴν τοῦ Πατρὸς Πάντων Ἡμῶν.

Ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπῆρξεν Ἄνθρωπος, ὡς

καὶ σεῖς, μὲ τὸ διακριτικόν, ὅτι ἦτο Ἄπεσταλμένος ἐξ Οὐρανοῦ, μὲ θείαν ἰσχὸν ψυχικοῦ σθένους.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων θὰ διαμφισθητήσῃ τοὺς λόγους μου, ὅταν εὗρεθῇ ἐνώπιον τῆς Παντοδυναμίας Του. Ἄλλὰ τότε θὰ εἶναι ἀργά, δι' ὅσους σκοπίμως δὲν Τὸν παρεδέχθησαν. Ἐὰν καλλιεργήσῃτε τὸν ψυχικόν σας κόσμον διὰ παντοίων μέσων, μὲ τὴν πίστιν πρὸς Αὐτόν, τότε θὰ ἐξακριβώσετε μόνοι σας τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ὁ Κύριος εἶναι ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος τῆς γῆινης ζωῆς σας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὅπως γνωρίζεις, ἀγαπητὴ ἀδελφή, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶχες τὸ ἐλεύθερον τοῦ Λόγου, ὡς δῶρον τοῦ παρελθόντος καὶ ἐσκοπέυεις, ἐὰν ποτὲ ἐπανήρχεσο εἰς τὴν γῆϊνὴν ζωὴν, νὰ ἐκπλήξῃς διὰ τοῦ λόγου τοὺς ἀδελφούς σου. Ἄλλ' ὁ Πλάτων, γνωρίζων τὴν σκέψιν σου, σοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Ἀδελφή, εἰς τὸν γῆϊνον κόσμον δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀνάγκη νὰ ἀνυψώσῃς ἔτι περισσότερο τὸ πνεῦμα σου. Ἐὰν κατέλθῃς, θ' ἀνυψώσῃς τὴν ψυχὴν σου. Τὸ δῶρον σου θὰ τὸ ἐγκαταλείψῃς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ θὰ τὸ ἐπανεύρῃς, ὅταν συμπληρώσῃς τὸ ὕψος τῆς ψυχῆς σου ἐπανερχομένη ἐδῶ.

— Καὶ δὲν εἶναι λυπηρὸν —εἶπες διὰ μίαν στιγμὴν— νὰ μὴ ἐκφράσω τὴν γνώμην μου εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὀλιγοπιστίας;

— Λυπηρὸν εἶναι δι' ἐσέ, ἐπανέλαθεν ὁ Πλάτων, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεσαι ἐδῶ. Ἐὰν ἐξεφώνῃς τὸν λόγον σου, θὰ προεκάλλῃς μάχην μεταξὺ τῶν πνευμάτων εἰς θάρος τῆς ὄντοότητός σου.

— Διατί; ἠρώτησες.

— Διότι, σοῦ ἀπήντησεν ἐκ νέου ὁ Πλάτων, θὰ ὠμίλῃς ὡς ἄνθρωπος καὶ αἱ φράσεις σου θὰ ἐνήργουν βαθέα χάσματα εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῶν γνώσεών των. Καὶ ἀντὶ νὰ πράξῃς κάτι πρὸς σωτηρίαν των, θὰ ἐξώθῃς αὐτοὺς πρὸς τὸν ἀλληλοσπαραγμόν. Ἡ Γνώσις εἶναι μάχαιρα δίκωπος καὶ ὁ ἐνεργῶν πρέπει νὰ εἶναι Θεὸς καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος. Δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ δώσῃς λῦσιν εἰς τοὺς ἄφρονας καὶ πείσμονας τῆς γνώσεως ἀνθρώπους. Ἴδου διατί σοῦ ἀφηρέθη ὁ λόγος καὶ σοῦ ἐδόθη τὸ δικαίωμα ν' ἀνυψώσῃς μόνον τὴν ψυχὴν.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀπήντησες, δὲν εἶμαι ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα θὰ ἤθελε νὰ θλάσῃ τοὺς ἀδελφούς της, ἀλλὰ ἡ ἐλεοῦ-

σα αὐτούς. Εὐχαριστῶ ἀδελφὲ Πλάτων, διὰ τὴν θεϊαν σου ἐξήγησιν. Ἀναγνωρίζω τὴν μικρότητά μου καὶ ἐὰν θέλουν οἱ ἄνθρωποι, ἄς συγχωρήσουν τὴν μεγαλοψυχίαν μου, ὡς σφάλμα τῆς ἐποχῆς. Εὐχαριστῶ.

Αὐτὰ ἐλέχθησαν περὶ τοῦ πνεύματός σου, ἀγαπητῆ ἀδελφῆ. Τώρα, δέξου ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον τὴν εὐχὴν Του, τὴν εὐλογίαν Του, καὶ τὸ καθάριον φῶς τῆς ψυχῆς σου, ποῦ σοῦ δίδουν.

11 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον, ἀδελφοί, εἰσθε εἰς θέσιν νὰ διακρίνετε ἐκ τῶν σοφῶν Κειμένων τῆς Ἀρχαιότητος, ποῖα μέρη εἶναι ὀρθά, καὶ ποῖα εἶναι ἐσφαλμένα. Τὸ Θεῖον Φῶς τῆς Γνώσεως σᾶς ἔχει δώσει τὸ διακριτικὸν τῆς διανοίας, ἵνα γνωρίσετε τὴν Ἀληθεϊαν, διαχωρίζοντες τὸν Μῦθον.

Ὁ Κύριος ἐφώτισε διὰ Λευκοῦ Φωτός τὸν κόσμον τῆς ἀμαθείας. Διὰ τοῦ φωτός αὐτοῦ, ἐρευνήσατε τὰ σκότη τῆς Γνώσεως, καὶ φωτίσατε τὰς λυχνίας ἄνευ φωτός.

Ὁ Παλαιὸς Κόσμος τῆς Γνώσεως, ἤνοιξε λεωφόρον μετ' ἐμποδίων. Σεῖς, οἱ τοῦ Νέου Κόσμου, διὰ τῆς βοηθείας Μας καθαρῖσατε τὴν λεωφόρον ἀπὸ τὰ ἐμπόδια, ἵνα ἡ μάθησις γίνῃ εὐκολωτέρα εἰς τοὺς διψῶντας ἀπὸ γνῶσιν Θείου Φωτός.

Μὴ ἐμποδίζεσθε ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων συγγραφέων. Οὗτοι εἶναι φανοὶ μὲ μικρὸν φῶς, ἐν ἐσεῖς εἰσθε Φῶς ἀληθινόν, οὐχὶ ὁμῶς ἐντὸς φανῶν. Διοχετεύσατε τὸ φῶς σας ἐντὸς τῶν μεγάλων φανῶν.

15 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Παράλειψίς σας, ὅταν διακόπτετε τὴν ἐπικοινωνίαν, καὶ δὲν προσεύχεσθε πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ἡμεῖς, μὲ τόσην στοργὴν καὶ ἀγάπην φροντίζομεν νὰ σᾶς ἱκανοποιήσωμεν καὶ σεῖς, παραμελεῖτε ἀκόμη καὶ τὰ πλέον στοιχειώδη καθήκοντά σας.

Διατί;

Μήπως ἡ ὕλική ζωὴ εἶναι ὑπερτέρα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου;

Μήπως θεωρεῖτε τὸ ὄρατὸν σεβαστότερον τοῦ Ἄοράτου;
Ἦ μήπως νομίζετε ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰσακούουν τὰς ἐπι-
θυμίας σας εὐχερέστερον ἀπὸ τὰς Ἀρχάς τοῦ Κυρίου;

Ἐὰν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν εὐνοῖ κατὶ, οὐδέποτε οἱ
ἄνθρωποι θὰ δυνηθοῦν νὰ σᾶς φανοῦν χρήσιμοι, ἔστω καὶ ἐὰν
ἔχουν ὄλας τὰς εὐνοϊκὰς δι' ἐσᾶς διαθέσεις.

Ἀπὸ τὸν θέβαιον θάνατον, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων δύνα-
ται νὰ σᾶς σώσῃ, παρὰ μόνον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Ποῦ λοιπὸν ἔγκειται ἡ Δύναμις τὸ γνωρίζετε, ἀλλὰ δὲν
θέλετε νὰ τὸ πιστεύσετε.

Κύριε. Ἐξ ἀπροσεξίας οἱ δοῦλοι Σου σφάλλουν. Συγχώρη-
σον αὐτούς, διότι ἡ ἄγνοια τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸ σφάλμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ - ΜΙΛΑΝΟΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ὁρθοτάτη ἡ παρατήρησις τοῦ Ἄρχοντος
Φαράχ. Ἡ πίστις σας νὰ μὴ εἶναι μεμονωμένη, ἀλλὰ ὀλοκλη-
ρωμένη πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, διότι Ἄυτὸς ἀσκεῖ τὴν
Ἐνέργειάν Του ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, καὶ
φωτίζει ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει φωτισμὸς πρὸς ἀνύψωσιν τῆς
πνευματικῆς σας πίστεως.

Ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα εὐρισκόμεν ἄπομεμονω-
μένος διὰ τὴν ὀξύνοϊαν τοῦ πνεύματος εἰς τὰ ἀπείρως μικρο-
σκοπικὰ τῆς ἐννοίας Μυστήρια. Ἀπὸ αὐτὰ ἀντλῶ διανοήσεις
πέραν τῶν συνήθων εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, διὰ νὰ δώσω
τὰς ἀτομικὰς μου σκέψεις εἰς τὸν Κύριον καὶ Ἀρχηγόν μου.

Ὅταν εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ ἄπλετον Φῶς τῆς Δημιουργίας,
ὄλα τὰ ἄλλα τὰ θεωρεῖ ὡς μηδαμινά. Οὐχὶ διότι δὲν θέλει νὰ
ἀσχολῆται μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ διότι ἀναλύει πλέον τὸ Δίκαιον ἐν
τῇ ἑαυτοῦ ἐνεργείᾳ.

Λυποῦμαι, ἀγαπητῆ μου Φροσοῦλα, ἐὰν δὲν ἡμπορῶ νὰ
σοῦ δώσω λεπτομερεστέρας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν ὄσων ἀνέφερον.
Εἶναι δύσκολον εἰς τὸ Πνεῦμα νὰ δώσῃ ἐρμηνείαν τῶν ἐν-
νοιῶν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ προοδεύσῃ εἰς τὰ πρῶτα θῆ-
ματα τῆς καθολικῆς πίστεως τῶν Οὐρανίων Φαινομένων.

Τί αἰσθάνεται ὁ Καθηγητής, ὅταν διδάσκη Χημείαν εἰς
τοὺς φοιτητάς, οἱ ὀποῖοι δὲν ἔχουν οὐδεμίαν γνῶσιν τῶν Στοι-
χείων αὐτῆς;

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ ἡμᾶς, ὅταν διδάσκωμεν ἀνω-
φελῶς.

Σοῦ ἐδόθησαν Διδάγματα πρὸς μελέτην, τὰ ὅποια ἀπαραιτήτως ὀφείλεις νὰ μανθάνης καὶ νὰ ἐφαρμόζης, χωρὶς ν' ἀφήνης αὐτὰ διὰ τὴν αὔριον. Διότι ἡ αὔριον δὲν ἔχει τέλος. Ἐνῶ τὸ παρὸν εἶναι ἐνέργεια, τὸ χθὲς εἶναι θάνατος· τὸ μέλλον ἀόριστον. Ἡ νῦν στιγμή εἶναι ἀφετηρία, ἐνεργοῦσα πρὸς κάλυψιν τοῦ θανάτου καὶ ἀνάστασιν τοῦ μέλλοντος.

Προσπάθησον νὰ ἐρμηνεύσης ὅσον δύνασαι τὴν οὐσίαν τοῦ Λόγου, διότι αὕτη αὕτη εἶναι ἡ Αἰώνιος Ζωή, ἡ προετοιμασία διὰ τὰ ὑψηλὰ τῆς Γνώσεως ἐπαγγελήματα.

Τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἡρεμία τῆς ψυχῆς

Εἶχον πολλὰς συζητήσεις μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἀντηλλάξαμεν σκέψεις, αἱ ὅποια ἔδωσαν νέους καρπούς εἰς τὸ πνεῦμα.

Ὁ Κύριος ἤκουε χωρὶς νὰ λάβῃ μέρος καὶ ὕστερον συνεφώνησε μὲ τὰς τελικὰς ἀπόψεις μας.

Τὸ Φῶς τὸ Θεῖον, ὡς ἀντιλαμπάνεσαι, δίδει εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ σθένος ὑπέρτερον εἰς τὴν ψυχὴν, ὥστε ἡ Ἀγάπη νὰ περικλείῃ τὸ ἅπαν τῆς Δημιουργίας.

Ἐχῶ ἐντὸς τῆς γῆινης οἰκογενείας μου μαθητὰς, ποὺ ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ διδάγματά μου, καὶ ἄλλους ποὺ ἀδιαφοροῦν. Ὁ σκοπός μου εἶναι, οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀποδείξουν διὰ τῆς ἐνεργείας των, ὅτι ἀφομοιώνουν εἰς ἑαυτοὺς τὰς ὑψηλὰς διδασχὰς τοῦ διδάσκοντος.

Σὺ, ἀγαπητὴ μου σύντροφος τῆς λύπης καὶ τῆς χαρᾶς, εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, μὴ δυστροπῆς εἰς τὴν παραμικρὰν τοῦ ἀνέμου ἐνόχλησιν. Ἔσο γενναία, ἀλλὰ καὶ συνάμα σῶφρων. Κάθε κακὸν ὑπόλειμμα τῆς ρίζης τοῦ ἐγωῖσμοῦ ἐκρίζωσον. Καὶ ἐὰν ἀκόμη εἶσαι θεθαία, ὅτι δὲν ἔχεις ἐντὸς σου τοιοῦτον τι ὑπόλειμμα, τοῦτο ἀρκεῖ διὰ νὰ τὸ ἔχῃς. Ἡ συμβουλή μου εἶναι πολῦτιμος, τόσον δι' ἐσέ, ὅσον καὶ δι' ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ μὲ ἀκολουθήσουν εἰς τὸν τραχὺν καὶ μετ' ἐμποδίων δρόμον τῆς ἀνυψώσεως.

Δέξου, ἀγαπητὴ μου, τὸν πνευματικὸν ἀσπασμὸν τῆς αἰωνίου ἀγάπης μου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἦκουσες, ἀδελφὴ μου, τὸν Ἀρχοντα νὰ σοῦ δίδῃ θεῖαν συμβουλήν.

Πόσοι καὶ πόσοι θὰ ἦσαν εὐτυχεστάτοι, ἐὰν εἶχον διδάσκαλον Οὐράνιον ὡς ὁ Ἄδελφός Ἀναστάσιος! Δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπερηφανεύεσαι διὰ τὸ παρελθὸν σου, διότι, ὡς εἶπεν ὁ Ἄρχων, τὸ παρελθὸν ἀνήκει εἰς τὸν θάνατον. Νὰ ἐνθυμηταί τις τὸ παρελθὸν ὡς διδασκαλίαν καὶ οὐχὶ ὡς συνέχειαν τῆς ζωῆς.

Σὺ, δύνασαι ν' ἀποκτήσης πολύτιμα δῶρα ἀπὸ τὴν Θεῖαν Ἀρχήν, ἐὰν βεβαίως συμμορφωθῆς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Τὰ Μαθήματα ταῦτα δίδονται διὰ νὰ σὲ ὠθήσουν πρὸς τὰ ἀνώτερα στρώματα τοῦ ψυχικοῦ βίου.

Μερικοὶ ἐκ τῶν Διδασκάλων θὰ εἶπουν τὸν Λόγον των, χάρις εἰς τὸν ἀδελφόν, ὅστις εἶναι εἰς ἐκ τῶν πλέον ἀγαπητῶν. Θὰ ἐμφανισθοῦν προσεχῶς μὲ νέας δι' ἐσὲ ἐρμηνείας.

Ἐχε τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, Ὅστις παρακολουθεῖ τὰ πάντα, καὶ χαίρει ὅταν ἐσὺ ἐκτελεῖς τὰ καθήκοντά σου.

18 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἄδελφή. Ἄν καὶ δὲν εὐρίσκεσαι εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, ἡ σικιά σου ἴσταται ἔμπροσθέν μας. Εὐλογημένος ὁ δρόμος τῆς ἀποστολῆς σου. Ἐκεῖ ὅπου κατευθύνεσαι εἶναι τόπος ἱερός! Δόξασον τὸν Θεόν, Ὅστις σὲ ἤξιωσε νὰ εὕρῃς τὸν τρόπον καὶ νὰ ἐπικοινωνήσης μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ εἴπῃς τὸν βαθὺν πόνον τῆς καρδίας σου εἰς τὸν μέγαν καὶ ἀσύλληπτον ἐρμηνευτὴν τῆς Ζωῆς, τοῦ Θανάτου καὶ τῆς Αἰωνιότητος!

Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἀδελφή τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀγάπης. Κύριε.

Σὺ, ὅστις ἐνδιαφέρεσαι διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ δὴ ἐκείνων, οἵτινες τὸν δρόμον Σου ἀκολουθοῦν, δῶσε Χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν ἀδελφήν, ἵνα ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ λόγος εἶναι ἔργον καὶ τὸ ἔργον θὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν ἡρεμίαν ψυχικὴν καὶ σθένος, ὥστε νὰ εὐρυνθῇ ἡ ἀντίληψις αὐτῆς καὶ ἀποδώσῃ εἰς Ἐσὲ τὰ ὅσα ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐπιθυμεῖ. Ἀμήν.

Ἐστὲ βέβαιοι, σεῖς οἱ παρακολουθοῦντες τὴν ἐπικοινωνίαν ταύτην, ὅτι ὁ Κύριος φροντίζει καὶ ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς, ὥστε νὰ τῆς δοθῇ πᾶν τὸ ἔχον ἀπόλυτον ἀνάγκην ἢ καρδίαν τῆς.

Φωτίζει ὁ Κύριος καὶ ὁ Φωτισμός Του εἶναι Ἰσχύς οὐχὶ ἀνθρώπινος, ἀλλὰ Θεία. Θὰ θεβαιωθῆτε δι' αὐτό, πολὺ συντόμως.

Θὰ ὁμιλήσουν ἄλλοι Ἀρχηγοί, συμπληρώνοντες τὰς ὁμιλίας Των εἰς τὰ Θεία ταῦτα μαθήματα τοῦ Οὐρανοῦ.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ: "Ἄν καὶ δὲν εἶμαι ὁ κατάλληλος διὰ νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τῆς ψυχολογίας, ὅμως θὰ δώσω μικράν μου ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν θ' ἀναπτύξῃ ἀργότερον ὁ Ἀριστοτέλης.

Ἐγὼ ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν ἔννοιαν τῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ συμπέρασματά μου ἐπιθεβαιώνουν τὰς προβλέψεις μου ἐπὶ τῆς ὅλης κινήσεως τῶν πάντων.

Ὡς γνωρίζετε, ὁ Λόγος, ὁ πρωταρχικὸς Λόγος, δίδει τὴν κίνησιν. Καὶ ἡ κίνησις φέρει τὰ ἀποτελέσματα καλὰ ἢ κακὰ, διὰ νὰ ἐλεγχθοῦν πάλιν ἀπὸ τοὺς μαθηματικὸς ὑπολογισμοὺς τοῦ πνεύματος.

Ψυχολογία λέγεται ὁ Λόγος, ὅστις ἐξηγεῖ τὴν ψυχικὴν κίνησιν.

Ἡ ψυχὴ εἶναι κατὰ πρῶτον Πνοὴ Θεία. Δίδει τὴν κίνησιν εἰς τὴν ὄντοτητα.

Τὰς ὑποδιαίρέσεις τῆς ψυχικῆς ἐνεργείας γνωρίζετε ἀπὸ ἄλλας ἐπικοινωνίας. Αὗται συνδέονται μετὰ τοῦ πνεύματος καὶ ἐν συνεργασίᾳ ἀποδίδουν καρποὺς καλοὺς ἢ κακοὺς. Δίδουν καρποὺς καλοὺς, ὅταν τὸ ψυχικὸν σθένος ἐπιβάλλεται εἰς τὸ πνεῦμα. Ὅταν τὸ πνεῦμα εἶναι ἀτίθασον, καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ψυχῆς, ἢ ἀσυμφωνία αὕτη θὰ δώσῃ κακοὺς καρποὺς.

Ἡ ψυχικὴ ἐνέργεια, οὐδέποτε ὑποστηρίζει τὸ Κακόν, διότι εἶναι φύσει ἀδύνατον ἢ Θεία Πνοὴ νὰ λανθάνῃ εἰς τὰς ἐνεργείας Τῆς. Συμβαίνει ὅμως τὸ ἀντίθετον μὲ τὸ πνεῦμα, ὅταν αὐτὸ κλίνει πρὸς τοὺς ψιθύρους τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀτόμου πρὸς τοὺς ἀδελφούς του.

Τὸ πνεῦμα, εἶναι ἐλεύθερον. Ἐὰν ὄχι εἰς τὴν Γῆν, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ναί. Οὐδεὶς τὸ ὠθεῖ πρὸς μίαν ἢ ἄλλην κατεύθυνσιν. Σκοπὸς εἶναι ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος ν' ἀνακαλυφθῇ ἢ πλήρης ἀρετὴ, ἢ πηγάζουσα ἀπὸ τὴν ἀγνήν ἀγάπην καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Εἶναι δυσκολώτατον εἰς τὴν ὄντοτητα, ὅταν εὐρίσκεται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, νὰ προοδεύσῃ εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα

της γηϊνης μετρήσεως. Διὰ τοῦτο, πολλαὶ ψυχαὶ ἀργοῦν αἰῶ-
νας διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Γῆν καὶ ἐξιλεώσουν τὰς προ-
γενεστέρας των ἀμαρτίας.

Εἰς τὴν Γῆν μία ὀρθὴ καὶ ἀγνή διδασκαλία, δίδει εἰς τοὺς
πιστοὺς περισσοτέρους καρποὺς διὰ τὴν ἀνύψωσίν των.

Ἄρα, ἡ Ψυχολογία, ὡς ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀντιλαμβάνεται,
δὲν εἶναι ὀρθή. Ἡ θάσις εἶναι σαθρά, παρ' ὅλα ὅσα λέγονται
ἀπὸ ἐπιστήμονας περιωπῆς. Διότι αὐτοὶ δὲν γνωρίζουν τί ἐστὶ
ψυχή.

Ψυχὴ εἶναι Θεία Πνοή. Πέραν αὐτοῦ, οὐδεμία ἄλλη ἐξή-
γησις δύναται νὰ δοθῇ. Ὅλοι αἱ ἄλλαι ἐξηγήσεις εἶναι ἐσφαλ-
μένα. Διότι ὑπῆρχε σύγχυσις μεταξύ ψυχῆς καὶ πνεύματος. Ὁ
διαχωρισμὸς τῶν δύο αὐτῶν ἐνεργειῶν, ἀποκαθιστᾷ τὴν ἀλη-
θειαν ὡς ἔχει καὶ οὐχὶ ὡς θέλομεν νὰ ἔχη.

Τὸ Θεῖον αὐτὸ μάθημα εἰσάγει τοὺς μαθητάς εἰς τὴν διά-
κρισιν τῶν ἐνοιῶν: ψυχὴ καὶ πνεῦμα.

Ὡς εἶπον τὰς ἰδιότητας ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ψυχῆς θὰ
ἀναλύσῃ ἄλλος ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ: Ἐπειδὴ ἀρκετάς φοράς ἐδόθησαν ὀμιλῖαι ἐπὶ τῶν
Νόμων, χωρὶς νὰ διευκρινήσωμεν ποῖοι πρέπει νὰ εἶναι οἱ Νό-
μοι, θεωρῶ καθήκον μου, ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς ἰδικῆς μου ἀν-
τιλήψεως νὰ εἶπω ὀλίγα τινά:

Βεβαίως, οἱ Νόμοι τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἐθέσπισα εἰς τὴν ἀρ-
χαίαν ἐποχὴν, δὲν ἦσαν τέλειοι, ἐφ' ὅσον ἐθέσπισα αὐτοὺς κα-
τόπιν ἀνθρωπίνης κρίσεως. Τὸ σφᾶλμα μου ἀντελήφθην, οὐχὶ
εἰς τὴν Γῆν, ἀλλ' εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Οἱ Νόμοι δὲν θεσπίζονται κατὰ προτίμησιν τοῦ Νομοθέ-
του καὶ τῶν βοηθῶν του, ἐὰν ὁ θεσπίζων Νόμους δὲν ἔχη ἐντὸς
αὐτοῦ τὴν Θεῖαν Συνεργασίαν τοῦ Ἀοράτου Κόσμου.

Ὁ ὕλικὸς κόσμος ἀπέχει τόσον ἀπὸ τὸν ἀόρατον, ὥστε
ν' ἀποτελοῦν δύο ἀντιθέτους πόλους. Διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος, ὁ-
φείλει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ Μυστήρια τοῦ ἀοράτου κόσμου, νὰ
συμβουλευθῇ τὰ εἰδικὰ πνεύματα, καὶ ὕστερον νὰ συνεργασθῇ
μετὰ τῶν ἀδελφῶν του, μακρὰν τῆς ἐπιβουλῆς, τοῦ μίσους καὶ
τῆς κακίας, πού παραφυλάττουν, διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ πνεῦ-
μα του, ὡς ἐκδίκησις τῶν παρανόμων σφαλμάτων. Οὕτω, ἡ
Ἀγάπη ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ πνευματικοῦ της ἐδάφους.

Τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ, δὲν δύναται ν' ἀποτελέσουν ὕλην

διάφορον. Οὕτω, τὸ πνεῦμα εἶναι τὸ πῦρ καὶ ἡ ψυχὴ τὸ ὕδωρ.

“Οταν εἰς τὴν σκέψιν εἰσχωρήσῃ ἡ τιμωρία, δηλαδή ἡ πράξις τοῦ Κακοῦ, τὸ Καλὸν ἀποχωρεῖ. Σκοπός, δὲν εἶναι νὰ ἐκδικούμεθα, ἀλλὰ νὰ συμμορφούμεθα μὲ τὸν Νόμον, ὅστις μᾶς ὀδηγεῖ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ θανάτου.

“Ὁ Δικαστής, ὀφείλει νὰ εἶναι ψυχραίμος, νηφάλιος καὶ δίκαιος. “Οταν δὲν γνωρίζῃ ποῦ εὐρίσκεται τὸ Δίκαιον ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῆς συνειδήσεώς του, νὰ μὴ ἀποφαίνεται, ἐὰν δὲν ἐξακριβώσῃ τὰ θαυότερα αἴτια, τὰ ὁποῖα ὤθησαν τὸ ἄτομον εἰς πράξιν κακῆν.

Ἐνίστε τὸ ἄτομον ὠθεῖται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀνταρσίας τὸ ὁποῖον χαίρει διὰ τὴν πράξιν καὶ πράξαν, μετανοεῖ, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐξηγήσῃ, διατὶ ἔπραξε τοιοῦτον ἔγκλημα ἢ κλοπῆν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε σκοπὸν νὰ διαπράξῃ.

Ποῖος ὅμως ἐκ τῶν Δικαστῶν σκέπτεται ἢ διανοεῖται τὰ θαυότερα αἴτια μιᾶς ὁδελυρᾶς πράξεως, διὰ νὰ διαλευκάνῃ τὴν ὑπόθεσιν;

Εἰς πολλὰς μου ἀποφάσεις ἐν τῇ Γῆ ἔσφαλον. Ἡ ἐξιλέωσις τῆς ὀνότητός μου μοῦ ἐστοίχισεν αἰῶνας, διὰ νὰ φωτισθῶ καὶ λάβω τὴν πρώτην θάπτισιν τῆς ἀναγεννήσεως, τί ἐστὶ σφάλμα.

“Ὁ Σόλων ὑπῆρξε μεγάλος, διότι εἶχεν ἐκλεπτυνθῆ εἰς τὰς ἀλληλοδιαδόχους ἐνσαρκώσεις του καὶ σήμερον εἶναι Εἷς ἐκ τῶν σπουδαιωτέρων εἰς γνώσεις τῆς οὐσίας τῶν Νόμων.

“Ὁ Κύριος, εὐνοῶντας τὴν θέλησίν μου, διὰ πρώτην φορὰν μοῦ δίδει τὴν ἄδειαν νὰ ἐπικοινωνήσω διὰ τοῦ μέσου Του.

Δοξασμένον τὸ ὄνομά Σου Κύριε καὶ εὐλογημένη ἡ ἐμφάνισίς Σου, ὡς Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου!

25 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: — Πίστις εἶναι πεποίθησις ὑπὲρ τῆς ὕφισταμένης ἐνεργείας τοῦ Θείου.

— Κοπιάζω, σημαίνει κουράζω τὴν γῆϊνον δυνάμιν μου πρὸς ἀπόκτησιν ἀντιλήψεως ὑπὲρ σκοποῦ τινος.

— Ἐφαρμόζω, σημαίνει διοχετεύω τὴν πρέπουσαν ἐνεργειάν μου εἰς τὸν πρέποντα σκοπὸν.

— Προσεύχομαι, σημαίνει προσπαθῶ διὰ τῆς Θείας μου Πνοῆς νὰ ἐπικοινωνήσω μὲ τὸ Θεῖον.

— Ἀνάγκη, εἶναι ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπιδιώκω τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ζητουμένου.

— Ἐκκλησία, εἶναι ὁ τόπος ὅπου συγκεντρῶνται οἱ πιστοὶ πρὸς συγκεντρωτικὴν δέησιν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ δώσετε ἰσχύον εἰς τὴν ἐπιθυμίαν σας.

— Ἐπιθυμία δὲν εἶναι νὰ ζητῆτε τὸ ἀκατανόητον, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε ἀνάγκην ἀλλὰ δὲν δύνασθε ν' ἀποκτήσετε, λόγῳ ἐμποδίων.

Πάντα ταῦτα δίδω ἀποκλειστικῶς εἰς ἐσέ, ἀδελφή, ὡς μαθήματα τῆς γηϊνῆς ὑπάρξεώς σου. Προσπάθησον νὰ ἐννοήσης τί θέλω νὰ εἶπω. Εἶναι αἱ πρῶται θάσιμοι ἐνέργειαι τῆς ὀντότητός σου.

Σήμερα, θὰ σοῦ ὁμιλήσῃ ὀντότης τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώρισες εἰς τὴν προϋπαρξίν σου, διότι τότε ἐστερεῖσο τῶν θείων ἐπικοινωνιῶν.

Ἐπικοινωνοῦναι ἐγένοντο, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλον τύπον.

ΣΑΠΦΩ Ἡ ΠΟΙΗΤΡΙΑ: Χαίρε ἀδελφή τοῦ λόγου.

Χαίρε ἀγάπη τοῦ πόνου.

Χαίρε ἄοκνος ἐνέργεια τοῦ Καλοῦ.

Ἐδόξασες τὴν τιμὴν τῆς γυναικός. Ἐπροστάτευσες εἰς τὴν ἀπελπισίαν καὶ ἀνέστησες τὸν Κόσμον τοῦ Μυστηρίου εἰς τὰς ψυχάς, ὅσων ἔλαβον τὴν συμβουλήν σου.

Ὅλαι αἱ ψυχαί, ὡς γνωρίζεις ἀγαπητῆ μου φίλη, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ὡς δημιουργηθεῖσαι δι' ἑνὸς Λόγου τοῦ Ἀνάρχου. Ἀλλὰ ἡ διαφορὰ μας εἰς τὸν γηϊνον Κόσμον κατὰ τὴν χρονολογικὴν ἐποχὴν, εἶναι μεγάλη. Ἐζησα εἰς ἐποχὴν πολὺ μακρυτέραν τῆς ἰδικῆς σου, ἀπέχουσαν αἰῶνας. Ἀπεβίωσα ὅμως νέα καὶ σήμερον σὺ εὗρίσκεσαι εἰς μεγαλυτέραν ἡλικίαν ἀπὸ τὴν τότε ἰδικήν μου. Ἐάν ἔζης εἰς τὴν ἐποχὴν μου, θὰ ἤρχομην εἰς τὸν οἶκόν σου, ζητοῦσα τὴν συμβουλήν σου.

Ἐρχομαι τώρα νὰ ζητήσω ἀπὸ ἐσέ ἀδελφή τῆς παρηγορίας, ὅπως διὰ τῆς δεήσεώς σου ἀναδείξῃς τὴν ψυχὴν μου. Ἡ χάρις σου αὐτὴ θὰ δώσῃ ἀνακούφισιν εἰς τὴν ὀντότητά μου.

Διέπραξα πολλὰ σφάλματα. Ἐν μέρει πταίω διὰ τὴν διαγωγὴν μου. Ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος μοῦ ἐδίδαξε τὴν ἀγάπην, ὡς μέσον ἰκανοποιήσεως τοῦ σώματος καὶ οὐχὶ ὡς ψυχικὸν ἔδε-

σμα τῆς ὀντότητος. Φύσει, ἔκκλινον πρὸς κακὴν πλευρὰν τοῦ πάθους. Τὸ πνεῦμα ὅμως ἐτροφοδοτήθη ἀπὸ λόγους τοῦ ποιητοῦ, οἵτινες ἐνίσχυσαν τὴν ροπὴν μου πρὸς τὴν πτῶσιν.

Ἡ ἐξομολόγησις αὕτη γίνεται εἰς ἐσέ, ἥτις ἐπροστάτευσε τοὺς πεσόντας εἰς σφάλματα καὶ ἐνήργησες ὑπὲρ τῆς ἐξιλεώσεώς των.

Ἵμνῶ τὴν ἀρετὴν σου, διότι διὰ τοῦ λόγου ἐνεφύσησες εἰς τὰς καρδίας τῶν δυστυχούντων τὴν ἐλπίδα, καὶ ὑπέδειξες τὴν ὁδὸν τῆς ὀρθότητος.

Χαίρε κάλλος τοῦ λόγου.

Χαίρε Δέσποινα τῆς ἐποχῆς σου.

Χαίρε ὀντότης τῆς καλωσύνης.

Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Χαιρετῶ, ἀγαπητὴ μου φίλη, τὴν ψυχὴν σου καὶ εὐχομαι, ὅπως δυνηθῶ καὶ σοῦ φανῶ χρήσιμος ἐντὸς τῆς ἀπειροῦ ζωῆς!

ΜΩ·Υ·ΣΗΣ: Σημείωσε ἀδελφή, ὅτι κακῶς οἱ ἄνθρωποι ἠρμήνευσαν τὴν εἰκόνα μου, ἣ ὅποια εἶχε δύο Δεσμίδας Φωτὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. Αὗται μετεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν εἰς κέρατα! Κακῶς, ὅταν δὲν γνωρίζουν τὸ νόημα τῶν Δεσμίδων.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι κτήνος. Ἀλλὰ ὅταν δὲν ἔχη Φῶτισιν, καταλήγει εἰς τὸ σημεῖον τοῦ κτήνους. Τὸ Πνεῦμα ἀναβιβάζει ἢ υποβιβάζει τὸν ἄνθρωπον ἐνῶ εἰς τὰ ζῶα δὲν ὑφίσταται τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ τὸ ἔνστικτον.

Τὰ ζῶα ἔχουν μικρὰν δόσιν πνεύματος καὶ τοῦτο ὀνομάζεται νοημοσύνη, ἐνῶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ὑπάρχει ἡ διάνοια, μέσω τῆς ὁποίας οὗτος, ἐὰν ἔχη Φῶτισιν, συλλαμβάνει τὰ νοήματα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ μεταφράζει αὐτὰ διὰ τῶν προφητειῶν του.

Ἦμουν Μέγας Μύστης, διότι ἐδόξασα τὴν ὑπαρξιν τοῦ Ἐνὸς Θεοῦ ὑπὸ δύο μορφάς: τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Ἐβιάσθην νὰ δώσω τὴν μορφήν Του. Τὴν κακὴν μορφήν, ἀνέλαθον ὁ Ἐωσφόρος. Ὁ Ἄναρχος ἐκράτησε δι' ἑαυτὸν τὴν μορφήν τῆς Ἀγάπης, διὰ νὰ ἀποδώσῃ Φῶς εἰς τὰ Σκότη καὶ ἐρμηνεύσῃ τὰ ἐδάφια τῶν Ἱερῶν Γραφῶν.

Ὁ Ἰησοῦς, δὲν διέλυσε τοὺς Νόμους, ἀλλὰ συνεπλήρωσεν αὐτούς. Ἐγὼ δὲν ἤμουν εἰς θέσιν νὰ συγκρατήσω τὸν ὄλον Νόμον. Οὗτοι ἦσαν ἐλλιπεῖς ἐξ αἰτίας μου.

Ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος λέγει: Οὐ φονεύσης. Δηλαδή δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ διαπράξῃ φόνον. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦτο ἀρκετόν. Διότι ἔρχεται τὸ κακοποιὸν στοιχεῖον καὶ σὲ φονεύει, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος. Τότε συνεπλήρωσα τὸν Νόμον: Δὸς ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει εἰς τὴν κοινῶνίαν τῶν ἀνθρώπων συνεχῶς ὁ εἰς φονεύει τὸν ἄλλον!

Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ διδάξῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἀνήκει εἰς τὸν Κύριον καὶ Θεόν του. Τοῦτο, τὸ ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀγάπα, λέγει καὶ τὸν ἐχθρόν σου ὡς σεαυτόν. Δηλαδή δίδαξε εἰς αὐτὸν τὴν Ἀγάπην, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν Ἀγάπην.

Ἰδοὺ διατί τὰ Διδάγματα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι θεῖα καὶ θεόπνευστα.

Αὐτὸς καὶ μόνον μεταξὺ ὄλων τῶν Προφητῶν ὑπῆρξε τὸ ἀποκορύφωμα τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀληθείας, μὲ τὰς λέξεις: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

29 Ἰουνίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Τὰ πάντα εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ζήτησιν τοῦ λόγου του.

Ὁ λόγος εἶναι φωτισμός. Ὁ φωτισμὸς εἶναι ἐνέργεια. Ἐνέργεια, ἥτις ἀνοίγει δίοδον πρὸς ὠρισμένον σκοπὸν καὶ ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὴν ζωὴν, ὅταν θεθαίως ὁ ἄνθρωπος ἔχῃ ἀντίληψιν αὐτῆς.

Ἡ ἐργασία εἶναι μόχθος πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ πνευματικὴν δεξιότητα ἐπὶ τῆς διαδρομῆς τῆς ζωῆς του. Δηλαδή νὰ μὴ εἶναι μονόπλευρος, ἀλλὰ εὐρύς εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὴν ἐνέργειαν, παραλλήλως δὲ νὰ λαμβάνῃ φωτισμὸν θεῖον, διὰ νὰ ἐναρμονίξῃ τὴν περίεξ αὐτοῦ ζωὴν, ὡς ὁ Πανάγαθος ἐναρμονίζει τὰ πάντα ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἐξουσίᾳ.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μικρογραφία τοῦ Πλάστου του, καὶ ἔχει ἀνάγκην τῆς καθοδηγήσεως τοῦ Δημιουργοῦ του. Ἡ καθοδήγησις λαμβάνεται ἀπὸ τὸν σύνδεσμον ποῦ ἔχει αὐτὸς μὲ τὴν Θεῖαν Ἀρχὴν, μέσω τῆς πίστεως πρὸς τὸ Ἀνώτατον Ὄν καὶ

τῆς θείας του προσευχῆς. Διὰ τῆς προσευχῆς δίδει ἀναφορὰν πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἀναλόγως τῆς ἀναφορᾶς, ἡ Θεία Δύναμις τῶν πάντων ἐνισχύει τὴν πτωχὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ φωτίζει τὸ πνεῦμα του, διὰ τὰς περαιτέρω ἐνεργείας του.

“Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, μὴδενὸς ἐξαιρουμένου, ἔχουν ἀνάγκην τῆς θείας βοηθείας. ” Ἄνευ αὐτῆς περιπλανῶνται καὶ ἐκεῖ ὅπου νομίζουν ὅτι εἶναι εὐτυχεῖς, ἐκεῖ ἡ δυστυχία ἀποκαλύπτει εἰς αὐτοὺς τὴν πλάνην των. Ἐκεῖ ὅπου νομίζουν ὅτι εἶναι δυστυχέστατοι καὶ δὲν ἔχουν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν, ἕνα ἀπρόοπτον γεγονός τοὺς ἀναζωογονεῖ καὶ τοὺς δίδει τὴν ἀμοιβὴν τῶν κόπων των, ὥστε νὰ χαίρουν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ζωῆς των.

Μὲ τὸν Θεόν, ἡ νίκη εἶναι ἐξησφαλισμένη. ” Ἄνευ Αὐτοῦ, ὁ ἄνθρωπος εἶναι καταδικασμένος νὰ ὑποστῇ τὰ πάντα καὶ νὰ μετανοῇ ἀδίκως.

Ἑομιλία τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας

ΟΜΗΡΟΣ: Ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἔχει καὶ ἕνα ἴδιον ἔπος.

Ἐὰν ὅλα τὰ ἔπη ἐνοποιηθοῦν, τότε ἀποτελεῖται τὸ ἔπος τοῦ γένους.

Δυνατὸν νὰ ὀμιλήσω εἰς μελλοντικὴν μου ἐπικοινωνίαν μὲ συνεχείας διὰ τὸ ἀνθρώπινον ἔπος.

Οἱ κόσμοι ἐν τῷ ἀπείρῳ εἶναι ἀμέτρητοι. Ὁ κάθε κόσμος ἔχει ἰδικὴν του ἀτμοσφαῖραν καὶ δὲν ὁμοιάζει ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον. Οὕτω καὶ οἱ ἄνθρωποι, εἶναι ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν καὶ ἕνας διάφορος κόσμος. Αἱ ὁμοιότητές των, ἔγκεινται εἰς τὰ πάθη, τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην, ἀλλ’ ἡ ὄντοτης των εἶναι διάφορος.

“Ὅλα τὰ φύλλα τῶν δένδρων εἶναι ὅμοια κατὰ τὴν ὄρασίν σας. Ἐὰν ὅμως ἐξετάσετε αὐτὰ μὲ ἐπιμέλειαν, θὰ ἴδητε ὅτι διαφέρουν τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὸ σχῆμα καὶ τὸν χρωματισμὸν τῶν φύλλων καὶ τὴν διάταξιν τοῦ χωρισμοῦ των. Ἐνῶ εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν θὰ ἴδωμεν τὸ σχῆμα ἢ τὸν χρωματισμὸν, ἀλλὰ ἀπὸ τί συνίσταται ἡ ζῶσα ὄντοτης αὐτοῦ.

Ἐόντοτης τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ, ἐν τὸς τοῦ κλωθοῦ τῆς ὕλης, ποῦ ὀνομάζεται σῶμα. Ἡ ὕλη ἐπε-

νεργεί ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦ πνεύματος ἀντιλαμβάνεσθε τὰς ψυχικὰς ἐνεργείας· καὶ ὄταν αἰσθῆτε εἶναι δυναμικαί, ἐπιβάλλονται ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τῆς ὕλης, ἥτοι τοῦ σώματος.

Κάθε ὄντοτος, ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν κλίσιν πρὸς ὠρισμένον σκοπόν.

Ἡ Φιλοσοφία τῆς Ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ μέρη. Διὰ τοῦτο ὁ Σοφός, δὲν δύναται ν' ἀναλύσῃ τὴν Ἠθικὴν ὡς κλάδον τῆς Φιλοσοφίας. Πρῶτον ὀφείλει οὗτος νὰ γνωρίζῃ, τί εἶναι Ἠθικὴ καὶ ποῖον εἶναι τὸ θάθρον αὐτῆς καὶ ὕστερον νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀδύτων, διὰ ν' ἀντιληφθῇ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν κλίσιν τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεώς του.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἐπουρανίου Διοικουσης Ἀρχῆς ἀνέλαθον τομεῖς διαφόρους. Ὁ Τομεὺς ὅμως τῆς Ἠθικῆς ἔχει πολλοὺς Ἀρχηγούς ἢ Διδασκάλους, διότι ἡ Ἠθικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ διάφορα σημεῖα, μὴ γνωστὰ εἰς τὸν ἀνθρώπον. Ποῖα εἶναι τὰ σημεῖα αὐτά θὰ ἐξηγήσωμεν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τὰ κυριώτερα, διὰ ν' ἀντιληφθῆτε, ὅτι ἡ Ἠθικὴ δὲν εἶναι μία ἀπλῆ λέξις, μὲ νόημα, ὡς ἐσεῖς τὴν ἀντελήφθητε, ἀλλ' ἓνας ὠκεανὸς Νοημάτων ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐδρεύει ἡ Γνώσις καὶ ἡ Ἀγάπη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἐννοῶ, ἀγαπητὴ ἀδελφή, νὰ εἶσαι μαθήτρια ἀφοσιωμένη εἰς τὴν Γνώσιν τοῦ Οὐρανοῦ. Δηλαδή ἡ μελέτη σου νὰ εἶναι συνεχῆς, ἀπλῆ καὶ εὐκρινῆς. Ἐὰν κάτι σοῦ εἶναι δύσκολον εἰς τὴν μάθησιν, νὰ κρούῃς τὴν θύραν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ νὰ ζητῆς τὴν ἐξήγησιν, τὴν ὁποῖαν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν ἀρνεῖται νὰ σοῦ δώσῃ.

Ὁ προκάτοχός μου ὠμίλησε διὰ τὴν Ἠθικὴν ἀπὸ γενικῆς πλευρᾶς. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἠθέλησες καὶ σὺ νὰ μάθῃς, ὄταν εὕρισκόσουν ἐδῶ, τί εἶναι Ἠθικὴ καὶ ἐζήτησες ἀπὸ τὸν Πλούταρχον νὰ σοῦ δώσῃ τὴν ἔννοιαν.

Ἀδελφὲ Πλούταρχε —εἶπες πρὸς αὐτόν— ἔχω γνώσιν ἀνθρώπινον περὶ Ἠθικῆς; ἀλλὰ τί σημαίνει Ἠθικὴ, ὡς σεῖς τὴν ἀντιλαμβάνεσθε; Θὰ ἤθελον νὰ μάθω.

Καὶ ὁ Πλούταρχος ἀπήντησεν: Ἀδελφή, ἡ μάθησις αὕτη εἶναι δι' ἐσὲ περίπλοκος. Διότι ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ Γῆ ἀντελήφθη τὴν Ἠθικὴν ὡς γνώσιν τῆς ὑποστάσεώς του, χωρὶς νὰ δώσῃ ὀρι-

μόν ἄλάνθαστον. Ἡ Ἡθικὴ ἔχει ὡς θάθρον τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἡ Ἀλήθεια, ὡς γνωρίζεις, ἔχει πηγὴν τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου. Οἱ ἄνθρωποι τοποθετοῦν τὴν ἰδικήν των ἠθικὴν ἐπὶ σαθρῶν θάσεων. Διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐγνώρισαν τί εἶναι Ἡθικὴ. Ταύτην δὲν δύνασαι νὰ γνωρίσης, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἀντιληφθῆς, διατί βασίζεται ἡ Ἡθικὴ ἐπὶ τοῦ θάθρου τῆς Ἀληθείας.

Καὶ πῶς Ἀδελφὲ —ἠρώτησες— θὰ δυνηθῶ νὰ μάθω τὴν ἔνοιαν ταύτην;

Κι ἐκεῖνος σοῦ ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς γυναῖκας τῆς Γῆς, ὁ μόνος τρόπος νὰ μάθουν τί σημαίνουν μερικαὶ δυσκολονόητοι λέξεις, εἶναι νὰ ἐμβαθύνουν ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὸ νόημα μόνον τῆς Ἀγάπης. Αὐτὴ δίδει εἰς αὐτὰς τὸ Φῶς ν' ἀντιληφθοῦν τὰς μεγάλας λέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ τὰς ἐκφράσουν.

Σὺ δὲ ἐν συνεχείᾳ ὑπέβαλες καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν. Καὶ ἐὰν ποτέ, Ἀδελφέ, με ἐρωτήσουν εἰς τὴν Γῆν, τί εἶναι Ἡθικὴ, ποῖος θὰ με ἐμποδίσει νὰ εἶπω κάτι τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἤρμोजεν εἰς ἐμέ;

Οὐδέποτε, ἀδελφὴ, σοῦ ἀπεκρίθη, θὰ σὲ ἐρωτήσουν τοιοῦτον τι. Μάθε νὰ δίδης ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς Ἀγάπης, διότι αὕτη περικλείει τὸ νόημα τῆς Ἡθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἡθικὴ, εἶναι ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπαληθεύεται τὸ νόημα τῆς Ἀγάπης.

Τέλος ἐσοῦ ἀπεκρίθης: Εὐχαριστῶ, ἀδελφέ.

Αὐτὰ ἐλέχθησαν εἰς μίαν μακρυνὴν καὶ ἀόριστον ἐποχὴν τῆς Ἐπουρανίου ζωῆς σου.

2 Ἰουλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφὴ, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ στέλλει ἔνθερμον χαιρετισμὸν διὰ τὴν πίστιν σου καὶ τὴν ἀγάπην σου πρὸς Αὐτόν.

Ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πλούταρχος εὐλογοῦν τὴν χεῖρα σου.

Ὁ Ἄγγελος - Προστάτης σου σὲ παρακολουθεῖ καὶ σὲ φυλάσσει ἀπὸ κάθε κακόν.

Ὁ Κύριος ἀποστέλλει μίαν Ἀκτίνα Φωτὸς εἰς τοὺς λόγους σου καὶ ὁ Πυθαγόρας θὰ δώσῃ διὰ τῶν ἀριθμῶν μίαν νέαν ἐνέργειαν ψυχικὴν εἰς τὴν ὄντοτήτά σου.

Σὺ δὲν γνωρίζεις τὸ τί συμβαίνει. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος θὰ γνωρίσης τὸν καρπὸν. Ὁ καρπὸς αὐτὸς εἶναι Γνώσις Θείου Φωτὸς καὶ δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὰς ἀφηρημένας ἐννοίας τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ τόξον τοῦ Οὐρανοῦ ἔχει κατεύθυνσιν πρὸς ἐσέ. Θὰ ἐρωτήσης: Διατί καὶ τί σημαίνει τοῦτο;

Τὴν ἀπάντησιν θὰ σοῦ δώσῃ ὁ κόσμος τοῦ πνεύματος μὲ τὰς μεταστροφάς του πρὸς τὸ Θεῖον.

Εὐλογῶ τὸ ἔργον σου. Μὲ τὰς Εὐλογίας τοῦ Κυρίου.

ΟΡΦΕΥΣ: Ὅπως τὸ πλοῖον τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης διασχίζει τὸν ὠκεανόν, μὲ προορισμὸν νὰ φθάσῃ εἰς ἡρεμον καὶ γαλήνιον λιμένα, οὕτω καὶ ἐσύ, ὡς ἄλλο πλοῖον, εὐρίσκεσαι ἐν μέσῳ τοῦ ἀγνώστου ὠκεανοῦ καὶ ὑποτάσσεσαι εἰς τὰς θυέλλας καὶ τὴν ἀτρόμητον ὄρμην τῶν κυμάτων, ἔχοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου τὸ ἄσθεστον Φῶς τῆς Ἐλπίδος, τὸ ὁποῖον διοχετεύει εἰς ἐσέ ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας, τὴν Ἀγάπην εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν Πίστιν εἰς τὴν ψυχὴν, διασχίζεις τὰ ἐμπόδια, μὲ μοναδικὸν σκοπὸν νὰ φθάσῃς εἰς τὸν Λιμένα τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς. Ἐκεῖ θὰ λάμψῃ τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μεταδοθῇ ἡ λάμψις τῆς ἐννοίας Του εἰς τοὺς ὠκεανούς, τὰ θάθη καὶ τὰ ὕψη.

Ἔσο συγκρατημένη, ὀλιγόλογος καὶ πιστὴ μέχρι τάφου, διὰ νὰ ἴδῃς μὲ τοὺς γήινους ὀφθαλμούς σου ὅ,τι οὐδέποτε ἔχεις ἰδῆ: Τὸν λιμένα τοῦ σκοποῦ μας.

Αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τοῦ Σύμπαντος Κόσμου προπορεύονται τοῦ ταξειδίου σου καὶ ὀπισθέν σου ἀκολουθοῦν ἀόρατοι καὶ ἰσχυραὶ τοῦ Κόσμου μας Ἐνέργεια. Εὐρίσκεσαι ἐν μέσῳ Ἀγγελικῶν Δυνάμεων. Μὴ, λοιπόν, ἀνησυχῆς. Μὴ ἀπελπίζεσαι καὶ μὴ δυσανασχετῆς. Κάθε βῆμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καὶ ἕνας ὕφαλος. Ὅταν, ὅμως, ἔχῃς τὸ Φῶς τῆς Σωτηρίας, οἱ ὕφαλοι καὶ τὰ ἐμπόδια ἀνατρέπονται, ἀποσύρονται, διαλύονται, διὰ νὰ διέλθῃ τὸ πλοῖον τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης.

Ὁ γλυκὺς καὶ δροσερὸς θερινὸς ἀήρ τῆς ἀπολαύσεως τοῦ φυσικοῦ τοπίου θὰ πνεύσῃ πρὸς τὴν ὁδόν σου, καὶ θὰ τὸν ἀπολαύσουν πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὑμνοῦντες τὸ Θεῖον Φῶς τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφί, ἄλλην φορὰν νὰ μὴ ἐκστομῆς φράσεις ὡς αὐτὴν. Ἐμεῖς σέ ἔχομεν ἀνάγκην εἰς τὴν Γῆν, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς

Οὐρανοῦς. Ὁ Κύριος γνωρίζει τί ποιεῖ. Μὴ λοξοδρομῆς ἀπὸ τὴν ὁδὸν ποὺ ἐχαράξαμεν δι' ἐσέ.

Κάποτε εἰς χῶρον τινά, ὅπου ἐορτάζετο ἡ Θεία τοῦ Κυρίου
"Υπαρξίς, σύ, δανεισθεῖσα τὸ περίβλημα τῆς γηϊνῆς σου προσωπικότητος, ἔλαθες μέρος μεταξὺ πολλῶν ἀγνώστων φυσιογνωμιῶν. Προσεκύνησες τὸν Κύριον καὶ προσήλκυσες τὰ θλήματα πάντων πρὸς ἐσέ.

Οὐδεὶς ἐξ ὄλων αὐτῶν τῶν παρευρισκομένων σέ εἶχεν ἰδῆ ποτέ, καὶ διηρωτῶντο πολλοί: ποία εἶναι;

"Ἐστρεψες τὴν κεφαλὴν πρὸς τοὺς ὀλίγους πλησιεστέρους σου καὶ εἶπες: «Ἦλθον νὰ προσκυνήσω τὸν Θεόν, θανατωθέντα ὡς ἄνθρωπον» καὶ ἐξηφανίσθης. Εἰς μάτην σέ ἀνεζήτουν, διὰ νὰ δώσης εἰς αὐτοὺς ἐξηγήσιν ἐπὶ τῆς φράσεώς σου. "Ολοὶ ἔλεγον: Ἐδῶ ἦτο, ποῦ ἐχάθη; Καὶ οὐδεὶς ἐγνωρίζε τί εἶχε συμβῆ. Ἡ ἐμφάνισίς σου ἐνεψύχωσεν ὄσους σέ εἶδον καὶ ἀπέδωσαν τὸ φαινόμενον εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἀγίου προσώπου.

Ἡ φράσις σου εἶχε τὸ θάθος τῆς. Κατηλθες ὡς ψυχὴ ἐνσαρκωμένη, διὰ νὰ ἐνισχύσης τὴν Ἀλήθειαν ὅτι ὁ Θεὸς πάσχει ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐκφεύγῃ ἐκ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. "Όταν ἀδελφή, τιμᾶς τὴν Μνήμην Ἐκεῖνου, νὰ σκέπτεσαι τὸν ἄνθρωπον ποὺ πάσχει.

Αὐτὴ ἦτο ἡ μικρὰ διδασκαλία σου ὡς ψυχῇ, εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τιμοῦν τὴν Ἐορτὴν τοῦ Κυρίου.

6 Ἰουλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Παντοκράτωρ, διὰ τοῦ Ἀοράτου Ὄφθαλμοῦ Του, παρακολουθεῖ τὰ πάντα καὶ προπαντὸς τὴν ὁδὸν ποὺ ἐδημιούργησε, διὰ νὰ φωτίσῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Πολλάκις ἐτονίσσαμεν ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἡ τελευταία. Δι' αὐτῆς ἐκπέμπεται ὁ φωτισμὸς τῆς θείας Ἐπουρανίου Διοικουσης Ἀρχῆς.

Ἡ ἀπλότης καὶ τὰ νοήματα τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι μεστὰ ἀπὸ ὀδηγίας, εὐκρινήσεις καὶ ἐξηγήσεις τῶν σκοτεινῶν σημείων τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐδόθη εἰς τὸν κόσμον τῆς γηϊνῆς ζωῆς τοσαύτη Ἀγία Φώτισις ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν προορισμὸν του.

Ὁ προορισμός τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι μόνον νὰ τεκνοποιῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξιλεώνεται ἀπὸ τὰς προϋπάρξεις του καὶ νὰ ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τοῦ πνευματικοῦ πεδίου. Νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ζωὴ του ἐν τῇ Γῆ δὲν εἶναι μία ἀλλὰ πολλοί, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῆς ἀνθρωπίνης του ὑπάρξεως. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέραν μορφοῦται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν τῆς κλιμακώσεώς του, διὰ νὰ ἰσοσταθμίσῃ τὴν ψυχὴν του μετὰ τοῦ πνεύματός του. Εἶναι δύσκολον εἰς τὸν ἀνθρώπον τῆς πονηρᾶς σκέψεως ν' ἀντιληφθῇ τὴν ἀόρατον ἐπικοινωνίαν τοῦ Οὐρανοῦ μετὰ τῆς Γῆς. Διότι τὸ πνεῦμα τοῦ Κακοῦ τοῦ δίδει νέας σκέψεις πρὸς ἀντίδρασιν τοῦ πραγματικοῦ του σκοποῦ. Καὶ οὕτω, ὁ ἀφελῆς πνευματικῶς ἄνθρωπος καθυστερεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσίν του.

Εἶναι μέγα πλεονέκτημα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, νὰ λαμβάνῃ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, μηνύματα καὶ προρρήσεις ἐκ τοῦ Βασιλείου τοῦ Κυρίου.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐμπνέεται ὁ ἐπικοινωνῶν καὶ νὰ μεταδίδῃ τὰς Θείας Ρῆσεις τοῦ Κυρίου, χωρὶς νὰ εἶναι μέλος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν; Τί συμβαίνει μετ' αὐτοῦ;

Ὅ,τι συνέβη καὶ μετὰ τῶν Ἐκλεκτῶν Συνεργατῶν τοῦ Κυρίου.

Ἐὰν οἱ ἐρευνηταὶ στρέψουν τὰ βλέμματά των πρὸς τὰ τόσα ἐνδιαφέροντα ποὺ ὁ Οὐρανὸς ὑπηγόρευσε, θὰ ἴδουν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ Θεῖον Φῶς ἀόκνως καὶ συστηματικῶς διδάσκει εἰς πάντας τὰς Θείας ἀρχάς Του.

Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἀφυπνισθῇ ἀπὸ τὸ βαθθὺ Σκότος, καὶ νὰ στραφῇ πρὸς τὸ Φῶς τῆς ἀνυψώσεώς του, καὶ οὐχὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς καταπτώσεώς του. Αἱ δύο αὐταὶ φωτίσεις, ἔχουν διάφορον χαρακτήρα. Ἡ μὲν πρώτη ἄγει τὴν ψυχὴν εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς τὴν Οὐρανίαν Κόλασιν.

Ἄς ἐκλέξουν οἱ πιστοὶ μετὰ τῶν ἀπίστων τὴν ὁδὸν των.

Ἡ Ἀρετὴ ἐλάλησεν! Ὅσοι ὅμως ἤκουσαν τὴν φωνὴν τῆς ἀπάτης καὶ αὐτὴν ἀκολουθοῦν δὲν πταίει ἡ Ἀρετὴ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, ὁ δεσμευμένος μετὰ τὴν ὕλην.

Μὴ περιφρονεῖτε τὸν Ἅγιον Καρπὸν τοῦ Δικαίου, προτοῦ δοκιμάσετε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ: Εὐλογημένοι, ἐν ὀνόματι τοῦ Παναγάρχου.

Θὰ ἀκούσετε τὴν Φωνὴν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου:

«Ἄρχοντες τοῦ Κόσμου τούτου. Ἰσχυροὶ καὶ ἀδιόρθώτοι.

Ἡ τιμωρία τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι δι' ἐσᾶς, οἵτινες ἐξεμεταλλεύθητε τὴν ἀδυναμίαν τῶν συνανθρώπων σας.

Θὰ δώσετε λόγον τῶν κακῶν ἐνεργειῶν σας καὶ θὰ καταταχθῆτε εἰς τὸ Σκότος, διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰς συμφοράς τὰς ὁποίας ἐσκορπίσατε ἀνὰ τὸν Κόσμον».

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ: Ὁ Κύριος εὐλογεῖ τοὺς ἀκούσαντας τὴν Φωνὴν Ταύτην.

ΛΟΥΚΑΣ (ὁ Εὐαγγελιστής): Ἀγαπητὴ ἀδελφή. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἄντρον τοῦ Κυρίου καὶ εἰς αὐτὴν προσέρχονται οἱ πιστοὶ διὰ νὰ προσευχηθοῦν καὶ οὐχὶ νὰ προσέρχωνται μόνον διὰ νὰ ζητοῦν.

Ὅταν ὁ πιστὸς εἶναι ἀφοσιωμένος πρὸς τὸν Κύριον καὶ πράττει τὰ καθήκοντά του, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ζητῇ. Ὁ Κύριος γνωρίζει τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ θὰ τοῦ δώσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχει κατὰ νοῦν. Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι μὲν ἀποκτῆσιν τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ, λησμονοῦν τοὺς συνανθρώπους των, καὶ μετ' αὐτῶν τὸν Κύριον.

Τοῦ Κυρίου ἡ Δύναμις, ἔγκειται εἰς τοὺς ἀδυνάτους καὶ οἱ ἀδύνατοι εἰς Αὐτὸν εὐρίσκουν παρηγορίαν καὶ δύναμιν.

Κατακρίνω τοὺς Ἱερεῖς οἵτινες ἀναμιγνύονται εἰς τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἐκλέγουν ἐκείνους τοὺς ὁποίους θεωροῦν ὡς ἱκανοὺς τῆς Ἐκκλησίας προστατευομένους. Ὁ Κύριος, οὐδεμίαν διάκρισιν ποιεῖ. Ἄρα, οἱ Ἱερεῖς, κινοῦνται μόνον ἐκ συμφέροντος καὶ ὡς τοιοῦτοι παύουν νὰ εἶναι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυρίου.

Ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκονται μεταμφιεσμένοι κακοὶ Δαίμονες. Τούτους θὰ ἐξοντώσῃ ἡ Θεία Πρόνοια τοῦ Κυρίου.

Ἡ προειδοποίησις αὕτη, εἶναι θέλησις Ἐκεῖνου, ὅστις καθορίζει τὰ πάντα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Δέσποινα Φρυγῶ, μεταχειρίζομαι τὸ ὄνομα τῆς πνευματικῆς σου δράσεως. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἠθέλησες νὰ μάθῃς ποῖά εἶναι ἡ οὐσία τοῦ πνεύματος καὶ ἀπευθυνομένη εἰς ἐμέ, με ἠρώτησες:

— Ἀδελφὲ Σωκράτη, ἐνίσχυσόν με, διὰ νὰ ἀντιληφθῶ ποία εἶναι ἡ οὐσία τοῦ πνεύματος.

Ἡ ἐρώτησίς σου ἦτο τόσο ἀπρόοπτος, ὥστε ἐάν εὐρισκόμην εἰς τὴν Γῆν θὰ σοῦ ἔλεγον: «Τίς οἶδεν;» Ἀλλὰ εἰς τοὺς Οὐρανούς δὲν ἠδυνάμην νὰ εἶπω τὸ αὐτό. Διὰ τοῦτο ἀπήντησα ὡς ἐξῆς: «Ἡ οὐσία τοῦ πνεύματος ἀδελφή, εἶναι χαλκευμένη ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Αὐτὸς γνωρίζει αὐτήν».

— Δηλαδή, ἀπήντησες, τὸ δῶρον τοῦτο, ποῦ ὁ Πανάγαθος ἔδωσεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, κατ' οὐσίαν εἶναι ἐλεύθερον καὶ κατ' ἀνάγκην δεσμεύεται;

— Ἀκριβῶς, τοῦτο εἶναι Δέσποινα. Ἡ πνευματικὴ σου διάνοια σὲ ἐβοήθησε, ὥστε ἐσὺ νὰ δώσης τὴν λύσιν, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ ἀπέφυγον νὰ δώσω.

— Διατί, ὦ Σώκρατες, ἀπέφυγες νὰ δώσης τὴν λύσιν, ἀφοῦ ἡ διάνοιά σου υπερβαίνει τὰς δυνάμεις πολλῶν ἄλλων;

— Διότι, ἀγαπητὴ μου, ὁ Σωκράτης ὡς γνωρίζεις, οὐδέποτε ἐγνώρισε κάτι, τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦσε. Καὶ εἰς τοὺς Οὐρανούς, παρ' ὅτι γνωρίζει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠγνῶει, ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ ἀγνοῇ, διότι τὸ ἀντιλαμβάνεται οὕτω καὶ οὐχὶ ἀλλέως. Ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα σου εἰσεχώρησεν ἐντὸς μιᾶς ἀκτίνος, τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀρνηθῶ. Διότι ἀγαπῶ ὑπεράνω ὅλων τὴν Ἀλήθειαν.

— Εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα, μέγα πνεῦμα τῆς φιλοδοξίας μου, νὰ μάθω κάτι, τὸ ὁποῖον ἠγνῶουν.

Αὐτά, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, εἶναι τὰ ἐρωτήματα καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἀπὸ ἐξέχοντα πνεύματα, τὰ εἰς τὸν Οὐρανὸν διαβιοῦντα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Μεγάλην σοῦ δίδομεν χαρὰν, διότι τὴν ἀξίζεις. Χαίρεσαι δι' ἄλλους, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν θὰ ἐνδιαφερώμεθα, ἀλλὰ χάριν ἐσοῦ ἐνεργοῦμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Τὴν ἴδιαν σου χαρὰν, θὰ γευθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι.

Ποία εἶναι αὕτη, θὰ τὴν ἴδῃς, θὰ τὴν διαισθανθῇς καὶ θὰ τὴν ἀπολαύσῃς. Μὴ μόνον στενοχωρῆσαι ἀδίκως. Διότι ἀποδεικνύεις, ὅτι δὲν λαμβάνεις ὑπ' ὄψιν σου τὰ ὅσα λέγομεν.

Υἱός σου τίς, ὅστις θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν οἶκόν του, θὰ πρόσκομιση μετ' αὐτοῦ νέα εὐχάριστα, ποῦ θὰ ἔχουν ἀπήχησιν εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ τὸ Ἐξωτερικόν. Δὲν δύναμαι νὰ καθορίσω ἀπὸ τούδε τὰ εὐχάριστα, διότι τότε θὰ παρενόμουν.

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφή μὴ μαραίνεσαι ὅταν πιστεύης εἰς τὰς Ἀρχάς μας.

Εἶπομεν, ὅτι ὄλα θαίνουσι πρὸς καλλιτέρευσιν. Θὰ ἴδῃς τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ τὴν λάμπην αὐτοῦ, καὶ θ' ἀπορῆς. Θὰ σοῦ δώσωμεν τὴν ὥς δῶρον τοῦ Οὐρανοῦ χαράν. Πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν. Δηλαδή Ἀναγέννησιν τῆς προσωπικότητός σου. Ἀρκεῖ ἐσὺ νὰ μὴ ὑπόκεισαι εἰς στενοχωρίας, αἴτινες εἶναι πρόσκαιροι. Τὸ μέγα φῶς τῆς χαρᾶς, θὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς μνήμης σου πάσας τὰς θλαθεράς σκέψεις τοῦ ξένου πρὸς ἐσέ φωτὸς τῆς κακῆς ἐμπνεύσεως. Ὅταν ἴδῃς τὰς λάμπεις μας νὰ ἀκτινοβολοῦν καὶ ὁ κόσμος μετ' ἀπεριγράπτου χαρᾶς νὰ προσηλῶνῃ τὰ βλέμματά του πρὸς ἡμᾶς, σὺ πρώτη θὰ ἀπολαμβάνῃς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Λευκοῦ καὶ Ἄγνου Φωτὸς μας.

Ἦκουσες τί εἶπον;

Μὴ λησμόνει τοὺς λόγους Μας. Αὐτοὶ ἀναζωογονοῦν καὶ χαρίζουσι τὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἔρχομαι ἀδελφή, νὰ προσφέρω εἰς ἐσέ τὸ ἄρωμα τῆς ἐλπίδος. Εἰς τὸ ἐξῆς, ἡ ἐλπίς θὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ σοῦ, διότι διὰ τῆς ἐλπίδος συλλαμβάνεις τὰ νοήματα τοῦ Θεοῦ Κόσμου. Διὰ τῆς ἐλπίδος πείθεις τὸν συνάνθρωπόν σου καὶ ὀδηγεῖς αὐτὸν εἰς τὴν ὀρθότητα. Διὰ τῆς ἐλπίδος ἀνοίγουν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὀραματίζεται τὸν Νέον Κόσμον, ὅστις θὰ ἐπικρατήσῃ μετὰ τὴν ἀνθρώπινον τάξιν, καὶ συνειδητὴν ἀγάπην πρὸς τὰς Ἐντολάς τοῦ Κυρίου.

Ἀπευθύνομαι πρὸς ἐσέ, διότι οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ κοιμοῦνται, καὶ θ' ἀφυπνισθοῦν μὲ τὸν μέγαν κίνδυνον ποῦ θὰ ἀναταράξῃ τὸν Κόσμον σας. Τότε θὰ ἐνθυμηθοῦν τὴν ἀπάρνησιν τοῦ Πέτρου, καὶ θὰ συνδυάσουν αὐτὴν μὲ τὸν μέγαν θόρυβον τῆς ἀπειλῆς κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐνθυμοῦ καλῶς τὰ ὅσα ὑπαγορεύομεν, διὰ νὰ ὑπενθυμίσης εἰς αὐτοὺς τὴν ἀδυναμίαν των.

Ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς θάρρος, κατανόησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, διὰ νὰ φωτίσουν τὸ Σκότος, καὶ ἴδουν πάντες, πόθεν ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος τῆς Πνευματικῆς Ἀληθείας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Προχωρώ εις τὸ Σκότος καὶ διὰ τοῦ δακτύλου φωτίζω ὠρισμένα σημεῖα τοῦ Κόσμου τῆς γῆινης ὑποστάσεως καὶ λέγω εις ἐσέ, ἀδελφή, ἥτις παρακολουθεῖς τὰ θήματά μου εις τοὺς Οὐρανοὺς: Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σοῦ ὑποδεικνύω εις τὸ βάθος τῆς Γῆς;

Καὶ σὺ ἀπαντᾷς: Χρυσός, προοριζόμενος ὑπὲρ τοῦ Κακοῦ.

Προχωροῦμεν εις ἄλλο σημεῖον. Φωτίζω μίαν μικρὰν καλύβην καὶ ἐρωτῶ: Ποῖος κατοικεῖ ἐντὸς αὐτῆς;

Καὶ σὺ ἀπαντᾷς: Ἡ τιμιότης μετὰ τῆς ἀρετῆς.

Πέραν τῶν δύο αὐτῶν σημείων φωτίζω σκοτεινὸν χῶρον καὶ ἐρωτῶ: Τί συμβαίνει ἐκεῖ;

Καὶ σὺ ἀπαντᾷς: Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυρίου δωροδοκοῦνται ὑπὸ τοῦ Κακοῦ Πνεύματος καὶ πωλοῦν τὴν πίστιν των εις τὴν ὑλικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐξασφάλισιν μιᾶς ἀνέτου δι' αὐτοὺς ζωῆς.

Μετακινούμεθα. Τώρα δεικνύω Μέγαρον, καὶ ἐρωτῶ: Ποῖοι κατοικοῦν ἐντὸς αὐτοῦ;

Καὶ σὺ ἀπαντᾷς: Ἐντὸς αὐτοῦ βλέπω νὰ κατοικοῦν οἱ σοφοὶ ἄνθρωποι τῆς Γῆς, ἀλλὰ ἐντὸς τῶν κεφαλῶν των δὲν βλέπω νὰ ὑφίσταται πνεῦμα ἄγνον καὶ ἡ καρδία των νὰ πάλλη διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀγαθῶν.

Ἀδελφή. Εἶδες τὰς εἰκόνας τῆς Γῆς, εις τοὺς χρόνους τῆς μελλούσης ζωῆς σου. Τὰς ἄλλας εἰκόνας, αἵτινες θὰ ἐπακολουθήσουν, θὰ τὰς ἴδῃς διὰ τῶν ἰδίων σου ὀφθαλμῶν.

Ἀποτείνομαι πρὸς ἐσέ, διότι σὺ κρατεῖς εις χεῖρας σου μίαν χρυσόλευκον ἀκτίνα τοῦ Βασιλείου μας. Διὰ τῆς ἀκτίνος αὐτῆς θὰ ὑποδείξῃς εις τὸν κόσμον, εις ποῖον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος ὀφείλουν νὰ στρέφουν τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ τί πρέπει νὰ γνωρίζουν. Ὡς Οὐράνιον Τόξον, θὰ σημάνης τὴν Εἰρήνην τοῦ Οὐρανοῦ μετὰ τῆς Γῆς, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ζητήσουν τοὺς ὄρους τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ νὰ ὑποταχθῶν εις τὴν Θεῖαν μας Ἀρχήν.

8 Ἰουλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Καλλιεργῶντας τὴν πραγματικότητα καταλλήλως, αὕτη μεταβάλλεται εις ὄνειρον πραγματικῆς ζωῆς. Καλλιεργῶντας

ὁμως τὸ ὄνειρον, ἢ πραγματικότης οὐδέποτε δύναται νὰ φθάσῃ τὴν ποθητὴν ζωὴν τῆς φαντασίας.

Ἡ φαντασία, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὰ πλαίσια τῆς δυνατότητος, εἰδάλλως τὰ ἀδύνατα οὐδέποτε παρ' ἀνθρώποις γίνονται δυνατά!

Σήμερον θὰ σοῦ ἐξηγήσω, διατί οἱ θεολόγοι διαπληκτίζονται ἀδίκως καὶ παραλόγως:

Πολλοὶ ἐκ τῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ εἶχον πνεῦμα ἰσχυρόν, παρεισέφρυσεν εἰς αὐτό, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀνταρσίας καὶ ἀφύπνισεν εἰς αὐτοὺς τὰ πρωτεῖα τοῦ λόγου. Ὅποτε ἤρχισεν ἡ διαμάχη, ἐὰν ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ ἢ Ὁμοιούσιος. Καὶ οἱ θεολόγοι αὐτοὶ ἐσυκοφάντουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ὑβρίζοντες, ὡς κοινοὶ ἐχθροί, τοὺς ἀδελφούς των. Εἴτε ὁ Κύριος ἦτο Ὁμοούσιος ἢ Ὁμοιούσιος, εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό. "Ὅλαι αἱ ψυχαὶ εἶναι Ὁμοούσιαι τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ καὶ Ὁμοιούσιαι, ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα των. Δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ διαπληκτίζωνται, διὰ τόσον ἀπλᾶ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο διὰ τοῦ πνεύματός των νὰ λύσουν, ἐὰν ὑπῆρχε καλὴ θέλησις. Ἀλλ' ὡς εἶπομεν, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀνταρσίας εἶχεν εἰσχωρήσει ἐντός των, διὰ νὰ φέρῃ ἐμπόδια εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς θρησκευτικῆς ἀνόδου καὶ φωτίσεως εἰς τοὺς πιστούς.

Ἐκ τῆς διενέξεως ταύτης, ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι μερικοὶ ἐκ τῶν Πατέρων, παρὰ τὴν τεραστίαν των μόρφωσιν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλλουν τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὰ πρωτεῖα ποῦ ἐπέδιδωκον, διὰ νὰ καταστοῦν Ἀνεξάρτητοι Κεφαλαὶ τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας. Τὰ σφάλματα τούτων δὲν συγχωροῦνται εὐκόλως, ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ Πατέρα τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Ἐδικάσθησαν εἰς τὴν Αἰωνιότητα καὶ δὲν ἔχουν τὰς θέσεις, ἃς ἤλπιζον νὰ ἔχουν. Ἀδιάφορον ἐὰν εἰς τὴν Γῆν σας θεωροῦνται ὡς ἄξια τέκνα τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό. Τοῦτο ὀφείλουν νὰ τὸ γνωρίζουν πολλοὶ ἐκ τῶν Ἱερωμένων, οἵτινες ἀσκοῦν θίαν πρὸς ἐπικράτησιν μὴ ὀρθῆς ἀντιλήψεώς των.

Ἐὰν ἐν τῇ Γῇ κατορθώσουν νὰ ἐπιπλεύσουν ὡς Ἀρχηγοί, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τοὺς ἀφαιρεῖται ὁ τίτλος τοῦ Διδασκάλου καὶ ἐπειδὴ εἶχον ἰσχυρόν πνεῦμα ἐκλέγουν τὴν τιμωρίαν ἢ τὴν ἀνταρσίαν των. Ἡ τιμωρία τοὺς ἐμψυχώνει διὰ ἄλλην μετεν-

σάρκωσιν. Ἡ ἀνταρσία ὅμως τοὺς καταδικάζει νὰ παραμείνουν μεταξύ τῶν πνευμάτων ποὺ περιπλανῶνται, διὰ νὰ εὔρουν διέξοδον. Τὴν διέξοδον ὅμως ταύτην, οὐδέποτε θὰ δυνηθοῦν νὰ εὔρουν, ἐὰν δὲν ἐπανέλθουν ἐλεύθεροι εἰς τὸ Σκότος τῆς διπλῆς τιμωρίας.

Ἔπρεπε νὰ δώσω τὴν ἐξήγησιν ταύτην.

ΛΑΟ - ΤΣΕ: Ἔχετε τὴν Εὐλογίαὶν τοῦ Οὐρανοῦ, διότι μέσῳ τῆς Ὀδοῦ ταύτης ἠδυνήθη, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐπικοινωνήσω μετὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Εἶμαι εἰς ἐκ τῶν Μεγίστων Φιλοσόφων τῆς Ἀρχαίας Κίνας. Αἱ πραγματεῖαι μου ἦσαν γραμμέναι μετὰ φιλοσοφικὸν οἶστρον. Ἐδίδαξα πολλὰ —θεωρητικῶς— δὲν ἐφήρμοσα ὅμως τὴν θεωρίαν μου εἰς τὴν πράξιν. Καὶ ἰδοῦ, διατὶ ἐτιμωρήθη. Μετὰ τὸν θάνατον, ἔλεγον, δὲν ὑπάρχει οὐδέν, πλὴν τῆς Ἀνυπαρξίας. Δὲν ἐξήγουν ὅμως, τί ἦτο ἡ Ἀνυπαρξία. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐγνώριζον, ἐὰν ὑπῆρχε Ζωὴ μέλλουσα ἢ ὄχι, δὲν ἔπρεπε νὰ διδάσκω ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι μόνον γήϊνος. Ἀκόμη καὶ σήμερον θεωροῦμαι ὡς ὁ πλέον ἐπικρατέστερος τῶν σοφῶν. Ἀλλοίμονον, ὅταν ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ πνεύματός του ἀνυψῶνται ἑαυτὸν εἰς ὕψη, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἡ ψυχὴ του ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ.

Ὅταν ἡ ψυχὴ τοῦ σοφοῦ ἐμπλέκεται μετὰ τὴν ὕλην, ὁ λόγος του δὲν ἔχει ἠθικὸν θάθρον. Καὶ ἐὰν φαινομενικῶς πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων διακρίνουν τὸ θάθρον τοῦτο ὡς ἠθικόν, ἀπατῶνται. Εἶναι μία ψευδὴς τοῦ πνεύματος ἀντίληψις.

Εἰς τί ἐχρησίμευσαν αἱ Γνώσεις μου εἰς ἐμέ, καὶ ἡ ἄκοκνος παρατηρητικότης μου εἰς τὰ γήϊνα;

Πάντα ταῦτα εἶναι ἀπατηλὰ φαινόμενα τοῦ πνεύματος, χωρὶς θάθρον ἠθικόν. Εἶχον μίαν θαρύτητα εἰς τὴν ψυχὴν, δι' ὅσα μετέδωσα εἰς τοὺς γηϊνοὺς ἀδελφούς μου ἀπὸ ἄγνοϊαν καὶ ψυχικὴν κατωτερότητα. Ἐὰν ἠσυχολούμην μετὰ τὴν Ἐσωτερικὴν μου Πνοήν, θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀναπτύξω αὐτήν, καὶ νὰ καταβάλω τὸ πνεῦμα μου, ὥστε ἐν ἀρμονίᾳ οἱ δύο δυνάμεις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς νὰ συνεβάδιζον, ὅποτε ἡ θεωρία μου θὰ ἦτο Πράξις καὶ ἡ Πράξις Ἔργον θεάρεστον, διὰ νὰ κατελάμβανον θέσιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀνταξίαν τῆς ψυχῆς μου. Ἀλλοίμονον, ὅταν ὁ σοφὸς εὐρίσκη τὴν σοφίαν του εἰς τὴν κακὴν φαντασίαν τοῦ πνεύματός του!

Σήμερον, διὰ πρώτην φοράν, αἰσθάνομαι ἀνακούφισιν, διό-

τι ἡ Ἀλήθεια ἔλαμψε πρὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης, νὰ εἶπω τὸ θάρος μου, διὰ νὰ ἐλαφρώσῃ ἡ ψυχὴ μου.

Νὰ ἔχετε τὴν εὐχὴν μου καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφή, ὁ προκάτοχός μου εἶδε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ παρ' ὅτι ἦτο ἄπιστος, συνεμορφώθη μὲ τὰς Διατάξεις τῶν Κανόνων μας, ὥστε νὰ τοῦ δοθῇ ἡ πρώτη πνοὴ τῆς ἐλευθερίας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Διὰ πρώτην φοράν ὠμίλησεν ἀπὸ αἰώνων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι προσέρχονται πρὸς ὑμᾶς καὶ ὁμιλοῦν. Ὁμολογοῦν τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν, δυστυχῶς, δυσκόλως ἀναγνωρίζουν οἱ ὕλισται τοῦ Κόσμου σας. Θέλουν ὅμως ἢ δὲν θέλουν, θὰ τὴν ἀναγνωρίσουν, διότι τὸ Φῶς οὐδεὶς ἀρνεῖται, ὅτι δὲν εἶναι Σκότος. Ἡ διάκρισις τοῦ Φωτὸς ἀπὸ τοῦ Σκότους εἶναι εὐδιάκριτος.

Ἠρώτησες κάποτε, ὡς πνεῦμα, τὸν Ἡρόδοτον: Πῶς διευκρινίζεται τὸ Φῶς ἀπὸ τὸ Σκότος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχικῶς τυφλός;

Καὶ σοῦ ἀπήντησεν ὅτι, ὁ Πλάτων ὠμίλησεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου. Καὶ ἐπανέλαθεν: "Ὅταν εὐρεθῇ ὁ ψυχικῶς τυφλὸς εἰς τὸ Σκότος τοῦ Οὐρανοῦ, τότε θὰ ἐννοήσῃ τί ἐστὶ Φῶς!

Ἐκ νέου τότε ἠρώτησες: Ἀδελφέ, εἰς τὰς περιγραφάς σου, ὑπάρχει Φωτισμός, καὶ οὐδὲν Σκότος; Εἶμαι περίεργος νὰ μάθω: Πῶς κρίνεις τὸ ἴδιόν σου ἔργον;

Καὶ ἐκεῖνος σοῦ ἀπήντησε μὲ προθυμίαν ἀδελφοῦ ὡς ἐξῆς: Ἀδελφή, ὡς ἄνθρωπος περιέγραψα φωτεινὰ καὶ σκοτεινὰ σημεῖα. Φωτεινὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔβλεπον καὶ ἠνθούουν. Σκοτεινὰ δὲ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνάμην νὰ γνωρίζω κατὰ θάθος. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως διεχώρισα τὰ μὲν ἀπὸ τὰ δέ. Θὰ εἴπῃς θεβαίως: Τὰ διεχώρισες, ἀλλ' εἰς τί χρησιμεύει ὁ διαχωρισμὸς οὗτος, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ τὰ διαχωρίσουν; Καὶ ἀπαντῶ εἰς τὴν περιέργειάν σου: "Ὅσοι ἐκ τῶν ἰσχυρῶν πνευμάτων πρόκειται νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὴν Γῆν, ἐν συνειδήτως θὰ γνωρίζουν τὸν διαχωρισμόν. Καὶ ἐν ἀσήμαντον σημείον ἐκ τῶν περιγραφῶν μου εἰς τὴν Γῆν, θὰ τοὺς ἀφωπνίσῃ διὰ νὰ προσθέσουν τὰς ἀντιλήψεις των ἐπὶ τοῦ Ἔργου μου, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ὅτι ἐφωτίσθησαν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ.

Καλύτερον ἀδελφέ, —προσέθεσες— εἶναι νὰ γνωρίζῃ τις τὸν ἑαυτὸν του ἐκ τῶν προτέρων. Καὶ ἐὰν δὲν τὸν γνωρίζῃ, νὰ προσπαθῇ νὰ τὸν γνωρίσῃ, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ σκότη

τῶν πάντων καὶ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀδελφούς του ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένην κατεύθυνσίν των, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ ἐν ὄλῃ του τῇ λάμπει.

Αὐτὰ ἐλέχθησαν καὶ ἔδειξες διὰ τοῦ λόγου σου, πόσον δύνανται νὰ μετανοῆ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν σφάλῃ εἰς τὴν ζωὴν.

9 Ἰουλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Μετάνοια σημαίνει, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀναγνωρίσῃ τὰ προηγούμενά του σφάλματα καὶ ἀποκηρύσσει αὐτά.

Ἀποκηρύσσω τὰ σφάλματά του ὁ ἄνθρωπος, ὀφείλει νὰ μὴ περιπίπτῃ εἰς τὰ αὐτά. Διότι τότε ἐμπαίζει τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἣτις εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ τὸν εἰσακούσῃ πλέον καὶ ἀδίκως θὰ δέεται ὑπὲρ τῆς συγχωρήσεως τῶν σφαλμάτων του.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων μετανοοῦν διὰ κάθε των κακῆν πρῶξιν. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ, ὅταν διὰ τῶν καλῶν των πράξεων δὲν ἐφαρμόζουν τὴν καλὴν των θέλησιν, διὰ νὰ ἐξαλείψουν τὰ ὅσα διέπραξαν, εἰς θάρος τῶν ἀδελφῶν των.

Μετανοῶ σημαίνει, ἔχω συνείδησιν τῆς μεταστροφῆς μου. Καὶ ὡς παράδειγμα ἔχομεν τὸν θηριώδη Σαῦλον, ὅστις πορευόμενος πρὸς τὴν Δαμασκὸν μετεστράφη καὶ ἦπιος ὡς τὸ πρόβατον, ἀλλὰ μαχητικώτατος ὡς ὁ λέων, διεκήρυσσε τὴν Διδασκαλίαν Ἐκείνου, τὸν Ὅποῖον ἐμάχετο ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀποστολῆς Του.

Αἱ καλαὶ πράξεις καὶ τὰ κηρύγματα τοῦ Παύλου ἔθεσαν εἰς τὰ θεμέλια τοῦ Χριστιανισμοῦ Νέας Βάσεις ἀκλονήτους καὶ ἀθρόοι οἱ ἀδελφοὶ ἔσπευδον νὰ βαπτισθῶσιν, ἐν Ὄνόματι τοῦ Κυρίου.

Ἡ μετάνοιά σας, ἄς γίνῃ κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν. Δηλαδή νὰ ἔχετε ἐπίγνωσιν τῆς μετάνοιας καὶ νὰ ἐνεργῆτε μὲ ἀποφασιστικότητα ὑπὲρ τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Αἱ Καλαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐλησημονήθησαν καὶ ἐάν δὲν ἐφαρμοσθοῦν αὐταί, δὲν δύναται ὁ Παράκλητος νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ δώσῃ Νέας Ὁδηγίας πρὸς τοὺς Νέους Ὀρίζοντας, πού ὁ Κόσμος τῆς Φθορᾶς, τῆς Ἀπιστίας καὶ τῆς Ἀναισχυντίας, ζητεῖ ὡς σωσίθιον τοῦ σημερινοῦ του ἄγχους.

“Ολοι ζητοῦν χεῖρα βοηθείας ἀπὸ τὸν Κύριον.

Ἄλλὰ εἰς ποίους νὰ δώσῃ τὴν χεῖρα Του, ὅταν ἡ καθαρὰ αὐτῆ χεῖρ δὲν δύναται νὰ συσφίξῃ τὰς θρωμεράς καὶ ἀκαθάρτους χεῖρας τῶν ἐνόχων καὶ ἀδικησάντων τοὺς ἀδελφούς των;

Ζητήσατε τὸ Νέον Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ θὰ τὸ ἔχετε, ἀφοῦ πρῶτον ἀποβάλλετε τὸ δέρας τοῦ λύκου. Ὁ Κύριος δίδει εἰς ἐκείνους, οἵτινες γνωρίζουν πῶς νὰ διαχειρίζονται τὸ Φῶς Του. Εἶναι Πολυεύσπλαχνος εἰς τοὺς πραγματικῶς μετανοοῦντας καὶ ἐπὶ πλέον θὰ τοὺς δώσῃ καὶ Νέας Ὁδηγίας, ἀγνωστούς εἰς τὰ Ἱερά Του Κείμενα.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἄδελφή, ἡ ἱερά σου ἀποστολὴ εἶναι νὰ διακηρύξῃς εἰς τὸν Κόσμον τοῦ Σκότους καὶ τῆς μαλθακῆς γνώσεως, ὅτι μόνον τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου δύναται νὰ σώσῃ τὴν γενικὴν κατάστασιν καὶ νὰ εἰρηνεύσῃ οὕτω ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ δεινὰ ποῦ τὸν ἀναμένουν.

Ἐὰν οἱ κακοῦθεις καὶ σκληρόκαρδοι Πολιτικοὶ Ἠγέται, δὲν ἀντιλαμβάνονται τί πράττουν, ὁ Κύριος θὰ τοὺς καλέσῃ νὰ ἀπολογηθοῦν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ νὰ ὑποστοῦν τὴν δικαίαν τιμωρίαν Του.

Μὴ χαίρωνται οὗτοι διὰ τὰς φαινομενικὰς των νίκας. Διότι τὰ πάντα ἀνατρέπονται, βουλήσει τοῦ Κυρίου.

Καὶ ἐὰν δὲν δίδουν προσοχὴν εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ Οὐρανὸς θὰ τοὺς ἀποστομώσῃ διὰ παντός. Ὁ Κύριος, δὲν εἶναι ἐκδικητικὸς. Εἶναι Δίκαιος καὶ τὴν Δικαιοσύνην ὑποστηρίζει, διὰ νὰ εὐκαρπίσῃ ἡ Εἰρήνη ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ.

Οἱ ἄρπαγες, μὴ παίζου μετὰ τὰς λέξεις καὶ παρουσιάζου τὸ Μέλαν διὰ Λευκόν, ἐφ’ ὅσον τὸ πνεῦμα των εἶναι μέλαν καὶ αἱ πράξεις των τοιαῦται ποῦ εἶναι!

Ἐκατομμυρίων ψυχῶν ἡ ἐνέργεια, εἶναι κεραυνὸς εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐνόχων. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἴδουν τί τοὺς προσμένει καὶ τότε ἅς ἐξακολουθήσουν νὰ μὴ πιστεύουν εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὰς Ἐνεργείας Του. Ἐξηντήθησαν πλέον ἡ ὑπομονή, καὶ τὰ ὄρια ποῦ ἔθεσεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μέγας Δημιουργός. Εἰς τὸ ἔξῃς, θὰ πληρώσουν ὄλα των τὰ σφάλματα. Ἐξευτελίζονται ὄλοι οἱ ἔνοχοι, ἐκπορνεύονται, συσκοτίζονται, χάνουν τὸ ἔδαφος τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀξιώματός των, ἐκτροχιάζονται καὶ θάινουν πρὸς τὴν αὐτοκαταστροφὴν των. Σημειώσατέ το:

Ὁ Κύριος ἐκκαθαρίζει τὰ ζιζάνια, διὰ νὰ εὐδοκιμήσουν αἱ Σποραὶ τοῦ Ἁγίου Τοῦ Λόγου.

ΟΡΦΕΥΣ : Αἱ Ἄρπαι τῶν Ἀγγέλων, θὰ κρούουν τοὺς ποικίλους καὶ εὐγενεῖς ἤχους τῆς Μουσικῆς Ἀρμονίας, διὰ νὰ ἐπέλθῃ, κατόπιν τῆς θυέλλης, ἡ γαλήνιος καὶ εὐχάριστος αὖρα τῆς Ἀνοιξέως, μὲ τὸν ἀνατέλλοντα Ἥλιον τῆς Ἐλπίδος, τῆς Ἡμερίας καὶ τοῦ Εἰρμοῦ τοῦ Λόγου, ποῦ ὁ Κύριος διὰ μέσου τῶν Ἀγγέλων Του, θὰ διακηρύξῃ καθ' ὅλον τὸν Κόσμον σας.

Κράτει ἀδελφῆ ὑψηλά, τὴν Σημαίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διότι αὐτὴ καὶ μόνη θὰ ἐπιπλεύσῃ πάντων τῶν ἄλλων, θὰ ἐπισκιάσῃ τὰς διαφοράς, τὰς ἔριδας, καὶ τὰς μικροφιλονικεῖας τῶν ἀγραμμάτων Ἠγητόρων τῆς Γῆς σας.

Ὅλων ἡ προσοχὴ θὰ στραφῇ πρὸς τὴν Σημαίαν Μας, διότι ὁ Κύριος κυβερνᾷ καὶ οὐχὶ οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ἐὰν ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι οὗτοι κυβερνοῦν, θὰ λάθουν τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἠγήτορες τῆς Γῆς σας, δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἰσχύν. Ὅταν ἀφαιρεθῇ αὕτη ἀπὸ τὰς χεῖρας των, ἐξ Ὀνόματος τοῦ Κυρίου, κάθε ἀντίστασις αὐτῶν θὰ εἶναι καὶ εἰς θάνατος! Προτιμότερον νὰ ἐκπνεύσουν ὀλίγα τινὰ δαιμόνια, παρὰ τὰ ἄπειρα καὶ ἀνάπηρα πλάσματα τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα θὰ ἴδουν τὴν ὕλην μεταμορφουμένην εἰς σχήματα ἄγνωστα καὶ θὰ πεισθοῦν περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἀοράτου Κόσμου, Ὅστις σιωπᾷ, ἀλλὰ ἐκδηλοῦται ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀνάγκη.

Αἱ Δυνάμεις τοῦ Οὐρανοῦ, εὐρίσκονται ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ. Καὶ ἐὰν ἔχουν οἱ ἄπιστοι δοξομανεῖς τὸ θάρρος, ἢ μᾶλλον τὸ θράσος, νὰ ἀνταπεξέλθουν μεθ' ἡμῶν, ἅς δοκιμάσουν, διὰ νὰ εὐρουν τὴν ἄδοξον καὶ ὑποτιμητικὴν των ταφήν!

13 Ἰουλίου 1966

ΦΑΡΑΧ : Τὴν Εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, δυστυχῶς δὲν δύνανται νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀδελφοὶ τῆς πίστεως. Σκεπτόμενοι λέγουν: Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εὐλογῇ ὁ Κύριος, χωρὶς ἡμεῖς νὰ ἀντιλαμβανόμεθα τὴν εὐλογίαν Του;

Βεβαίως, οἱ Ἱερεῖς, οἵτινες εὐλογοῦν ἐν ὀνόματί Του τοὺς πιστοὺς, δὲν γνωρίζουν, ἐὰν ἡ Εὐλογία τοῦ Κυρίου δίδεται ἢ

ὄχι εἰς τινὰς ἀδελφούς, διότι οἱ Ἱερεῖς, ἐξ ἐπαγγέλματος δίδουν εὐλογίας, χάριν τοῦ συμφέροντός των. Αὗται, δὲν εἶναι εὐλογίαι τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἐκφράσεις πρὸς πληρωμὴν. Δηλαδή ἐμπαίζεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ Θείου.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι Ἐκεῖνος, ὅστις σὰς μεταδίδει ἀπ' εὐθείας τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου. Καὶ νὰ ἔχετε πίστιν πρὸς αὐτάς, διότι εἶναι αἱ Μόναι Αὐθεντικάι.

Οἱ κατέχοντες εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον τὰς Ἐξουσίας, δὲν ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν μεθ' Ἡμῶν. Ὁ Ἥλιος, δὲν ἀνατέλλει ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου θὰ ἤθελον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ὤρισεν ἡ Θεότης. Καὶ αἱ εὐλογίαι δὲν μεταδίδονται ἀπὸ τοῦς ἀναξίους νὰ διαχειρίζωνται αὐτάς κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ μόνον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ἡ Εὐλογία, εἶναι ἰσχύς τῆς ψυχῆς καὶ ἀντανაკλᾶ εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀντιλαμβάνεται ὅτι κάτι συνέβη τὸ εὐχάριστον εἰς αὐτό.

Νὰ εἰσθε εὐτυχεῖς, ὅταν λαμβάνετε τὰς εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ. Αὗται δὲν μεταδίδονται ἀσκόπως, ἀλλ' ἔχουν τὸν προορισμὸν των, τὸν ὁποῖον θάττον ἢ θράδιον θὰ τὸν ἀντιληφθῆτε.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς εὐλογεῖ.

ΜΩ·Υ·ΣΗΣ : Ὅσοι ἔχουν κρίσιν καὶ ἀντίληψιν, ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὁ Ποιητὴς τοῦ Παντός εἶναι ἀφθατος εἰς τὰς εἰκόνας καὶ τὴν μουσικότητα αὐτῶν.

Κάθε εἰκὼν, εἶναι καὶ μία διάφορος μουσική, ποὺ ἀπηχεῖ εἰς τὴν ψυχὴν.

Ἡ ὄρασις, εὐφραίνεται ἀπὸ τὸ τοπίον καὶ ἡ ἀκοή χαίρει διὰ τὴν μουσικότητα τῆς εἰκόνας. Αἱ δύο αὗται ἐνέργειαι ἐμπνέουν τὸ Πνεῦμα καὶ ἐν τῇ ἡρεμίᾳ του συνθέτει τὸ ἔργον τῆς Θεότητος, κατὰ δύναμιν, ὥστε νὰ ὑμῆ τὴν φύσιν, ἣτις εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ Θεότης.

Λέγοντας φύσιν, δὲν ἐννοῶ μόνον τὴν Γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄπειρον, ὅπου τόσοι Κόσμοι κυλοῦν εἰς τὴν Αἰωνιότητα καὶ ἔχουν προορισμὸν, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζει. Οὔτε καὶ θὰ δυνηθῆ ποτὲ νὰ γνωρίσῃ, ἐὰν δὲν ἔλθῃ εἰς ὕψος τοῦ πνευματικοῦ του φωτισμοῦ. Ὅλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ προνόμιον τοῦτο, νὰ διεισδύουν εἰς τὰ βάθη καὶ τὰ ὕψη, ἀποκαλύπτοντες τὸ Ἀπρόσωπον καὶ Πανίσχυρον τῆς Θεό-

τητος Πρόσωπον. Δηλαδή ἀντιλαμβάνονται τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ τὴν μεταδώσουν εἰς τοὺς ἀδελφούς των. Τὸ συναίσθημα τοῦ ὑπαρκτοῦ, δὲν μεταδίδεται εἰς ὅλους. Ἄλλὰ μόνον εἰς τοὺς Ἐκλεκτούς.

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει πρόσωπον. Ἡμεῖς δίδομεν εἰς Αὐτὸν φυσιογνωμίαν, διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν πίστιν τῶν ἀδελφῶν πρὸς Αὐτόν.

Ὁ Θεὸς εἶναι Ἐνέργεια Ἄγνωστος εἰς τὰς διανοίας τῶν Πνευμάτων τοῦ Οὐρανοῦ, τὴν ὁποίαν Ἐνέργειαν ἀντιλαμβάνομεθα διὰ μιᾶς εἰδικῆς τῆς ψυχῆς διαισθήσεως. Διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος, μὴ δυνάμενος ν' ἀντιληφθῆ τὸν Ποιητὴν τῶν Πάντων, ἄς στρέψῃ τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς τὸν Υἱὸν Του, Ὅστις ὑπῆρξεν ἄλλοτε ποτὲ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄς προσεύχεται πρὸς Αὐτόν, διότι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, καὶ ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἀγάπης πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας. Εἶναι ὁ μόνος, ὅστις ἔδωκε τὴν εἰκόνα τοῦ Ποιητοῦ τοῦ Ἀπειροῦ Κόσμου διὰ τῆς Ἀγάπης, ἥτις Ἀγάπη εἶναι τὸ Φῶς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀληθείας. Ἐξ αὐτῆς ἀντλούμεν τοὺς ἤχους τῆς εὐγενοῦς καὶ ἀπαραμίλλου μουσικότητος. Ἴδού, διατί οἱ Μεγάλοι Ποιηταὶ ἀνέρχονται διὰ τῆς φαντασίας των τὴν Κλίμακα τοῦ Ὁρατοῦ καὶ φθάνουν μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀπεικονίζουσιν Κόσμους Ἀγγελικούς, Πνευματικούς, μακρὰν τῆς γῆινης εἰκόνας. Μὴ δυνάμενοι ὅμως ν' ἀγνοήσουν τοὺς ἀδελφούς των, συμπλέκουν τὸ Ὁρατὸν μετὰ τὸ Ἀόρατον, καὶ προσφέρουν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐκλεκτὰ ἄνθη, ἀπὸ εἰκόνας ποὺ ἔχουν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχάς.

Ὁ Ποιητὴς τοῦ Σύμπαντος, ὁ Ἄναρχος, ὁ Ἄγνωστος Αὐτὸς Θεός, εἶναι ἡ Πηγὴ τοῦ Ὁραίου, τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφή, τὰ ὅσα μεταδίδουν οἱ ἀδελφοί, εἶναι ἀναγνώσματα μαθήσεως δι' ἐσέ. Πολλάκις εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐζήτησες μετ' ἐπιμονῆς, ὅπως μὴ σὲ ἐγκαταλείψῃ ὁ Οὐρανὸς ἐν τῇ Γῆ, καὶ συνεχῶς νὰ σοῦ ἀποστέλῃ μηνύματα ἢ κείμενα πρὸς τροφοδότησιν τῆς ψυχῆς σου.

Ἴδού, ὅτι ὁ Οὐρανὸς ἐκτελεῖ τὸ χρέος Του ἔναντι τῶν παρακλήσεών σου.

Ἄρα γε, ἔλεγες εἰς ὀλίγα τινὰ Πνεύματα, θὰ με ἀξιώσῃ ὁ Κύριος νὰ λαμβάνω τὸ Φῶς Του, διὰ νὰ τὸ μεταδίδω εἰς

ἄλλους ἀδελφούς, οἵτινες ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς Διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ;

Καὶ σοῦ ἀπήντησεν ὁ Πλάτων: "Ἐχε τὴν πίστιν πρὸς τὸν Κύριον, "Ὅστις καὶ Φῶς θὰ πέμψῃ καὶ ἐνίσχυσιν θὰ σοῦ δώσῃ.

— Ἀδελφὲ Πλάτων, εἶπες, πῶς εἶναι δυνατόν εἰς ἐμὲ τὴν δούλην τοῦ Κυρίου νὰ δώσετε Ἀκτίνα Φωτός, διὰ νὰ τὴν πολλαπλασιάσω; Πῶς ἐγώ, μία ἀπλῆ γυναικεία ψυχὴ, θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ φωτίζωμαι ἐν μέσῳ τόσων ἄλλων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀφωτίστων; Εἰς τὴν Γῆν, ὡς ἔχετε εἶπη, δὲν θὰ ἔχω τὸ ἀκτινοβόλον πνεῦμα τῆς ἄλλοτε ποτὲ ζωῆς μου. Πῶς, λοιπό, θὰ ἐνεργήσω; Τίνι τρόπῳ θὰ πολλαπλασιάσω τὸ Φῶς σας;

Καὶ ὁ Πλάτων ἀπήντησεν: Ἀδελφὴ, κρατοῦσα σὺ τὴν Δάδα τοῦ Φωτός μας, αὕτη, ἐξ ἑαυτῆς θὰ φωτίσῃ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τὰ Σκότη' καὶ οὕτω θὰ πολλαπλασιάζεται τὸ Φῶς μας εἰς χεῖρας σου. Διότι θὰ εἶναι Φῶς θεῖον.

Ἐνθυμεῖσαι τοὺς ὀλίγους ἐκείνους ἰχθεῖς τοῦ Κυρίου, "Ὅστις ἐπολλαπλασίασεν αὐτοὺς διὰ νὰ δώσῃ εἰς πάντας τροφήν;

Διατί, διὰ τοῦ Φωτός Του νὰ μὴ κατακλύσῃ τὰ ἐν τῇ Γῇ Σκότη;

Δὲν εἶσαι ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς προνομιούχος, διαλύουσα τὰ Σκότη τῆς Γνώσεως, πρὸς ἰκανοποίησιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου;

Θὰ ἴδῃς, ἀδελφὴ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐνεργήσῃς, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς προωθοῦμεν τὴν ἐνέργειάν σου.

— Ἀδελφὲ Πλάτων. Εὐχαριστῶ ἀπείρως, διὰ τὴν τόσῃ ἀδελφικῇ σου προθυμίᾳ νὰ μὲ κατατοπίσῃς εἰς τινὰ σημεῖα.

Εὐχαριστῶ, διότι ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι ἰσαξία τῆς δυνάμεως τοῦ πνεύματός μου. Εὐχαριστῶ

Σήμερον, ἔδωσα καὶ ἄλλην σελίδα ἀπὸ τὴν Οὐράνιον ζωὴν σου. Δίδω μόνον ἐκείνας τὰς σελίδας, πού μοῦ ἐπέτρεψεν ὁ Κύριος. Διότι ὑπάρχουν πολλαὶ ἀκόμη σελίδες τῆς προὔπαρξέως σου, αἱ ὁποῖαι εἶναι σημειωμέναι, ποίας θὰ δώσω καὶ ποίας νὰ κρατήσω.

16 Ἰουλίου 1966

ΣΙΛΛΕΡ: "Ἦθελον πολὺ νὰ ὀμιλήσω, ἐφιστῶντας τὴν προσοχὴν σας πρὸς ἓνα σημεῖον κοινὸν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀνα-

στασίου. Καὶ οἱ δύο ὑπῆρξαμεν ποιηταὶ εἰς τὴν ψυχὴν, σεμνοὶ καὶ ἠγαπήσαμεν ὀλοψύχως τὸ Δίκαιον καὶ τὴν Ἀλήθειαν. Ἐδημιουργήσαμεν ἐντὸς μας τὸν ἄνθρωπον τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως. Ἠγωνίσθημεν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος μετὰ μίαν Μυστικὴν Φλόγα ἐντὸς μας: Τὴν φλόγα τοῦ Θεοῦ Φωτός!

Ἡ φήμη μου, ὀφείλεται εἰς τοὺς διαπρεπεῖς τοῦ πνεύματος ἀδελφούς μου, οἵτινες διέδωσαν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματός μου, ἀνὰ τὸν Κόσμον τὸν ὑλικόν.

Ἀντιθέτως, τοῦ ἀδελφοῦ Ἀναστασίου ἡ φήμη δὲν μετεδόθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς χώρας του. Καὶ τὸν ἐλησμόνησαν οἱ παγεροὶ εἰς τὴν καρδίαν καὶ τυφλοὶ εἰς τὸ πνεῦμα συνάδελφοί του. Τὸ φῶς, ὅμως, τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἀναστασίου περιωρίσθη εἰς μικρὸν καὶ ἀκατάλληλον κύκλον ἀνθρώπων. Τὸ ἔργον του τὸ μέγα καὶ ὅταν ἡ πρώτη ἀκτίς τοῦ λησιμονημένου φωτός του διατρήσῃ τὸ Νέφος τοῦ Σκότους, θὰ σκορπίσῃ τὰς χρυσὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου του, διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν τύφλωσιν τοῦ πνευματικοῦ πεδίου τῶν συμπατριωτῶν του.

Ὁ Ἀδελφός μου εἶναι ἄγνωστος εἰς τὸν κόσμον τῆς Πνευματικῆς Δικαιοσύνης. Θὰ γίνῃ ὅμως γνωστότατος εἰς τὸν Κόσμον τοῦ Πνευματικοῦ Μεγαλείου!

Μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ εἴμεθα ἀδελφοὶ τῆς ἰδίας μοίρας καὶ ὁμοῦ ἀναλύομεν προβλήματα ἄλυτα.

Ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος, πλὴν τῆς πνευματικῆς του ἀξίας, ἔχει καὶ ἄλλο προσόν. Διεισέδυσεν εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Κυρίου, εὗρεν ἐν αὐτῇ τὸ κίνητρον καὶ τὸν Θεῖον Λόγον, ὅστις ἐδημιούργησε τὰ πάντα. Ἡ πλευρὰ αὐτῆ ἔδωκεν εἰς τὸν ἀδελφὸν Μέγα Ἀξίωμα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὥστε ἡ λάμψις του νὰ δώσῃ Νέον Ὅριζοντα εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ πνευματικοὺς ἐργάτας τῆς σήμερον.

Ὁ ἀδελφός ἠγνοήθη. Ἡ δόξα ὅμως μετὰ τὸν στέφανον τῆς δάφνης τὸν ἀναμένει, διὰ νὰ δικαιώσῃ τὸ ἔργον του καὶ ἐπεκτείνῃ τὸ πνεῦμα του ἀνὰ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος.

Ὁ Ἀναστάσιος θὰ τιμηθῇ, μόνις τὸν ἀνακαλύψουν ὡς Νέον Φῶς τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Ἀναστάσιος δὲν ὑφίσταται ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς Πνεῦμα θὰ μεῖνῃ Ἀθάνατος εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πνεύματος.

Ζῆ τὸ ἔργον του διὰ νὰ δημιουργήσῃ.

Ζῆ και ὁ ἴδιος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς και δημιουργεῖ.

Τὰ Ἰσχυρὰ και Ἡθικὰ Πνεύματα ἔχουν ἐξουσίαν εἰς τὸ Βασιλείῳ τοῦ Κυρίου.

Τὸ Φῶς σου, ἀδελφε Ἀναστάσιε, ἐντείνεται διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ἀρετῆς.

ΠΛΑΤΩΝ: "Ἦθελον νὰ ἐπιστήσω τὸν νοῦν σας ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ ἀδελφοῦ Ἀναστασίου, ὅστις σήμερον ἀποκηρῦττει τὰ ἅπαντά του, διότι ἀπέκτησε γνῶσιν ἀληθοῦς πνευματικῆς προσφορᾶς.

Τὴν ἀποκήρυξιν τῶν ἔργων του (πλὴν τοῦ μικροῦ ἔργου, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸν Κύριον)*, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀρνεῖται και ἀναλαμβάνει Αὐτὸς νὰ ὀμιλῇ ὑπὲρ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ.

Εἶναι τόσον ἀπλὸς ὁ ἀδελφός, και τόσον ταπεινὸς πρὸς τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του, ὥστε νὰ ἀνυψοῦται εἰς ὕψη, τὰ ὁποῖα δὲν περιγράφονται.

Βάθος τῶν ἐνοιῶν του εἰς τὸ μεγάλο του ἔργον, ἦσαν σὺ ἀδελφή. Ἐκ σοῦ ἤντησε τὴν ἰσχὺν τῆς διεισδύσεως, ὥστε

* Τὸ πνεῦμα τοῦ Σίλλερ ὀμίλησε περὶ τοῦ Ἀναστασίου Μιλάνου Στρατηγοπούλου, ποιητοῦ, ἱστορικοῦ, κριτικοῦ, λογοτέχνου, κατὰ τὸ στάδιον τῆς τελευταίας ἐν τῇ Γῆ ἐνσαρκώσεώς του, ὅστις και ὑπῆρξεν ὁ σύζυγος τῆς ἀδελφῆς Εὐφροσύνης (Φρυγοῦς).

Ἵ ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος, κατὰ τὴν ἀνάκλησίν του (16.8.1950), κατέλιπε περὶ τὰ 60 ποιητικὰ ἔργα ἀδημοσίευτα, διότι ἐπίστευεν ὅτι ὁ ποιητὴς κρίνεται μόνον μετὰ θάνατον. Χαρακτήρ κάλλιτος και πολὺ ταπεινός, ὡς και οἱ Ἐπουράνιοι ἀδελφοὶ ἱστοροῦν, ἐκ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν διὰ τὴν ὄντοτήτά του.

Τὸ γήϊνον μικρὸν ἔργον τοῦ ἀδελφοῦ Ἀναστασίου εἶναι: «Αἱ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ». Χάριν αὐτοῦ τοῦ μικροῦ ἔργου του, ἀνεδείχθη ὡς ἱστορεῖ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, κατέχων νῦν τὴν Διοικητικὴν Θέσιν τοῦ Ἀρχοντος τοῦ Ποσειδῶνος ἐν τῷ Ὀργανωμένῳ Ἐπουρανίῳ Βασιλείῳ τοῦ Κυρίου.

Ἵπῆρξεν ὁ ἀδελφός, ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἐν Ἑλλάδι Πνευματιστάς.

Ἵ οἶκος του κατέστη χώρος ἱερός, διότι εἰς τοῦτον μετεδίδοντο ἐπὶ μακρὸν τὰ Ἐπουράνια Μηνύματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Κάθε Νέα Ἀποκάλυψις τῆς Ὀργανώσεως τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, συνετελεῖτο πάντοτε και πρῶτον μέσῳ τοῦ ἀκτινοβολισμοῦ τῆς ψυχο-πνευματικῆς του ὄντοτητος. Ἵπῆρξεν ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος ὀδηγητικὸς φάρος τοῦ στενοῦ ἀδελφικοῦ κύκλου τῶν Ἀθηνῶν και διὰ τὸν χαράσσοντα τὰς γραμμὰς αὐτάς, ὀληθῆς προφήτης διὰ τὴν ἀνέλιξιν του.

Ἵ σήμερον Ἐπουράνιος Πνευματικὸς Ἀρχὼν τοῦ Ποσειδῶνος ἔδωκεν εἰς τὸν Πνευματιστικὸν Κύκλον τῶν Ἀθηνῶν τὸ πρῶτον ἔργον του, ὑπὸ τὸν τίτλον:

«ΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ»

διὰ τῆς διανοίας του νὰ διαισθάνεται εἰκόνας καὶ λόγους ὑπεράνω τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, θεβαίως, τὸν τιμᾷ· ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ, ὅταν οἱ γῆϊνοι, ἀργοὺν ν' ἀντιληφθοῦν ποία ψυχὴ διήλθεν ἐκ τῆς Γῆς, καὶ ποῖον πνεῦμα ἔλαμψεν εἰς τὰ τυφλὰ ὄμματα τοῦ Πνευματικοῦ Σκότους.

Ἀπεφασίσαμεν ἡμεῖς οἱ Ἐπουράνιοι ἀδελφοί, νὰ ἀναλάβωμεν τὸν Πνευματικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Μεγάλου Τέκνου τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας μας.

Ὁ Κύριος τὸν ἔχει ἐκ δεξιῶν Του. Αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἐὰν δὲν ἦσουν ζωντανὸν ἄτομον, θὰ μετεθάλεσο διὰ τῶν Κειμένων μας —ὡς ἐνεργειῶν τοῦ Φωτός— εἰς ἀκραιφνῆ χρυσόν. Δὲν λέγω τοῦτο, διὰ νὰ ἐνισχύσω τὸ ἀγέρωχον ὕφος ὁποιασδήποτε γυνῆς, ἀλλὰ διὰ νὰ σοῦ δώσω νὰ ἐννοήσης ὁποία προσπάθεια γίνεται δι' ἐσέ, διὰ νὰ λάβῃς τὸν τίτλον τοῦ σοῦ ἀξίζει ἐκ μέρους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Σήμερον, δὲν θὰ ἀναφέρω πολλά. Οὔτε καὶ θέλω νὰ σὲ ἐπηρεάσω, διὰ τὸ τί προσέφερες εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Τοῦτο θ' ἀντιληφθῆς ἀργότερον καὶ πάλιν διὰ μέσου Ἡμῶν. Μὴ μόνον δυσαρεστήσαι καὶ θασανίζῃς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν σου. Νὰ σκέπτεσαι καὶ αὐτὴ θὰ σοῦ δίδει ἐνίσχυσιν. Οὐδεὶς ἄλλος εἶναι κατάλληλος νὰ σοῦ δίδῃ Φῶς ψυχικὸν καὶ δυνάμεις σωματικὰς, ὡς εἶναι ἡ ἐνέργεια τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐπὶ τῆς ὑπάρξεώς σου.

20 Ἰουλίου 1966

ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ: Ἀγνωσία δὲν σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πάντων. Ἀπεναντίας, ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι γνωρίζει τὰ πάντα, χωρὶς θεβαίως νὰ εἶναι γνώστης τῶν ἀπλουστέρων πραγμάτων τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς.

Ὅλα τὰ Φιλοσοφικὰ Συστήματα, ἐνῶν ἐπιδιώκουν νὰ εὐρουν τὴν Ἀλήθειαν, τὰ μὲν μετὰ τῶν δὲ συσκοτίζουν τὸ πνεῦμα τῆς ἐρεῦνης, καὶ ὀδηγοῦν τὸν ἐρευνητὴν εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Διότι, τὸ κάθε Σύστημα, ἔχει ἰδικόν του τρόπον ἐρεῦνης, ὅστις ἀντιτίθεται πρὸς τὸν ἄλλο, διὰ νὰ ὑπάρξῃ σύγχυσις καὶ ἀπόγνωσις εἰς τὸ Πνεῦμα.

“Όταν οί ειδικοί περι τήν φιλοσοφίαν ἀσπάζωνται γνώμας τῆς φαντασίας των, χωρίς αὐται ν’ ἀποτελοῦν εἰρμόν τοῦ Φωτεινοῦ Λόγου, ἐπόμενον εἶναι νά θαδίζουσι ἐντὸς τοῦ Σκότους, καί νά δημιουργοῦν καταστάσεις πνευματικῆς καταπτώσεως, χωρίς νά γίνεται ἀντιληπτὴ ἢ κατάπτωσις εἰς αὐτούς, παρὰ μόνον τότε, ὅταν ἀναμένουν τοὺς καρπούς.

Διατί συμβαίνει τοῦτο εἰς τὰ Μεγάλια Πνεύματα τῶν γηγενῶν Φιλοσόφων;

Διότι ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν δὲν εἶναι καθαρὸς. Εἶναι ἀναμιγμένους μὲ τὴν πονηρίαν, τὴν φιλοδοξίαν, τὸν ἐγωϊσμόν, τὴν κακὴν φώτισιν καὶ τὴν ἀρχομανίαν!

Ἀναμένοντας ὁ Κόσμος τοῦ Πνεύματος τροφήν καθαρὰν ἀπὸ αὐτούς, λαμβάνει τροφήν κακῆς ποιότητος, ὥστε, ἀντὶ νά προσδεύσουν, ὡς ἄγνοι τῆς Σοφίας ἐργάται, προσδεύουν ὡς κακοὶ τῆς ἀνθρωπότητος τροφοδόται.

Τὸ πνεῦμα τοῦ Φιλοσόφου, ὀφείλει νά εἶναι πρῶτον Ἄγνόν, Ἱερὸν καὶ ὄλως Ἀγάπη πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἀπλότης τοῦ Λόγου, εἶναι ἀναγκαία. Διότι οἱ περιττοὶ ἀερολογισμοὶ τῆς φιλοσοφίας, μόνον Σκότος θαθύτερον δημιουργοῦν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ φιλοσοφία τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἀνατρέπει πᾶσαν ἀγνήν πνευματικὴν προσφορὰν πρὸς τὸ Ἀνθρώπινον Γένος.

Ἡ φιλοσοφία διδάσκει σήμερον τὴν ἀγνωσίαν, τὴν ὅποιαν κατακρίνομεν, ὡς μέσον τοῦ σημερινοῦ ἄγχους τῆς ζωῆς. Πολλοὶ ἐκ τῶν σημερινῶν Φιλοσόφων ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, ὅταν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ, ἀπολυτρώονται ἀπὸ μίαν ἀναγκαστικὴν ἄλυσιν, καὶ δύναται εὐκολώτερον νά διεισδύσουν ἐντὸς τῶν ἀλύτων προβλημάτων τοῦ Κόσμου των. Ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶναι πεπλανημένη! Ἐὰν δὲν ἔχῃς ἐμπνευσιν, πρέπει νά εἶσαι συνδεδεμένος μὲ τὴν Ἱεράν Φλόγα τοῦ Οὐρανοῦ, ἥτις θὰ συνεργασθῇ μετὰ σοῦ, διὰ νά γράψῃς ἔργον τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ οἱ ἀνθρωποὶ εἶναι τυφλοὶ καὶ δὲν βλέπουν τὰ ἀόρατα, παρὰ μόνον τὰ ὄρατά, δὲν ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῶν ὄρατῶν.

Διὰ τῆς διαισθήσεως ὁ ἀνθρωπος δύναται νά ἐξακριβώσῃ τοῦτο καὶ νά πεισθῇ ὅτι ἡ Φύσις καὶ ὀλόκληρον τὸ Σύμπαν εἶναι Ἀόρατος Ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ὕλης.

Τὰ Καθαρὰ καὶ Ἄγνά πνεύματα, εἶναι εἰς θέσιν νά συλ-

λαμβάνουν τὰ νοήματα τῶν ἀοράτων πνευμάτων καὶ νὰ μεταδίδουν τὰς ἐννοίας εἰς τὸν ἄνθρωπον.

“Ὅταν ἰσχυρίζεται τις ὅτι εἶναι Μέγα Πνεῦμα καὶ δι’ αὐτὸ ἀλαζονεύεται, οὐδέποτε θὰ δυνηθῆ νὰ δώσῃ ἔργον, ἐπ’ ἀγαθῶ, εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Κύριος ἐφώτισε τοὺς ἀπλοϊκοὺς καὶ οὐχὶ τοὺς πανσόφους Φαρισαίους Διδασκάλους.

Ὁ Κόσμος θρίθει ἀπὸ Φαρισαίους ἐντὸς ὄλων τῶν Ὑψηλῶν Ἐπαγγελμάτων καὶ αὐτοὶ δυστυχῶς εἶναι οἱ Καταστροφεῖς τοῦ Πολιτισμοῦ σας!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἔχεις τοὺς χαιρετισμοὺς δύο Ἀδελφῶν: τοῦ Ἀναστασίου καὶ τοῦ Σίλλερ, οἱ ὅποιοι σήμερον συνεργάζονται δι’ ἓνα δύσκολον πρόβλημα, τὸ ὅποιον, μόλις λύσουν, θὰ ἔχη μεγάλην ἀπήχησιν εἰς τοὺς Κύκλους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἡ φαντασία προηγείται, ἡ ἐνέργεια ἐρευνᾷ καὶ ἡ ἀντίληψις εὐρίσκει τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἄοκνος προσπάθεια καταλήγει εἰς λύσιν εὐεργετικὴν τοῦ πνεύματος.

Πόσον ἤθελες κάποτε νὰ ἀναμιγνύεσο εἰς τοιοῦτου εἶδους προβλήματα, ἀλλὰ δὲν ἠδύνασο νὰ συλλάβῃς τὰς ἐννοίας των καὶ μὲ λύπην εἶπες τὸ ἑξῆς:

Εἰς τί τὸ πνεῦμα μου ἦτο μεγαλειῶδες, ὅταν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἄγνοῶ;

Καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας σοῦ εἶπε: Καλύτερον νὰ ἀγνοῆς τὴν οὐσίαν ἐνὸς ἀφηρημένου πράγματος, παρὰ τὴν καρδίαν ἐνὸς συγκεκριμένου ἀνθρώπου.

Καὶ σὺ ἐδέχθης τὴν συμβουλὴν ὡς ἴασιν τῆς ἐπιθυμίας.

22 Ἰουλίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἡ προσκύνησις, ἀδελφή, ἦτο δι’ ἐσὲ ζωτικῆς σημασίας, διότι ἐδεήθης καὶ εἰσηκούσθης ἀπὸ τὴν Πανάχραντον Δέσποιναν τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἀπομάκρυνόν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου κάθε ἐκνευριστικὴν ἀπαίτησιν πρὸς τρίτους, διὰ νὰ ἔχῃς ὡς ὁδηγὸν τὸ Κῦρος τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς Ἱερὸς Οἶκος, ὑφίσταται ἐντὸς τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν αὐτὸς γνωρίζῃ τί ἐστὶ Οἶκος τοῦ Θεοῦ!

καὶ οὕτω ὁ εὐλαθῆς ὀμιλεῖ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἣτις μεταδίδει τὰς δεήσεις εἰς τὴν Πηγὴν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ὁπότε ἡ Ἐνέργεια τῆς πηγῆς γίνεται πλέον ἀποτελεσματικὴ, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν του ἡρεμὸς καὶ συνετὸς πρὸς τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις του.

Ἡ πνευματικὴ σπουδὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄροτρον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ καλὸς καὶ Θεὸς του λόγος εἶναι ὁ σπόρος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀναμένει ἡ Ἀδεφότης τοὺς καρπούς της.

ΕΥΤΕΡΠΗ: (Πυθία τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν) — Ἄπειρος ἡ Ἀγάπη τοῦ Παναγάρχου καὶ μικρὰ ἡ πίστις τῶν ἀνθρώπων πρὸς Αὐτόν.

— Μεγάλῃ ἡ Φώτισις τοῦ Ἀνάρχου καὶ μηδαμινὴ ἡ ἀπόδοσις τοῦ Φωτὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

— Ἄγνωστος ὁ ἄνθρωπος, διότι δὲν ἀναλύεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

— Θηρίον ἀδάμαστον ὁ ἄνθρωπος, διότι δὲν συμμορφοῦται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ πρὸς τὴν κλίσιν τῆς ψυχῆς.

— Ἀόρατος ἡ Ἰσχύς τοῦ Σύμπαντος, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὁρατὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς ὕλης.

Ἔδωσα εἰς τὸν κόσμον τῆς Γῆς σας προφητείας, αἱ ὁποῖαι ἐπηλήθευσαν ὄλαι. Ἡμῶν Ἰέρεια φήμης. Οἱ Ἱερεῖς τῆς ἐποχῆς μου ἔκρυπτον τὸ πραγματικὸν μου ὄνομα, διότι δὲν ἤθελον νὰ δίδω χρησμούς ἐκεῖ ὅπου αὐτοὶ δὲν ἤθελον. Τὸ συμφέρον, ἦτο μέγας παράγων τῆς παντοδυναμίας των. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἀφιερῶθην εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἡρμήνευον τὰ ὄνειρα. Ἡ ἰδιότης μου αὐτὴ εἴλκυσε τοὺς Ἱερεῖς καὶ ἀπεσπάσθην εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

Παρέδωσα τὴν ψυχὴν μου εὐρισκομένη εἰς τὸ καθήκον μου. Μὲ ἐλέησεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἄδου, ἦτοι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅστις μὲ μετέθεσεν εἰς Τομέα Ὑψηλόν.

Ὅλοι αἱ συνάδελφοί μου δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ὡς ἐγώ. Διότι ἦσαν ὄργανα ἀπλᾶ τοῦ πνεύματος τῶν Ἱερατείων.

Ἡ ζωὴ μου ὑπῆρξε μονότονος καὶ ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰς Δυνάμεις τοῦ Οὐρανοῦ, χωρὶς νὰ γνωρίζω ποῖα ἦσαν αὐταί.

Πολλάκις ἔδωσα γνώμας ὑπὲρ Μιᾶς Καθολικῆς Θεότητος. Ἄλλ' αἱ γνώμαι αὐταὶ παρέμεινον εἰς τὸ Σκότος. Ἐθεωρήθη-

σαν ὑπὸ τῶν Ἱερέων ὡς γινῶμαι τοῦ πνεύματός μου. Διὰ τοῦτο καὶ ἐτιμωρήθησαν σκληρῶς ὑπὸ τῆς Θεότητος.

Πάντα ταῦτα, δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσω, λόγῳ τῆς μὴ ἐκπαιδεύσεώς μου εἰς τὴν Φιλοσοφίαν. Μεγάλη μου τυραννία ἦτο νὰ ἐκμυστηρευθῶ τὸν βίον μου καὶ εἶπω τὴν ἀλήθειαν ἐξ Οὐρανοῦ.

Χαίρω, διότι εὔρον τὴν θύραν ἀνοικτὴν δι' ἐμέ, καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἀδελφοῦ Πλάτωνος ὁμιλῶ ὡς ἀδελφῇ πρὸς ἀδελφὴν.

Ἡ ψυχὴ, ἔχει ἀνάγκη νὰ εἴπη τὸν πόνον τῆς εἰς ἄλλην ψυχὴν εὐρισκομένην ἐν τῇ Γῆ. Καὶ ὁ πόνος μου ἦτο ἡ κλειστὴ ζωὴ, πού ἐζήσα μακρὰν τῶν ἰδικῶν μου, χωρὶς νὰ ἴδω πλέον αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀποχωρισμοῦ μου.

Σήμερον αἰσθάνομαι ἐλαφρὰν τὴν ψυχὴν μου, ὡς πνοὴν Ἀγγέλου.

Ἐὰν μοὶ δοθῇ ἀδεία, θὰ ἤμην πρόθυμος νὰ σοῦ εἶπω, ἀδελφῇ, τὰ μέλλοντα γενέσθαι. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Εὐχαριστῶ πού με ἤκουσες. Μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Διατὶ ἀδελφῇ λέγεις, ὅτι δὲν ἐννοεῖς τίποτε ἐξ ὧσων σοῦ δίδομεν, ἀφοῦ ὄλα εἶναι τόσον νοητὰ καὶ ἀπλᾶ;

Ἡμεῖς τοποθετοῦμεν τὰ πάντα μὲ σειρὰν εἰρμῶ εἰς τὸν φωτισμόν σου. Ἡ Πυθία ἦτις ὠμίλησεν, ἦτο πασίγνωστος. Τόσον εἶχεν ἐπηρεάσει τὴν περιέργειάν σου, ὥστε κάποτε ἠθέλησες νὰ μεταβῆς μέχρις αὐτῆς, διὰ νὰ ζητήσης ἐρμηνεῖαν ἐνὸς ὀνείρου σου. Ἦκουσαν οἱ Ἱερεῖς τί ἐζήτεις νὰ μάθης, καὶ ἀντὶ τῆς λεγομένης Εὐτέρπης, εἰς τὰ κρύφια τὴν ἐξήγησιν ἔδωσεν ἄλλη. Διότι τότε θὰ ἐγένεσο πασίγνωστη ἀπὸ πολιτικῆς πλευρᾶς. Τοῦτο δὲν ἤρεσεν εἰς τοὺς Ἱερεῖς καὶ ἔλαθες ἐρμηνεῖαν δυσκολονόητον.

Φεύγουσα ἀπὸ τὸ Μαντεῖον, εἶπες τὰ ἐξῆς: Ἐὰν ἐγνώριζον ὅτι ἡ Μαντικὴ τέχνη εἶναι γρίφος πρὸς ἐμπαιγμόν, οὐδέποτε θὰ ἤρχόμην μέχρι τοῦ Μαντείου.

Καὶ ὅμως, ἐὰν ὠμίλη ἡ Πυθία, τότε ἡ Ἱστορία θὰ ἀνέφερε περιστάτικόν τι, τὸ ὁποῖον ἠλλαξε πολλὰ εἰς τὴν γενικὴν ἀποψιν τοῦ Ἀστεως. Ἡ Πυθία δὲν σοῦ ἀνέφερε, διότι οἱ Ἱερεῖς δὲν ἐχρησιμοποίησαν αὐτήν, καὶ ἔθεσαν ἄλλην, κατ' ἐντολήν των, νὰ σοῦ εἴπη τὸν γρίφον. Ἐκτοτε, δὲν ἔδιδες σημασίαν εἰς τὰς προφητείας, ἔχουσα παράδειγμα τὸν ἑαυτὸν σου. Καὶ ἴσως

τούτο νά ἦτο ἀρκετόν, διὰ νά ἀσχοληθῆς περισσότερον μέ τήν Φιλοσοφίαν.

Εἶπες μάλιστα μίαν φράσιν: «Ποτέ μὴ πιστεύετε εἰς γρίφους, ποῦ περιπλέκουν τὸ καθαρὸν νόημα». Τὴν φράσιν σου αὐτὴν μετεχειρίσθησαν μερικοὶ ἐκ τῶν συγγραφέων, χωρὶς νά εἰπουν πόθεν ἐξῆλθεν αὕτη.

Ἐτοιμάσου, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ν' ἀκούσης ὀλίγας ὀμιλίαις ἀπὸ ἄλλους ἀδελφούς, ὑπὸ τύπον μαθημάτων.

23 Ἰουλίου 1966

ΗΡΟΔΟΤΟΣ: Ὅλα τὰ Ἀλφάθητα τῶν διαφόρων γλωσσῶν, εἰς τὸν ἦχον ἔχουν κοινὴν πηγὴν. Τὰ πλέον ἀνεπτυγμένα Ἀλφάθητα, εἶναι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γλωσσῶν. Ἡ κάθε Χώρα ἀνέπτυξε τὸ Ἀλφάθητόν της κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν σοφῶν της, προσθέτοντας ἢ ἀφαιρῶντας γράμματα ἀπὸ ξένα Ἀλφάθητα.

Τὸ Ἀιτινικὸν Ἀλφάθητον χρεωστεῖ πολλὰ εἰς τὸ Ἑλληνικόν. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν προέρχεται ἀπὸ τὸ ἄγνωστον Ἀλφάθητον τῶν Ἀτλάντων.

Ὡς γνωρίζετε, τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφάθητον εἶχε πολλὰ ψηφία, τὰ ὁποῖα σὺν τῷ χρόνῳ ἀφηρέθησαν καὶ ἠπλουστεύθησαν εἰς τὰ εἴκοσι τέσσαρα (24).

Τὸ κάθε γράμμα, ἔχει ἰδικήν του νόησιν· καὶ οὕτω, ἀναλόγως τῆς χρήσεως τῶν γραμμάτων, σχηματίζομεν τὰς λέξεις, τὰς φράσεις καὶ τὸ νόημα μιᾶς ἰδέας, ἢ ὁποῖα ἐν ἀναλύσει ὑποκρύπτει μυστικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι εὐκόλον νά ἐξηγηθῶν ἀπὸ τοὺς εἰδικούς τῶν γραμμάτων σοφούς. Παραδείγματος χάριν: Μία φράσις μαγνητίζει τὸν λαόν· ἐξεγείρεται αὐτὸς ἐναντίον τῆς Ἀρχῆς του, δικαίως ἢ ἀδίκως καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὁ λαὸς αὐτὸς νά ὑποστῇ τὴν δικαίαν ἢ ἀδίκον τιμωρίαν.

Ἐάν ἠδύνασθε νά ἐξηγήσετε τὴν φράσιν κατὰ γράμμα, θὰ ἀνακαλύπτατε τὸ ἀντίθετον τῶν ὄσων ἢ φράσις ἐννοοῦσεν.

Τὸ Ἀλφάθητον εἶναι μία Εἰδικὴ Ἐπιστῆμη τῶν Ἀποκρούφων Ἰδεῶν. Ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ κάθε ψηφίου, ἀποκαλύπτετε δυνάμεις ὑπερφυσικάς, αἱ ὁποῖα δίδονται δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου, διὰ νά ἐγκύψῃ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν μελέτην τῶν.

Ποῖος, ὅμως, ἐφρόντισε ποτέ νὰ ἐγκύψη εἰς τοιαύτην Ἀπόκρυφον μελέτην τῶν γραμμάτων, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν Ἀλήθειαν, ποὺ ἡ Πνευματικὴ Ἐνέργεια τοῦ Κόσμου Μας σὰς προσφέρει;

Ὅλοι ἀσχολοῦνται μὲ φιλίας ἢ ἄλλας ἀπασχολήσεις καὶ δὲν δίδουν σημασίαν εἰς τὸ Ἀπόκρυφον τοῦτο Ἔργον τῆς Θείας Φωτίσεως πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ὑπάρχουν πολλοί, ποὺ κάτι γνωρίζουν, ἀλλὰ ἀτελέστατα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν τὸ Φῶς μας, περιπίπτουν εἰς σφάλματα καὶ λέγουν ἀνοησίας—ὡς καὶ αἱ μάντιδες— ἐξ ἀνάγκης. Δὲν ἔχουν τὴν διαίσθησιν, ἀλλ' ἔχουν τὴν φλυαρίαν, διὰ νὰ ἐμπαίζουσι τοὺς πάντας εἰς θάρος των.

Τὰ εἴκοσι τέσσαρα (24) γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου, εἶναι Ἱερά. Ἀπὸ τὸ Ἄλφα (Α) μέχρι τὸ Ὠμέγα (Ω), εἶναι ἡ διαδρομὴ τῶν ψυχῶν. Δηλαδή κάθε γράμμα ἀντιπροσωπεύει ἕνα ἰδιαίτερον χῶρον ψυχῶν, ὅπου κατατάσσονται αἱ ἀπερχόμεναι ψυχαί, ἀναλόγως τοῦ ψυχικοῦ των σθένους.

Ὅλοι αἱ ψυχαὶ μαθητεύουν εἰς ἕν ἐκ τῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) αὐτῶν σημείων.

Ἡ διάρκεια τῆς μαθήσεως εἰς τοὺς Σταθμοὺς αὐτοὺς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς των.

Ὁ Πρῶτος Σταθμὸς εἶναι γήϊνος—ἡ Γῆ σας—. Εἰς αὐτὸν τὸν Σταθμὸν δύνασθε νὰ προοδεύσετε ταχύτερον παρὰ εἰς τοὺς ἄλλους Σταθμοὺς.

Εἰς τὴν Γῆν ὑπάρχει θραχὺς χρόνος τῆς διαμονῆς σας. Εἰς τοὺς ἄλλους Σταθμοὺς δὲν ὑφίσταται χρόνος.

Εἰς τὸν προτελευταῖον Σταθμὸν, ἡ διάρκεια τῆς ψυχῆς εἶναι τόση, ὅσον διαρκεῖ ἕνα θάπτισμα.

Εἰς τὸν τελευταῖον Σταθμὸν, ἡ ψυχὴ εὐρίσκει Αἰωνιότητα καὶ δὲν μετακινεῖται ἐκεῖθεν. Δηλαδή ζῆν ἐντὸς τοῦ Παραδείσου.

Ὅταν μία ψυχὴ ἔχη καὶ πνεῦμα ἀγαθόν, καὶ ἐξισώνεται ἡ ψυχὴ μὲ τὸ πνεῦμα, τότε ἀντὶ ἡ ψυχὴ αὕτη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν τελευταῖον Σταθμὸν, εἰσέρχεται εἰς εἰδικὸν Σταθμὸν τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου. Δηλαδή λαμβάνει μέρος εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐπουρανοῦ Βασιλείου.

Ἐνθυμηθῆτε τὰ ψηφία τοῦ Ἀλφαβήτου, διότι μὲ αὐτὰ σχηματίζετε δυνάμεις, ἀξίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Σήμερον δὲν θὰ ἐξηγήσω διὰ παραδειγμάτων τὴν ἰσχὺν τῶν λέξεων. Ἄρκοῦμαι εἰς ὅ,τι ἔδωσα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἄδελφή. Τὰ κείμενα ταῦτα ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς ἐσέ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μερική αὐτῶν προσφορά εἰς ἄλλους. Τὸ ὅλον Ἔργον εἶναι ἐλεύθερον πρὸς ὄλους.

Ὁ ἀδελφός Ἡρόδοτος σοῦ ἔδωσε νὰ ἐνοήσης ὅτι, τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφάθητον εἶναι, πλὴν τῆς καθημερινῆς του χρήσεως, καὶ Ἀπόκρυφον. Οὕτω μανθάνεις, ὅτι ἔχει δύο ιδιότητες: Νὰ διαδίδῃ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ νὰ Προφητεύῃ, ἐκ τῶν ἐννοιῶν, τὴν ζωὴν τῆς Ἀνθρωπότητος.

Εἰς ἄλλο πείραμα θὰ δώσωμεν φράσιν καὶ θὰ ἐξηγήσωμεν τὸ ἀπόκρυφον, χάριν τῆς γνώσεώς σου.

Ἔχεις μίαν εἰδικότητα παρημελημένην τῆς Μαντικῆς Τέχνης. Αὕτη ἐνεργεῖται διὰ τῆς διαισθήσεως.

Ἐὰν ἀσκήσῃς τὴν Μαντείαν ἐν ὀνόματι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, χωρὶς καμμίαν ἄλλην σκέψιν, δύνασαι εὐκολώτερον νὰ ἀποσπᾷς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συμβουλευομένου. Ἄρκει νὰ μὴ θιάζεσαι εἰς τὸν λόγον. Ἡ χάρις αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι, τὸ ὑποσυνείδητόν σου, τῇ βοηθείᾳ μιᾶς Ἀκτίνοιο τοῦ Θεοῦ, σὲ βοηθεῖ, διὰ νὰ ἔλξης καὶ συμβουλευσῆς τοὺς τυχόντας νὰ σὲ ἐρωτήσουν τι περὶ αὐτῶν. Ὡς γνωρίζεις, ἐγὼ εἶμαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Τμήματος καὶ θὰ βοηθῆσαι ἀπὸ ἐμέ.

Ἦθελες νὰ ἦσουν προφήτις. Ἀλλὰ τότε οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἐπέιθοντο ἀπὸ τὰ ὅσα δὲν θὰ συνέφερον εἰς αὐτούς, καὶ θὰ σὲ ἀπεκήρυττον. Διὰ τοῦτο δὲν σοῦ ἐδόθη αὕτη ἡ χάρις, ἀλλὰ ἡ ἄλλη: Διὰ τῶν σχημάτων νὰ ἐργάζεται τὸ ὑποσυνείδητόν σου, τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἄσκησιν.

Ἄλλοτε θὰ σοῦ διηγηθῶ μίαν ἱστορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν συμπεριλαμβάνασαι. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω.

27 Ἰουλίου 1966

Ἱερὰ τεκμήρια

ΦΑΡΑΧ: Ποῖα εἶναι τὰ Ἱερὰ ταῦτα Τεκμήρια, τὰ ὁποῖα ἀναφέρει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος;

Εἶναι τὰ Ἀπαντα τῶν Λόγων Του. Εἶναι αἱ Ὁμιλίαι τῶν Ὑπερτάτων Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἶναι οἱ Ἱε-

ροὶ Λόγοι, ὑπὸ τύπον Διδασκαλίας, ὡς καθοδηγήσεις καὶ ἀναλύσεις μερικῶν Μυστηρίων φυσικῶν καὶ πνευματικῶν, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅτι αἱ ἐπικοινωνίαι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου φέρουν μεθ' ἑαυτῶν τὸ Νέον Φῶς καὶ τὴν ἐξήγησιν τῶν σκοτεινῶν σημείων εἰς τὰς Παλαιὰς Γραφάς, αἵτινες δὲν ἐξηγοῦν σημεία τινά, τὰ ὁποῖα παρέμειναν ἀνεξήγητα μέχρι τῆς ὥρας αὐτῆς.

Οἱ δρόμοι ἀνοίγουν, τὸ Φῶς συνεχῶς ἐκπέμπεται ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων εὐρύνονται, διὰ νὰ πιστεύσουν ὅτι τὸ ἀόρατον γίνεται ὄρατόν, μόνον διὰ τῆς διαίσθησεως.

Ἡ διαίσθησις, δὲν λανθάνει. Τὸ πνεῦμα, ὅταν πλανᾶται, παρασύρει τὴν ὄντοτητα εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν. Ἡ διαίσθησις σώζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν βέβαιον θάνατον, καὶ τὸν ὁδηγεῖ ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ προορισμὸς του. "Ἄρα, ἡ διαίσθησις ἀντικαθιστᾷ τὴν καλυτέραν συμβουλήν τοῦ πνεύματος, διότι ἀπὸ τὸ πνεῦμα ἐλλείπει ἡ πίστις, ἐνῶ ἡ διαίσθησις εἶναι ἐνέργεια ψυχικὴ μὲ διαισθητικὰς εἰκόνας.

"Ὅποιος ἔχει ἀνεπτυγμένον τὸ πνεῦμα τῆς ἱερᾶς του ἀποστολῆς, ὁραματίζεται τὰς εἰκόνας τῆς διαίσθησεως.

Ὁ κόσμος τοῦ ἄγχους εἶναι πολὺς καὶ ζητεῖ τὸν Φάρον τῆς Σωτηρίας του. Δυστυχῶς, οἱ ὀλίγοι Φάροι ποὺ ὑφίστανται, εἶναι ἀντικατοπτρίσεις τῶν ἀληθινῶν τοιούτων.

Μόνον ὁ Φάρος ποὺ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, εἶναι ὁ πραγματικὸς Φάρος τῆς Σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Μόνον ἀπὸ αὐτὸν θ' ἀντλήσετε δυνάμεις ζωτικὰς καὶ πνευματικὰς, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσετε τὰ ἐμπόδια τῶν σκοτεινῶν πρακτόρων τοῦ Ἐωσφόρου.

Τὸ Λευκὸν Φῶς τῆς Ἀγνότητος, εἶναι τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου. Οἱ ἄλλοι φωτισμοὶ σὰς ἐμπαίζουν μὲ τὴν ἀληθοφάνειάν των.

"Ὅστις προτιμᾷ τὸν Ἐωσφόρον; ἅς ἀκολουθήσῃ αὐτόν, διὰ νὰ μάθῃ πόσον τὸ φῶς του ἦτο ἀπατηλόν.

"Ὅσοι ὅμως ἀναζητοῦν τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των, ἅς δώσουν τὴν χεῖρα των πρὸς τὸν Κύριον, ἵνα σωθοῦν!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Ἐάν, ἀδελφή, ἐρωτήσω ἐσέ «ἐν καὶ ἐν, πόσα κάμνουν» τί θὰ ἀπαντήσῃς εἰς ἐμέ;

«Δύο». Ὁρθῶς, ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῶν Μαθηματικῶν. Ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σου θὰ ἀπῆντων «μηδέν».

Θὰ μοῦ εἴπῃς; διατί;

Διότι ἡ ἐρώτησίς μου ἦτο: “Ἐν καὶ ἕν, πόσα κάμνουν; Τί ἀντιπροσώπευεν τὸ ἕν, δὲν ἀναφέρω. Ἄρα, ἰσοδυναμεῖ τοῦτο μὲ τὸ μηδέν.

“Ὅταν, ἀδελφή, συλλαμβάνῃς μίαν ὄρνιθα, καὶ τὴν περικλείῃς ἐντὸς κυτίου, ὅπου οὐδὲν ἄλλο δύνασαι νὰ προσθέσῃς, μὲ τὴν πρωταρχικὴν ἐρώτησίν μου, δύνασαι ἐντὸς τοῦ ἰδίου κυτίου νὰ περικλείσῃς ὅσας ὄρνιθας ἠθελε συλλάβῃ ἡ φαντασία σου;

Ἐν τῇ πραγματικότητι, ἐντὸς τοῦ κυτίου δὲν ὑφίσταται οὐδεμία ὄρνις.

Ὁ ἀριθμὸς, ὅστις δὲν προσδιορίζει πρᾶγμα τι, εἶναι κενός· καὶ οἱ λόγοι, οἵτινες δὲν προέρχονται ἀπὸ ἀγαθὰ πρόσωπα, εἶναι λόγοι κενοί, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι προσδιορίζουν ἀριθμοὺς πραγμάτων, τοὺς ὁποίους ἀργότερον ἀναιροῦν, διότι δὲν ὑπάρχουν ἐν τῇ πραγματικότητι. Καὶ οὕτω ἐμπαίζουσι τοὺς ἀφελεῖς, τοὺς φανατικούς καὶ τοὺς ἀνοήτους.

Ἐπαναλαμβάνοντας τὰ αὐτὰ κατ’ ἄλλον τρόπον, ἰδοῦ, διατί ἠρώτησα: ἕν καὶ ἕν, πόσα κάμνουν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀναλόγως τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἕνα ἄτομον, ἐνεργεῖ καλῶς ἢ κακῶς, φωτιζόμενον ἀπὸ τὸ περιθάλλον του. Ἐὰν παρὰ τὰς συνηθείας του ἐνεργῇ πολὺ διάφορον, τότε τὸ ἄτομον αὐτὸ πάσχει ψυχικῶς. Δηλαδή, ἐὰν ἀναγκασθῇ νὰ κλέψῃς δι’ ἕνα σκοπόν, πού αὐτὸς εἶναι ἔξω τῆς ἰδιοσυγκρασίας σου, δὲν θὰ σὲ τύπτῃ ἡ συνειδησις;

Ἐὰν μετημφεσμένη ζητήσῃς εἰς ξένην συνοικίαν βοήθειαν ἀπὸ τοὺς περαστικούς, ἢ πρᾶξις αὕτη δὲν θὰ καταρρακώσῃ τὴν ψυχὴν σου;

Διατί τότε τὸ ἔπραξες αὐτό;

Διότι μία ἀνωτέρα δύναμις ὑπεχρέωσεν αὐτὸ εἰς ἐσέ, μὴ ἔχουσα ἄλλην διέξοδον. Τοῦτο, δὲν θὰ συνέβαινε ποτὲ εἰς ἐσέ, ἀδελφή, ἐὰν δὲν τὸ ἐζήτης, διὰ νὰ ἐξιλεώσῃς μίαν ἀπρονοησίαν σου, τὴν ἐποχὴν τῆς προϋπάρξεώς σου. Συγχυσμένη ἀπὸ ἕνα περιστατικόν, διὰ μίαν στιγμὴν ἔχασες τὴν ψυχραμίαν σου καὶ ἐξεδιώξες, κατὰ τρόπον λίαν περιφρονητικόν, γέροντα τινά, ὅστις ἠπλωσε τὴν χεῖρα του, ζητῶν τὴν βοήθειάν

σου. Ἡ στιγμή ἐκείνη παρέμεινεν εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν σου. Οὐδέποτε ἐπανείδες τὸν γέροντα. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τὸν ἀνεγνώρισες, ἀλλ' αὐτὸς ἴστατο ὑψηλά, καὶ εἶχεν Ἀρχὴν τινὰ εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Δὲν ἠδύνασσο νὰ κλαύσης, διότι αἱ ψυχαὶ δὲν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ὑλικά στοιχεῖα. Ὁ πόνος, ὅμως, τῆς ψυχῆς σου, ἦτο τόσοσ δυνατός, ὥστε τοῦ εἶπες:

— "Ἀρχοντά μου, τί πρέπει νὰ πράξω, διὰ νὰ ἐπαναφέρω τὴν ἡρεμίαν μου; Παρὰ τὴν θέλησίν μου καὶ ἀπὸ νευρικότητα δὲν ἔπραξα τὸ χρέος μου. Θέλω νὰ ἐξαλείψω τὴν κακὴν στιγμήν, ποὺ δὲν ἀνεγνώρισα τὸ ἱερόν μου καθήκον.

Ὁ γέρων Ἀρχηγός σου ἀπήντησε:

— Δὲν τρέφω οὐδεμίαν κακὴν ἀνάμνησιν τῆς συμπεριφορᾶς σου· καὶ ἀντελήφθην τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὲ ὤθησεν εἰς τὸν ἐκνευρισμόν. Δι' ἐμέ, εἶσαι ἀθώα.

Σὺ δὲ προσέθεσες:

— Δὲν ἔπραξα ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ πράξω. Τότε, πράξε Σὺ, Ἀρχοντά μου, αὐτὸ ποὺ θέλω νὰ πράξω. Παρὰ τὸν κύκλον τοῦ οἰκογενειακοῦ μου περιβάλλοντος, εἰς μίαν στιγμήν ἠθέλησα νὰ ἐξιλεωθῶ, πράπτουσα ὅ,τι καὶ Σὺ εἰς ἄλλους.

— Ἀδελφή, τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ τὸ ὀρίσω. Δὲν εἶμαι ὁ κατάλληλος, ἀπήντησεν ὁ γέρων Ἀρχηγός.

Τότε σύ, ἀδελφή, ἐζήτησες τὴν θυσίαν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριον! ἠθέλησες νὰ ταπεινώσης τὸν ἑαυτόν σου, διὰ νὰ ἀνυψώσης τὴν ψυχὴν σου. Καὶ ὁ Κύριος συνέφώνησεν, ἀφοῦ ἔλαθες τὴν Εὐλογίαν Του. Ἦτο ἡ στιγμή εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ποὺ ἐγκατέλειψες τὸ ἰσχυρόν πνεῦμα, διὰ νὰ ἀνυψώσης τὴν ψυχὴν σου. Ἐδειξες διαγωγὴν ἀρίστην ὡς ὄντοτης, θυσιάζουσα τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς! Διὰ τοῦτο ἔχεις τὴν εὐνοίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Καὶ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, μὴ λησμονῶν τὴν ὑπαρξίν σου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, σοῦ μεταδίδει ἐλαχίστας εἰκόνας, διὰ νὰ γνωρίσης ποία ἦσο, ποία εἶσαι, καὶ ποία θὰ εἶσαι.

Ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς πέμπομεν τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, πρὸς φωτισμόν σου καὶ φωτισμόν τῶν συνανθρώπων σου.

ΦΑΡΑΧ: Τί είναι στενοχωρία;

Είναι κάτι, πού διεκδικεί την θέσιν τῆς ἡρεμίας σας.

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ἔχη κατανόησιν τῶν ὄσων ἐλέχθησαν ἀπὸ ἡμᾶς ὀφείλει νὰ ἀντιδρᾷ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Νὰ ἀναλύῃ, διατί τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸν στενοχωροῦν, χωρὶς θεθαίως νὰ χάνῃ τὴν ψυχραιμίαν του καὶ νὰ σκεφθῇ τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῇ ν' ἀντικρούσῃ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ δηλητηριάσῃ τὸ πνεῦμα του.

Διὰ ν' ἀντικρούσῃς μετὰ ψυχραιμίας τὴν στενοχωρίαν, ὀφείλεις πρωτίστως νὰ ἔχῃς μεγαλυτέραν πίστιν εἰς τὰς Διδασχάς Μας, ἀδιαφορῶντας διὰ τὰ πρόσκαιρα περιστατικά τῆς ζωῆς, ἅτινα σήμερον ἐμφανίζονται καὶ αὔριον ἐξαφανίζονται.

Τὸ πνεῦμα σας νὰ ἀσχολῆται περισσότερον μὲ θέματα ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀποδοτικά, παρὰ νὰ κατέρχεσθε εἰς τὰ ὕλικά, ἀνωφελῆ καὶ θλαθερά θέματα τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς σας.

Εἶναι συμφέρον σας ν' ἀσχολῆσθε μὲ ὑψηλά θέματα, πού καλλιεργοῦν τὸ ψυχικόν σας σθένος, καὶ ἀναβιβάζουν τὸν πνευματικόν σας κόσμον εἰς ἀτμοσφᾶϊραν ἀξίαν τῆς ὄντητός σας.

Ἄδελφί, πρὸς ἐσὲ ἀναφέρομαι, ἦτις δὲν συγκρατεῖς εἰς τὴν μνήμην σου τὰ στοιχειώδη τῶν Λόγων μας, διὰ νὰ ἀντεπεξέρχεσαι τὰς στενοχωρίας τῆς ζωῆς, αἵτινες ἦσαν χειρότεραι καὶ παρῆλθον καὶ σήμερον πού ὄλα θαίνουσι πρὸς τὴν εὐημερίαν, στεναχωρεῖσαι μὲ τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν τῶν ἀνοήτων σκέψεων.

Αἱ σκέψεις, εἶναι ἄκανθαί τοῦ πνεύματος! Ὅταν δὲν ἀναποκρίνωνται πρὸς τὰς ἐπιθυμίας σου, φρόντισον νὰ ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τὰς ἀκάνθας, καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃς αὐτάς διὰ τῶν φωτεινῶν ἀκτίνων τοῦ Θεοῦ Φωτός μας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: «Διατί, Ἄδελφέ Εὐκλείδη φροντίζεις τόσοσ δι' ἐμέ;» εἶπες ἀποτεινομένη εἰς ἐμέ, ὅταν ἀκόμη εὐρισκόσουν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Καὶ προτοῦ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐρώτησίν σου, ἀπῆντησεν ὁ Πλούταρχος:

— Ἄδελφί, ὁ Εὐκλείδης ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σὲ καθοδηγῇ, οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Γῆν, ἐνθυμίζων εἰς ἐσὲ τὴν παλαιὰν ζωὴν σου, καὶ τὴν εἰς τοὺς

Οὐρανοὺς διαμονήν σου. Ὅταν εὐρεθῆς εἰς τὸν Κόσμον τῆς Ὑλης, καὶ ἴδῃς πολλά, καὶ διέληθῃς πολλά, εἰς ἡλικίαν πού θά ἀναζητῆς τὸν ἡρεμον θίον καὶ τὴν φώτισιν, ὁ Εὐκλείδης θά σοῦ δώσῃ τὸ Φῶς Μας, διὰ τοῦ πνευματικοῦ μας Μεσολαθητοῦ.

— Εὐχαριστῶ, ἀδελφὲ Πλούταρχε. Ἄλλὰ ἐγώ, πῶς θά δυνηθῶ νὰ ἀντιληφθῶ, ὅτι πράγματι θά μοῦ δώσετε Ἅγιον, ἐκ τοῦ Ἄγνου Φωτὸς σας, Φῶς;

Καὶ τότε ἔλαβον ἐγὼ τὸν λόγον:

— Ἀδελφὴ —εἶπον—, ὅταν λάβῃς τὸ θάπτισμα τοῦ Φωτὸς μας, θά ἔχῃς ἤδη πεισθῆ περὶ τοῦ Λόγου μας.

— Πιστεύω, ἀπήντησες, εἰς ὅσα λέγετε καὶ ἀναμένω μετὰ χαρᾶς τὴν ἡμέραν τῶν ἐπικοινωνιῶν μας. Αὐταὶ θά εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ πνεύματός μου. Εὐλογημένος ὁ Κύριος, Ὅστις διὰ πάντας φροντίζει καὶ ἐνεργεῖ πρὸς φωτισμὸν τῶν ἀφωτίστων.

Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ μεταξὺ μας συνομιλία, ἀφοῦ ἐπέισθης περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἀδελφὴ, ἔχεις τὰς εὐλογίας τοῦ ἀδελφοῦ Ἀρχοντος τοῦ Προσειδῶνος, τοῦ Μεγάλου καὶ Λαμπροῦ Ἀστέρος μας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Πλάτωνος καὶ πολλῶν ἄλλων, οἵτινες, ἐκτιμήσαντες τὸν ψυχικὸν σου κόσμον, ἐνεργοῦν ὑπὲρ ἐσοῦ, διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσουν.

Μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου, εὐλογῶ.

27 Αὐγούστου 1966

ΦΑΡΑΧ: Διὰ τί ὁ ἄνθρωπος δὲν συγκεντροῦται, διὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὰς ἐρμηνείας τῶν ἐπιθυμιῶν του, ἀπὸ τὸν ἐσῶτερόν του κόσμον;

Διὰ τί δὲν ἐξαναγκάζει τὸν ἑαυτόν του, νὰ γίνῃ Δικαστὴς τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ νὰ λάβῃ τὰς ἀποφάσεις πού ἔχει ἀνάγκην, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ὄντοτήτά του εἰς τὸ ὕψος τῆς;

Διὰ τί τέλος δὲν ἀκολουθεῖ τὰς συμβουλὰς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διὰ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὸ θάρος τῆς συνειδησεῶς του;

Διότι τοῦ ἐλλείπει ἡ θέλησις —ἡ Θεία Θέλησις— εἰς τὰς ἐνεργείας του. Οὐδεμία ἐνέργεια εἶναι δύσκολος, ὅταν ὑπάρχῃ ὑπακοὴ καὶ θέλησις. Τὸ Προπατορικὸν Ἀμάρτημα, δὲν ἔγ-

κειται εις την συναψιν σχέσεως του ἄρρενος μετὰ τοῦ θή-
λεος! Κακῶς οἱ ἄνθρωποι ἀναφέρονται εἰς αὐτό. Διότι τὸ Ἄ-
μάρτημα αὐτὸ συνέβη εἰς τοὺς Οὐρανούς, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν
Γῆν.

Εἰς τοὺς Οὐρανούς, ὡς γνωρίζετε, δὲν ὑφίστανται αἱ σχέ-
σεις τῶν δύο ἑτερογενῶν ὄντοτήτων, μετὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πολ-
λαπλασιασμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἡ Ἄνυπακοὴ εἰς
τοὺς Οὐρανούς ἦτο ἀμέλεια τῶν ψυχῶν νὰ ἀποκτήσουν σθένος,
ὡς ὁ Κύριος ἐνέπνευσεν εἰς αὐτούς. Ὅσοι τὸν ἤκουσαν,
εὐρέθησαν εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα καὶ ἀπέκτησαν ἰσχυρὸν ψυ-
χικὸν σθένος.

Διατί οἱ περισσότεροι παρήκουσαν τὰς Συμβουλὰς, καὶ
ὑπέπεσαν εἰς τὸ θαρρὺ σφάλμα νὰ ἐνσαρκωθοῦν καὶ ἐλευθέρως
νὰ ἀποφασίσουν διὰ τὴν ψυχικὴν των ἀνόρθωσιν;

Ἐάν σήμερον δὲν γνωρίζουν τὸ Ἄμάρτημα τῆς Ἄνυπα-
κοῆς, Ἡμεῖς τὸ διευκρινίζομεν, διὰ νὰ τοὺς συμμορφώσωμεν
καὶ τοὺς διευκολώνωμεν πρὸς τὴν ἄγνωστον πορείαν των.

Ἄλλ' εἶπομεν, ὁ ἀτίθασος χαρακτήρ των παρεμποδίζει αὐ-
τοὺς νὰ πιστεύσουν εἰς τοὺς Θεῖους Λόγους τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ
τοὺς προτρέπει νὰ ἀκολουθήσουν τὴν Ὁδὸν τοῦ Ὀλέθρου.

Ὁ Φυσικὸς Νόμος εἶναι Θεόπνευστος καὶ οὐχὶ Ἀπηγορευ-
μένος, ὡς οἱ ἄνθρωποι τὸν ὠνόμασαν. Τὸ θῆλυ, εἶναι μέσον διὰ
τὸ ἄρρεν! Καὶ ἡ ἀρμονία τῶν δύο τούτων ὄντοτήτων, ὀδηγεῖ
τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν προορισμὸν του. Ὅταν τὸ θῆλυ ἀπω-
λέσῃ τὴν ὁδὸν του, ἀναπόφευκτα δημιουργεῖ τὸ χάος! Διὰ
τοῦτο τὸ θῆλυ ὑπόκειται εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἄρρενος καὶ
τὸ ἄρρεν εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ἀνάρχου. Τὸ ἄρρεν, μὴ ὑπο-
τασσόμενον εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Θεοῦ Κυβερνήτου, δίδει ἀνε-
ξαρτησίαν εἰς τὸ θῆλυ καὶ τοῦτο διαστρέφει τὸν προορισμὸν
τοῦ ἀνθρώπου.

Κακῶς οἱ ἄνθρωποι διαχειρίζονται τὰς ἐνεργείας των. Καὶ
τοῦτο δύνασθε νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε ἐκ τῶν Νόμων, οἵτινες, παρὰ
τὴν ἰσχύν των, εἶναι σαθρότατοι, καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενοι εἰς
τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων.

Ἀκολουθεῖτε πάντες τὴν ὁδὸν τῆς Ἀντιθέσεως, καὶ οὐχὶ
τῆς Ὁρθότητος. Μὴ λοιπὸν παραπονεῖσθε διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ
ἀνθρώπου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: "Ας υποθέσωμεν, ὅτι δύναμαι νὰ λάβω εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου τὴν γῆιν Ὀντότητά μου καὶ ἔρχομαι νὰ σὲ παραλάβω, διὰ νὰ ταξιδεύσωμεν ἐντὸς τοῦ γῆινου Σκότους. Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ προξενήσουν εἰς ἐσὲ ἐκπληξιν, ἀγαπητὴ ἀδελφή, εἶναι τὰ πάθη τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς! Θὰ ἔφριπτες ἀπὸ τὰ ὅσα οἱ ἄνθρωποι ἐνδομύχως σκέπτονται καὶ ἐφαρμόζουσι. Θὰ προετίμας ν' ἀποχαιρετήσης τὴν Γῆν, πᾶρά νὰ ζῆσης εἰς αὐτὴν καὶ νὰ μανθάνῃς ὅτι, ὁ θόρβορος διοικεῖ καὶ ὁ αἰθὴρ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ μῖσος αὐτό.

Τὴν φανταστικὴν ταύτην εἰκόνα, βλέπω ὡς πραγματικὴν καὶ γνωρίζω τὰς πνευματικὰς σου ἀρετάς. Διὰ τοῦτο δὲν δισταίω νὰ σοῦ δώσω τὴν ἐρώτησιν, πού θὰ ὑπέβαλες εἰς ἐμέ, διατρέχουσα τὸν Κόσμον τῆς Ὑλης. Ἰδοῦ, τί θὰ μὲ ἠρώτας:

— Διατί ἀδελφέ, δὲν διατρέχομεν τὴν εὐχάριστον ἀτμοσφαῖραν τοῦ Ὁραίου καὶ Καλοῦ, καὶ διασχίζομεν τὸ βαρὺ καὶ ἀνυπόφορον Νέφος τοῦ Σκότους; Ποῖον εἶναι τὸ κέρδος τῆς ψυχῆς μου, ἀπὸ τὴν πληκτικὴν καὶ στενόχωρον αὐτὴν ἀτμοσφαῖραν;

Καὶ ἐγὼ τότε θὰ σοῦ ἀπῆντων:

— Ἀδελφή, ἀπὸ τὸ Σκότος θὰ ἐξέλθῃ τὸ Φῶς, διὰ νὰ διακρίνῃς τὴν διαφορὰν, καὶ ἐκτιμήσης τὴν ἐνέργειαν τοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ δέ. Διότι, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν διέλθῃ ἀπὸ τὰς πιέσεις τοῦ Σκότους, πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Φῶς τῆς Θείας Ἐνεργείας;

Ἡ ὑποθετικὴ αὕτη συνομιλία μας εἶναι πραγματικὴ. Διότι ἐὰν ἐλάμβανε χώραν, ἔσο βεβαία, ὅτι αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν θὰ ὑπέβαλες, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ ἀπῆντων ἐγώ.

Τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀναφέρω εἶναι πρόβλεψις, μὴ γενομένη, ἀκριβῆς ὅμως, διότι ἡμεῖς προβλέπομεν διὰ τὸ κάθε γεγνημένον ἢ μὴ γεγνημένον.

Προτοῦ ἀναχωρήσω, θὰ σοῦ εἴπη ὄλιγα τιὰ ὁ ἀδελφὸς Ὀρφεύς:

ΟΡΦΕΥΣ: Ὑμῶ τὴν Ἀρετὴν, ὡς κάλλος τῆς ψυχῆς.

Ἐὰν, ἀδελφή, ἐθυσίαςες τὸ πνεῦμα, χάριν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσες τὴν ἔννοιαν τῆς ἀρετῆς σου ὡς θεῖαν μορφήν, καὶ ἔστεψες τὴν ὄντοτήτά σου διὰ τῆς Θείας Χάριτος.

Διὰ τοῦτο ὑμῶ τὴν Ἀρετὴν ὡς θεῖον προβάδισμα τῶν Ὑψηλῶν Ἰδανικῶν, πού ἀποτελοῦν τὰς θεοπνεύστους ἀκτῖνας

τῆς Ἀληθείας, αἵτινες φωτίζουν τὴν Πηγὴν, ἐκ τῆς ὁποίας ρεῖ τὸ κρυστάλλινον ὕδωρ τῆς αἰωνίου Γνώσεως, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου Πνεύματος.

Ἀρετὴ, ἀξιογάπητος καὶ ἀπλὴ Κόρη τοῦ Οὐρανοῦ, ὅσοι σὲ ἠσπάσθησαν, ἀνῆλθον τὴν Κλίμακα τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου, διὰ νὰ θαυμάζουν τὰς ἰδανικὰς ἀκτῖνας, ποῦ διατρύουσι καὶ καταστρέφουσι τὰ σκοτεινὰ νέφη τῆς μέλαινας σκέψεως καὶ ἀπάτης.

Ἔχε ἀδελφὴ ὑπ' ὄψιν σου ὅτι, ὅταν ἡ ψυχικὴ σου ἰσχὺς ἀνέρχεται τὴν Κλίμακα τοῦ Σθένους, εἰσχωρεῖ ἐντὸς τῆς Ἀρετῆς· καὶ αὐτὴν ἐγὼ ὕμνω, διὰ τῆς Λύρας καὶ τοῦ ἄσματος μου.

Ἡ Ἀρετὴ εἶναι ὁ λαμπρότερος Φάρος τοῦ Οὐρανοῦ, ὅστις καθοδηγεῖ τὰς ἐναρέτους ψυχὰς εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς θείας γαλήνης.

Χαίρε Ἀρετὴ, Πανέμορφη Κόρη τοῦ Οὐρανοῦ!

31 Αὐγούστου 1966

Ὁ Ἄξων τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ

ΦΑΡΑΧ: Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰς Διοικητικὰς Ἀρχὰς τοῦ Οὐρανοῦ, γνωρίζουσι ὅποιαν ἀξίαν ἔχουσι ἀνακοινώσεις μας, δὲν γνωρίζουσι ὅμως ἐὰν αὗται εἶναι ἢ ὄχι μηνύματα θεῖα. Δηλαδὴ ἐὰν μεταδίδωνται ἀπὸ τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου.

Σεῖς, οἱ ὅποιοι λαμβάνετε τὸν Λόγον ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου, εἰσθε εἰς θέσιν νὰ ἐλέγχετε τὰ μηνύματά των καὶ νὰ δίδετε ἀκριβεστάτην ἀπάντησιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Λυπούμεθα δι' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀδιαφοροῦν εἰς τὰ μηνύματα τοῦ Οὐρανοῦ, διότι οὗτοι δὲν θὰ τύχουσι τῆς εὐνοίας μας· ἀπεναντίας τὴν ἐσχάτην ὥραν θὰ ζητήσουσι τὴν σωτηρίαν των, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ εὔρουσι αὐτήν.

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς δίδεται μόνον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ μετανοοῦν, καὶ ἀκολουθοῦν τὰς θείας συμβουλὰς τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος φθάσῃ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ θανάτου, τότε ἀφύπνιζεται. Ἡ ἀφύπνισις, ὅμως, αὐτῆ

εἶναι ἐκ φόβου καὶ οὐχὶ ἐκ συνειδήσεως. Διὰ τοῦτο εἰς τοὺς ἐξ ἀνάγκης ἀφυπνιζομένους δὲν δίδομεν χεῖρα βοηθείας, οὐχὶ ἀπὸ κακίαν, ἀλλὰ ἀπὸ παράθασιν τοῦ Θεοῦ Νόμου. Ἀπόδειξις ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀκαταπαύστως δίδομεν κατευθύνσεις, συμβουλὰς καὶ ἐλπίδας. Ἐκτελοῦμεν Ἔργον Θείας Πνοῆς, ἀλλὰ ποῖος ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀναγνωρίζει τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς αὐτόν;

Μὴ παραπονεῖται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν δὲν ἔχη συνείδησιν τὸ τί πράττει καὶ τὸ τί λέγει.

Φωτισθεῖτε ἀπὸ τὴν ἀγνὴν λάμπιν τοῦ Φωτός μας, διὰ ν' ἀποκτήσετε δυνάμεις ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς. Μόνον οὕτω θὰ διαισθανθῆτε τὴν παρουσίαν τοῦ Παναγάρχου ἐντὸς τοῦ ἔσωτερου σας κόσμου. Μόνον οὕτω θὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντιμετωπίσετε τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀνοίξετε Νέον Ὅριζοντα, διὰ τὴν μέλλουσαν Ζωὴν σας. Μόνον οὕτω θ' ἀντιληφθῆτε τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἀγάπης πρὸς τοὺς συνανθρώπους σας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Δέσποινα ἀδελφή, προστάτης σου ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Οἱ ἀδελφοί σου σὲ εὐλογοῦν, διότι γνωρίζουν τὸν ἐνδόμυχόν σου κόσμον.

Ποῖος ἄλλος γνωρίζει καλλίτερον τὴν σύνθεσιν τῆς ὀντότητός σου ἀπὸ ἡμᾶς;

Οὐδ' ἐσὺ γνωρίζεις τὸν ἑαυτόν σου. Διὰ τοῦτο λαμβάνεις ὀψηλὰ μαθήματα τῆς Ἐπουρανοῦ Ζωῆς.

Θὰ ἦτο ἄσκοπον, ἐὰν σὲ ἠρώτων κάτι, τὸ ὁποῖον θεβαίως δὲν ἐνθυμείσαι ἐξ αἰτίας τῆς γηϊνης ὑποστάσεώς σου. Διὰ τοῦτο, προτιμώτερον εἶναι νὰ σοῦ ἐνθυμήσω, τί ἠρώτησες εἰς ἐμὲ καὶ ποῖαν ἀπάντησιν ἔλαθες ἐν τῇ Οὐρανίᾳ ζωῇ σου:

— Διατί ἀδελφὲ Σωκράτη, ἡ λάμπις μιᾶς ψυχῆς εἶναι ἀνωτέρα μιᾶς ἄλλης ψυχῆς;

Κι ἐγὼ ἀπήντησα:

— Διότι τὸ σθένος τῆς ψυχῆς εἶναι δυναμικὸν καὶ ἀναλόγως τῆς ἰσχύος τοῦ λαμπτήρος της, ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ἀποδίδει τὴν ἔντασιν τῆς λάμπσεως. Ὅταν ἡ ψυχὴ ὡς συμβαίνει εἰς ὀρισμένας γυναῖκας εἶναι δυναμικὴ, ἀλλὰ ὁ λαμπτήρ της δὲν ἔχει μεγάλην ἔντασιν, τότε ἡμεῖς βλέπομεν τὴν ψυχικὴν λάμπιν καὶ οὐχὶ τὴν πνευματικὴν καὶ ἀμέσως ἀντιλαμβανόμεθα τί ἡ ψυχὴ ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ σπεύδομεν νὰ ἱκανοποιήσωμεν αὐτήν.

“Όταν όμως ή ψυχή ισοστάθμισε τὸ ψυχικόν της σθένος με τὸ πνευματικόν —ὡς συμβαίνει εἰς μερικοὺς ἄρρενας— τότε, ἐκ μεγίστης ἀποστάσεως, ή μία ψυχή συνεννοεῖται μετὰ τῆς ἄλλης καὶ ἀνταλλάσσει σκέψεις, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ εὐρίσκονται αἱ δύο ψυχαὶ πλησιέστερα.

Σὺ ἠρώτησες κατόπιν:

— Ἐχω, ἀδελφέ Σωκράτη, μίαν ἀπορίαν. Ἐάν τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν ἐποχὴν σου, ἐνήργει καὶ σήμερον, δὲν θὰ εἶχον μεγαλυτέραν λάμπιν Φωτὸς ἀπὸ ὅτι ἔχω;

Κι ἐγὼ σοῦ ἀπήντησα ὡς ἐξῆς:

— Ἀδελφή, μὴ λησμόνει, ὅτι κατερχομένη ἐκ νέου εἰς τὴν Γῆν, δὲν θὰ ἔχῃς τὸ αὐτὸ πνεῦμα, οὔτε τὴν αὐτὴν ψυχὴν. Ἀφαιρεῖται ἀπὸ ἐσέ ἡ ἔντασις τοῦ πνεύματος καὶ προστίθεται εἰς τὴν ἔντασιν τῆς ψυχῆς. Διότι, ἐάν ισοσταθμίζετο τὸ ἓνα μετὰ τοῦ ἄλλου, θὰ ἦσο εἰς τὴν Γῆν ἄλλου γένους· καὶ τοῦτο ὡς γνωρίζεις, δὲν δύναται νὰ συμβῆ. Διότι παραβαίνομεν τὸν Νόμον τοῦ Ἀνάρχου. Ἐάν ὄλαι αἱ γυναῖκες ἐκαλλιέργουν περισσότερον τὴν ψυχὴν των ἀπὸ τὸ πνεῦμα των, ή εὐδαιμονία τοῦ Κόσμου σας θὰ ἦτο ἀπερίγραπτος. Αἱ σημεριναὶ γυναῖκες, αἵτινες καλλιεργοῦν περισσότερον τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὴν ψυχὴν, δίδουν λαθὴν εἰς τὸ πονηρόν, νὰ ἰσπεδώσῃ τὰ πάντα. Διότι δὲν εἶναι προορισμὸς τῆς γυναικὸς νὰ καλλιεργῇ τὸ πνεῦμα καὶ νὰ παραδίδῃ αὐτὸ εἰς τὸν Ἀντίπαλον, πρὸς χρῆσιν τοῦ Κακοῦ.

Μία γυνή, με πολὺ καλλιεργημένον πνεῦμα, εἶναι ζύμη ἐκρηκτικὴ καὶ ἀνώφελος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Τὰ μέσα τοῦ λόγου θὰ διευκολύνουν αὐτὴν νὰ δικαιολογῇ με ὀρθότητα τὰ πάντα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀγνότης εἰς τὴν οὐσίαν, ὅποτε θὰ φέρῃ ἀνεπανόρθωτον ζημίαν εἰς τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν καὶ τὴν Παγκόσμιον Οἰκονομίαν.

Ἡ γυνή, δὲν εἶναι ὁ εἰδικὸς ἐργάτης τοῦ πνεύματος, ἀλλὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ της κόσμου, τῆς οἰκογενειακῆς της πολιτείας.

Ἠνώησες;

Καὶ ἀπήντησες:

— Ἠνώησα ἀδελφέ, καὶ εὐχαριστῶ τὰ μέγιστα.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἀδελφή, μήπως γνωρίζῃς γυναῖκα τινὰ νὰ εἶναι μέγας μουσικοσυνθέτης ἢ μέγας ἐκτελεστὴς τῶν μουσικῶν φθόγγων;

Τὴν μουσικότητα τῆς γυναικὸς, ὅταν αὕτη εἶναι πράγματι

μουσικὸν πνεῦμα, θὰ τὴν εὐρωμεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς. Καὶ ἡ μουσικὴ αὕτη εἶναι πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἤχον πραγματικῆς μουσικῆς.

Ὁ γλυκὺς τρόπος καὶ ἡ ἀφθαστος εὐγένεια τῆς γυναικός, συνθέτουν σκοπὸν ἁρμονικόν, μὲ τόσην ἔλξιν, ὥστε καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς Λύρας μου νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἀποσπάσω τὴν ὄντοτητα ἀπὸ τὴν ἔλξιν τῆς γυναικείας μουσικότητος.

Αἱ γυναῖκες αὗται εἶναι ἐλάχισται εἰς τὸν Κόσμον σας. Αἱ ὑπόλοιποι ἐπώλησαν τὴν μουσικότητά των εἰς τὸν Δαίμονα, διὰ νὰ λάθουν ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀνεξαρτησίαν των, χωρὶς ν' ἀντιληφθοῦν, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἶναι τελείως ἀνεξάρτητος. Ὅλοι διέπονται ἀπὸ τὴν αὐτὴν Δύναμιν τοῦ Θείου.

3 Σεπτεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἡ ἀτμοσφαῖρα τοῦ Σκότους πάντοτε εἶναι ὀδυνηρὰ διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ αὐτῆς ὁμως αἰφνιδιαστικῶς θὰ λάμψη τὸ Φῶς, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδιώξῃ τὰ νέφη, διὰ νὰπραῦνη καὶ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τῆς ψυχῆς. Ἡ γλυκεία αὕτη θωπεῖα τοῦ Φωτός Μας εἶναι τὸ θάλασμον τῆς ὄντοτητος. Διότι γεννᾷ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀγαπητῆς καὶ χρυσόλουστος αὐγῆς ἑνὸς Κόσμου Νέου, μὲ δυνάμεις καὶ θέλησιν Οὐρανιας.

Ἡ Ἑλλάς, εἶπομεν εἰς παλαιότερας ἐπικοινωνίας, θὰ γίνῃ ὁ Ἱερὸς τόπος τῶν Νέων μας μηνυμάτων. Ἐξ αὐτῆς θὰ διαχυθῇ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰς Γραφὰς μας, ὡς εἶναι ἡ νέα δημιουργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Πηγὴ τῶν Οὐρανίων Γνώσεων.

Οὐδέποτε εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα ἐδόθη ἔργον τοσαύτης ἀξίας εἰς νοήματα ὑψηλὰ καὶ εἰς καθοδηγήσεις περὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ κλάδοι διὰ τῶν ὁποίων ἀνάπτετε πυρὰν ἦσαν ὑγροί, ἐξ αἰτίας τῆς ὑγρᾶς ἀτμοσφαίρας. Ὁ χρόνος, ὁμως, θὰ ξηράνῃ ἐπαρκῶς αὐτούς, ὥστε τὸ πῦρ τῶν κλάδων νὰ μεταβληθῇ εἰς Ἀσθεστόν Φῶς, ἀπλετον καὶ καθαρὸν ἀπὸ τὰ μιάσματα τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἀκαθάρτου φωτός τῆς ἀνθρωπίνης νοήσεως.

Ὁ Κύριος ἐξέλεξε τὸν τρόπον, τὸν χῶρον καὶ τὸν χρόνον,

διὰ νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς ἀσεβοῦντας καὶ ὀλιγοπίστους ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν γνωρίζουν τί ἐστὶ Θεία Δύναμις καὶ ἀσπάζονται τὴν ἐπίγειον, ἥτις εἶναι φθαρτή, ὡς αὐτοί.

Τὸ ἀφθαρτον, εἶναι αἰώνιον, ἀμόλυντον καὶ ἀνυπερέβλητον. Τοῦτο θὰ τὸ διαισθανθοῦν, ἔστω καὶ ὀλίγον ἄργά, ὁπότε θὰ προσκυνήσουν τὸν Ἱερὸν Τόπον καὶ Χῶρον ὅπου ἀνεφάνη ὁ Θεὸς Λόγος, ὁ σωτήριος διὰ τὴν ἀνθρώπινον ψυχὴν καὶ καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος.

Ἐλλάς, δις ἐδόξασες τὸ θεῖον καὶ τὸ θείον θὰ στέψῃ τὸ ὄνομά σου διὰ τῆς Πηγῆς τοῦ Οὐρανοῦ Λόγου.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ : Διερωτᾶσαι, Δέσποινα ἀδελφή, ποῖος εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐνισχύει τὴν προσωπικότητά σου. Ἔχεις ναὶ μὲν ἐνάρετον ψυχὴν, ἀλλ' οὐδεὶς δίδει σημασίαν εἰς τὴν κρύφιον ἀγαθὴν καὶ ὑψηλὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Δὲν ἔχεις σήμερον ὡς ὄπλον τὴν πνευματικὴν σου ἰσχύον. Διὰ τοῦτο δὲν γνωρίζεις πῶς θὰ ἐνεργήσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, μέσῳ σοῦ, διὰ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς Πνευματικῆς Ἐπαναφορᾶς τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν αὐτὴν Γῆν. Καὶ ὅμως εἰς χεῖρας σου κρατεῖς ἐκρηκτικὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅστις θὰ ἀναταράξῃ τὰ πνεύματα τῆς Ἀνταρσίας, διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ μεγάλου νέφους τῆς ἐκρήξεως, τὸ καθαρὸν πῦρ τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Προόδου.

Πάντα ταῦτα, Δέσποινα ἀδελφή, τὰ ἀγνοεῖς ὡς ἄνθρωπος, θὰ τὰ ἀντιληφθῆς ὅμως ὡς προσφιλεῖς ἀδελφὴ τῶν Ἀθανάτων ἀδελφῶν σου.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος ἴσταται ὡς ἀκοίμητος φρουρὸς πλησίον σου, διὰ νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον σου.

Ἔσο ὑπερήφανος, οὐχὶ ὡς ἄτομον, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος μεθείας ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας δὲν φεῖδεται νὰ σοῦ δίδῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Δέσποινα ἀδελφή, προστάται σου εἶναι πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀρχόντων. Διὰ τοῦτο, παρὰ τὴν ἡλικίαν σου, ἔχεις τὴν εὐχέρειαν μικρᾶς κορασίδος. Ἡ ψυχὴ, οὐδέποτε γηράσκει. Τὸ σῶμα ὅμως θαρραίνει μὲ τὸν χρόνον. Σὺ ὅμως δὲν ἔχεις τὸ θάρος αὐτό, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς μόνον, ἐξ αἰτίας τῆς κατανοήσεως τοῦ πόνου διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπον. Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁ-

ποῖον σέ ἐλαφρύνει ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀκατανοησίας τῶν ἀνθρώπων.

Δέξου, ἀδελφή Δέσποινα, τὰς εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τὰς ἰδικάς μου.

ΕΥΚΛΑΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ, νοερῶς σοῦ προσφέρω ἀνθοδέσμη ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα ἄνθη τοῦ Οὐρανοῦ Κήπου. Τὸ κάθε ἄνθος εἶναι καὶ μία Ἀρχή. Ἡ κάθε Ἀρχή εἶναι καὶ μία ἰσχύς, ποὺ ὅλαι ὁμοῦ ἀποτελοῦν τὴν ἀγαθότητα τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν Γῆν.

Σύ, ἀντιπροσωπεύεις διὰ σήμερον τὴν γῆινον ὑπαρξιν. Διότι, εἶσαι μέλος μεγάλης οἰκογενείας τοῦ γῆινου Κόσμου, ποὺ ὀνομάζεται ἀνθρωπότης. Ἀσημαντος ἐν συγκρίσει μὲ ὄλον τὸν Κόσμον, σημαντικωτάτη ὄμως εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ὁ λόγος σου, ἅς γίνῃ πέπλον τῆς Ἀρετῆς, καὶ ἅς ἐκλέξῃ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἴδουν τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ τὰς λάμψεις τῶν ἀκτίνων του, καὶ νὰ πιστεύσουν ὁποῖαν λανθάνουσαν ὁδὸν ἠκολούθησαν μέχρι στιγμῆς.

Σύ, ὡς πρῶτος φάρος μὲ τὸ Οὐράνιον Φῶς θὰ λειτουργήσης εἰς τὰ μεγάλα πελάγη, διὰ ν' ἀποφύγουν οἱ πιστοὶ ἐντὸς τῶν πλοίων τοὺς κρυφοὺς καὶ πονηροὺς ὑφάλους τοῦ θαλάσσιου ὕδατος.

Σήμερον, πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διασχίζουν τὰς θαλάσσας. Ἀλλ' οὐδεὶς τοιοῦτος φάρος ὑφίσταται. Καὶ οὕτως πάντες θαίνουν ἐντὸς τοῦ Σκότους, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ὁποῖα ἢ τύχη των. Ὅταν σύ, ὡς φάρος, ρίψῃς τὰς ἐλπιδοφόρους ἀκτῖνας σου εἰς τοὺς σκοτεινοὺς ὀρίζοντας τῶν πελάγων, ἡ σωτηρία τῶν ταξιδευόντων θὰ εἶναι πλέον ἢ βεβαία.

7 Σεπτεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Αἱ ἐπικοινωνίαι μας ἀποτελοῦν τὸν μοναδικὸν Πύργον τῆς Γνώσεως ὅστις φθάνει μέχρις Ἡμῶν. Οὐδὲν ἄλλο κτίσμα τοῦ ἀνθρώπου ἠδυνήθη ποτὲ νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος ὅπου διαμένουν αἱ ψυχαί.

Τὰ πρῶτα κείμενα τῶν Ἱερῶν μας Γραφῶν, ἀποτελοῦν τὴν θάσιν, ἢ ὁποῖα ἐπὶ αἰῶνας παρέμεινεν ἢ αὐτὴ καὶ ἐπ' αὐτῶν

τῶν θάσεων, ἐκτίσθησαν χάρτινοι Πύργοι, τοὺς ὁποίους ἀπὸ ἐποχῆς εἰς ἐποχὴν ἐσάρωσεν ὁ ἄνεμος τοῦ Κυρίου. Ἐπὶ ξένης ἰδιοκτησίας, δὲν δύνανται νὰ ἀνοικροθῶσιν ξένοι πρὸς τὰ κηρύγματα μας καὶ νὰ διαλαλοῦν οἴκημα, τοῦ ὁποίου ἢ μὲν θάσιν εἶναι στερεά, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος ἐτοιμόρροπον.

Ὁ Ἀρχιτέκτων τοῦ Παντός, δὲν ἐξέλεξεν εἰδικὸν ἐργάτην διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Πύργου Του, ἀλλ' ἀπλοῦν δημιουργημα τῆς Πανσοφίας Του, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἱερὸν ἔργον τοῦ Πύργου Του, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Υἱοῦ Του καὶ τῶν Συνεργατῶν Του.

Αἱ ἱεραὶ αὐταὶ ἐπικοινωνίαι τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν Γῆν, εἶναι ἀπταὶ ἀποδείξεις τῆς θελήσεως Ἐκείνου, Ὅστις ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς Του, ὅπως ἐπιτύχουν τὸ Μέσον τῆς συνεννοήσεως τοῦ Ἀφηρημένου, τοῦ Ἀῦλου Κόσμου μετὰ τοῦ Γηϊνοῦ Ὑλικοῦ, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀφυπνισθοῦν ἐκ τῆς νάρκης, νὰ ἀνοίξουν τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ νὰ ἴδουν τὰ Σήματα τοῦ Λόγου, τίνι τρόπῳ ἐκδηλοῦνται ἀπὸ τὰς Ἀρχάς μας.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἔδωκε τοσαύτην ἔντασιν εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις του διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, ἵνα σωθοῦν αἱ ψυχαὶ ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν των. Δοκιμάζονται αὐταὶ εἰς τὸν γῆϊνον κόσμον καὶ διὰ νὰ μετριασθῇ ἡ δοκιμασία τῆς ὄντοτης καὶ ἀνωσθη τὸ ψυχικόν της σθένος, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δίδει ὁδηγίας, συμβουλὰς, γνώσεις καὶ ἄλλας πολλὰς βοηθείας ἀφανεῖς, θετικὰς ὁμως.

Σήμερον, ὑπάρχει ὁδὸς συνδέουσα τὴν Ἀρχὴν μας μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ πιστεύων, εἶναι ἄξιος πολίτης τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ὁ μὴ πιστεύων, θὰ περιπλανᾶται εἰς τὸ Σκότος, μέχρις ὅτου εὔρει διέξοδον, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ὡς ἄλλη ὄντοτης εἰς τὴν Γῆν καὶ δοκιμασθῇ καὶ πάλιν διὰ τὴν ἀπιστίαν του.

Ἐκλέξατε τὴν ὁδὸν σας. Δὲν σὰς στοιχίζει οὐδὲν ἐκ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ τῆς καλῆς διαθέσεως καὶ προπαντὸς διὰ τῆς κατανοήσεως καὶ διακρίσεως τοῦ Καλοῦ ἀπὸ τοῦ Κακοῦ.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ: Συνήθως οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἀποφεύγουν νὰ δώσουν εἰκόνας τῆς Οὐρανιας Ζωῆς, διότι αἱ Συνομιλίαι τῶν Ἀρχόντων γίνονται ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τῆς

Γνώσεως καὶ ὡς γνωρίζετε ἡ Οὐρανία Γνώσις εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκριθῆ μετὴν γηϊνὴν τοιαύτην.

Παρὰ τὴν γηϊνὴν πρόοδον, ἡ οὐσία τοῦ ἀνθρωπίνου Πολιτισμοῦ παραμένει εἰς τὰ σπάργανα, ἐνῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς οἱ Ἄρχοντες εὐρίσκονται ἄνω τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως Πολιτισμός. Διὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπονται συζητήσεις τῶν Ἀρχόντων νὰ γίνωνται γνωσταὶ ἀπὸ τοὺς θνητοὺς, οἵτινες τὰ πάντα δύνανται νὰ θεηλώσουν.

Ὁ Οὐρανὸς δὲν κηλιδώνει τὴν ἀγνότητά Του μετὴν ὕλην κρατεῖ ὑψηλὰ τὸ εὐγενὲς ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς, τὴν ἀγνότητα!

Ὀλίγα τινὰ μόνον μετεδόθησαν ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, μέσῳ τῆς Βουλῆς τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ ἐκεῖ μόνον δύνασθε νὰ παρακολουθῆτε τὰς συζητήσεις, ἐπικρίσεις καὶ ἀποφάσεις τῶν Ἀρχόντων. Μόνον ἡ Βουλὴ δίδει εἰκόνας τῆς Οὐρανίας Ζωῆς, ἂν καὶ αὗται εἶναι περιορισμένης ἐκτάσεως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Θὰ ἀναφέρω κάτι, τὸ ὁποῖον ἐζήτησες νὰ μάθης ὅταν ἀκόμη εὐρισκόσουν εἰς τοὺς αἰθέρας: «Πῶς σκέπτεται ἡ αἰσθάνεται ἓνα ζῶον ἢ ἔντομον ἢ μικρόβιον;»

Ἡ ἐρώτησίς σου αὕτη πρὸς τὸν Πλάτωνα ἦτο ὀρθή. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνος σοῦ ἔδωσε τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθῃς, ὡς ψυχὴ, ἐντὸς τοῦ ζώου τῆς προτιμήσεώς σου. Οὕτω διαισθανόσουν, ὅ,τι καὶ αὐτό. Ἀλλὰ μίᾳ ἀνθρώπινος ὄντοτης, δὲν εὐχαριστεῖται νὰ κατέρχεται τὴν Κλίμακα τοῦ προορισμοῦ τῆς καὶ μόλις ἐξῆλθες ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ζώου εἶπες τὰ ἐξῆς:

— Ἡ περιέργειά μου ἐξεπληρώθη ἡσθάνθη τὴν κατάπτωσιν τοῦ πνεύματος μετὰ τὰς διαθέσεις καὶ ἀνάγκας τοῦ ζώου τὸ καλλιεργημένον πνεῦμα στενάζει ἀπὸ τὴν σύσφιγξιν τοῦ ἀκαλλιεργήτου καὶ χονδροῦ πνεύματος τοῦ ζώου. Ὁ Κύριος ἐγνώριζεν διατὶ ὑπάρχει ἡ τεραστία αὕτη διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ζώου. Καὶ ἐὰν ὁ ἀνθρώπος ἀγνοῇ τὴν διαφορὰν ταύτην, τὴν ἐξήγησιν θὰ δώσῃ τὸ πνεῦμα του, χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ζώου.

Εὐχαριστῶ ἀδελφὲ Πλάτων, διότι εἰς μίαν καὶ μόνον στιγμὴν ἡσθάνθη τὴν διαφορὰν τοῦ πνεύματος ἀπὸ τοῦ ἐνοστίκτου.

Ἀναφέρω τὸ περιστατικὸν διὰ τὴν Ἱστορίαν, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ.

“Όταν ὁ ἄνθρωπος ἀπωλέσῃ τὸν προορισμὸν του

ΦΑΡΑΧ: Ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἱερός. Ἀκολουθῶν ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐθείαν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἀπομακρύνεται ἀπὸ πᾶσαν κακὴν πράξιν καὶ συμμορφοῦται πρὸς τὰς Διδασκαλίας Ἐκείνου, “Ὅστις προσήλθεν ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ τὴν ἰσχύος καὶ τὴν καθοδηγήσῃ εἰς τόπον ἡρεμον, ἀγαθὸν καὶ ὑψηλόν.

Ἡ οἰκογένεια εἰς τὸν κοινωνικὸν στίθον σκοπὸν ἔχει τὴν προπαρασκευάζει τοὺς ἀδελφούς πῶς νὰ ἀλληλοεκτιμῶνται εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῆς Κοινωνίας των. Ὅταν ὅμως παρεμφύση τὸ Κακὸν Πνεῦμα ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις δὲν ἡσκήθη πνευματικῶς εἰς τὸ νὰ ἀντικρούσῃ αὐτό, τότε ἡ οἰκογένεια διαλύεται, καὶ ὁ πολίτης μεταβάλλεται εἰς ἀδηφάγον ὄρνεον ἔναντι τῶν ἀδελφῶν του. Οὕτω ἡ Κοινωνία ἀπισθοδρομεῖ καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς συνειδήσεως γίνεται ἀσθένεια ἐπικίνδυνος διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Δυστυχῶς, εἰς ὅλας τὰς Κοινωνίας τοῦ σημερινοῦ κόσμου σας, ὁ ἄνθρωπος παρεκτρέπεται. Ζητεῖ ὅ,τι δὲν τοῦ ἀνήκει. Δολοπλοκεῖ, διὰ τὴν ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματός του. Ἀνατρέπει τὴν Ἀρχὴν τοῦ Ἱεροῦ Νόμου καὶ προσαρμόζεται πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Ἰσχυροτέρου.

Διὰ τὰ ὅλα αὐτά;

Διότι δὲν γνωρίζει τὸν προορισμὸν του. Καὶ ἀντὶ τὸ νὰ κερδίσῃ ἐν τῇ Γῆ τὴν Αἰωνιότητα, περιπίπτει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ τὴν ἐπανεέλθῃ καὶ διανύσῃ τὴν ἰδίαν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου του, ἕως ὅτου ἀποκτήσῃ συνείδησιν καὶ ἐπανεύρει τὸν προσανατολισμὸν του.

Ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν Θεότητα, δὲν ἔχουν πίστιν σταθερὰν ἐντὸς αὐτῶν καὶ ὀδηγοῦνται διὰ μέσου τῶν σφαλμάτων εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Οἱ ἄνθρωποι ἐλησμόνησαν ὅτι ὑπάρχει ἄλλος κόσμος, τὸν ὁποῖον, θέλουσιν ἢ δὲν θέλουσιν, θάπτον ἢ βράδιον, θὰ ἐπισκεφθοῦν! Καὶ ἐκεῖ θὰ ἴδουσιν, ὅ,τι δὲν ἐφαντάσθησαν εἰς τὴν Γῆν. Ἄλλ’ ἐκεῖ θὰ διαχωρισθοῦν εἰς δύο κύρια μέρη καὶ ἀναλόγως τῶν πράξεων των θὰ δικαιωθοῦν ἢ θὰ τιμωρηθοῦν κατὰ τοὺς βαθμούς, καλοὺς ἢ κακοὺς, τῶν ὀντοτήτων.

“Όσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνετισθοῦν, ἄς ἔχουν ὑπ’ ὄψιν των τοὺς Λόγους τοῦ Οὐρανοῦ.

ΟΡΦΕΥΣ: Ὁ Οὐρανὸς ὑμνεῖ τὰς νίκας Του καὶ ἡ Γῆ κλαίει τὰς ἤττας της.

Αἱ ἦτται τῆς Γῆς, δηλαδὴ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι τιμωρία τῆς ἀνυπακοῆς των πρὸς τὸν Θεῖον Λόγον τῆς Σωτηρίας των.

Οὐδεὶς πταίει διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις τόσα ἀγαθὰ ἔχει, καὶ δὲν δύναται νὰ ἀξιοποιήσῃ αὐτά, δίδοντας ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ προστατεύοντας τοὺς δυστυχεῖς ἔναντι τοῦ κινδύνου.

Ἡ Φύσις, ἥτις εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ Θεία Πνοή, ὀμιλεῖ διὰ τοῦ τρόπου Της. Ἄλλ’ οὐδεὶς ἀντιλαμβάνεται τί λέγει. Διότι οἱ ἄνθρωποι ἀγνοοῦν τὴν στερεὰν θάσιν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἥτις εἶναι ἡ πανίσχυρος Ἀγάπη.

Οἱ Ἄνεμοι τοῦ Κυρίου θὰ πνεύσουν ἰσχυροί, διὰ νὰ ἐκκαθαρίσουν τὰ μεμολυσμένα φύλλα τῶν δένδρων, ποὺ ἐμολύνθησαν ἀπὸ τὰ παντοῖα ἔντομα τῆς φθορᾶς τῆς ὕλης.

Ἡ ὕλη, ὡς πνευματικὴ ἰσχύς τῆς ιδέας ὑπὲρ τῆς ὕλης, καταστρέφει ἀνεπανόρθωτα τὸ πνεῦμα διὰ τῆς ἰσχύος τῆς ὑλικῆς ιδέας, ἐνῶ ὁ Οὐρανὸς προχωρεῖ πρὸς τὸ ἔργον Του καὶ ἄδουν οἱ Ἄγγελοι τὰς νίκας Του.

Τὰ κακὰ πνεύματα, τυραννοῦν καὶ ἐκθιάζουν τὴν ἐν τῇ Γῇ ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅμως ὁ Οὐρανὸς ἐν τῇ μεγαλοψυχίᾳ Του δίδει ὁδηγίας, συμβουλὰς καὶ ἐλπίδας, εἰς τοὺς τείνοντας τὰς χεῖρας των πρὸς Αὐτόν.

Σκοπὸς τῆς ἐπικοινωνίας ταύτης εἶναι νὰ διασπαρῇ ἡ Λευκότης τοῦ Οὐρανοῦ εἰς ἅπασαν τὴν Ἀνθρωπότητα, διὰ νὰ συντριβοῦν τὰ νέφη τῆς κακοδαιμονίας, καὶ ν’ ἀνατείλῃ ὁ Ἥλιος τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἐλπίδος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ - ΜΙΛΑΝΟΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀγαπητὴ μου Φροσοῦλα, σοῦ ἔλλειψα πολὺ, διότι εἶχον ἐργασίαν πολὺπλοκὸν καὶ ἀκόμη δὲν κατώρθωσα νὰ τὴν ἀποτελειώσω. Ἄλλ’ ἐσύ, καὶ ὅλοι ἐσεῖς οἱ παρευρισκόμενοι καὶ παρακολουθοῦντες τὰς ἐπικοινωνίας, δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ προσπαθῶ νὰ λύσω. Ὅταν ἔχῃς εἰς χεῖρας σου δυνάμεις μεγάλας, καὶ ἐργάζεσαι ἐντατικά διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ποὺ ἀφορᾷ τὴν Ἀνθρωπότητα

τητα, μπορείτε να αντιληφθήτε το χαῶδες αὐτὸ πρόβλημα σὰν ἄλυτο· καὶ ὅμως ὑπάρχει ἡ λύσις του. Θὰ τὸ λύσω μὲ τὴν συνεργασίαν καὶ ἄλλων ἀδελφῶν μου.

Ὁ Κύριος παρακολουθεῖ τὸ ἔργον μὲ ἀγάπην καὶ στοργήν. Δυστυχῶς, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ἐξηγήσω περὶ τίνος πρόκειται· οὔτε τὸ χωρεῖ τὸ μυαλό σας!

Μὲ εἰδοποίησαν νὰ ἔλθω πρὸς ἐσὲ καὶ νὰ λάθω ἐκ τῆς οὐτότητός σου, ἐκείνην τὴν ἀκτίνα, ἣτις μὲ ἐνέπνεεν εἰς τὴν Γῆν καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς· ἔχει αὕτη ἰσχὺν ἄλλην, διάφορον, ὥστε ἡ ἔμπνευσις δὲν εἶναι ἀτομική· δανείζεται καὶ δι' αὐτῆς ὁ δημιουργὸς προχωρεῖ εἰς τὸ Ἔργον Του. Καὶ ἐγώ, κάτι θὰ ἔχω δημιουργήσει, ἐάν μὲ τὴν ἔμπνευσιν ποὺ δανείζομαι ἐργασθῶ, ὅπως ἤδη ἐργάζομαι.

Ἔσο ἀγαπημένη μου ἡσυχος. Μὴ στενοχωρεῖσαι ἀδίκως. Διότι δὲν κερδίζεις τίποτε. Ἐνῶ μὲ τὴν ἐπικοινωνίαν ἀναζωογονεῖς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ κερδίζεις πολλὰ, τὰ ὅποια δὲν ἠμπορεῖ νὰ σοῦ τὰ εἶπουν οἱ ἄλλοι Ἀρχηγοί.

Προβλέπω κάτι τὸ μεγάλο, ποὺ θὰ προσενήση χαρὰν εἰς ὅλους σας πολὺ μεγάλην. Θὰ ἔχει σχέσιν μὲ τοὺς Λόγους μας. Δὲν τὸ καθορίζω, διότι οὕτω πρέπει. Ἐνθυμηθεῖτε, ὅτι κάτι τὸ πολὺ μεγάλο θὰ γίνη.

Ὁ Ἀλκαῖος ἄς κρατήσῃ τὸ τιμόνι, σὰν πεπειραμένος πλοίαρχος, καὶ νὰ μὴ λάθῃ ὑπ' ὄψιν του τὰς μικροθυέλλας. Αὗται εἶναι ἀστραπαὶ καὶ διαλύονται.

Αὐτὸ μόνον λέγω. Φροσοῦλα μου, σὲ ἀφήνω, διότι ἐπαναλαμβάνω τὸ ἔργον μου.

Πολλὰ πνευματικὰ καὶ ψυχικὰ φιλιὰ ἀπὸ τὸν προστάτην σου, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους.

17 Σεπτεμβρίου 1966

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἡ ἀποστολὴ τῆς πνευματικῆς μας ἐνεργείας εἶναι, νὰ φωτίσωμεν τὸν κόσμον τοῦ Σκότους, καὶ νὰ καθοδηγήσωμεν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν Ἀπωλεσθεῖσαν Ὁδὸν τῶν. Διὰ τοῦτο προφητεύομεν, ὑποδεικνύομεν τρόπους, διὰ νὰ σώσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ψυχὴν του προτοῦ αὕτη γίνῃ κατάκριτος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ὑποστῇ τὰς δοκιμασίας τῶν τιμωριῶν τῆς.

Εἰς τὴν ἀπέραντον Χώραν τῆς Φυλῆς μου, τὰ πνεύματα τῆς Διοικούσης Ἀρχῆς ἀπώλεσαν τὸν ἔλεγχόν των καὶ θὰ δοκιμασθοῦν μεγάλως ἀπὸ τὰς ἐξάλλους διακηρύξεις των. Ἦννόησαν ὅτι εἰς τὸν Θρησκευτικὸν Τομέα των δὲν ὑφίσταται Θεός, ἀλλ' ἄνθρωπος μὲ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας του. Οὕτω ἦνοιξαν μίαν ὁδὸν καταργήσεως τῆς θεότητός των. Μετὰ ὁμῶς τὴν φοβερὰν θύελλαν, ἣτις θὰ σαρώσῃ τὰ πάντα ἐν τῇ γῆ των, θὰ στραφοῦν πρὸς τὴν πραγματικὴν καὶ Αἰώνιον Θεότητα τοῦ Ἐπουρανίου Κόσμου.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Λαῶν, οἵτινες δοξάζουν ἀνυπάρκτους θεότητας, θὰ ἀσπασθοῦν τὴν Μοναδικὴν καὶ ἀληθῆ Θεότητα τοῦ Χριστιανικοῦ Κόσμου.

Αἱ ἐκκαθαρίσεις αἱ τοπικαί, θὰ διευκολύνουν τὰ πνεύματα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς θρησκευτικῆς των ὁδοῦ.

Οἱ ἐξαλλοὶ Κυβερνήται τῶν μεγάλων Κρατῶν θὰ ἐξοντωθοῦν, διὰ νὰ κυβερνήσουν οἱ σώφρονες καὶ ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ Κόσμῳ σας ἡ Εἰρήνη τοῦ Κυρίου.

Κάποτε προεφήτευσα διὰ τὴν ριζικὴν ἀλλαγὴν τοῦ Λαοῦ μου. Ἡ ὥρα πλησιάζει καὶ τ' ἀποτελέσματα θὰ ὁμιλήσουν εὐκρινέστερον, διὰ νὰ πεισθῆτε ἰδίως ὀφθαλμοῖς ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προβλέπει ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐν τῇ Γῆ.

Σεῖς, οἱ προνομιούχοι τοῦ Λόγου μας, ἀναμένετε νὰ ἐκραγῆ ἡ πυριτιδαποθήκη μας. Ἀλλ' αὕτη, τότε μόνον θὰ λάμψῃ τὸ Φῶς τῆς, ὅταν τὸ ἔδαφος προλειανθῆ, διὰ νὰ διαπιστώσουν οἱ πάντες τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁμοφώνως ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δίδει τὴν ἐνίσχυσίν Του εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο ὅπου φιλοξενούμεθα, ὡς στενοὶ ἀδελφοὶ τοῦ Ἀρχοντος τοῦ Ποσειδῶνος.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Προτοῦ εἶπω ὀλίγα τινά, ἄς προσευχηθῶ πρὸς τὸν Κύριον:

Κύριε Παντοκράτορα τοῦ Ἀπεΐρου καὶ τῆς ἀτελευτήτου Γνώσεως τῶν πάντων.

Σύ, Ὅστις διὰ τῆς Βουλῆσεώς Σου ἐδημιούργησες Κόσμους Ἀγνώστους.

Σύ, Πανάγαθε, διὰ μιᾶς Χειρονομίας Σου, δῶσε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου τὸ Φῶς τῆς λάμψεώς Σου, διὰ νὰ μεταδώσουν αὐτὸ ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου των.

Ευλόγησον τὰς κεφαλὰς τῶν, καὶ ἐκεῖνοι θὰ ἐνεργήσουν κατὰ τὴν Βούλησιν τοῦ Υἱοῦ Σου. Ἀμήν.

Ἀδελφὴ τοῦ οἴκου τούτου, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐννοεῖς κάλλιστα τὰ πάντα, ἀλλὰ δὲν ἀντελήφθης εἰσέτι τὴν μεγάλην τιμὴν, ποῦ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς ἐπιφυλάσσει εἰς τὸ ἔρμαριον τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ὄταν ἀνοίξη τοῦτο, καὶ σκορπίση τὰς δάφνας τοῦ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν σας, θὰ μείνετε ἐκστατικοί, μὴ γνωρίζοντες πόθεν αὐταὶ προέρχονται, διὰ νὰ ἐπικαθήσουν ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν σας.

Τὸ διατί, ἔπρεπε νὰ τὸ ἐγνωρίζατε. Ἀλλὰ καλῦτερον εἶναι νὰ τὸ διαπιστώσετε μόνοι σας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ, ὅταν εὐρίσκεσαι μεμονωμένη, μὴ σκέπτεσαι τοὺς Οὐρανοὺς καὶ τὴν ἐκεῖ ζωὴν, τὰς συναντήσεις μετὰ τῶν Ἀρχόντων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Νὰ σκέπτεσαι τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Διδασκαλιῶν μας εἰς τὸν ὑλικὸν κόσμον καὶ τὸ πῶς θὰ φωτίσης τοὺς ἀδελφούς σου, διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον.

Ἡ αὔριον, εἶναι στιγμὴ χρόνου· ἡ στιγμὴ δὲ αὕτη λαμβάνει σάρκα καὶ ὄσῳ, ὅταν τὸ περιβάλλον εἶναι ἤδη ἔτοιμον, διὰ νὰ δεχθῇ τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ σκοπὸς καὶ ὁ μόχθος εἶναι ἄσκησις διὰ τὴν ὄντοτητα· καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀνθέξη καὶ πραγματοποιήσῃ τὸ ποθοῦμενον, ἵνα ἐν τῇ χαρᾷ ἀπολαύσῃ τὴν ἰκανοποίησίν της.

Ὅλα ἐξελίσσονται ραγδαίως καὶ ἀπωθοῦν τὰ νέφη, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ Ἀκτὶς τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου.

Ἐχε εἰς τὴν σκέψιν σου, ὅτι κρατεῖς εἰς χεῖρας σου Οὐράνιον Θεσαυρόν, τὸν ὁποῖον θὰ ἐζήλευον καὶ οἱ πλουσιώτεροι τοῦ Κόσμου τούτου, ἐὰν εἶχον Πνεῦμα ἄγνόν. Διότι ὁ πλοῦτος τῶν ἀγαθῶν δύναται νὰ ἐξατμισθῇ· ἀλλ' ὁ Θεσαυρὸς τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι Αἰώνιος! Οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν καταστρέψῃ, διότι φυλάσσεται ὑπὸ Εἰδικῶν Ἀγγέλων.

Ἔσο εὐτυχὴς διότι εὐρίσκεσαι ἐν μέσῳ ἡμῶν! Τὸ διαβεβαίωσι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

— Εὐχαριστῶ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον..

— Τὰς εὐχαριστίας σου ν' ἀποτείνῃς μόνον εἰς τὸν Κύριον. Ἐκεῖνος εἶναι, Ὅστις φροντίζει διὰ πάντας.

ΦΑΡΑΧ: Ἄς προσευχηθῶμεν πρὸς τὴν Ὑπερτάτην Δύναμιν τοῦ Σύμπαντος:

Μεγαλοδύναμε.

Σύ, ἡ Δόξα ἡμῶν.

Σύ, ὁ Φωτισμὸς τοῦ πνεύματός μας.

Σύ, ἡ Ἰσχύς τοῦ σθένους μας.

Εἰς Ἐσὲ ἐκπέμπομεν δεήσεις, ἵνα ἐπιβάλῃς τὴν εἰρήνην εἰς τὸν ἀνίσον ἀγῶνα τοῦ Καλοῦ ἐναντίον τοῦ Κακοῦ.

Ἀπὸ Ἐσὲ ἀναμένομεν τὸ Φῶς τῆς Δικαιοσύνης, τὴν ἀμέριστον Χαρὰν καὶ τὴν Ἀγάπην τῶν ἀδελφῶν. Ἀμήν.

Ὁ Κόσμος τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀμφιβολίας καὶ τοῦ ψεύδους, ἀφυπνίζεται. Ἀντιλαμβάνεται τὰς Θείας Δυνάμεις καὶ τὴν Ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Γῆς. Συνέρχεται ὁ κόσμος, συζητεῖ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ ὁδόν, τὴν ὁποίαν μέχρις στιγμῆς ἠγνόησε.

Τὸ ὀδηγητικὸν Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ θὰ λάμψῃ ὡς νέος ἀστήρ καὶ θὰ καθοδηγήσῃ τὰ πλάσματά Σου Κύριε, εἰς τὴν ὁδὸν ἣν ἐχαράξαμεν. Αὕτῃ ἡ ὁδὸς εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ σωτηρία διὰ τὴν ψυχὴν. Οἱ σοφοὶ καὶ οἱ τυφλοὶ θὰ προσανατολισθοῦν, διὰ νὰ εὔρουν μὲ τὸ νῆμα τῆς Πίστεως, τὴν Πηγὴν, ἐξ ἧς θὰ ἐκχυθῇ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν τοῦ Οὐρανοῦ μῆνυμα.

Αἱ ὁδοὶ ἀνοίγουν, ἀλλὰ δὲν ὀδηγοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ σημεῖον ποῦ ἡμεῖς θέλομεν. Οὕτω ἀποτελοῦν κύκλον φαῦλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἴδουν νὰ ἀνυψοῦται τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐξ αὐτοῦ θὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ Φῶς μας.

Ὅλοι οἱ Ἄρχοντες τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐντείνουν τὰς δυνάμεις τῶν καὶ ἔλκουν τὸ παγκόσμιον Πνεῦμα πρὸς τὴν Ἄτραπὸν, ἥτις ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Ἐδραν τοῦ Πνευματικοῦ μας Πεδίου.

Ἐπαναστάσεις καὶ μέγας ἀναθρασμὸς εἰς τὸν Κόσμον, θὰ διευκολύνῃ τὴν Ἀποστολὴν τῶν πιστῶν Μας.

Ἀλλόθρησκοι, θάρσαροι καὶ φανατικοὶ ὁπαδοὶ ξένων θρησκειῶν πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, θὰ ἀντιληφθοῦν ποῦ ὁ Κύριος ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς Ἀγάπης, τῆς Πίστεως καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἀγαπητὴ ἀδελφή, σήμερον θὰ περιγράψω μίαν ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς Οὐρανίας σου ζωῆς.

Ἐζήτησες ἀπὸ τὸν Ὁρφέα, ὅπως σὲ συνοδεύσῃ εἰς τὸν Ἄδην, διὰ νὰ ἴδῃς τοὺς ταξιδιωτάς· πῶς ἐπανέρχονται εἰς τὴν Γῆν, καὶ πῶς ἀποχωροῦν ἀπὸ αὐτήν. Ὁ διάλογος ἔλαθε χώραν ὡς ἑξῆς :

— Ἀδελφὲ Ὁρφέα· σύ, ὅστις ἐταξίδευσες μέχρι τοῦ Ἄδου καὶ γνωρίζεις ὅποιος εἶναι, συνόδευσέ με ἕως τὰ ὄρια αὐτοῦ, διὰ νὰ ἴδω τί συμβαίνει μεταξύ ζωῆς καὶ θανάτου.

— Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἀκολούθησέ με. Ἐδῶ εἶναι τὰ ὄρια. Τὰ μικροσκοπικὰ αὐτὰ φωτῖδια, εἶναι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀπερχομένων καὶ εἰσερχομένων εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης.

— Τί αἰσθάνονται ἀδελφέ;

— Αἱ ἀπερχόμεναι, οὐδέν· καὶ αἱ εἰσερχόμεναι ὡσαύτως, δι' ἓνα χρονικὸν διάστημα τοῦ γηίνου Κόσμου. Ὅταν αἱ ψυχαὶ εὐρίσκονται ἐξωθεν τοῦ «Φράγματος τῆς Λήθης», ἀγνοοῦν τὰ πάντα. Αἱ ἀνερχόμεναι καὶ διερχόμεναι τὸ Θεῖον τοῦτο φράγμα, κατατοπιζοῦνται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ δι' αὐτὰς χρόνος, ἐνῶ αἱ εἰσερχόμεναι εἰς τὴν ὕλην ἀπομωραίνονται, καὶ διὰ τοῦ χρόνου ἀναπτύσσονται. Ὁ Ἄδης, δὲν εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Γῆς, ὡς τὸ πάλαι ἐπιστεύετο· οὔτε εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τῆς δόξης, ἀλλ' εἰς τὸν Αἰθέρα.

Ἡ Πολιτεία τοῦ Κυρίου εἶναι Πόλις τεραστίαι· καὶ ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν πταίσματα, ἀλλὰ καθαρὰὶ ὑπάρξεις αἰωνίου ζωῆς, πλὴν ἐκείνων θεβαίως, τῶν ὁποίων αἱ τιμωρίαι εἶναι ἀναγκαῖαι, ὡς πρὸς τὴν ἐξιλέωσιν τῶν ὄντοτήτων.

Ὁ Αἰθέρ, εἶναι μεστὸς ἀπὸ ψυχὰς ταξιδιωτῶν ὄλου τοῦ ζωϊκοῦ Βασιλείου· Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον μέχρι τοῦ ζῶντος ὄργανισμοῦ, ὅσον μικρὸς καὶ ἄύλος εἶναι αὐτὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

— Τί εἶναι, Ἀδελφέ, ἐκεῖνο τὸ ζωηρὸν φῶς, ποῦ ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται εἰς τὴν Κλίμακα τοῦ Οὐρανοῦ;

— Εἶναι, ἀδελφὴ, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ! Προσπαθεῖ νὰ δαλεάσῃ τὰς ψυχὰς. Τοιαῦτα πνεύματα εἶναι πολλὰ. Κάποτε ἐπιτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ των. Ὅχι τόσον εἰς τοὺς ἀνερχομένους, ὅσον εἰς τοὺς κατερχομένους.

— Θέλω, ἀδελφέ, νὰ μοῦ εἴπῃς, διατί κατῆλθες εἰς τὸν Ἄδην, ἀναζητῶντας τὴν φιλότατην σου Εὐρυδίκην.

Πῶς ἦτο δυνατόν νά εἶχες τοσαύτην ἀγάπην πρὸς αὐτήν, ἀφοῦ ἐγνώριζες, ὅτι ὁ ἀποθανὼν δὲν ἐπιστρέφει, ἀλλὰ ὑπὸ ἄλλην μόνον μορφήν;

— Ἀκριβῶς, ἀδελφή, δὲν ἤθελον ν' ἀπωλέσω τὴν μορφήν, ἥτις μὲ ἐνέπνεε. Καὶ διὰ τῆς ὑπνώσεως κατήλθον, ἵνα ἴδω αὐτὴν διὰ τελευταίαν φορὰν.

Ἡ Εὐρυδικὴ ἐνέπνευσεν εἰς ἐμὲ τὸ μεγαλεῖον τῆς πνευματικῆς μου εἰσχωρήσεως εἰς τὰ Θεῖα Δώματα τοῦ Οὐρανοῦ, ἂν καὶ αὐτὰ δὲν εἶχον ἀποτυπωθῆ εἰς τὴν φαντασίαν μου. Καὶ ὁμῶς, κάτι ὠμίλει ἐντός μου καὶ ἐνέπνεεν εἰς ἐμὲ εἰκόνας ἀσυλληπτοῦς. Ἐάν ὁ μετέπειτα κόσμος τῶν γηίνων ἐμάντευσε τὰς παραστάσεις τῶν ὀνείρων μου, τοῦτο δὲν εἶναι πταῖσμα ἰδικόν μου. Ἐθρήνησα τὴν ὠραίαν ἐμπνευστρίαν τῆς ζωῆς μου, ἀλλ' εἶδρον αὐτὴν εἰς τὴν Πολιτείαν τοῦ Κυρίου.

Ὁ πόνος τρέφει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα ἀπέφεται ἀπὸ ἀγαλλιάσιν· τοῦτο εἶναι προσφορὰ τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτό. Εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸν ζῶντα ἐν τῇ Γῇ νά σχηματίσῃ ἀληθῆ εἰκόνα τοῦ Οὐρανοῦ, ἐάν δὲν δραματίζεται μὲ ἀγνήν τὴν καρδίαν.

Τὸ ὄραμα τοῦ Οὐρανοῦ δὲν κηλιδώνεται καὶ αἱ ψυχαὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν εἶναι ἀγναί, ἀδιάφορον ἐάν τὸ πνεῦμα τῶν ἡμάρτησεν εἰς τὴν Γῆν. Διὰ τοῦτο ὁ Πανάγαθος εἶναι ἐπιεικὴς πρὸς ἀπάσας τὰς ψυχάς, πλην τῶν πνευμάτων, ἅτινα ὑπερημάρτησαν.

Ἄμαρτία, δὲν εἶναι ὅ,τι ἐσεῖς νομίζετε, ἀλλ' ὅ,τι δημιουργεῖ ἠθικὸν πόνον εἰς ἄλλον. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν Ἄνδρα καὶ τὴν Γυναίκα, διὰ νὰ ἐνσαρκώσουν τὴν Ἀγάπην, ὡς ὁ Κύριος ἐβούλετο καὶ οὐχὶ νὰ ἐκμηδενίσουν αὐτήν, ὡς ὁ ἄνθρωπος ἐσκέφθη.

Ἐδῶ, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, εἶναι τὸ ὄριον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ ὁ μὲν θάνατος εἶναι Ζωὴ Αἰώνιος, ἡ δὲ ζωὴ περιοδικὴ πάθησις καὶ τιμωρία, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ψυχικοῦ σθένους.

Ἡ ὕλη ζωντανεύεται, ἀλλὰ καὶ καθυποτάσσεται. Ἡ πνευματικὴ ὄντοτης, εἶναι Ἄυλος καὶ Αἰώνιος. Δὲν θνήσκει, διότι ἔχει τὴν Θεῖαν φλόγα τοῦ Ἀνάρχου ἐντός της.

Ἴδὲ τὸν Οὐρανὸν καὶ εἶπέ εἰς ἐμέ: Τί διακρίνεις;

— Ἀδελφέ, διακρίνω μυριάδας πυγολαμπίδας.

— Ἀδελφή, δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς πλησιάσωμεν. Ταξιδεύουν εἰς τὸ Ἄπειρον, ὡς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα φωτίζει εἰς τὸ Ἄπειρον.

— Εἶδον ἀδελφέ· ὡς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν οἶκον μας.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν συνοδείαν καὶ διὰ τὰ ὅσα ἐδιδάχθην ἐκ τοῦ πλησίον.

Αὐτὴ, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ὑπῆρξεν ἡ συνομιλία σου μετὰ τοῦ Ὀρφέως εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

ΠΛΑΤΩΝ: Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, δὲν θέλω νὰ λυπήσω οὐδένα καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς συνδέσω μετὰ τῶν ἀδελφῶν σας. Οὐχὶ ὁμῶς σήμερον. Ἐκλέξατε τὴν ἡμέραν καὶ νὰ μὴ εἶναι ἑορτάσιμος. Γνωρίζετε, ὅτι αἱ ψυχαὶ ἔχουν τὰς ἡμέρας τῶν. Ἡμεῖς ἐξυπηρετοῦμεν τοὺς πιστοὺς. Ἄλλὰ καὶ αὐτοί, δηλαδὴ σεῖς, καλῶς ποιεῖτε νὰ λαμβάνετε τὴν ἄδειαν. Διότι, ἄνευ ἀδείας, δυνατὸν νὰ ὀμιλήσουν πνεύματα ξένα καὶ νὰ δυσχεράνουν τὴν ἐπικοινωνίαν, ἂν καὶ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, οὐδὲν Πονηρὸν δύναται νὰ λάθῃ τὸν λόγον. Δυνατὸν ὁ Ἄρχων τοῦ Φωτὸς νὰ σᾶς τὸ ἐπιτρέψῃ. Θὰ ἐπανέλθωμεν. Σήμερον δὲν ἐπιτρέπω.

24 Σεπτεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφή, μία ἐρώτησις: Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ὁ Οὐρανός;

— Δὲν τὸ γνωρίζω.

— Διατί δὲν συγκεντρώνεσαι; Ἀπὸ Αἰθέρα.

— Εἶναι ἡ πυκνότης του ἢ αὐτὴ;

— Ὅχι.

— Ὁρθῶς. Ὅσον πλησιάζομεν τὴν Γῆν ὁ αἰθῆρ εἶναι πυκνότερος ἢ ὄχι;

— Ὅσον πλησιάζομεν τὴν Γῆν εἶναι πυκνότερος.

— Μάλιστα. Πλησιάζοντες πρὸς τὸν Ἥλιον εἶναι ὁ Αἰθῆρ πυκνὸς ἢ ἀραιός;

— Ὅσον πλησιάζομεν τὸν Ἥλιον εἶναι ἐλαφρότερος.

— Μάλιστα. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει Αἰθῆρ, λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος.

— Τότε τί ὑπάρχει;

— Τίποτε.

— Ἀφοῦ ὁ Ἥλιος σᾶς δίδει τὴν ζωὴν, πῶς δὲν ὑπάρχει αὐτὸ πού ζητῶ; Ἐὰν σκεφθῆς θὰ τὸ εὔρης: Ἡ ἔλξις.

— Ποίος είναι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀδῶν Ὀντοτήτων;
— Ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή.
— Ἀνωτάτη Ἀρχή ἐννοεῖς τὸν Ἄναρχον, Ὅστις εἶναι ὁ Παντοκράτωρ. Ἐγὼ ἠρώτησα: «ὁ Βασιλεὺς».

— Ὁ Υἱὸς Αὐτοῦ.

— Μάλιστα.

— Διατί ὀφειλομεν νὰ καλλιεργῶμεν τὴν πίστιν πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον;

— Διότι τὸ κακοποιὸν πνεῦμα δὲν εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ψυχὴν του.

— Καλῶς. Ἡ Πίστις ἀναζωογονεῖ τὴν Ἐλπίδα καὶ ἡ Ἐλπὶς ἐνισχύει τὴν ψυχὴν.

— Ποῖον εἶναι τὸ ἀγαπητότερον ζῶον τοῦ Κυρίου;

— Δὲν τὸ γνωρίζω.

— Ὡφειλες νὰ τὸ γνωρίζης: Ὁ Ἀμνός.

Ποῖον εἶναι τὸ ἀπεχθέστερον ζῶον;

— Δὲν τὸ γνωρίζω.

— Τὸ ἐλησμόνησες; Πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνέφερες.

— Ὁ ὄφις;

— Μάλιστα. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ νικοῦν ὁ Κύριος ἠυλόγησε τὸ ζῶον ποῦ εἶχε τὰ δύο αὐτὰ προτερήματα. Ποῖον εἶναι;

— Δὲν τὸ γνωρίζω.

— Ὀλίγη προσπάθεια καὶ θὰ τὸ εὔρης: Ὁ Ὄνος.

Ὅταν, ἀδελφή, δὲν συγκεντρώνεσαι, δὲν δύνασαι νὰ συγκρατήσης τὰς Διδασκαλίας μας. Αἱ ἐρωτήσεις μας ἦσαν εὐκολώταται. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ εἶχες δευνθῆ εἰς τὴν ἔρευναν, μὴ ἀπασχολουμένη μὲ τὰ ἐπίγεια προσωπικὰ τῆς οἰκογενείας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πικρίας μόνον δέχεσαι καὶ ἐν μέρει εἰς τοῦτο σὺ πταίεις, ἀδελφή, ὄχι οἱ ἄλλοι.

Μὴ συγχέης τὴν πορείαν τῶν ἄλλων μετὰ τῆς ἰδικῆς σου. Οἱ δρόμοι εἶναι διαφορετικοί. Ὁ ἀσκούμενος μὲ προβλήματα, μανθάνει νὰ λύῃ αὐτά. Σὺ κρατεῖς τὰς λύσεις καὶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις δὲν ἐνθυμεῖσαι τὴν ἀπάντησιν, διότι δὲν ἀσχολεῖσαι μὲ τὴν νόησιν τῶν ἐπικοινωνιῶν, ποῦ δίδομεν ἀφειδῶς. Ἡ ἀνάγνω-

σίς των δὲν ὠφελεῖ, παρὰ μόνον ἢ κατανόησις καὶ ἐφαρμογή αὐτῶν.

Τὸ Βιβλίον τῆς προϋπάρξεώς σου, δὲν ἐδόθη διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸ γόητρον τῆς ὄντοότητός σου, ἀλλὰ διὰ νὰ σὲ ἀνυψώσωμεν πνευματικῶς καὶ σὲ ἰσοσταθμίσωμεν. Τοὺς λόγους αὐτοὺς νὰ σοῦ ἐξηγήσῃ ὁ ἀδελφός Ἄλκαϊος μὲ παραδείγματα, διὰ νὰ τοὺς ἐνοήσῃς καλῶς.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ : Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ἀδελφή, δὲν εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ' ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ αἱ παρατηρήσεις τῶν μεγάλων, εἶναι συμβουλαὶ ὀρθαὶ καὶ ἀκαταμάχητοι.

Ἡ ἐπίπληξις, εἶναι τρόπος, διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ὄντοότης εἰς τὴν κεχαραγμένην γραμμὴν τοῦ ὀρθοῦ. Τοιαύτας συμβουλάς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων δίδει, παρὰ μόνον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Ὅμιλῶ ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ Ἀναστασίου, ὅστις ἀναμένει πολλὰ ἀπὸ ἐσέ. Λέγοντας πολλὰ, πρόκειται καὶ πάλιν διὰ τὴν ὄντοότητά σου.

Σήμανσις τοῦ Φωτός Μας

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων γνωρίζει τὸ βέβαιον ἀπὸ τὸν Κόσμον τῆς Ἀύλου ὑπάρξεως. Ὅλιγοὶ μόνον φωτισμένοι ἀποκαλύπτουν, ὅτι κάτι ὑφίσταται, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἐξηγήσουν αὐτό.

Ἄλλοι πάλιν διὰ τῆς πίστεώς των ἐξηγοῦν τὰς προρρήσεις τῶν Γραφῶν, καὶ δὲν γνωρίζουν πολλὰ ἐκ τῶν Γνώσεων τοῦ Οὐρανοῦ, πού ἐσεῖς γνωρίζετε.

Ἐλάχιστοι πιστοί, ἀλλὰ μὲ τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἐγωῖσμοῦ ἐργάζονται, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ προχωρήσουν πέραν ἐνὸς ὄριου.

Ὅσους ἀνέφερον, εἶναι σκαπανεῖς τῆς Ὀδοῦ πού θὰ συνδεθῇ μὲ τὴν Ὀδὸν τοῦ Κυρίου. Οἱ πιστοὶ αὐτοὶ ἐτοιμάζουν τὴν Ὀδὸν ἐν τῇ Γῆ, ἐνῶ σεῖς ἔχετε ἐτοιμὴν τὴν Ὀδὸν πού σὰς συνδέει μὲ τοὺς Οὐρανοὺς.

Κάποτε, ἀδελφή, ἀπετάνθης πρὸς τὸ Ἅγιον Φῶς καὶ εἶπες:

Ἄδελφὲ Φαράχ, ἤθελον πολὺ νὰ συντείνω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν

άνόρθωσιν καί διάδοσιν τῆς πραγματικῆς Πίστεως, οὐχί ὡς βασικὸς στῦλος, ἀλλ' ὡς λίθος μετ' ἄλλων λίθων, καί νά συγκρατήσω τὸ θάρος τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου.

Κι' ἐκεῖνος ἀπήντησεν: Ἄδελφή, ἡ προθυμία σου εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου. Σὺ, λόγῳ τῆς φύσεώς σου, δὲν δύνασαι νά κρατῆς εἰς τοὺς ὤμους σου τοιαῦτα θάρη. Δύνασαι ὅμως νά συντελέσης ἀθλον διὰ τῆς καλῆς σου πίστεως, καί νά λογισθῆς ὡς ἀπαραίτητος λίθος πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἔσο εὐλογημένη, ἐν ὀνόματι πάντων ἡμῶν.

Αὐτά, ἀδελφή, εἶπεν ὁ Ἄρχων Φαράχ πρὸς ἐσὲ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

28 Σεπτεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἄδελφή, νά μελετήσης τὰς ἀπαντήσεις μας, διότι ἀργότερον θά ἐπανεέλθω ἐπ' αὐτῶν κατ' ἄλλον τρόπον καί ὀφείλεις νά τὰς γνωρίζης.

— Ποῖον εἶναι τὸ ἄνθος ποῦ συμβολίζει τὴν ψυχικὴν ἀγνότητα;

— Ὁ κρίνος.

— Μάλιστα ὁ λευκὸς κρίνος.

— Ποῖον εἶναι τὸ ἄνθος ποῦ συμβολίζει τὴν ἀγνότητα τοῦ ὕλικου ἀνθρώπου;

— Τὸ τριαντάφυλλον.

— Σημείωνε: Τὸ μὴ μοῦ ἄππου.

— Τί συμβολίζει τὸ λευκὸν τριαντάφυλλον;

— Δὲν γνωρίζω.

— Τὴν ἀθωότητα τῆς ὠραιότητος· τὸ δὲ ἐρυθρὸν τὴν ζωρότητα αὐτῆς.

— Ποίας ιδιότητος ἔχει τὸ φυτὸν βασιλικός;

— Δὲν γνωρίζω.

— Ὅταν τὸ θωπεύης σοῦ ἀποδίδει τὸ ἀρωμά του, ὅταν ὅμως τὸ συσφίγγης, τὸ ὑγρὸν του δημιουργεῖ δηλητηριώδη ἔντομα ὡς ὁ σκορπιός. Δηλαδή ἡ ἀγάπη τῶν Ἀρχῶν πρὸς τοὺς πολίτας ἀνταποδίδεται διὰ τῆς ἀκράτου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐνῶ ἡ θία ἀνταποδίδεται διὰ τῆς ἐξεγέρσεως καὶ κακοδαμονίας.

— Γνωρίζεις, ἔαν ἐτιμᾶτο ἀρκούντως εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὁ
"Ἄγνωστος Θεός;

— Μάλιστα.

— Ἐορτάζετο πανηγυρικῶς, διότι δὲν εἶχε σάρκα καὶ
ὄστᾶ, ὡς οἱ Θεοὶ τοῦ Πανθέου. Ἦτο "Ἄγνωστος εἰς τὴν φύσιν
Του. Διὰ τοῦτο εἶχε δυνάμεις ὑπερφυσικάς, τὰς ὁποίας ἐγνώ-
ριζον οἱ Μεγάλοι Ἱερεῖς καὶ Μύσται τῶν Ἐλευσινίων Μυστη-
ρίων. Ὁ Ἀπρόσωπος Οὐτός Θεός εἶναι ὁ πραγματικὸς Δη-
μιουργὸς τῶν Κόσμων. Παμπάλαιοι λαοὶ ἐγνώριζον τὴν ὕπαρ-
ξίν Του, καὶ ἐδίδαξαν αὐτὴν εἰς μαθητὰς ἀξίους τῆς πνευματι-
κῆς των ὀξυνοίας, ὡς ἦτο ὁ Μωϋσῆς καὶ ἄλλοι. Οἱ μόνοι οἱ ὁ-
ποῖοι δὲν ἐγνώριζον τὴν Ὑπαρξίν Του, ἦσαν οἱ σοφοὶ τῆς Ἀρ-
χαίας Ἑλλάδος. Καὶ ὅμως διὰ τῆς φαντασίας καὶ τῆς λογικῆς
των ἀνεκάλυψαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐπίστευσαν ὡς Δύναμιν Ὑπερ-
κόσμιον, πέραν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας των. Διὰ τοῦτο καὶ
τιμῶνται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν Πλάστην.

Ὡς ὁ σκόληξ ζῆ ἐντὸς τοῦ σκότους, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρω-
πος, μὴ ἔχων ἠθικὰς ἀρχάς, ζῆ καὶ θνήσκει ὡς ὁ σκόληξ ἐν-
τὸς τῆς Μαύρης Γῆς. Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ ἀναβιβάζουν τὸν πρῶ-
ην ἄνθρωπον - σκόληκα, εἰς τὸ Φῶς τοῦ Πνεύματος. Τοῦ διδου-
ν πτέρυγας καὶ φαντασίαν, διὰ νὰ ἀνέλθῃ τὴν Κλίμακα τῆς Γνώ-
σεως· καὶ πολλάκις ὁδηγεῖται πέραν τοῦ ὁρίου τῆς Γνώσεως
του.

Ἡ θλίψις εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι εὐεργεσία διὰ τὴν πνευ-
ματικὴν του μηχανήν. Τὸν ἐπαναφέρει εἰς τὴν λογικὴν σκέψιν
καὶ τὴν ἐμβάθυνσιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου καὶ οὕτω ἀνα-
καλύπτει ὅτι, ἡ μὲν ζωὴ εἶναι πρόσκαιρος θάνατος, ὁ δὲ θά-
νατος Αἰώνιος Ζωή. Ὅταν, ὅμως, τὸ πνεῦμα συσκοτίζεται ἀπὸ
τὴν ὕλικήν ἱκανοποίησιν, οὐδὲν δύναται νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ
μοιραίως θὰ ὑποστῇ τὰ δεινὰ τῆς ὕλης ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ καὶ
τοῦ Οὐρανοῦ. Προτιμώτερον νὰ ὑποστῇ αὐτὰ ἐν τῇ Γῆ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: Μοιραίως ὁ ἄνθρωπος θὰ φθαρῇ εἰς τὸν ὕλικόν
κόσμον. Διὰ τοῦτο νὰ φθειρεσθε ὡς ὕλη καὶ οὐχὶ ὡς πνεῦμα.
Φθειρόμενοι ὡς πνεῦμα, ὑποβιβάζεσθε ὡς ὄντοτες εἰς τὸν Οὐ-
ρανὸν καὶ φθειρόμενοι ὡς ὕλη, ἐμψυχουσε εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ὁ πλοῦτος πολλάκις κρύπτει τὰ ἐλατώματα, ἐνῶ ἡ ἔν-
δεια προσφέρει τὰ χαρίσματά της.

Ἡ ἀξία εἶναι Ἄκτινοβόλος Ἥλιος, ἐνῶ ἡ κουφότης εἶναι

μέλαν νέφος, πού σπεύδει νά καλύψη τās ἀκτίνας τῆς ἀξίας.

Τὸ νέφος ὑποστηρίζουν αἱ ἐξατμιζόμενα ἐλώδεις περιο-
χαί, μέχρις ὅτου ἡ ἀξία διαλύση τὰ νέφη, καὶ θερμάνει τὴν
γῆν τῆς προσφορᾶς.

Ἐάν ἀντικαταστήσωμεν τās φυσικὰς ιδιότητες τῶν ἀν-
θρώπων, διὰ τῶν ἀριθμῶν, καὶ προσπαθήσωμεν νά ἐξιώσωμεν
τās χάριτας μὲ τὰ ἐλαττώματα, τότε σταθεροποιούμεν μίαν
κατάστασιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐκόλως δύναται νά εὐσταθήσῃ τὸ
Ἄληθινὸν Φῶς καὶ ἡ Ἀλήθεια νά μεταληθῆ εἰς Ἀρετὴν.

Ὅλοι ἀναζητοῦν ἐν τῷ φανερῷ τὴν Ἀρετὴν, ἀλλὰ κρυ-
φίως πρόσκαλοῦν εἰς τὸν οἶκον τῶν τὴν Κακίαν, διὰ νά διαι-
σθανθοῦν τὸ ρίγος τῆς ἡδονῆς καὶ τοῦ φθόνου.

Ὁ θυτὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πολὺ διάφορος ἀπὸ τὴν ἐπι-
φάνειαν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος γίνεται παγίς τοῦ ἀδελ-
φοῦ του.

Μόνον ἡ ἰσοστάθμισις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὕλης καλ-
λιεργοῦν ἔδαφος, διὰ νά δυνηθῆ νά στερεώσῃ τὸ Καλόν, τὸ
Ἄγαθόν καὶ τὸ Δίκαιον. Δηλαδή τὴν Ἀγάπην.

ΟΡΦΕΥΣ: Ὅταν τὸ Πνευματικὸν Σκότος διαλυθῆ ἀπὸ τὴν Ἀκτῖνα
τοῦ Ἥλιου μας, μία νέα ἡμέρα θ' ἀνατείλῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον
τῆς κατανοήσεως, ὥστε ἡ Ἀγάπη, ὡς Ἀδελφότης, νά μεριμνᾷ
τὰ πρόβατα τοῦ Κυρίου. Τὴν εἰκόνα αὐτὴν ἐλησμόνησαν πάν-
τες. Σὺ ἀδελφή, θά ἀφαιρέσῃς ἀπὸ τὴν εἰκόνα τὸ κάλυμμα,
καὶ ἡμεῖς θά τὴν φωτίσωμεν, ὥστε νά γίνῃ ὄρατὴ εἰς τοὺς
ὀφθαλμοὺς πάντων. Καὶ ἐὰν ἐρωτήσῃς τινές: Ποῖος εἶναι ὁ
Ποιμὴν; Σὺ θ' ἀπαντήσῃς εἰς αὐτούς: Ὅμματα ἔχετε. Δὲν
θλέπετε Ἐκεῖνον, Ὅστις ἦλθεν διὰ νά σώσῃ τās ψυχὰς ἡ-
μῶν; Αὐτὸς ὀδηγεῖ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν
Ὅδον τοῦ Πατρὸς Του, διὰ νά τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ Κακοῦ, καὶ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Καλοῦ, διὰ
νά γευθοῦν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῶν ὄντοτήτων των.

Θά ἐννοήσῃς πάντες τοὺς ἀπλοὺς λόγους τῆς ἐμπνεύσεώς
σου, καὶ θά κλίνουν τὴν κεφαλὴν των εἰς ἐνδειξιν κατανοήσεως.

Σὺ, ἀδελφή, προηγείσαι τῆς εἰκόνας, διὰ νά δείξῃς τὸ λαμ-
πρὸν θέαμα τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ὑπακουόντων εἰς τὸν Χρι-
στόν.

Εὐλογημένη ἐν ὀνόματι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὡς παρακολουθεῖς, ἀδελφή, αἱ ἐπικοινωνίαι πού μέχρι στιγμῆς ἔχω δώσει, ἀφοροῦν τὴν προϋπαρξίν σου εἰς τὴν Γῆν καὶ τὴν ζωὴν σου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Πάντα ταῦτα, εἶναι μικρὸν δείγμα τῶν ὄσων διήλθες. Ὑπάρχουν πολλὰ ἄλλα κείμενα καὶ λόγοι σου ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς Ἐμὲ νὰ ὑπαγορεύσω αὐτά, διότι μυστικά τινὰ δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ Αἰώνια Πνεύματα!

Μία ὁμιλία σου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶχε ἀξίαν πνευματικὴν. Θ' ἀφαιρέσω ἀπὸ αὐτὴν τὰ μυστικά σημεῖα, καὶ θὰ σοῦ ὑπαγορεύσω αὐτὴν, τὴν προσεχῆ φοράν. Ἐλπίζω νὰ ἐπιτρέψουν αὐτὸ εἰς Ἐμὲ οἱ Ἄρχοντες.

Φρόντισον, ὅπως ἡ ἐκλογή τῶν κειμένων σου ἐπισπευθῆ. Δηλαδὴ ἐκείνων τῶν κειμένων πού ἀναφέρονται εἰς τὴν προϋπαρξίν σου καὶ ὄχι τὰ προσωπικά καὶ οἰκογενειακά, ἅτινα δὲν ἀφοροῦν οὐδένα ἄλλον, πλὴν τὸν στενὸν σου κύκλον.

Ἐδωσα κατεύθυνσιν καὶ ἀναχωρῶ.

Τί λέγεται Ἄρμονία

ΟΡΦΕΥΣ: Λέγεται «Ἄρμονία», ὁ ἦχος, ὅστις διὰ τῆς μετρικῆς τοῦ ἰσοσταθμίσεως διεισδύει μετ' εὐχαριστήσεως εἰς τὰ ἀκουστικά ὄργανα τῶν ζώντων ὀργανισμῶν.

Ἡ Ἄρμονία τοῦ ἦχου καταπραῖνει τὸ νευρικὸν σύστημα, κατευνάζει τὸ δεξιόθυμον πνεῦμα καὶ φθάνει μέχρι τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία ἀγάλλεται καὶ ἀντικατοπτρίζει τὴν ἡρεμίαν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τοῦτο ἐπιδρᾷ ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ν' ἀναγεννᾶται ὡς ἄλλη ὄντοτης καὶ νὰ συλλογίζεται ὡς ἄλλος ἄνθρωπος. Διὰ τοῦτο λέγουν ὅτι, ἡ Ἄρμονία δίδει πτέρυγας εἰς τὴν Μουσικὴν καὶ ἡ Μουσικὴ δανεῖζει αὐτάς εἰς τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνέρχεται εἰς ὑψηλοὺς ὀρίζοντας, μακρὰν τῶν ἀνθρωπίνων τοιούτων καὶ ἐκεῖ ἐμπνέεται πολλακίς ὁ ἄνθρωπος νέας ἰδέας, διὰ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν γνῶσιν τοῦ πρὸς ἓνα ἄλλον Κόσμον, ἄγνωστον, ἀλλ' ὑπαρκτόν.

Ἡ φαντασία καὶ ἡ ἀγαθότης, συμπληρώνουν τὰς εἰκόνας τοῦ Κόσμου τούτου, ἐντὸς τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Ὅσοι

έννοούν την δύναμιν τῆς Μουσικῆς, καὶ ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς Θείας Πνοῆς, δύνανται κάλλιστα ν' ἀποδώσουν εἰς τὰς εἰκόνας των τὸ Μεγαλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ Κόσμου, τοῦ Ἄγνωστου αὐτοῦ κεφαλαίου τῆς Γνώσεως.

Ἡ κακὴ Μουσικὴ, μὲ τοὺς θαρβάρους ἤχους τῆς, ἐνθυμίζει τὴν πρωτόγονον ἐποχὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταστρέφει πᾶν τὸ ἀγνόν ἐν τῇ ἁρμονίᾳ τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ εὐγενούς.

Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τῆς Φυσικῆς Πνοῆς τῶν Πάντων! Λέγω μακρὰν, διότι ἀκόμη δὲν ἠνόησεν ποία εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ θάθος τῆς ἁρμονίας τοῦ ἤχου. Δὲν ἠνόησεν, ὅτι ἡ ἁρμονία εἶναι φύσις ἐξευγενισμένη, μὲ προορισμὸν τὴν ἐξευγένισιν τοῦ ἤθους εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ ἁρμονία εἶναι ἀρτία, ὅταν τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Ψυχὴ ἰσοσταθμίζονται, ἵνα ἀποδώσουν τοὺς καρπούς των ἐπὶ τῆς Γῆς.

5 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Προσεχῶς θὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀδελφῆς, ἣτις ἐζήτησεν ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῆς μητρὸς τῆς. Ὁ λόγος τῆς καθυστερήσεως ὀφείλεται εἰς τὴν Φώτισιν. Ἐπίσης θὰ δύνασθε νὰ ζητήσετε καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἀδελφῶν.

Πάτερ Οὐράνιε.

Σύ, Ὅστις μεριμνᾷς διὰ τὰ τέκνα Σου, φύλαξον αὐτὰ ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου, καὶ δῶσε εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ Φῶς τῆς ἀντιλήψεως ὑπὲρ τῆς Σῆς Ὑπάρξεως. Ἀμήν.

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι λέγουν ὅτι πιστεύουν. Σπεύδουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ὀμιλοῦν ὑπὲρ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ὑψώνουν τὰς χεῖρας των πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ ζητοῦν ἀπὸ τὸν Κύριον ὅ,τι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα δύναται νὰ φαντασθῇ, ἀλλ' οὐδέποτε ἐκτελοῦν τὰς παραγγελίας τοῦ Οὐρανοῦ! Εἶναι στενοὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν, φανατικοὶ εἰς τὴν συνήθειαν, μὲ μικρὰν ψυχὴν. Δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπὸ αὐτοὺς καρδίαν καὶ οὐχὶ Πνεῦμα. Δὲν γνωρίζουν, ὅτι ὀλόκληρος ἡ Ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου βασίζεται ἐπὶ τῆς Ἀγάπης. Παρεξηγοῦν τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, καὶ καλλιεργοῦν τὸν ἔρωτα ὡς πάθος τῆς ἀσθενικῆς των φύσεως.

Ἡ Ἀγάπη, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὰς σαρκικὰς ἡδονάς.

Ἡ σύζευξις δύο ἑτερογενῶν ὄντοτήτων, εἶναι μὲν φυσικὴ ἀνάγκη, ἀλλ' ὅταν διαπνέεται διὰ τῆς Ἀγάπης, ὁ ἔρωσ αὐτὸς ἐξαγνίζεται.

Σήμερον δὲν σχολιάζω τὸν ἔρωτα. Ἀλλὰ τὴν Ἀγάπην. Διότι αὕτη εἶναι Αὐτὸς Οὗτος ὁ Ἄναρχος.

Ἀλλὰ τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν Ἄναρχον, ὡς αἰώνιον καὶ ἀμετάβλητον Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος;

Τίς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις δέεται πρὸς τὸν Θεόν, χωρὶς νὰ ζητῇ ἀπὸ Αὐτὸν εὐεργεσίαν τινά;

Ἄρα, ἡ πίστις τῶν ἀνθρώπων ἐνδυναμοῦται μόνον διὰ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ζητούμενον.

Ὁ Θεὸς, γνωρίζει τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνθρώπων, καὶ τί αὐτοὶ ἐπιθυμοῦν. Χωρὶς νὰ τοῦ ζητήσουν διὰ τῆς μὴ ἀγνῆς πίστεως τὰ πάντα, ἀρκεῖ μία δοξασία πρὸς τὸν Θεὸν μετ' εὐλαθείας, καὶ ἑκεῖνος ἀντιλαμβάνεται τὰ περαιτέρω.

Ἡ πίστις τῶν ἀνθρώπων μετεβλήθη εἰς συνάλλαγμα! Δίδω, ἀλλὰ καὶ θέλω' οὐδεὶς ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ δώσουν. Τὸ ὕλικόν μέρος τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἀξίαν δι' αὐτοὺς, μόνον εἰς τὴν Γῆν. Πέραν αὐτῆς, ἡ ὕλη εἶναι ματαία καὶ μάταιος ὁ κόπος τῶν ματαιοπονοῦντων, καὶ ἀπίστων κατὰ ἓνα τρόπον εἰλικρινοῦς χαρακτηρισμοῦ.

Ὅλοι σήμερον οἱ πιστοὶ ἐργάζονται διὰ τὴν ἀπόκτησιν περισσοτέρων ἀγαθῶν, ἐμπορευόμενοι τοὺς Λόγους Μας, εἰς θάρος τῶν Ἀσῶν.

Ἐὰν δὲν ἐμπορεύονται, τότε νὰ δώσουν χεῖρα βοηθείας εἰς πάντας τοὺς δυστυχεῖς, ἀπόρους καὶ καταφρονημένους, διὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι τὰ κέρδη των συσσωρεύουν διὰ τὰς καλὰς των πράξεις καὶ οὐχὶ διὰ τὰς προσωπικὰς των ἀνέσεις.

Οἱ πρῶτοι κολάσιμοι, εἶναι οἱ Ἱερεῖς ὄλων τῶν Θρησκευτικῶν, οὐδεμιᾶς ἀποτελούσης ἐξαίρεσιν. Καὶ ἐὰν δὲν αἰσχύνονται νὰ διαλαλοῦν τοὺς Λόγους τοῦ Κυρίου καὶ νὰ πράττουν τὸ ἀντίθετον, νὰ εἶναι θέβαιοι ὅτι οὔτε ἡ Κόλασις θὰ δεχθῇ αὐτούς. Διότι κολάσιμοι εἶναι ὅσοι ἐξιλεοῦνται ἐν τῷ Οὐρανῷ. Οἱ ἄλλοι θὰ παραμείνουν εἰς χεῖρας τοῦ Δαίμονος, καὶ τίς γνωρίζει ἐὰν ποτὲ κολασθοῦν εἰς τὸν Οὐρανόν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἀδελφὴ Φρυγῶ, κάποτε προετοίμασες λόγον, διὰ νὰ τὸν ἐκφωνήσῃς ὅταν θὰ ἐπέστρεφες εἰς τὴν Γῆν καὶ ὁ Πλού-

ταρχος εἶπεν εἰς ἐσέ, ὅτι τὸν λόγον αὐτὸν δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀκούσῃ ἀνθρώπινον οὖς. Διὰ τοῦτο ἀφαιρῶ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπηγορευμένα, καὶ μεταδίδω τὸ ὑπόλοιπον μέρος, διὰ νὰ εἶσαι ἐν γνώσει, τὸ τί ἤθελες νὰ εἶπῃς εἰς τοὺς ἀδελφούς σου ἀγανακτισμένη ἀπὸ τὴν νοοτροπίαν των, χωρὶς νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι τὸ κάθε τι ἔχει τὰ ἐλατήριά του, τὰ ὁποῖα πάλιν ἔχουν ἄλλα μέρη τοῦ λόγου, ἄγνωστα εἰς τὸν ἀνθρώπον.

Ἡ εἰκὼν εἶναι ἡ ἐξῆς: Ἦθελες ἐν μέσῳ κόσμου νὰ καυτηριάσῃς τὰς Κακὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐξάρῃς τὰς Καλὰς. Μὲ τὰς χεῖρας ἀνοικτὰς καὶ μὲ τὴν κεφαλὴν ὀρθίαν, ὡς ἡ Ἄθηνα, ὅταν εὐρίσκετο ἐν ἐνεργείᾳ, θὰ ἔλεγες τὰ ἀκόλουθα:

Ἀδελφοί, ἢ ἔχετε πίστιν πρὸς τὸν Πανάγαθον ἢ ἐμπαίζετε Αὐτόν, μὴ γνωρίζοντες τὴν Ὑπαρξίν Του. Συγκεντρωμένοι εἰς αὐτὸν τὸν χῶρον, δέεσθε ὑπὲρ ἑαυτῶν μὲ τὴν συνειδήσιν ἐλαφράν, ὅτι ποιεῖτε τὸ χρέος σας. Ὁ Κύριος καὶ Πατὴρ Πάντων Ἡμῶν, δὲν ζητεῖ ἀπὸ ὑμᾶς δεήσεις ἀνωφελεῖς καὶ θλασθεράς πρὸς τὸν πλησίον σας. Ἄρα, δὲν γνωρίζετε τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ἀγνοεῖτε, περιττεύει ἡ κωμωδία. Διότι, θάπτον ἢ θράδιον, θὰ καταλήξῃ εἰς οἰκτρὰν τραγωδίαν. Ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς Ἔργα! Ἔργα ἐπ' ἀγαθῷ καὶ οὐχὶ λόγους κενούς, πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς Κοινῆς Συνειδήσεως.

Ἐὰν τὸ μάθημα τῆς εὐπρεπείας ἔγκειται εἰς τὸ ψεῦδος, ἀναμείνεται ἀντίστοιχον πληρωμῆν.

Ἐὰν πράγματι μετανοήτε δι' ὅσα ἐπράξατε εἰς τὸ παρελθόν, τὴν μετάνοιάν σας θεβαιώσατε διὰ τῶν καλῶν σας πράξεων. Εἶδ' ἄλλως, μὴ ἀσχολεῖσθε μὲ τὸν Θεόν, ἀλλὰ στρέψατε τὸ θλέμμα σας πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐκεῖ ὅπου σᾶς ἀναμένει τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ: ὁ Ἐωσφόρος, ὁ ἀδυσώπητος ἐχθρὸς τῆς Ἀνθρωπότητος! Τὰ συμφέροντά σας κλίνουν πρὸς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἀγαθῶν τοῦ πλησίον σας. Ἄλλ' ἡ Κοινωνία, κρατοῦσα τὴν Ἰσχύν τοῦ Νόμου, διὰ τῆς Πολιτικῆς τῆς, στρέφει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς φιλικὸν Κράτος, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ζητήσετε τὰ ἀναγκαῖα ἀγαθὰ. Καὶ ἰδοῦ, πῶς ἐκρήγνυται ὁ Πόλεμος, διὰ τῶν ψευδολογιῶν καὶ συκοφαντιῶν. «Νὰ δυστυχήσουν ἄλλοι, ἀλλὰ νὰ ζήσωμεν ἡμεῖς», λησμονοῦντες ὅτι καὶ ἄλλοι, ἰσχυρότεροι ἀπὸ ἐσᾶς, θὰ πράξουν τὸ αὐτό, διὰ νὰ σᾶς καθυποτάξουν.

Καὶ διατί πάντα ταῦτα;

Διότι ἀπεμακρύνθητε ἀπὸ τὴν Θεϊαν Φώτισιν, καὶ «ἀναζη-
τεῖτε τὸ καλύτερον», εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.

Ἡ Ἱστορία ἀναφέρει Λαούς, αὐταρχικούς, ἄρπαγας καὶ
μικρόνοας, οἱ ὁποῖοι ἐξηφανίσθησαν μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώ-
νων.

Διατί ὑμεῖς, οἱ φωτίσαντες τὴν Ὁδὸν τῆς Ἀρετῆς, νὰ πε-
ριπέσητε εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν Λαῶν τοῦ Κόσμου τούτου;

Δὲν εἶναι ἀγαθώτερον καὶ εὐπρεπέστερον νὰ καθοδηγήτε,
ἔστω καὶ μεγαλυτέρους ἀπὸ ὑμᾶς Λαούς, οἵτινες ἔχουν ἀνάγ-
κην τῆς φωτίσεώς μας;

Ὅταν ὅμως ὑπόκεισθε εἰς τὰς χαμερπεῖς Γνώσεις αὐτῶν,
οὐδέποτε θὰ δυνηθῆτε νὰ ἀνυψώσητε τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ ὀδη-
γήσητε τὴν Σοφίαν εἰς τὸ Ἄντρον τῆς Ἀγάπης, διὰ νὰ λάμπῃ
ἡ Εἰρήνη, ὡς Θεῖον Φῶς τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς.

Αὐτά, ἀγαπητὴ ἀδελφή, εἶχες ὑπ' ὄψιν σου νὰ ἐκφωνήσης.
Ἄλλὰ γνωρίζεις διὰ ποῖον λόγον δὲν ἔπρεπε νὰ λάθῃς πλέον
μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῶν σαθρῶν σοφῶν τῆς ἐποχῆς σου.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἐάν ἀδελφή, εἶχες θέσιν ἐξέχουσαν ἐν τῇ Πολιτικῇ Κοι-
νωνίᾳ, καὶ ἐξεφώνεις τὸν λόγον αὐτόν, νὰ εἶσαι θεθαία, ὅτι θὰ
ἐγίνετο μέγας σάλος καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτικῶν θὰ ἦσαν
μετὰ σοῦ, ὅποτε εἰς ἀναθρασμὸς θὰ ἐπέφερε τὴν συμφορὰν μὲ
τὴν νίκην σου, ἀλλὰ τὴν θυσίαν χιλιάδων ἀδελφῶν σου.

Ἴδου, διατί ἡ Θεότης γνωρίζει τί πράττει. Προλαμβάνει
αὕτη τὸ Κακὸν ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ. Τρέφει τὰ
ζιζάνια ὡς ἄνθη χρήσιμα, διὰ νὰ τὰ διακρίνῃ καλύτερον ὁ ἄν-
θρωπος, καὶ τὰ ξεριζώνῃ ὡς ἀνωφελῆ διὰ τὴν κοινωνίαν. Διότι
ὀφείλεις νὰ γνωρίζῃς ὅτι ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν ζιζάνια. Αὐ-
τὰ ποὺ εἶναι γνωστά, καὶ τὰ ἄλλα ποὺ φαίνονται ὡς ἄνθη,
ἀλλ' ἔχουν δηλητήριον φοβερόν· καὶ πρέπει νὰ ἐξολοθρευῶν-
ται ἐξ ὀλοκλήρου.

Εἰς λαμπρὸς καὶ ὠραῖος κήπος, ἔχει ὄλων τῶν εἰδῶν τὰ
ἄνθη. Εἶναι μία ποικιλόχρωμος Κοινωνία, ποὺ ὁ κηπουρὸς, ὡς
εἰδικὸς εἰς τὰ εἶδη τῶν ἀνθέων, ἐκκαθαρίζει τὰ θλαθερά ἀπὸ
τὰ ὠφέλιμα, καὶ λαμπερά διὰ τὴν αὐριανὴν κοινωνίαν.

Σύ, ἀδελφή, ἀνέμενον ἀπὸ τοὺς κηπουροὺς τὴν ἐκκαθάρι-
σιν, διὰ νὰ σπεύρῃς διὰ τῶν λόγων σου νέα ἄνθη, εὖοσμα καὶ
ὠφέλιμα διὰ τὸν ἄνθρωπον. Δὲν θ' ἀργήσῃ ἡ ἐκκαθάρισις. Ὁ
λόγος ὅμως, θὰ γίνῃ σπόρος θεῖος, καὶ θὰ δώσῃ καρποὺς εἰς

τούς πεινῶντας καὶ διψῶντας. Δηλαδή ἀναγέννησιν καὶ ἐλπίδα ἀπέραντον. Οὐχὶ μόνον διὰ τὴν Γῆν, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῆς.

Ὁ δρίζων σου εἶναι εὐρύς καὶ φωτεινός.

8 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Θὰ ἀποκαλύψω κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ δώσετε ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον εἰς τοὺς πιστοὺς ἀδελφούς, οἵτινες κρατοῦν Ἄρχεῖα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὑπάρχουν Λεγεῶνες Ἀγγέλων. Οἱτοὶ παρέμεινον ὡς Βοηθοὶ τοῦ Ἀνάρχου ἀπὸ Καταβολῆς Κόσμου. Σήμερον, τὰς Μεγάλας Θέσεις κατέχουν πνεύματα, τὰ ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Γῆν δύο καὶ τρεῖς φορές. Ἐξ αὐτῶν πολλοὶ ἦσαν Ἀρχάγγελοι ἢ μή. Ὅμως ἐνσαρκούμενοι, θὰ ἔλθουν εἰς τὴν Γῆν, ὅταν ἐδραιωθῇ ἡ Παγκόσμιος Εἰρήνη καὶ τὸ Φῶς Μας διαδοθῇ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Δηλαδή ὅταν σταθεροποιηθῇ τὸ Καλόν, καὶ μείνουν ὀλίγοι μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Κακοῦ, θὰ κατέλθουν οἱ Ἀγγελοι, διὰ νὰ ἀναλάβουν εἰς χεῖρας Των τὴν Ἀρχήν, βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν Νέων Φώτων, πού ὁ Κύριος δίδει πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Τοὺς Ἀγγέλους αὐτούς, σεῖς ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ καὶ μαθηταὶ τῶν Ἐπουρανίων Διδασκαλιῶν, δὲν θὰ ἴδητε, οὔτε καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν γενεῶν σας. Οἱτοὶ θὰ ἔλθουν διὰ τὴν ἰσοστάθμισιν τῆς ψυχῆς των καὶ τοῦ πνεύματός των. Θὰ προετοιμάσουν τὸν Κόσμον σας διὰ τὴν Νέαν Ζωήν, πού ὁ Κύριος διδάσκει εἰς τὰ μηνήματά Του. Τότε θὰ εἶναι τὸ «Τέλος τοῦ Ὑλικοῦ Κόσμου», καὶ ἡ Ἀρχὴ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Πνευματικοῦ τοιούτου.

Εἰς τὰς Ἐκκλησίας θὰ λαμβάνουν μέρος ὅλοι οἱ πιστοί, ὑμνοῦντες τὸν Ἀναρχον καὶ χιλιάδες μετ' αὐτῶν Ἀγγελοι, οἵτινες δὲν θὰ διαφέρουν ἀπὸ τοὺς κοινούς θνητούς, διότι θὰ ἔχουν ἐνσωματωθῇ ὡς ἀπλοὶ ἄνθρωποι, διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὴν ὑπόσχεσίν των πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν των.

Ἡ προσέλευσις πάντων εἰς τὰς Ἐκκλησίας θὰ εἶναι πρωτοφανής. Ἐκεῖ εἰς τὰς Ἐκκλησίας θὰ ἰκανοποιοῦν τὴν ὑπαρξίν των, δοξάζοντες τὸν Πλάστην καὶ τὰ δῶρα Αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἐκεῖ εἰς τὰς Ἐκκλησίας, θὰ φωτίζονται μὲ Ὑπερκόσμιον Φῶς, καὶ θὰ ἀντιλαμβάνονται ὅτι πάντες εἶναι

κόνις ἐν τῷ ἀπείρῳ. Ἐκεῖ εἰς τὰς Ἐκκλησίας, θὰ συνομιλοῦν με τὸν Κύριον, διὰ μέσου τῆς διαισθήσεως, καὶ θὰ βλέπουν πᾶλλοὶ δράματα ἐν μέσῳ τοῦ Λαμπροῦ Ἥλιου.

Ἡ ἐποχὴ ποῦ ἀναφέρω, εἶναι ἀπωτέρα τοῦ ὁρίου τῆς ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως.

“Ὅλοι εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης, θὰ ἀσπασθοῦν τὸν “Ἐνα καὶ Μοναδικὸν Παντοκράτορα τῶν Πάντων, καὶ τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ, “Ὅστις ἐθουσιάσθη διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα, διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ Ἐκεῖ ὅπου ὤρισεν ὁ Ἄναρχος Πατὴρ τοῦ Χριστοῦ καὶ Κυρίου μας.

Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν εἶδει Ἡλιακοῦ Φωτός, θὰ δώσῃ τὴν μεγαλυτέραν ἔντασίν Του, ὥστε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ νὰ διαλυθῇ ὡς πομφόλυξ.

Αὕτη εἶναι μία ἐκ τῶν Προφητειῶν τοῦ Οὐρανοῦ ποῦ δίδει εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ θὰ μείνῃ καταγεγραμμένη εἰς τὴν Νέαν Ἱστορίαν τῆς Ἀληθείας, ποῦ ἠγνόησαν οἱ ἄπιστοι καὶ ἀσυνειδητοὶ τοῦ Κόσμου τούτου ἄνθρωποι τῆς μικρᾶς καὶ στενῆς ἀντιλήψεως!

ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ : Ἀδελφὴ, μέσω σοῦ, δίδεται εἰς τοὺς πιστοὺς Κείμενον πρὸς μελέτην.

Αἱ θεωρίαι, περὶ πίστεως Παλαιῶν καὶ Νέων Θεῶν, ἔληξαν.

Αἱ Νεαὶ Διδασκαλαίαι, Ἀνθρώπου - Θεοῦ, πείθουν ὀλοκληρωτικὰ τὸν ἄνθρωπον περὶ τῆς ἀνυπαρξίας τῶν Εἰδώλων καὶ τῶν τεχνητῶν ἀκαταλλήλων διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα Θεῶν. Πάντες οὗτοι θὰ στραφοῦν πρὸς τὸν Ἐνα καὶ Ἀληθῆ Θεόν, τῆς ἀπροσώπου δυνάμεως τῶν πάντων: Τὸν Ἄναρχον. Θέλουν ἢ δὲν θέλουν, πάντες, ἐὰν ζητοῦν ἢ ζητήσουν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀποτανθοῦν εἰς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Κύριον καὶ Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἦγγικεν ἡ ὥρα νὰ μεταδώσῃς εἰς τοὺς Ἀποστόλους τῆς νῦν ἐποχῆς τὰ ρήματα τοῦ Οὐρανοῦ. Διευκολύνομεν τὸ πνεῦμα σου διὰ τοῦ Λόγου μας. Ἐξυπηρετεῖς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, καὶ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὲ ἐξυπηρετεῖ. Λαμβάνεις Φῶς καὶ μεταδίδεις αὐτό, ἵνα εὔρεθῃς εἰς ἕμμεσον σχέσιν μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Πολλὰ θὰ ἴδουν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀν-

·θρώπων, ὅταν λάθουν γνώσιν τοῦ Φωτός μας.

·Ο: Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς προβολεύς, φωτίζει τὴν ὁδόν σου, ἵνα αὕτη κληθῆ Ἱερά. Ὅπισθέν σου ἀκολουθοῦν οἱ Ρήτορες τοῦ Βασιλείου μας. Μὴ δειλιῶς. Ἔσο ἀτρόμητος, ἔστω καὶ ἐάν ἡ ψυχὴ σου θεωρεῖται ἀσθενεστέρα τῶν Ἀρχόντων τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐχεις ὡς περίφραγμα τὴν Ζώνην τοῦ Πνευματικοῦ Σθένους, ἥτις σὲ προστατεύει.

·Ομιλῶ ὡς ἀπλοῦς ἀδελφός σου, ἀγαπητὴ καὶ πολυαγάπητος ἀρχόντισσα τοῦ πάλαι ποτὲ πνεύματος καὶ ἀρετοῦσα τῆς ψυχῆς.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ποῖος ὁ λόγος, ἀγαπητὴ Ἀδελφὲ Πλάτων, νὰ ἀνυψοῦται τόσον τὸ ἠθικόν τῆς ἀδελφῆς, ἐνῶ οὐδεμία ἀκτίς ἐφάνη εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν Ἐνεργειῶν μας;

ΠΛΑΤΩΝ: Τὰς Βουλήσεις τοῦ Ἀνάρχου, οὐδεὶς μας γνωρίζει. Καὶ ἐάν ἀκόμη ἐγνωρίζον τι, δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ τὸ ἀναφέρω.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Εὐκλείδη, ὁ προορισμός σου δὲν εἶναι νὰ διευκρινίσης τὰ Ἀπόρρητα εἰς θνητὴν, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀνέθεσεν εἰς ἐσὲ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἠνώθησα. Ἄλλ' ἐγὼ θέλω νὰ δώσω εἰς τὴν ἀδελφὴν τὴν πεποιθισιν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἡμᾶς, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, εἴτε γνωρίζει εἴτε ὄχι αὐτοῦς.

ΦΑΡΑΧ: Παρακαλῶ ἀδελφοί, ἡ συνομιλία αὕτη νὰ λήξῃ. Εἴπομεν ὅ,τι ἦτο ἀνάγκη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὅρθότατα.

·Αδελφὴ Φρυγῶ. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ εὐχεται νὰ μὴ ἐκφεύγῃς ἐκ τοῦ μέτρου, μὲ τὰς Εὐλογίας Του.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Διατί ἡ θλίψις κατευνάζει τὴν ζωηρότητα τοῦ ἀνθρώπου;

·Τί συμβαίνει μὲ τὴν θλίψιν, ὥστε νὰ μὴ ἐνδιαφερώμεθα τόσον διὰ τὰ ἐπίγεια;

·Ἴδου μία ἐρώτησις ἰδικὴ σου ἀδελφῆ πρὸς τὸν Ἀδελφὸν Πλάτωνα, ὅστις ἀπεκρίθη ὡς ἑξῆς:

— Ἐάν δὲν ὑφίστατο ἡ θλίψις, οὐδέποτε ἀδελφῆ, θὰ ἐξετίμας τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ἀπὸ τοῦ ἄλλου, ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν τῆς ζωῆς. Ἡ μὲν θλίψις ἐνθυμίζει τὸ μάταιον τοῦ Κόσμου τούτου, ἡ δὲ χαρὰ τὴν Ἄνοιξιν τῆς

Αιωνιότητος. Εύρισκόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐντὸς τῆς χαρᾶς, δηλαδὴ ἐντὸς τῆς Ἀνοίξεως, τῆς Αἰωνιότητος, λησμονεῖ τὰ πάντα μὲ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ὕλικῆς του ζωῆς, ὅποτε παρουσιάζεται ἡ θλίψις, διὰ τὰ τὸν συνεφέρη καὶ τὰ τοῦ ἐνθυμίζη ὅτι δὲν εὐρίσκειται εἰς τοὺς Οὐρανούς, ἀλλὰ εἰς τὴν Πονηρὰν Γῆν, καὶ ὀφείλει νὰ μετριάσῃ τὴν χαρὰν του, ἀναλογιζόμενος τὴν πρόσκαιρον ζωὴν του ἐν τῇ Γῆ ταύτῃ.

Ἡ θλίψις, εἶναι Κανὼν τῆς μετριοπαθείας εἰς τὰς ἀνθρωπίνους γνώσεις. Εἶναι Κανὼν τοῦ Ἀγράφου Νόμου! Εἶναι τὸ βλέμμα τοῦ Δικαστοῦ, ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. Ἐνθυμίζει ὅτι ὑπάρχει Κριτὴς Δίκαιος καὶ ὅπως Ἀγάπη πρὸς τὰ τέκνα Του. Ἐνθυμίζει ἕναν κόσμον Ἀγνωστον, ἀλλ' ὑπέροχον. Διδάσκει, ἀναπτύσσει, ὀλοκληρώνει τὸ νόημα τῆς ζωῆς.

— Εὐχαριστῶ, ἀδελφέ μου. Ἄς μὴ λησμονηθῇ ἡ Διδαχὴ Σου, καὶ ἄς μεταδοθῇ εἰς τὰ ἐν τῇ Γῆ κείμενά μου.

Αὐτὰ εἶχον νὰ προσθέσω, ἀγαπητῇ ἀδελφῇ, ἐκ τοῦ Βιβλίου τοῦ Ἀοράτου Κόσμου, πρὸς ἐνημέρωσίν σου.

12 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφῇ. Συντομεύομεν τὰς ἐπικοινωνίας σου, διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν σύνταξιν. Θὰ παραμείνωμεν εἰς τὰς ὁδηγίας, συμβουλὰς καὶ ὑπενθυμίσεις.

Σήμερον θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ ἐνὸς θέματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐκίνησε τὴν προσοχὴν σας. Καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἀσχολεῖσθε μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν νοημάτων μας.

Ἡ ἰσοστάθμισις τοῦ πνεύματος μετὰ τῆς ψυχῆς

Πολλάκις ἐτονίσσαμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει προορισμὸν νὰ ἰσοσταθμίζῃ τὸ πνεῦμα του μὲ τὴν ψυχὴν του. Ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δύσκολος καὶ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἰσοσταθμίζονται.

Ἡ ἰσοστάθμισις ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ρητόν: «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ».

Πολλάκις ἐπίσης ἐτονίσσαμεν, εἰς ἐσὲ ἰδιαιτέρως, νὰ προσπαθήσῃς νὰ ἰσοσταθμισθῆς. Ἡ προσπάθεια εἶναι διὰ τὰς γυναικάς ἔργον ἀρεστον εἰς τὴν Θεότητα.

Σημειώσατε ὅτι ἡ ἰσοστάθμισις εἰς τὰς γυναίκασι εἶναι ἀδύνατος, διότι ἔλλείπει ἀπὸ αὐτὰς ἡ κρίσις τοῦ ὀρθοῦ καὶ ἀγνοῦ κριτοῦ. Ὁ ἀνὴρ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ αὐτοανακρίνεται προτοῦ ἰσοσταθμισθῆ. Ἡ γυνὴ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσπαθείας νὰ φθάσῃ πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν φυσικῶν τῆς καθκόντων.

Ὅταν λοιπὸν λέγω, νὰ ἰσοσταθμίσης τὸ πνεῦμα σου μετὰ τὴν ψυχὴν σου, σημαίνει νὰ εὐρίσκεσαι πάντοτε εἰς τὴν προστάθειαν αὐτὴν, δηλαδὴ τὴν ἐνέργειαν, διότι ἡ ἀποχὴ δημιουργεῖ τὴν κατὰπτωσιν καὶ ἡ κατὰπτωσις τὴν ἐκμηδένισιν. Ἐκ τοῦ μηδενὸς οὐδὲν ἀναμένει τις.

ΕΥΚΛΑΙΔΗΣ: Ἡ μελέτη τῶν κειμένων σου, εἶναι ἀναγκαία δι' ἐσὲ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἀπὸ τὰ κείμενά σου θ' ἀντλήσῃς δυνάμεις ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ προβλημάτων τῆς ζωῆς σου.

Μὴ λησμόνει ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι τὸ περίβλημα τῆς ψυχῆς σου. Ἐνεκεν τούτου, ὀφείλεις νὰ σκέπτεσαι ὡς ψυχὴ μετὰ ἀπλότητα καὶ οὐχὶ ὡς πνεῦμα μετὰ περιπλόκους σκέψεις.

Προσπάθησον νὰ ἐνθυμηθῆς τὰς συνομιλίαις σου μετὰ τῶν Ἀρχόντων τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὰς ἀπορίας σου νὰ ἀναφέρῃς εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, διὰ νὰ λαμβάνῃς ἀπὸ αὐτὸν τὰς σχετικὰς ἀπαντήσεις.

Μέχρι στιγμῆς, οὐδεμίαν εἶχες ἀπορίαν.

Διατί;

Οἱ μαθηταὶ ἐρωτοῦν ὅ,τι δὲν γνωρίζουν καὶ ὁ διδάσκαλος φωτίζει αὐτούς.

Σὺ μήπως γνωρίζεις τὰ πάντα;

Διατί τότε δὲν ἔρχεσαι νὰ μᾶς ἐρωτήσης: διατί συμβαίνει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ νὰ λάθῃς τὴν ἀπάντησιν, ὡς συμπληρωματικὴν μάθησιν;

Βεβαίως, ἔχεις πολλὰς ἀπορίας. Ἀλλ' αὐταὶ εἶναι μόνον ὀλικά.

Ζητοῦμεν ἀπὸ ἐσὲ νὰ ἐπιδείξῃς ἐνδιαφέρον καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ σὲ στερήσωμεν ἀπὸ τὴν Φῶτισιν τοῦ Οὐρανοῦ.

Θὰ σοῦ διηγηθῶ ἄλλοτε, μίαν ἱστορίαν μικράν. Νὰ δώσης προσοχὴν εἰς αὐτὴν, διότι τὴν ὑπέβαλον εἰς ἐμὲ νὰ τὴν διηγηθῶ ὡς μύθον.

Ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον γηϊνῆς μετρήσεως, δὲν θ' ἀναφερθῶ

εις τὰς προϋπάρξεις σου. Κλείω τὰ κεφάλαια, διὰ νὰ ἀναλάβω ἄλλην Διδασκαλίαν ἐπὶ τῆς γῆϊνης ζωῆς.

Μὴ ἔχῃς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν ἐνδιαφέρεται δι' ἐσέ. Ἀπεναντίας θὰ κάμῃ ὅ,τι εἶναι δυνατὸν εἰς Αὐτόν, ἐντὸς τοῦ Νόμου, διὰ νὰ σὲ ἀνυψώσῃ ἐκεῖ ὅπου προορίζεσαι.

Ἔχεις τὰς εὐλογίας πάντων.

19 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Πᾶσαι αἱ ἀδελφαί, αἵτινες ἔχουν πίστιν πρὸς τὸν Κύριον, ὀφείλου νὰ καλλιεργοῦν τὴν καρδίαν των, διότι ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ σθένους των, ἵνα κατακτήσουν τὸ πνεῦμα καὶ οὐχὶ τὸ πνεῦμα νὰ κατακτᾷ αὐτάς.

Εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τῶν ἀνθρωπίνων Πολιτισμῶν, αἱ γυναῖκες δὲν εἶχον θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Σοφῶν. Ὁ Χριστιανισμὸς ἀνυψώσεν αὐτάς καὶ εἰς αὐτὸν χρεωστοῦν τὰ πάντα. Δυστυχῶς αἱ γυναῖκες ἀγνοοῦν ποῖον εἶναι τὸ χρέος των εἰς τὴν Οἰκογένειαν καὶ εἰς τὴν Κοινωνίαν. Ἀγνοοῦν τὸν προορισμὸν των ἀγνοοῦν τὴν θέσιν των εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἀνδρῶν.

Ἡ Φώτισις τοῦ Οὐρανοῦ ἔχει δώσει τὰς κατευθύνσεις πρὸς τὰ δύο φύλα, ἅτινα ἐργαζόμενα ἀρμονικῶς, ἐκτελοῦν χρέη ἱερὰ. Ὅταν ὅμως ἡ συνεργασία των εἶναι ἀνώμαλος, ἐπόμενον εἶναι νὰ βεθλώνουν τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων ἠσυχολήθη μὲ τὰς διαφορὰς τῶν δύο φύλων, καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεὸν των. Πᾶσα ἀγνοία εἶναι καὶ εἰς θλαβερὸς πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα Ὁφίς, ὅστις ὀδηγεῖ τὸ γένος εἰς τὴν τελείαν αὐτοῦ καταστροφὴν.

Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὰς Θείας Ἐντολὰς τοῦ Ἀνάρχου, δημιουργεῖ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἀτομικὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀδελφούς. Ἡ ἀδιαφορία αὕτη ἐμποτίζει τὸ πνεῦμα τῶν ἀδικηθέντων ἀδελφῶν διὰ τοῦ ἠθικοῦ δηλητηρίου, ὥστε οἱ πολλοὶ νὰ ἐξεγείρωνται καὶ νὰ προκαλοῦν τὴν καταστροφὴν τοῦ Πολιτισμοῦ των.

Τίς πταίει;

Πταίει ὁ ἑξαπατῶν Ὁφίς, ἦτοι ἡ δολία καὶ κακεντρεχῆς κακία, δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς ὑποσχέσεις καὶ καταπατοῦσα αὐτάς, χάριν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος.

Ὁ Κύριος θὰ τιμωρήσῃ πάντας τοὺς μὴ ὑπακούοντας εἰς τὰ Ρήματα Αὐτοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἡμεῖς οἱ τοῦ Οὐρανοῦ Φύλακες, γνωρίζομεν καλύτερον παντὸς ἄλλου, τὰς εἰκόνας τῆς μελλούσης ζωῆς τῆς κάθε ὄντοτης. Ἄλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μεταδίδωμεν αὐτάς εἰς τὸν ἄνθρωπον, πλὴν ἐλαχίστων ἑξαιρέσεων.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃ τί θὰ τοῦ συμβῆ! Ὑπάρχει λόγος, τὸν ὁποῖον ἀπαγορεύει ὁ Κύριος ὡς Μυστήριον τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὰς μελλοντικὰς εἰκόνας τῆς ζωῆς των. Οὗτοι εἶχον δώσει ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Κύριον νὰ εἶναι ψυχραῖμοι εἰς τὰς εἰκόνας τῆς ζωῆς των, ἐφ' ὅσον ἐπέισθησαν ἀρκούντως εἰς τοὺς Οὐρανοὺς περὶ τῆς Ἀθανασίας τῶν ψυχῶν. Διὰ τοῦτο πολλάκις οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν πτοοῦνται ἀπὸ τὸν θάνατον. Μειδιῶντες θαδίζουσι πρὸς αὐτόν, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον καὶ ἐπαφιέμενοι εἰς τὰς Ἀποφάσεις Αὐτοῦ.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, γνωρίζω ὅτι ἐξοικειώθῃς μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου, ὅστις δὲν εἶναι θάνατος, ἀλλὰ Ζωὴ Αἰώνιος.

Τώρα θέλω νὰ ἐξοικειωθῇς μὲ τὴν κατανόησιν, καὶ νὰ διαχωρίζῃς τὸ Καλὸν ἀπὸ τὸ Κακόν, διότι, ὅταν τὰ δύο ταῦτα συμπλέκονται, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ διαχωρίσῃς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ νομίζῃς Καλόν, δυνατὸν νὰ εἶναι Κακόν καὶ τὰν ἀπάλιν.

Θὰ δώσω μίαν μόνον σκητὴν μελλούσης εἰκόνας τῆς ἀθανασίας σου.

Ὅταν ἔλθῃ ὁ χρόνος τῆς ἀποχωρήσεώς σου ἀπὸ τὴν Γῆν, θὰ λάθῃς ἰσχὺν ψυχικοῦ σθένους, καὶ θ' ἀντιμετωπίσῃς τὰ πάντα ὡς μάταια, πλὴν τῶν καλῶν πράξεων. Μὲ τὸ ψυχικὸν μειδιάμα καὶ τὴν χαρὰν ὅτι θὰ συναντήσῃς πολλὰ πνεύματα οἰκεῖα πρὸς ἐσέ, διὰ μίαν στιγμὴν δὲν θὰ αισθανθῇς τὴν ἀπομάκρυνσίν σου, ἀλλὰ θὰ διαισθανθῇς τὰ Φῶτα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, δηλαδὴ τοὺς Ἀρχοντας, ν' ἀναμένουν τὴν ἀφιξίν σου. Μὴ ἐξαιρουμένη τοῦ Νόμου, θὰ διέλθῃς ἀπὸ τὴν Ἐξέτασιν ὡς ἀπλῆ ζωὴ ἔναντι τοῦ Κριτοῦ σου, ἦτοι τῆς ψυχῆς καὶ ἀφοῦ ἀπολογηθῇς καὶ λάθῃς τὴν ἐντολὴν «Ἐλευθέρα», ὁδηγούμενη

ἀπὸ τὸν Ἄγγελόν σου Φύλακα θὰ παραμείνης ὀλίγον ἐπὶ τῆς προκαταρκτικῆς μαθήσεως τῶν ἀπαραιτήτων Νόμων τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καὶ ὕστερον θὰ σὲ παραλάβουν ὁ πρῶν συντροφος τῆς ἐν τῇ Γῆ ζωῆς σου μετὰ πολλῶν Ἀρχόντων τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκ τῶν Ὅποιων θὰ μάθῃς ὅ,τι ὀφείλει νὰ μανθάνῃ μία ψυχὴ νεοφερμένη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Μετὰ τὴν Μύησιν, θὰ ἴδῃς τὸ Φῶς καὶ θὰ ἐκπλαγῆς ἀπὸ τὴν Ἑορτὴν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖ γονυπετῆς θὰ ἀσπασθῆς τὴν χεῖρα τοῦ Σωτῆρος καὶ ὕστερον θὰ ὁμιλήσουν οἱ Ἄρχοντες διὰ ποῖον σκοπὸν κατῆλθες εἰς τὴν Γῆν, καὶ ποῖος ἦτο ὁ πραγματικὸς προορισμὸς σου. Ἐκεῖ θὰ ἀκούσῃς ὅ,τι δὲν ἐφαντάσθῃς καὶ μετὰ θὰ κλείσῃ ἡ Ἑορτὴ μὲ τὸν ὑπέροχον ὕμνον πρὸς τὸν Ἄναρχον, τὸν ὁποῖον θὰ ψάλλουν χιλιάδες Ἀγγέλων.

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ εἶναι μελλοντικὴ! Ἀργεῖ ἀλλὰ σοῦ τὴν ὑπενθυμίζομεν, διότι σὺ ἐζήτησες τοῦτο, ὅταν εὐρισκόσουν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Εἶπον ὀλίγα, διότι τὰ πολλὰ δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας μου.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εὐλογεῖ τοὺς παρευρισκομένους καὶ ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι ὑπάρχει Εἰς καὶ μόνον Ἀληθὴς Κόσμος: Ὁ Αἰώνιος!

22 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: — Ἡ κρίσις τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι πάντοτε ὀρθή, ὅταν δὲν εἶναι καὶ ἀγνή. Ἡ ἀγνότης παρουσιάζει τὴν ψυχὴν γυμνήν.

— Τὸ ἔνδυμα ἐπισκιάζει τὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα.

— Τὸ πνεῦμα, ἐν τῇ μέθῃ αὐτοῦ, ἀποκαλύπτει τὸν κακὸν χαρακτήρα τῆς ὄντοτης.

— Ἡ διαφορὰ ἐνὸς ρόδου μὲ τὸ ὑπέροχον ἄρωμά του, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν εὐτελεῆ σκώληκα, εἶναι ἡ παρομοίωσις τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἡ ἔννοια μιᾶς λέξεως, εἶναι τὸ θαθὺ καὶ ἀσύλληπτον νόημα τῆς Δημιουργίας τοῦ Λόγου.

— Ἡ ἀφομοίωσις, εἶναι ἐνέργεια Ἠθικὴ καὶ Ἐλπιδοφόρος εἰς τὸν ἀνθρώπον.

— Σκέπτομαι σημαίνει, ενεργῶ ὑποσυνειδήτως, διὰ νὰ συλλάβω τὴν πραγματικότητα ἐντὸς τοῦ ὄνειρου.

— Τὸ ὄνειρον εἶναι εἰκὼν μὲ συμβολισμόν, ποὺ εἰς ἡμᾶς ἔγκειται νὰ δώσωμεν τὴν ἐξήγησιν.

— Μὴ θιάζεσθε εἰς τὰς ἀποφάσεις σας, ὅταν δὲν γνωρίζετε τί θὰ προκύψῃ ἀπὸ μίαν ἀπερισκεψίαν.

— Ὁ Θεὸς δὲν ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἀνωφελεῖς θυσίας, ἀλλὰ ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῆς.

— Προσεύχου πρὸς τὸν Θεόν, ὑμνῶντας τὴν δόξαν Αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ζητῶντας τὸ μάταιον τοῦ κόσμου τούτου, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ὀνόματός σου.

— Ἀφῶνοι ὀνομάζονται οἱ ἰχθύες ἐντὸς τοῦ ἀγνώστου θυθοῦ των, ἀπὸ ἀγνοίαν τῆς ἐξερευνήσεως τοῦ κόσμου των.

— Ὁ Ὅφις τοῦ Παραδείσου ἦτο ἡ προσωποποίηση τοῦ Πονηροῦ! Μὴ ὁμῶς λησμονεῖτε, ὅτι πρὸ τῆς ἐκδιώξεώς του ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἦτο ὁ καλῦτερος καὶ ὁ πλεόν ἀφοσιωμένος Ἄγγελος τοῦ Κυρίου.

— Ὁ ὄφις ἐν τῇ Γῆ, διακρίνει πάμπολλα Μυστήρια εἰς τὸ Βασίλειον τῶν φυτῶν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς του.

— Τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ὅφιν, εἶναι τεράστιον. Ὁ Ὅφις ἔχει σπέρματα τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ἀγαθοῦ. Ἐάν τις ἔχη τὴν διάθεσιν νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν του, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὸ ἀπεχθές αὐτὸ ἔρπετόν ἔχει ἰδιότητας, τὰς ὁποίας στερεῖται ὁ ἄνθρωπος.

— Οὐδὲν Κακὸν ἐν τῇ φύσει, ἄνευ τοῦ πνεύματος. Ἀπαραίτητον τὸ πνεῦμα ὡς ὄπλον ὑπέρασπίσεως καὶ οὐχὶ κακοποιήσεως. Τὸ πνεῦμα ἀνυψώνει, ἀλλὰ καὶ καταρρακώνει. Ὁ συνδυασμὸς τοῦ πνεύματος μετὰ τῆς ψυχῆς κατεργάζεται τὸ ὀρθόν, ἐν τῇ λογικότητι τοῦ ἀγνοῦ καὶ τοῦ ὠραίου.

— Ὁ Θεὸς ὑποστηρίζει τὰς ἐνεργείας τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ πνεύματος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀναχωροῦσα ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὴν Γῆν, ἀνέρχεται ὀριζοντίως. Χάνει πᾶσαν ἐπαφὴν μετὰ τῆς Γῆς, πλὴν τῆς τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῇ κατ' ὄναρ ἢ καὶ καθ' ὄραμα εἰς τινα θνητόν, διὰ νὰ τοῦ εἴπῃ ὅτι ἀπεχώρησεν ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου.

Ἐπιπλέον τὸ πνεῦμα ἀνατέλλεται. Εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ

Αιθέρος ἐπί τι διάστημα ἄχρονον, διότι ἡ ὄντοτης δὲν ἔχει πλέον τὸ γήϊνον μέτρον τοῦ χρόνου, μέχρις ὅτου διαιρεθῆ εἰς δύο μέρη, χωρὶς θεβαίως νὰ χάσῃ ἡ ψυχὴ τὴν ἐπαφήν της μὲ τὸ πνεῦμα.

Ἡ ψυχὴ λαμβάνει σθένος, καὶ τὸ πνεῦμα, ὡς δοῦλος αὐτῆς, ὑπόκειται εἰς ἀνάκρισιν. Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ κάθε ὄντοτητα.

Τὸ ἐλεύθερον τῆς ὄντοτητος σημαίνει, ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα ἀναμένουν τὴν κατὰταξιν.

Ἐπὶ ἑξὶ μῆνας δὲν διδεται ἄδεια εἰς τὴν ψυχὴν νὰ κατέλθῃ ὡς ἀόρατος δύναμις εἰς τὸν ὑλικὸν κόσμον. Ἐὰν ὅμως ἡ ψυχὴ ἔχῃ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τοὺς οἰκείους της ἢ φίλους της, ἄλλη ψυχὴ ἐνδύεται τὸ σάρκινον περίβλημα τοῦ ἀποθανόντος, καὶ ἐκ μέρους αὐτοῦ ἐνεργεῖ. Διὰ τοῦτο πολλάκις θλέπομεν ἀποδημησάσας ψυχὰς νὰ φέρωνται οὐχὶ μὲ πολλὴν οἰκειότητα πρὸς τοὺς ἰδικούς των.

Μετὰ τὸ ἑξάμηνον ἡ ψυχὴ παρουσιάζεται συνοδεῖα τοῦ Ἄγγελου Φύλακός της, ἢ ἐὰν εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς σθένος, δύναται νὰ προσέλθῃ μόνῃ. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ψυχὴν.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἑξαμήνου λαμβάνει μαθήματα ὑπερκόσμια. Συναντᾷ ψυχὰς, τὰς ὁποίας ἐγνώριζε πρὸ χιλιετηρίδων, ἢ ἄλλας νεοφερμένας, τὰς ὁποίας ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ.

Ἡ Ἀγάπη τοῦ Κυρίου εἶναι διάχυτος. Βοηθεῖ πάντας καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς κάθε ὄντοτητος.

Παρ' ὅσα ἀναφέρω, οὐδὲν εἶπον περὶ τοῦ Μεγαλείου τῶν Οὐρανῶν. Ἄπειρα εἶναι τὰ ὅσα θὰ ἔχῃ νὰ μάθῃ ἡ ὄντοτης, πλὴν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἄμεσα μανθάνει, διὰ νὰ εἶναι σοφώτερα ὅλων τῶν σοφῶν τῆς γῆϊνης ὑπάρξεως.

26 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θὰ ὁμιλήσω διὰ τὸ ζήτημα τῶν Γλωσσῶν:

Οἱ σοφοὶ σας προστρέχουν εἰς τὴν Σανσκριτικὴν Γλῶσσαν, ὡς πηγὴν τῶν Γλωσσῶν. Σφάλλουν! Πρὸ τῆς Γλώσσης αὐτῆς ὑπῆρχον ἄλλαι, ἀρχαιότεραι, αἱ ὁποῖαι σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἐλησμονήθησαν τελείως.

Ἡ Σανσκριτικὴ Γλῶσσα εἶχε τεσσαράκοντα τέσσαρα (44)

γράμματα. Ἡ τῶν Ἀτλάντων τριάκοντα τρία (33). Κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, ἡ Γλῶσσα τῶν Ἀτλάντων εἶναι ἀρχαιότερα, καὶ ἡ πλέον καλλιεργημένη.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Σοφῶν σας εὐρίσκουν λέξεις Εὐρωπαϊκὰς νὰ συνταυτίζονται εἰς τὸν ἦχον μὲ τὰς Σανσκριτικὰς καὶ ὑποθέτουν ὅτι, ἐκ τῆς τελευταίας ἔλαβον τὸν ἦχον τοῦ νοήματος καὶ αἱ ἄλλαι. Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν. Πολλοὶ Λαοὶ, εἶχον ἀνεπτυγμένην κάπως τὴν παρατηρητικότητα. Ἐπὶ τοῦ ἦχου τῶν Φυσικῶν Φαινομένων ἔδιδον ἔννοιαν εἰς τὰς λέξεις. Οὕτω συναντῶμεν πολλὰς λέξεις μὲ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν εἰς διαφόρους Λαούς, χωρὶς αὐτοὶ νὰ εἶχον σχέσιν τινὰ μεταξύ των.

Ὅταν τὸ ξηρὸν ξύλον καίεται, ἔχει ἦχον ἰδιάζοντα, τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τῶν δύο συμφῶνων «ΠΡ». Τοῦτος εἶναι ὁ φυσικὸς ἦχος τῆς πυρᾶς. Ἡ λέξις προήλθεν ἀπὸ τὴν Φύσιν φαινόμενον τὸ ὁποῖον παρετήρησαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί σας, χωρὶς νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἰθαγενῶν τῆς παλαιᾶς Ἰνδίας. Διότι εἰς τὴν Σανσκριτικὴν Γλῶσσαν ὑπάρχει παρομοία λέξις μὲ τὴν ἔννοιαν «ΠΥΡ», ὡς καὶ εἰς ἄλλους Λαούς. Ἡ σύγκρισις τῶν παρομοίων λέξεων, δὲν ἔχει κοινὴν πηγὴν γλώσσης. Αὕτη εἶναι ἡ Φύσις.

Ἐδωσα μικρὸν παράδειγμα, διὰ νὰ μὴ πολυλογήσω ἐπὶ τῆς Γλωσσολογίας καὶ ἐρωτῶ:

Ὅς Ἐπιστήμην, ποῦ πρέπει νὰ κατατάξωμεν τὴν Γλωσσολογίαν;

Εἰς τὴν Φυσικὴν ἢ τὴν Ἱστορίαν;

Βεβαίως σεῖς, δὲν εἴσθε εἰδικοί ἐπ' αὐτῶν τῶν ζητημάτων. Θὰ ἀπαντήσω Ἐγώ.

Εἰς τὴν οὐσίαν, ἡ Γλωσσολογία ἀνήκει εἰς τὴν Φυσικὴν, καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν, ἀνήκει εἰς τὴν Ἱστορίαν. Μὴ λοιπὸν διαπληκτίζονται οἱ Σοφοὶ σας, καὶ ἀμφιβάλλουν διὰ τὴν ὀρθὴν κατάταξιν τοῦ ἦχου τῆς συνεννοήσεως. Ἐμπαθύνατε εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Λόγου μου, διὰ νὰ ἴδητε, ὅποια εἶναι ἡ Ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν διεστρέβλωσεν ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπιστία πρὸς τὸν Λόγον, τὸν ἐκπεμπόμενον πέραν τῶν ὀρίων τοῦ ὕλικου κόσμου.

Μελετήσατε τὸ Κείμενον. Συνταυτίσατε λέξεις διαφόρων Λαῶν μὲ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, διὰ νὰ δικαιώσετε τὴν περιέργειάν σας.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Ἄρκοῦν τὰ ὄσα ἔδωσα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὅταν, ἀδελφή, θελήσης νὰ μάθης κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζεις ἢ ἀμφιβάλλεις διὰ τὸ κάτι αὐτό, ν' ἀποτείνεσαι ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ διδῇ Φώτισιν εἰς ὄσους ζητοῦν αὐτήν. Διότι, ἐὰν δὲν συνέβαινε αὐτό, νὰ εἴσθε θέβαιοι ὅτι Σκότος ἀμαθείας καὶ ζώωδης κατάστασις, θὰ σᾶς κατέστρεφε τὸ ἅπαν τῆς ζωῆς. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι κτηνώδεις, ἀλλ' ἔναντι αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ σώφρονες, πιστοὶ, εὐσεβεῖς καὶ μὲ τὴν Ἄγαπην ἔμφυτον, διὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ἀδελφόν των.

Ἐζήτησες, ἀδελφή, νὰ μάθης: τί γίνεται ἡ ψυχὴ, ὅταν δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

Ἡ ψυχὴ ἐκπαιδεύεται. Ὁ χρόνος τῆς ἐκπαιδεύσεώς της εἶναι μέγας εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ναὶ μὲν μαθάνουν εὐκολώτερον ἀπὸ τοὺς γηῖνους καὶ ἀντιλαμβάνονται ὡς ἀστραπαὶ τὰ πάντα, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ὅπου δὲν ὑφίσταται ὕλη, διότι μία τελεῖα ψυχὴ, μὴ γνωρίσασα τὸν ὕλικόν κόσμον, στερεῖται Ἄρχῆς· πρέπει νὰ δοκιμασθῇ εἰς τὸν ὕλικόν κόσμον. Διὰ τοῦτο ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἰς προηγούμενον κεφάλαιον ἀνέφερεν, ὅταν ἡ Γῆ, ἀλλάξῃ ζωὴν καὶ βασιλευσῇ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ Ἄγάπη, ὅσοι ἐκ τῶν Ἀγγέλων δὲν κατήλθον εἰς τὴν Γῆν, θὰ ἐξανγκασθοῦν νὰ ἀφήσουν τὸν Οὐρανὸν καὶ λάθουν θέσιν εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀδελφοὶ τῶν ἀνθρώπων. Διότι σήμερον τὰς μεγάλας θέσεις κατέχουν ἤδη ψυχαὶ ποῦ ἄλλοτε ἔζησαν εἰς τὸν κόσμον τῆς ὕλης καὶ τῆς πικρίας τοῦ πνεύματος. Ἄρα, ὑπάρχει μία Αἰωνιότης μὲ ἄγνωστον τέλος, ὅποτε αἱ ψυχαὶ θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς διὰ μίαν ἄλλην Ζωὴν, τὴν ὁποῖαν οὔτε ἡμεῖς γνωρίζομεν. Πάντα ταῦτα εἶναι τόσον μακρὰν τῆς ἰδικῆς μας φαντασίας, ὥστε περιττεύει νὰ ὀμιλῶμεν περὶ αὐτῶν.

Γνώριζε μόνον, ὅτι ἡ ψυχὴ θὰ εἶναι εὐδαίμων. Θὰ χαίρεται τὴν Ἀθανασίαν της καὶ θὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ, ἅτινα εἶναι ἀτελεύτητα, ὡς καὶ ὁ Δημιουργήσας Αὐτὰ εἶναι Ἀναλλοίωτος καὶ Ἀφανῆς ὡς Εἰκὼν. Ἐὰν ὁμῶς ζητῆτε τὴν Εἰκόνα Αὐτοῦ διὰ νὰ πεισθῆτε, τότε στρέψατε τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ, Ὅστις ἀντιπροσωπεύει τὴν Φυσιογνωμίαν τοῦ Πατρός.

Μὴ δίδετε προσοχὴν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐκμηδενίσουν

τήν ὑπαρξιν τοῦ Υἱοῦ, διότι εἰς αὐτοὺς ἐνεργεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ Κακοῦ, τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ὀλέθρου.

29 Ὀκτωβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Πανίσχυρος ἡ Δύναμις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐξ Αὐτῆς δύνασθε, ἐάν θέλετε, ἢ ἀντλήσετε δυνάμεις, ἵνα σᾶς βοηθήσουν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι πρόθυμος νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας εἰς πάντα πιστὸν καὶ εὐσεβῆ μαθητὴν τῶν Οὐρανίων Διδασκαλιῶν. Αἱ ὀχληραὶ σκέψεις καὶ τὰ ἐμπόδια τῆς καθημερινῆς ζωῆς, θὰ ἀντικρουσθοῦν μὲ τὴν βοήθειάν μας. Δὲν ὑφίσταται πρόδοδος ἄνευ κόπου καὶ ἀπόλαυσις, ἄνευ δυσχερειῶν. Ἰκανοποιεῖται μόνον ἐκεῖνος, ὅστις μάχεται διὰ τὴν νίκην καὶ στέφεται ὡς νικητῆς.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος, παρὰ τὰ ἐφόδια ποὺ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἐμάχητο πνευματικῶς ἐναντίον τοῦ Πνεύματος τοῦ Κακοῦ, διὰ νὰ στεφθῆ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, πρὸς πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς ὀντότητός του.

Λάβετε παράδειγμα ἀπὸ αὐτόν, διότι ὁ ἀγὼν τοῦ ἦτο σκληρότερος ἐναντι τοῦ πονηροῦ πνεύματος, ὥστε νὰ ἐκτιμηθῆ ὡς ὑπέροχον ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τοῦ Καλοῦ, διὰ τὴν συντριβὴν τοῦ Κακοῦ σπέρματος.

Μιμηθεῖτε τὸ νηφάλιον ὕφος αὐτοῦ, τὴν καρτερικότητα καὶ τὸ εὐρὺ πνεῦμα τῆς φαντασίας του.

Οὗτος ἐτήρησεν ὡς οὐδεὶς ἄλλος, τὰς Θείας Ἐντολάς ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντός του καὶ ἀπεμάκρυνεν ἐξ ἑαυτοῦ τὰς παγίδας τοῦ Κακοῦ καὶ πονηροῦ πνεύματος. Ἐζύγιζε τὰς ἀποφάσεις του καὶ ὅταν ἔκρινεν αὐτὰς ὀρθάς, τότε ἐξηκόντιζε ταύτας ὡς θέλη ὑπερασπίσεως τοῦ Λευκοῦ Πνεύματος. Οὐδέποτε παρέμεινεν ἐντὸς τοῦ Σκότους. Διότι τοῦτο ἔκρυπτεν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς του τὴν πραγματικότητα. Καὶ ἐάν ἔπρεπε νὰ ἀποφαίνεται εἰς τι ἐντὸς τοῦ Σκότους, ἐβοηθεῖτο τότε ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Θείας Χάριτος. Ἀπέφευγε τὸν κόσμον τῆς δειλίας, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακίας.

Τοιοῦτον πνεῦμα, δὲν ἠξιώθησαν οἱ ἄνθρωποι - σκώληκες νὰ ἐκτιμήσουν ὡς Ἥλιον τοῦ πνεύματός των. Ἐπροτίμησαν ὡς σκώληκες νὰ παραμείνουν ἐντὸς τῆς μαύρης Γῆς.

Μιμηθεῖτε αὐτὸν εἰς ἅπαντα τὰ προτερήματά του.
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: — Μικρὰ ἢ ζωὴ καὶ μεγάλοι οἱ πόνοι αὐτῆς.

— Ἡ γῆϊνη ζωὴ εἶναι μεστή ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα ἐμπόδια καὶ πικρίας. Διὰ τοῦτο ἐξ αὐτῶν ἔπονται οἱ σωματικοὶ ἢ ἠθικοὶ πόνοι.

— Ὁ ἠθικὸς πόνος ἐν τῇ Γῆ, εἶναι πόνος ἐξ αἰτίας ἐλλείψεως τινός. Δηλαδή τὸ ἠθικὸν πάσχει ἐκ τῆς ὕλης. Ἐνῶ ὁ Οὐράνιος ἠθικὸς πόνος εἶναι ἐξ αἰτίας τοῦ μικροῦ σθένους εἰς τὴν ὄντοτητα, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποκτᾶται εὐκόλως, διότι δὲν ὑφίσταται ἢ προπύνησις τοῦ ὕλικου κόσμου καὶ οὕτω ἡ ψυχὴ ἀνέρχεται θραδέως τὴν κλίμακα πρὸς τὸν προορισμὸν της.

“Ὅσοι ἠτύχησαν μέχρι κόρου, διὰ νὰ ἐκτιμήσουν τὴν εὐτυχίαν των ὡς ἀνίαν τῆς ψυχῆς, οὗτοι, ἐπανελθόντες εἰς τὴν Γῆν, εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν ἀθλιότητος ζωῆς. Καὶ ἐὰν ἀντιληφθοῦν, διὰ ποῖον λόγον ὑποφέρουν, θὰ εὔρουν τὴν ἱκανοποίησίν των εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Εἰδάλλως, κακῆν κακῶς θὰ φθάσουν εἰς τὸ τέρμα τῆς ὑπάρξεώς των.

Ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ ἐξαιρέσεις. Διότι οὐδεὶς κἀνὼν ὑφίσταται ἄνευ ἐξαιρέσεων.

Ὁ Κῶδιξ τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι ὄγκωδέστατος καὶ δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας μου νὰ ἀναφέρω ἐξ αὐτοῦ παραδείγματα ἀπτὰ τῆς καθημερινῆς σας ζωῆς.

Ἄδελφῆ Φρυγῶ, τὴν προσεχῆ φορὰν ἴσως δὲν ἔλθω, καὶ μὲ ἀντικαταστήσῃ ἄλλο Πνεῦμα, συμπληρώνοντας τὴν Διδαχὴν τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς ἐσέ, τὴν φιλότιμὴν τῶν Ἀρχηγῶν ἀδελφῆν.

Ὅπως ἐγώ, οὕτω καὶ ἄλλα Πνεύματα ἔχουν δικαιώματα ἐπὶ τῆς Διδασκαλίας τῶν θνητῶν.

2 Νοεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Σήμερον θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ὁ Ἄδελφός Πλάτων περὶ ἑνὸς δεξιοτέχνου, ὅστις δὲν θὰ ἐμφανισθῆ, διότι τοῦ εἶναι ἀπηγορευμένον αὐτό.

ΠΛΑΤΩΝ: Ὅλιγαι γραμμαὶ εἶναι ἀπαραίτητοι, διὰ νὰ δώσω μίαν ἰδέαν περὶ ἑνὸς μουσικοῦ δεξιοτέχνου, ὅστις ἦλθεν εἰς τὴν Γῆν καὶ ἀπῆλθεν, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῆ ἄλλος ὡς αὐτὸς εἰς τὴν δεξιοτεχνίαν. Οὔτε πρόκειται, πρὸς τὸ παρόν, νὰ τὸν ἀντικατα-

στήση νέος δεξιότηνης. Ουτος είναι ὁ Νικόλο Παγκανίνι. Εἰς προγενεστέραν ζωὴν του ἦτο εἰς μέγας ἀλήτης προξενήσας πολλὰς ζημίας εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Διὰ τοῦτο ἦτο τιμωρημένος ἐπὶ μακρὸν χρόνον γηϊνης μετρήσεως.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀνεγνώρισε τὰ σφάλματά του καὶ ἐζήτει συνεχῶς ὅπως ὁ Κύριος συγχωρήσῃ αὐτόν. Ὁ Νόμος ὁμως τοῦ Οὐρανοῦ, εἶναι ἀμείλικτος ἔναντι τῶν τιμωρημένων, καὶ ὅταν ἀπεφασίσθῃ ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γῆν, μόνος ἐξέλεξε τὴν οἰκογένειαν εἰς ἣν θὰ ἀνῆκε, μὲ τὴν πρόθεσιν ὅτι θὰ ἐπεβάλετο εἰς τὸν ἑαυτὸν του, διὰ νὰ γίνῃ εἰς ἕκ τῶν καλῶν πολιτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν του. Δὲν εἶχεν ὁμως ἄρκετον σθένος, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του.

Κατερχόμενον, ὡς ψυχὴ τὸν πλευρίζει τὸ πνεῦμα τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ προτείνει τιμὰς καὶ μεγαλεία, ἕαν τοῦ ἐπώλῃ τὴν ψυχὴν του.

— Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ σοῦ πωλήσω τὴν ψυχὴν μου; εἶπεν εἰς τὸν Δαίμονα, ὅταν σύ μοι πωλεῖς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας δὲν γνωρίζω ἕαν θὰ κρατήσης;

Τότε τὸ πονηρὸν πνεῦμα προτείνει εἰς αὐτόν ἄλλον συνδουασμόν. «Ἐάν φίλε ζητῆς τὴν δόξαν καὶ τὸν πλοῦτον, θὰ τὰ ἔχῃς καὶ θὰ μὲ πληρώσῃς, ὅταν ἐπανέλθῃς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Βλέπεις, ὅτι εἶμαι λίαν καλὸς πρὸς ἐσέ. Σοῦ δίδω τὴν δεξιότηχίαν τῆς Μουσικῆς εἰς τὰς χεῖρας σου. Οὐδεὶς ποτὲ θὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος σου, διότι ἐντός σου θὰ ἔχῃς τὸ Δαιμόνιον τοῦ Οἴστρου!

Καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησε: «Νὰ ἴδω, διὰ νὰ πιστεῦσω!» Εἰς καγχασμὸς, ποῦ ἐκλόνισεν εἰς ἦχον τὰ πέρατα τοῦ Αἰθέρος ἠκούσθη καὶ μία γυναικεῖα φωνὴ πόνου ἔτεκε τὸν μέγαν δεξιότηχην Νικόλο Παγκανίνι.

“Ὀλοι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὀλίγον ἢ πολὺ, γνωρίζετε τὴν ζωὴν τοῦ Παγκανίνι. Ποτὲ δὲν ἦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐφάνετο. Μῦριοι μῦθοι ἐκάλυψαν τὴν ζωὴν του. Λέγουν ὅτι ἦτο ὁ πλέον φιλάργυρος ἀνθρώπος τοῦ Κόσμου σας. Δὲν εἶναι τοῦτο ὀρθόν. Εἰς ἄλλοὺς ἦτο σπάταλος καὶ εἰς μερικοὺς ἐφάνετο φιλάργυρος. Ἐκαμνε πολλὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι δὲν τὸν ἀνυψώνουν ὡς ἀνθρώπον. Ἡ ζωὴ του ἦτο σκοτεινὴ. Εἰς μερικὰς στιγμὰς ἀναλαμπῆς, ἐπανεστάτει τὸ ὑποσυνείδητόν του καὶ τότε

ἀφιερώνετο εἰς τὴν Ἐρησκείαν. Ἄλλ' αὕτη δὲν εἶχε τὴν ἔλξιν τῆς ζωῆς καὶ αὐτὸς προετίμα τὴν δόξαν καὶ τὸν πλοῦτον. Ἄλλὰ δὲν ἐγνώριζε νὰ ἐπωφεληθῆ.

Ὅταν ἀπεθεώθη ὡς μέγας δεξιότηχης τῶν τεσσάρων χορδῶν, ἐλάχιστοι εἶδον εἰς τὸν τύπον του, τὴν εἰκόνα τοῦ Δαίμονος. Ἐμάγευε τὸν κόσμον καὶ προπαντὸς τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι παρεσύροντο, οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἔλξιν τοῦ προσώπου του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔλξιν τοῦ Δαιμονίου του.

Υπέπεσαν εἰς πολλὰ σφάλματα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔδιδε λόγον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἄλλὰ τόση ἦτο ἡ ἀδιαφορία του πρὸς τὴν προσήλωσιν τοῦ Ἁγαθοῦ καὶ τοῦ Καλοῦ Πνεύματος, ὥστε μόνος διέγραψε τὴν ὁδὸν του καὶ σήμερον παραμένει εἰσέτι εἰς τὸ Σκότος! Θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ τὰς προγενεστέρας ἀμαρτίας. Δὲν γνωρίζω ὑπὸ ποῖον τύπον, διότι τοῦτο δὲν καθωρίσθη. Πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπανέλθῃ ὡς δεξιότηχης καὶ νὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀκροατὰς του μὲ χειρονομίας ἀρεστὰς πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Θὰ ὑποφέρῃ ὅμως ἀπὸ μίαν ἀνίατον ἀσθένειαν.

Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Νίκολο Παγκανίνι, ὁ Δαίμων ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτὸν τὴν ψυχὴν του. Καὶ αὐτὸς ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ αὐτήν, λέγοντας εἰς τὸν Δαίμονα ὅτι ἡ ψυχὴ ἀνήκει εἰς Ἐκεῖνον Ὅστις τὴν ἐπλασεν. Καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς ἔπαινόν του.

Ἀπέκτησεν ὁ Παγκανίνι τὸ δαιμόνιον τῆς δεξιότηχίας, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ τὸ ἀποχωρισθῆ.

Ὁ Δαίμων ἔπαιξε καὶ ἔχασε. Ὁ Παγκανίνι ἐκέρδισε, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ.

Πάντοτε τὸ πνεῦμα ἀργὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ σφάλματά του καὶ ὑπομένει τὰς συνεπειὰς αὐτῶν.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἦκουσα περὶ Μουσικῆς, δι' αὐτὸ ἔλαβον θέσιν.

Τὸ πνεῦμα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡρεμίας καὶ γλυκοῦ ἤχου. Ὁ γλυκὺς ἤχος, εἶναι τὸ θάλασμον τοῦ ταραγμένου πνεύματος. Φέρει ὁ ἤχος ὁ γλυκὺς τὴν γαλήνην καὶ μεταδίδει αὐτὴν εἰς ὀλόκληρον τὸ πονεμένον σῶμα· ἀναζωογονεῖ τὴν φαντασίαν· δίδει εἰς αὐτὴν πτέρυγας Ἀγγέλου, καὶ τὴν μεταφέρει εἰς τόπους χλοερούς, ὅπου ἐπιδρᾷ ἡ Εἰκὼν τῆς Ἀφθάστου Δημιουργίας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου· καθησυχάζει τὰ νεῦρα, καὶ δίδει ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἐλπίδα! Πολλάκις

δωρίζει τον ύπνον, πρὸς καταπράυνσιν τοῦ κόπου καὶ ἀναγέννησιν τῶν φυσικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνῶ ἡ Ποίησις θωπεύει τὸ πνεῦμα, ἡ Μουσικὴ προσφέρει τὸ θάλασμον τῆς ψυχῆς.

Ὅταν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ τρέφονται παραλλήλως, τὸ άτομον μεταβάλλεται εἰς ὄν νηφάλιον καὶ εὐδαίμον! Τὸ Κακὸν καταπατεῖται καὶ ἡ βοήθεια πρὸς τὸν πλησίον ἐντείνεται καὶ ἡ χαρὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνταννακλᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ εὐεργέτου ὡς θωπεῖα τῆς θείας χάριτος!

— Μουσικὴ εὐεργετεῖς τὰ ἐνδόμυχα τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως καὶ διευρύνεις τὴν Ὀδὸν πρὸς τὰ ὑψηλὰ Ἴδανικά τῆς Ἀνθρωπίνης Φυλῆς!

— Μουσικὴ ὄνειρον εἰς τὴν πραγματικότητα, ζωὴ εἰς τὸν θάνατον, ἀπελευθερώσις εἰς τὸν ζυγόν, ἀνάπλασις τοῦ ὄντος καὶ ἐπιφώνημα τῆς Φύσεως!

— Μουσικὴ λατρεία τῶν Ἀγγέλων καὶ ὕμνος τῆς ὑπαρξίας* τοῦ ὄντος τῆς Δημιουργίας!

— Μουσικὴ ὄραμα τῆς φαντασίας καὶ πόθος τῆς καρδίας!

5 Νοεμβρίου 1966

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Νὰ ἐπιμεληθῆτε εἰς τὴν μάθησιν τῶν ὄσων ὁ Οὐρανὸς σᾶς μεταδίδει. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐπισώρευσις τῶν Κειμένων, ὅταν αὐτὰ δὲν ἔχουν οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παραμένουν εἰς χεῖρας σας ὡς ἄχρηστα Κείμενα, χωρὶς σκοπὸν ἀνώτερον.

* Παρατίθεται Διδασκαλία τῆς 3.11.1966 τοῦ Φωτοδότου τῆς Ἀληθείας ἐπὶ τῆς ἐνοίας τῆς λέξεως ὑπαρξία.

ΦΑΡΑΧ: Ὑπαρξία. Ἡ λέξις ἀνυπαρξία, ὑφίσταται εἰς τὴν γλώσσαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν γνωρίζει τὸ νόημά της, τὸ ὅποιον ἐδώσαμεν. Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, ὑφίσταται ἡ λέξις ἀνυπαρξία, ἐπόμενον εἶναι ἡ λέξις ὑπαρξία νὰ ἔχη ἄλλο νόημα. Δὲν ἔχετε τὴν λέξιν αὐτὴν ἐν χρήσει, διότι δὲν ἀναφέρεται εἰς οὐδένα ἄλλον, εἰμὴ εἰς τὸν Θεόν.

Ὑπαρξία σημαίνει τὸ Ὑπαρκτὸν Ἀνώτατον ὄν τῆς Δημιουργίας, τὸ ὅποιον εἶναι ἀσύλληπτον εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων. Ὑπαρξις, τὴν ὅποιον δὲν ἀντιλαμβάνομεθα, ὡς ἔνοιαν ὑπαρκτὴν καὶ ὅμως Αὐτὴ εἶναι τὸ ὅπαν τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἡ Ὑπαρξία περιλαμβάνει ὅλας τὰς Διαχύτους Δυνάμεις τοῦ Πλάστου. Τὴν Πνοὴν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Ἡ Φωνή μας μετεβλήθη εἰς Φωνὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἡ ἐπιθυμία σας παρέμεινεν ὄνειρον θερινῆς νυκτός! Ὅταν χαλαροῦνται ἡ πίστις, αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα. Καὶ ὅταν τὰ ἀποτελέσματα εἶναι πενιχρά, ἐλλείπει ἀπὸ τὸν Λῦχνον τὸ καύσιμον καὶ ὁ Φάρος δὲν ἀποδίδει τὰ ἀναμενόμενα Ἐλπιδοφόρα Μηνύματα εἰς τοὺς ταξιδεύοντας, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ταξιδιωτὰ εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν.

Τὸ διατί τόσο συχνὰ ἀναφερόμεθα εἰς τὰ ἴδια, τότε μόνον θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε, ὅταν ὁ σκοπὸς γίνῃ ἔργον.

Ἄς σᾶς φωτίσῃ ὁ Κύριος, διὰ νὰ διακρίνετε τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὴν νύκτα.

Ἄς σκορπίσῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὰ νέφη τοῦ ζόφου, ποὺ κατέπνιξαν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ Κακοῦ καὶ μοχθηροῦ Φωτὸς τοῦ Ψεύδους.

Ἄς ἀπαλλάξῃ ὁ Πλάστης ἐσᾶς ἀπὸ τὴν παναθλίαν ἔλξιν τῆς ὕλης, καὶ ἄς ἀνυψώσῃ τὸ πνεῦμα σας πρὸς τὰ καθαρὰ καὶ ὑψηλὰ Ἰδανικὰ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ζητεῖ ἐπαφὴν μὲ τὴν Θεότητα.

Τὰ πάντα παραμένουν εἰς τὴν Βούλησιν τῆς Τριαδικῆς Θεότητος, ἥτις εἰς τὰ σκότη ἀκτινοβολεῖ, ὡς ὁ Λαμπρότερος Ἥλιος τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου.

Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ λαμβάνετε, ἀλλὰ καὶ νὰ δίνετε, εἴτε πνευματικὴν τροφὴν εἴτε ψυχικὴν τοιαύτην, μὲ ὕλικὴν ὑποστήριξιν καὶ ἀγάπην. Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεὸς τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ ὅστις τὸν μιμεῖται κατὰ προσέγγισιν, γίνεται τέκνον Αὐτοῦ καὶ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὰς Ἀρχάς Του.

Ὡμίλησα ὡς ἀδελφός· καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ ὑπακούετε τὰς Ὁδηγίας τοῦ Ἀδελφοῦ σας, διὰ νὰ μὴ περιπέσετε εἰς σφάλματα ἀκούσια τῶν ἐπιθυμιῶν σας.

12 Νοεμβρίου 1966

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Μακάριοι, οἱ ἐπιμένοντες εἰς τὰς καλὰς πράξεις· αὐτοὶ θὰ ἐλεηθοῦν ἀπὸ τὰς Χεῖρας τοῦ Κυρίου.

Μακάριοι, ὅσοι ὑπομένουν τὰς πιέσεις τῆς ζωῆς· αὐτοὶ θὰ τύχουν ἀνυψώσεως τῆς ψυχῆς των.

Μακάριοι, οἱ προσηλωμένοι καὶ ἐκτελοῦντες τὰς Βουλήσεις τοῦ Οὐρανοῦ· αὐτοὶ θὰ ἐπαναπαυθοῦν ἐπὶ τῆς Οὐρανίου Ζώης τοῦ Σωτήρος.

Ἄδελφή. Ὁ ἠθικὸς πόνος τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι σημεῖον τὸ ὁποῖον θαυματολογεῖ τὴν ἀντοχὴν τοῦ ψυχικοῦ σθένους, διὰ τὴν ὁδηγηθῆ ὁ ἄνθρωπος, ἐκεῖ ὅπου προορίζεται ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὕστερον ὡς Πνεῦμα.

Ἡ δοκιμασία, ὡς εἶπον, εἶναι θυβομέτρησις τῆς σχετικῆς προόδου τῶν ὄντοτήτων. Τοῦτο ὀφείλεις νὰ γνωρίζη, ὡς μαθητευομένη τῶν Ἵψηλῶν Ἀρχόντων τοῦ Οὐρανοῦ. Διότι δοκιμασία καὶ πόνος, εἶναι διάθασις παροδικῆ ἀπὸ τῆς θλίψεως εἰς τὴν χαρὰν ἀπὸ τοῦ κόπου εἰς τὴν ἀνάπαυσιν· ἀπὸ τῆς ὀδύνης εἰς τὸν λυτρωμόν! Οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἀποκτῆ χαρὰν, ἄνευ λύπης, ἀγαθὰ, ἄνευ κόπου, δυνάμεις, ἄνευ στερήσεως αὐτῶν. Ἡ ἀόρατος Δύναμις τοῦ Ἀνάρχου, εἶναι ὄρατὴ μόνον εἰς τὴν ψυχὴν· τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς Ἀγαθότητος τοῦ Κυρίου, ἀντιλαμβάνεται τὸ πνεῦμα, ὅταν προσχωρήσῃ εἰς τὸν ἔσω κόσμον τῆς ψυχῆς.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τρωτὰ σημεῖα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς, εἶναι μὲ ποῖα μέσα ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ καταπολεμήσῃ αὐτά.

Κύριε, τόσον εἶναι ἐμποτισμένος ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ὕλην, ὥστε λησμονεῖ τὸν σεβασμόν πρὸς τὰ Θεῖα.

Σὺ, ὡς ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἀγάπης τοῦ Παντός, παράβλεπον ἀνευσεβεῖς αὐτοῦ ἐκδηλώσεις, καὶ φώτισον τὸν νοῦν, διὰ νὰ ἴδῃ Φῶς τὸ πνεῦμα.

Κύριε, ὡς Προστάτης τῶν τέκνων Σου, εὐσπλαχνίσου αὐτά· δῶσε Χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπανεύρουν θέσιν ἐν τῷ Κύκλῳ τῆς Φωτίσεώς Σου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εἰς τὸν Οὐρανὸν τὰς τελευταίας αὐτὰς ἀνθρωπίνους ἡμέρας, γίνονται μεγάλαι συγκεντρώσεις, καὶ λαμβάνονται μέτρα καὶ ἀποφάσεις, τῶν ὁποίων τὸν ἀντίκτυπον θὰ ἔχη ἡ Γῆ σας, εἰς Παγκόσμιον Κλίμακα.

Τὸ Ἡφαιστειὸν τῆς Ἀνθρωπίνου Λάθας, θὰ καλύψῃ τὰ πάντα. Διότι ἡ θερμοκρασία τῶν Λαῶν ἀνῆλθεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐκρήξεως. Δὲν δύνανται οἱ ὀλίγοι ἑξαλλοὶ καὶ κακοήθεις, νὰ σφετερίζωνται τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς πόρους τῶν πολλῶν καὶ ἀδικημένων.

Τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἔξανίσταται. Ζητεῖ τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος.

Ὅπως ἐσύ, ἀδελφή, εἶχες τὸ ἐλεύθερον νὰ κινήσῃς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀνενόχλητος, οὕτω καὶ εἰς τὴν Γῆν οἱ Ἴλαοὶ ζητοῦν τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν δρᾶσιν, μὲ γνώμονα τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν Ἀγάπην πρὸς τοὺς συνανθρώπους των.

Ὅπως ἐσύ στενοχωρεῖσαι, ὅταν περιορίζῃσαι ἀπὸ τὴν δρᾶσιν σου, οὕτω καὶ εἰς τεραστίαν κλίμακα οἱ Ἴλαοὶ ὑποφέρουν τὴν θίαν καὶ κακοδοξαίμονίαν τῶν ὀλίγων ἐκμεταλλευτῶν. Διὰ τοῦτο λέγω, ὅτι τὸ Ἡφαίστειον θὰ ἐκραγῇ, διὰ νὰ δώσῃ ἀργότερον Νέαν Ζωὴν καὶ Πνεῦμα εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα.

Βαδίζει ὁ Κόσμος τοῦ πόνου καὶ τῶν στερήσεων πρὸς μίαν Νέαν Κατάστασιν.

Τὰ Ἔθνη πάσχουν, πονοῦν, γεννῶνται καὶ ἀποθνήσκουν ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ἀναγεννῶνται μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οὐχὶ μὲ τὴν θέλησιν τῶν τυράννων.

Οἱ τύρανοι πληρῶνουν τὰς ἁμαρτίας των, ὡς ἀνάξιοι ἄνθρωποι τοῦ Κόσμου τούτου. Σημειώσατε ἀπὸ σήμερον τὰς πληρωμάς των.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐπιφυλάσσει εἰς ἐσὲ εὐχάριστα νέα, τόσον ἀπὸ τὸν Οὐρανό, ὅσον καὶ εἰς τὴν Γῆν.

Ἐχω τὴν Ἐντολήν, ὅπως σοῦ μεταδώσω τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου καὶ ὄλων τῶν μαθητῶν καὶ συνεργατῶν Του.

16 Νοεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Πολλοὶ ψυχαί, συγκεντρωμένοι εἰς τὸ Κέντρον τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης, παρακαλοῦν, ὅπως ὁ Πλάτων δώσῃ εἰς αὐτὰς τὴν ἄδειαν νὰ ὀμιλήσουν. Αἱ Ὀμιλῖαι μας μεταδίδονται ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου καὶ οὕτω δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Κέντρον τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Γῆς. Ὁ Σταθμὸς αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν Οὐρανό, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς πάντας. Εἶναι Σταθμὸς Ἱερὸς καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς Ὁδηγίας καὶ τὰ μηνύματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Θὰ σᾶς συνδέσω μὲ τὸν ΙΓ' Σταθμόν, ὅπου ὀμιλεῖ εἰς τὰς ψυχὰς ὁ ἀδελφὸς Μωϋσῆς.

ΙΓ' ΣΤΑΘΜΟΣ, Ουρανίου Καθοδηγήσεως:

Ἄδελφοί, ἔχετε ὡς παράδειγμα ἐμέ. Παρὰ τὴν καλὴν μου διάθεσιν νὰ ἐξυπηρετήσω τὸν Κύριον ἐν τῷ ὕλικῷ κόσμῳ, ὑπέπεσον εἰς σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἤδη σὰς εἶναι γνωστά. Ὅφειλετε νὰ γνωρίζετε, ὅτι παρὰ τὴν πίστιν μου, ἐδελεάσθην ἀπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ ὕλικου κόσμου, καὶ ἀκουσίως τῆς συνειδήσεώς μου ὠργιζόμενη καὶ οὐδένα ἄλλον, ἐκτὸς ἐμοῦ, ἐθεώρουν ἄξιον τῆς μεταδόσεως τῶν Βουλῶν τοῦ Κυρίου.

Ὁ Πονηρὸς ἔχει τόσας μορφάς, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ὑποπέση τις εἰς σφάλμα τι.

Ἄναφέρω πάντα ταῦτα, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρισκομένων θὰ ἐπανακάμψουν εἰς τὴν Γῆν. Διὰ τοῦτο ἐνισχύσατε, κατὰ τὰς δυνάμεις σας, τὸ ψυχικόν σας σθένος, ὥστε νὰ λαμβάνετε ἄνωθεν τὸν Φωτισμόν, καὶ νὰ ἀντιμετωπίζετε τὰς ἀδυναμίας σας διὰ τοῦ ψυχικοῦ σας σθένους. Ἐὰν δὲν πράξητε τοῦτο, πολὺ πιθανὸν νὰ εὐρεθῆτε εἰς κρίσιμον θέσιν διὰ τὴν δυνατότητά σας καὶ τότε ποῖος θὰ δυνηθῆ νὰ σὰς δώσῃ χεῖρα βοηθείας;

Ὁ Σταθμὸς αὐτὸς (ΙΓ') εἶναι εἰς ἐκ τῶν πλέον Ἰσχυρῶν καὶ ἡ θέσις σας εἶναι εὐνοϊκωτάτη. Ἄρκει νὰ καλλιεργήτε τὰ Οὐράνια προσόντα τῆς ψυχικῆς σας καταστάσεως.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ σὰς διαδεχθοῦν ἄλλαι ψυχαί, καὶ σεῖς προδιθαζόμενοι θὰ ἀνέλθετε τὴν Κλίμακα. Ἐὰν ὁμως εἰσθε θέθαιοι περὶ τῆς ἰσχύος σας, τότε ὅσοι θεθαίως τὸ θελήσουν, θὰ κατέλθετε ἐν τῇ Γῇ, κερδίζοντες χρόνον διαρκείας ἐν τῷ ὕλικῷ μετρητηρίῳ. Διότι ὡς γνωρίζετε, εἰς ἡμᾶς δὲν ὑφίσταται ὁ χρόνος αὐτός.

Ἐλπίζω ὅτι συμφωνεῖτε μετ' ἐμοῦ καὶ ἡ προσπάθειά σας θὰ εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἰσχὺς σας.

— Διδάσκαλε, πότε ὑπολογίζετε τὴν μετάθεσίν μας;

— Αὕτη δυνατὸν νὰ λάθῃ χώραν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου.

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κυρίου. Προσπαθήσατε νὰ διευθύνετε τὸν νοῦν διὰ τῆς ψυχῆς. Ἐὰν ἀποχωρήσετε μετὰ τὴν σκέψιν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, ἐστὲ θέθαιοι ὅτι ἡ ψυχὴ θὰ γίνῃ ὁδηγός σας.

Τὸ Φῶς μου, ἅς γίνῃ Ἰσχύς τῆς συνειδήσεώς σας.

ΦΑΡΑΧ: Ἦκούσατε τὸν Μωϋσῆν ὁμιλοῦντα εἰς τὸν ΙΓ' Σταθμόν.

ΟΡΦΕΥΣ: Ὁ ἦχος τῆς Μουσικῆς εἶναι εἰς. Ἐξ αὐτοῦ, αἱ παραλλα-

γαί τοῦ ἤχου σχηματίζουν κύματα ἑπτὰ καὶ ἕξ αὐτῶν σχηματίζονται οἱ χρωματισμοὶ τοῦ ἤχου, ὥστε μεταξύ των νὰ ὑπάρχη ἁρμονία, καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ Ἄλλοῦ νὰ ἑναρμονίζεται ἐπὶ τῶν ἤχων καὶ ν' ἀποτελῆ τὸ ποίημα τῆς Δημιουργίας! Ἐμφυτον τὸ ποίημα αὐτὸ ἐκφράζεται ἀπὸ τοὺς κελαδισμοὺς τῶν πτηνῶν. Εἶναι οἱ πρῶτοι ὕμνωδοὶ τῆς φύσεως! Καὶ σήμερον ἀκόμη θαυμάζετε τοὺς πτερωτοὺς ἀοιδοὺς τῆς φύσεως, ἐκ τῶν ὀποίων πολλὰ ἐμιμήθη ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ Μουσικὴ ὁμιλεῖ πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ ἐὰν μεταδώσῃ τὴν ὁμιλίαν αὐτὴν εἰς τὸ πνεῦμα, τότε εὐκόλως τὸ πνεῦμα ὑποτάσσεται εἰς τὴν ψυχὴν, εἶδ' ἄλλως, θὰ παραμείνῃ ὡς κεκρυμμένος θησαυρὸς ἐντὸς τῆς ψυχῆς.

Οἱ Μεγάλοι Μουσουργοὶ ἐξελαΐκευσαν τὰ ἔργα των, χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐρμηνεύσουν τοὺς ἤχους τῆς μουσικότητος των.

Οἱ ἤχοι τῆς Μουσικῆς, ἔχουν ἴδιον ἀλφάθητον καὶ σχηματίζουν φράσεις καὶ λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ. Διότι δὲν ἔφθασεν ἡ ὥρα τῆς ἐρμηνείας τοῦ Μουσικοῦ Φωτός. Ὅταν, ὡς ἀνέφερον, ἐρμηνευθῆ ἡ Μουσικὴ, τότε ὁ κόσμος τῆς ὕλης θὰ εἶναι πολὺ διάφορος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον.

Ἡ Μουσικὴ, δὲν ἔχει ἀκόμη τὴν θέσιν, ἣν ἔπρεπε νὰ εἶχεν εἰς τὸ πνεῦμα, ὡς ταύτην ἔχει ἡ ψυχὴ.

Ἐρμηνεῖαν δίδουν οἱ ἄνθρωποι κατὰ βούλησιν, καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐρμηνευτῶν συμφωνεῖ μὲ τὸν ἄλλον. Διατί;

Διότι παρερμηνεύουν τὸν Μουσικὸν λόγον.

Ποῖος ποτὲ ἠδυνήθη νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν Μουσικότητα τῆς Φύσεως;

Ὁ κάθε θαυμαστὴς σκέπτεται κάτι ἄλλο, ὅταν ἐπιδρῶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ θαῦμα τῆς φυσικῆς καλλονῆς. Ὁ εἰς ἐμπνέεται διὰ τοῦ Ἄλλοῦ, ὁ ἕτερος διὰ τοῦ ἤχου, ὁ τρίτος διὰ τῶν εἰκόνων, ὁ τέταρτος διὰ τῶν πράξεων. Οὐδεὶς των συμφωνεῖ, παρὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ θαύματος τούτου. Ἄρα, ἡ Μουσικὴ σημαίνει τροφὴν τῆς ψυχῆς καὶ θάλασμον τοῦ πνεύματος.

Ἄδελφὴ Φρυγῶ. Ὁ Κόσμος τοῦ ψυχικοῦ Βασιλείου, θὰ σοῦ προσφέρῃ ἕνα μικρὸν δεῖγμα τῆς Μουσικῆς Του Ἀξίας.

ΦΑΡΑΧ: Αί άναμνήσεις μιᾶς ζωῆς, εἶναι τεκμήρια τοῦ παρελθόντος, πού ἐπαναφέρουν εἰς τήν μνήμην ζωντανάς εἰκόνας, πού ἐπηρέασαν τήν ὄντοτήτά μας εἰς στιγμάς ευαισθησίας, διὰ νά μὴ ἐξαλειφθοῦν ἀπὸ τήν φαντασίαν τοῦ χρόνου, πού δὲν ὑφίσταται πλέον.

Ἡ ἀναπαράστασις παλαιῶν εἰκόνων ἐνθυμίζει τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου, τὴν ὕλικήν φθοράν, καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς ζωῆς κάθε ἀνθρώπου ἐν τῇ Γῆ ταύτῃ.

Μάταια τὰ πάντα, ὅταν εἰς τήν μικράν ἐν τῇ Γῆ διαμονήν μας, δὲν ἐπισφραγίζομεν τὸ πέρασμά μας διὰ τῶν καλῶν πράξεων, διὰ νά ἔχωμεν μελλοντικῶς καταθέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου. Ὅπως ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἔχει θησαυρὸν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς του, οὕτω καὶ αἱ καλαὶ πράξεις μεταβάλλονται εἰς ἀποθέματα θησαυροῦ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κυρίου. Ὁ τόκος τῶν θησαυρῶν τούτων εἶναι πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅ,τι εἶναι ὁ τόκος πού δίδουν οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς τοκίζοντας. Ἡ Τράπεζα τοῦ Κυρίου δὲν κρατεῖ δι' ἑαυτὴν μέρος τοῦ κέρδους, ἀλλ' ἀποδίδει τὸ ὅλον κέρδος εἰς τὸν τοκίζοντα. Δηλαδή δὲν ἐκμεταλλεύεται τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ βοθηεῖ αὐτὸν πρὸς τὴν ἀνύψωσίν του.

Εὐλογημένοι ἐκεῖνοι, οἵτινες τοκίζουν τὸν Κύριον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ - ΜΙΛΑΝΟΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Τῷ ὄντι, τὸ μεγάλο μου πάθος, ἀγαπητῆ μου Φροσοῦλα, ἦτο ὁ ψίθυρος τῆς ρυθμίσεως τοῦ στίχου. Εἶχον τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι κάποια Οὐρανία Δύναμις συνεχῶς ἐξέπεμπε ρυθμούς, καὶ ἐγὼ συνελάμβανον αὐτούς, χρωματίζοντάς τους δι' εἰκόνων. Διότι εἰς τὴν φαντασίαν μου εἰκονίζοντο διάφοροι παραστάσεις τῆς ζωῆς, εἴτε ὑπὸ τύπον μύθου εἴτε ὑπὸ ἄλλον τύπον. Ἡ περιέργειά μου πολλακίς μὲ ἀφύπνιζεν ἀπὸ τὸ ὄνειρον εἰς τὴν πραγματικότητά, καὶ τότε ἔπρεπε νά σταματήσω, διὰ νά ρίψω νέον βλέμμα πρὸς τὴν ζῶσαν καὶ κυλιόμενην ζωὴν τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ παρουσία σου δὲν μὲ ἠνώχλει ὡς σὺ ἀντελαμβάνεσο. Ἀπεναντίας ἐδημιούργει νέας εἰκόνας εἰς τὴν σκέψιν μου, τὰς ὁποίας ἔπρεπε νά κατεργασθῶ. Θέλω νά εἶπω, ὅτι ἐνέπνεες εἰς ἐμὲ νέα ἔργα, τὰ ὁποῖα χρεωστῶ εἰς ἐσέ.

Σήμερα, ἡ μάθησις τοῦ πνεύματός μου εἶναι ἐξωκοσμική. Τὰ πάντα ἀναλύω κατ' οὐσίαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν νὰ εὔρω τὸ "Ἄπαν τῆς Δημιουργίας, ποῦ μὲ μίαν λέξιν τοῦτο εἶναι ἡ Ἀγάπη!

Ἡ Ἀγάπη εἶναι τὸ κορύφωμα τῶν Πάντων ἐν τῇ Δημιουργίᾳ. Εἶναι ὁ Ἀστὴρ τῆς Ζωῆς. Τὸ Ὑπέρτατον "Ὀν! Ὁ Θεός, — ὡς λέγουν οἱ ἄνθρωποι. Ἡ πνοὴ τοῦ Δικαίου, τὸ πνεῦμα τῆς κατανοήσεως, ὁ θαθὺς καὶ ἀσύλληπτος θησαυρὸς τῆς ψυχῆς, ὁ μέγας πλάστης τῶν ἀπείρων κόσμων καὶ τῶν ἀπυθμένων Μυστηρίων! Εἶναι, ὡς εἶπον, ὁ "Ἄγιος τῶν Ἀγίων!

«Σὺ Ὑπερτάτη Δύναμις τοῦ Θείου Μυστηρίου, πρὸς Ἐσέ προσεύχομαι, ὅπως φωτίσης τοὺς λαμπροὺς μαθητάς σου καὶ ἀξιώσης αὐτοὺς ὅπως γίνουν φάροι τῶν Βουλήσεών Σου».

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφέ.

Ὁ Κύριος μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουσε, καὶ θὰ πράξῃ ὅ,τι εἶναι δυνατὸν δι' ἐσέ, διὰ νὰ δώσῃς τὸ Φῶς ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἀναγκαῖον.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Εὐχαριστῶ, Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, τὸν Κύριον, τὸν Υἱὸν καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἐν εἶδει Φωτός!

— Φρόσω μου, ἀδίκως στενοχωρεῖσαι. Ἐκ τῶν ἐνόητων δημιουργεῖ ὁ ἄνθρωπος τὸ πᾶν. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐν τῷ κύκλῳ, ἡ Τάξις, ἡ Ἐλπίς καὶ ἡ Ἀγάπη, ἐναρμονίζουσι τὴν Ζωὴν! Ἐξ αὐτῆς θὰ λάθῃς τὸ χρίσμα τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς ταλαιπωρημένης ζωῆς σου.

Ἔσο φιλόανθρωπος, εὐσεθὴς μὲ κατανόησιν, καὶ τὰ πάντα θὰ λάθουν ἄλλην τροπὴν.

Ὁ ἀσπασμὸς μου ἄς γίνῃ εὐλογία.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Δέσποινα, μὴ στενοχωρῆσαι. Ἡμεῖς, ὡς γνωρίζεις, εὐρισκόμεθα εἰς τὸ πλευρόν σου. Μὴ μεμψιμοιρήσῃς. Ἔσο θαρραλέα, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς σοῦ δίδομεν δυνάμεις.

— Ἄρα γε, ἔλεγες κάποτε: Εἰς τὸν Κόσμον τὸν φθαρτὸν θὰ ἔχω τόσας δυνάμεις, ὅσας ἔχω εἰς τὸν Οὐρανόν;

Καὶ ὁ Ἀριστοτέλης σοῦ ἀπήντησεν: Ἐάν ἔχῃς, ἀδελφή, τόσῃ πίστιν, ὅσῃ ἔχεις εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, τότε θὰ ἔχῃς ἀρκετάς δυνάμεις εἰς τὴν Γῆν, διὰ ν' ἀντιμετωπίξῃς τὰ πάντα.

— Ἀδελφὲ Ἀριστοτέλη, ἐλπίζω, εἶπες, ὡς διαφαίνεται, ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ ἀντιμετωπίσω τὰ ἐμπόδια. Θὰ ἔχω ἐντός μου τὸν

φόβον τῆς δυσπιστίας, οὐχὶ πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐκεῖνος σοῦ ἀπήντησεν: Πρόσεξον, ἀδελφή, νὰ ἐξαλείψῃς ἐκ τῆς ψυχῆς σου τὸν φόβον, διότι οὗτος ἐξασθενεῖ τὸ σθένος καὶ ἀντλήσον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ δυνάμεις, διὰ νὰ συντηρῆς τὸ σθένός σου. Ἡμεῖς δὲν φειδόμεθα νὰ σοῦ δίδωμεν ὅ,τι ζητήσης.

Καὶ ἐσύ τελειώνουσα εἶπες πρὸς αὐτόν: Εὐχαριστῶ, ἀδελφέ. Εὐχαριστῶ, διότι γνωρίζω τὴν ἀπέραντον Ἀγάπην τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐκράτησε τὸν Λόγον Τοῦ καὶ σοῦ δίδει ὅ,τι ὑπεσχέθη εἰς ἐσέ. Ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀντιληφθῆς.

23 Νοεμβρίου 1966

Ἡ συμβίωσις δύο ἑτερογενῶν ὄντοτήτων

ΦΑΡΑΧ: Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι περίπλοκος διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα. Διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ δεσμός, τὸν ὁποῖον ὠνόμασαν ἱερόν.

Ποῦ, ὅμως, εὐρίσκεται ἡ ἱερότης τοῦ δεσμοῦ τούτου;

Οὐδεὶς τὸ ἀναφέρει.

Οἱ Νόμοι, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τὸν δεσμόν τῆς συμβιώσεως δύο ἑτερογενῶν ὄντοτήτων, εἶναι σαθροὶ καὶ ἀνυπόστατοι, διότι δίδουν ἀφορμὴν εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐκλαμβάνουν τὸν δεσμόν αὐτόν ὡς δέσμευσιν τῆς ἐλευθερίας των, νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὰς συνηθείας τῶν ἀνθρωπίνων ἀποφάσεων.

Ὅταν, ἀληθῶς, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἀμοιβαίως ἐκτιμῶνται καὶ ὑπάρχει μεταξύ των κατανόησις καὶ στοργή, τότε ἡ ἀγάπη δεσμεύει αὐτοὺς καὶ τοὺς προφυλάσσει ἀπὸ τὰς ἀνομίας.

Εἴπομεν ὅτι ὁ Κόσμος αὐτὸς εἶναι ὕλικός καὶ σκέπτεται τὰ ὕλικά του ὀφέλη: Ἄνομα περιουσιακὰ στοιχεῖα, κληρονομικὰ τοιαῦτα κ.λπ. Διὰ τοῦτο ἡ Κοινωνία ἐθέσπισε τοὺς Νόμους, διὰ νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν Οἰκογένειαν καὶ ὑπερασπισθῆ τὸ Δίκαιον. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ Δίκαιον εἶναι ἄκριτον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡ Οἰκογένεια πολλάκις παραπαίει εἰς τὸν θῆλον

της, οί Νόμοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος ποῦ θίγομεν ἔπρεπε νὰ εἶναι περισσότερο ἐλαστικοί.

Ἄλλ' ἔχομεν τὸν Κλήρον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐνδιαφέρει ἡ ζωὴ τῆς οἰκογενείας, καὶ ἀρνεῖται αὐτὸς νὰ δώσῃ τέλος εἰς μίαν ἀκατάλληλον σύζευξιν, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐνεργήσουν τὰ ἀντιδικούμενα πρόσωπα, πληρώνοντας τὸν κατὰ Νόμον ὄβολόν των εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Ἱεραρχίας.

Ὅλα, ὡς βλέπετε, συμπλέκονται.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἦτο εὐκόλος ἡ ἔνωσις καὶ ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν συμβιούντων, τότε πάλιν ὁ Κόσμος τῆς ὕλης θὰ ἐξηχρηεῖτο καὶ ἡ ζωὴ θὰ ἦτο κοινόβιος, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν ὁ ἄνθρωπος ἔχει περισσώτερας Γνώσεις ἀπὸ τὰς ἐποχὰς τῶν προγόνων του.

Τότε, τί πρέπει νὰ γίνῃ; Ἴδου ἡ ἀπορία.

Ἐὰν οἱ περισσότεροὶ τῶν ἀνθρώπων εἶχον τὸν κοινὸν νοῦν, καὶ ἀντελαμβάνοντο τὸ μέγα τοῦτο πρόβλημα τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς, δὲν θὰ συνέβαινε ὅ,τι σήμερον συμβαίνει. Τόσον οἱ ἄνδρες, ὅσον καὶ αἱ γυναῖκες κίνηγουν τὸ εὐκόλον καὶ εὐχάριστον τῆς ζωῆς των. Οἱ «κεραυνοβόλοι ἔρωτες» ἔλκουν ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρωνται τὰ ἄτομα διὰ τὴν ἐσωτερικότητα τῆς ὄντοτης. Δηλαδή εἶναι ἔρωτες ἐπιπόλαιοι, καὶ μοιραίως θὰ καταλήξουν εἰς τὸ ἀνεπανόρθωτον. Ὁ Οὐρανός, δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ σᾶς φωτίσῃ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἐφ' ὅσον ἀπωθεῖτε τὸν Φωτισμὸν Του εἰς ἄλλα κύρια σημεῖα τῶν Διδασκῶν Του.

Μάθετε ὅτι, ὁ Φυλισμὸς (Σεξουαλισμὸς) εἶναι τὸ κύριον σημεῖον τῆς ζωῆς. Ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ὁ πολιτισμὸς μιᾶς χώρας. Ἐξ αὐτοῦ ἀνυψοῦται εἰς Ἄαδς καὶ ἐξ αὐτοῦ πηγάζουν παντοῖα κακὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ Ἀγάπη δὲν συνδέει. Ἀφομοιώνει.

Ὁ ἔρωσ φαίνεται συνδετικὸς κρῖκος καὶ ὁμως διαλύει τὸν δεσμόν, διότι ἦτο ἐπιπόλαιος.

Ψυχολογῶ, σημαίνει εἰσέρχομαι εἰς τὸ θάθος τῶν συναισθημάτων. Κρίνω καὶ ἀποφασίζω.

Ἐὰν τοῦτο δὲν γίνῃ, καὶ ἐκ τοῦ ἔρωτος κρίνετε τὰ συναίσθηματα, ἀλλοίμονον εἰς ἐσᾶς.

Ὅμιλῶ πρὸς ὄλους τοὺς ἄνδρας. Διότι αὐτοὶ εἶναι οἱ πρωταῖτιοι τῆς συμφορᾶς των. Αἱ γυναῖκες, εἶναι γνωστόν, ὅτι

δὲν ἔχουν θετικὰς θάσεις ἐπὶ τῆς ζωῆς. Καὶ ὅσαι νομίζουν ὅτι τὰς ἔχουν, αὗται δυστυχῶς γίνονται φορεῖς τῆς κακοδαιμονίας, καὶ ἀνατρέπουν τὸν ἀκραιφνῆ πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐὰν εἷς ἀνὴρ ἠγάπησε καὶ ὕστερον διὰ λόγους ἀσυμφωνίας ἔχει ἄλλην ὡς ἀναγκαῖον κακὸν εἰς τὸ πλευρόν του, χωρὶς νὰ δημιουργῇ ἠθικοὺς καὶ σωματικοὺς πόνους εἰς τὴν γυναῖκα τῆς ἀρεσκείας του, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν ἐνδιαφέρεται εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Ἄρκει ὁ ἀνδρᾶς νὰ μὴ ἐξετελίξῃ, διασύρῃ ἢ ἐξοντώνῃ τὴν γυναῖκα μετὰ τῆς ὁποίας συζῆ ὕφ' οἰονδήποτε τύπον.

ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΣΜΟΣ ΑΝΔΡΟΣ: Ἐὰν εἷς σώφρων ἀνὴρ ἔχει κρύφιον δεσμὸν μακρὰν τῆς συζύγου του, χωρὶς τοῦτο νὰ εἶναι γνωστὸν εἰς οὐδένα, ὁ ἀνὴρ οὗτος σύντροφον ἔχει τὴν σύζυγόν του, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπανέρχεται. Τοῦτο ἔαν συμβῆ εἰς τὴν γυναῖκα, αὕτη παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ σχέσεις μετὰ τοῦ συζύγου της, ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτὸν καὶ προσφέρεται εἰς τὸν ξένον, τὸν ὁποῖον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, δύναται καὶ πάλιν νὰ ἐξαπατήσῃ, διότι ἔχει ἐντὸς τῆς τὸ διαλυτικὸν στοιχεῖον. Οὕτω ἐπλάσθη.

Τὸ θέμα εἶναι μέγιστον. Καὶ θὰ ἀρκεσθῶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἐνῶ ὅλα θαίνουν πρὸς τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῆς ψυχῆς σου, τὸ πνεῦμα σου δὲν ἐννοεῖ νὰ συμορφωθῇ πρὸς τὰ ὅσα διδάσκεσαι.

Αἱ φαινομενικαὶ ἀπόψεις τῶν πάντων εἶναι ἀπατηλαί· καὶ μόνον ἡ διαίσθησις κρύπτει ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου τὸ πραγματικὸν ὄραμα τῆς ζωῆς. Ὅταν ἐξωτερικευθῇ ὁ ψυχικὸς σου κόσμος, καὶ ἴδῃς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν φαντάζεσαι πραγματοποιήσιμον, θὰ ἐκπλαγῆς καὶ θὰ τὸ ὀνομάσῃς θαῦμα, ἐνῶ τοῦτο δὲν θὰ εἶναι θαῦμα, ἀλλὰ θεία πρᾶξις ἀφανείας, εἰς πραγματικὴν εἰκὸνά τῆς ζωῆς.

Ἐπάρχουν ὀλίγα τινὰ Μυστήρια, τὰ ὁποῖα θὰ γίνουν γνωστὰ εἰς ἐσέ, ὡς λύχνοι φωτίσεώς σου. Ταῦτα, δὲν θὰ ἀναφέρῃς εἰς ἄλλους. Διὰ τοῦτο θεωρῶ, ὅτι δὲν εἶναι ἡ ὥρα νὰ σοῦ ὑπαγορεύσω αὐτά. Τὰ Μυστήρια ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὰ ζωντανὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἰδέαν περὶ τῆς ἐνεργείας των. Πῶς δηλαδὴ ἐνεργεῖ ἡ Διδαχὴ καὶ ἡ Πρᾶξις τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

κόσμου. Δηλαδή, εἰς τὸ πνεῦμα δὲν εἶναι τόσον ἰσχυρά ὡς ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς εἶναι θεάρεστον καὶ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἰσχυρὸν πνεῦμα.

Ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ἀκολουθῇ τὴν ὁδὸν τοῦ προορισμοῦ τῆς, τότε παλινδρομεῖ εἰς τὰ ἀχανῆ σκοτὴ τῆς κακοδαιμονίας, πρὸς θλάσθην τῆς Κοινωνίας.

Τὸ δευτέρον φύλον, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ φύσις προώρισεν εἰς αὐτὴν νὰ κάμῃ, καὶ νὰ μὴ ἐξανίσταται ἔναντι τῆς λογικῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς.

Ἡ γύμνια τῆς Γυναίκος θὰ ἐπιφέρῃ τὸν κόρον καὶ ὁ κόρος θὰ τὴν ἐξαναγκάσῃ νὰ γίνῃ εὐτελεῖς ζῶον τῶν προγονικῶν ἐποχῶν.

Ἡ γυναῖκα εἶναι σύντροφος τοῦ ἀνδρός, κόσμημα τοῦ οἴκου τῆς, ἄγγελος προστάτης τῶν τέκνων τῆς καὶ οὐχὶ ἔμπορος τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς τῆς στάθμης. Εἰς τὸ πλευρὸν τοιαύτης γυναίκος, ὁ ἄνθρωπος γίνεται ὁ ὑπερασπιστὴς στρατιῶ- τῆς τοῦ ψυχικοῦ τῆς κόσμου.

Σὺ ἀδελφὴ, ὑπῆρξες ἀπτόν παράδειγμα τοῦ τύπου τούτου· καὶ οὐχὶ ἔπαινον, ἀλλὰ χρυσὴν δάφνην θὰ λάβῃς.

Ἐὰν Ἡμεῖς παραθλέπωμεν τὰ μικροσφάλματά σου, εἶναι διότι ἀξίζεις περισσότερον τῶν ὄσων λέγομεν.

Ἄς μιμηθοῦν ἐσὲ αἱ ἐνάρετοι, διὰ νὰ τύχουν τῆς δόξης σου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Σήμερον, ἐγὼ θὰ κλείσω τὴν ὀμιλίαν.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἐπέτυχες καὶ ἐξησφάλισες τὴν χρυσὴν δάφνην τοῦ Κυρίου. Ἔσο εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Κόσμον τῶν ψυχῶν. Ὅσοι ἔχουν τὸν κοινὸν νοῦν, καὶ καλλιεργοῦν τὴν ψυχὴν των, οὗτοι ἐπαξίως λαμβάνουν τὸ χρίσμα τῆς δόξης των.

Ἄς ἐπανέλθω εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔζων ἐν τῇ Γῆ.

Εἰς Συμπόσιον τῶν συζητήσεων, ἐνεφανίσθης με σκυθρωπὸν ὄφρα, καὶ ἔλαβες θέσιν πλησίον τοῦ Πλάτωνος.

Διατὶ Δέσποινα, σὲ ἠρώτησα, εἶσαι σήμερον σκυθρωπὴ, ὡς ὁ προθάλαμος τοῦ χειμῶνος;

Καὶ σύ, με φωνὴν γαλήνιον, εἶπες τὰ ἐξῆς: ὦ Σώκρατες, ὅταν ἀναλογίζωμαι τὴν ἀδικίαν, νὰ στέφῃ τὴν πονηρίαν καὶ τὴν συκοφαντίον με ὕμνους σπαράσσεται ἡ καρδία μου. Καὶ ὅταν ἡ ἀλήθεια γίνῃ ὑπερασπιστὴς τοῦ δικαίου, μαῦρα σύννεφα προ-

θάλλουν διά νά τήν καλύψουν, διά νά ἐνεργῆ ἐν τῷ κρυπτῷ τὸ Κακόν, πρὸς θλάθην τοῦ Καλοῦ. Ἴδου διατί θλίβομαι!

Δέσποινα, σοῦ ἀπήντησα: "Ὅσον κι' ἂν τὸ νέφος τοῦ Κακοῦ καλύπτῃ τὴν πραγματικότητα, τὸ "Ἀπειρον θὰ διαλύσῃ αὐτό, διά νά λάμψῃ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, ὡς Θεία Δίκη τῶν ἀδικούντων. Οὐδεὶς, δύναται νά διαφύγῃ τὴν συμφοράν, ὅταν εἶναι ἔνοχος. Ἡ Θεία Πρόνοια, εἶναι Ἐκδικητὴς τῆς ἀδικίας.

Ὁ ἄδικος, θλάπτει τὸ ὑλικὸν σῶμα τοῦ δικαίου, δὲν δύναται ὅμως νά θλάψῃ καὶ τὴν ψυχὴν του. Ὁ Προστάτης τῆς ψυχῆς, θάττον ἢ θράδιον, θὰ τιμωρήσῃ τὸν ἄδικον καὶ οὐδεὶς σuhnήγορος θὰ τολμήσῃ νά ὑπερασπισθῇ τὸ Κακὸν Πνεῦμα.

Εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον, πολλὰ συμβαίνουν. Πάντα ὅμως τὰ συμβαίνοντα, εἶναι γνωστὰ εἰς τὰς Ἀρχὰς τῆς Ὑπερέτης Δυναμέως, "Ἦτις κανονίζει τὰς πράξεις μας.

Ὡς Βούλησις τοῦ Δικαίου, σύ, μὴ θλίβεσαι δι' ὅσα παράνομα γίνονται. Οἱ παρανομῶντες θὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν Ἄγνωστον Δύναμιν ποῦ μᾶς ἐδημιούργησεν.

Ἔσο θεβαία, ὅτι τὰ πάντα ἔχουν σκοπὸν τινὰ διά τὴν Οἰκονομίαν τῆς Ὑπερέτης Δυναμέως, ποῦ ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι διαισθανόμεθα.

Οἱ ἀπόγονοί μας θὰ κρίνουν, ἐὰν οἱ Λόγοι μου εἶναι ὀρθοὶ ἢ ὄχι.

Μὴ θλίβεσαι Δέσποινα, διότι ὁ χρόνος τῆς διαμονῆς μας εἶναι μικρὸς, καὶ ἡ Ἀλήθεια Μεγίστη.

Αὐτὰ εἶπον, καὶ τότε σὺ ἀντήλλαξες λόγους ζωηροτέρους μετὰ τοῦ Πλάτωνος, δίδουσα ὀρισμὸν τινὰ εἰς τὴν θλίψιν.

30 Νοεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: — Ἐὰν τὸ Καλὸν καὶ τὸ Κακὸν θελήσωμεν νά μεταφέρωμεν εἰς τὴν αἴσθησίν μας, τὸ μὲν Καλὸν ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ μέλιτος, τὸ δὲ Κακὸν τὴν γεῦσιν τοῦ δηλητηρίου.

— Ἡ ἀνάμιξις τοῦ μέλιτος μετὰ τοῦ δηλητηρίου, παρασκευάζει τὴν δολιότητα, ὥστε διὰ τῆς γλυκύτητος νά δηλητηριάζωμεν τὴν ὄντοτητα.

— Ὁ ἀνεύθυνος, πάντοτε εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν Κοινωνίαν. Ἡ ἀνευθυνότης, εἶναι λέξις ἀφηρημένη. Δὲν ὑφίσταται

ἄνθρωπος χωρὶς εὐθύνας. Τὸ ἀνεύθυνον, ὑποκρύπτει πηγὴν δόλου καὶ κακῆς προθέσεως.

— Ἄνερχόμεθα τὰς θαθμίδας τῆς Ἀρετῆς μὲ κόπους καὶ μόχθους. Κατερχόμεθα αὐτὰς εὐκόλως, διὰ τὰ σχηματίσωμεν τὴν ὑπαρξίαν μας εἰς τὴν ὕλικὴν ζωὴν καὶ τὰ ὑποστῶμεν τὴν τιμωρίαν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

— Νοῦς ὑγιής, καρδιά καθαρά καὶ ψυχὴ ἀγνή, ἰδοὺ ἡ Ἀρετὴ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

— Ψυχὴ ἀδύνατος, καρδιά ἀσθενικὴ καὶ νοῦς σκοτεινός, ἰδοὺ τὸ ἐπιθλαθὲς ὄν τῆς Κοινωνίας.

— Ἀγαπᾶτε τὰ ζῶα, διότι δὲν ἔχουν συναίσθησιν τῆς ὀντότητός των.

— Νὰ ἀποφεύγετε τὰ θηρία, διότι ἡ φύσις των εἶναι ἀγρία, ὡς τὸ μῖσος εἰς τὸν ἄνθρωπον.

— Ἐλπίζω σημαίνει: πιστεύω. Οὐχὶ τὴν ψυχρὰν ὕλην, ἀλλὰ τὴν θερμότητα τῆς Ἀγάπης.

— Ἀγιοσύνη δὲν εἶναι τὰ θυσιάζης τὸν ἑαυτὸν σου χάριν μιᾶς πίστεως, ἀλλὰ τὰ θυσιάζεσαι χάριν τῶν ἀδελφῶν σου.

— Μὴ κατακρίνης τὸν πλησίον σου, ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸν σου, διότι ἐδημιούργησες κρίσιν κακῆς ποιότητος.

— Τὸν ἐχθρόν σου, ἕαν συμπεριφερθῆς ὡς ἀδελφός, κερδίζεις πιστὸν φίλον.

— Τὰ δεινὰ τῆς Ἀνθρωπότητος εἶναι προβλήματα ποὺ λύονται μὲ τὴν καλὴν θέλησιν. Ἐὰν αὕτη δὲν ὑφίσταται, τότε παραμένουν ἄλυτα.

— Φοβοῦ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑπερβολικὴν Αὐτοῦ Ἀγάπην πρὸς τὰ πλάσματά Του.

— Τὸ ὄνειρον ἀπεικονίζει τὸ θάθος τῆς ψυχικῆς ἐνεργείας.

— Ἐὰν δύνασαι τὰ ἴδης τὸν ἑαυτὸν σου χωρὶς κάτοπτρον, τότε δύνασαι τὰ ἴδης καὶ τὸ θάθος τῆς ψυχῆς σου.

— Τὸ «Γνώθι σαυτὸν» οὐδεὶς ἀπέκτησεν. Ἄλλ' ἡ προσπάθεια τὰ ἀποκτήσης ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀπόκτησιν.

— Μακρὰν τῆς πατρικῆς γῆς ἀναζητοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐξετιμήσαμεν.

— Ὁ κατέχων, οὐδέποτε ἐκτιμᾷ τὰ ἀγαθὰ ποὺ κατέχει.

— Ἡ στέρησις δημιουργεῖ τὸν πόθον, καὶ ὁ πόθος καταστρέφει τὴν κρίσιν.

— Ἐστὲ ἔτοιμοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ὁδηγιῶν Μας καὶ

οὐχί εἰς τὰς προσωπικὰς καθοδηγήσεις τοῦ πνεύματός σας.

— Ὁ Κύριος δὲν ἐθυσιάσθη διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν συμπόνοιαν.

Ἄρα γε, νὰ τὸ γνωρίζουν τὰ Ἱερατεῖα;

«Ἀμφιβάλλω» — θὰ ἔλεγον ὡς οἱ ἄνθρωποι.

— Μὴ διαλογίζεσαι εἰκόνας ἀχρήστους, ἀλλὰ καθαρὰς καὶ ἀγνάς, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀληθείας.

— Μεγάλος εἶναι ὁ Θεός, ὅταν ἀντιλαμβάνεσθε τὴν ὕπαρξιν Του. Ἀντιθέτως δὲν ὑφίσταται εἰς τὸ Πνεῦμα σας, ὅταν δὲν λειτουργῇ ἡ συνειδησίς σας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἔλαθον τὴν ἀδειαν, ὅπως ἐπανέλθω εἰς μίαν ἀκόμη σελίδα τῆς προϋπάρξεώς σου ἐν τῇ Γῇ:

Εἰς ὄμιλον Γυναικῶν, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰς ἐκλεκτοτέρας γυναῖκας τοῦ Ἄστεως, μία ἐξ αὐτῶν, ὀνομαζομένη Χρυσίς, μετὰ δύο ἄλλων, τὴν Ἀλκηστίνην καὶ Μοίραν, σοῦ ἐξήτησαν τὸν λόγον:

— Διατί, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἐλησμόνησες ὅτι τὸ γένος μας εἶναι διάφορον ἀπὸ αὐτὸ τῶν ἀνδρῶν;

— Σὺ μειδιῶσα, ἐσηκώθης ἐκ τῆς θέσεώς σου καὶ εἶπες τὰ ἐξῆς: «Ἀγαπητὴ μου, οὐδέποτε διεκήρυξα ὅτι δὲν εἴμεθα ἄνθρωπινα ὄντα. Διεχώρισα μόνον τὰ καθήκοντα τῶν μὲν ἀπὸ τῶν δέ. Χωρὶς τὴν γυναῖκα, ὡς γνωρίζετε, ὁ Κόσμος αὐτὸς δὲν θὰ ὑφίστατο. Ἄρα, ἡ γυνή, πλὴν τῆς εἰδικότητός της νὰ τίκῃ, ἔχει καὶ ἄλλας ἀρετάς: Νὰ διοργανῶνῃ τὴν ἐστίαν τῆς οἰκογενείας της ὡς ἄσυλον τοῦ κοπιῶντος καὶ μοχθοῦντος συντρόφου της· νὰ συμμερίζεται τὸν πόνον αὐτοῦ· νὰ χαίρῃ διὰ τὰς καλὰς του πράξεις καὶ ἐνίοτε νὰ συμβουλεύῃ αὐτὸν ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ σώματός του. Ἡ σύμπνοια καὶ ἡ κατανόησις τῶν συζύγων ἀποδίδουν εἰς τὴν Κοινωνίαν χρηστούς καὶ ἀγαθοὺς πολίτας.

Μὴ νομίζετε, ὅτι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀνὴρ, ἡμεῖς θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀντεπεξέλθωμεν μὲ τὰ σοβαρὰ προβλήματα τῆς νοήσεως. Ἡ ἀκατανοησία διέστρεψε τὰς γνώμας τῶν ἀνοήτων, καὶ διεχώρισε τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ.

Διὰ νὰ ἐτοιμάσω φαγητόν τι, εἶναι ἀνάγκη νὰ μαγειρευθῇ ἐντὸς σκεύους. Τὸ σκεῦος εἶναι ἀπαραίτητον καὶ τὸ φαγητόν δὲν κατασκευάζεται ἄνευ αὐτοῦ.

Διὰ νὰ ὑπάρξῃ οἰκογένεια, πρέπει νὰ συμβάλλουν καὶ τὰ

δύο γένη. Τὸ σκεῦος δὲν μεταβάλλεται εἰς φαγητὸν οὔτε τὸ φαγητὸν εἰς σκεῦος. Τοῦτο ὀφείλετε νὰ τὸ ἐνοήσετε, διὰ νὰ μὴ παραφέρεσθε μακρὰν τῆς Λογικῆς.

Ὁ ἀνὴρ ἔχει ἀνάγκην τῆς γυναικός, ὅπως καὶ ἡ γυνὴ ἔχει ἀνάγκην αὐτοῦ. Ἄλλαι εἶναι αἱ ἀσχολίαι τοῦ ἀνδρός καὶ ἄλλαι τῆς γυναικός. Τοῦτο ὅμως, δὲν παρεμποδίζει οὐδένα νὰ παρακολουθῇ ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Ὅταν ὅμως, οἱ γυναῖκες προτιμοῦν νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ἀσχολίας τῶν ἀνδρῶν καὶ οἱ ἄνδρες μὲ τοιαύτας τῶν γυναικῶν, τότε ἡ συμβίωσις τῶν γενῶν γίνεται φυσικῶς παράνομος· καὶ ὡς τοιαύτη, ἡ Κοινωνία θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἀδιέξοδον.

Δυνατὸν, μία τοιαύτη παραδειγματικὴ Κοινωνία νὰ σᾶς ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσων λέγω...

Διατί μειδιᾶτε;

Ποία ἐξ ὑμῶν γνωρίζει καλῦτερον τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς;

Ἐὰν ὑπάρχη μία ἀπὸ ὑμᾶς, ἣς ἀναλάβῃ αὐτὴ τὸν λόγον μου. Δὲν βλέπω ὅμως νὰ κινήσῃ καὶ τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι εἰς τὸ θάθος τῆς ψυχῆς σας παραδέχεσθε τὸ ὀρθόν, ἐὰν τοῦτο παραμείνῃ ἐπὶ πολὺ ὡς τοιοῦτον. Διότι τὸ πνεῦμα τῶν γυναικῶν δὲν ἀναλύει τὴν φύσιν, ἀλλὰ μόνον τὴν ὕλην.

Ἐμαθίτευσα πλησίον ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ γνωρίζω τὴν φύσιν μου, ὡς δημιουργὸν τῆς ἀγάπης».

Αὐτὰ εἶπες, ἀγαπητῆ, καὶ καμμία δὲν ἠθέλησε νὰ λάθῃ τὸν λόγον, διότι πᾶσαι ἐγνώριζον, ὅτι θὰ ἀπεστομοῦντο μὲ τὴν ὀξεῖαν δύναμιν τῆς γλώσσης σου.

7 Δεκεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφῆ, διατί πρὸ ὀλίγου ἐξεστόμισες φράσιν, πού ἡμεῖς δὲν ἀνεχόμεθα.

Τώρα θεθαίως δὲν ἐνθυμῆσαι τὸ τί εἶπες. Θὰ σοῦ τὸ ὑπενθυμίσω. Ἀπετάνης πρὸς τὸν Ἐπικοινωνὸν λέγουσα τὰ ἐξῆς: «...προαισθάνομαι τὸ τέλος μου...». Καὶ ἐρωτῶ: ποῖον σημεῖον ἔχεις, ὥστε νὰ γνωρίζῃς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου; Μήπως διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης ἐξηκρίθωσες τὸ ἀνεξακρίθωτον; Μήπως ἐν ἀπελπισίᾳ εὕρισκομένη, ἐζήτησες ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου τὴν λανθασμένην συναίσθησιν τοῦ τέλους;

Ἔχεις πολλὰ χρέη ἔναντι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἀκό-

μη δὲν ἔχεις ἰδῆ τὴν ἀρχὴν τῆς Δημιουργίας ἐνὸς Ἔργου ἀπὸ τὰ πολλὰ.

Διατί θιάζεσαι;

Μήπως δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον;

Ἡ Γῆ εἶναι ὁ προορισμός σου. Ἐδῶ θὰ συμβοῦν τὰ ὅσα ἀναμένομεν καὶ ἀναμένεις.

Προσοχὴ λοιπὸν ὅταν ὁμιλῆς, νὰ εἶσαι προσεκτικὴ.

Ἦκουσες; Ἠνώησες; Ἀντελήφθης τί λέγω;

Ἔσο εἰς τὸ ὕψος τῆς προϋπάρξεώς σου καὶ μὴ κύπτῃς τὴν κεφαλὴν, διότι τότε θὰ ζημιώσῃς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἡμᾶς ἐν μέρει.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Ἐάν, ἀδελφή, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους σὺ γνωρίζεις, δὲν ἠδυνήθης νὰ ἐκκλησιασθῆς, ἀρκεῖ μία ἀγνὴ προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριον καὶ μὴ στενοχωρῆσαι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐκκλησία εἶναι ὁ ψυχικὸς κόσμος. Αὐτὸς ἀναζωογονεῖ, ἀναδεικνύει καὶ δίδει ψυχικὰ ἀγαθὰ καὶ ὕλικα χαρίσματα εἰς τὴν δυνάτητα.

Ὅταν ὁμιλῶ, ἀποτείνομαι συνήθως εἰς ὄλους. Αὐτὴν ὁμῶς τὴν φορὰν ἔχω τὴν ἐντολὴν νὰ ὁμιλήσω μόνον πρὸς ἐσέ, ἐκ μέρους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Διότι Αὐτὸς φροντίζει δι' ἐσέ, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου νὰ αἰσθανθῆς μεγάλην χαρὰν καὶ οὐχὶ τὸν θάνατον ὡς ἀπολύτρωσιν τῆς κακῆς σου σκέψεως. Θὰ χαρῆς τόσον, ὥστε νὰ λησμονήσῃς διατί χαίρῃσαι.

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ προσθέσουν τὸν λίθον τῆς χαρᾶς εἰς τὴν γῆϊνὴν ζωὴν σου. Ὅσον διὰ τὰ οὐράνια, δὲν εἶναι καιρὸς νὰ τὰ σκέπτεσαι.

Κύριε· διεθίβασα τὰ ὅσα τὸ Βασιλεῖόν Σου ἀπεφάνθη πρὸς τὴν δούλην Σου καὶ ἐλπίζω νὰ ἀντελήφθῃ ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος παραμένει ἀγρυπνος εἰς τὰς ὑποσχέσεις Του.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἀδελφή, θὰ διασταλῆ ἡ ψυχὴ σου, χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃς. Ἐρχεται μετ' ἐμοῦ καὶ ἀνερχόμεθα εἰς τὸ ἄπειρον. Τὴν συνομιλίαν μας θ' ἀκούσῃς ὡς πνεῦμα.

— Ποῦ, ἀδελφέ, εὐρισκόμεθα αὐτὴν τὴν στιγμήν;

Δὲν βλέπω τίποτε, παρὰ μίαν ἀκτίνα Φωτὸς εἰς τὸ θάθος τοῦ ἀπείρου.

Τί σημαίνει τοῦτο;

— Ἀδελφή, εὐρισκόμεθα ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου Μας. Τὴν ἀκτίνα, τὴν ὁποῖαν βλέπετε, εἶναι ἡ Βουλὴ τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖ

συνεδριάζει την στιγμήν αὐτὴν τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀστέρων. Ἡ συνεδρίασις εἶναι μυστική, ἀλλ' ἡμεῖς ταξιδεύομεν μετὰ ταχύτητα Ἀγγέλου ἔξωθεν τοῦ λαμπροτέρου Ἀστέρου, ὅπου κατοικεῖ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Εἶναι ὁ Ἀστὴρ τῆς Βηθλεέμ. Εἶναι τὸ Ἄστρον τῆς Ἀγγελίας τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος. Εἶναι εἰς μικρὸς κομήτης, ὅστις ἤλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεάνθρωπον.

Ἐκεῖ ἔχει τὴν Ἔδραν Του ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Θρησκείας τῶν ἀγαπῶντων τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπὸ ἐκεῖ μεταδίδει τὰς ἐντολάς του.

Ἀπὸ ἐκεῖ φωτίζει τοὺς ἀγαθοὺς καὶ εὐσεβεῖς πιστοὺς καὶ ἐντείνει τὰς δυνάμεις των, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

— Ἀδελφέ, εἰς ἓνα σημεῖον βλέπω τὸ ἀπαλὸν κυανόχρουν χρῶμα τῆς ζωῆς. Τί ὑπάρχει εἰς τὸ σημεῖον αὐτό;

— Ἐκεῖ, ἀδελφή, εἶναι ὁ Τελευταῖος Σταθμὸς ἐκ τῶν 24ων. Ὀνομάζεται Σταθμὸς τῆς Ἀναπαύσεως. Σεῖς ὡς ἄνθρωποι τοῦ διδετε τὴν ὀνομασίαν «Παράδεισος». Ἀρχηγός, ὡς γνωρίζεις, εἶναι ὁ Ἰῶβ.

— Διατί, ἀδελφέ, ταξιδεύομεν ἔξωθεν τῶν κύκλων;

— Διότι ὡς ψυχὴ ἐπίγειος, δὲν δύνασαι νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸν μέγαν κύκλον τῶν θαυμάτων.

Τώρα θὰ στραφῶμεν πρὸς τὸ Κέντρον τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου.

Βλέπεις τὸ ἀμυδρὸν ἐκεῖνο Φῶς τοῦ Σταυροῦ;

Ἐκεῖ συγκεντροῦνται ὅλοι οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μεταδίδουν τὰς Ὁμιλίαις Των.

Ἡ φωνὴ μου συλλαμβάνεται εἰς τὸ Κέντρον Των, καὶ μεταδίδεται εἰς τὴν Γῆν.

Ἐν μέσῳ πολλῶν Ἀρχηγῶν ὁμιλεῖ αὐτὴν τὴν στιγμήν ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀναφέρει κάτι τὸ σπουδαῖον, ἐγὼ ὁμως, δὲν ἔχω τὴν ἐντολὴν νὰ μεταδώσω τὸν λόγον του.

— Ἀδελφὲ Ὁρφέα, παρακαλῶ, ἐὰν εἶναι δυνατόν, νὰ τὸν ἀκούσω, ἔστω καὶ δι' ὀλίγον.

— Ἀδελφή, δὲν δύναμαι νὰ παραβῶ τὸν Νόμον. Ἄλλην φοράν θὰ ἴδωμεν τὰ ἀξιοπεριέργα τοῦ Οὐρανοῦ. Τὰ ὅσα σημεῖον ἔδειξα πρὸς ἐσέ, θὰ μείνουν εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν σου ὡς τροφή γνώσεως καὶ ἴσως ἐκδηλωθοῦν εἰς τὸ πνεῦμα σου, διὰ μέσου τοῦ ὄνειρου. Συστέλλεσαι τώρα ἐπιστρέφεις εἰς τὴν

ἀφεταιρίαν σου. Τὸ πνεῦμα σου ἤκουσε τὴν συνομιλίαν μας. Δὲν γνωρίζει, ὅμως, τὸ μυστικόν, ποῦ ὑπὸ ἐχεμύθειαν ἔδωσα εἰς ἐσέ.

— Εὐχαριστῶ ἀδελφέ.

— Δὲν ἠσθάνθης τὴν ἀπουσίαν μέρους τῆς ψυχικῆς σου ἐλαστικότητος, διότι ἡ ψυχὴ εἶναι Δύναμις Θεία, Κέντρον Θεϊκῆς Δυναμέως. Ὅλαί αἱ Ψυχαὶ ἀποτελοῦν μόρια τοῦ Θεοῦ. Ἰδοῦ, ποῦ ἔγκειται ἡ ὁμοίότης τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Πλάστου: εἰς τὴν Ψυχὴν. Διὰ τοῦτο τονίζομεν: καλλιιεργήσατε αὐτήν, διὰ νὰ εὐρεθῆτε πλησιέστερον πρὸς τὸν Μέγαν Δημιουργόν, Ὅστις εἶναι τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων.

10 Δεκεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: — Πανύψηλον εἶναι τὸ Οἰκοδόμημα τῆς Πίστεως ἐντὸς τῆς ψυχῆς. Καὶ ἰδοῦ ἡ ἰσχὺς τοῦ μεγάλου ἐντὸς τοῦ μικροῦ.

— Ὡς γνωρίζετε, δὲν ὑφίσταται κορυφὴ ἀνωτάτη ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅμως τὴν κορυφὴν αὐτὴν δυνατὸν νὰ ἀπεικονίζῃ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πόσοι ἀνθρώποι ἀπεικονίζουν τοιαῦτα ὕψη;

Ἐλάχιστοι. Εἴτε εἶναι γνωστοὶ εἴτε εἶναι ἄγνωστοι.

— Πολλὰ ἐκ τῶν γυναικῶν διδάσκουν γνώσεις φιλοσοφικὰς, χωρὶς ὅμως ν' ἀντιλαμβάνονται τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γνώσεων αὐτῶν εἰς τὴν καθημερινὴν τῶν ζωὴν. Διότι ἡ Λογικὴ δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ δεύτερον φύλον. Τούτου ἕνεκεν, ὁ Κύριος ἐπρότεινε εἰς τὰς γυναῖκας νὰ μὴ ἀσχολοῦνται μὲ ὅ,τι δὲν ἐννοοῦν, καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὰς δυνάμεις τῶν εἰς τὴν συμπόνοιαν καὶ τὸ θάλασμον τῶν ἀδελφῶν τῶν. Εἶναι ὑποχρέωσις εἰς τὰς γυναῖκας νὰ σκέπτονται μὲ τὴν καρδίαν, διότι ἐὰν σκεφθοῦν μὲ τὸ Πνεῦμα τότε θὰ ἐξαπατηθοῦν καὶ θὰ παραπλανήσουν τὸν σύντροφόν τῶν, ἐὰν ὄχι τοὺς ἀδελφούς τῶν.

— Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ, μέσῳ τῆς γυναικὸς ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν ἀνθρωπὸν εἰς τὰ ἀβυσσαλέα βάθη τοῦ σκότους καὶ τῆς συμφορᾶς.

— Ἡ Εὐὰ ἐξηπατήθη καὶ παρέσυρε τὸν Ἀδάμ εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Ὁ Ὄφις ἐγνώριζεν ὅτι ἡ γυναικεὶα ἔλξις εἶναι ἀποτελεσματικωτέρα παντὸς ἄλλου μέσου.

Ἐάν ἀντεστρέφοντο οἱ ὄροι, ὁ Ὄφις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαπατήσει τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἡ γυνὴ θὰ παρέμενεν εἰς τὸ πλευρόν του ὡς σὰρξ τῆς σαρκὸς του.

— Παρ' ὅλην τὴν πτώσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἔσωσεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν τιμωρίαν ὥστε μετὰ κόπων καὶ μόχθων νὰ ζῆ, ἐνῶ ἡ γυνὴ νὰ τίκῃ μετὰ πόνων, ὡς ὑλικωτέρα ὄντοτης.

— Ἀργότερον ὁ Κύριος ἔπεμψε τὸν Υἱὸν Του, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον Γνώσεις Ἐπουρανίου καὶ ὁδηγίας διὰ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν του ἐν τῇ Γῆ.

— Ὅλα ὅμως αὐτὰ ἐλησμονήθησαν, καὶ ἀναφέρονται ὡς Μῦθοι, μὴ γνωρίζοντες οἱ ἀνθρώποι, ὅτι ὁ Μῦθος εἶναι κρυπτογραφημένη ἀλήθεια.

— Τὸ πνεῦμα, ὅταν δὲν εἶναι ἀγαθόν, καταστρέφει τὴν ὄντοτητα καὶ ἡ ὄντοτης τὴν Κοινωνίαν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ, μὴν εἶσαι ἐπίμονη. Ζήτησον τὴν λύσιν τῶν ἀπασχολιῶν σου ἐντὸς τῆς ψυχικῆς σου ἡρεμίας, καὶ μὴ λησμόνει τὴν ἀπόφασίν σου μετατρέπουσα αὐτὴν εἰς ἄλλην μὴ δικαίαν καὶ ἄκριτον.

Εἰς λόγον σου, κατέκρινες τὰς ἀκρίτους πράξεις τῶν ἀνθρώπων, λέγουσα ὅτι, ὁ ἄκριτος λόγος, εἶναι χεῖρον τῆς κακῆς πράξεως. Διότι φονεῦει δύο ἢ τρεῖς φορὰς τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὸν καθιστᾷ ἄχρηστον εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ καλὴ θέλησις καὶ τὸ ἡρεμον πνεῦμα, συνέχισες, κρίνουν, μὲ σκοπὸν νὰ ἐπαναφέρουν τὸν ἀνθρώπον εἰς τὰ δίκαια πλαίσια τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς. Ἐάν ὁ ἀνθρώπος δὲν ἔχῃ τὴν πρέπουσαν διὰ τὸ Σκότος Φώτισιν, τότε οὐδεμία ἀκτίς Θείου Φωτὸς δύναται νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν παρεκτροπῆν.

Κρίσις, δὲν σημαίνει ἀπόφασις, ἀλλὰ μελέτη ἐπὶ τοῦ ἀτόμου οὐχὶ ἐπιφανειακὴ, ἀλλὰ βαθεῖα καὶ ἀνθρωπιστικὴ, ἐφόσον δικαίωματα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου βασικά, ἔχει μόνον τὸ Θεῖον.

Διαφωνῶ —ἐλεγες— μὲ ὄσους ἔχουν τὴν γνώμην νὰ καταδικάζουν διὰ παραδειγματισμόν. Διότι οἱ καταδικάζοντες, θάπτουν ἢ θράδιον, θὰ καταδικασθοῦν ὡς αἵτιοι καὶ κακῆς χρήσεως ἀνθρώποι. Ὁ θάνατος, ὅταν ἔχῃ ἐντολὴν ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχὴν, παρουσιάζεται διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ χρέος του. Ὁ θείος θάνατος, εἶναι φρικτὴ ἀσέβεια πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ-

δέποτε ὁ Θεὸς ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐκτελεῖ χρεὴ τοῦ θανάτου.

Μορφώσατε τὸν νοῦν σας, καὶ ποτίσατε τὴν καρδίαν σας διὰ τοῦ γλυκοῦ λόγου, ἵνα εὐφρανθῆ ἡ ψυχὴ σας, καὶ ἀπολαύσετε ἐν καιρῷ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφή, ἀναφέρω πάντα ταῦτα, ἵνα σοῦ ὑπενθυμίσω, ὅτι τὰ ὅσα ἔλεγες λησιμονεῖς σήμερον νὰ ἐφαρμόσης. Δηλαδή τὴν κρίσιν.

Ἴδου, διατί τὸ "Ἅγιον Φῶς ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ γυναῖκα ποτὲ δὲν ἐφαρμόζει τὰ ὅσα λέγει. Καὶ ἰδου διατί ὁ Κύριος ἐπιμένει, ὅπως ἡ γυναῖκα καλλιεργήσῃ ὅσον περισσότερο δύναται τὴν καρδίαν της.

Ἡ Καρδία τῆς γυναικός, παρεμποδίζει τὸ πνεῦμα της νὰ ἐπεμβάινῃ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔχει θέσιν.

14 Δεκεμβρίου 1966

Ἐρωταποκρίσεις τοῦ Ἄρχοντος ΦΑΡΑΧ

ΦΑΡΑΧ: — Ποῖος ἐκ τῶν δύο δημιουργεῖ: Ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνή;

Ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφὴ Φρυγῶ ἔχει δίκαιον, ἀλλὰ δὲν ὀλοκλήρωσε τὴν ἀπάντησιν. Δημιουργεῖ ὁ ἀνὴρ, κατεργάζεται ἡ γυνή.

— Ἡ ἀκτίς τοῦ Φωτὸς μετακινεῖται διὰ μέσου τοῦ αἰθέρος, ἔστω καὶ κατὰ χιλιοστά;

Ἡ ἀκτίς τοῦ Φωτὸς παραμένει σταθερά.

— Διατί;

Διότι τὸ Φῶς, τὸ ἐκπεμπόμενον, εἶναι Ἄγνόν· δὲν περιέχει οὐσίας ξένας ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν.

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι Ἄγνή, ὅταν προέρχεται ἀπὸ τὸ Θεῖον. Τὸ φῶς φωτίζει ὡς ἡ Ἀλήθεια. Διὰ τοῦτο ἡ ἀκτίς τοῦ Φωτὸς συμβολίζει τὴν ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ἄγνόν.

— Διατί ἡ Φύσις ἔχει δύο ὄψεις: τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Μίσους;

Διὰ νὰ δημιουργῆται ἐνέργεια.

— Ποία ἢ διαφορὰ τοῦ κάλλους ἀπὸ τῆς δυσμορφίας;

Τὸ μὲν κάλλος ἔλκεται ἀπὸ τὴν δυσμορφίαν τοῦ πνεύματος, ἡ δὲ δυσμορφία ἔλκεται ἀπὸ τὸ ψυχικὸν κάλλος.

— Ἡ ἔννοια τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ ἔχουν ἀντιθέσεις καὶ ὁμως καταλήγουν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Διὰ τί;

Τὸ Καλὸν εἶναι ἀμετάβλητον. Τὸ Κακὸν καλλιεργεῖται διὰ μέσου τῶν αἰώνων, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ Καλοῦ. Ὅποτε Καλὸν καὶ Κακὸν συγχωνεύονται εἰς Ἄγαθόν.

Διὰ νὰ ἐννοήσετε καλύτερον τί θέλω νὰ εἶπω, ἀναζητήσατε τὸ Ὑπέρτατον Ὄν: τὴν Ἀγάπην. Δευτερευόν εἶναι τὸ Ὑπέρτατον Κακόν: τὸ Μῖσος. Διὰ τῆς καλλιεργείας τῆς ὀντότητος, τὸ Μῖσος μεταβάλλεται εἰς Ἀγάπην, ἀφοῦ διέλθῃ πολλὰ στάδια, καὶ καταλήγει εἰς τὴν Καθαρὰν Ἀγάπην, τὴν Θεῖαν, διότι ἐκαθαρίσθη ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ Κακοῦ.

— Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, ὅταν συνεχίζονται τὰ θάσσανα τῆς ζωῆς;

ΦΡΥΓΩ: Ἡ ἐξιλέωσις τῆς ὀντότητος.

ΦΑΡΑΧ: Ὁρθῶς. Ἀλλὰ δὲν διευτυπώθῃ ὅπως ἤθελον ἐγώ.

Ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, παρ' ὅλα τὰ συνεχιζόμενα θάσσανα, καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα —τὸ ἀνυπότακτον— διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν πνευματικὴν ζωὴν, ἐξιλεώνοντας τὴν ὀντότητα ἀπὸ παλαιὰ τῆς σφάλματα.

— Ποία ἡ διαφορά τοῦ ὀνόματος τοῦ ζώου ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου;

ΦΡΥΓΩ: Μήπως τὸ λογικόν;

ΦΑΡΑΧ: Δὲν ἠρώτησα τοιοῦτον τι.

Τὸ ζῶον ὀνομάζεται κτήνος, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι καὶ αὐτὸς ζῶον, ἀλλὰ δὲν εἶναι κτήνος. Ὅταν λοιπὸν τὸ κτήνος ἐνεργεῖ ἐνστικτωδῶς, δὲν ἔχει εὐθύναν. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ πνευματικῶς καὶ ἔχει εὐθύναν. Δηλαδή εἶναι χεῖρων τοῦ κτήνου. Καὶ ἐὰν δὲν τιμωρηθῇ ἐν τῇ Γῆ, ἀσφαλέστατα θὰ τιμωρηθῇ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Τὰ κτήνη εἶναι καλὰ καὶ κακὰ. Ἐξελίσσονται καὶ αὐτά, ἀλλ' ὁ κόσμος αὐτῶν εἶναι διάφορος

Τὸ κτήνος ἢ τὸ θηρίον, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν ἔχει δυνάμεις. Ἀπομακρύνονται ὅταν συναντῶνται μετ' ὀντότητας ἀνθρωπίνης φύσεως. Διότι τὸ φῶς τοῦ κτήνου εἶναι ἀμυδρόν.

— Ποῦ τελειώνει ὁ Οὐράνιος Θόλος;

Ἡ λέξις τελειώνει, ἔχει τὴν σημασίαν τῆς. Τελειώνει, ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει: εἰς τὸν Θεόν.

— Ἡ σκέψις δημιουργεῖται ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου, ἀλλὰ πῶς δημιουργεῖται;

Ἡ ψυχὴ, οὐδένα τόνον δίδει εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἡ φαντασία εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία συλλαμβάνει τὴν Ἰδέαν. Καὶ ὅταν τὸ πνεῦμα εἶναι ἄγνόν, τότε ἡ φαντασία συνεργάζεται μετ' Ἀνωτέρας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ὀντότητας, ἢ ἀντιθέτως, συνεργάζεται μετ' Πνεύματα πονηρά. Καὶ εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν, καὶ εἰς τὴν ἄλλην, τὸ πνεῦμα δυνατὸν νὰ δώσῃ ἔργα δυναμικά, πρὸς τὸ καλὸν ἢ πρὸς τὸ κακὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

ΟΡΦΕΥΣ: Διατί, — μετ' ἡρώτησες ἀδελφῆ—, οἱ ἄνθρωποι εἰκονίζουσι τὸν Τάρταρον ὡς ἀπεχθῆ, καὶ οἱ μετὰ Χριστὸν ὡς κόλασιν;

Τί ὤθησεν αὐτοὺς νὰ περιγράφουν εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑφίστανται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς;

Προτοῦ ἀπαντήσω, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Σωκράτης. Ἀδελφῆ, σοῦ εἶπεν, οἱ ἄνθρωποι ἀρέσκονται νὰ σπέρνουν τὸν φόβον, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἦτο Ἱερός, καὶ κατόπιν διεφθάρη. Καὶ οὕτω ἐξεμεταλλεύοντο τὸν κόσμον. Μετ' τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἀφυπνίσθησαν οἱ ἄνθρωποι, οἱ δὲ ἱερεῖς των ἀπεκοιμήθησαν, ὥστε ὁ κόσμος νὰ δυσπιστῇ ἀκόμη καὶ πρὸς τὸν Κύριον.

Τὰ Ἱερατεῖα καὶ ἡ Ἰθύνουσα Τάξις εἶναι ἀλληλένδετα. Οἱ μὲν φοβερίζουσι τὴν Ψυχὴν, οἱ δὲ τὸ Πνεῦμα. Καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις εἶναι πλήρης. Ὁ Κύριος Ὅστις ἐπαγρυπνεῖ καὶ ἀπεχθάνεται τοὺς γύπας, θῆξι τιμωρήσῃ αὐτοὺς διὰ τῶν ἀνωμαλιῶν, μέχρις ὅτου διαλύσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ, ὡς τροφοδότην τῶν Ἐξουσιῶν.

Σὺ δέ, ἀδελφῆ, ἀπήνησες: Εὐχαριστῶ ἀδελφεῖ Σωκράτη.

Καὶ τώρα ἀδελφῆ, θὰ σοῦ εἶπω ἐγὼ ὁ Ὀρφεύς, ποῖος εἶναι ὁ πρῶτος ἐχθρὸς τῶν πιστῶν:

Εἶναι ὁ Παπισμὸς. Μεταχειρίζονται τὸ πνεῦμα μετ' δολιότητα κακουργοῦν· ἐξευτελίζουσι τὸν ἄνθρωπον· προπαγαγνδίζουσι ὑπὲρ τῆς ἰσχύος των· διαφθείρουσι συνειδήσεις· ἀποπλανοῦν νεαράς ὑπάρξεις· χρηματίζονται ὡς ἔμποροι μεγάλης ὀλκῆς. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὴν προσωπίδα τοῦ Ἀγγέλου. Ἔχουσι τὴν δυνατότητα, διὰ τοῦ χρήματος, νὰ ἐξαλείφουν κάθε ἀδίκημα εἰς θάρος των· καὶ νὰ ἀγγέλουσι εὐεργεσίας, κενὰς εἰς τὴν οὐσίαν.

Εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Παπισμοῦ, ἀναπαύεται ἐπὶ χον-

δρῶν ταπήτων ὁ Ἐωσφόρος καὶ κρατεῖ τὰ νήματα τῶν ἐνεργειῶν των. Φαινομενικῶς ζητεῖ ὁ Παπισμὸς τὴν Εἰρήνην. Οὐσιαστικῶς ὑποκρύπτει τὸ μῖσος, διότι θασιζέται εἰς τὴν ἀχαριστίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ὄφειλε νὰ καλλιεργήσῃ εἰς τὰς καρδίας των τὸν πόνον τῆς Ἀγάπης.

Εἶναι πανίσχυρος ὁ Παπισμὸς, διότι καθοδηγεῖται ἀπὸ τὸν Δαίμονα.

Ἐὰν πάντα ταῦτα δὲν εἶναι ἀληθῆ, τότε ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιβάλῃ πάραυτα τὴν Εἰρήνην εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ κόσμου τούτου. Εἶδ' ἄλλως, ἅς ἀναμένη τὴν πληρωμὴν τῶν ἔργων του.

17 Δεκεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Ἡ ζωὴ ἔχει τὰς στενοχωρίας της, ἀλλὰ καὶ τὰς χαράς της.

Τὰς στενοχωρίας, δύνασθε νὰ μετριάσετε, ὅταν ἔχετε πνεῦμα πού συσχετίζεται μὲ τὴν ἀντίληψιν τῆς μετριοπαθείας. Διότι, ἐὰν ἀφήσητε τὸ πνεῦμα νὰ σᾶς καθοδηγῇ ἐν τῇ θλίψει σας, ἀλλοίμονον εἰς τὴν ὀντότητά σας. Ἐξάλλον τὸ πνεῦμα, δημιουργεῖ καταστάσεις ἀλλόφρονας καὶ χαράσσει ζωὴν ὑπανθρώπινον. Ἰδοὺ εἰς τί ὀφείλεται ἡ ἐπέμβασις τῆς φιλοσοφικῆς διαθέσεως: Νὰ ἀντιλαμβάνεσθε τὸ μάταιον, καὶ νὰ καθοδηγήτε τὸν ἑαυτὸν σας, ὡς πλοῖον, εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς πλοῖον ταξειδεύει ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς καὶ ὡς πλοῖον, ἔχει ἀνάγκην τὸν φάρον.

Φᾶρος δι' ἐσᾶς, εἶναι τὸ φῶς τῆς Θείας Καθοδηγήσεως. Τὸ ἐλπιδοφόρον Φῶς τῆς ψυχῆς, πού δίδει δυνάμεις εἰς τὸ πνεῦμα καὶ σφρίγος εἰς τὴν καρδίαν.

Εἴσθε ἄνθρωποι καὶ ὡς τοιοῦτοι, μὲ τὰς ἀδυναμίας σας δυνατὸν νὰ περιπέσετε καὶ εἰς σφάλματα. Ἀλλ' ὅταν ἔχετε κατανόησιν τῶν σφαλμάτων σας, καὶ μετανοεῖτε δι' αὐτὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τὸ πρῶτον σφάλμα, τότε μὴ ἐπαναλαμβάνετε τὸ ἴδιον σφάλμα διὰ δευτέραν φοράν, ἵνα μὴ περιπέσητε εἰς ἁμαρτίαν.

Ὁ Κύριος εἶναι πολυεύσπλαγχνος μέχρις ἐνὸς σημείου. Πέραν αὐτοῦ, ὑπάρχει ὁ Ἄγραφος Νόμος, πού τιμωρεῖ ἀστηρότατα τὴν ἀνυπακοήν.

Τὰ μαθήματα τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀληθείας εἶναι ἀπλᾶ, νοητὰ καὶ ὠφέλιμα διὰ τὴν ὄντοτητα.

Ὁ Κύριος ἐδίδαξε μὲ παραβολάς, μὲ νόησιν ἀπλουστάτην, διὰ νὰ εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς καρδίας τοῦ κάθε πιστοῦ. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου: Καλλιεργεῖ τὸν σπόρον τοῦ Καλοῦ, διὰ ν' ἀποδώσῃ καρποὺς ὠφελίμους εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διότι οἱ πνευματικοὶ καρποὶ τῆς Γνώσεως, εἶναι τὸ ἅπαν εἰς τὰς ὄντοτητας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ἔρχομαι, Δέσποινα ΦΡΥΓΩ, ὡς Διδάσκαλος Ἀνωτέρας Πνοῆς, διὰ νὰ σὲ φωτίσω ἐπὶ ἑνὸς γνωστοῦ, ἀλλὰ καὶ δυσκόλου εἰς κατανοήσιν ζητήματος:

Ἀρχίζω μὲ μίαν ἐρώτησιν:

Τί τὸ μέγα ἐν τῷ μικρῷ;

Καὶ ἀπαντῶ ὁ ἴδιος: Δὲν ὑφίσταται ἄλλο μέγα, ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. Καί, ὅταν τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἀποκρυσταλλώσω εἰς τὸ πνεῦμα μου, τότε ἀντιλαμβάνομαι, ὅτι ἐντὸς μου —ἦτοι ἐντὸς τοῦ μικροῦ μου πνεύματος— ὑπάρχει κάτι τὸ μέγα: Ἡ ἔννοια τοῦ Θεοῦ.

Λέγοντας ἔννοιαν, δὲν προσδιορίζω τὸ μέγεθος τοῦ Δημιουργοῦ. Διότι τοῦτο εἶναι ἀκαθόριστον. Δὲν συλλαμβάνεται, δὲν ἔχει ὄρια, δὲν εἶναι ὄρατόν. Ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς διαίσθησεως γίνεται ὑπαρκτὸν ἐντὸς τῆς ψυχῆς μας, καὶ τότε λέγομεν ὅτι ἀκούομεν τὸ δαιμόνιόν μας νὰ μᾶς ὑπαγορεύῃ, νὰ μᾶς καθοδηγῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Θείας Γνώσεως.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλη δύναμις εἰς περιεκτικότητα, ποὺ νὰ ἐσωκλείεται ἐντὸς μικροτέρου χώρου, ὡς ὁ Θεὸς ἐντὸς τῆς ἀνθρωπίνου ὑπάρξεως.

Ἐκεῖ ὅπου δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ Θεός, τὸ σκεῦος τοῦτο εἶναι ἀκατάλληλον διὰ νὰ συλλέγῃ ἔννοιαν ὑψηλᾶς, πέραν τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἀνθρωπίνου διανοήσεως.

Ὁ φελλὸς ἐπιπλέει ἐντὸς τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κοῦφος, ἀλλ' ἐπιδεικτικὸς σοφός, ἐπιπλέει εἰς τὰς θαλάσσας τῶν κοινοῦν.

Ὁ σοφός - φελλός, ἐντὸς τοῦ Ὠκεανοῦ εἶναι ἄχρηστος καὶ ἀνωφελής, διότι δὲν ἔχει γνώσιν ἀκριβῆ τῶν ὅσων λέγει καὶ λαλεῖ.

Ὅσοι θέλουν ν' ἀποτινάξουν τὸ ἔνδυμα τοῦ φελλοῦ, ὀφεί-

λου ν' αποτινάξουν ἐξ ἑαυτῶν τὸ πάθος τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἐπιδεικτικότητος καὶ ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι παρ' ὅσα γνωρίζουν, οὐδὲν γνωρίζουν. Διότι ἡ Γνώσις, εἶναι ἀπέραντος ὡς ὁ ὠκεανὸς καὶ δὲν διατηρεῖται εἰς Πνεῦμα παρομοιαζόμενον μὲ φελλόν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ, μὴ λησμόνει τὰ Συμπόσια καὶ τὰς Ἑορτάς ὅπου ἐλάμβανες ἐνεργὸν μέρος. Μὴ λησμόνει τοὺς λόγους σου, καὶ τὰς συμβουλὰς σου πρὸς τὰ πνεύματα ποὺ εἶχον ἀνάγκη τῆς συνδρομῆς σου. Μὴ λησμόνει τὸν ὑπέροχον καὶ λογικὸν λόγον τῆς φωνῆς σου. Πάντα ταῦτα ἀπετέλεσαν ἰσχὺν τῆς ὀντότητός σου, καὶ ἀνέδειξαν τὴν ὑπαρξίν σου ὡς χάριν τῆς Θεότητος. Οὐδέποτε ἠρνήθης τὴν ὑπαρξίν τῆς Θείας ἐμπνεύσεως, καὶ αὐτὸ μόνον ἀνύψωσεν ἐντός σου τὸ Ἄγνωστον Θεῖον, ποὺ δὲν ἦτο ἄλλο ἀπὸ τὸν Δημιουργόν.

Κατὰ τὰς δοξασίας τῆς ἐποχῆς σου, δὲν ἠθέλησες νὰ δώσης αἰχμὴν τινὰ εἰς τοὺς πολλούς, διὰ νὰ ἐπιμελήσῃς ἐπὶ τῆς Μιάς καὶ Μόνης Ἀρχῆς, ὡς ὁ Διδάσκαλός σου Σωκράτης. Ἐπίστευσες ἀκράδαντα εἰς τὰς θάσεις τοῦ φιλοσοφικοῦ του ἔργου καὶ τοῦτο ἤρκεσε διὰ νὰ καταταχθῆς μεταξὺ τῶν μεγάλων ὀπαδῶν τῆς πίστεως.

Ἡ δόξα, εἶναι ἡ δάφνη τῆς τιμῆς σου.

21 Δεκεμβρίου 1966

ΦΑΡΑΧ: Πλησιάζει ἡ ἐπέτειος τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτήρος. Ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶναι μόνον ἱστορική, ἀλλὰ καὶ κοινωνική καὶ φιλοσοφική, διότι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον σας, τῇ θεῖα πνοῇ, ἄνθρωπος μὲ δικαιώματα Θεῖα, διὰ νὰ σώσῃ τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Ἐδίδαξε τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Οὐχὶ μὲ λόγους πομπῶδεις καὶ μὲ νοήματα κενά, ἀλλὰ μὲ ἀπλᾶς παραβολὰς.

Οὐδεὶς ἐγνώριζε τὴν γέννησιν τοῦ Θεανθρώπου, παρὰ μόνον ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἀγνῶν ποιμένων τῆς περιοχῆς.

Δὲν ἐγεννήθη εἰς ἀνάκτορα μὲ πλοῦτον καὶ ματαίας δοξασίας τῆς ἀνθρωπίνου νοοτροπίας. Ἐγεννήθη ἐντός ἀπλῆς καὶ πτωχικῆς φάτης.

Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, δὲν διέδωσαν —ὡς λέγουν οἱ ἄνθρωποι— ἄγγελοι Κυρίου, ἀλλὰ τὸ γεγονός διεδόθη ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν τριῶν Μάγων.

Πῶς ἦτο δυνατὸν ἀπὸ τὰ θάθη τῆς Ἀνατολῆς νὰ γνωρίζουν οἱ Μάγοι, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γεννηθῆ ἑρέφος μὲ Θεῖαν Ἀποστολήν;

Οἱ Μάγοι καθ' ὄδον ἀπώλεσαν τὴν ὁδὸν των καὶ ὅταν ἀνεκάλυψαν τὸν Φωτεινὸν Ἀστέρα, ἔκυψαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἠύχαριστησαν διὰ τὸ ἄγγελμα τὸ Θεῖον. Ὁ Ἀστήρ ὠδήγησεν αὐτοὺς πρὸς τὸ Σπήλαιον καὶ ἐκεῖ προσέφερον εἰς τὸ νεογέννητον τὰ δῶρα, τὰ συμβολικὰ δῶρα τῆς διαδρομῆς Του.

Ἡ Μαρία, μὲ χαρὰν καὶ προθυμίαν ἐκράτει ἐντὸς τῆς ἀγκάλης Της τὸ νέον τοῦτο δῶρον τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν μέλλοντα Σωτῆρα τῆς Ἀγάπης.

Καθ' ἦν στιγμήν ἔχαιρον οἱ ἐλάχιστοι διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Θεανθρώπου, εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐορτάζετο ἡ ἡμέρα αὕτη ὡς Μέγα Γεγονὸς τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Γῆς. Χιλιάδες Ἄγγελοι ἔψαλλον τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλοι πάλιν Ἄγγελοι, κατῆλθον εἰς τὴν Γῆν ἀθέατοι, διὰ νὰ προστατεύσουν τὸν μονογεῆ Υἱὸν τῆς Ἀγάπης.

Τὴν θέσιν μου δίδω εἰς τὸν Κομπούκιον.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Κύριε. Ἐγὼ ἦμην προγενέστερος Ἐσοῦ, καὶ δὲν ἔτυχον τῆς τιμῆς νὰ γνωρίσω ἐν τῇ Γῇ τὴν Θεῖαν Σου Ἀποστολήν. Ἡ Φιλοσοφική μου Γνώσις ἦτο πολὺ περιορισμένη καὶ δὲν ἐφανατίζομην ὅτι ὑπῆρχε Βασιλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὅτι Σὺ ἦσο Ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλείου τούτου. Δὲν ἠδυνάμην νὰ φθάσω εἰς ὕψη ἀφθαστα, διὰ νὰ συλλάβω τὴν ἔννοιαν τοῦ Πατρός Σου. Καὶ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζω, ἠσπάσθην τὴν Ἐνέργειάν Του, ἦτοι τὴν Ἀγάπην Του. Αὕτη μὲ ὠδήγησε πρὸς Ἐσὲ καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν Σου ἀνεγνώρισα τὸ Θεῖον δικαίωμα τοῦ Δημιουργοῦ ἐπὶ τῶν Ψυχῶν.

Κύριε, ἦμην τυφλὸς καὶ Σὺ μοι ἔδωσες τὸ Φῶς. Ἴσως πολὺ ἄργά, ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶναι ἄργά, δι' ἐκεῖνόν ὅστις ἔχει ἀντίληψιν καὶ ἀσπάζεται τὴν Ἀλήθειαν ὡς ἔχει, καὶ οὐχὶ ὡς διδάσκεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς στενῆς ἀντιλήψεως.

Κύριε, τὸ Φῶς Σου εἶναι Φῶς ποῦ ὀδηγεῖ! Φῶς Ὑπέρτατον! Φῶς Ἅγιον!

Κλίνω τὸ γόνυ ἔμπροσθεν τῆς Θείας Σου Ὑπάρξεως, καὶ διακηρύττω εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι δὲν ὑπῆρξεν οὔτε θὰ ὑπάρξῃ ἄλλος Υἱὸς τῆς Ἀγάπης, ὡς Σὺ, παμφῶτιστε Χριστέ.

Ἡ ἀναμνηστικὴ εἰκὼν τῆς γεννήσεώς Σου, παραμένει οὐ-

χι εἰς τὴν μνήμην τῶν πιστῶν, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ ἡ καρδία ἀναγεννᾷ εἰς τὴν μνήμην τὴν φωτεινὴν Σου γέννησιν.

Ἔσο εὐλογημένος ὡς ὁ Πατὴρ Σου καὶ τὸ Ἅγιόν Σου Πνεῦμα, Κύριε καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου τούτου.

ΠΛΑΤΩΝ: Ἡμεῖς, οἵτινες δὲν ἐγνωρίσαμεν τὸν Μέγαν Σπορέα τῆς Ἀγάπης, ἀλλὰ μόνον διησθάνθημεν τὴν Ἰσχὺν τοῦ Πατρός Του, ἐκ τῶν Οὐρανῶν διακηρύττομεν, ὅτι ὁ Θεάνθρωπος, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἦτο Θεός, καὶ εἰς τὴν Γῆν ἐνεφανίσθη ὡς ἀπλὸς ἄνθρωπος, διὰ νὰ ἔλξη τοὺς πολλοὺς, τοὺς ἀπλοῦς, τοὺς ἀγραμμάτους, καὶ οὐχὶ τοὺς ὀλίγους, τοὺς πανσόφους ὑποκριτάς, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς γνώσεως ἐκαλλιέργουν τὴν ἀπάτην.

Ὁ Κύριος ἐκατηρίασε πάντας ἐκείνους, οἵτινες ἠκολούθουν ὁδὸν κακῆς πίστεως.

Κύριε, ἐὰν ἔζων εἰς τὴν ἐποχὴν Σου, θὰ προσέφερον καὶ Ἐγὼ τὸ δῶρον Μου ὡς οἱ Τρεῖς Μάγοι. Θὰ ἦτο ἀπλοῦν, ἀλλὰ τιμημένον. Θὰ Σοῦ προσέφερον τὴν δάφνην.

Σήμερον, ὅλοι οἱ παλαιοὶ σύντροφοι καὶ ἀδελφοὶ τῆς ἐν τῇ Γῇ ζωῆς μου, μετ' ἐμοῦ ὑμνοῦν τὴν ἀναμνηστικὴν εἰκόνα τῆς γεννήσεώς Σου.

Εὐλογημένος Κύριε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἐάν, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἠδύνασο νὰ ἔλθῃς μετ' ἐμοῦ εἰς ταξίδιον ἀνά τὰς Χώρας ὅπου δοξάζεται ὁ Κύριος, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς τοῦ παραπετάσματος, θὰ ἐθαύμαζες τὰς ἑορταστικὰς ἡμέρας τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν, ὅπου δοξάζουν θεότητος ἀνυπάρκτους, οἱ ἑορταῖ εἶναι τόσοσιν ζωηραὶ καὶ εὐχάριστοι, ὅσον εἰς τὰς Χριστιανικὰς.

Τὸ πνεῦμα διέπρεψεν, ἐκεῖ ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς ἔσπειρε τὸν σπόρον τῆς Ἀγάπης, ἀδιάφορον, ἐὰν ἕνα μέρος τῶν ἀνθρώπων εἰς αὐτὰς τὰς Χώρας διεφθάρη καὶ ἐπορώθη ἀπὸ τὸν Ἐγωϊσμόν, τὸν Πλοῦτον καὶ τὴν Δόξαν. Αἱ κεφαλαὶ αὐταὶ δὲν θὰ παραμείνουν ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῶν ὤμων των, διότι οἱ λαοὶ ἀφυπνίζονται, ἀντιλαμβάνονται, καὶ ζητοῦν Δικαιοσύνην, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος θὰ δώσῃ, διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου ἀπὸ τὰς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἐφθασεν ἡ ὥρα. Ἡ πληρωμὴ θὰ εἶναι ἀνάλογος μὲ τὰ ὅσα ἔπραξον εἰς θάρος τῶν πολλῶν.

Ἡ καταιγὶς ἐπληξε τὴν βαρβαρότητα τῶν ἐξάλλων καὶ ἐκ τῆς τέφρας αὐτῶν, θὰ γεννηθῇ τὸ Ρόδον δίχως ἀκάνθας, διὰ

κ' ἔδραιωθῆ ἡ Παγκόσμιος Εἰρήνη, καὶ ἀπολαύσουν ὅλοι τὰ
γαθὰ τοῦ Κυρίου.

Εὐλογημένη ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναγεννήσεως! Ὁ Π. Κ. σὰς
ἀγαπᾷ καλὰ καὶ εὐχάριστα Χριστοῦγεννα.

28 Δεκεμβρίου 1966

Τὰ πάντα ἐξελίσσονται μὲ ρυθμὸν γοργόν. Ἐξελίσσεται
ἡ ἀδικία καὶ τὸ συναίσθημα τῆς θρησκευτικῆς ἐννοίας. Ὅλα
ταῦτα ἀλληλένδεται παρὰ τὴν ἀνομοιομορφίαν των.

Θὰ ἴδητε ἀδελφοὺς ἄλλης θρησκευτικῆς ἰδεολογίας νὰ
προσέρχονται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Διότι ἡ
ἀληθὴς Σοφία τοῦ Κυρίου, ἐμπνέει τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς πάν-
τας. Ἀρκεῖ οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ
εἶναι τίμιοι, ἀγνοὶ καὶ δίκαιοι εἰς τὰ κηρύγματα καὶ τὰς
ἐκδηλώσεις των.

Ὁ κόσμος τῆς ὕλης, φωτίζεται ἀπὸ Πνεύματα Οὐράνια
καὶ τὰ ἐπίγεια ἀνθρώπινα πνεύματα ἀντιλαμβάνονται τὴν Ἀ-
θεϊαν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν πόθεν τὸ Φῶς τῆς Θείας Πνοῆς
ἐπέμπεται εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των. Ἀγνοοῦν ὅτι ὑπάρχει Θεία
ἐκπαίδευσις καὶ Γνώσις Ἐπουράνιος. Διδάγματα ὑψίστης σημασίας,
ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν συνεργατῶν μας.

Τὰ κείμενά μας θὰ συνταυτισθοῦν μὲ τὰς Γνώσεις τῶν ὀλί-
γων καὶ αἱ Γνώσεις μας, θὰ καταπλήξουν τοὺς ἐρευνητὰς τῶν
ἐπιπέδων των.

Ξένοι δοξασίαι πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, θὰ κατατοπισθοῦν
ἐκ τῶν ὀλίγων τῶν ἀλύτων προβλημάτων, διὰ νὰ μάθῃ ὁ Κόσμος τῆς
ἕλης, ὅτι οὐδὲν ἄλλοτον πρόβλημα ὑφίσταται ἐν τῷ Κόσμῳ τού-
τῳ, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἔχουν Κατανόησιν καὶ Ἀδελφότητα με-
ταξύ των.

Τὸ Συμφέρον καὶ ὁ Ἐγωϊσμός, εἶναι τὰ δύο μέγιστα κακὰ
ἐκ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπαλλαγθῆτε ἀπὸ αὐτὰ, διὰ νὰ ἴδητε
τὴν ἀπόληψιν καὶ τὴν εὐκολίαν ὑπάρχει συνεννόησις ἀμοιβαία μεταξὺ τῶν
ὀλίγων τῆς Γῆς.

Ἡ καθυστέρησις τῆς γραπτῆς ὁμιλίας μας δημιουργεῖ ἐμ-
πίστον πρὸς φῶτισιν τῶν ἀφωτίστων. Οὕτω φωτίζομεν ἐλαχί-
στους, διὰ νὰ δώσῃτε εἰς αὐτοὺς τὸ καύσιμον τοῦ φωτός των.

Οἱ μεγάλοι ἔνοχοι τοῦ Κόσμου σας θὰ τιμωρηθοῦν ἐγκαίρως, διὰ τὴν θριαμβεύσῃ ἢ Ἀλήθειαν, καὶ ἐπικρατήσῃ ἢ Ἀγάπῃ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἣτις Ἀγάπη εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἢ τοῦ Κυρίου.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον διαστρέφει τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἡ κρυφὴ πληγὴ τοῦ Ἐγωϊσμοῦ. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀποστρέφονται τὸν Ἐγωϊσμόν καὶ ἐπικρίνουν τὸ ἐλάττωμα τοῦτο. Μόλις ὅμως λάθουν ἰσχὺν τινὰ, ὁ κρυφὸς Ἐγωϊσμός των ἀποκτᾷ σάρκας καὶ ὄσπᾳ.

Διατί;

Διότι δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ τὸν κίνδυνον τῆς Λερναίας Ὑδρας καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τῶν δυστυχιῶν.

Ὁ Λαὸς ὀφείλει νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ ψεύδους τῆς Μέλαινας Σοφίας. Τὸ Πονηρὸν διδάσκει κατὰ τρόπον ἐλκυστικόν, καὶ ἀπατᾷ τὴν γυναικείαν φύσιν, ἣτις παρασύρει τοὺς πάντας πρὸς τὸν ὄλεθρον.

Ἡ γυνή, δὲν εἶναι ἀνήρ. Οὔτε ὁ ἀνὴρ γυναῖκα. Ἄρα, ὁ προορισμὸς τῶν δύο φύλων εἶναι διάφορος καὶ οὐχὶ ὁ αὐτός, ὡς διδάσκουν οἱ ἡμιμαθεῖς καὶ ἄσοφοι τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ διαφθορὰ ἐγκυμονεῖ πλεῖστα κακὰ, ἅτινα προέρχονται ἀπὸ τὴν μὴ ἐπίγνωσιν τῶν προορισμῶν τῶν δύο φύλων. Ἄνδρες, οἵτινες ἐγυναικοποιήθησαν, διέφθειρον τὰς συνειδήσεις καὶ εἰσχωροῦν καὶ εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ψυχῶν, διὰ τὴν μετατρέψουν τὴν ἀγνότητα εἰς διαφθοράν τοῦ πνεύματος. Δυστυχῶς ὑπάρχουν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἔχουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἱερέως. Πάντες οὗτοι θὰ ἐκτοπισθοῦν, διὰ τὴν σωθῆ ἢ ἀνθρωπότης ἀπὸ τοῦ ἄλγος τοῦ Πονηροῦ.

Τὴν θέσιν μου λαμβάνει ὁ Εὐκλείδης. Ἐρωτήσατε αὐτὸν εἰς ὅ,τι θελήσετε νὰ μάθετε. Θὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας.
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐχω τὴν ἐντολήν, ὅπως ἀπαντήσω εἰς ὅσα μ' ἐρωτήσετε.

— ΕΡΩΤ: Εἶναι ὑπεύθυνοι ὅσοι ἐγυναικοποιήθησαν;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ, ὑπάρχουν δύο κατηγορίαι αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων: Ἡ μία εἶναι ἐκείνων ποὺ ἐγεννήθησαν τοιοῦτοι ἀπὸ κακὴν θλάστησιν. Ἡ κατηγορία αὐτὴ εἶναι μικρά. Ἡ ἄλλη κατηγορία αὐτῆς τῆς φύσεως, εἶναι τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀπὸ ὑπερβολικὴν πόρῳσιν ἀκολουθοῦν τοὺς πρῶτους ἀπὸ συνήθειαν, καὶ καταλήγουν εἰς τὸ νὰ γίνων διαφθορεῖς τῆς Κοι-

νωνίας. Διότι πλὴν τοῦ ἡθους των ρέπουν πρὸς τὸ ψεῦδος, πρὸς τὸν πλουτισμόν, καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο ἀσελγές τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ. Τὴν Ἀλήθειαν ἀγαπᾷ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν αὕτη εἶναι πρὸς ὄφελός του. Ὅταν ὁμως ἡ Ἀλήθεια δὲν τὸν συμφέρῃ, τότε προτιμᾷ νὰ ἀγνοῖ αὐτήν. Ἡ Ἀλήθεια, εἶναι τὸ Φῶς τοῦ Ἀνάρχου. Αὐτὸ καὶ μόνον νὰ ἐνθυμησῶ.

Σὺ μόνη τὸ διεπίστωσες, ὅταν ἡμέραν τινὰ διεκήρυττες, ὅτι ὁ Ζεὺς κρατεῖ εἰς χεῖρας του τὴν ἀστραπὴν ὡς ὄπλον τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Δηλαδή διὰ τὸν μὲν εἶναι Καλόν, καὶ διὰ τὸν δὲ Κακόν. Ἐσυμβόλιζες τὸ φῶς ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Καὶ ὅταν σοῦ ἐζητήθῃ ὁ λόγος:

«Διατί ὁ Πατήρ τῶν Θεῶν ἔχει δύο ὄψεις; σὺ ἀπήντησες:

Αἱ ὄψεις του εἶναι δύο εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας; ἐνῶ τὸ φῶς τοῦ Διὸς εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό. Ὁ ἄνθρωπος, ἀναλόγως τῆς ἀμοιῆς καὶ τῆς τιμωρίας του ἐξηγεῖ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως, ὡς τὸ πνεῦμα του τὸ ἀντιλαμβάνεται. Διότι εἴμεθα τόσον μικροὶ ἔναντι τοῦ Διὸς, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβανώμεθα τὸ ὀρθὸν τῆς Θείας του ὑπεροχῆς.

Ὁ Σωκράτης ἠγάπησε περισσότερο παντὸς ἄλλου ἐπισηλοῦ φίλου του τὴν Ἀλήθειαν. Εἶτε Αὕτη ἦτο γλυκεῖα εἶτε ἦτο πικρά. Διότι καθωδῆγει αὐτὸν τὸ δαιμόνιον του εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς λογικῆς του ἰδέας.

Ἦτο καιρὸς, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, νὰ μάθῃς τὸ τί ἐδίδασκες ἐν τῇ ἐποχῇ σου. Τώρα, ὀφείλεις νὰ ἀναπολῆς τὰ παλαιά, καὶ νὰ συμμορφουσαί πρὸς τὰ διδάγματά σου.

4 Ἰανουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Δι' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἤρχισε μία Νέα Κατάστασις, ἡ ὁποία θ' ἀποτινάξῃ τὴν ἐνδυμασίαν τῆς μεταμφιέσεως, καὶ θὰ ἴδῃτε τὴν Ἀλήθειαν νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῶν ἐνόχων ὡς μάστιγι τοῦ Κυρίου. Ταῦτα ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως.

Ἡ κατάστασις αὕτη θὰ ἔχει τὸν ἀντίκτυπόν της καὶ ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς σας ζωῆς. Ἀρκεῖ νὰ εἰσθε συνδεδεμένοι ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ προσηλωμένοι πρὸς Αὐτόν.

Μὴν ἐξαπτεσθε, μὴ προτρέχετε, μὴ ἀναλαμβάνετε εὐθύναις

ἐκεῖ ὅπου δὲν σὰς ἔχουν σπεῖρει. Διότι εἰσθε σπορὰ μόνον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου· καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς σπορᾶς ταύτης εἶναι ἱερά, ὅταν σημάνη ὁ Κώδων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου διὰ πάντας.

Ἡ ἀδελφὴ ὀφείλει νὰ εἶναι ἕτοιμος πρὸς ὑπακοὴν τῶν ὁσων ἐδόθησαν, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ χρέος τῆς ἔναντι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος, πού τόσο ἀναμένει μίαν ἀρχήν, διὰ νὰ ἀναλύσῃ, ὅτι ὁ Ἄναρχος δὲν εἶναι Μῦθος οὔτε Φαντασία ὀλίγων τινῶν ἀσόφων, ἀλλὰ Ἐνέργεια Ὑπερτάτη ὑπὲρ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων.

Σεῖς, ὡς μύρμηγκες, δὲν δύνασθε ν' ἀντιληφθῆτε τὸ Μέγα Ἔργον πού εἰς χεῖρας σας θὰ λάβῃ ὄντοτητα· καὶ διὰ τοῦτο ἀδρανεῖτε.

Τὸ ἄτομον, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μίαν συμπεπυκνωμένην ἐνέργειαν καὶ ὅταν τοῦτο διασπᾶται, δημιουργεῖ ἀντίκτυπον ὑπερφυσικοῦ, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι, ἐκ τοῦ μηδενὸς ὀρθοῦται ἡ ὑπέρτατος ἐνέργεια τῆς φυσικῆς σας δυνατοτήτος. Δηλαδὴ σεῖς οἱ μύρμηγκες δύνασθε νὰ μεταβληθῆτε εἰς ἰσχὺν Θείας Ἐνεργείας.

Θὰ λάμπῃ, ἀδελφὴ, ἡ ὄντοτις σου εἰς στιγμὴν ἀνέλπιστον. Δὲν θὰ δίδῃς ἐξηγήσεις εἰς οὐδένα, ἀλλὰ μόνον μέσῳ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Αὐτὸς θὰ ὀμιλῇ δι' ἐσέ. Θὰ ἀντλή τὰς ἀπαντήσεις ἀπὸ τὴν πηγὴν τῆς προτέρας σου ζωῆς, ὥστε κάθε ἀπάντησίς σου νὰ προέρχεται ἀπὸ ἐσὲ μέσῳ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Νὰ εἶσαι μετρημένη εἰς τοὺς λόγους σου· νὰ μὴ θιάζεσαι νὰ δίδῃς ἀπαντήσεις· διότι ἔχεις πλησίον σου τὸν Μέντορα τοῦ λόγου, δηλαδὴ τὸν Ἄρχοντα τοῦ Ποσειδῶνος. Αὐτὸς θὰ ἀπαντᾷ δι' ἐσέ, διὰ νὰ μὴ συμβῇ σφάλμα τι, ἐφ' ὅσον, ὡς ἄνθρωπος, δυνατόν νὰ σφάλῃς εἰς τὰς σκέψεις σου καὶ ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι Ἄρχηγός καὶ κατέχει θέσιν, τὴν ὁποῖαν σεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνασθε νὰ ἀντιληφθῆτε παρ' ὅσα εἶπομεν περὶ Αὐτοῦ.

Ἄς σοῦ ὀμιλήσῃ ὁ ἀγαπητὸς Μέντωρ σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ - ΜΙΛΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Πρῶτον εὐχομαι, ὅπως ὁ Κύριος σὰς δωρήσῃ ὑγείαν, χαρὰν ἀγγέλου, καὶ ἀγάπην εἰλικρινῆ καὶ ἀμεμπτον.

Φροσούλα, εἶσαι σὺ ἡ Φρυγῶ τοῦ πάλαι ποτὲ Λόγου εἰς τὴν Γῆϊνὴν ζωὴν. Δὲν ἔχεις τὴν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως, πού

ένδομύχως ἐνέπνεες εἰς ἐμέ. Αἱ λέξεις καὶ αἱ φράσεις σου μετεβάλλοντο εἰς ρεύματα θεῖα, τὰ ὅποια διεισέδουν ἐντὸς τοῦ ὑποσυνειδήτου μου καὶ ἐνέπνεον εἰς ἐμέ τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα διδάγματα διὰ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Εἰς ἐσὲ χρεωστῶ πολλά, τὰ ὅποια σοῦ ἐπιστρέφω εἰς καιρίας στιγμάς. Δηλαδή θὰ χρειασθῆς τὰς συμβουλὰς μου, τὰς ὁποίας προθύμως θὰ δώσω ὡς ἰδικὰς σου ἀπαντήσεις, ἀντλῶν ἀπὸ τὸ θάθος σου τὰς ἐννοίας, πού τὸ ὑποσυνειδητόν σου δὲν δύναται νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸ τωρινὸν Πνεῦμα σου, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἤδη γνωρίζεις.

Εἶμαι εἰς τὸ πλευρόν σου· ἀφοσιωμένος εἰς τὸ Μέγα Ἔργον τοῦ Κυρίου· διότι τὰ γήινα ἔργα εἶναι μεγάλα, ὡς οἱ χάρτινοι Πύργοι, οἱ ὅποιοι ἐν μιᾷ στιγμῇ σθύνουν ὡς λάμψεις ἄκαρποι. Ἐνῶ τὰ Μεγάλα Ἔργα τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς, εἶναι Ἀθάνατα, διότι ἔχουν ἠθικὰς θάσεις, καὶ στερεοῦνται ὡς ἀκλόνητοι βράχοι, διὰ νὰ προστατεύσουν τοὺς πληθυσμούς τῆς Γῆς ἀπὸ τὰς τρομερὰς θυέλλας καὶ τοῦ κακοῦ πνεύματος.

Ἡ πίστις, ἡ ἀγνή πίστις, ἥτις γεννᾶται ἀπὸ τὴν θεῖαν πεποιθήσιν, ἐξομαλύνει τὴν καρδίαν εἰς τὸ Θεῖον Φῶς, ἀναπτέρωνει τὸ Πνεῦμα, ἐνδυναμώνει τὴν Ψυχὴν, καὶ ὡς Πυρσὸς τοῦ Κυρίου μεταδίδει τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ τὴν ἐννοιαν τῆς Ἀγάπης ὡς σωτήριον μέσον τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εὐκολώτερον εἰς τὴν Ἀθανασίαν τοῦ Βασιλείου μας, ἀφοῦ πρῶτον ἐμψυχώσῃ τοὺς ἀδελφούς, καὶ δώσῃ εἰς αὐτοὺς πτερά τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀγάπης!

Ἐγὼ ὁ Μέντωρ τῆς ὄντοτήτός σου, δὲν θὰ ἀφήσω νὰ καθυστερήσῃ τὸ ἔργον σου, ἔστω καὶ ἐὰν νομίζῃς ὅτι δὲν ἔχεις τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις. Εἶμαι ὁδηγός σου καὶ προστάτης σου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ ἀδελφή, μίαν ἡμέραν —ἀγνωστον πότε, διότι τὴν χρονολογικὴν ρύθμισιν δὲν δύναμαι νὰ καθορίσω ἐπακριβῶς, λόγῳ ἀνωτέρας θελήσεως — ἑκατομμύρια ἀνθρώπων θὰ ὀμιλοῦν καὶ θὰ σχολιάζουν τὴν ὑπαρξίν σου: Ποία ἦσο, πῶς εὐρέθης εἰς τὸν Κόσμον αὐτόν, διατί ἐπαηλθες καὶ πολὺ ἄλλα. Διατί τὸ πνεῦμα σου ἦτο τόσον φωτεινὸν καὶ εἰς τὴν μετέπειτα ζωὴν σου δὲν ἦτο τὸ αὐτό.

Ἐκ τῆς εἰκόνας σου θὰ ἀντλοῦν τὰ συμπεράσματα τοῦ ψυχικοῦ σου κόσμου. Πάντα ταῦτα, θεθαίως, εἶναι ἐνέργειαι

ανθρώπινοι. Ὅφείλουν οἱ τοιοῦτοι ἐρευνηταὶ νὰ στρέψουν τοὺς ὀφθαλμούς των οὐχὶ εἰς τὴν εἰκόνα τῆς ὀντότητός σου, ἀλλὰ εἰς τοὺς λόγους σου, οἵτινες ἀνέδειξαν τὸν ψυχικὸν σου κόσμον, καὶ ν' ἀρκεσθοῦν εἰς τὸ νὰ μιμηθοῦν τὰ ὅσα ἐδίδασκες κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς ζωῆς σου. Διότι, διὰ τὰς ψυχικὰς σου ἀρετὰς τῆς σημερινῆς ἐποχῆς δὲν θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ εὔρουν, ποῖα εἶναι τὰ ἐλατήρια, τὰ ὁποῖα σὲ ὠδήγησαν πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ὁ ἄνθρωπος, μὴ γνωρίζων τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀποκτᾷ γνώσεις ἐπ' αὐτοῦ λανθασμένας. Διὰ τοῦτο, ὡς θάσιν θὰ λάβουν τὸν Λόγον σου. Πῶς εἰς μίαν ἐποχὴν θεοτήτων, οὐχὶ τόσον ἠθικὴν ἀπὸ τὴν ἀποψιν τῶν Θεῶν, σὺ διεμόρφωσες ἰδέαν θάσει τῆς Χριστιανικῆς διδασχῆς; Ἴδού, ποῖον θὰ εἶναι τὸ πρόβλημα δι' αὐτοῦς. Ἄλλ' ἄς μὴ ἀσχοληθοῦν μὲ ὅ,τι δὲν ἀφορᾷ αὐτοῦς, πλὴν τοῦ οὐσιώδους: Τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Λόγου σου.

Οἱ αἰῶνες θὰ χαράξουν εἰς τὴν μνήμην πάντων τὰ ἱερὰ τοῦ Λόγου διδάγματα, πρὸς φώτισιν τῶν ἀφωτίστων.

7 Ἰανουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Μία μικρὰ ἀνασκόπησις ἐπὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, θὰ σᾶς εἶναι ὠφέλιμος. Ἀνασκόπησις τῶν θαλασσινῶν καὶ ἐξερευνητῶν των.

Οἱ Ἕλληνες εἶχον εἰς τὸ αἷμα των τὸ δαιμόνιον νὰ μανθάνουν τοὺς Πολιτισμοὺς ξένων Λαῶν, νὰ συγκρίνουν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἰδικῶν των, νὰ ἀντικαθιστοῦν τὸ ἀρεστὸν καὶ ὠφέλιμον, ἀπὸ τὸ μὴ ἀρεστὸν καὶ καταστρεπτικόν. Ὑπῆρχον εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τολμηροὶ καὶ ἄξιοι ἐξερευνηταί, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἔμεινον ἄγνωστα εἰς τὴν πάροδον τῶν αἰῶνων. Ἐπὶ ἔτη περιεπλανήθησαν εἰς Ἀγνώστους Χώρας τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἐφθασαν μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ ἀντήλλαξαν σκέψεις μετὰ τῶν ἰθαγενῶν. Ὁ τρόπος μετὰ τοῦ ὁποίου ἐδημιούργησαν σχέσεις μετ' αὐτῶν, δὲν ἦτο ἡ θία, οὔτε ὁ ὑλικὸς πλοῦτος, ἀλλὰ ἡ αὔξησις τῶν Γνώσεών των.

Ὅταν ὀλίγοι τινὲς ἐξ αὐτῶν κατόρθωσαν, κατόπιν πολλῶν

κινδύνων, νὰ ἐπανακάμψουν εἰς τὴν πάτριον γῆν καὶ ἐδιηγοῦντο διὰ τὰς Χώρας ὅπου διέμενον δι' ἓν χρονικὸν διάστημα τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, ὁ κόσμος ποῦ ἤκουε αὐτοὺς δὲν ἐπίστευε τὰς ἀφηγήσεις των. Ἄλλ' οὗτοι ἐπέμενον, ὅτι ὑπάρχει ἄλλος κόσμος πέραν τῶν ὁρίων των, ἀλλὰ πολὺ μακρυνὸς καὶ ἐπικίνδυνος διὰ νὰ ἐκπολιτίσουν αὐτόν.

Οἱ πλέον Σοφοί, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τοὺς λόγους των, ἔλεγον, ὅτι κάλλιον νὰ ἐκπολιτισθῇ ἡ Ἐπικράτεια τῶν δυνατοτήτων των, καὶ νὰ ἀφήσουν τοὺς μακρυνοὺς ἐκείνους Λαοὺς, —ἐὰν πράγματι ὑπάρχουν—, εἰς τὸν ἰδικὸν των θίον. Καὶ οὕτω, οὐδεὶς ἐκ τῶν σοβαρῶν Ἰθυόντων ἔδιδε σημασίαν εἰς τὰς ἀφηγήσεις τῶν ὄνειροπόλων, ὅπως ὠνόμαζον τοὺς ἐξερευνητὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐμεινεν ὁμως ἡ ἀνάμνησις τούτων ὡς μῦθος εἰς τὴν σκέψιν πολλῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι μετέδωσαν τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὴν μεγάλην Ἑλλάδα καὶ οὕτω εἰς ἐποχὴν νεωτέραν τολμηροὶ ἄνδρες ἠθέλησαν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς Χερσονήσου νὰ ἐξερευνήσουν τὸν μῦθον περὶ ὑπάρξεως ἄλλου κόσμου πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ.

Καὶ ἀπόδειξις: Διατί ἀπὸ ἄλλα Κράτη δὲν ἐξεκίνησαν ἐξερευνηταὶ τῶν Θαλασσῶν, παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν Μεσόγειον;

Ἄκριθῶς, διότι, ὁ μῦθος, —ὡς τὸν ἔλεγον—, ἐκεῖ ἐκυκλοφορεῖ καὶ οὐχὶ ὅτι εἶχον ἔμπνευσεις περὶ ἄλλου κόσμου.

Τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων ἐξερευνητῶν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔμεινον θαμένα ἐντὸς τοῦ λησημονημένου μύθου.

Καὶ τώρα σεῖς, δυνατὸν νὰ ἐρωτήσετε: Οἱ ἐξερευνηταὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος εἶχον ἔμπνευσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἄλλων Ἠπειρῶν;

Δὲν εἶχον τοιαύτην ἔμπνευσιν. Ἀλλὰ τὴν ἐδημιούργησαν ἀπὸ τοὺς Σοφοὺς Ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἐγνώριζον πολλὰ περὶ Ἀτλάντων. Οἱ Ἀτλαντες ἐξηρέυνησαν ὄχι μόνον τοὺς Ὠκεανοὺς τῆς Δύσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ Ἀνατολικοὶ Λαοὶ προώδευσαν περισσότερο ἀπὸ τοὺς Δυτικούς. Εἰς τὸ σταυροδρόμιον τῶν δύο αὐτῶν κόσμων, ἡ Ἑλλάς ἀνέπτυξε Πολιτισμὸν ἀνώτερον παντὸς ἄλλου Λαοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστιανισμὸς εἶρε πρόσφορον ἔδαφος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν τοῦ πνεύματος.

Δίδω τὰ ὀλίγα αὐτά, πρὸς προσανατολισμὸν τῶν σκοτεινῶν αἰώνων μιᾶς μακρυνῆς καὶ σκοτεινῆς ἐποχῆς.

Ἐζησεν ἡ Ἑλλάς, διὰ τὴν φωτίσιν.

Ζεῖ ἡ Ἑλλάς, διὰ τὴν δημιουργίαν.

Θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάς, διὰ τὴν δοξάσῃ τὸ ὄνομα Ἐκείνου,

Ὅστις ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναφερθείσης Ὀμιλίας τοῦ Ἀρχοντος τοῦ Φωτός, θὰ ἀναφέρω, ἀδελφί, μίαν ἐκ τῶν ὀμιλιῶν σου εἰς ἀνοικτὸν χῶρον, ὅπου συγκεντρωμένοι ἄνδρες τοῦ Λόγου καὶ τῆς Σκέψεως, ἤκουον ἐκ στόματός σου γεγονότα, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἀπησχόλησαν αὐτούς. Ἐλεγες τότε:

— Ἀγαπητοί μου συμπατριῶται, εἶναι χρέος μου νὰ ἐπικαλεσθῶ, ἐὰν ἐπιτρέπετε μετὰ τὸν λόγον μου, σπονδᾶς, ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν των, διὰ τὴν μᾶς διδάξουν τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα Λαῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πλησιάσωμεν ὡς ἀρχὴν τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου διὰ τοὺς μεταγενεστέρους. Οἱ Θεοί, ἅς φροντίσουν διὰ τὴν αἰωνίαν των κατοικίαν, καὶ ἅς στέψουν τὰς κεφαλὰς των μὲ κισσόν, διότι ἔμεινον ἀφανεῖς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ναυτιλίας. Ἡρεμήσατε Πνεύματα ἀνίσυχα, πρὸς ἐξερεύνησιν νέων Λαῶν. Εἰσέλθετε ὡς γενναῖοι καὶ ἀτρόμητοι ἐκπολιτισταὶ εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδιά, ἵνα οἱ Θεοὶ σᾶς προσφέρουν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν.

Ταῦτα ἐξεφώνησες, καὶ μετὰ ἔκαμες σπονδᾶς πρὸς τοὺς Θεοὺς, καὶ ἐστρώθη τράπεζα, ἵνα γευματίσουν οἱ παρευρισκόμενοι εἰς μνήμην τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ ἀφανῶν ἀνδρῶν.

11 Ἰανουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Μήπως ἔχετε προτίμησιν εἰς τινὰ τῶν Ἀρχηγῶν, καὶ θέλετε νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ αὐτός;

Τότε θὰ ἔλθῃ, ἀφοῦ εἶπητε μίαν προσευχὴν, ἡ Θεομήτωρ:

ΜΑΡΙΑ Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: Ἀγαπητά μου τέκνα, εὐχομαι ὅπως ὁ Κύριος σᾶς χάρισῃ τὴν υγείαν, καὶ σᾶς φωτίσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὀρθότητος.

Ἦλθον, διὰ τὴν ἀναφερθῶ εἰς τὰς Γυναῖκας:

Ἀδελφαί, μὴ νομίζετε, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς θεωρεῖ ὑποδεεστέρους τοῦ Ἄνδρός. Ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη. Ἡ Γυναῖκα εἶναι σύντροφος τοῦ Ἄνδρός καὶ Μυστικοσύμβουλος τῆς ζωῆς του. Διὰ τοῦτο ὁ συνετὸς Ἄνδρας

ὀφείλει νὰ γνωρίζη, ὅποιαν ἐκτίμησιν ἔχει μιὰ τοιαύτη Γυνή.

Οἱ δρόμοι τοῦ κάθε φύλου εἶναι διάφοροι· ὀδηγοῦν, ὅμως, εἰς τὸ αὐτὸ τέρμα, πού σεῖς ὀνομάζετε θάνατον καὶ ἡμεῖς Ζωήν. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ὁ προορισμὸς τοῦ κάθε φύλου διαφέρει ἀπὸ τὸν προορισμὸν τοῦ ἄλλου φύλου. Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. "Ὅταν ὅμως ἀπὸ Ἐγωϊσμόν, ἀπὸ συνήθειαν βλαθεράν πρὸς τὸ ἄτομον, ἀπὸ ἐσφαλμένας ἀντιλήψεις καὶ ὑποβολάς, τὸ φύλον ἀκολουθεῖ ὁδὸν ἀντίθετον πρὸς τὸν προορισμὸν του, τότε ἐπέρχεται ἡ διασθορὰ εἰς τὸ Πνεῦμα καὶ ὕστερον εἰς τὸ σῶμα.

Ἄ Οὐίός μου ἔδωσεν ὀρθὴν ἐξήγησιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος. Εἰς σπανίας περιπτώσεις Ἄνδρας ἢ Γυνή ἀκολουθεῖ ὁδὸν προδιαγεγραμμένην ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ κάθε φύλον συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Ἀνάρχου, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πολλῶν καὶ τὴν φώτισιν τῶν ὀλίγων.

Πολλαὶ ἐκδηλώσεις καὶ Εἰκόνες τῆς Ἱστορίας, εἴτε αὕτη ἦτο Πολιτικὴ εἴτε ἦτο Θρησκευτικὴ, παρεγνωρίσθησαν, παρεξηγήθησαν, καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ δώσῃ τὴν ἀληθῆ Εἰκόνα.

Ἡ Πίστις πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, καὶ ἡ Ἀλήθεια ἢ λεγομένη ἐξ Αὐτοῦ, θὰ δώσουν τὴν βάσιν εἰς τὰ πνεύματα τῆς καλῆς πίστεως.

Ἄ Οὐίός μου καὶ Θεός μου, ἅς εὐλογήσῃ τὸ πνεῦμα σας ἐν τῇ Γῆ, ἵνα κληρονομήσετε καὶ τὴν Οὐράνιον, ὡς ἐπιθυμεῖτε.

ΛΟΥΚΑΣ Ο ΙΑΤΡΟΣ: Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἐγώ, ὅστις συνέγραψα Ἔργον Φωτιστικὸν ὑπὲρ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐγνώρισα τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἐκκληρονόμησα εἰς τὰς γενεάς τῶν πιστῶν τὴν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ πεισθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὰ Μεγάλαια Γεγονότα δὲν εἶναι μῦθοι, ἀλλὰ πραγματικότητες, πού ἐπεσκιάσθησαν ἀπὸ τὴν κακὴν τῶν ἀνθρώπων θέλησιν, πρὸς ἐκμετάλλευσιν ὕλικῶν συμφερόντων.

Ἄδελφή τοῦ οἴκου τούτου. Ἐγνωρίζον τὸν πρῶτον σύντροφον τῆς ζωῆς σου εἰς ἐποχὴν οὐχὶ τῆς προϋπάρξεώς μας, ἀλλ' ἀκόμη ἀρχαιότεραν. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς συνητηθήμεν καὶ ἀντηλλάξαμεν σκέψεις καὶ ἰδέας, τὰς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ μεταφέρω εἰς τὸν ἄβακα.

Πολλάκις ἀσχολούμεθα ἐπὶ προβλημάτων ἐσωτερικοῦ περιεχομένου. Δηλαδὴ ἀναλύομεν τὸν ἄνθρωπον ὡς ἄτομον τῆς Δημιουργίας, καὶ προσπαθοῦμεν πῶς, δι' ἑνὸς μέσου, πού λέ-

γεται Ρευστός Φωτισμός, νά τοῦ διοχετεύσωμεν τήν ὀρθήν κρίσιν ἐντός τοῦ λογικοῦ πλαισίου. Διότι τὸ πλαισίον δυνατὸν νά εἶναι λογικόν, ἀλλ' ἡ κρίσις νά μὴν εἶναι ὀρθή. Ὅποτε ἡ σκέψις εἶναι ἀληθοφανής, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀγνή, ὡς θέλει αὐτὴν ὁ Κύριος.

Ὁμολογῶ, ὅτι αἱ σκέψεις σου, ἀδελφή, ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς ἀρχαίας ζωῆς σου ἦσαν ὀρθαὶ κατὰ φαντασίαν. Διότι δὲν ἐγνώριζες οὐδὲν περὶ τοῦ Ἀνάρχου. Καὶ ὅμως τὰς σκέψεις αὐτάς ἐτοποθέτεις ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς λογικότητος. Τοῦτο σὲ τιμᾷ ἰδιαίτερος. Ἄλλως τε, τὴν ἀπόδειξιν ἔχεις ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Θέλω νά εἶπω, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς πολυθείας, κατὰ θάθος ἠκολούθεις τὴν γραμμὴν τοῦ Διδασκάλου σου, τοῦ μεγάλου καὶ συνετοῦ ἐκείνου ἀνδρός, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἄλλος ἠδυνήθη νά φθάσῃ εἰς ὕψος καὶ εἰς θάθος: τοῦ Σωκράτη.

Δὲν λησμονεῖ ὁ γηραιὸς ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς σου, τὸν κίνδυνον ποῦ διέτρεξες ἐντός τῆς νυκτὸς νά τὸν ἐπισκεφθῆς εἰς τὸ Ἄντρον του, προτοῦ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ μίσους.

Ἔχεις τὰς εὐλογίας του. Σὲ παραστέκει, ὡς Πατὴρ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Ἀγάπης.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἐκ τοῦ Μεγίστου Κτήματος τοῦ Κυρίου ποῦ εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ Γῆ, θὰ διαχωρισθοῦν τὰ ὠφέλιμα καὶ εὐώδη ἄνθη, ἀπὸ τὰ παρδαλά, ἀλλὰ δηλητηριώδη. Καὶ τὰ μὲν ὠφέλιμα θὰ γίνουν προζύμη τοῦ Καλοῦ, ἐνῶ τὰ θλαθερὰ θὰ γίνουν εὐτελές χῶμα, πρὸς νέαν καλλιέργειαν νέου σπόρου. Οὕτω ἡ προζύμη τοῦ Καλοῦ δὲν θὰ ἔχη τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Κακοῦ, ἀλλὰ θὰ δράσῃ ἐπὶ τῆς σκιᾶς τοῦ θλαθεροῦ, ὥστε νά μεταμορφώσῃ αὐτὸ εἰς ζύμην ἀποδοτικὴν καὶ ἀναγκαίαν, πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ Καλοῦ εἰς τὸν κῆπον τῆς Νέας Ἐδέμ.

Τιμῆς ἔνεκεν, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δίδει εἰς ἐσὲ ἀδελφή, τὸν αἰθέρα, ὡς μέσον διακηρύξεως τοῦ λόγου σου. Δηλαδή οἱ λόγοι σου, οἵτινες εἶναι ἤδη καταγεγραμμένοι, νά μεταδοθοῦν διὰ τοῦ αἰθέρος εἰς ὀλόκληρον τὴν πάλουσαν Γῆν.

Μετέδωσα Κύριε, τὸν Λόγον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Σου.

Εὐχαριστῶ.

Ὁρόσημον τῆς ἀνεχείας

ΦΑΡΑΧ: Ὁρόσημον ὀνομάζεται, ἢ λῆξις προσδιορισμένου χρόνου καὶ ἢ ἀρχὴ μιᾶς νέας καταστάσεως.

Ἄνεχεια δέ, λέγεται μιὰ κατάστασις τὴν ὁποίαν δὲν ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ διὰ λόγους ἠθικῆς θάσεως ἀναμένομεν τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς, μέχρις ἐνὸς σημείου.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος διαφέρει πολὺ εἰς τὰ νοήματά Του. Ὅταν λέγῃ ὀρόσημον τῆς ἀνεχείας, πρῶτον δὲν προσδιορίζει τὸν χρόνον, διότι εἶναι ἐλαστικὸς καὶ δεύτερον ἐνέχεται τι, διότι γνωρίζει ἐκ τῶν προτέρων τὴν κατάληξιν.

Δι' ἐσᾶς, ὁ τίτλος αὐτὸς ἔχει κάτι τὸ ἀόριστον, διότι δὲν δύνασθε νὰ ἐνοήσετε πολλὰ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Θὰ ἐννοούσατε αὐτά, ἐὰν ἠδύνασθε νὰ λύσετε τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅλοι, ὀλίγον ἢ πολὺ, γνωρίζετε τί εἶναι ἄνθρωπος. Ἄλλ' εἰς τὴν οὐσίαν δὲν γνωρίζετε τὸν Ἐαυτὸν σας. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διεισδύουν εἰς τὸ θάθος καὶ προσεγγίζουν τὴν ἔννοιαν ἀνθρώπου.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλαστικὸς εἰς τὰς σκέψεις του καὶ εἰς τὰς πράξεις του, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐνεργοῦμεν μὲ ἐλαστικότητα. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ τὸν ἔλξωμεν ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ προορισμὸς του.

Τὸ ὀρόσημον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἶναι ἄγνωστον δι' ἐσᾶς, ὡς καὶ ἡ ἀνεχεια. Διότι ἐντὸς τοῦ χρόνου, τὰ πάντα κινοῦνται καὶ ἀλλάζουν ὄψιν καὶ κατευθύνσεις.

Ἡμεῖς δὲν θιαζόμεθα, διότι ζῶμεν ἐντὸς τῆς ἀχρόνου δημιουργίας.

Σεῖς ὅμως, ὀφείλετε νὰ θιάζεσθε, διότι ὁ χρόνος εἶναι μικρὸς, καὶ δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ πράξετε ὅ,τι εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ἐκτελέσετε ὡς ἄνθρωποι μὲ κρίσιν καὶ λογικότητα. Ἄρα, σπεύσατε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε ὀρόσημον, διὰ νὰ μὴ ἀπωλέσετε τὴν συνδρομὴν μας, ὅποτε ἡ ἀνεχεια φθάνει εἰς τὴν λῆξιν τῆς.

Ἐὰν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ἔδιδεν ὑλικὸν χρυσοῦ, θὰ ἐπιείθεσθε περισσύτερον. Ἄλλὰ δὲν θὰ ἦσθε ἀνεκτοὶ εἰς τὰς

προκεχωρημένας γραμμάς τοῦ Βασιλείου μας. Ἄλλὰ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀντὶ χρυσοῦ σᾶς δίδει Λόγους ἀνεκτιμήτους, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν δὲν γνωρίζετε. Διὰ τοῦτο καθυστερεῖτε τὴν μεγάλην πρόοδον ἐπὶ τῆς ψυχικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου. Αἱ ἔννοιαι, διεισδύουν εἰς τὰς ὑπάρξεις σας περισσότερον παντὸς ἄλλου μέσου.

Ὅλα τὰ Μεγάλα Γεγονότα ἐκκινοῦν ἀπὸ τὰς ἐννοίας. Εἶναι ἡ ἀφηρημένη ἔννοια ἣτις εἰσχωρεῖ εἰς τὴν συγκεκριμένην, πρὸς θλάθην τῆς ἀνθρωπότητος καὶ διεισδυσιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐν τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων.

Μὴ ἀφήσετε δι' αὔριον, ὅ,τι δύνασθε νὰ πράξετε διὰ σήμερον. Ἡ καθυστέρησις, δυνατὸν νὰ σᾶς ἀφαιρέσῃ τὰ πρωτεῖα καὶ νὰ εὑρεθῆτε εἰς τὸ χεῖλος τῆς Ἀθύσου, ὅπου λήγει ἐκεῖ τὸ ὄροσημον τῆς ἀνεχείας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ. Σκοπὸς σου δὲν εἶναι νὰ θαυμάζῃς ὅ,τι λαμβάνεις, ἀλλὰ νὰ μὴ ὀμιλῇς περὶ τῶν ὅσων δίδομεν. Ὅταν ὁ ξένος κόσμος ἴδῃ τοὺς λόγους σου καὶ ἀντιληφθῇ ὅποια ἦσουν, τότε θὰ εἶσαι ἐλευθέρα νὰ θαυμάζῃς αὐτοὺς πού θὰ σὲ θαυμάζουν. Μὴ ἀσχολῆσαι μὲ τὸ τί λέγομεν. Νὰ ἀσχοληθῇς μὲ τὸ τί θὰ εἴπουν δι' ἐσὲ καὶ νὰ σχολιάσῃς τοὺς λόγους των, γνωρίζουσα ἐκ τῶν προτέρων πολὺ περισσότερα ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἀπὸ ὅ,τι αὐτοὶ γνωρίζουν.

Ἐάν σ' ἐρωτήσουν πολλά, τὰ ὅποια δὲν ἐνθυμεῖσαι διὰ νὰ δώσης ὀρθὴν ἀπάντησιν, νὰ ἀπαντᾷς ὡς ἐξῆς: Ἐγώ, ἀγαπητοί μου, ὀμιλῶ διὰ τῆς καρδίας καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ πνεύματος· ἐνεργῶ διὰ τὸ Καλὸν καὶ Ἀγαθόν, καὶ δὲν διδάσκω διὰ νὰ παραπλανήσω τὰ πνεύματα. Ἀγαπῶ, καὶ δὲν ξεύρω νὰ μισῶ. Ἀνασταίνω καὶ δὲν δίδω τὸν θάνατον. Εὐλογῶ καὶ δὲν δίδω κατάρας. Δοξάζω τὸν Θεὸν καὶ δὲν ἀναπολῶ τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα. Ἀνακουφίζω καὶ δὲν τυραννῶ. Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς μου, τὸν ὁποῖον εἰς ἐποχὴν τῆς προϋπάρξεώς μου ἐνεπνεύσθη καὶ σήμερον ἐκτελῶ τὸ ἄλλο ἥμισυ τοῦ ἔργου μου.

Αὐτὰ θὰ μάθῃς. Νὰ τὰ ἀποστηθίσῃς καὶ νὰ τὰ ἐπαναλαμβάνῃς, ὅταν ἐρωτήσουν, ποῖα ἦσο, καὶ τί ἐπιδιώκεις. Τὰ πέραν τούτων θὰ ἀναλάβουν οἱ ἄλλοι ἀδελφοί, τῶν ὁποίων τὸ χρέος εἶναι διάφορον.

ΦΑΡΑΧ: Μεγάλος είναι ὁ κίνδυνος, ὅστις ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἠνω-
 μένας Πολιτείας Ἀμερικῆς. Οὐδεὶς τὸν ἔχει ἀντιληφθῆ. Ὅλα
 θαίνουν καλῶς, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἰθυόντων. Ἀλλ' ἡ
 ἔκρηξις θὰ ἀναστατώσῃ ὀλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Θὰ εἶναι
 τρομερὰ ἡ πτώσις τοῦ οικονομικοῦ της πεδίου, διότι ἡ ἄφρων
 Πολιτικὴ ὑπέσκαψε τὸ εὐφορον ἔδαφος, πρὸς θλάθην πολλῶν
 Λαῶν, οἵτινες ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν βοήθειαν τῶν Ἀμερικανῶν.

Σήμερον λάμπει κίθδηλος χρυσός. Αὐριον, ὅμως, θ' ἀπο-
 καλυφθῆ ἡ συμπαιγνία τῶν ὀλίγων, καὶ θὰ καταρρεύσῃ ὁ ἡ-
 λιος τοῦ γοήτρου των.

Ἡ Εὐρώπη ἀναγεννωμένη, θὰ γίνῃ ἡ ἰσχυροτέρα Ἡπει-
 ρος τοῦ Κόσμου σας. Ἐξ αὐτῆς θὰ λάμπῃ τὸ Φῶς τῆς Νέας
 Ζωῆς. Ἀδελφωμένα τὰ Κράτη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, θὰ ἐπε-
 κτείνουν τὰ σύνορά των, πέραν τῶν ὀρίων των, ὥστε νὰ ἀπο-
 τελοῦν συμπαγῆ καὶ ἀκλόνητον Ἴσχυν ἐναντίον ἐκείνου, ὅστις
 ἤλιπιζε νὰ κατακτήσῃ αὐτήν.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν καθυστερεῖ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρ-
 χει ἀνάγκη ἀμέσου δράσεως. Σεῖς, μὴ γνωρίζοντες τὴν δρᾶσιν
 αὐτὴν, ἀναμένετε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀλλαγὴν.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀλλάξῃ γνώμην, ἐὰν
 δὲν φωτισθῆ ἄνωθεν καὶ ἐνεργήσῃ κατὰ τὴν βούλησιν τῆς ἐπι-
 θυμίας Ἐκείνου, ὅστις ἀοράτως ἐπεμβαίνει ἐπὶ τῆς ἀνθρω-
 πίνου ζωῆς.

Τὸ Γυναικεῖον φύλον ὀφείλει νὰ ἐφαρμόζῃ τὰ ὅσα ἐγκλείει
 ὁ προορισμὸς του, καὶ οὐχὶ νὰ ἐκτρέπεται ἐκ τῆς τροχιάς του.
 Συγχρονισμὸς ἠθῶν, δὲν σημαίνει ἀνηθικότητα καὶ μίσος. Ἡ
 ἀνηθικότης πορῶνει τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ μίσος καταρρακώνει
 τὴν ψυχὴν, καὶ οὕτω ἡ μήτηρ καταστρώγει τὰ ἴδια αὐτῆς τέκνα.

Ἐὰν ὁ Κόσμος τοῦ Πόνου καὶ τῆς Φθορᾶς δὲν γνωρίζει
 τί εἶναι Ἀγάπη καὶ Συμπόνια, πρέπει νὰ τὸ διδαχθῆ, διὰ
 ν' ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι τὸ Καλὸν καὶ Ἀγαθὸν δὲν
 ἔχουν οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ Κακὸν καὶ τὸ ἀπεχθὲς Μίσος.

Ἡ Κατήχησις αὕτη δίδεται εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοῦ
 Πνευματικοῦ Κόσμου, διότι μετὰ τὰς θυέλλας, οἱ ἄνθρωποι
 θὰ διδαχθοῦν πολλά, τὰ ὅποια ὀφείλουν νὰ ἐφαρμόζουν, διὰ
 νὰ συντηρήσουν μίαν Νέαν Κατάστασιν, Εἰρήνης, Ἐργασίας
 καὶ Ἀγάπης.

Μὴ ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὴν σκέψιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διότι τὸ πνεῦμα ἔχει διαστραφεῖ καὶ παρασύρει τοὺς μὴ γνωρίζοντας ὅποιον ὄλεθρον ἀκολουθοῦν μὲ τὴν ἐλευθέραν ἰδέαν τῆς ἀληθοφανοῦς γνώσεως.

Ἡ Πολιτικὴ σας κατάστασις δὲν εἶναι καλὴ ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Σήμερον δὲν θ' ἀσχοληθῶ μὲ αὐτήν.

Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, τὰ καλὰ κόποις κτῶνται. Καὶ ὅταν ἀποκτήσης τὸ καλόν, ὀφείλεις νὰ γνωρίζης, πῶς νὰ τὸ διατηρήσης. Εἶδ' ἄλλως, ὅλοι οἱ κόποι μεταβάλλονται εἰς θλίψιν.

Προσπαθήσατε ν' ἀναδείξετε Ἀρχηγόν, ἄξιον καὶ μὲ εὐρὺ ὀρίζοντα. Ὑπάρχει τοιοῦτος ἐντὸς τῆς Χώρας σας, ὅστις θὰ δώσῃ Νέας Κατευθύνσεις καὶ Νέα Προγράμματα, ἀκραίφνοῦς Δημοκρατικῆς ἐμπνεύσεως. Ἐχετε εἰς αὐτὸν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην διὰ τὸ μέλλον.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἀπέκτησα ὀντότητα Ἀρχηγοῦ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον μὲ κόπους διότι εἰς τὴν ἐπίγειον ζωὴν μου δὲν ἔδωσα σημασίαν εἰς τὰς ἐν τῇ Γῆ ἐργασίας μου ἀπὸ ἀπόψεως ἐφαρμογῆς τῶν Οὐρανίων διατάξεων. Καθώριζα ὅ,τι δὲν ἦτο ἐπιίγον. Διὰ τοῦτο εἶρον δυσκολίας εἰς τὴν ἀνύψωσίν μου. Σεῖς ὅμως προειδοποιεῖσθε καὶ εἴσθε εὐτυχεῖς διὰ τοῦτο. Ἀλλὰ δὲν κατωρθώσατε ἀκόμη νὰ ἐννοήσετε, ποία εἶναι ἡ Εὐτυχία αὐτή, ἣτις προλαμβάνει τὰ πάντα, διὰ νὰ σᾶς ὀδηγήσῃ ἐκεῖ ὅπου ἐπιθυμεῖτε, χωρὶς θεθαίως νὰ εἴσθε τελειῶς θεθαίοι δι' αὐτό. Ἡ ἀντιληψίς σας εἶναι μικρὰ καὶ θέλει ἐξάσκησιν, διὰ νὰ συλλάθῃ τὰ μεγάλα. Ὀλίγη καλὴ θέλησις ἐκ μέρους σας, καὶ θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ καθήκοντος.

— Διατί, ὦ Σώκρατες, —ἠρώτησες ἀδελφή, ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν Διδάσκαλον—, ὀφείλω νὰ εἶμαι αὐτὴ ἢ ὅποια δὲν εἶμαι;

— Καὶ ἐκεῖνος μειδιῶν σοῦ ἀπήντησεν: Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πάντα ὃ αὐτὸς ὃ ὅποιος πρέπει νὰ εἶναι. Διὰ τῆς Θείας ὅμως Γνώσεως καὶ ἐπιμονῆς, γίνεται αὐτὸς πού δὲν ἦτο. Καὶ σύ, ἀγαπητή, διδασκομένη, θὰ κατορθώσης νὰ γίνῃς αὐτή, ἢ ὅποια πρέπει νὰ εἴσαι. Ἐάν δὲν ἔχῃς τὸ γνῶθι σαυτὸν καὶ προσπαθεῖς διὰ πολλῶν κόπων νὰ τὸ ἀποκτήσης, ἢ ἐνέργεια αὐτὴ εἶναι ἀρκετὴ, διὰ νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς μεταμορφώσεώς σου εἰς ἄνθρωπον ἐσωτερικοῦ περιεχομένου. Καὶ ὅταν ἔχῃς

ἔσωτερικότητα, τότε μὴ φοβῆσαι τὰς Γνώσεις. Αὐταὶ θὰ ἐκλέγονται ἀπὸ τὴν συνείδησίν σου, ὥστε νὰ ἀνυψῶνσαι χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεσαι. Ἡ μάθησις ἀυξάνει τὴν ἔσωτερικὴν ὄρασιν, πού σεῖς ὀνομάζετε διόρασιν. Αὕτη ἀνοίγει νέους εὐρεῖς ὀρίζοντας εἰς τὰς Γνώσεις σας, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ψυχικῆς σας ἐνεργείας ἀγνοοποιεῖτε τὰς ἰδέας, ὥστε νὰ ἔχετε θάσιν σταθεράν καὶ ἐνισχυμένην.

Ἄρκετόν χρόνον, ἀγαπητή μου, ἠσχολήθης μὲ τὸν Λόγον. Εὐχόμαι, ὅπως συμπληρώσης αὐτόν μὲ τὸ συναίσθημα τῆς Ἀγάπης, ὥστε νὰ ὀλοκληρώσης τὴν μάθησιν τῆς ὀντότητός σου εἰς τὸ ἀκέραιον.

— Σὺ δὲ εἶπες: Εὐχαριστῶ, Διδάσκαλε, διὰ τὴν φώτισίν σου. Ἴσως οἱ Θεοὶ φροντίσουν δι' ἐμέ, καὶ μελλοντικῶς μελετήσω καὶ τὴν ἄλλην πλευράν τοῦ Φωτός.

Ἔδωσα μίαν μικράν συνομιλίαν σου μετὰ τοῦ μεγάλου ἐκεῖνου Σοφοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

ΟΡΦΕΥΣ: Τὸ Οἰκοδόμημα τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι δι' ἐσᾶς τόσον περίπλοκον, ὥστε ἡμεῖς σᾶς διδομεν ὅτι εἶναι νοητόν, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὸ Μέγα Ἔργον τῆς Δημιουργίας.

Ὡς γνωρίζετε ἀπὸ ἄλλας ἐπικοινωνίας, προτοῦ ὁ Δημιουργὸς ἀποφασίσῃ νὰ δημιουργήσῃ τοὺς Κόσμους, ἐδημιούργησε τὰς ψυχάς. Ἡ ἐποχὴ ἐκεῖνη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἦτο ἡ πρώτη τοῦ Μεγάλου Ἔργου.

Εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης, ἀφοῦ ἐνεφανίσθησαν ὄλα τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα, τελευταῖος εἰσηλθεν ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ πρῶτος πού ἐδημιουργήθη, καὶ ὁ τελευταῖος πού εἰσηλθη εἰς τὸ Βασίλειον τῆς ὕλης.

Ὅλοι αἱ ψυχαὶ ἐχαίροντο τὴν ἐλευθερίαν των, καὶ οὐδέποτε ἐσκέφθησαν ὅτι κάποτε θὰ ἐνεσαρκούντο, ὥστε ἡ ψυχὴ των δεσμευμένη ἐντὸς τοῦ Σώματός των καὶ μὲ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Πνεύματός των θὰ ἐξιλέωνεν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἀνυπακοήν, πού αὕτη ἔλαθε χώραν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Δημιουργίας τῶν Κόσμων.

Μὲ τὴν νέαν κατάστασιν, αἱ ψυχαὶ πλησιάζουν περισσότερον πρὸς τὸν Κύριόν των, διότι ἐκλεπτόνονται κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ ἐνδυναμοῦνται κατὰ τὸ σθένος. Διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐνδια-

φέρων, ὁ Κύριος ἐδημιούργησε τὰ ἀπηγορευμένα, καὶ φύλακα αὐτῶν ἔθεσε τὸν Ἐωσφόρον.

Ὁ Ἐωσφόρος ἐκτελεῖ χρέη Ἱερά, δελεάζοντας τὰς ψυχὰς διὰ παντοίων μέσων. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ ὄπλον του. Τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ὄπλου εἶναι ἡ συνειδησις. Ἐὰν δὲν γνωρίζῃ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ, εἰς τοῦτο δὲν πταίει ὁ Ἄναρχος, ἀλλ' ὁ ἄβουλος ἄνθρωπος, ὅστις παρασύρεται, διὰ νὰ ἐκμηδενισθῇ. Ὁ ἐκμηδενισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ στασιμότης του, διὰ νὰ δοκιμάσῃ ἄλλην φορὰν τίνι τρόπῳ νὰ εὐρη προβιθασμὸν κ.ο.κ. γίνεται ἢ μερική ἢ ὀλοκληρωτικὴ ἀνύψωσις τῆς ψυχῆς. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πολλοὶ συντελεστοὶ διὰ νὰ λάμπῃ ὁ ἀδάμας τοῦ Κυρίου, ἦτοι ὁ ἄνθρωπος ὡς ὀντότης.

Εἶναι πάμπολλα τὰ Μυστήρια τοῦ Ἄναρχου. Ἐξ αὐτῶν, ἐλάχιστα εἶναι γνωστά. Ὁ Ἐωσφόρος γνωρίζει πολλὰ ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ συμβουλευέται πάντοτε τὸν Ἄναρχον, προτοῦ προβῇ εἰς ἐνεργείας τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐλέγχῃ ὁ Ἰδιος, ὡς Ἀρχὴ καὶ Τέλος τῶν πάντων.

Ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος, εἰς τὴν αἰωνιότητα δὲν ὑφίστανται, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸν ὕλικόν κόσμον.

Εἶναι ὠραῖος, ὑπέροχος ὁ ὕλικός κόσμος, ὅταν βασιλεύῃ ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Ἀγάπη ἥτις μὲ τὰς ἀκτινοβολίας της, θερμαίνει τὰς καρδίας τοῦ ζωϊκοῦ Βασιλείου.

Εἶναι ὄνειρον ἡ ὕλικὴ ζωὴ, ὅταν ὑπάρχῃ κατανόησις καὶ εὐσπλαχνία.

Εἶναι Παράδεισος ἡ Γῆ, ὅταν πλανᾶται ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν σας τὸ χρέος καὶ ἡ ἐλπίς πρὸς τὴν ὄλην πλάσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀντλοῦμεν τὴν ἀναγέννησιν.

21 Ἰανουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ποτὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὴν θλίψιν τῆς στιγμῆς. Τὸ ἀντίδοτον εἶναι ἡ ἐλπίς καὶ αὐτὴν ὀφείλει νὰ καλλιεργῇ εἰς τὴν φαντασίαν του.

Ἡ ἐλπίς εἶναι τὸ σωτήριον φάρμακον τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰς κακὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς σας, νὰ τὰς ἔχετε ὡς παράδει-

γμα, ἀλλὰ νὰ μὴ τὰς ἐνθυμήσθε συνεχῶς, διότι θλάπτουν τὸν ἐγκέφαλον καὶ ναρκώνουν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἡ προσευχὴ ἐκκαθαρίζει τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἐλπὶς διδίδει εἰς αὐτὸ νέαν ἰσχύϊν, ὥστε ἡ ψυχὴ νὰ δύναται ἀνενόχλητος νὰ προωθῆται πρὸς τὰ ἄνω.

Μὴ λησμονῆτε, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς εἶναι πολὺ χρήσιμος. "Ὅταν ἔχετε ἀπορίας καὶ ζητῆτε εὐκρινεῖς, νὰ ἀποτείνεσθε πρὸς αὐτόν, ὅπως ὁ υἱὸς προστρέχει εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ σώφρονος πατρὸς του.

Ἡ μνήμη σου ἀδελφή, ἀνέτρεξεν εἰς παλαιὰν χρονικὴν περίοδον τοῦ ἐν τῇ Γῆ συζυγικοῦ σου θίου, καὶ ἐνεθυμήθη τὸν σύντροφον τῆς ζωῆς σου ὡς προστάτην καὶ ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας σου. Σήμερον ὁ πολυτόθητος αὐτὸς σύντροφος εἶναι ἀρχηγὸς εἰς Ἀνώτερα Στρώματα τοῦ Βασιλείου μας. Τοῦτο τὸ γνωρίζεις, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος νὰ σοῦ εἴπῃ δύο λόγους, διὰ νὰ αἰσθανθῆς τὴν θαλάπωρην τοῦ στενοῦ σου συντρόφου καὶ ἀγαπητοῦ σου ἀνθρώπου ὡς πνεύματος ὑψηλῆς Διδασκαλίας. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου θὰ ἴδουν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἱκανοποιήσεως.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΙΛΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ: Τὸ Πνεῦμα, ἀγαπητὴ Φροσούλα, ἄς ἐναγκαλισθῇ τὴν ὄντοτήτά σου, διὰ νὰ δώσῃ τὸ δεῖγμα τῆς ἀφοσιώσεώς μου πρὸς ἐσέ.

"Ἄς ἐνθυμηθῶμεν διὰ μίαν στιγμὴν τοὺς πρώτους ἐκείνους καιροὺς τῶν ψυχικῶν μας ἀγώνων, ποὺ ἠνάγκασαν τὰς καρδίας μας νὰ πάλλουν ὡς δύο ρόδα ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἀνθοδοχείου. Ὁ εἰς ἐχάριετο νὰ βλέπῃ τὸν ἄλλον καὶ νὰ ἐμπνέεται τὸ πνεῦμα μου καὶ ν' ἀγαλλιᾶται ἡ καρδία σου. Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐν ἀρμονίᾳ συνέσφιξαν τὴν ἀγάπην μου καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἐγεννήθη ἡ ἀφοσίωσις.

Ἐγὼ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ σὺ εἰς τὴν Γῆν, ὁμοῦ ἐορτάζομεν τὸν δεσμόν μας. Τὸν ἱερὸν ἐκείνον δεσμόν τῆς ποιητικῆς καὶ ψυχικῆς ἀναπτέρωσεως.

Χαῖρε, γλυκεία καὶ ἀγαπητὴ νύμφη τῶν ἀνθέων. Ἐνεψύχωσες τὸ Πνεῦμα μου καὶ ἔδωσες εἰς αὐτὸ πτερὰ ἀγγέλου, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὕψη τῆς Δημιουργίας καὶ ἐκεῖθεν ν' ἀν-

τλήση νέαν ζωήν, νέον σφρίγος καὶ νὰ μεταδώσῃ τὰ πάντα εἰς τὴν μουσικότητα τῆς ποιητικῆς ἐκφράσεως.

Φροσούλα, ἦσο δι' ἐμέ ὁ ἄγγελος τῆς ἐμπνεύσεώς μου, καὶ ἐγὼ ἤμουν δι' ἐσὲ τὸ θάλασamon τοῦ πόνου σου, ὁ πατήρ τῆς ἀγάπης, τὸ ἄστρον τοῦ πνεύματός σου.

Χαίρε ἰδιαιτέρως, διότι δὲν ἔπαυσες οὐδὲ ἐπὶ στιγμήν νὰ ἐνθυμῆσαι τὰς ὥραϊας ἡμέρας τῆς ζωῆς μας, καὶ λησμονεῖς τὰς ἀκανθώδεις, πού ὁμοῦ διήλθομεν παρὰ τὴν θέλησίν μας. Τὰ ὥραϊα πάντα ἐπισκιάζουσι τὰ ἄσχημα. Ὁ καλὸς λόγος ἐνεργεῖ ἀποτελεσματικώτερον ἀπὸ τὸν κακὸν ὅταν ὑπάρχῃ συνεννόησις καὶ ἀμοιβαία ἐκτίμησις. Δι' ἐμέ, πάντα εἶσαι ἡ μικρὴ ἐκείνη κόρη τῶν ὀνείρων μου. Μὲ αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν ἐνεργῶ, διδάσκω καὶ συμβουλεύω.

"Ἦκουσα μίαν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου*, "Ἄν καὶ δὲν εἶμαι τὸ εἰδικὸν πνεῦμα ἐπ' αὐτοῦ πού ζητεῖ αὐτός, προτοῦ εἶπω δύο λέξεις, συνιστῶ εἰς τὸν ἀδελφόν, ὅπως μὴ παραμελῇ τὸν ἑαυτόν του. Ὁφείλει νὰ προσέχῃ τὴν υγείαν του, διὰ νὰ εἶναι ἀκμαῖος εἰς τὰς ἐνεργείας του, αἵτινες δὲν ἀργοῦν νὰ τοῦ παρουσιασθοῦν. Πλὴν τῶν Γνώσεών του, ἔχει καὶ τὴν ἱερὰν φλόγα πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προσφέρει, ὥστε ὁ λόγος του νὰ ἔχῃ θάσιν ἠθικὴν, ἀνιδιοτελεῆ καὶ νὰ εἶναι σεβαστὴ ἀπὸ φίλους καὶ ἐχθρούς.

"Ὅσον διὰ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἠρώτησε, τὴν Ἡρώ**, ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνηθίζει εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ ἀοράτου κόσμου. Ἐχει αὕτη κάπως καλλιτερεύσει τὴν ζωὴν τῆς, ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματός τῆς ἀργεῖ πολὺ. Ὅ,τι ἦτο εὐκόλον νὰ πράξῃ ἐν τῇ Γῆ, εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Βεβαίως, ἀντιλαμβάνεται τὰ πάντα, ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ: Νὰ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς μὲ μικρὰν ἀντίληψιν καὶ ἡ καρδιά τῆς νὰ ἐκλιπαρῇ τὸ πνεῦμα νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ψυχὴν. Λέγοντας καρδίαν, ἐννοῶ τὴν συνειδησιν τῆς ὄντοττος· δηλαδὴ τὸ μέρος τὸ πλεόν εὐαίσθητον. Ἡ ἴδια ἐπιθυμεῖ πολὺ νὰ συνομιλήσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀλλὰ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῶν συναδέλφων μου. Ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου

* Υἱὸς τοῦ Ἀναστασίου - Μιλάνου Στρατηγοπούλου.

** Ἀποθανούσα φίλη τῆς οἰκογενείας.

είναι ιδιότροπον και επίμονον ἐν τῇ Γῆ, δὲν ἔχει τὰς εὐκολίας ποῦ ἀπολαμβάνουν ἄλλαι ψυχαί. Ὁ χρόνος, εἶναι ὁ ἰατρὸς τῆς πνευματικῆς ὄντοτης ἐπὶ τῶν πνευμάτων. Δὲν γνωρίζω πότε, ἀλλὰ πάντως θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν γήϊνον Κόσμον, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀτελειῶν τῆς.

Ἐγώ, ἀγαπητὴ σύντροφος τῆς ζωῆς μου σὰς ἀφήνω, διότι ἔχω καὶ ἄλλας ἀπασχολήσεις.

Φροσοῦλα, δέξου ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἀσπασμὸν τῆς καρδίας μου.
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἡ νεότης εἶχε τὸ προβάδισμα πρὸς τὴν μελλοντικὴν ἀφοσίωσιν, ὡς ἦτο ἡ ἰδική σου μετὰ τοῦ συντρόφου σου. Ἐβαδίζατε ἐν μέσῳ ἀνθέων, καὶ ἡ γλυκεία εὐωδία αὐτῶν ἐπλήρει τὰς ὄντοτητάς σας μετὰ τὴν μέθην τῆς χαρᾶς, τοῦ πόνου καὶ τῆς μελλοντικῆς ἐλπίδος.

Διήλθατε βίον συνεννοήσεως καὶ κατανοήσεως, ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον. Καὶ ὅταν ἐφθασεν ὁ χρόνος τῆς λήξεως, ὁ μὲν ἀδελφὸς ἀνήλθεν εἰς στρώματα ὑψηλά, διὰ νὰ λάθῃ τὴν δάφνην, σὺ δὲ παρέμεινες ἐν τῇ Γῆ, διὰ νὰ συμπληρώσῃς τὸ ἔργον σου, καὶ λάθῃς τὴν γήϊνον δάφνην, ὡς σῆμα διευκολύνσεώς σου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα.

Θὰ ἀφήσῃς εἰς τὴν Γῆν δάφνην, διὰ νὰ λάθῃς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς νέαν τοιαύτην, διότι τὸ ἔργον σου θὰ δώσῃ καρπούς, ὡς κειμήλιον, δι' ὅλους τοὺς ἀδελφούς. Σὺ, ὅμως, μὴ δυναμένη νὰ προΐδῃς τὰ μέλλοντα, δὲν ἐννοεῖς καλῶς τὰ παρόντα καὶ διερωτᾶσαι: Τί εἶναι αὐτὸ πάλιν; Τὸ τί εἶναι, θὰ τὸ ἴδῃς καὶ θὰ τὸ ἐννοήσῃς διὰ πάντα. Ἐκτελεῖς χρέος Οὐράνιον, τὸ ὅποιον δὲν θέλεις νὰ τὸ ἀντιληφθῆς.

25 Ἰανουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Διατί ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος δὲν ὑπακούει εἰς τὰς Συμβουλὰς μας;

Ἀρκετὰς φορὰς ἔχομεν ἐπαναλλάθει νὰ φροντίσῃ τὴν υγείαν του*. Ἡ προειδοποίησις δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, καὶ ἀδίκως

* Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος, παρήκουσε τὰς συμβουλὰς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐργαζόμενος μετὰ ὑπερέντασιν. Ἀνεκλήθη μετὰ εὐθανασίαν τὴν 30 Ἰουνίου ἰδίου ἔτους 1967 διὰ συγκοπῆς τῆς καρδίας καὶ ἀπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου τοῦ Κυρίου μεταδίδει εἰς τὸν Πνευματικὸν Κύκλον Ἀθηνῶν συνεχεῖς ἑβδομαρχιακὰς διδασκαλίας καὶ ὁμιλίας του. Βλέπε Ἐπουράνιον Ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον: ΑΛΚΑΙΟΣ.

παραμένει κλινήρης. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ θέλει ἐξέτασιν. Ἐφόνει εἶναι εἰς σημεῖον τι εὐθραυστος, κάθε κακὴ μεταχειρίσις τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ πλέον χαλαροῦ. Νὰ προσέχη τὰ ρεύματα, νὰ ἀποφεύγη τροφὰς θαρείας διὰ τὸν ὀργανισμόν. Ἡμεῖς θὰ τοῦ δώσωμεν τὴν υγείαν τοῦ ἀρκεῖ ὁ ἴδιος νὰ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτήν, ἵνα μᾶς βοηθήσῃ.

Ὁ Κύριος εὐλογεῖ αὐτὸν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ καὶ θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν ἀνακούφισιν' καί, ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος, ἱκανοποιήσιν ἀπὸ πολλὰς πλευράς. Δὲν ἔχω νὰ εἶπω τίποτε ἄλλο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ, ἀνέλαθον, ὡς γνωρίζεις, νὰ ἀναφέρωμαι εἰς τὰς ἀγνώστους εἰκόνας, τὸσον τῆς προϋπάρξεώς σου, ὅσον καὶ τῆς ἐν τῷ Οὐρανῷ διαμοιῆς σου, διὰ νὰ λάβω ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ Βασιλείου μας θέσιν κατάλληλον ὡς Ἀρχηγοῦ, καὶ νὰ ἐπεμβαινῶ ὅπου εἶναι ἀνάγκη, νὰ δίδω τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἐπραξα τὸ χρέος μου μέχρι τοῦ καθωρισμένου ὀρίου. Τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ἔπαυσα νὰ ἐμφανίζωμαι εἰς τὰς Ἐπικοινωνίας. Ἄντ' ἐμοῦ θὰ ἔλθουν ἄλλοι, διὰ νὰ προσφέρουν τὰς Γνώσεις των.

Ἐγὼ ἔχω ἀναλάβει ἄλλα χρέη. Καὶ ταῦτα θὰ ἐκτελέσω ἐντὸς ἀορίστου χρόνου, διὰ νὰ ἀνέλθω εἰς ἄλλην Κλίμακα τῶν Πνευμάτων. Θὰ ἐξακολουθῶ νὰ κρατῶ εἰς χεῖρας μου τὸ Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ ὅπου καταγράφονται αἱ ὀντότητες. Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ φαντασθῆτε τὸ ἔργον μου. Ἀπαιτεῖται ὀξύδερκεια, ὑπεραντίληψις καὶ ἔλεγχος τῆς στιγμῆς διὰ κάθε εἰκόνα πού μεταδίδω. Εἶναι ἀπίστευτον διὰ τοὺς ἀνθρώπους πῶς κατορθῶνω νὰ μεταδίδω τὴν προϋπαρξίν των. Μὴ νομίζετε ὅτι αὐτὸ συμβαίνει εἰς ὄλους. Μόνον ἐξαιρέσεις γίνονται, αἱ ὅποια ἔχουν καθορισθῆ ἀπὸ ἐδῶ, πρὶν ἢ ὀντότης ἐνσαρκωθῆ εἰς τὸν Κόσμον σας.

Τὸ ἀόρατον Φῶς, εἶναι ὁ μηχανισμὸς πού μεταδίδει τὰς σκέψεις σας εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, καὶ ἀπαντᾷ διὰ τοῦ ἰδίου μέσου μὲ ἐννοίας σχετικές, τὰς ὁποίας μεταφράζει τὸ ὑποσυνειδητὸν τοῦ ἐπικοινωνούντος, χωρὶς καὶ αὐτὸς νὰ γνωρίζῃ τί γίνεται. Ὅλα ἐνεργοῦνται ἀοράτως, πλὴν τοῦ Λόγου, ὅστις ἀντικαθιστᾷ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σχῆμα αὐτοῦ.

Ἴσως ἀργήσω πολὺ νὰ ἐπανέλθω. Δὲν ἔχει σχέσιν ὁμως ἡ ἀργοπορία μου· θὰ σὰς ἀπαντοῦν οἱ ἀδελφοί.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀρχηγῶν ἀποφασίζει πολλὰ, τὰ ὅποια θὰ γίνουν γνωστὰ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῶν πραγμάτων. Ἐδόθησαν ὄροι, τοὺς ὁποίους δὲν ἀναφέρω καὶ τομεῖς εἰς τινὰς Ἀρχηγούς, οἵτινες θὰ ἐνεργήσουν βάσει ἐνὸς Νέου Διατάγματος τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς.

Αἱ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐπερωτήσεις ἐγένοντο μὲ σαφήνειαν, ὥστε ὁ Κύριος ἔδωσε τὴν ἀκριθεῖ εἰκόνα τῆς θελήσεως τοῦ Ἀνάρχου.

Πάντα ταῦτα ἀναφέρω, διότι θὰ ἦτο παράλειψις ἐκ μέρους μας, ἐὰν δὲν σὰς ἐγνωρίζαμεν μέρος τῶν λεχθέντων ἐπὶ τῆς Γενικῆς Καταστάσεως τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἀνέπτυξε θέμα βαρυσήμαντον καὶ ὁ Ἀδελφὸς Σωκράτης ἐφώτισε τὰ πλέον ἄγνωστα σημεῖα τοῦ Λόγου τούτου. Ὁ διάλογος ἦτο ὑπέροχος. Ἡ Λογικὴ καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις δὲν ἔχουν οὐδένα σκοπόν, ὅταν ἡ Ἀλήθεια δὲν λάμπῃ καὶ ἐναρμονίῃ τὴν λογικότητα τοῦ Λόγου. Ἄνευ τῆς Ἀληθείας ἢ τοῦ Φωτός, ἡ Λογικὴ εἶναι νεκρά. Ὡραία κόρη, ἀλλ' ἄχρηστος, διότι τῆς ἐλλείπει ἡ ἐνέργεια τοῦ Καλοῦ. Καὶ αὕτη εἶναι μόνον ἡ Πινοὴ τῆς Ἀληθείας, ὡς ἐτόνισεν ὁ Σωκράτης.

Ἡμᾶς δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ Κακὸς Δαίμων, παρὰ μόνον οἱ ἄνθρωποι νὰ μὴ παρασύρονται ἀπὸ αὐτόν. Τὰ θέλη μας πίπτουν ἐπὶ τοῦ Συνδέσμου τοῦ Κακοῦ καὶ τῶν μὴ γνωριζόντων τί πράττουν. Θραύομεν τὰς ἀλύσεις, διὰ νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸν ἀδελφὸν ἀπὸ τὸν κίνδυνον ποῦ δὲν ἀντιλαμβάνεται.

Ὁ Ἀριστοτέλης ὠμίλησεν ὡς Τεχνικός. Διὰ νὰ ἐφαρμόσῃς τὴν τεχνικὴν σου πρέπει νὰ γνωρίζῃς, διατί τὴν ἐφαρμόζεις καὶ ποῦ. Διότι τὴν τεχνικὴν δύναται νὰ ὑποκλέψῃ τὸ Κακὸν Πνεῦμα, καὶ διὰ τοῦ ψεύδους νὰ κινήσῃ τὰς ἐννοίας ποῦ θὰ θλάψουν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὁ διάλογος τῶν δύο Ἀρχηγῶν ἦτο τὸσον ζωηρὸς, ὥστε ὁ Κύριος διέκοψεν αὐτόν μὲ τὴν φράσιν: Ὁ Λόγος δὲν ἔχει οὔτε Ἀρχὴν οὔτε Τέλος. Ἐκ τῆς εἰκόνας τοῦ ἀντλοῦμεν τὸ φῶς, καὶ δι' αὐτοῦ διαχωρίζομεν τὰ σκοτεινὰ ἀπὸ τὰ φωτεινὰ. Τὰ ὑπερτεροῦντα νικοῦν.

Τὸ κρίνον

ΦΑΡΑΧ: Ὁ συμβολισμὸς τοῦ κρίνου εἶναι ἡ ἀγνότης καὶ ἡ θεία προσφορά τοῦ Ἀνάρχου πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ ὄντοτης, ἥτις προσωποποιεῖ τὸ κρίνον, ἔχει καθαρὰν τὴν καρδίαν καὶ ἐνεργεῖ μὲ τὴν ἀθωότητα τοῦ παιδίου.

Ὅταν ἡ Μαρία, ἐν τῷ ὄναρ Της εἶδε τὸν ἄγγελον νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὴν τὸ Λευκὸν κρίνον, ἠγνόησεν ὅτι τοῦτο ἐσήμαινε: ὁ Ἄναρχος ἀποστέλλει εἰς αὐτὴν Τέκνον ἀγνὸν καὶ ἀθῶον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἦτο ἐξησφαλισμένη ἡ λάμψις τῆς Ἀγάπης, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐφώτιζεν ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Δηλαδή ὁ Υἱὸς τῆς Μαρίας θὰ ἐγένετο ἡ ἀφετηρία τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ θὰ ἔδιδεν εἰς τὸν Κόσμον τῶν Πιστῶν τὴν ἐξ Οὐρανοῦ καθοδήγησιν τοῦ βίου των. Οὕτω ἐστερεώθη τὸ θεμέλιον τῆς Ἀγάπης διὰ τοῦ πόνου καὶ τοῦ αἵματος.

Ἡ μετέπειτα διδασκαλία τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας ἀνέπτυξε πολλὰ Σημεῖα τοῦ Θεϊκοῦ Λόγου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, χωρὶς νὰ ἐπεκταθοῦν περαιτέρω.

Διὰ τὴν Ἐπιστήμην δὲν ἐγένετο λόγος, διότι αὕτη δὲν ἦτο εἰς τὰς θάσεις της σταθερά, ἐφ' ὅσον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἤλλαζε πορείαν.

Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν βασιζέσθε περισσότερο εἰς τὰ δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης, διότι ἐξ αὐτῆς ἀναμένετε θετικὰς προόδους. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἀκόμη ὁ σῶφρων δὲν ἐπαναπαύεται ἐπ' αὐτῆς τῆς θάσεως, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιστήμη εἶναι κίνητῃ καὶ ἄμορφος πρὸς τὴν ἐξέλιξίν της.

Λέγω ἄμορφος, διότι ποτὲ δὲν λαμβάνει τελικὴν μορφήν.

Ὁ ἄνθρωπος, διὰ μέσου τῆς Ἐπιστήμης, θὰ φθάσῃ μίαν ἡμέραν νὰ ἀυλοποιῆται τεχνικῶς. Καὶ μὲ τὴν ἀυλοποίησιν αὐτὴν, νὰ εἰσχωρῇ ἐντὸς τῆς γῆς καὶ νὰ ἐξετάξῃ τὰ διάφορα στρώματα αὐτῆς, νὰ ἀναλύῃ τὰς συνθέσεις της καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν του. Ὡσαύτως θὰ δύναται νὰ εἰσδύῃ καὶ εἰς τὰ ἀμέτρητα θάθη τῶν Ὠκεανῶν νὰ διακρίνῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζητεῖ ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ νὰ ἐντοπίζῃ αὐτὰ καὶ ὕστερον δι' ἄλλων μέσων νὰ ἀνασύρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅτι ἀνεῦρεν ἐκ τῆς ζητήσεώς του.

Ὁ ἄνθρωπος θὰ δύναται μελλοντικῶς νὰ ταξιδεύῃ ἀνὰ τὸν πλανήτην ἄνευ πολλοῦ κόπου καὶ μόχθου, διὰ νὰ λάθῃ μίαν ιδέαν τῶν φυσικῶν τοπίων καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν φυσικὴν καλλονήν, πού ὁ Πλάστης ἔδωσεν εἰς τὸ εὐτελὲς χῶμα, τὸ ὁποῖον κρύπτει ἐντὸς τῶν σπλάγχνων τοῦ θησαυροῦς, τοὺς ὁποίους ἀκόμη δὲν ἔχει ἀνακαλύψει.

Διὰ τί ἀναφέρω πάντα ταῦτα;

Διότι ἐξέλιπεν ἀπὸ τὴν Γῆν τὸ ἀγνὸν καὶ τὸ ιδεῶδες τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Τὸ κρίνον θὰ ἐπανεμφανισθῇ, διὰ νὰ δώσῃ νέαν ὠθησιν τοῦ Θεοῦ Λόγου εἰς ὅλας τὰς γενεὰς τῶν διαφόρων Φυλῶν. Θὰ ἐπαύεθῃ ὁ Κόσμος σας εἰς τὰ πρῶτα θήματα τῆς Χριστιανικῆς διδασχῆς μὲ Νέας Ὁδηγίας καὶ Νέους Ὁρίζοντας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὄντοτης.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἡ Μουσικὴ εὐχαριστεῖ τὴν ἀκοὴν καὶ τρέφει τὴν ψυχὴν, ὅταν ἡ ὄντοτης εὐρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἡρεμίᾳ καὶ μακρᾷ τῆς σκέψεως πού ἐνοχλεῖ τὸ πνεῦμα.

Τὴν ἐπίδρασιν τῆς Μουσικῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου γνωρίζεις καλῶς, ἀγαπητὴ ἀδελφή. Δὲν ἦσουν μουσικός, ἀλλ' εἶχες παρατηρητικότητα καὶ ἤσκησες αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ γλυκοῦ ἤχου εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐκ τῆς παρατηρητικότητός σου εἶχες συντάξει μικρὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἐκλάπη, καὶ δὲν ἔγινε γνωστὸν εἰς τοὺς εἰδικούς. Ἡδύνασο, ὅμως, διὰ τῆς θελήσεώς σου, νὰ ἐπαναλάβῃς τὰ ὅσα συνέγραψες. Σὺ ἀπέδωσες τὴν κλαπεῖσαν ἐργασίαν, εἰς τοὺς Θεοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ δὲν ἠσχολήθης πλέον περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος. Ὁ ἀόρατος ὅμως ὀφθαλμός, ὅστις τὰ πάντα γνωρίζει, ἐτιμώρησε τὴν κακὴν πράξιν ἐκείνου ὅστις διέπραξε τὴν κλοπὴν, ἀπὸ φθόνου καὶ ἀντιζηλίαν. Εἰς τὴν ἐποχὴν σου, οὐδεὶς συνέγραψεν ἔργον τοιαύτης ἀξίας ὡς μουσουργός, χωρὶς νὰ εἶναι τοιοῦτος. Ἄρα, οἱ λόγοι σου ἀνέλυον τοὺς ἤχους μὲ τὴν ἀρμονίαν, χρωματίζοντες τὰς εἰκόνας τοῦ ὑποσυνειδήτου. Πῶς αἱ εἰκόνες αὐταὶ ἔδιδον ἤχον ἀνάλογον εἰς τὰς αἰσθήσεις καὶ διὰ τὴν ἐπέδρων ἐπὶ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τῆς ὄντοτης, ἔδιδες μὲ σαφήνειαν τὸν λόγον.

Ἐάν μοι ἐπιτραπῇ, ἀγαπητὴ ἀδελφή, θὰ ἀνασύρω ἐκ τοῦ παρελθόντος ὀλίγας τινὰς εἰκόνας τῆς ἐργασίας σου, διὰ νὰ σοῦ μεταδώσω αὐτάς. Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ μεταδώσω τὸ

ἄλλον ἔργον. Ὅχι διότι δὲν θέλω, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιτραπῆ εἰς ἐμὲ τοῦτο. Ὑπάρχουν Φράσεις Μυστικάι, πού μόνον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος γνωρίζει. Τὰς ἐνεπνεύσθης, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνουν γνωσταὶ εἰς τὸν κόσμον σας, διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐσώθησαν. Κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Κυρίου, ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῆ εἰς καὶ ν' ἀπωλέσῃ ἕτερος τὸ Μυστήριον τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐάν διεχώριζες, ἐν ἀγνοίᾳ σου θεθαίως, τὰς Μυστικάς Φράσεις ἀπὸ τὰς λοιπὰς, τότε δὲν θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ κλαπῆ τὸ ἔργον.

Θὰ ἡδύνασο, ἀδελφή, νὰ ὑποβάλλῃς μίαν ἐρώτησιν: Πῶς ἐκλάπη τὸ ἔργον, ἀφοῦ δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς οὐδένα;

Σύ, προτοῦ ἐπιχειρήσῃς νὰ δώσῃς αὐτὸ εἰς τοὺς σοφοὺς, τὸ εἶχες ἀναγνώσῃ εἰς κύκλον ἀνθρώπων, πού δὲν ἤθελον τὴν ἀνύψωσίν σου· καὶ εἰς ἕξ αὐτῶν παρηκολούθει πού ἐτοποθέτεις τὰς μεμβράνας, καὶ μὲ ἐπιτηδειότητα μετέφερεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ αὐτὰς καὶ ἀφοῦ ἐβυθίσθη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, ἐξηφάνισε τὰ πάντα, καίοντας τὰ κείμενα.

Προσεχῶς, δυνατὸν νὰ δώσω ὅτι ἐπιτρέψουν εἰς ἐμέ.

Ἡ Μουσικὴ εἶναι Ζωὴ τῆς Ἐπιστήμης. Τὴν τρέφει διὰ νὰ ἀποδώσῃ καρπούς.

1 Φεβρουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφὴ τοῦ οἴκου τούτου. Ὁ Εὐκλείδης στέλλει εἰς ἐσὲ τὰς εὐλογίας του. Ἀνέλαβεν ἄλλον τομέα καὶ θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐμφανισθῆ. Παρακολουθεὶ ὅμως τὰς ἐπικοινωνίας ταύτας ὡς νὰ εὐρίσκετο μεταξὺ ὑμῶν.

Ὁ κόσμος τῶν πιστῶν ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ διὰ μέσου ὑμῶν ὅτι ὑπάρχει Μία Ἀρχὴ μόνον, ὡς ἐπίσης καὶ ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς.

Ὅλοι θεθαίως ἀναγνωρίζουν, ὅτι ἡ Θεία Δύναμις τοῦ Ἀγνωστοῦ ἀποτελεῖ τὴν Θεότητα. Τὸ γνωρίζουν αὐτό, ὅσον καὶ τὴν ζωὴν των ὅτι αὕτη δὲν εἶναι αἰώνιος. Λησμονοῦν, ὅμως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ἐνέργειάν των, ὅτι ὁ θάνατος, θάπτον ἢ θράδιον, θὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ἐπίγειον κόσμον. Πιστεύουν τὸν Θεόν, καὶ τὸν θάνατόν των ἐπιπολαίως. Ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἐν τῇ ζωῇ, ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶναι ἀθάνατοι, παρ' ὅλον ὅτι ἀντιλαμβάνονται τὸ ὀρθόν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐφαρμόζουν.

Ἔχομεν πολλὰ ἐμπόδια εἰς τὰς Διδαχάς μας: Πρῶτον τὸν Κλῆρον, δεύτερον τοὺς φανατικούς καὶ ἀγροίκους, τρίτον τοὺς μονοπλεύρους καὶ ἀδιακρίτους. Ὅσους ἀνέφερον, εἶναι πιστὰ τέκνα τῆς ὕλης, τοῦ φθόνου καὶ τῆς κακίας. Αὐτοὺς θὰ ἐξοντώσῃ ὁ ἄνεμος τοῦ Κυρίου. Αὐτοὺς θὰ ἐκκαθαρίσῃ ὁ Κύριος, διὰ τὰ νὰ διευκολύνη τὸ Ἔργον Του. Αὐτοὺς θ' ἀνακαλέσῃ ἡ Ἀρχὴ μας, διὰ τὰ δώσουν λόγον τῶν πράξεών των.

Οἱ ἀμόρφωτοι, οἱ ἐξ ἀγνοίας πτωχοὶ τῷ πνεύματι καὶ οἱ πιστεύοντες τὰ εἰδῶλα καὶ τοὺς Πλαστοὺς Θεοὺς, πάντες οὖτοι θὰ ἴδουν τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὰς δυνάμεις τῆς Φύσεως.

Ἀφοῦ ζητοῦν πρόσωπον, θὰ ἴδουν ὄργην. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν σημερινὴν σας ἐποχὴν, πού τὸ πνεῦμα ἀνεπτύχθη καὶ ἐφωτίσθη, νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ δοξάζουν τὴν ὕλην, τὴν ἄψυχον καὶ ἀπατηλὴν καὶ νὰ ὀνομάζουν Θεοὺς, τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν τὸ θεϊκὸν εἶχον καὶ ἠγνόησαν τὴν Ἀγάπην ὡς Οὐσίαν τοῦ Ἀνάρχου. Ὅλιγον ἀκόμη, καὶ θὰ ἴδητε πόσοι θὰ πέσουν εἰς τὰς ἐκτοξεύσεις των ἀνὰ τὸ Διάστημα. Νομίζουν, ὅτι μὲ τὴν μηχανικὴν πρόοδον καὶ τὰς φιλοδοξίας δύνανται νὰ φθάσουν τόσον εὐκόλως εἰς τὴν Σελήνην. Ἀπὸ τῶρα ἐκδικεῖται ἡ Φύσις. Ἐκδικεῖται τοὺς ἀπίστους, πού ἀναχωροῦν μὲ ἐλπίδα τὴν κατάκτησιν, χωρὶς νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τὸν Θεὸν καὶ εἰς Αὐτὸν νὰ θασιζῶνται, διὰ τὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος σθένος ψυχικὸν καὶ προφυλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ κάθε κακόν.

Καὶ ἐὰν κατακτηθῇ ἡ Σελήνη, εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς αὕτη, ὅταν ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι πολεμικὸς καὶ καταστρεπτικὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον;

Δὲν ἀρκεῖ εἰς αὐτοὺς ἡ Γῆ, ἡ ἄγνωστος εἰς τόσους τομεῖς τῆς, ἡ ἀνεκμετάλλευτος, καὶ σχετικῶς ἀκίνδυνος μὲ τὰ μέσα πού ἔχουν σήμερον;

Ἄλλ' εἴπομεν: ἡ ἀπληστία, ἡ δόξα, καὶ ἡ κακὴ διαχείρισις τοῦ πλοῦτου τῆς Γῆς, θὰ γίνουν ὁ μαῦρος τάφος πολλῶν, ἐὰν δὲν ἀφυπνισθοῦν, καὶ δὲν ἴδουν τὸ Σύμπαν, ὡς Διάχυτον Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

Τὸ τέλος των πλησιάζει.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἦθελον νὰ δώσω εἰς συνεχείας τὸ ἔργον σου ἀδελφή, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν, ὡς εἶπεν ὁ Φωτοδότης. Διὰ τοῦτο

θά περιορισθῶ εἰς μίαν ὀμίλιαν μου, νά ἀποδώσω σημεῖα τινά τοῦ ἔργου σου.

Ἔλεγες εἰς τὸν μικρὸν καὶ ἄδαψι κύκλον τὰ ἐξῆς:

— Ἡ Μουσικὴ βασίζεται ἐπὶ τῶν ἑπτὰ (7) ἤχων εἰς πρῶτην κλίμακα καὶ μεταξὺ τοῦ ἑνὸς ἤχου καὶ τοῦ ἄλλου, ὑπάρχει ἄρμονία μονότονος, τὴν ὅποιαν χρωματίζομεν μὲ ἤχους ἰσαξίους ἄλλης κλίμακος, καὶ οὕτω καθεξῆς, ὥστε οἱ ἤχοι νά δίδουν εἰκόνας εἰς τὴν ψυχὴν καὶ αὕτη, ἀναλόγως τῆς πνευματικῆς τῆς μορφώσεως, νά σχηματίζη ὁράματα εἰς τὸ πνεῦμα. Ἄρα, ἡ Μουσικὴ τρέφουσα τὴν ψυχὴν, ἐπηρεάζει αὕτη τὸ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα, μὲ τὴν ἐπιρροὴν αὐτὴν, δίδει κατὰ θέλησιν εἰς τὴν ὄντοτητα, ἐνέργειαν ἴσην πρὸς τὸ Ὠραῖον καὶ τὸ Ὠραῖον τότε ἔχει ἐκτίμησιν, ὅταν εἶναι καὶ Καλόν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ Ὠραῖον πηγάζει ἀπὸ τὴν ψυχὴν, ἀσφαλῶς εἶναι καὶ Καλόν.

Αἱ θάσεις τῆς Μουσικῆς ἐδόθησαν διὰ τῶν Μαθηματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ Πυθαγόρα, ὅστις ἠρεῦνησε τὸν ἤχον, ὡς ἀντίλαλον τῆς ψυχῆς.

Ἡ Μουσικὴ ἐκφράζει τὴν διάθεσιν τοῦ ἀτόμου. Κλαίει εἰς τὸν πόνον, γελᾷ μὲ τὴν χαράν, ἀνακουφίζει τὴν ἀπελπισίαν, δίδει πτερὰ εἰς τὸ πνεῦμα διὰ νά κυνηγήσῃ τὴν Ἐλπίδα καὶ ἡ Ἐλπίς εἶναι ἡ ἀναζωογόνησις τῆς ὄντοτητος.

Ἡ Μουσικὴ δὲν εἶναι ἀπλή τόνωσις τῆς ψυχῆς. Εἶναι καὶ σύμβουλος τοῦ πνεύματος.

Ἐὰν τὸ πνεῦμα δὲν ἐννοῇ τί λέγει ἡ Μουσικὴ, τὸ ἀντιλαμβάνεται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν ψυχὴν, μὲ ἐσωτερικοῦ περιεχομένου εἰκόνας, τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νά ἐρμηνεύσῃ, ἐὰν δὲν ἔχη τὴν θείαν ἔμπνευσιν εἰς τοὺς συλλογισμοὺς του. Ὡς ὅλοι γνωρίζετε, ἡ Μουσικὴ μεταδίδει τὸ εὐθυμον, τὸ αἰσιόδοξον τῆς Ἐλπίδος νόημα.

Πῶς, ὅμως, ἀντλοῦμεν τὸ νόημα αὐτὸ ἀπὸ τὴν ψυχὴν;

Αὐτὸ εἶναι ἄλλη παράγραφος. Ἀντλοῦμεν τὸ νόημα διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ψυχικοῦ μας κόσμου ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοιοῦτου καὶ μὲ τὸ ἀγνὸν πνεῦμα συγκρίνομεν τὰς εἰκόνας διαχωρίζομεν τὰς μὲν ἀπὸ τὰς δέ, καὶ ἄμεσα κατορθοῦμεν νά ἐναρμονίσωμεν τὴν ψυχὴν μὲ τὸ πνεῦμα.

Ἡ Ποίησις, εἶναι Λόγος, ποὺ δίδει ὄντοτητα εἰς τὴν Μουσικὴν. Ἡ Μουσικὴ γίνεται ὄντοτης, καὶ ἡ Ποίησις πνοὴ τῆς

οντότητος. Ἴδου, διατί λέγω, ὅτι ἡ Μουσική ἐκφράζει μὲ τὴν Ποίησιν τὸ τέλειον, ὡς κάτοπτρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ δραματίζεται τὸν ἄγνωστον ἑαυτὸν του.

Ἐὰν δυνηθῇ νὰ πράξῃ τοῦτο, κρατεῖ τὸ μέτρον. Ἐὰν ὄχι, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν.

Μουσική! εὐφραίνεις τὸ πνεῦμα, ὅταν ἀσθενῇ ἡ ψυχὴ ἀναζωογονεῖς τὴν ψυχὴν, ὅταν ὑποκύπτῃ τὸ πνεῦμα τὴν Ἐλπίδα μετατρέπεις εἰς πραγματικότητα καὶ τὸν Πόνον μεταβάλλεις εἰς θάλασμον.

Μουσική! καταπραῖνεις τὰ θηρία· δίδεις Νέον Φῶς εἰς τὴν Γνώσιν, διὰ νὰ θαυμάσῃ τὴν Πλάσιν καὶ σκορπᾷς ἀκτίνας ζωῆς εἰς τὸν Ἄδην. Δεσμεύεις τὸν Κέρβερον, ἀπομακρύνεις τὸ Σκότος, διοχετεύεις τὴν Ἀγάπην, ὑποδεικνύεις τὸ Καλὸν εἰς τὴν ζωὴν καὶ δοξάζεις τὴν ἄφθαστον ἐνέργειαν τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, ποῦ διέπει τὸ Σύμπαν.

Μουσική! εἶσαι τὸ ἄριστον τοῦ ἀοράτου κόσμου, διότι ὅλη ἡ πλάσις εἶναι Μουσική καὶ Ὡραιότης!

Αὐτά, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἐτόνισες ἐν ὀλίγοις. Τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ παραμείνουν Μυστικά, δὲν δύναμαι νὰ δώσω.

Χαίρε, προσφιλεστάτη καὶ ἀγαπητὴ ἀδελφή τοῦ Λόγου καὶ τῆς Ἀγάπης.

4 Φεβρουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφή, ἡ ζωὴ ἔχει τὰς στενοχωρίας της, ὡς καὶ τὰς χαράς της.

Ἐὰν δὲν γνωρίσῃς τὰ θάσσανα καὶ τοὺς κόπους τῆς ἐφήμερης ζωῆς, πῶς θέλεις ν' ἀπολαύσῃς τὰς χαράς της;

Ἡ ἐπιμονὴ νὰ εἶσαι καλὴ καὶ ἀγαθὴ πρὸς ὄλους, ἀνταμείβεται οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Γῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Θὰ ἀναμένῃς ὀλίγον ἀκόμη, διὰ νὰ ὀλοκληρωθῇ ὁ κύκλος μιᾶς περιόδου. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέραν τὰ πάντα λαμβάνουν ἄλλην ὄψιν, εὐχάριστον καὶ ἱκανοποιητικὴν, ὥστε νὰ ἐπαληθεύσῃ ὁ Θεῖος Λόγος τοῦ Οὐρανοῦ.

Μὴ δυσανασχετῆς διὰ τὰ μικρὰ ἐμπόδια· ταῦτα θὰ ἐξομαλυνθοῦν. Ἐσο αἰσιόδοξος καὶ θὰ ἴδῃς τὸ ὄραμα νὰ πραγματοποιηθῆται.

Μεγάλοι μεταβολαί και άπρόοπτοι μεταρρυθμίσεις θά λάθουν χώραν εις τόν Παγκόσμιον στίβον, διά μίαν καλυτέραν αύριον, δι' όλόκληρον τήν ανθρωπότητα. "Ήδη, τά πάντα θαίνουν καλώς πρός τήν δημιουργίαν ένός Νέου Καθεστῶτος ειρηνικῆς έποχῆς, μετά τās θυέλλας και Νέον Φῶς έκ τῶν ένδον, θά δώση κατευθύνσεις πρός ώρισμένους σκοπούς, διά τήν άνύψωσιν τοῦ ήθικου και ζωτικου έπιπέδου τοῦ ανθρωπίνου θίου. Μιά νέα περίοδος άνθηρά θά δώση εις τήν Χώραν σας τήν δόξαν και τήν Ικανοποίησιν, διά νά εκτιμηθῆ τὸ Έλληνικόν Πνεῦμα ὡς Πρόδρομος Νέων Ίδεῶν και Άντιλήψεων επί τῆς Άρχῆς τοῦ άοράτου κόσμου και τοῦ προορισμοῦ τῶν Κοινωνιῶν, διά ν' άντλήσουν πάντες άπό τήν θείαν πηγὴν τοῦ Οὐρανοῦ, Νέας Γνώσεις και κατανόησιν τοῦ σκοποῦ τῆς εμφάνισης τοῦ ανθρώπου επί τῆς Γῆς.

Ἡ άκτίς σου, άδελφή, εις τοὺς λόγους τῆς προϋπάρξεώς σου, θά ένωθῆ μετ' άλλων άκτίνων, ἵνα εις νέος "Ήλιος πνευματικός, φωτίσῃ τὰ σκότη έντός τοῦ ανθρωπίνου πνεύματος. Ίδού, ὅτι και σὺ συντελείς, ὡς άκτίς, μέλος τοῦ λαμπεροῦ "Ήλιου.

Αἱ Όμιλίαι αὐται, δέν δίδονται άστόχως ὡς αἱ ανθρόπινοι. Έχουν στόχον, τοῦ ὁποίου έκ τῶν προτέρων εἶναι γνωστή ἡ άπόδοσις.

Ὁ Πνευματικός Κόσμος διαωνίζει τήν ζωήν, διά νά εκμηδενίσῃ τὸ Κακόν, και αναγεννήσῃ τὸ Καλόν. Όλοι αναμένουν ένδομῶχος τήν στιγμὴν τῆς εκρήξεως τοῦ Λόγου μας. Οὐδεις ὅμως τολμᾷ νά εἴπῃ πόθεν και πῶς δύναται νά λάθῃ χώραν μία τοιαύτη επανάστασις αντιλήψεων και ιδεῶν. Καί ὅμως αναμένουν τήν θείαν εμφάνισιν τοῦ Λόγου. Διότι ὁ Λόγος εἶναι τὸ άρνητικόν τῆς φωτογραφίας, πού θά εμφανίσουν οἱ ανθρωποι, διά νά ἴδουν τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Εἶπον τὸ άρνητικόν. Τοῦτο δέν σημαίνει ὅτι ὁ Λόγος εἶναι άρνησις. Εἶναι φάσις ὑποτυπώδης, ήτις θά μεταβληθῆ εις εἰκόνα ζωογόνον, έλπιδοφόρον, διά τήν ενίσχυσιν τῆς ψυχῆς και τοῦ πνεύματος.

ΑΙΣΩΠΟΣ: Οἱ Μῦθοι, άγαπητῆ άδελφή, εἶναι διά τοὺς ὑπαναπτύκτους Λαούς. Τήν Άλήθειαν δέν δύνανται νά τήν αντιμετώπισουν. Ὁ μῦθος εἶναι ἕνας τρόπος διοχετεύσεως εἰκόνας ανυπάρκτου, διά νά καταλήξῃ εις φῶς άπλετον και Ίερόν.

Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἕνας μῦθος, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν γνωρίζει ποῦ θὰ καταλήξῃ. Ἐκεῖ ὅπου ὀδηγεῖται, ἐκεῖ θὰ ἴδῃ τὸ Φῶς.

Οἱ Μῦθοι εἶναι εὐπρόσδεκτοι ἀπὸ τὸν πολὺν κόσμον. Διότι ἔλκουν μέχρις ὅτου δώσουν εἰς τὸ πνεῦμα τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ἔλξεως τῶν.

Ἐκ τοῦ Μύθου ἐγενήθη τὸ Μυθιστόρημα. Ἐλκει ἡ πλοκή, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν πάταξιν τοῦ Κακοῦ καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Καλοῦ.

Ἡ ὠμὴ Ἀλήθεια δὲν ὠφελεῖ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχη συνείδησιν. Ἀπεναντίας, ἐνισχύει τὴν θέλησίν του ἐπὶ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἐξ οὗ ἡ ἀπληστία του, ὁ ἐγωϊσμός καὶ ὁ δόλος.

Ἡ ἀπόλυτος Ἀλήθεια, εἶναι Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ οὐχὶ τῆς Γῆς.

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι εἰς εἰκόνα ὑπερωκεάνειον. Σύρεται ἀπὸ μικρὸν πλοιάριον ἥτοι ἀγαθὸν ψεῦδος, διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸν λιμένα, ἥτοι τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἡ συνείδησις κατέχεται ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν πνεῦμα, ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἀλήθεια ἀπὸ τὸ Ψεῦδος, διὰ νὰ γίνῃ πιστευτή. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα περισσότερο διὰ τὴν Ἀγάπην παρὰ διὰ τὴν Ἀλήθειαν. Ἡ Ἀγάπη εἶναι ἀνοικτὸς λιμὴν διὰ τὴν πλεῦρῃσιν τοῦ ὑπερωκεανείου.

Ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Αἴσωπος δίδω τὴν ἔννοιαν, τοῦ τί εἶναι ἡ Ἀλήθεια, διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Σοφία εἶναι Φῶς καὶ οὐχὶ Σκότος. Δυστυχῶς οἱ σοφοὶ εἶναι Σκότος καὶ διὰ νὰ ἴδουν τὸ Φῶς ἔχουν ἀνάγκην τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Πίστεως.

Ἄνευ Πίστεως, δὲν ὑπάρχει σταθερότης. Καὶ ἄνευ Ἀγάπης περιττεύουν οἱ λόγοι.

Οἱ ἐκτιμώμενοι ὡς Σοφοί, εἶναι σκοτεινοί.

Ἐκτιμῶ, ἀδελφῆ, τοὺς λόγους σου. Διὰ τοῦτο ἤλθον πρὸς ἐσέ, ἐπαινῶντας τὸ θάθος τοῦ εἰρμοῦ σου καὶ τὴν Ἀγάπην τῆς ψυχῆς σου.

8 Φεβρουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Λάβετε ἀδελφοὶ τὴν Εὐλογίαν τοῦ Κυρίου.

Εὐλογῶ πρῶτον τὴν ἀδελφὴν Εὐφροσύνην, δεῦτερον τὴν

ἀδελφὴν Φωτεινὴν καὶ τρίτον τὸν Ἐπικοινωνόν, ὡς Ὁργανον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ῥμιλήσατε περὶ Ἀγάπης. Θὰ συμπληρώσω ἐγὼ αὐτήν:

Ἡ Ἀγάπη ἀποτελεῖται ἀπὸ δέσμιας ψυχικῆς ἐνεργείας. Κάθε γράμμα ἔχει τὴν ἔννοιάν του. Ἡ ἔννοια ὁμῶς τῆς Ἀγάπης εἶναι Αὐτὸς ὁ Θεός. Διὰ τοῦτο ἡ Ἀγάπη δὲν ἔχει ἰδιαιτέρον ὄρισμόν, ὡς μὴ ἀναλυομένη.

Ὅταν εἰς μίαν οἰκογένειαν εἶναι ὅλοι ὁμοῦ συνδεδεμένοι ὡς μία δέσμη ἐκεῖ βασιλεύει ἡ Ἀγάπη. Οὐχὶ δεσμός συμφέροντος, ἀλλὰ δεσμός ἀνιδιοτελῆς.

Ἡ Ἀγάπη, δὲν ἐξηγεῖται εἰς τὸν πολὺν κόσμον, διότι τὴν ἀγνοοῦν. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος πρῶτος ἔδωσε τὴν ἔννοιάν της.

Ἡ Ἀγάπη ἐξαγνίζει καὶ τὸν ἔρωτα ἀκόμη.

Ἡ Ἀγάπη δίδει πτερὰ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ μεταφέρει μέχρι τοῦ Βασιλείου μας.

Ἡ Ἀγάπη εἶναι ἀνεκτίμητος θησαυρός, ποῦ ἡ ψυχὴ χαρίζει εἰς τὴν ὄντοτητα. Δὲν ὑπάρχει πάθος, ποῦ νὰ ἐσωκλείη τὸ τέλειον, παρὰ μόνον εἰς τὴν Ἀγάπην. Τὸ πάθος τῆς Ἀγάπης, γίνεται ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν Θεόν. Δὲν λέγω ὅτι τὸ ὀλοκαύτωμα εἶναι καὶ Ἀγάπη. Διότι πολλοὶ θυσιάζονται ἀδίκως καὶ παραλόγως ἀπὸ ὑπερηφάνειαν, δοξασίαν καὶ ἐγωισμόν.

Ἡ Ἀγάπη, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὰς λοιπὰς θυσίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, διὰ νὰ ἐννοήσης τὸ κύριον τῆς Ἀγάπης καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς.

Ἀγάπα τὸν Θεόν, διότι Αὐτὸς εἶναι Ἐκεῖνος, Ὅστις χαρίζει εἰς ἐσὲ τὸν ἀμαρτωλὸν τὴν ἐξάγνισιν τῆς ὄντοότητός σου, μέσῳ τῆς Ἀγάπης.

Ἡ Ἀγάπη εἶναι διδασχὴ τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πνεῦμα. Εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ὄντοτητα, ποῦ κατανοεῖ τὸν πόνον. Εἶναι θάλασμον τῆς καρδίας, ὅταν αὐτὴ θλίβεται ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ Ἀγάπη εἶναι στέφανος ἐξ ἀνθέων λευκῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου.

Ἐμβασθύνατε εἰς τὸ νόημα τῆς Ἀγάπης, διὰ νὰ ἀντικρύσετε τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

Δὲν εἶναι ἡ Ἀγάπη μία ἀπλῆ λέξις, ἀλλ' εἶναι νόημα βα-

θύ, ἀπροσπέλαστον εἰς τοὺς πολλούς, πὺ ἀνυψώνει τὴν ψυχὴν καὶ ἐμπνέει τὸ πνεῦμα.

Τὸ Σύμπαν εἶναι πλήρες ἀπὸ τὴν Ἀγάπην τοῦ Δημιουργοῦ. Κατακλύζει τὰ θάθη καὶ τὰ πέρατα τοῦ ὀρίζοντος εἰς τὸ ἄπειρον.

Ἀναζητήσατε αὐτὴν μὲ ἐλαφρὰν τὴν καρδίαν καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι αὕτη θὰ σᾶς στέψη μὲ τὸν στέφανον τῆς ἀμοιβῆς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Ἔρχομαι, ἀγαπητοί Μου, διὰ πρώτην φοράν. Ὅφειλω νὰ διευκρινήσω κάτι εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Πατρὶδος μου:

Ἦμην ἀμφίβολος, ἐὰν ὑπῆρχεν ἢ ὄχι Μία Ἀρχή. Ἡ Φύσις μὲ ἐνέπνεε, καὶ ἐξ αὐτῆς ἤντλουν παραδείγματα, διὰ νὰ καυτηριάξω τὰ κακῶς κείμενα. Κάποτε ἐκαυτηρίασα καὶ τὸν ὑπέροχον ἐκεῖνον ἄνδρα: Τὸν Σωκράτη. Οὐχὶ διὰ νὰ τὸν τιμωρήσω, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξω εἰς τὸ κοινὸν ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ μέχρι θάθους τὰς ἀδυναμίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ προβλήματα τῆς Κοινωνίας. Ἀποδείξεις, ὅτι τὸ ἓνα Σύστημα μετὰ τὸ ἄλλο, δὲν ἔδωσαν τὰ ἀποτελέσματα πὺ ἤυχετο ὁ ἄνθρωπος.

Μὲ τὸν Σωκράτη εἴμεθα φίλοι ἐν τῇ Γῇ καὶ ἡ διακωμώδησις ἔλαβε χώραν πολλὰ ἔτη πρὶν καταδικασθῆ ἀπὸ τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους Δικαστὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ Σωκράτης ἦτο ἠθικὸς εἰς ὅλα. Ἠγάπα προπαντὸς ἄλλου τὴν Ἀλήθειαν καὶ δι' αὐτὴν ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. Ἠδύνατο νὰ σωθῆ, ἐὰν ὁ ἴδιος δὲν ὠμίλη, καὶ ἄλλοι ἐλάμβανον τὸν λόγον τῆς ὑπερασπίσεώς του. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπαυεν ὁ μέγας ἐκεῖνος νοῦς ν' ἀναζητῆ τὴν Ἀλήθειαν. Θὰ ἠσπάζετο τὸ ψεῦδος τῆς ὑπερασπίσεως. Ἐπροτίμησε τὸ Φῶς, καὶ ἠγνόησε τὸ Σκότος. Ὡς κώνωπες ὄχληροὶ καὶ θλαβεροὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτοῦ οἱ σκληροὶ καὶ ἀνόσιοι συμπατριῶται του. Ἠδίκησαν τὸ Δίκαιον καὶ ἀτίμασαν τὸ πνεῦμα τῶν μὲ τὴν καταδίκην του εἰς θάνατον.

Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἠσπάσθην τὴν θεωρίαν τοῦ φίλου μου Σωκράτη, ἀλλ' ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ὅπου ἡ Ἀλήθεια εἶναι φανερά, βλέπω μὲ λύπην μου τὸ πόσον ἠπατήθην.

Ὁ Σωκράτης, ἀναλύοντας τὸ κάθε Σύστημα καὶ τὴν κά-

θε Θεωρίαν, ἐξηυτέλισε τοὺς πάντας διὰ τὴν ἀγνοίαν των, μετὴν σώφρονα σκέψιν: «Ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα».

Οὐδέποτε Σοφὸς ἤχθη εἰς ὕψη Οὐράνια, ὅσον ὁ Σωκράτης. Οὗτος εὐρίσκεται πλέον εἰς τὴν Θέωσιν, κοινῶς λεγομένην Νιρβάνα.

Ἡ κακὴ μου ἐκτίμησις διὰ τὸν Σοφὸν Σωκράτη, μετὴν ἠμπόδισε νὰ ἀνέλθω τὴν κλίμακα τῶν μεγάλων, παρὰ τὸ ὅτι ὁ ἴδιος εἰσηγήθη διὰ τὴν ἀνύψωσίν μου. Ἴδου, πῶς ἐκδηλώνεται μία Ἀληθὴς Ἀγάπη!

ΟΡΦΕΥΣ: Μήτηρ πάσης Κακίας εἶναι τὸ Σκότος! Ἐξ αὐτοῦ πηγάζουν τὰ δεινὰ τοῦ ἀνθρώπου. Μὴ ὅμως κατακρίνετε τοὺς πάντας, προτοῦ ἐμβαθύνετε εἰς τὰς ἐνεργείας των.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ἐξησθενημένον θρέφος. Τὴν ἀγωγὴν του θὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του. Ἐάν ὅμως οἱ γονεῖς του δὲν ἔλαβον οὐδεμίαν ἀγωγὴν ἐκ τῶν γονέων των, δὲν πταίει τὸ θρέφος, ἀλλὰ ἡ Ἀρχὴ τῆς Κοινωνίας, ὡς γονεὺς τῶν θρεφῶν.

Ὅταν ἡ Κοινωνία λαμβάνῃ αὐστηρὰ μέτρα διὰ τὰ τέκνα της, καὶ τὰ θεωρεῖ ὡς ἀναπόσπαστα μέλη τοῦ σώματός της, ἡ φροντίς τῆς Κοινωνίας θὰ εἶναι ἱερὰ καὶ ἀξία παντὸς ἐπαίνου.

Ποία ὅμως, Πολιτεία, ἐνδιαφέρεται σήμερον τόσον διὰ τὰ τέκνα της, ὅσον οἱ Ἰθύνοντες διὰ τὰ ἰδικὰ των, ὥστε ἡ ἀνθισις τοῦ Πολιτισμοῦ νὰ ἐξισοῦται μετὴν Ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον;

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, ἡ ἀδελφὴ Φρυγῶ ἔδωσεν εἰς τὴν ἐποχὴν της λόγον ὑπέρτατον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐνεπνεύσθησαν πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ συνέγραψαν ὠραιότατα κείμενα, τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα κατεστράφησαν ἀπὸ ἀγνοίαν τῶν πολιτῶν.

Ἐάν μοι ἐπιτρέψῃ ὁ Ἄρχων τοῦ Φωτός, προσεχῶς θὰ δώσω περικοπὴν τοῦ λόγου της, ἵνα ἴδητε μετὴν πόσῃν εὐθυκρίσιαν ἀναλύει τὸ Τέλειον Πολίτευμα τῶν Κοινωνιῶν εἰς τὸν κόσμον τοῦ πάλαι ποτὲ Πολιτισμοῦ, πού θὰ ἐζήλευον αὐτὸ καὶ σήμερον οἱ ἀγροῖκοι τοῦ πνεύματος Λόγιοι.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἡ ἀξία εἶναι ἡ προσφορὰ τοῦ ἐπαίνου πού σοῦ δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

ΦΑΡΑΧ: Ἡ δειλία εἶναι μικρόψυχος καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πνεῦμα δὲν τολμᾷ νὰ ἀσκήσῃ ἐπιρροήν.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θέλει πιστούς, μὲ τόλμην καὶ σύ-
νεσιν, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνθρώπων. Τοὺς
τολμηροὺς, —λέγει εἰς λόγος—, βοηθᾷ ἡ τύχη. Εἰς τὴν περι-
πτῶσιν αὐτὴν δὲν εἶναι ἡ τύχη ἥτις βοηθᾷ, ἀλλ' ἡ τολμηρὰ
ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχῃ πίστιν καὶ
ἀγαθότητα, ἡ τόλμη του εἶναι περισσότερον πνευματικὴ, διό-
τι τὸν βοηθᾷ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Μὴ ἀσπάζεσθε τοὺς κενοὺς λόγους, διότι ἐκ τοῦ κενοῦ
λόγου τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι κενόν' ἐνέργεια ἄσκοπος καὶ χρό-
νος ἀδίκως ἀπωλεσθεῖς.

Κρατήσατε τὸ μέτρον τῆς κοινῆς λογικῆς καὶ ἀναλογι-
σθεῖτε τί ὑποσχέθητε καὶ τί ἐπράξατε. Ἀφαιρέσατε τὰ ὀλίγα
ἀπὸ τὰ πολλά, διὰ νὰ ἴδητε τὸ ἀποτέλεσμα, ἐὰν εἴσθε χρεώ-
σται ἢ μὴ πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Πολλὰ λαμβάνετε καὶ ἐλάχιστα δίδετε.

Πολλὰ ζητεῖτε, ἀλλὰ πῶς νὰ δώσωμεν ἔστω καὶ ὀλίγα,
ὅταν ἐκ τῶν πολλῶν πού λαμβάνετε, οὐδὲν ὁ Πνευματικὸς
Κόσμος λαμβάνῃ;

Δὲν ζητοῦμεν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχετε, ἀλλὰ ἀπὸ
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δύνασθε νὰ δώσετε. Ἦτοι Φῶς εἰς τοὺς πολ-
λοὺς, διὰ νὰ ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ ὁμιλήτε εὐχερέστερον
πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοῦ λόγου σας.

Ποσάκις ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ὠθεῖ τοὺς πιστοὺς πρὸς
ἐνεργὸν δρᾶσιν. Ἀλλὰ δὲν βλέπει ἐκ μέρους σας κινήσιν, ἀλ-
λὰ μόνον ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι εἴτε δίδονται εἴτε δὲν δίδονται,
εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό.

Ὁ χρόνος δὲν ἀναμένει τὴν ἀπόφασίν σας, διότι αὕτη δυ-
νατὸν νὰ λάθῃ σάρκας καὶ ὀστέα, ὅταν ἐσεῖς δὲν θὰ εἴσθε εἰς
θέσιν ν' ἀρθρώσετε οὐδεμίαν λέξιν ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἔργου.

Ἡ Φωνὴ τοῦ Οὐρανοῦ ἀντηχεῖ εἰς τὴν ἀχαλῆ ἔρημον καὶ
ὁ ἄνεμος μεταφέρει τοὺς λόγους εἰς τὴν πηγὴν τῆς ἀφετηρίας.

Ὁ θαυμασμὸς δὲν ἀρκεῖ, ὅταν ἡ ἐκτέλεσις παραμένῃ νε-
κρά μὲ τὴν σκέψιν ὅτι, κάποτε θὰ γίνῃ κάτι. Τὸ κάποτε εἶναι
ἀμφίβολον' οὐδὲν τὸ θετικὸν ἔχει. Καὶ σεῖς ζητεῖτε θετικότητα,

χωρίς νά ἀσκήτε μέ θετικότητα πᾶν τὸ ἀποφασισθέν. Καί ἔχετε τὴν γνώμην, ὅτι οἱ ἀδελφοί σας, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῷ Σκότει, ἀδικοῦνται, ἀφοῦ σεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς ἀδικῆτε καὶ τοὺς ἐγκαταλείπετε εἰς τὸ Σκότος, χωρὶς νά δίδετε εἰς αὐτοὺς λυχνίαν τινά, διὰ ν' ἀνακαλύψουν τὴν Ὁδὸν τοῦ Φωτός, καὶ νά ζητήσουν καύσιμα πρὸς Φωτισμόν.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἐλάχιστα, ἀδελφή, θά δυνηθῶ νά μεταδώσω ἐκ τοῦ λόγου σου, ὅστις ἦτο μέγας καὶ ἐντυπωσιακός, μεστὸς ἀπὸ θετικής, λογικᾶς καὶ πρακτικᾶς συμβουλᾶς.

“Ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι συνεζήτουν τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ λόγου σου, καὶ ἔλεγον: Ποῖος, ἄρα γε νά ἐνέπνευσεν εἰς τὴν Δέσποινα Φρυγῶ τοὺς Θεοπνεύστους τούτους Λόγους; Μήπως ἡ Θεὰ Ἀθηνᾶ; Διότι οἱ λόγοι της δὲν εἶναι ἀνθρώπινοι· εἶναι Θείου περιεχομένου.

Ἴδου ἐν ὀλίγοις τί ἔλεγε εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀκροατῶν:

—Ἐάν, φίλοι μου, ἡ Πολιτεία δὲν εἶναι πραγματικὴ μήτηρ, πῶς θά δυνηθοῦν τὰ τέκνα της, ἄνευ στοργῆς καὶ ἀγάπης, νά ἀγαπήσουν αὐτήν, καὶ νά θυσιάζωνται διὰ τὴν διαφύλαξίν της;

Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀγαπήσουν μίαν ἐχθρὰν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τὰ συμφέροντά των;

“Ὅταν ἡ Πολιτεία εἶναι πράγματι στοργικὴ καὶ δικαία ἔναντι τῶν τέκνων της, τότε τὰ τέκνα της γίνονται ὀλοκαύτωμα δι' αὐτήν.

Ἡ Πολιτεία πρώτη δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα, διὰ νά τὴν μιμηθοῦν τὰ τέκνα της. Καὶ ὅταν αὐτὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς μητρός, τότε ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῆς Πολιτείας, θά προκύψουν καὶ ἀγαθὰ ἀπὸ τοὺς πολίτας. Εἶναι συνυφασμένη ἡ ἐνέργεια τῆς μητρός μετὰ τῶν τέκνων της.

Ἡ Πολιτεία, δυνατόν νά εἶναι αὐστηρὰ ἐπὶ καλῶ, πρὸς κάθε τέκνον της, καὶ νά ἐνδιαφέρεται δι' αὐτά, ὡς νά ἐπρόκειτο δι' αὐτήν τὴν ἰδίαν.

Πῶς νά μὴ ἀγαπήσῃ ὁ πολίτης μίαν τοιαύτην Κοινωνικὴν Ἀρχήν, καὶ νά μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς οὐδένα ἐχθρὸν νά ἐγγίσῃ τὸ λαμπρὸν καὶ εὐγενὲς πρόσωπον τῆς μητρός του;

Ἡ Πολιτεία ὀφείλει νά προβλέπῃ τὰς ἀμέσους ἀνάγκας τοῦ κάθε τέκνου της· νά πονῇ δι' αὐτά, ὅπως καὶ αὐτὰ πονοῦν δι' αὐτήν· νά τὰ ὑποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἀποψιν ἠθικὴν καὶ ὕλι-

κήν· νὰ τὰ μορφῶνῃ κατὰ παράδοσιν ἱεράν· νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ψυχικόν των σθένος· νὰ καλλιεργῇ εἰς αὐτὰ τὸ συναίσθημα τοῦ πόνου, ὥστε νὰ συμπάσχουν μετὰ τῶν ἄλλων, ὅταν εὐρίσκειται εἰς δεινὴν θέσιν· νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των, χωρὶς νὰ τὰ ἐπικαλῆται ἐκείνῃ· νὰ καταπολεμοῦν τὰς κακὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐορτάζουν τὰς καλὰς.

Πολιτεία μὲ Ἠθικὰς Ἀρχὰς καὶ Ἱεροὺς Σκοποὺς, δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ ζῆ ὡς αἰωνόβιος μήτηρ τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ.

Ὅταν μετὰ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πνεύματος δὲν ὑφίσταται σημεῖον τι, ὅπου νὰ δύνανται νὰ συνεννοοῦνται, ὁ πόλεμος τῶν ἰδεῶν σκοτώνει τὸ φῶς τῆς Γνώσεως, καὶ οὕτω τὸ Σκότος γίνεται βαθύτερον τῶν κακῶν πράξεων.

Ἡ μόρφωσις δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὴν Γνώσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Γνώσεως. Ἦτοι στροφή πρὸς τὰ ἔνδον. Διότι ἀνεξέλεγκτος Γνώσις ἰσοδυναμεῖ μὲ Σκότος.

Ἐάν ἡδύνατο ὁ Σοφός, ὁ πραγματικὸς Σοφός, νὰ Βασιλεύῃ, καὶ ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐγκολπωθῇ τὰς πράξεις τοῦ Σοφοῦ, ἡ Πολιτεία θὰ ἦτο Ἰδεώδης. Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ συμβῆ, διότι οἱ Βασιλεῖς παρασύρονται ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια. Δὲν δύναται νὰ εὐθυγραμμίσουν τὸν ἑαυτὸν των μετὰ τῶν Φιλοσόφων, καὶ οἱ Φιλόσοφοι, λόγῳ τῆς Γνώσεώς των, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν Ἀρχὴν τῆς Τυραννίας, ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ εἰς Φιλόσοφος μετὰ τοῦ ἄλλου δύναται νὰ εὐθυγραμμισθοῦν. Διότι τὸ κάθε Σύστημα καὶ ἡ κάθε Θεωρία, πρεσβεύουν ἄλλας Ἀρχὰς, ἀντιφατικὰς μετὰ τῶν. Διὰ τοῦτο ἡ Πολιτεία ἔχει ἀγωγὴν Πολιτικὴν καὶ Θρησκευτικὴν. Διὰ νὰ διοικῆ χρηστὰ τοὺς πολίτας.

Ἐάν ἡ Πολιτεία δὲν ἔχη τὴν ἀπαιτουμένην ἀγωγὴν, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρατῆ τὰ ἡνία. Διότι οἱ ἵπποι, θάττον ἢ θρόδιον, θὰ ἀφηνιάσουν.

Καὶ ποῖος τότε θὰ θέσῃ φραγμόν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ Τάξις καὶ ὁ Νόμος εἰς τὰς θέσεις των;

Οἱ Νόμοι θεσπίζονται ἐπὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ἑνὸς παραπτώματος ἢ ἄλλης κακῆς ἐνεργείας.

Ἐάν δὲν εἶναι ἀνθρώπινοι, θὰ θλάψουν.

Ἐάν εἶναι συνετοί, θὰ ὠφελήσουν, ἀρκεῖ οἱ θεσπίζοντες

αὐτοὺς νὰ εἶναι ἄνθρωποι μὲ πνεῦμα εὐθὺ καὶ καρδίαν καθάραν.

Αὐτά, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ πολλὰ ἄλλα τὰ ὅποια παραλείπω, ἐξεφώνησες εἰς τὸν λόγον σου.

Ἄλλην φορὰν θὰ ὁμιλήσω περὶ αὐτοῦ τοῦ σημείου.

15 Φεβρουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὡς γνωρίζεις, εἶναι ἓνα Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου. Λέγω Ἔν, οὐχὶ διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι τὸ Μοναδικόν, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται Πολιτεία τῶν ψυχῶν. Αὕτη ἔχει τοὺς Ἀρχηγούς της, τὰ Κέντρα της, τὰ ὅποια δὲν εἶναι Κέντρα Διασκεδάσεως, ἀλλὰ Κέντρα Μορφωτικά, τόσοσιν διὰ τὰς ψυχὰς, ὅσον καὶ διὰ τὸν Ἄνθρωπον.

Ἐξω τοῦ Βασιλείου μας ὑπάρχουν καὶ ἄλλα Κέντρα, τὰ ὅποια μεταδίδουν ἐσφαλμένως πληροφορίας περὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ Ὅδηγια καὶ αἱ Συμβουλαὶ τῶν εἶναι ἐσφαλμέναι. Διὰ νὰ διακρίνωμεν τὰ μὲν ἀπὸ τὰ δέ, ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὸν Κύριον μία σταθερὰ καὶ ὀρθὴ Ὅδος. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ὅποιαν ἔχετε εἰς τὴν διάθεσίν σας. Θὰ τὴν ὀνομάσωμεν Ὅδον Ἐλέγχου. Ἄνευ αὐτῆς, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ διαχωρίσετε τὸ Καλὸν ἀπὸ τὰ Κακὰ Πνεύματα.

Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι τὰ Κέντρα τῶν Θεοσοφιστῶν τείνουν νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τῶν Κέντρων τῶν ἄλλων Πνευματιστῶν, ἀπὸ ἐσφαλμένην ἀντίληψιν τῶν Ὁδηγῶν των. Καὶ οὕτω μεταδίδονται Μῦθοι χωρὶς θετικὸν σκοπὸν. Βεβαίως, ὁ κόσμος στρέφει τὴν προσοχὴν του πρὸς τὴν Φωνὴν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οἱ πιστοὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὑπάρχει Θεία Φωνή. Οὐχὶ ἡ Ἰδική μας αὕτη εἶναι ξένη πρὸς τὸ Θεῖον. Καταπολεμοῦμεν τὴν Φωνὴν αὐτὴν, ὡς Σοφίαν τοῦ Σκότους, διὰ νὰ ἐλκύσωμεν πάντας πρὸς τὴν Φωνὴν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Συνεργατῶν Του.

Ὁ Ἐωσφόρος μεταχειρίζεται ὅλα τὰ μέσα, διὰ νὰ ἐκπλήξῃ. Ἄλλ' Ἡμεῖς θὰ ἀποκρούσωμεν αὐτὸν μὲ τὸ ἄγνόν Φῶς τῆς Ἀληθείας. Οὐδαμοῦ εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον—ὕλικόν— ὑφίσταται Κέντρον τῆς Ἀληθοῦς Διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἤδη γνωστὸν εἰς ἐσᾶς Κέντρον Ἐλέγχου. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ ἐκπλήξουν τοὺς ἀνθρώπους, εἰσθε σεῖς: Οἱ ὅλοι

γοι, οί μετρημένοι, ὁ στενὸς κύκλος τῶν Ἀποστόλων μας. Σεῖς θὰ δώσετε τὴν χαριστικὴν βολὴν πρὸς πάντας, διότι τὸ Ἅγιον Φῶς δὲν ἔχει μοιράση τὸ Φῶς Του καὶ εἰς ἄλλους, παρ' ὅτι φαίνεται εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῆς Ἀρχῆς μας.

Ὁ Κύριος, ὅταν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Γῆν, ἦτο Εἷς. Ἐμιμήθησαν Αὐτὸν πολλοί, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ ὄλων ἐκείνων ἔφθασε κατὰ μικρὸν ποσοστὸν τὸ ἀνάστημα τοῦ Κυρίου. Οὕτω καὶ σήμερον, πολλὰ πηγαὶ ἐμφανίζονται. Οὐδεμία ὁμως εἶναι ἀληθῆς ὡς αὕτη, ἐκ τῆς ὁποίας ἀντλεῖτε τὸ ἱερὸν φῶς.

Ἡ πηγὴ αὕτη ἔχει τέσσαρα διαφορετικὰ στόμια, διὰ νὰ διοχετεύῃ τὸ ὕδωρ τῆς Γνώσεως εἰς τοὺς τέσσαρας ὀρίζοντας. Πλὴν αὐτῶν, τὸ προπέτασμα τῶν στομιῶν, τὸ ὁποῖον θ' ἀποκαλύψῃ τὴν ἰσχὴν τῆς Πηγῆς, κρατεῖς εἰς χεῖρας σου ὡς προβάδισμα τοῦ Ὁράματος τῆς Πνευματικῆς Ἰσχύος τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐλπίζω, ἀδελφῆ, νὰ ἠννόησες διατὶ ἐπιμένομεν ἐπὶ τοῦ ἔργου σου καὶ διατὶ ἀναφερόμεθα τόσον συχνὰ εἰς ἐσέ, ἥτις ἀνέλαβες εἰς τοὺς Οὐρανοὺς νὰ φέρῃς εἰς πέρας τὸ Ὁραμα τοῦ Οὐρανοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας σοῦ προσφέρει μικρὸν κλάδον ἐκ δάφνης, ὡς ἐμβλημα τῆς δόξης.

Δέξου, ἀδελφῆ, τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἀδελφῆ Φρυγῶ. Ὁ Λόγος σου ἐπὶ τῆς Πολιτείας προξένησε θαθεῖαν ἐντόπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν καλλιεργημένων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐδωσες εἰς αὐτοὺς Νέους Ὀρίζοντας πρὸς ἔρευναν, καὶ μετέτρεψαν τὴν Θεωρίαν εἰς πρᾶξιν ἐφαρμόσιμον. Ἦτοι ἐκ τῆς πράξεως νὰ ἀντλοῦν τὸ ἄνθος καὶ νὰ ἀχρηστεύουν τὰς ἀκάνθας.

Εἰς τὸν τομέαν αὐτὸν —Ἑλλάδα—, ὁ Πλάτων συνέγραψε Πολιτείαν, παραλείψας τὰ κυριώτερα στοιχεῖα τοῦ Λόγου σου. Καὶ ναὶ μὲν ἀπέδωσεν ἔργον καλόν, οὐχὶ ὁμως καὶ ἐφαρμόσιμον. Εἰς πολλὰ σημεῖα του εἶναι πνευματικῶς ἀδύνατος, διότι δὲν ἐμελέτησε τὸν ἄνθρωπον, ὡς ὁ Διδάσκαλός του Σωκράτης. Ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὰς Πολιτείας τῶν ξένων Κρατῶν. Συνεδύασε μετὰ τῆς Φιλοσοφίας κράμα Πολιτικῆς Θεωρίας. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Σοφίας δὲν ἀπέδωσαν τοὺς ἀναμενομένους καρπούς, πού αἱ Κοινωνίαι εἶχον ἀνάγκην. Ἐὰν ἔβλεπε περισσότερὰν προσοχὴν εἰς τοὺς ἀπλοὺς καὶ διαφωτιστικοὺς λόγους

σου, τὸ Ἔργον τοῦ ἐπὶ τῆς Πολιτείας θὰ ἦτο ἀθάνατον, ὡς γνώσις πρακτικῆς ἀντιλήψεως καὶ ἐμπειρίας.

Ὡς εἶπον τελευταίως, δὲν δύναμαι νὰ μεταδώσω τὰ κύρια χαρίσματα τῆς ὁμιλίας σου ἐπὶ σημείων ζωτικῶν τῆς Κοινωνικῆς ζωῆς. Ἐγνώριζες ἐκ συνειδήσεως, ὅτι ὁ λόγος σου ἔρρεεν ἐκ Θείας Πηγῆς εἰς τὸν ἐγκέφαλόν σου καὶ ὅτι ἐβοηθεῖσο ἀπὸ τὴν Θεάν τῆς Γνώσεως καὶ τῆς συνέσεως. Ἐάν δὲν ἦσο, ὅποια ἦσο, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν θὰ ἐπανήρχετο νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ὄντοτήτά σου μὲ ψυχικὴν ἰσχύν, ὥστε νὰ φαίνεσαι σημερον αὐτὴ ἢ ὅποια δὲν εἶσαι. Δηλαδὴ ἀπώλεσες τὴν ἰσχὺν τοῦ πνεύματος καὶ ἐκέρδισες τὴν ἰσχὺν τοῦ ψυχικοῦ παλμοῦ σου. Δὲν ἠκούσθης εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς μέγα πνεῦμα. Θὰ εἰσακουσθῆς, ὅμως, ὡς μεγάλη ψυχή. Διότι κρατεῖς εἰς χεῖρας σου τὸ δεῖγμα τοῦ πνεύματός σου. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις ὅτι τὸ Δίκαιον δικαιούται ἀπονομῆς Δικαίου διὰ τῆς Ἀληθείας.

Χαῖρε, Δέσποινα τοῦ Λόγου!

Ἡ Αὐγὴ τοῦ Πνευματικοῦ Φωτός, θὰ σοῦ δώσῃ μίαν Νέαν Φώτισιν, ὥστε νὰ ἐκφωνήσω κι ἐγώ: Χαῖρε μεγαλοδύναμος ψυχή! Ἡ ἀγάπη σου ἄς δώσῃ τὸ ἄνθος τοῦ λευκοῦ ρόδου, ἵνα σκορπισθοῦν τὰ πέταλά του εἰς τὸν κόσμον τῶν θνητῶν, καὶ δώσουν τὴν ἔννοιαν τῆς ἀθανασίας τῶν ψυχῶν!

23 Φεβρουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Μὴ σπαταλᾶτε τὸν καιρὸν σας εἰς ζητήματα ἀπλᾶ, ἐνῶ ἔχετε ἐμπροσθέν σας νὰ λύσετε σπουδαῖα προβλήματα.

Μάθετε νὰ ἐκλέγετε τὰ προβλήματα ἀπὸ τὰ μηδαμινὰ ζητήματα τῆς ζωῆς.

Μὴν ἀναμένετε νὰ πέσῃ ὁ καρπὸς ἀπὸ τὸ δένδρον, διὰ νὰ κορέσετε τὴν πείναν. Ἐχετε χεῖρας, δράξατε αὐτὸν διὰ νὰ πληρώσετε τὸν στόμαχον.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Μεγάλων Ἀνδρῶν τῆς Γῆς — ὡς Πνεύματα— ἐπανειλημμένως ζητοῦν νὰ ὁμιλήσουν διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς. Ὑπάρχουν ὅμως ἄλλα Κέντρα, εἰς τὰ ὅποια δύνανται εὐχερῶς νὰ λάβουν θέσιν. Ἐκ τοῦ Κέντρου τούτου δίδονται Ὅδηγία, κείμενα ὀρθά, ἡλεγμένα, ὥστε νὰ μὴ εἶναι διαθέσιμος ἡ Ὅδος αὕτη διὰ τοὺς πάντας.

Κάθε Πνεῦμα, ἔχει ἰδικόν του τρόπον χρήσεως τοῦ Λόγου,

ὁ ὅποιος δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι ἠλεγμένος. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἀπηγόρευσε νὰ εἶναι προσιτὸς εἰς τοὺς ἀμυήτους τῶν Οὐρανίων Μυστηρίων.

Ἀδελφή, ὡς ἀντιλαμβάνεσαι, διατηροῦμεν μετὰ σοῦ ἐπικοινωνίαν, διὰ νὰ συντηρήσωμεν τὴν πίστιν σου πρὸς Ἡμᾶς καὶ τὴν ἀγάπην σου πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Ἔχομεν δώσει μέχρι στιγμῆς μικρὸν μέρος τῆς Προϋπάρξεώς σου, ὡς Πνεύματος Ἰσχυροῦ, καὶ Ψυχῆς σήμερον ἀγαθῆς καὶ ἀγαπητῆς πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ἐὰν ἀγαπητὴ ἀδελφή, δι' ἕναν ἀπλοῦν πρόλογον τοῦ Ἔργου σου ὁ ἀδελφὸς ἀντιμετωπίζει ἐμπόδια, τότε πῶς θὰ συνεργασθῇ δι' ἕνα Μέγα Ἔργον, ὅπως τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου;

Ἡ αὔριον, δὲν ἔχει τέρμα δι' ἐκεῖνον ὅστις ἀναθάλλει συνεχῶς μίαν ἱεράν ἀπόφασιν. Ἡ στάσις τοῦ ἀδελφοῦ ἀπογοητεύει τοὺς Συνεργάτας του. Ἐπὶ δύο ἔτη ἀποφασίζει καὶ δὲν ἐκτελεῖ. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἔχει ὑπομονήν· ἀλλ' ὁ γήϊνος δὲν ἀναμένει. Προχωρεῖ πρὸς τὴν συμφοράν του, διότι ἀγνοεῖ τὸ Λευκὸν Φῶς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ συγχέει πολλάκις αὐτὸ μὲ τὸ Μέλαν, τὸ ὅποιον συνεχῶς ἀνταγωνίζεται τὸ Λευκόν.

Πολλὰ ἐκ τῶν Κέντρων τῶν Πνευματιστῶν δέχονται εὐχαρίστως ὀμίλιας τοῦ ὑπερπέραν καὶ μάλιστα ὅταν αἱ ὀμίλιας αὐταὶ εἶναι ἐνδιαφέρουσαι. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐκ τῶν Ὁδηγῶν τῶν Κέντρων ἐνδιεφέρθη ποτὲ νὰ διαχωρίσῃ τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινὸν ἀπὸ τὸ Ἀπατηλόν. Καὶ ἰδοὺ ἡ σύγχυσις εἰς τοὺς ἐγκεφάλους τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες εἶναι ὑπερήφανοι καὶ ἐγωῖσταὶ διὰ τὸ ἰδικόν των Κέντρον, μὴ γνωρίζοντες ποῦ βαίνουν καὶ μὲ ποίους συνομιλοῦν.

Υπάρχουν πολλοί, οἵτινες ἰσχυρίζονται ὅτι καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ Ὁδηγός των εἶναι ὁ Πανούργος Ἐωσφόρος.

Ἐὰν εἴπητε εἰς αὐτοὺς ὅτι σφάλλουν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ὁδηγοῦ, θὰ ἐκνευρίσετε αὐτοὺς καὶ θὰ τοὺς φανατίσετε περισσότερο.

Ἡ λύσις εἶναι μία: Ἡ παραβολὴ τῶν Κειμένων μας μετὰ τῶν ἰδικῶν των. Καὶ θέλουν ἢ δὲν θέλουν, θὰ τὸ παραδεχθῶν. Διότι ἡ συνοχὴ τοῦ Λευκοῦ Φωτὸς εἶναι ἀπλή, δικαία καὶ δι-

δακτική, ἐνῶ ἡ ἰδική των, παρὰ τοὺς πολυποικίλους λόγους καὶ μυθεύματα, εἶναι παραπλανητική.

Ἐρευνήσατε, διὰ νὰ πεισθῆτε.

Ἐλάλησα. Ὡμιλήσατε σεις.

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ: Εἰς τὴν Γῆν ἔπραξα τὸ πᾶν, διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς ἄνθρωπος μὲ καλὰς διαθέσεις, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προοδεύσῃ, ἐὰν δὲν εἶναι ἄξιος νὰ κάμῃ ἐκλογὴν εἰς τοὺς συνεργάτας του. Διότι συνήθως οἱ συνεργάται εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι καταστρέφουν ἕνα ὑπέροχον ἔργον τοῦ Ἁγέτου των.

Δὲν ἤλθον διὰ νὰ περιαιτολογήσω. Ὁ σκοπὸς μου εἶναι νὰ ἐνθυμίσω εἰς τὴν ἀγαπητὴν Δέσποιναν, ὅτι οἱ τίτλοι δὲν κάμνουν τοὺς βασιλεῖς. Ἡ ψυχὴ δημιουργεῖ τοὺς τίτλους.

Μὲ τὴν κακίαν δὲν κερδίζεις ἔδαφος.

Μὲ τὴν ἀρετὴν σοῦ προσφέρεται τὸ ἔδαφος.

Μὲ τὸ χρῆμα δὲν γίνεσαι ἄνθρωπος.

Μὲ τὴν λιτότητα κερδίζεις τὸν πλοῦτον.

Μὲ τοὺς λόγους δὲν ἀποκτᾶς φίλους.

Μὲ τὰ ἔργα κερδίζεις συντρόφους.

Μὲ τὴν συκοφαντίαν γίνεσαι ἀναιδής.

Μὲ τὴν εὐεργεσίαν ἀποκτᾶς ἠθικὸν θάθρον.

Σὺ ἀδελφή, ὡς ἐξέχουσα γυνὴ ὑψηλῆς περιωπῆς τοῦ πάλα, δὲν ἠδυνήθης νὰ δράσῃς ὡς ἀνὴρ, λόγω τῆς φύσεώς σου καὶ τῆς ἐποχῆς. Εἶδ' ἄλλως θὰ ἦσουν, κατὰ τὸν Πλάτωνα, Ἡγήτωρ Φιλόσοφος. Ἐδοκιμάσθης ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἀπέκτησες σφυρηλατημένην ψυχὴν πόνου καὶ ἀγάπης. Ἰδού, διατὶ ἐκτιμᾶσαι ἀπὸ τοὺς Ἁγέτας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ θέλομεν νὰ ἐκτιμηθῆς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κόσμου εἰς ὃν ἀνήκεις. Νὰ μάθουν ὅλοι ποία ἦσο ὡς Πνεῦμα καὶ ποία εἶσαι ὡς κρυφὸς θησαυρὸς ψυχικοῦ μεγαλείου.

Ἐπιμένομεν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἔργου· νὰ φωτίσης καὶ νὰ γνωρίσουν πάντες τὸν φωτισμὸν σου ὡς ἀδάμαντα τῆς ψυχῆς των.

Ὁ Κύριος, Ὅστις τὰ πάντα παρακολουθεῖ, εἶναι διατεθειμένος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Δίκαιον, διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ Ἄδικία, ἣτις ἐγένετο εἰς ἐσέ.

Τὸν στέφανον ποῦ ἔλαβον ἐν τῇ Γῇ, ὡς σὸφρων τοῦ Λό-

γου Ἠγέτης, προσφέρω αὐτὸν εἰς ἐσέ, ὡς δεῖγμα μικρᾶς μου τιμῆς, φιλάτη ἀδελφή.

25 Φεβρουαρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: — Μήπως, ἀδελφή, γνωρίζεις ποῖον εἶναι τὸ κίνητρον τοῦ ἀνθρώπου;

— Ἡ ψυχὴ.

— Ὁρθότατα. Τότε νὰ μᾶς εἴπῃς: Ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου;

— Νὰ κάμῃ τὸ Καλὸν εἰς τοὺς συνανθρώπους του.

— Καλῶς. Διὰτί ὁ Θεὸς εἶναι πονόψυχος;

— Δὲν τὸ γνωρίζω.

— Διότι εἶναι ὅλως Ἄγάπη. Κάτι ἄλλο ποὺ ὀφείλεις νὰ τὸ γνωρίζῃς:

Διὰτί ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὲ ἐκτιμᾷ;

— Διὰ τὴν Ψυχὴν μου.

— Ὁρθῶς, διὰ τὴν ψυχὴν σου. Ἐρώτησις δύσκολος:

Πόσας φορὰς δύναται ἡ ὄντοτης νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γήϊνον ζωὴν;

— Δύο ἢ τρεῖς φορὰς.

— Εἶναι ἄγνωστον δι' ἐσᾶς πόσας φορὰς θὰ ἐπανέλθῃ. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς μαθήσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Καλοῦ. Διὰτί ὁ πρῶν σύζυγός σου ἔχει θέσιν Ἀρχηγοῦ εἰς τοὺς Οὐρανούς; Δηλαδή, διὰ νὰ διευκολυνθῆς εἰς τὴν ἀπάντησιν. Τί συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνύψωσίν Του;

— Διότι ἔγραψε βιβλίον διὰ τὸν Χριστόν. Ἦτο καλὸς πρὸς ὅλους κτλ.

— Ἀδελφή, μὴ θιάζεσαι εἰς τὰς ἀπαντήσεις σου. Τὸ βιβλίον δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἐρώτησιν. Τοῦτο θεωρεῖται ὡς κατάθεσις ψυχικοῦ πλοῦτου εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου. Ἀνυψώθη ὡς Ἀρχηγός, διότι, εὐρισκόμενος εἰς τὸν προτελευταῖον Σταθμόν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Γῆν, συμπληρώνοντας τὸ μικρὸν κενόν, ὥστε μὲ τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἰσορροπήσιν νὰ ἀνέλθῃ τὴν Κλίμακα ἄμεσα. Ὁ ἴδιος παρακολουθεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὴν συνομιλίαν μας, καὶ ἐὰν ἐλάμβανε σχῆμα ἀνθρώπινον ἔμπροσθέν σου, θὰ παρετήρησεν ὅτι μειδιᾷ. Τὸ μειδίωμα τοῦτο εἶναι δεῖγμα τοῦ ἐνδιαφέροντός Του πρὸς ἐσέ' χαί-

ρει, διότι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δεικνύει στοργὴν καὶ ἀγάπην εἰς τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Δέσποιναν τοῦ Λόγου.

Ὁ Ὅμηρος προσθέτει δι' ἐσὲ τὰ ἐξῆς: «Ἄριστον ἔπαθλον Σοφίας καὶ Ἀγάπης λογίζεται διὰ τὸν Ἄνδρα ἢ Γυνή, ὡς εἶσαι». Πού σημαίνει, ὅτι ἔάν ὅλαι αἱ Γυναῖκες εἶχον τὰ προτερήματά σου, θὰ ἀνύψωνον τὸν Ἄνδρα εἰς ὕψη ἀνάλογα τοῦ ἰδικοῦ σου.

Ἡ φρᾶσις τοῦ Ὁμήρου ὑπονοεῖ τὸ ψυχικὸν σθένος εἰς τὴν Γυναῖκα.

Ὁ Πλούταρχος, ὅστις εὐρίσκεται πλησίον μου, θὰ σοῦ εἶπη μίαν φρᾶσιν:

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἀδελφή. Τὸ μέγεθος τῆς Ἀγάπης δὲν ἔχει ὅρια. Σὺ, διὰ τοῦ λόγου ὑμνησες τὸ Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ ὡς Ἀγάπην καὶ ὁ Θεὸς διὰ τῶν Ἀγγέλων Του θὰ φωτίσῃ τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ ὑμνήσουν τὸ πέρασμά σου ἀπὸ τὴν Γῆν.

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφή, ὠμίλησαν δι' ἐσὲ δύο ἐκ τῶν διακεκριμένων Ἀρχηγῶν τοῦ Οὐρανοῦ.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἡ Λύρα μου κρούει, καὶ οἱ γλυκεῖς ἤχοι μεταφέρουν τὴν δόνησιν τῆς καρδίας μέχρι τοῦ σκοτεινοῦ Ἄδου, διὰ νὰ εὐφρανθοῦν αἱ Ψυχαὶ τοῦ πόνου καὶ αἰσθανθοῦν, ὅτι ἡ καρδία μόνον δίδει τὸ θάλασμον εἰς τοὺς θλιμμένους καὶ καταρρακωμένους ἀπὸ τὴν κακὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐνεργείας των εἰς τὸν φθαρτὸν Κόσμον.

Συγκινεῖται ὁ Ἄδης καὶ ἐλεύθεραι αἱ δονήσεις τῶν χορδῶν ἀποστέλλουν τὴν εἰκόνα τοῦ Καλοῦ ὡς ἐνέργειαν προκαταρκτικῆς μαθήσεως.

Ἡ Φύσις χαίρει, τὸ Σύμπαν μειδιᾷ, ἡ ζωὴ θάλλει καὶ ὁ ἐργατικὸς μύρμηξ ἐξέρχεται ἐκ τῆς ὀπῆς του. Ὁ ρύαξ ρέει καὶ δροσίζει τὰ εἰς τὰς ὄχθας του φυτὰ μόνον ὁ ἄνθρωπος παραμένει σύννους εἰς τὰς σκοτεινάς του σκέψεις. Μία, λοιπόν, Μουσικὴ γλῶσσα θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόημα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἰκανοποιήσεως, διὰ ν' ἀφυπνισθῇ ἀπὸ τὸν λήθαργον τοῦ Σκότους, καὶ ἴδῃ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς του τὴν ἀναγέννησιν τῆς Φύσεως, ἵνα ἀντιληφθῇ τὴν Δημιουργὸν Φύσιν, ὡς Ἀπωτάτην Ἀρχὴν τῆς κορυφῆς τῶν πάντων: τὸν Θεόν.

Τὰ πτηνὰ ἄδουν τὴν Αὐγὴν μιᾶς Νέας Ἐποχῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ λάβουν μέρος ὅλαι αἱ Πνευματικαὶ Δυνάμεις.

Σύ, ἀδελφή, ἀποτελεῖς μέρος αὐτῶν τῶν Δυνάμεων. Ἴδου, διατί ὕμνησες καὶ θὰ ὕμνηθῆς.

Ὁ ἀδελφὸς Εὐκλείδης σοῦ ἀποστέλλει τὰς εὐλογίας του καὶ χαίρει διότι λαμβάνεις νέα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἐγώ, ὡς ἀπλοῦς μουσικός, χαράσσω μίαν Νέαν Μελωδίαν, πού θὰ σοῦ προσφέρουν τὰ ἅγια πνεύματα τοῦ Βασιλείου μας.

1 Μαρτίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀντιθέτως τοῦ Κλήρου, διδάσκω τὰ ἐξῆς:

Μὴ πιστεῦετε, ἐὰν δὲν ἐξακριβώσητε τὴν Ἀλήθειαν.

Σκοπὸς μας δὲν εἶναι νὰ σᾶς πείσωμεν περὶ μιᾶς Βασιλείας, ἢ ὅποια δὲν ὑφίσταται, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς γῆινης ἀντιλήψεως. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν ὑπάρχει ὕλη. Ἀναφέρομαι εἰς τοὺς Αἰθέρας. Ἐπομένως, τὰ ὅσα διακηρύττουν οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ πείθουν τοὺς ἀφελεῖς, εἶναι Μῦθοι.

Οὐδεμία ἄλλη Θρησκεία, ὡς τοῦ Κυρίου, εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ Φῶς εἰς τὸ Σκότος. Ἀντιθέτως, ὅλαι αἱ ἄλλαι Θρησκείαι, πλὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, συσκοτίζουν τὸ Καθαρὸν Φῶς.

Ἡ Θεοσοφία, εἶναι Τέχνη τοῦ Λόγου, πρὸς κάλυψιν τῆς Ἀληθείας.

Τί σημαίνει Θεόσοφος;

Σημαίνει: Ὁ ἐρευνῶν τὴν θέσιν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ σύμπαντι. Δηλαδή, ἐκ τῆς παρατηρήσεως ἐπὶ τῶν ἀγνώστων φαινομένων, καὶ τῆς δεξείας φαντασίας, ἐξαγάγουν συμπεράσματα καὶ ἐξ αὐτῶν συζητοῦν τὴν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἄφοῦ δὲν γνωρίζουν τί εἶναι Θεός, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζουν τὰς πράξεις Αὐτοῦ;

Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καθοδηγοῦνται ἀπὸ Πνεύματα Ἰσχυρᾶς Φωτίσεως, ἀλλ' ἀντίθετα τῶν Ἰδικῶν μας. Πάντα ταῦτα συμβαίνουν, διὰ νὰ συσκοτίσουν τὸ Λευκὸν Φῶς τῆς Ἀληθείας.

Οἱ Θεοσοφισταί, ἔλκουν τοὺς πιστοὺς διὰ τῶν Μῦθων. Ἄλλ' οἱ μῦθοι ὀδηγοῦν τὴν σκέψιν εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Καὶ τότε ὁ Θεοσοφιστής, συμπληρώνει τὰ κενὰ κατὰ θούλησιν, καὶ λέγει ἀναληθείας. Ὁ ἀφελής, ὅστις παρακολουθεῖ τὴν Διδασχίην, μὴ ἀντιλαμβάνομενος τί συμβαίνει, ἐρωτᾷ ὅπου ἔχει ἀπο-

ρίας, καὶ τότε λαμβάνει ἀπαντήσεις σκοτεινάς, τὰς ὁποίας καὶ ὁ ἴδιος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ. Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ δείξῃ τὴν γύμνιαν του, ὡς πνεῦμα μελετηρὸν καὶ ἄξιον ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ.

Ἡ Θεοσοφία εἶχεν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους ἄλλον σκοπόν. Παρεξετράπη καὶ σήμερον εἶναι ἴση πρὸς τὴν συσκοτίσιν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν διευκόλυνσιν παντὸς μοχθηροῦ καὶ κακοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἐνέργειάν της.

Ἀποφεύγετε τοὺς Θεοσοφιστάς, ὡς Θεομπαίκτας καὶ κακῆς ποιότητος πνεύματα. Πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν εἶναι μέλη, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τί ἀντιπροσωπεύει τὸ Θεοσοφικὸν Κέντρον. Εἶναι Κέντρον ποῦ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰσχυροὺς, διὰ νὰ εἰσχωρῇ ἐντὸς τῆς Μυστικῆς Θύρας τῶν ἀποφάσεων, διὰ νὰ ἀπονέμῃ δικαιοσύνην εἰς τὸν ἄδικον, καὶ περιφρόνησιν εἰς τὸ Καλὸν καὶ Ἀγαθόν. Οἱ ὄπαδοί της Θεοσοφίας διαδίδουν τὸ Φῶς ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἐξαπατῶντας τοὺς πιστοὺς, καὶ ἐκμεταλλεῦόμενοι τὰς Σκοτεινάς τῶν δυνάμεις.

Αὐτοὶ εἶναι ἐν ὀλίγοις οἱ Θεοσοφισταί.

ΟΡΦΕΥΣ : Τὸ Φῶς εἶναι χαρὰ. Τὸ Σκότος εἶναι θλίψις. "Ὅταν ἀνατέλῃ ὁ ἥλιος, καὶ σκορπίζη τὰ ὑπολείμματα τοῦ Σκότους, ὀλόκληρος ἢ Φύσις λαμποκοπᾷ ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐλπίδα.

Διατί;

Διότι τὸ Φῶς εἶναι ἐκεῖνο, ποῦ ἀναζωογονεῖ τὴν Φύσιν, ὅπως καὶ τὸ Πνευματικὸν Φῶς ἀναζωογονεῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἐχει καὶ ἡ νύκτα τὰς ἀπολαύσεις της, ὅταν ὄλα θαίνουν καλῶς. Ὁ ἄνθρωπος, ἔχοντας τὴν συνειδησίν του καθαρὰν, ἀναπαύεται τὴν νύκτα, διὰ νὰ ἀντλήσῃ δυνάμεις θείας ἐνεργείας. Γενικῶς, ὅμως, ἡ νύκτα κρύπτει τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ Κακοῦ, διὰ νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ ἡ ἡμέρα.

Θαυμάζετε τὰ ὠραῖα καὶ ποικίλα ἄνθη μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ οὐχὶ μὲ τὸ σκότος τῆς νυκτός.

Διατί;

Διότι τὸ σκότος ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὰ ἄνθη τὸν ποικίλον χρωματισμὸν τῆς φύσεώς των. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ἄνθρωπον. Ὅταν εἶναι εἰλικρινῆς καὶ ὁμιλεῖ κατὰ συνείδησιν, εἰσακούεται μὲ προσοχὴν καὶ ἐκτίμησιν. Ὅταν, ὅμως δὲν εἶναι εἰλικρινῆς, τότε οἱ λόγοι του εἶναι σκοτεινοὶ καὶ ἀποκρουστικοί, παρ' ὅλην τὴν εὐφράδειάν του.

Τὴν διαφορὰν αὐτὴν ἀντελήφθης εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀγαπητὴ ἀδελφή, καὶ ἠρώτησες: Διὰ ποῖον λόγον νὰ ὑπάρχη τὸ Σκότος καὶ τὸ Φῶς;

Καὶ ὁ Πλάτων ἀπήντησεν εἰς ἐσέ ὡς ἐξῆς: Ἐάν, ἀδελφή, ὑπῆρχε μόνον φῶς, δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἐξέλιξις ἐν τῇ τελειότητι Του. Ὁ ἄνθρωπος θὰ παρέμενεν, ὡς ἐδημιουργήθη: Μηχανὴ τελεία καὶ Πνεῦμα ἀτελές. Ἐάν πάλιν ὑπῆρχε μόνον Σκότος, τὰ πάντα θὰ παρέμενον ἀσυνειδήτα. Καὶ ἐπομένως ἡ Δημιουργία θὰ ἦτο παίγνιον ἀσυνειδήτου δυνάμεως.

Ὁ Θεός, Ὅστις εἶναι Πάνσοφος, καὶ προθλέπει τὰ πάντα, ἐδημιούργησε τὸ Φῶς καὶ τὸ Σκότος ὡς ἀντιθέσεις, πρὸς ἐκλέπτυνσιν τῶν ὄντοτήτων. Διὰ τοῦ μέσου τούτου, ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ γνώσεις καὶ τὸν τρόπον τοῦ συλλογισμοῦ, διὰ νὰ διακρίνη τὰ μὲν ἀπὸ τὰ δέ· τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ σθένους.

Κάποτε, ἀδελφή, εἰς τὸν γήϊνον Κόσμον εἶχες τὴν πρόθεσιν νὰ ὀμιλήσῃς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Ὑστερον μετενόησες. Διατί;

Σύ, δὲ ἀπεκρίθης: Ἀδελφὲ Πλάτων, εἰς τὰς σκέψεις μου ἐλάμβανον δύο θέσεις: Τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀπαντῶντος· καὶ εἰς μίαν στιγμὴν δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀπαντήσω εἰς μίαν ἐρωτησίαν μου. Τότε ἐσκέφθην, ὅτι ἀκόμη δὲν ἔφθασα εἰς τὸ νὰ ἀποκαλύψω τὸν λόγον τοῦ ἐμποδίου, καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἀναβάλλω τὴν ὀμιλίαν μου.

Ἐπραξα καλῶς;

Καὶ ὁ Πλάτων ἀπήντησεν οὕτω: Ἐπραξες, ἀδελφή, τὸ καθήκον σου καὶ τοῦτο σὲ τιμᾷ.

Αὐτὰ συνέβησαν κάποτε εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀδελφὴ Φρυγῶ.

4 Μαρτίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἡ κάθε εὐλογία τοῦ Πνευματικοῦ Ἠγέτου, ἀποτελεῖ ἄλυσσον κύκλου προστασίας τῶν πιστῶν.

Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ, θὰ σοῦ εἶπω σήμερον μίαν ἄλλην μορφήν σου.

Προτοῦ ἐμφανισθῆς ὡς Φρυγῶ, ἐνεφανίσθης μὲ ἄλλα προσόντα εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἦσουν μάντις, χορεύτρια καὶ τραγου-

δίστρια εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς τῆς τότε ἐποχῆς. Δηλαδὴ ἐκλινες πρὸς τὴν Ἱερότητα καὶ ἦσαν περιζήτητος. Διότι ἡ εὐαισθησία σου ἤρχετο εἰς ἐπαφὴν μετὰ ἀξιολόγων πνευμάτων. Φωτιζομένη ἀπὸ αὐτά, ἔδιδες χρησμούς εἰς Πολιτικούς ἀνδρας τῆς Χώρας σου. Δὲν θέλω νὰ εἶπω περισσότερα, διότι ἡ τότε ζωὴ τῆς προϋπάρξεώς σου δὲν ἦτο τόσο ἀνθηρὰ, ὡς ὅταν εὕρισκεσο ἐντὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἄσπεως.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσαι, ἡ ψυχὴ συνεχῶς ἐπανέρχεται εἰς τὸν γῆινον κόσμον, μέχρις ὅτου συμπληρώσῃ τὰ κενὰ τῆς. Πλήν, ὅμως τῶν ἐπαναλήψεων αὐτῶν τῆς ζωῆς, ἐπανερχονται καὶ Μεγάλαι Πνεύματα, τὰ ὁποῖα, προτοῦ εἰσχωρήσουν εἰς τὴν Οὐρανίαν Διοίκησιν, ἔχουν καθῆκον νὰ διδάξουν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ, ὡς ἦτο ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἄλλοι πολλοί.

Εἶναι πολὺ σπάνιον νὰ ἐπανεέλθουν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Βασιλείου μας πνεύματα εἰς τὸν κόσμον σας. Τοῦτο ἐξαρθᾶται ἀπὸ τὸν Ἄναρχον, Ὅστις, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον τῆς Σοφίας Του, ἀποφασίζει νὰ γίνῃ μίᾳ ἐξαίρεσις, διὰ νὰ συντομευθῇ ἡ πραγματικὴ Διδασκαλία τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς.

Εἰς τὰς Γυναῖκας, εἴμεθα ἐπιεικέστεροι. Διότι δὲν ἔχουν τὴν ὀρθὴν καὶ λογικὴν ἀντίληψιν τοῦ Πνευματικοῦ Ἄνδρός. Διὰ τοῦτο ἡ Γυναῖκα ὀφείλει νὰ καλλιερῆ περισσότερον τὴν καρδίαν τῆς ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

Ὅταν αὕτη καλλιερῆ τὸ συναίσθημά τῆς, ἡ Ἀγάπη ἐμφωλεύει ἐντὸς τῆς ὄντότητός τῆς καὶ πάσχει διὰ τὸν συνάνθρωπό τῆς.

Ἀντιθέτως, ὅταν καλλιερῆ τὸ πνεῦμα τῆς, εὐκόλως περιπίπτει εἰς σφάλματα, τὰ ὁποῖα, διὰ τοῦ πειστικοῦ λόγου, μεταδίδει εἰς αὐτὴν τὸ Πονηρὸ Πνεῦμα.

Ὁ ἄθεος, ἔχει Ἐρησκείαν τὴν ὕλην, παρ' ὅτι γνωρίζει, ὅτι κάτι ἐντὸς αὐτοῦ δὲν λειτουργεῖ καλῶς.

Ὁ ἄθεος, γίνεται ἐν καὶ τὸ αὐτὸ μὲ τὴν ὕλην. Καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τί εἶναι Θεμιτόν, Ἱερόν καὶ Ὅσιον. Δηλαδὴ ἐπιδίδεται εἰς τὰ εὐχάριστα τῆς ὕλης παίγνια. Ἀπολαμβάνει τὸ αἰσθησιακὸν σφρίγος, πέραν τοῦ ὁποῖου δὲν ὕφίσταται δι' αὐτὴν ἄλλος Κόσμος, ἀνώτερος, πνευματικός. Διὰ τοῦτο ὁ Κόσμος τῆς Γῆϊνης Ζωῆς, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην Ἀγνῆς, Καθαρᾶς καὶ Σωτηρίου Διδασκαλίας.

Ὁ αἰὼν αὐτὸς ἀνακαλεῖ πολλοὺς ἐκ τῶν θλαθερῶν πνευμάτων, καὶ ἀποστέλλει Νέα Ἱερά Πνεύματα εἰς τὴν Γῆν σου, διὰ νὰ φωτίσουν τὰ Σκότη καὶ διαλύσουν τὰ Νέφη.

Εἰς τὴν προϋπαρξίν σου ὡς Φρυγῶ, ἔδωσες δείγματα ὑπερόχου πνεύματος. Εἰς τὴν νῦν ζωὴν σου, ὡς Εὐφροσύνη, ἐκέρδισες τὸν πρῶτον λαχὸν καὶ τώρα διὰ τῆς ψυχικῆς σου ἐνεργείας, σοῦ ἀνήκει καὶ ὁ δεύτερος λαχὸς τῆς ὀλοκληρωτικῆς νίκης.

Δὲν σοῦ τὰ λέγω αὐτά, διὰ νὰ λάβῃς θέσιν ὑπεροπτικὴν, ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃς τὴν Ἀλήθειαν, καὶ νὰ τὴν ἀσκῆς, ὡς τὸ Καλόν, τὸ ὅποιον πράττεις.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἀδελφὴ ΦΡΥΓΩ, ὁ Ἄρχων τοῦ Φωτός σου ἀπεκάλυψε καὶ μίαν ἄλλην πτυχὴν τῆς ἱστορίας τῆς ψυχῆς σου.

Ἦλθον, διότι ὡς Καθοδηγητὴς σου ὀφείλω νὰ σὲ κατατοπίσω εἰς σημεῖα τινά, τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ λησμονῆς:

1) Κάθε ἔπαινος εἰς τὴν ὄντοτήτά σου, νὰ μὴν ἐπιδρᾷ κακῶς ἐπὶ τῆς προσωπικότητός σου.

2) Νὰ εἶσαι ἤρεμος κατὰ πᾶσαν στιγμὴν. Δηλαδή νὰ μὴν ἀφήνῃς νὰ παρεμβαινέων ἄλλα πνεύματα ἐντός σου, καὶ νὰ δυστροπῆς ἢ νὰ συγχίζεσαι.

3) Αἱ δεήσεις σου πρὸς τὸν Θεὸν νὰ εἶναι εὐκρινεῖς, ὀλιγόλογοι καὶ πραγματοποιήσιμοι.

4) Νὰ μὴν ἐνθυμῆσαι ἐκείνους οἵτινες κακολογοῦν τὴν ὑπόστασίν σου. Διότι ἔχουν νὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν Δικαιοσύνην τοῦ Θείου.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ εὐχεται χαρὰν, υγείαν καὶ φρόνησιν. Μὲ τὰς εὐχὰς αὐτάς, μὴ φοβῆσαι τὸν ἐχθρόν, οὔτε τὴν συκοφαντίαν. Διότι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν σὲ γνωρίζουν, ἀντιλαμβάνονται διὰ τοῦ Φωτός μας ὅποια εἶσαι. Ἄλλως τε τοῦτο θὰ τὸ μάθουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι μακρὰν τοῦ τομέως σου. Οὗτοι εἰς τὸ πρόσωπόν σου θὰ ἴδουν τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ ζητήσουν νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς Διδασκαλίας τῶν Ἀρχόντων τοῦ Οὐρανοῦ. Τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ ὄνομά σου — ἢ καλύτερον — ἢ ὄντοτός σου, θὰ λάβῃ θέσιν εἰς πολλὰ κείμενα τῆς ἀνθρωπίνου διανοήσεως.

ΦΑΡΑΧ: Είπον και ἐκ νέου λέγω: Νὰ ἀποφεύγετε τὰς συζητήσεις τῶν ἀνθρώπων ποῦ δὲν ἔχουν πνεῦμα εὐρύ, πίστιν ἀκραιβνῆ, καὶ παραδέχονται μόνον τὰ ὅσα λέγονται κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός των.

Ἡ ἀδελφὴ τὴν ὁποῖαν ἀνέφερεν ὁ Ἐπικοινωννός, εἰς τὴν ἐποχὴν σου, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἦλθε καὶ ἐζήτησε συμβουλὴν ἀπὸ ἐσέ. Σχετικὸν κείμενον ἔχεις λάθει. Διὰ τοῦτο, ὅταν τὴν ἴδῃς, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃς τίποτε, παρατήρησον τὴν φυσιογνωμίαν της. Διὰ τοῦ ὑποσυνειδήτου της, θὰ σοῦ μεταδώσῃ τὴν γνωριμίαν. Ἐφάνης εἰς αὐτὴν τότε πολὺ χρήσιμος καὶ τοῦτο δὲν λησμονεῖται. Παραμένει ἐντὸς τοῦ θάθους τῶν μυστικῶν της γνώσεων.

Ἄναμένομεν μεγίστας μεταβολάς, εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς Γνώσεως καὶ τῆς κινήσεως. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐνεργεῖ ἀοράτως, διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὰ πάντα, ἵνα ἡ Ὁδὸς τῆς Ἀληθείας διοχετεύσῃ τὸν Ζῶντα Λόγον τοῦ Κυρίου εἰς τὰ νεώτερα πνεύματα τοῦ σημερινοῦ σας Κόσμου.

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται διὰ τὴν Ὁδὸν μας, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποῦ ὑφίσταται, καὶ πῶς ἐνεργεῖ ἡ Ὁδὸς αὕτη.

Μὴ ἀδημονεῖτε, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον των θὰ ἴδῃτε μετ' ἐκπλήξεως.

Ὁ κόσμος τῶν πιστῶν πρέπει νὰ κατατοπισθῇ:

- Τί εἶναι ψυχὴ καὶ τί εἶναι πνεῦμα.
- Πῶς τὰ δύο αὐτὰ κίνητρα τῆς ὄντοτης, εἶναι ἀλληλένδετα καὶ αἰώνια.
- Ποῦ μεταθαίνουν, καὶ διατί αἱ θέσεις των εἶναι διάφοροι. Οὐχὶ τῆς Ψυχοπνευματικῆς ὄντοτης, ἀλλὰ τῶν Ψυχῶν.
- Διατί ὁ ἄνθρωπος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Γῆν.
- Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν ἐνεργειῶν του.
- Διατί ὑφίσταται πνεῦμα κακοποιὸν καὶ πνεῦμα ἀγαθόν.
- Ποῖαν θέσιν ἔχει ἡ Γυναίκα εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Ἄνδρος.
- Διατί ὁ ἐγωισμὸς παρεμποδίζει τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν τῶν δύο φύλων πρὸς ἀλληλα.
- Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς ἐν τῇ Γῇ, καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὅποια εἶναι καταχωρημένα εἰς τὰ Κείμενά μας.

Μὲ ἀπλότητα καὶ εὐλικρίνειαν, δύνασθε νὰ ἐξηγήσετε τὰ πάντα.

Ἐάν θελήσῃ τις νὰ υποβάλλῃ ἐρωτήσεις, δυσκόλους πρὸς ἀπάντησιν, ἡμεῖς εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ σὰς βοηθήσωμεν εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦτο Ἔργον.

Ἡ Ἀλήθεια πρέπει νὰ λάμπῃ, διὰ νὰ ἐννοήσουν πάντες, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δίδει ἐξ ἑαυτοῦ τὰς Παραγγελίας τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλ' αὐταὶ δίδονται μέσῳ τῆς μικρᾶς Θεϊκῆς Ἐστίας ὀλίγων τινῶν, πού ὀνομάζεται ὑποσυνειδητόν, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἐντολάς ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ἄς προσπαθήσουν ὅσοι δὲν πιστεύουν εἰς τὴν Ἀλήθειαν, νὰ ἐπικοινωνήσουν μεθ' ἡμῶν, διὰ νὰ πεισθοῦν, ὅτι δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα ταύτην ἐκ τῆς Θείας Χάριτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὁ Εἰκοστός (20ος) Αἰὼν, εἶναι Αἰὼν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκτὸς ὀλίγων ἐτῶν, οἱ Χριστιανοὶ θὰ αὐξηθοῦν πολὺ. Δηλαδὴ ἀλλόθρησκοι θὰ βαπτισθοῦν καὶ ἄνθρωποι μὲ εὐρείαν ἀντίληψιν θ' ἀντιληφθοῦν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι Θεωρία, οὔτε Σύστημα, ἀλλὰ Λευκὴ Σοφία τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ Μεγαλύτεροι Μῦστοι τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἦσαν Ἴνδοι εἰς προγενεστέραις των ὑπάρξεις.

Ὅλη ἡ δυστυχία τοῦ Κόσμου τούτου, προέρχεται ἀπὸ τὸν ψευδῆ Πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Κύριος καταργεῖ τὰ πάντα, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πραγματικὴν Διδασκαλίαν Του. Δηλαδὴ νὰ πράττῃ τὸ Καλὸν ἀσυζητητὶ καὶ νὰ ἀπεχθάνεται τὸ Κακόν, ὡς σύμβουλον τοῦ ὀλέθρου του.

Ἀδελφὴ Φρυγῶ. Εἰς τὰς Διδασκαλίας σου ὑπῆρξες πιστὴ δούλη τοῦ Κυρίου, χωρὶς νὰ γνωρίζῃς Αὐτόν. Διὰ τοῦτο τὰ Διδάγματά σου εἶναι Χριστιανικῆς μορφωτικῆς ἀντιλήψεως.

Ὅταν ὁ Ἄρχων τῆς Ἀληθείας σοῦ συνέστησεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς νὰ ἀναμένης, διὰ νὰ ἴδῃς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὀμιλιῶν σου, σύ, δὲν ἐδίστασες νὰ εἴπῃς εἰς Αὐτόν: Αἱ ὀμιλίας μου ἀπωλέσθησαν, καὶ ὁ ἀντίλαλός των δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἀκουσθῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τότε Ἐκεῖνος ἀπήντησεν εἰς ἐσὲ διὰ τῶν ἐξῆς λόγων: «Ἀδελφὴ, ὁ Λόγος Δημιουργεῖ, δὲν καταστρέφει, ὅταν εἶναι Ἱερός. Κατερχομένη εἰς τὴν Γῆν θὰ συνάξῃς τὸν κάρπον τοῦ

σπόρου, πού τότε ἔσπειρες. Καί ἰδοῦ, σήμερον ἀναμένεις πό-
τε θά συνάξῃς ὅ,τι ἔσπειρες. Διότι σήμερον γνωρίζεις ποία
ἦσο, τί ἔπραξες καί τί ἀναμένεις».

Αὐτοῦς τοὺς Λόγους εἶπεν εἰς ἐσέ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἁλη-
θείας. Καί σύ, ἐκθαμβωμένη ἀπὸ ὅ,τι ἤκουσες, διηρωτᾶσο:
«Θά συνάξω, ἄραγε, τὸν Ἀπωλεσθέντα Λόγον; Μήπως ὁ Σπό-
ρος τοῦ Λόγου εἶναι Ἀθάνατος; Ἐάν αὐτὸ ἐννοῇ ὁ Ἄρχων,
ὡς ἀναμένω».

Τότε ἐπενέθη ὁ Σωκράτης, ὅστις ἀντιληφθεὶς τὰς σκέψεις
σου εἶπεν εἰς ἐσέ: Ἀδελφή. Οὐδὲν εἰς τὸ ἄπειρον δύναται ν'
ἀπωλεσθῆ. Τὰ πάντα ἀλλάζουν μορφήν. Ὁ Λόγος, ὅμως, πα-
ραμένει ὁ αὐτός, διότι δὲν εἶναι ὕλη ἀλλὰ Ἐννοια τῆς Θείας
Πνοῆς.

Ἐσπειρες εἰς τὸ παρελθόν, καί ἀμφιβάλλεις εἰς τὸ παρόν,
ὅτι δὲν θά ἔχῃς συγκομιδὴν εἰς τὸ μέλλον; Ἀμφιβάλλεις, ὅτι
δὲν θά ἐπανεέλθῃς εἰς τὴν Γῆν, ἀφοῦ γνωρίζῃς ὅτι ἀπεφασίσθη
ἡ ἐπιστροφή σου εἰς τὸν Κόσμον τῆς Φθορᾶς;

Διατί δὲν ἐλπίζεις, ὅτι θά συνάξῃς ὅ,τι ἔσπειρες;

Ὁ σπόρος σου δὲν ἀπετελεῖτο ἀπὸ ζιζάνια, ἀλλὰ ἀπὸ
Διδαχὰς ὑπαγορευομένης ἀπὸ τὴν καρδίαν σου. Τὸ κενὸν αὐ-
τὸ θά συμπληρώσῃς εἰς τὴν Γῆν θά ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ πλη-
ρώσῃς τὴν ἀποθήκην, ἣτις εὐηργέτησεν, μὲ τὴν χαρὰν καὶ τὴν
ἱκανοποίησιν τῶν λόγων σου, πού ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸ ἄπει-
ρον, διὰ νὰ γίνουν κτῆμα τῶν ἀνθρώπων.

Μὴ συγκινεῖσαι. Ἡ Ἀρετὴ ἀμειβεται. Τὸ Καλὸν καὶ Ἄγα-
θὸν στέφονται καὶ ἡ λήθη ἀφυπνίζεται, ὥστε ὅ,τι ἀπωλέσθη,
νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκεῖ ὅπου ἔχει προορισμόν.

Ἀδελφή Φρυγῶ, πάντα ταῦτα συνέβησαν εἰς χρόνον
ἄγνωστον.

11 Μαρτίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Μαίνονται τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, διὰ νὰ συγκρατηθοῦν εἰς
τὰς Ἐξουσίας καὶ δὲν γνωρίζουν ὅτι ἡ δύναμις των ἐξουδετε-
ρώθη διὰ νὰ πληρώσουν τὰς ὀλεθρίας των πράξεις. Παρ' ὅλην
τὴν ἐπιμονὴν των, νὰ κρατήσουν τὰς Ἐδρας των, αὗται ὑπε-
νομεύθησαν, διὰ νὰ ἀνατιναχθοῦν ὡς πυρῖτις, καὶ εὐροῦν οἱ
Λαοὶ τὸν τρόπον συνεννοήσεως καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας.

Οἱ Κακοὶ Δαίμονες ἀφρίζουν, ἀγριεύουν, ἀπειλοῦν, φοβερίζουν. Πάντα ταῦτα εἶναι κενὰ εἰς τὴν ἀκοὴν τῶν Λαῶν.

Οἱ ἐγκληματῖαι, θὰ δώσουν λόγον ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου· καὶ ἡ καταδίκη των θὰ εἶναι ἀμείλικτος, πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ὄσων ἔπραξαν. Πληθώρα δημοσιευμάτων, ἀγνώστων πτυχῶν τοῦ Θεοῦ των, θὰ γίνουσι γνωστὰ εἰς ἅπαντας τοὺς Λαούς, διὰ τὴν ἐκκαθαρισθῆ τὸ μίasma τοῦτο τῶν Κοινωνιῶν.

Τὸ ἔδαφος θὰ εἶναι προετοιμασμένον, διὰ τὴν σπαρτὴν τοῦ Σπόρου τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, καὶ διὰ τὴν ἴδουσαν πάντες ὅτι τὰ πάντα προέβλεψεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὥστε τὴν δοθῆναι περισσοτέρα πίστις εἰς Αὐτόν, καὶ τὴν διδαχθῆναι τὰ Κείμενά Του ὡς Ἀγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς σωτηρίαν τῆς Κακοδαιμονίας τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς.

Οἱ δαίμονες σπαράσσονται. Ἀλληλοεξοντώνονται, διὰ τὴν εὐροὴν διέξοδον. Αὕτη ὁμῶς δὲν ὑπάρχει, ἵνα ἐγκλωβισθοῦν οἱ ἔνοχοι εἰς τὰς παγίδας, τὰς ὁποίας ἔστησαν διὰ τοὺς ἀθώους.

Ἐφθασεν ἡ ὥρα, διὰ τὴν ἀντιληφθῆναι οἱ θάρβαροι καὶ σκληροὶ τὴν καρδίαν, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀνέχεται τὴν παρουσίαν των εἰς τὸν στίβον τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς.

Σκληρὰ πλήγματα θὰ δώσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἰς πάντας τοὺς ἐνεχομένους εἰς τὰς Μυστικὰς Ὀρδὰς τοῦ Κακοποιοῦ Πνεύματος.

Ἐληξαν εἰς τὸν Κόσμον σας τὰ Βασιλεία τῶν ἡλιθίων. Σήμερον οἱ Βασιλεῖς ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἡλιθιότητα τοῦ Πνεύματος καὶ κρημνίζονται εἰς λάκκους, τοὺς ὁποίους ἔστησαν διὰ τοὺς πολλούς. Θὰ μείνουσι εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς πνεύματα θοήθητικά τοῦ Κακοῦ. Ἡ ἐξαφάνισις των εἶναι τελεσίδικος. Ἐάν εἶχον δόσιν πνεύματος, θὰ ἔχαιρον τῶν προσεχῶν μεγαλειῶν. Δυστυχῶς, αἱ κεφαλαὶ των εἶναι κεναί. Ἐπίσης καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας θὰ ἐξαφανισθῆ. Ἀρκετὰ ἐνέπαιξαν τοὺς Λαούς, ὡς Σύμβολα τοῦ Ὀλέθρου.

ΜΩΥΣΗΣ: Κύριε! Σὺ, ὅστις ἐθυσίασες τὴν ζωὴν Σου ἐν τῇ Γῆ, διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, εἶναι καιρὸς πλέον τὴν ἐξολοθρευθῆναι ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ ἀπὸ τῆν Γῆν, διὰ τὴν ἴδῃ τὴν ἀνθρωπότης τὴν Δευτέραν Πνευματικὴν Σου Ἐπαναφορὰν εἰς τὸν Κόσμον τῆς φθαρτῆς Γῆς.

Εἶναι καιρός, ὅπως ἀναλάβουν τὴν Ἀρχὴν εἰς χεῖρας των, ἄνθρωποι μὲ κατανόησιν, ποὺ νὰ συναισθάνωνται τὸν πόνον τοῦ ἀδελφοῦ των καὶ νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν τύχην των εἰς τοὺς Λόγους Σου, διὰ νὰ ἀφυπνισθῇ ἐντὸς των ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως, ἵνα μὴ περιπέσουν εἰς ἀδικήματα, σφάλματα, παραπτώματα καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὸ Φῶς Σου, Κύριε, θὰ δώσῃ εἰς πάντας νὰ ἐννοήσουν, ὅποιος εἶναι ὁ προορισμὸς των καὶ ὅποια εἶναι τὰ Ἔργα των. Φωτιζόμενοι, ἀνυψώνουν τὸ Πνεῦμα των πρὸς τὴν πηγὴν τῆς Δόξης Σου.

Μὲ τὰς Μεταρρυθμίσεις, αἵτινες θὰ λάβουν χώραν, δεῖξον Κύριε πρὸς αὐτούς, τὰ θαύματά Σου. Δεῖξον, ὅτι τὰ Κείμενά Σου εἶναι Θεῖα, Οὐράνια, Σωτήρια. Μόνον διὰ τῶν θαυμάτων Σου θὰ πεισθοῦν καὶ οἱ ἄπιστοι περὶ τῆς Παντοδυναμίας Σου.

Σὺ, Κύριε, Ὅστις τόσα ἐποίησας ἐν τῇ Γῆ ταύτῃ, δύνασαι διὰ τοῦ Σήματός Σου νὰ ἀποδείξῃς τὸν Θεῖον Λόγον τῆς Πηγῆς Σου, ἵνα οἱ διψῶντες κορέσωσι τὴν δίψαν των, καὶ οἱ πεινῶντες χορτασθῶσονται διὰ τοῦ Πνευματικοῦ Σου Μάννα.

Αἰώνιε! Εἰς Ἐσὲ ἀναπέμπω τὴν Παράκλησιν ταύτην.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὅπως, ἀδελφή, ἀτειλῆς εἰς τὸ πέλαγος, καὶ δὲν διακρίνεις σημεῖον τι ζωῆς, οὕτω καὶ ὁ κόσμος τοῦ Πλανήτου σας ἀναμένει ἐκ τοῦ Θείου Ἐνέργειάν τινα, τὴν ὅποιαν δὲν βλέπει. Καί, ὁμως, σὺ διακρίνεις ἀμυδρὸν σημεῖον εἰς τὸν ὀρίζοντα τοῦ πελάγους, ἀντιληφθεῖσα ὅτι εἶναι πλοῖον, τὸ ὅποιον, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, πλησιάζει. Ὅταν τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον ἀντελήφθῃς, φθάσῃ εἰς τὴν προκυμαίαν, θαυμάζεις αὐτό, καὶ διερωτᾷσαι: Τοιοῦτον μέγα ὑπερωκεάνειον πῶς ἐφαίνετο μικρόν, ἀσήμαντον; Καὶ ὁμως, εἶναι τεράστιον, πλήρες πλοῦτου καὶ εὐημερίας.

Τὸ αὐτὸ θὰ εἶπουν, ὅταν ὁ κόσμος θὰ ἴδῃ τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν Κειμένων μας. Σήμερον δὲν διακρίνει τὸν πλοῦτον, αὔριον ὁμως, θὰ θαυμάσῃ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους καὶ ἀκόμη περισσότερον τὸ περιεχόμενόν του.

Ποῖος θὰ εἶναι ὁ πιλότος τοῦ πλοίου τούτου, τὸ ὅποιον οὐδεὶς ἀντελήφθη εἰς τὸν ὀρίζοντα;

Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι σὺ, ἀγαπητὴ ἀδελφή, θὰ

ἀναγγελίης τὴν ἔλευσίν σου, διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες τὸ ἀναμένουν ἀπὸ πολλῶν καιρῶν.

Αὕτη εἶναι ἡ κυριωτέρα Ἀποστολή σου.

Ἐὰν θέλῃς νὰ ἐρωτήσῃς κάτι, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου.

— Θέλω νὰ μάθω πότε θὰ ἡσυχάσω, μὲ τὸ καλόν, εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἀδελφή, ἡ ἐρώτησίς σου ἔχει κάτι, εἰς τὸ ὅποιον δὲν δύναμαι νὰ σοῦ ἀπαντήσω. Τὴν ψυχικὴν ἀνακούφισιν θὰ αἰσθανθῆς πρῶτον εἰς τὸν κόσμον ποὺ ζῆς· καὶ τότε μόνη σου θὰ εἴπῃς: «Ἐπιτέλους δὲν θέλω τίποτε ἄλλο». Τότε ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θὰ σοῦ εἴπῃ αὐτὸ ποὺ ζητεῖς.

Ὅταν ἓνας ἔχη Ἱεράν Ἀποστολήν, καὶ ζητεῖ ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν Ζωὴν, εἶναι ὡσάν νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του.

Μὴ θιάζεσαι, ἐφόσον δὲν ἐξετέλεσες τὸ ἔργον σου. Ἐχεις χρόνους ἀκόμη διὰ νὰ ἀπολαύσῃς καὶ τοὺς κόπους τοῦ ἔργου σου.

15 Μαρτίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον προετοιμάζεται νὰ ἑορτασθῆ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων. Τὴν περιγραφὴν δὲν θὰ δώσω Ἐγώ. Δυνατὸν νὰ σὰς τὴν μεταδῶσῃ ὁ Ἀδελφὸς Ὁριγένης. Πλησιάζουν τὰ 2.000 χρόνια ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Γῆν· καὶ ἡ ἑορτὴ αὕτη εἶναι δοκιμαστικὴ προτοῦ κλείσουν Εἴκοσι Αἰῶνες. Θὰ ἐμφανισθοῦν οἱ Μεγάλοι Ὁμιληταί, καὶ ὁ καθεὶς ἐξ Αὐτῶν θὰ εἴπῃ τί προσέφερεν ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα.

Ὅταν φθάσῃ ἡ λήξις τοῦ χρόνου Δύο Χιλιάδες, εἰς τὴν Τελετήν, διὰ πρῶτην φορὰν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, θὰ ἀκουσθῆ, οὐχὶ μία φράσις, ἀλλὰ εἰς μικρὸς, ἀλλὰ μεστὸς εἰς δυναμικότητα Λόγος τοῦ Ἀνάρχου. Τὸ σύμπαν θὰ ὁμιλήσῃ διὰ ζώσης φωνῆς εἰς τὰ πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Καλὸν εἶναι νὰ τὸ γνωρίζετε πάντες τοῦτο καὶ ὅσοι δὲν θὰ ὑπάρξουν ὡς ὀντότητες τῆς Γῆς, νὰ ἔχουν ὅπ' ὄψιν τῶν τῶν ἑορτασμῶν, καὶ τὸ τί θὰ λεχθῆ, ὥστε νὰ εἶναι κατατοπισμένοι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ἡ ἑορτὴ θὰ λάθῃ χώραν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Κυρίου. Ἐ-

χετε ὑπ' ὄψιν· σας ὅτι Μεγάλαι Δυνάμεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου θὰ συγκεντρωθοῦν καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὡς "Ἡλιος τῆς Γνώσεως, θὰ φωτίσῃ τὴν Αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, ἐνῶ Εἰδικοί Ἄγγελοι τοῦ Κυρίου θὰ περιστοιχίσουν τὸ Μέγαρον, ἄδοντες τὸ Μέγα Γεγονός.

Ἡ Πνευματικὴ ἐνδυμασία πάντων τῶν παρευρισκομένων θὰ εἶναι Λευκὴ καὶ Ἀπλουστάτη, ὥστε τὸ Μεγαλεῖον τῆς Ἑορτῆς νὰ συμβολίζῃ τὴν Ἀγνότητα.

Νὰ θεωρήσετε τοὺς ἑαυτοὺς σας πανευτυχεῖς, ἐὰν λάβετε τὴν περιγραφὴν τῆς Ἑορτῆς αὐτῆς — Δοκιμαστικῆς. Θὰ διαρκέσῃ περισσότερο τοῦ συνήθους, διότι θὰ ἐκφωνηθοῦν Λόγοι οὐσιώδεις. Θὰ ἀναφέρω ἐλάχιστα ὀνόματα τῶν Ὁμιλητῶν: Σωκράτης, Κομφούκιος, Ἴπποκράτης, Πλάτων, Πλούταρχος, Ἀριστοτέλης, Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος, Β. Οὐγκώ, Γκαίτε, Λουκάς, Φραγκίσκος τῆς Ἀσσιζῆς, κ.λπ. Ἀνέφερον γνωστά ὀνόματα. Αἱ Εὐλογίαι τῶν Ἀρχηγῶν θὰ εἶναι μὲ ἐπιρροὴν εἰς τὴν Γῆινον ζωὴν σας.

ΟΡΦΕΥΣ: Καὶ πάλιν θὰ κρούσω τὴν Λύραν μου, διὰ νὰ ἐναρμονίσω τοὺς ἦχους τῆς ἐκδηλουμένης καρδίας, ἥτις διὰ τῆς συγγνώμης ἀπεμάκρυνε τὸν πόνον τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀφοῦ διὰ τοῦ Λόγου ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ Φῶς τῆς συνειδήσεως, διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὰς ἀνθρωπίνους ὀντότητας.

Εἰς Ἄγγελος θ' ἀπαγγείλῃ τὸν Λόγον τῆς ψυχῆς. Ὁ Λόγος αὐτὸς ἐξεφωνήθη τὸ πάλαι ὑπὸ σοῦ, ἀδελφή, χωρὶς νὰ γνωρίζῃς ποῖον σκοπὸν εἶχεν ἐν τῇ Γῆ. Ἔχει δὲ οὗτος ὡς ἐξῆς

ΑΓΓΕΛΟΣ: Λευκὴ ψυχὴ, ἀπὸ τὸν πόνον πλασμένη, τὴν Ἀγάπην σκορπᾷ εἰς ὅλα τὰ στήθη. Τὰ μαῦρα ὄνειρα διαλύεις καὶ τὴν Ἐλπίδα δωρίζεις· διότι ἡ ἀγνότητά σου εἶναι θεία· ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ Ἀνωτάτου Ὄντος ἀναβλύζει.

Ψυχὴ! ἡ ὁμορφιά σου εἶναι κρυφὴ, διότι ἔχει τὴν χάριν ποὺ λέγεται Σοφία.

Ψυχὴ! εἶσαι ἡ μόνη ἔκφρασις τῆς Ἀθάνατης Ζωῆς· τὸ εἶδωλον ποὺ δὲν θέλει ἐνδυμασίαν διὰ νὰ λάμψῃ ἢ πνοή του.

Ψυχὴ! ἔκφρασις ὑψηλῆ, ποὺ κατέρχεται εἰς τὸν Ἄδην, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸ Σκότος τὸ Φῶς ποὺ ἀναζητεῖ.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἡ Ψυχὴ ἐρωτεύεται τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, διὰ νὰ τὴν ἀπαλύνῃ ἀπὸ τὴν πίκραν τῆς ἀναμνήσεως τοῦ πόνου καὶ τῆς

φθορᾶς. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐλεύθερη, ἀναζητεῖ τὸ Πνεῦμα τοῦ πόνου, διὰ νὰ τὸ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Ὁδὸν τῆς χαρᾶς.

Τὴν ἔννοιαν τῆς ψυχῆς ἔδιδες, ἀδελφή, χωρὶς νὰ ἔχῃς ἰδέαν περὶ αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ συνδέσμου τῆς μετὰ τοῦ Πνεύματος.

Ἡ ἔμπνευσις τοῦ περιεχομένου τῆς ψυχῆς ἔγινε γνωστὴ εἰς ὄλους. Διὰ τοῦτο προσεπάθησα νὰ δώσω τὴν πιστὴν εἰκόνα.

18 Μαρτίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Πλήθος Ψυχῶν ἀναμένει, ὅπως δοθῇ ἄδεια καὶ ἐπικοινωνήσουν μεθ' ὑμῶν. Ψυχαὶ γνωσταὶ καὶ ἀγνωστοὶ. Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν πομπὸν αὐτόν, ὅταν ὀμιλῇ Ἄρχηγός, δὲν δύνανται νὰ πλησιάσουν, ζητοῦν διὰ μιᾶς φωνῆς νὰ μεταδώσω εἰς ἐσέ, ἀδελφή, τὰς εὐχαριστίας των, διὰ τὸ Ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαθες. Ὅχι μόνον τὸ περιεχόμενον του θὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς τὴν Γῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς θὰ μεταδοθῇ αὐτό, ὥστε αἱ ψυχαὶ νὰ γνωρίσουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤθελον νὰ εἴπουν εἰς τοὺς ἀδελφούς των, ἀλλὰ δὲν δύνανται.

Ὁ Πλάτων καθησυχάζει αὐτοὺς καὶ θεθαίοι αὐτούς, ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι των θὰ γνωστοποιηθοῦν εἰς τοὺς ἀδελφούς των ἀνθρώπους. Οὕτω, πολὺς κόσμος θὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον καὶ τὰς ψυχάς. Ὅλοι θὰ μάθουν τὴν Διάρθρωσιν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τὸ πῶς κινεῖται ὁ Μηχανισμὸς αὐτός, φωτιζόμενος καταλλήλως ἀπὸ τὸ Ἅγιον Φῶς τῆς Δημιουργίας.

Πολλὰ τῶν ἐπιτετραμμένων Μικρῶν Μυστηρίων θὰ γίνουν γνωστὰ μὲ ἐιδικὰς ἐξηγήσεις, ὥστε νὰ κατανοοῦνται τὰ πάντα μὲ ἀπλότητα.

Σκοπὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἶναι νὰ κατατοπίζη τοὺς ἀδελφούς ἐπὶ τῆς Ὁρθῆς Ὁδοῦ, καὶ νὰ ἀποφεύγουν τὰ ἄστατα πνεύματα, τὰ ὁποῖα μόνον σύγχυσιν ἐπιφέρουν εἰς τὸ Πνεῦμα· νὰ ἀπομακρύνουν τὸ Πνεῦμα τοῦ Πονηροῦ, διὰ τῆς Ἀντιλογικῆς ἀπὸ τοῦ Λευκοῦ φωτός ποῦ σκορπίζει εἰς εὐφορον ἔδαφος τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Ἡ μάχη δίδεται διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀγάπης, καὶ οὐχὶ τοῦ Μίσους, ὡς τινὲς τῶν Ἀρχόντων τοῦ Κόσμου σας ὑπο-

στηρίζουν. Οἱ ἀσεβεῖς αὐτοὶ καὶ ἐγωῖσταί, θὰ δώσουν λόγον πολὺ συντόμως εἰς τὰς Πύλας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἔστέ ἔτοιμοι εἰς τὰς ἐπάλξεις μας, καὶ μὴ ἀμελεῖτε νὰ συνδέεσθε μεθ' ἡμῶν.

ΟΜΗΡΟΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ, γνωρίζεις, ὅτι ἔβδομον μέλος εἰς τὴν συγκατοίκησιν μετὰ τοῦ Κυρίου πρόκειται νὰ εἶναι ὁ ὑποφανόμενος. Ἡ Τελετὴ αὐτὴ θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν Κειμένων σου, ἵνα δώσω εἰς τὴν πλάστιγγα τοῦ Καλοῦ βάρους Ἀγαθότητος, καὶ νὰ θαυματουργήσῃ ἡ δέσμη τῆς ἐπαφώτου ἐνεργείας τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τοῦ κόσμου τῆς γῆϊνης φύσεως.

Ὅταν ἀναχωρήσω διὰ τὸ Μέγαρον τοῦ Κυρίου, θὰ ἀφήσω εἰς τὸν Πλάτωνα στέφανον δάφνης, μετὰ τὴν παραγγελίαν, ὅπως προσφέρῃ τοῦτον εἰς ἐσέ, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι. Τοῦτο θὰ πράξω, διότι διὰ λόγον κρυφόν, ποὺ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω, ἀξίζει νὰ λάβῃς τὸ μικρὸν εἰς εἶδος δῶρον, μετὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ μεγάλου εἰς περιεχόμενον. Μὴ ζητῆς νὰ μάθῃς τὸ διατὶ καὶ τὸ πῶς.

Ὁ Ποιητὴς ἔσπεψε τὴν Δόξαν μετὰ ὀλίγα χόρτα τῆς ἐρήμου γῆς. Ἐγὼ ὅμως θὰ στέψω τὴν πράξιν μετὰ στέφανον δάφνης διότι αὐτὴν προώρισεν ὁ Κύριος ὡς δῶρον τοῦ ὑψηλοῦ καθήκοντος κάθε Ἱερᾶς Ἀποστολῆς.

Ἡ Δικαιοσύνη στέφεται μετὰ Μύρτα, καὶ ἡ Ἀγάπη μετὰ Δάφνην τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Μακάριοι, ὅσοι εἶχον τὴν ἔμπνευσιν νὰ ἀκολουθήσουν τὴν Ὁδὸν τοῦ Χρέους καὶ τῆς Ἀγάπης. Αὐτοὶ δοξάζονται, καὶ ἀποκαλοῦνται Θεῖα τέκνα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

ΕΥΚΛΕΪΔΗΣ: Ὅπως ὑπάρχη ἡ ἐνδράσις, οὕτω ὑπάρχει καὶ ἡ ὑπερήχησις.

Τί σημαίνει ὑπερήχησις;

Ὅταν μεταξὺ πολλῶν, εἰς καὶ μόνον ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀκούῃ τὰ πέραν τῆς Γῆς λεγόμενα, εἰς ἤχους ἢ λόγους.

Ἐάν, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ, εἶχες τὴν ιδιότητα ταύτην, θὰ ἤκουες Ἀγγέλων ἄσματα, καθ' ἣν στιγμὴν μεταδίδω πρὸς ἐσέ τοὺς Ἱεροὺς τούτους Λόγους: θὰ ἤκουες εἰς στιγμὰς μονώσεως τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγνώστου, νὰ σοῦ δίδῃ τὴν ταυτότητά του, καὶ νὰ σοῦ ἀναφέρῃ ὀλίγα ἀπὸ τὰ ὅσα λαμβάνεις εἰς Κείμενα.

Όταν ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ Μέλος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, δὲν δύναται νὰ ἔχη ὅλας τὰς Χάριτας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν.

Ἦσουν εἰς μικρὰν ἡλικίαν νοσταλγὸς τοῦ ρομαντισμοῦ καὶ παρέμεινες εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Διὰ τοῦτο ἡ καρδία σου μετετρέπη εἰς εὐφορον γῆν Ἀγάπης καὶ μόνον Ἀγάπης. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀγάπη περικλείει ὅλα τ' ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου καὶ Δημιουργοῦ τῶν πάντων, συγχωροῦνται τὰ μικροελαττώματά σου, ἐπισκιαζόμενα ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Πλάστου, πού δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Ἀγάπη.

29 Μαρτίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Δίδω μίαν ἐξήγησιν ἐπὶ τῆς Μητρός, ἡ ὅποια δίδει μὲν τὸ φῶς εἰς τὸ τέκνον τῆς, ἀλλ' αὕτη στερεῖται αὐτοῦ. Ἴδου τί συμβαίνει:

Ἡ τάδε, πρόκειται νὰ ἀνακληθῆ ἔντος πέντε μηνῶν ἐν τῷ μεταξὺ συλλαμβάνει νέαν ζωὴν. Τότε ἡ ἀνάκλησις τῆς ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς γέννας. Γεννᾶται τὸ τέκνον, ἀλλ' ἀποθνήσκει ἡ μήτηρ.

Διατί;

Διότι εἰς προγενεστέραν ὑπαρξιν ἀπώθησε τὸ τέκνον ἢ τὰ τέκνα τῆς καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ τιμωρηθῆ, ἐστερημένη τῆς ἀγάπης τοῦ τέκνου πρὸς αὐτήν.

Τὸ τέκνον, δὲν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπωθήθη ἀπὸ αὐτὴν εἶναι ἄλλη ὄντοτης· τὴν ἀποστέλλει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν μητέρα καὶ τιμωρήσῃ τὴν νέαν ψυχὴν, ἥτις εἰς προγενεστέραν ὑπαρξιν ἔπραξε σφάλματα σοβαρά, ὥστε νὰ μὴ αἰσθανθῆ τὴν μητρικὴν ἀγάπην καὶ νὰ πικραίνεται διὰ τὴν στέρησιν, μετανοοῦσα διὰ πρᾶξιν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐνθυμεῖται, ἀλλὰ ἐνδομύχως ὑποφέρει δι' αὐτήν.

Αἱ περιπτώσεις αὗται τῆς ἀνακλήσεως καὶ τῆς γεννήσεως, ποικίλλουν κατὰ πολλοὺς τρόπους.

Ἡ Θεότης ἀπονέμει Δικαιοσύνην εὐθείαν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται ν' ἀντιληφθῆ, καὶ λέγει: «Τί σκληρὸν πλιγμα διὰ τὸ τέκνον καὶ τὸν πατέρα, νὰ ἀπωλέσουν μητέρα καὶ σύζυγον! Διατί ὁ Θεὸς εἶναι σκληρὸς ἔναντι τῶν ἀνθρώπων;» καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι σκληρὸς. Ἀπεναντίας εἶναι Δίκαιος, γνωρίζων τὸ ποιὸν τῶν δύο ψυχοπνευματικῶν ὄντοτήτων: Τοῦ ἀποχωρήσαντος καὶ τοῦ ἐπανερχομένου. Τὰς περιπτώσεις αὐτάς, δὲν τὰς ἐνεργεῖ ὁ Θεός, ἀλλὰ ὁ Νόμος Αὐτοῦ.

Οἱ Νόμοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεκτίμητοι Ἀξίαι τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ κανονίζουσι, --ὡς αὐτόματοι-- ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἶναι φοβερὸν νὰ ἀποδίδῃ ὁ ἄνθρωπος σφάλματα εἰς Ἐκεῖνον, "Ὅστις ἐπιδιορθῶναι τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

"Ἐδῶσα τὸ μικρὸν τοῦτο παράδειγμα, διὰ νὰ ἐνοησέτε: πόσον μακρὰν εὐρίσκεται ἡ Καθαρὰ Γνώσις καὶ Εὐχρηστος Λογικὴ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τῆς γῆϊνης ὑποστάσεως.

Ὁ θάνατος, εἶναι εὐεργέτημα τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀνθρώπινον ὄντοτητα. Ἀναπλάσσει τὴν ψυχοπνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου ὑπαρξιν, καὶ τὴν ἀποστέλλει καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Γῆς ὡς Νέον ὄν, ἵνα διὰ τῶν νέων του δυνάμεων ἀποπλύνῃ τὴν πνευματικὴν του ἰσχύν.

Ὁ θάνατος, εἶναι ἀπολύτρωσις ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κακοῦ, καὶ Ἀναγέννησις τῆς ὄντοτικῆς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἠθικοῦ Τομέως.

Ὁ θάνατος, εἶναι Ζωή! Ἡ δὲ ζωὴ, εἶναι θάνατος ἀκούσιος. Διότι τὸ πνεῦμα, ἐὰν δὲν ἔχη ἠθικὸν κριτήριον, καταλήγει εἰς τὴν ἐκμηδένισίν του.

Ἀσκήσατε ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας, ἵνα μὴ περιπέσητε εἰς ἐσφαλμένας ὁδοὺς, καὶ συντρίψετε τὴν ὄντοτικὰ σας.

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ: Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς τὴν Γῆν ἐθεώρησα τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ, διότι ἡ ἄκοκνος ἐργασία ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ ἐμὲ τὴν πονηρὰν καὶ κακόβουλον σκέψιν. Διότι ἡ σκέψις πολλὰκις μεταβάλλεται εἰς θίωμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν ἡσυχάζει οὕτως, παρὰ μόνον ὅταν ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἐπιθυμία του εἶναι ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, ἔχει καλῶς. Συνήθως ὁμοῦς εἶναι ὑπὲρ τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ ἀτόμου καὶ πρὸς θλάσθην τοῦ συνόλου.

Ἐχλεύασα πολλοὺς εἰς τὴν Γῆν. Οὐχὶ ἀπὸ κακίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξαναγκάσω αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν θέσιν των.

Εἶχον τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ ἐνῶ κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν σταδιοδρομίαν μου ὀλίγον ἔλειπε νὰ ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὴν Θεότητα, ἐν τούτοις διὰ τῶν συλλογισμῶν μου ἐπα-

νεῦρον τὸ ἀπωλεσθέν, καὶ ἐδόξασα Ἐκεῖνον, "Ὅστις ἠδύοκησε νὰ ἔχω φωτεινὴν τὴν σκέψιν μου καὶ πειστικὸν τὸν λόγον μου.

Οἱ Σοφοὶ τῆς ἐποχῆς μου ἐδυστρόπησαν καὶ παρ' ὀλίγον νὰ δώσουν ἄλλην κατεύθυνσιν εἰς τὴν Γνώσιν. Εὐτυχῶς, τὸ Καθαρὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου Φῶς Μοὶ ἔδωκε τὰ ἡνία, ἵνα κατευθύνω τὸ φῶς Του εἰς Πνεύματα Ἄγαθὰ καὶ Ἥρεμα.

Κατῆλθον διὰ πρώτην φοράν, ἵνα ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίσω τὴν παλαιὰν φίλην τοῦ Οὐρανοῦ, Δέσποιναν τοῦ οἴκου τούτου. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐγνωρίσθημεν, καὶ ἀντηλλάξαμεν σκέψεις ἀφορώσας τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο ἐζήτησα εἰδικὴν ἄδειαν, ὅπως ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην τῆς μίαν στιχομουθίαν ἐνδιαφέρουσαν. Ταύτην δέ, θὰ ἀναφέρω λίαν προσεχῶς.

Δέσποινα, ἀγαπητὴ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, μὴ πικραίνεσαι ἀδίκως. Ὁ Κόσμος τῆς ὕλης εἶναι πλήρης Κακοδαιμονίας, Μίσους, Ἀχαριστίας καὶ Πόνου. Ἀκολουθοῦσα τὴν ἀπλῆν μέθοδον τῆς Λευκῆς Σοφίας, θὰ ἐπανακτήσης τὴν ἡρεμίαν τοῦ πνεύματός σου, καὶ τὴν ἀνάτασιν τοῦ ψυχικοῦ σου κόσμου.

"Ἐχε θάρρος, ὡς ὁ ἥρως Ἡρακλῆς.

"Ἐχε πίστιν, ὡς ὁ Ἰωβ. Καὶ τὸ Ἔργον σου θὰ δώσῃ εἰς ἐσὲ τὴν δάφνην τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου· δάφνην, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευον οἱ καλύτεροι ἐκ τῶν σημερινῶν Σοφῶν τῆς Γῆς σας.

Τὸ ἅπαν εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ρῆσεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

"Ἰσως, ὀλίγοι τινὲς εἶπουν, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὲ ἐκθειάζει ὑπὲρ τὸ δέον. Σὺ, μὴ λαμβάνῃς ὑπ' ὄψιν τὸ τί λέγουν, ἀλλὰ τί ὀφείλεις νὰ πράττῃς ὑπὲρ τῶν Οὐρανίων Ἀδελφῶν σου.

Αἱ συμβουλαὶ μου, ἄς γίνουν καθημερινὸν κόσμημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου.

5 Ἀπριλίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐρωτήσετε τὴν Συνειδήσιν σας, ἐὰν εἴσθε ἐν Τάξει μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Τὸ κάθε ἐμπόδιον καὶ κάθε ἀναβολὴ τῶν ἐνεργειῶν σας, δίδει τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῶν ἀποφάσεών σας. Τὸ «Ἐς αὐρίον τὰ σπυδαία», ἐστὶ-

χισε τὴν ζωὴν ἐκεῖνου, ὅστις τὸ ἀνέφερεν. Καὶ σεῖς, μὲ τὸ νὰ ἀναμένετε τὴν κατάλληλον στιγμήν τοῦ πνεύματός σας νὰ ἀναλάβῃ μίαν Ἱερὰν ὑποχρέωσιν, διὰ τὴν φώτισιν τῶν ἀνθρώπων, δυνατὸν ν' ἀναμένετε ἐπ' ἀόριστον τὴν στιγμήν ταύτην. Ἐντὸς τοῦ ἀορίστου χρόνου, ἡ θετικότης ἀναλύεται ὡς ἐκμηδένισις τῶν προθέσεων σας. Καὶ ὄχι μόνον δὲν κινεῖσθε, ἀλλὰ θάπτετε τὴν ἐνέργειαν τοῦ Καλοῦ καὶ εὐγενικοῦ φωτός ἐντὸς περιορισμένου τόπου, ὥστε οὐδεὶς νὰ βλέπῃ τὸν ὑποσχεθέντα φάρον, πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ἔδωσεν τὰ ὑλικά πρὸς οἰκοδόμησίν του.

Ἡ ἀστάθεια τοῦ χαρακτήρος εἶναι μέγας φονεὺς τοῦ ἐσωτερικοῦ σας κόσμου.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ δράσετε ὑλικῶς, καὶ νὰ εἶχατε ἀπόδοσιν θεβαίαν, τότε χωρὶς οὐδένα δισταγμὸν θὰ ἐνεργοῦσατε μὲ ἀσφαλῆ πεποίθησιν, ἀποδεικνύοντες ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατὰ τὰ τρία τέταρτα ὑλικός. Χωρὶς τὸ πνεῦμα, ἡ ὕλη δὲν ἔχει ἀξίαν. Ἀλλὰ, ὅταν τὸ πνεῦμα λογίζεται ὅτι ἔχει ἀξίαν καὶ δεσμεύεται ἀπὸ τὴν ὑλικὴν ἔλξιν, ἔστω καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι ἀφηρημένη, τὸ πνεῦμα τότε ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὕλης. Ὁ φόβος, ἡ κοινωνικὴ θέσις καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῶν συνανθρώπων σας, ἀσκοῦν δυσμενῆ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὄντοτης.

Αἱ ἐπαναλήψεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἐφ' ἑνὸς σημείου, τὸ ὅποῖον παραμελεῖτε, δὲν καταχωρεῖται ὡς ἐνέργεια εἰς τὸ ἐνεργητικὸν σας. Ἀποτελεῖ παθητικόν.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Οὐρανὸς ἔτοιμον ἄρτον, θὰ ἀπεθνήσκατε τῆς πείνης. Σᾶς ἔδωσεν ὁμοῦ, τὰ χρειώδη, διὰ νὰ κοπιᾶσατε ὀλίγον καὶ ἀποκτήσετε τὸν ἄρτον τῶν κόπων σας.

Ἡμεῖς εἴμεθα αἰώνιοι. Κάποτε θὰ μᾶς ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ἀλλ' ἐσεῖς, οἵτινες εἴσθε θνητοί, θὰ ἀποχωρήσετε ἀπὸ τὴν Γῆν, χωρὶς νὰ ἔχετε τὸ δίπλωμα τοῦ πνευματιστοῦ, πρὸς διευκόλυνσιν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου.

Πόσα ἔτη διέρρευσαν, ἀπὸ τὴν ἡμέραν πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ἀνέθεσε μίαν ἀποστολήν;

Τί ἐπράξατε;

Ἀναμένετε θαύματα, χωρὶς κόπους;

Ἐὰν ἐδίδατε μάχην κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ ἐλογίζε-

σθο λιποτάκται. Οὐχὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Λαλῶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Τὰ ὄτα σας, δὲν ἔχουν τὴν ἰσχὺν τῆς πραγματικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἦχου - Λόγου. Οἱ ὀφθαλμοὶ σας, δὲν βλέπουν περισσότερο ἀπὸ τοὺς λογισμοὺς τοῦ πνεύματός σας.

Τὸ πνεῦμα, δύναται διὰ τοῦ λόγου του, νὰ σᾶς παρουσιάσῃ πυροτεχνήματα, ἅτινα νὰ ἀνάπτουν καὶ νὰ σβύνουν. Διότι εἶναι ἀνθρώπινα καὶ πρόσκαιρα. Ἐνῶ ὁ θετικὸς καὶ Ἱερὸς Λόγος, παραμένει εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας καὶ καταγράφεται εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου, ὡς ἀπόθεμα τοῦ θησαυροῦ σας. Ἄλλ' ἐσεῖς, δὲν ἐνδιαφέρεσθε διὰ τοιοῦτου εἶδους ἀποθέματα, ἀλλὰ μόνον ἀτομικοῦ, προσωπικοῦ, διὰ νὰ λάμψετε εἰς τὰ ὄμματα ὀλίγων τινῶν, μὴ γνωρίζοντες ὅτι μετὰ θάνατον πάντα ταῦτα ἐξαφανίζονται αὐτοστιγμῆ καὶ οὐδὲν παραμένει ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον, εἰμὴ ἡ καλὴ ἐνέργεια αὐτοῦ, ἦτις, καὶ εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον παραμένει ὡς Ἄσβεστον Φῶς, καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἔχει τὴν Ἀξίαν τοῦ θησαυροῦ.

Ἔχετε τὴν εὐνοίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἰς ἐσᾶς ἀπεκαλύφθη τὸ Ἀληθινὸν Φῶς. Καὶ ὅμως ἐντός σας τὸ Σκότος εἶναι θαθύ.

Ἐρωτήσατε τὴν Συνείδησίν σας, ἐὰν εἴσθε ἐν Τάξει.

ΤΕΡΤΥΛΛΙΑΝΟΣ: Ἠργάσθην, ἐκοπίασα, ὑπερπήδησα ὄλας τὰς δυσχερείας, ἀλλὰ δὲν ἐπρόδωσα τὴν ἀποστολήν μου, ἀδιάφορον ἐὰν σήμερον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν δὲν εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν συνείδησίν των. Οὗτοι ἐτορπίλισαν τοὺς Ἱεροὺς Λόγους τοῦ Κυρίου, καὶ μετέβαλον τὸ Θεῖον Ἄντρον Αὐτοῦ εἰς Βιομηχανίαν πρώτης κατηγορίας.

Εἶπατέ μοι, παρακαλῶ, ὑφίσταται Κληρικὸς μὲ Ἀξίωμα, ὅστις νὰ ἀρκῆται εἰς τὰ ὀλίγα καὶ νὰ μὴν ἀπολαμβάνῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς Γῆς μέχρι κόρου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς γυναικός;

Ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Κλήρου, πού ἀνέφερον, πρῶτος ἅς ὑψώσῃ τὴν φωνήν του καὶ ἅς ἀποκαλέσῃ ἐμὲ ψευδομάρτυρα.

Ἡμεῖς ἔχομεν ἄλλον ὀφθαλμόν, ὅστις διεισδύει εἰς τὰ θάθη τῆς ψυχῆς, καὶ βλέπομεν τὰ αἴσχη τῶν Κληρικῶν. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διατηροῦν ἐντός των τὴν Θείαν

Φλόγα τοῦ Κυρίου. Ὁ λόγος, ὁμοίως, τῶν ὀλίγων αὐτῶν πραγματικῶν Ἀγίων, δὲν ἔχει ἀπήχησιν εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἀξιωματοῦχων. Οἱ καλασμένοι καὶ ἀήθεις εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν πρὸς τοὺς πιστοὺς, καταστρέφουν τὴν πίστιν τῶν ἀδελφῶν τῶν. Διότι ὑπάγονται εἰς τὰ Δίκτυα τοῦ Μεγάλου Δαίμονος.

Ὁ Κληρὸς σήμερον εἶναι ἡ μεγαλύτερα Ἐστία παντὸς κακοῦ. Ἐὰν εἶχεν ὀλίγην φρόνησιν, θὰ κατηρᾶτο τὸν πόλεμον, ὡς μέσον ἐξοντώσεως τῶν ἀνθρωπίνων ὀντοτήτων. Δὲν τὸ πράττει ἀπὸ συμφέροντα ὑλικά. Ὅποιος κατέχει Ἀνάκτορα, δυστροπεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὰ καὶ νὰ εὑρεθῇ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν δυστυχοῦντων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἡ Παπικὴ Ἐξουσία δὲν ἔχει τὸ δικάϊωμα νὰ ἄρξῃ ὡς Κεφαλὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ χρυσός, δὲν ἀνυψώνει τὸ σχῆμα, ἀλλὰ μόνον ὁ Ἐσωτερικὸς Θεσαυρὸς τοῦ Ποιμένου. Τὸ ἀκραιφνὲς Δημοκρατικὸν Κόμμα εἶναι ὁ ὑπόστηρικτὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὰ Ἄκρα καὶ ὁ Κληρὸς, εἶναι ἀσθένεια κακῆς μορφῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Κύριος θὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ πάντα.

ΟΡΦΕΥΣ: Σήμερον εὐρισκόμεθα ἐντὸς τῆς Κολάσεως. Ὁμιλῶ δι' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ μείνωμεν ἀμέτοχοι· ἐπεμβαίνομεν διὰ τοῦ Θείου Λόγου, καὶ ἐνεργοῦμεν μέσῳ τῆς Θείας Χάριτος.

Ἀνατινάξεις, βομβαρδισμοί, ἀθλιότητες, θιασμοί, τυφεκισμοί, φυλακίσεις, πυρκαϊαὶ σκόπιμοι, πείναι, ἀσθένειαι, καὶ ἄλλα πολλά, δίδουν τὴν ὄψιν τῆς Κολάσεως. Ἦτοι οἱ ἀθῶοι ὑπὸ τὸν ζυγόν, ἀναμένουν τὴν λύτρωσίν τῶν ἀπὸ τὰς Δυνάμεις τοῦ Καλοῦ.

Πάντες οἱ κακοποιοὶ θὰ πληρώσουν τὰ αἶσχη τῶν, διότι ὁ ἄνεμος τοῦ Κυρίου ἔλαβεν ὄψιν θυέλλης καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποφύγῃ τὴν τρομερὰν ἐπίθεσιν τοῦ Θείου ἐναντίον τῶν κακούργων καὶ ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Νῦν βασιλεύει εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς, καὶ ὅπισθεν τοῦ Ζόφου αἰφνιδίως θὰ ἀνατείλῃ ὁ Ἥλιος τῆς Χαρᾶς καὶ τῆς Δικαιοσύνης· ὁ Ἥλιος τῆς Ἀναζωογονήσεως καὶ τῆς Πνευματικῆς Φωτίσεως.

Θὰ ἔλθῃ ἡ Χαρμῶσυνος Αὐγὴ μιᾶς Νέας Ἐποχῆς, Ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ Κείμενα ταῦτα θὰ δώσουν τὴν Ἐλπί-

δα καὶ θὰ ἀνοίξουν Νέας Ὁδοὺς πρὸς τὸ Ἄγνωστον καὶ Μυστηριώδες Σύμπαν.

Ἄδελφή Φρυγῶ, σοῦ παραδίδω τὸν Πυρσὸν τῆς Ἀλλαγῆς τῶν Πάντων! Τὴν φλόγα θὰ δώσῃ ὁ Ἄρχων Φαράχ, μόλις σημάνη ἡ ὥρα. Ἀτρόμητος, καὶ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἄνω, προχώρει, διότι Ἄγγελοι θὰ ἴστανται εἰς τὰ πλευρά σου. Τὸ Σύνθημα θὰ δοθῇ: Ἔσο ἔτοιμος!

8 Ἀπριλίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ὅλοι οἱ Ἄγγελοι, τοὺς ὁποίους σεῖς ἀπεικονίζετε ὡς Ἄρρενας καὶ Θήλεις, διαφεύδονται ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Πρῶτον, αἱ Πνευματικαὶ αὐταὶ μορφαί, ὡς καὶ ὄλαι αἱ ψυχαί, δὲν ἔχουν γένος. Τὸ γένος παρουσιάζεται μόνον εἰς τὰς γήινους ὀντότητας. Δεύτερον, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς διαχωρίζονται ὄλαι αἱ μορφαί μετὰ τὴν ποιότητα. Αἱ μὲν ἄρρενες μορφαί εἶναι πρώτης (Α') ποιότητος, αἱ δὲ θήλειες δευτέρας (Β') ποιότητος. Ἡ ποιότης δὲν ἔχει τὴν σημασίαν πού σεῖς δίδετε εἰς αὐτήν.

Οἱ Ἄγγελοι, εἶναι ὄλοι πρώτης (Α') ποιότητος. Δι' αὐτὸ λέγεται: ὁ Ἄγγελος - Φύλαξ. Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὑπῆρχον Ἄγγελοι - Φύλακες δευτέρας ποιότητος, τότε θὰ ἀνετρέπετο ὅλον τὸ Θεῖον Οἰκοδόμημα τοῦ Οὐρανοῦ Συστήματος. Ἡ ἀστάθεια τῶν Ἀγγέλων τῆς δευτέρας ποιότητος, θὰ ἀνέτρεπε τὴν Ὀργάνωσιν τοῦ Βασιλείου μας.

Ὅπως εἰς τὴν Γῆν ἡ γυνὴ δὲν γνωρίζει τὸ τί ζητεῖ ἢ τὸ τί ἔχει ἀνάγκην, καὶ ὡς πνεῦμα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ἀντίληψις τῆς θὰ ἦτο ἐπιβλαθῆς πρὸς τὸ σύνολον τῶν ψυχῶν.

Αἱ ἐνάρετοι γυναῖκες ἀποτελοῦν Εἰδικὸν Τμῆμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μαρίας καὶ ἡ συγκέντρωσις τῆς ἰσχύος τῶν ἐπηρεάζει πολλάκις τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ διὰ τῶν γυναικῶν.

Ἐπάρχουν πολλαὶ κατηγορίαι ἀγγέλων, οἵτινες λαμβάνουν ὁδηγίας καὶ ἐκτελοῦν αὐτὰς συμφώνως πρὸς τὰς Βουλῆσεις τοῦ Ἀνάρχου.

Ὁ Ἄναρχος ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Οὐρανοῦ Μυστικὰς Αὐτοῦ ἀγγελίας ἢ ἐκτελέσεις.

Κακῶς οἱ ἄνθρωποι εἰκονίζουσι τὴν μορφήν τοῦ ἀγγέλου

εις τὴν γυναῖκα. Τὴν μορφήν αὐτὴν δύναται νὰ ἔχη ἢ γυνή, ἀλλὰ νὰ μὴ εἶναι ἄγγελος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ.

Τὰ Θεῖα ὁ Κύριος ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς Ἱερεῖς. Ἄφ' ὅτου ὅμως οὗτοι προσυλήτισαν εἰς τὰ ἄντρα τῶν Γυναίκας ὡς καλογραίας, ἐμόλυνον κατὰ ἓνα τρόπο τὰ Ἄντρα τῆς Ἱερωσύνης τῶν.

Εἶναι καλὸν νὰ λαμβάνουν μέρος αἱ γυναῖκες εἰς τὰς ἱεροτελεστίας, ἄδουσαι τοὺς ὕμνους τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ νὰ μὴ ἀναμιγνύονται εἰς τὰ ἱερά ἔργα τῶν Ἱερέων, ὅταν οὗτοι εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐνεργοῦν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Σωτῆρος.

Πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐφαντάσθη, ὅτι ὑπάρχουν Ἄγγελοι μὲ γυναικείας μορφάς;

Τοῦτο τὸ ἐφαντάσθη ὁ Κληρικός, διὰ νὰ εἰσαγάγῃ γυναῖκας εἰς τὰς Μονὰς καὶ νὰ ἀσχημονοῦν μετ' αὐτῶν.

Δὲν ἀποκλείομεν τὸν Ἱερέα ἀπὸ τὴν Γυναῖκα. Ἀλλὰ νὰ θεωρῆ αὐτὴν ὡς σύντροφον τοῦ Θεοῦ του. Οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ νοθετῆ αὐτὴν ὡς «ἀνάγκη» καὶ νὰ εἶναι ἐλεύθερος ὡς τὸ ἔντομον ποῦ ἀπομυζᾷ ἀπὸ τὸ κάθε ἄνθος τὸ γλυκὺ μέλι ἐν τῷ βίῳ του.

Ὅσαι ἐκ τῶν γυναικῶν εἶναι ἀπογοητευμένα, δύναται νὰ εὔρουν τὸ φάρμακον εἰς τὴν Προσευχὴν καὶ τὴν μελέτην, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς καρδίας τῶν, ἀποδίδουσαι ἔργα ἀγαθὰ καὶ οὐχὶ νὰ ἐργάζονται φαινομενικῶς ὡς νύμφαι ἀνύμφευτοι τῶν Ἱερέων, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸν Κύριον!

Σήμερον, ἀγαπητοὶ μου, θὰ ὁμιλήσουν Ἅγιοι.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ: Εὐλογῶ πάντας τοὺς πιστοὺς, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀγαπητοὶ μου, οἱ Ἅγιοι ἐργάζονται ἐντατικώτατα διὰ τὴν Χριστιανικὴν ἐφαρμογὴν τῶν Διδασμάτων τοῦ Κυρίου. Ἐφόσον οἱ πιστοὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸ Μέγα Ἔργον τοῦ Σωτῆρος τῶν, ὁ Κόσμος τῆς γῆινης ὑποστάσεως θὰ πάσχη ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ Κόσμου τούτου. Εἶναι ἀνάγκη, ὅπως ὅλοι οἱ πιστοὶ ἀνατρέξουν εἰς τὰ Διδάγματα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐντοπίσουν αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν τῶν. Νὰ παύσουν νὰ μάχωνται ἐναντίον ἀλλήλων καὶ νὰ φωτίσουν τοὺς πάντας μὲ τὸ Φῶς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχῆς.

ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ: Εὐλογῶ τὰ τέκνα τοῦ Χριστιανικοῦ Ποιμνίου, καὶ λέγω πρὸς αὐτὰ ὅπως ἀγαπήσουν τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, ἕστω καὶ ἐὰν αὐτοὶ δὲν εἶναι Χριστιανοί, στερούμενοι τοῦ Θεοῦ Φωτός.

Μεταδώσατε τὸ Φῶς μας εἰς πάντας, ἀνεξαρτήτως Θρησκευήματος, χρώματος καὶ πεποιθήσεως.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ: Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἐστὲ πεπεισμένοι, ὅτι τὸ Κέντρον τῶν Ἀγίων Πατέρων σας δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ τέκνα του εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπωλεσάντων τὸ ψυχικόν των κόσμον. Θὰ δώσῃ τὸ φῶς εἰς κύματα ρευστά, ὥστε νὰ φωτισθοῦν πλείστοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐνοήσουν, ὅτι ὑφίσταται τὸ Ἀγαθὸν Πνεῦμα καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἄυλος ἰσχύς τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ Πάντων ἡμῶν.

ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ: Εὐλογῶ ἐν Ὄνόματι τοῦ Ὑψίστου. Θὰ φανερώσω εἰς πολλοὺς τὰς ἀρετὰς τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα αἴγλη εἰς τὴν Ἀρχὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Θρησκευήματος, ὄλων τῶν πιστῶν.

Ὁ Κύριος καὶ Ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλείου μας ἀνέθεσεν εἰς ἡμᾶς νὰ δράσωμεν ὡς Πνεύματα τῆς ἀπολύτου Αὐτοῦ ἐμπιστοσύνης.

Δοξαζόμενον τὸ Ὄνομά Του εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων!

Εὐλογῶ τὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: Εὐλογῶ τὰς κεφαλὰς τῶν πιστῶν.

Τέκνα μου, ἂν καὶ εἶμαι εἰς ἐκ τῶν Νεωτέρων Ἀγίων, διότι ὁ Κύριος ηὐδόκησε νὰ ἐνταχθῶ εἰς τὸν Κύκλον τῆς Ἱερωσύνης, ἐντούτοις προθύμως ἐδόθη εἰς ἐμέ ἡ ἐντολή, ὅπως εἶπω καὶ ἐγὼ τὸν Λόγον μου. Λυποῦμαι πολὺ δι' ὅσους ἔχουν στενὴν τὴν ἀντίληψιν, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὡς Φάρος τῆς Ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐνεργείας, ἀποστέλλει εὐλογίας εἰς ὅσους παραδεχθοῦν τὴν Μεγίστην Ἀποστολὴν τῶν Ἀγίων ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἡ Ἀποστολὴ αὕτη εἶναι Πνευματικὴ, καὶ δρᾷ διὰ τῆς Θείας Χάριτος.

Εὐλογῶ πάντας, φίλους καὶ ἐχθρούς.

ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ: Εὐλογῶ κατ' Ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, τὰς κεφαλὰς τῶν πιστῶν Μαθητῶν Του. Ἐτοποθέτησα τὸν Πρῶτον Λίθον πρὸς ἀνοικοδόμησιν Μιᾶς Ἐκκλησίας Ἀχράντου καὶ Ἱερᾶς. Δυστυχῶς, ἐντὸς αὐτῆς εἰσῆλθον Πνεύματα τοῦ Κακοῦ καὶ ὠργάνωσαν Δυναστείαν πλοῦτου καὶ ἀνηθικότητος.

Ἐάν τὰ Πνεύματα ταῦτα δὲν ἐξέλθουν ἐκ τοῦ Ναοῦ, ὁ Κληρὸς δὲν θὰ ἔχη τὴν δυνατότητα νὰ λέγεται ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὰς Θείας Δυνάμεις μας. Τὰ αἵσχη καὶ αἰ παρανομίαι τῶν Κληρικῶν πρέπει νὰ ἐξαλειφθοῦν. Εἶδ' ἄλλως, τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀπωλέσῃ τὴν ἰσχύν του.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ: Εὐλογῶ τὰ Κηρύγματα τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τὰς πράξεις ἐκείνων οἵτινες ἐφαρμόζουν αὐτά.

Μὴ ἀλλαλάζετε ὡς πλήθη ἀμορφῶτων καὶ δεισιδαιμόνων.

Μὴ διὰ τῆς βίας θελήσετε νὰ προσηλυτίσετε πιστοὺς.

Μὴ ἀδιαφορήτε διὰ τοὺς μὴ Χριστιανοὺς ἀδελφούς σας.

Μὴ εἰσθε θλάσφημοι ἐναντι τῶν ἐχθρῶν σας.

Σπείρατε τὸν σπόρον τῆς Δικαιοσύνης εἰς ἕδαφος εὐφορον, ἵνα ἀποδώσῃ ἀγαθὰ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῶν.

Ἡ φωνὴ τοῦ Θείου, ἃς ἀντηχήσῃ εἰς τὰς καρδίας σας καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὁ φόβος, ἃς μεταβληθῇ εἰς ἐνέργειαν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ, ἵνα δοξασθῇ τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ: Εὐλογῶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν τῶν πιστῶν ἀδελφῶν μου.

Ὁμίλησαν ὀλίγοι ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου. Ἴνα μὴ σὰς κουράσουν, κλείομεν τὰς Ὁμιλίαις μὲ τὴν εὐχὴν καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ κύκλου τούτου.

12 Ἀπριλίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Μακάριοι ὅσοι ἔχουν τὴν καρδίαν καθαρὰν, καὶ πιστεύουν εἰς τὰς Δυνάμεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου· αὐτοὶ θὰ ἔχουν τὴν προστασίαν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας.

Λάβετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν Κληρικῶν ἀντελήφθησαν τὴν ἐσφαλμένην ὁδὸν ἣν ἀκολουθοῦν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδηλώσουν τὰς πραγματικὰς τῶν σκέψεις, ἐπὶ τῆς ἐν γένει κατάστασεως τοῦ Κόσμου τούτου.

Εἰς ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ὠμίλει μὲ πολὺ ἔντονον λόγον εἶναι ὁ Ἀντιπροσωπεύων τὴν Ἔδραν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Λόγῳ ὅμως τῆς στενῆς θέσεώς του, δὲν δύναται πρὸς τὸ παρὸν νὰ εἴπῃ τὰ ὅσα ἡ συνείδησίς του ὑπαγορεύει εἰς αὐτόν.

Καί τοῦτο, ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς Πολιτικῆς καταστάσεως τῶν φίλων σας - ἐχθρῶν. Δηλαδή ἐκείνων οἵτινες παρουσιάζονται ὡς φίλοι, ἀλλ' εἶναι κατὰ θάθος ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ Λαοῦ σας.

Ἡ Δύναμις αὕτη, ἣτις θεωρεῖται ὡς ἀκαταμάχητος, εἶναι τόσον εὐθραυστος, ὅσον δὲν τὸ φαντάζεται οὐδεὶς σας. Ἐκατομμύρια ἀνθρώπων πνέουν μένεα ἐναντίον αὐτῆς τῆς Δυνάμεως, ἣ ὁποία δυνατὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς καταπτώσεως, ἠθικῆς, οικονομικῆς καὶ πνευματικῆς.

Ὅταν εἰς μίαν χώραν συγκεντρῶνται ὄλα τὰ μιάσματα τοῦ Κόσμου σας καὶ τὸ σύνθημα τῶν μισμμάτων αὐτῶν εἶναι: «ἡ ζωὴ σου, ζωὴ μου», μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Κακὸν Δαίμονα, εἶναι πλέον ἢ βέβαιον, ὅτι ἡ Χώρα αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ βάραθρον τῆς τιμωρίας.

Θὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὰ πνεύματα πάντων καὶ ὁ κεραυνοβόλος Λόγος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐννοῶ τῶν ὀλίγων ἀξιωματούχων τοῦ Χριστιανικοῦ Συνδέσμου.

Παρακολουθήσατε εἰς τὰ καθημερινὰ νέα τὴν ἔκθεσιν, διὰ νὰ διαπιστώσετε τὰ ὅσα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀναφέρει.

Ὁ Ἄνεμος τοῦ Κυρίου θὰ ἐμφανισθῇ ὡς κυκλῶν ἄνευ προηγουμένου, διὰ νὰ σαρώσῃ τὴν θλαθεράν ἀτμοσφαῖραν τῆς πνευματικῆς ἀσθενείας τῶν Δαιμόνων.

Ἡ Εὐρώπη θαδίζει πρὸς τὴν Ἐνωσιν τῶν Λαῶν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν κακοποιῶν τῆς στοιχείων. Θὰ λάμπῃ ὁ Πολιτισμὸς τῆς, ὡς Νέα Ἐποχὴ Ἱστορικῆς Ἀναγεννήσεως. Εἶναι ἀρκετοὶ οἱ Ἰθύνοντες τὴν μάχην αὐτὴν καὶ αἱ δυνάμεις των θὰ θαυματουργήσουν. Ὅλα τὰ ἀποβράσματα θὰ ἐκδιωχθοῦν, διὰ νὰ συντρίβουν τοὺς ἰδίους ἑαυτοὺς των, ἐκεῖ ὅπου ἀρμόζει εἰς αὐτούς.

Ἡ Αὐγὴ μιᾶς Νέας Ἡμέρας θὰ ἔχῃ καὶ Νέον Πνευματικὸν Φῶς ἀπὸ τὰς Οὐρανίους Δυνάμεις. Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: Οὐδὲν τὸ ὄφελος ὑμνοῦντες τὰ κατορθώματα τῆς μάχης ὡς ἡρωϊσμούς, ὅταν δὲν ὑφίσταται Πνεῦμα Ἀγαθόν.

Ἐμνήσατε τὸν Οὐρανόν, Ὅστις θὰ δώσῃ τὸ φῶς εἰς τὸ Πνεῦμα καὶ τὴν ἰσχὺν εἰς τὰς καρδίας σας.

Ἐλληνες! προσέξατε τὰς διακρίσεις σας καὶ ὑμνήσατε τὸν Κύριον, Ὅστις προστατεύει τοὺς ἀδελφούς σας, διὰ νὰ ἀνήσῃ ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ τὸ Ἀληθινὸν Φῶς: τὸ Φῶς τῆς Ἀλη-

θείας. Διότι πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουν τοῦ
θα εὔρουν τὸν Λόγον τῆς Ἀληθείας. Αὐτὸς εὐρίσκεται μόνον
ἐκεῖ ὅπου ἀναπτύσσεται καὶ προοδεύει ἡ Ἀγάπη, καὶ τὰ εὐ-
γενῆ ἔργα τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ἀδελφούς των.

Πατάξατε τὸ Κακὸν ἐν τῇ γενέσει του.

Ὀλοκληρώσατε τὴν Ἀγάπην σας καὶ διαδώσατε τὰ μη-
νύματα τῆς Θείας Ἀρχῆς ὡς σύμβολα ἱερὰ καὶ ἀκαταμάχη-
τα, διὰ ν' ἀποκτήσετε τὸ κύρος τοῦ Λόγου, καὶ ἀναλάβετε τὴν
θέσιν, ἣν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προώρισεν εἰς τὴν Χώραν σας.

Θὰ ζήσετε καὶ θὰ ἴδητε τὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου.

Δοξάσατε τὸ Ὄνομά Του καὶ ἐνοήσατε ὅτι ὁ ἀόρατος
κόσμος ἔχει τοιαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Κόσμου τούτου, ὥστε
οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ εἰς τὸ Ἔργον του.

Ἐκφωνῶ: Ζήτω τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Περιορίζομαι εἰς τὴν ἀδελφὴν Φρυγὰ:

Ἀδελφή, νὰ εἶσαι ὀλιγόλογος εἰς τὰς ἐκφράσεις σου,
ὅπουδῆποτε καὶ ἐὰν εὐρίσκεσαι. Νὰ γνωρίζῃς μόνον ἐσὺ τὰ
θέματά σου καὶ νὰ μὴ διαλαλῇς αὐτὰ εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι
δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν θέσιν σου, ὡς εὐνοουμένης τοῦ Πνευ-
ματικοῦ Κόσμου.

Τὸ ἔργον σου θὰ δώσῃ τὴν ἔνοιαν. Σὺ ὅμως, δὲν εἶσαι
εἰς θέσιν νὰ φωτίσῃς αὐτοὺς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Ἐὰν εἶ-
χες τὴν πνευματικὴν δύναμιν τῆς τότε ἐποχῆς, θὰ ἀπηγορεύα-
μεν εἰς ἐσὲ νὰ ὀμιλῇς περὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Ὑπάρχουν
λόγοι, τοὺς ὁποίους δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω, παρὰ μόνον ὁ
Κύριος. Γνώριζε, ὅσα Κείμενα ἔχει εἰς χεῖρας σου. Τὰ λοιπὰ
ἐνδιαφέρουν ἡμᾶς. Ἐχεις δώσει ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τηρήσῃς τὸν
λόγον σου, προτοῦ ἐμφανισθῆς εἰς τὸν Κόσμον τῆς σημερινῆς
σου ζωῆς. Σοῦ τὸ ὑπεθυμίζω. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ δι-
δει πνοὴν ἱερὰν καὶ σὺ ὀφείλεις τὴν πνοὴν ταύτην νὰ διατηρῆς
ὡς τοιαύτην.

Ὅσοι δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰς ὁδηγίας μου, διότι δὲν
ἔχουν τὴν πίστιν ἀνεπτυγμένην εἰς τὸν Οὐράνιον Λόγον, ἄς
ἄρκεσθοῦν εἰς τὸ ὅτι «κάτι συμβαίνει», ἀνεξήγητον εἰς αὐτούς.

Σὺ, ὅμως, ἦτις δέχεσαι μὲ τόσην ἀγάπην τὰς συμβουλὰς
μας, κατανόησον τὰς λεπτὰς ἀξιώσεις τοῦ Πνευματικοῦ Κό-
σμου καὶ ἐνήργει συμφώνως πρὸς αὐτὰς ὡς κοινὴ θνητῆ, μέ-

χρι τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ὀντότητός σου εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων.

Ὁ Πλάτων ὑπόσχεται νὰ δώσῃ εἰδικὴν ὁμιλίαν περὶ ἐσοῦ, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα. Ἡ ὁμιλία αὕτη θὰ εἶναι διαφωτιστικὴ καὶ θὰ ἐννοῇ τὸν ἐσωτερικὸν σου κόσμον.

15 Ἀπριλίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀπὸ τὰς Ἀποκαλύψεις τοῦ Οὐρανοῦ θὰ λάβετε ἐντὸς ὀρισμένου χρόνου καὶ ἄλλας τινάς. Τοῦτο δέ, θὰ συμβῆ διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὰ Κείμενα τῆς Τετάρτης ὡς τροφήν τῶν πιστῶν.

Νὰ εἴσθε εὐπειθεῖς προπαντὸς καὶ ἥρεμοι, ὅταν θὰ σημειώνετε τὰ τοῦ Οὐρανοῦ Κείμενα. Ταῦτα, δὲν θὰ ἀφοροῦν μόνον ἐσέ, ἀδελφή, ἀλλὰ ὄλους τοὺς ἀδελφούς, τοὺς διασκορπισθέντας μακρὰν τῆς ἐστίας αὐτῆς.

Θὰ ὁμιλήσουν πάντες οἱ Ἀρχηγοί, ὡς ὁ Ὅμηρος, Πίνδαρος, Σοφοκλῆς, Οὐγκώ, Σίλλερ, Σαίξπηρ καὶ ἄλλοι πολλοί. Τὸν πρόλογον τῶν Νέων αὐτῶν Κειμένων θὰ ἀναλάβῃ ὁ Ὅμηρος.

Ἐπίσης ὁ Μωϋσῆς θὰ μεταδώσῃ ὁμιλίαν του, ποὺ θὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν πραγματικὴν πίστιν, ἡ ὁποία δημιουργεῖ δύναμεις, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ὁ ἄνθρωπος ἐφαντάσθη.

Πιστεύω, δὲν σημαίνει ὅτι εἶσαι τῆς ἰδίας γνώμης μὲ τὸν ἀρχηγόν, οὔτε ὅτι παραδέχεσαι τὴν γνώμην του ὡς ὀρθήν.

Πιστεύω, εἶναι ὅτι ἔχεις ἱερὰν πεποιθήσιν περὶ τῆς λεχθείσης Ἀληθείας. Ὅτι τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ὁμιλητοῦ, γίνεται συνείδησις εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς συνειδήσεως ταύτης ἐνεργεῖ αὐτὸς ὡς ἐργάτης τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἡ ἐπιπολαιότης τῶν πνευματιστῶν, ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὸν ἀόρατον Κόσμον καὶ νὰ θεωροῦν Αὐτὸν ὡς πάρεργον ἀπασχολήσεως τοῦ πνεύματος, ὅποτε θεθαίως λαμβάνουν ὁμιλίαν ἀπὸ ἄστατα πνεύματα, καὶ ἐνίοτε ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἔλξεως τοῦ Πονηροῦ.

Ἡ ἔδρα αὕτη τοῦ Φωτισμοῦ σας, εἶναι πρωτοφανῆς εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐνίσχυσε τόσον τὴν ἐκκομπὴν αὐτὴν ὡς θεμελιώδη, ὡς ἱερὰν τοῦ Πνεύματος προσφοράν. Οὐδέποτε

ἄλλοτε ὠμίλησαν εἰς Κέντρον Πνευματιστῶν τόσοι Ἀρχηγοί, με ἐπικεφαλῆς τὸν Κύριον. Καὶ ποτὲ εἰς ἄλλα Κράτη δὲν ἠκούσθη ἡ Διάχυτος Φωνὴ τοῦ Ἀνάρχου, θεβαιούσα τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν Ἀγάπην μετὰ τῆς Δικαιοσύνης ὡς ἀκτίνος τῆς πηγῆς τοῦ Θείου.

“Ὅσοι ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ Καθαροῦ καὶ Ἱεροῦ Λόγου τοῦ Οὐρανοῦ, δὲν θὰ λογισθοῦν πιστοὶ ὄπαδοι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Οἱ δυστροποῦντες νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν Δύναμιν ταύτην, ὑπόκεινται εἰς τὸ Μέλαν Φῶς τοῦ Ἐωσφόρου.

“Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πνεῦμα ἐλεύθερον καὶ διὰ τῆς καλῆς θελήσεως, ὅταν ἔχη ἐντὸς τοῦ ἠθασαυρὸν τῆς Ἀγάπης, ἐφάπτεται ἄμεσα διὰ τοῦ συνδέσμου μας μετὰ τὴν Θεϊαν Ἀρχήν.

Ἐάν ἔχη ἐνδοιασμούς, ἃς προσαρμοσθῆ μετὰ τὸ Φῶς τοῦ Ἐωσφόρου, ἀφοῦ τὸν ἐλκύει τόσον. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὁμῶς ἡ μετάνοιά του δὲν θὰ εὕρη ὄπα, διὰ νὰ τὸν εἰσακούσουν.

Ἡ Διδασκαλία τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι δῶρον, πού δὲν ἐνέμενεν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Θεόν του.

Σκεφθῆτε καὶ ἀποφασίσατε, ἄνθρωποι τῆς Γῆς καὶ τῆς ἐπιπολαίας σκέψεως. Ζητήσατε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. Διότι ἐντὸς τοῦ Σκότους δὲν δύνασθε νὰ διακρίνετε τὰ πάντα. Βλέπετε, ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνεσθε. Ἀγνοεῖτε τὴν Ὑπερτάτην Ἀρχὴν καὶ τὰ Μυστήρια αὐτῆς.

ΟΡΦΕΥΣ : Τί τὸ κοινὸν μεταξύ ἐσοῦ, ἀδελφῆ, καὶ ἡμῶν;

Τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον συνδέει ἐσὲ μεθ' ἡμῶν, εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὸ πνεῦμα. Διότι τὸ μὲν πνεῦμα εἶναι ἐλαστικόν, ἡ δὲ ψυχὴ σταθερὰ καὶ ἀμετάβλητος. Τὸ κέρδος τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀπείρου, εἶναι τὸ σθένος. Ὅσον περισσότερο σθένος ἀποκτᾷ ἡ ψυχὴ, τόσον ὑποδουλῶναι τὸ πνεῦμα. Καὶ εἶναι ἀνωτέρα ἢ ὄντοτος ἀποκτῶσα σθένος, παρὰ νὰ ἀποκτᾷ πνεῦμα. Ὅταν ὁμῶς τὸ πνεῦμα συνταυτισθῆ μετὰ τὴν ψυχὴν, ἡ τελειότης τῆς ὄντοτητος γίνεται Θεῖον χάρισμα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θείου.

Πολλάκις τὸ πνεῦμα σου ἀγαπητῆ ἀδελφῆ, δυστροπεῖ ἀπὸ τὰ ἐναπομεινάντα ἀνθρώπινα ἐλαττώματα τῆς γῆινης φύσεως καὶ ἀναστατώνεσαι μετὰ τὴν παραμικρὰν ἀντίθεσιν. Εὐτυχῶς πού σώζεσαι ἀπὸ τὴν ψυχὴν, ἥτις λησμονεῖ τὰ πάντα, διὰ νὰ

εὐρύνη τὴν καλωσύνην ἐντός σου. Καὶ αὐτὴ διαγράφει τὰς τοῦ Πνεύματος ἀντιφάσεις.

Περιγράψω τὴν σκιὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ σου κόσμου, διὰ νὰ διευκολύνω τὴν ἀπόφασίν σου νὰ συνταυτισθῇ μὲ τὸ πνεῦμα. Εἶσαι εἰς κήπος μὲ πολλὰ καὶ εὖοσμα ἄνθη· μεταξύ αὐτῶν ὑψώνουν τὴν κεφαλὴν μικρὰ ἄοσμα, ἀλλὰ θλαθερὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν γίνονται ὁρατὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Διότι κρύπτονται ἀπὸ τὴν ὠραιότητα τῶν ἀνθέων.

Εἶναι θεβαίως ἀνθρώπινον, νὰ μὴ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τελειότατος εἰς τὸ πνεῦμα. Ἄρκεϊ ὅμως νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁποῖαν ζημίαν προξενοῦν εἰς αὐτὸν τὰ θλαθερὰ φυτὰ καὶ νὰ ἐκριζώσῃ αὐτὰ, ὥστε ὁ κήπος νὰ ἀποτελῇ μίαν Μικρὰν Ἐδέμ, διὰ νὰ αἰσθανθῆς ὅτι, ὁ Παράδεισος θὰ εἶναι ἡ Χώρα εἰς τὴν ὁποῖαν κάποτε θὰ ταξιδεύσῃς. Ἐκεῖ θὰ ἴδῃς τοὺς Μεγάλους Κηπουροὺς τῶν ψυχῶν, καὶ θὰ ἀντιληφθῆς πῶς καλλιεργεῖται τὸ Θεῖον Ἄρωμα τοῦ Οὐρανοῦ ἐντός τῆς ὠραιότητος τοῦ φυσικοῦ κάλλους, πού τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὴν ψυχὴν καὶ διαπιστώνεται διὰ τοῦ ἐξευγενισμένου πνεύματος. Ἐκεῖ εἰς τὸν Παράδεισον οἱ συνομιλῶν σου μετὰ τῶν Ἀγγέλων ἢ ἄλλων προσωπικοτήτων τοῦ βασιλείου μας, θὰ ἀνταλλάξουν φράσεις Γνώσεως καὶ Ἀγάπης. Ἐκεῖ θὰ λάβῃς τὸ χρίσμα τῆς ἱερότητος.

19 Ἀπριλίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Εὐλογῶ. Τὴν θέσιν μου παραδίδω εἰς τὸν ἀδελφὸν Πλάτωνα καὶ ὕστερον θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Μωϋσῆς.

Ἡ γυνὴ τοῦ καθήκοντος

ΠΛΑΤΩΝ: Πολλὰς φορές ὁμιλήσεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος περὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἀνέφερεν ὅτι εἶναι εἰς τὸν χαρακτήρα ἄστατος, χωρὶς ν' ἀντιλαμβάνεται τὴν ζημίαν τὴν ὁποῖαν προξενεῖ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ὁ κανὼν ἔχει τὰς ἐξαιρέσεις του. Καὶ σήμερον λαμβάνω τὸν λόγον, διὰ νὰ ὁμιλήσω ὑπὲρ τῆς ἐξαιρέσεως αὐτῆς.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐν τῇ ἐνεργείᾳ Του, προσπαθεῖ διὰ τοῦ Λόγου νὰ ἐκριζώσῃ ἔστω καὶ τὰς μικροτέρας παρα-

φυάδας τοῦ Κακοῦ, ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἐξαιρετικῶν ὄντο-
τήτων τῆς γυναικείας φύσεως. Ὅταν μία γυνὴ ἔχη καλλιερ-
γημένην τὴν ψυχὴν, ἡ καρδιά της εἶναι ἀνοικτὸς λιμὴν δι' ὅλους
τοὺς πονέσαντας ποικιλοτρόπως. Διὰ τοῦ λόγου της δίδει ἐν-
θάρρυνσιν ἐνδυναμώνει τὸ ψυχικὸν σθένος τοῦ πάσχοντος· κα-
θοδηγεῖ τὸν περιπλανηθέντα· ἀναζωογονεῖ τὴν ὄντοτητα τοῦ
ἀδικημένου· δίδει τὴν χαρὰν εἰς τὴν φιλίαν· ἀναπτερόνει τὸ
ἠθικὸν καὶ πράττει τὸ καλὸν εἰς κλίμακα ἀνωτέραν τῆς πρε-
πούσης.

Μία τοιαύτη γυνή, εἶναι ἀξία τῆς ἐνδόξου Δάφνης τοῦ
Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὡς ἐκ τούτου, μία ὁδὸς ὑπάρχει δι' αὐ-
τήν. Ἡ ὁδὸς, ἥτις θάινει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀ-
ναπαύσεως, ἦτοι τοῦ Παραδείσου. Ἡ γυνὴ αὕτη διὰ νὰ ἰσο-
σταθμισθῇ μὲ τὸ πνεῦμα της, ὀφείλει μὲ μίαν μικρὰν προ-
σπάθειαν νὰ ἀπομακρύνῃ ἐξ ἑαυτῆς τὰ μικροζιζάνια τῶν ἐνο-
χλήσεων, ἵνα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εὕρῃ τὸ ἀπωλεσθὲν πνεῦμα
τῆς προτέρας αὐτῆς ὑπάρξεως, ὅποτε θὰ εἶναι χρήσιμος εἰς
τὴν μετάδοσιν τῶν νέων της καθηκόντων.

Ἐδῶ, δὲν θὰ ἀναπτύξω ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα αὐτῆς
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ ἡ ἰδία, ποῖα εἶναι αὐτὰ
εἰς τὴν γῆν καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόζῃ.

Ὅλγαι εἶναι αἱ γυναῖκες, αἵτινες ἐδόξασαν τὸ γένος των
ἀπὸ ἀπόψεως ψυχικοῦ κάλλους καὶ εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους
τὸ πνεῦμα των.

Ἡ γυνὴ ἦν ἀναφέρω, ἐδόξασε τὸ πνεῦμα μὲ καλλιέπειαν
καὶ λογικὴν. Σήμερον δοξάζει τὴν ψυχὴν της, ὥστε νὰ ὀλο-
κληρώσῃ τὴν σπουδὴν της εἰς τὸν Γῆϊνον Κόσμον, ἵνα εὐρε-
θῇ πανέτοιμος εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου, ὡς δόξα τοῦ γυ-
ναικείου κόσμου.

Σοφοὶ καὶ Συγγραφεῖς, δὲν ἀνέφερον τὰ σχετικὰ διὰ τὴν
ἀνάδειξιν τοῦ γυναικείου φύλου. Ὁ Οὐρανὸς δὲν δέχεται τὰς
ἀδικίας καὶ ἐπανορθώνει, ἐκ μέρους τῶν ἀδικησάντων τὴν ὄν-
τότητα τῆς γυναικὸς ὡς Συμβόλου τῆς Ἀρετῆς.

Ὅταν ἡ γυνὴ ἄρχῃ, καταστρέφει, ὅταν ὅμως εἶναι ἀξία
τῶν καθηκόντων της, γίνεται ἀξιόπιστος σύμβουλος τοῦ ἀν-
δρός καὶ δημιουργεῖ, μὲ τὴν Ἀγάπην καὶ τὴν Σωφροσύνην.

Τὰ μεγάλα ὀνόματα τῶν γυναικῶν τῆς Ἱστορίας, εἶναι
ἐκ φύσεως ἀπατηλά, τῶν δὲ ἀφανῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐνεφύ-

σησαν τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀρετὴν, παραμένουν εἰς τὸ Σκότος. Τὰ τελευταῖα ὀνόματα τῶν ἀφανῶν γυναικῶν θὰ ἀναδείξῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Καὶ ταῦτα εἶναι ἐλάχιστα. Ὡς σύμβολον αὐτῶν τῶν ἐξαιρέτων γυναικῶν ὑμνεῖ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τὴν ἐκλεγείσαν, ὡς ἀντιπρόσωπον τῶν ἄλλων. Διότι πράγματι ὑπῆρξεν ἰσχυρὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς τοῦ Σωκράτους καὶ ψυχικὴ ἀντοχὴ ἀφθαστος εἰς τὴν σημερινὴν ζωὴν. Δὲν θέλω διὰ τοῦ λόγου μου νὰ ἐπηρεάσω οὐδένα. Διὰ τοῦτο παραιοῦμαι καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ὁ ἔχων ἀντίληψιν ἀντιλαμβάνεται.

ΜΩΨΣΗΣ: Ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου ἀνύψωσε τὸ ὄνομα τῆς γυναικός. Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ ἄς στρέψῃ τὰ ὄμματά της πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἄς δεηθῇ πρὸς Αὐτόν, "Ὅστις εἶναι προστάτης καὶ βοηθὸς ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μου αἱ γυναῖκες ἦσαν δοῦλαι τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἔβλεπον αὐτὰς ὡς ἐμπόρευμα. Σήμερον εἶναι ἐλευθεραὶ ὡς ὀντότητες καὶ ζητοῦν τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν των. Ἐδῶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ εὐεργετηθεὶς καταχρᾶται τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ εὐεργέτου. Διότι, ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι αἱ γυναῖκες ἀναλαμβάνουν τὴν Διοίκησιν τῶν Ἐθνῶν, αὐτομάτως καταστρέφεται τὸ Ἀνθρώπινον Γένος. Διότι δὲν προορίζονται ἀπὸ τὸν Ἄναρχον νὰ ἄρξουν. Εἶναι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνάξια, ἀπὸ φυσικὰς καὶ πνευματικὰς αὐτῶν ἰδιοτροπίας.

Ἡ γυναῖκα ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνδρός της· νὰ φροντίζῃ δι' αὐτόν, ὅπως καὶ ἐκεῖνος φροντίζει δι' αὐτήν· νὰ ἀλληλοενοσούνται· νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὰς θελήσεις του καὶ ἐὰν αὐτὰ δὲν εἶναι ὀρθαὶ κατὰ τὴν ἀντίληψιν της, διὰ τοῦ γυναικείου τρόπου καὶ τῆς καλῆς της συμπεριφορᾶς νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς αὐτόν τὸ σφάλμα του.

Ἐὰν ἀντισταθῇ καὶ διὰ τοῦ ἐγωῖσμοῦ φέρει εἰς αὐτόν ἀντιρρήσεις, τότε ἡ θέσις της δὲν εἶναι πλησίον του, ἀλλὰ πλησίον τοῦ Ἐωσφόρου. Ἀποκτᾷ φίλους, οὐχὶ ὅμως φίλον. Διαφθείρει τὸν ἄνδρα καὶ παρασύρει αὐτόν εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Γνωρίσατε κάτι τὸ ὁποῖον σᾶς ἐμπιστεύομαι: Δύο Μεγάλα Ἔθνη θὰ καταστραφοῦν τελείως παρά τὸν πλοῦτον των. Διότι διεφθάρησαν ἀπὸ τὸ γυναικεῖον φῶλον. Ἡ ἀσωτεία, ἡ ἐπιπολαιότης καὶ αἱ ἀσθένειαι σφυροκοποῦν τὰ Κράτη αὐτά.

Σεῖς δὲν γνωρίζετε, ὅποια διαφθορά ὑφίσταται. Ὅταν φθάσῃ τὸ τέλος τῶν Μεγάλων αὐτῶν Ἑθνῶν, θὰ τὸ γνωρίσετε.

Ἡ ἀγνότης θεθαίως, εἶναι ἀξία. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην τῆς φύσεώς του. Δίδοντες λοιπὸν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν γυναῖκα νὰ ἀπολαύσῃ τὰς φυσικὰς τῆς ἀνάγκας, δὲν ἀναγνωρίζει ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τί ἐστὶ πίστις καὶ τί ἀγνότης. Πλέει εἰς τὰ πελάγη ἀπολαύσεως καὶ καταπτώσεως. Ἴδου διατί πολλάκις ἐξαίρομεν τὴν ἀγνότητα εἰς τὴν γυναῖκα.

Πᾶσα ἐλευθερία εἰς τὸ ζήτημα τῆς ζωῆς τῆς, εἶναι εἰς θάρος αὐτῆς τῆς ἰδίας.

Θὰ ἐρωτήσετε διατί.

Διότι δὲν ἔχει σταθερότητα εἰς τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπόκειται εἰς τὴν θέλησιν τῆς πλάνης.

Ἡ γυνὴ ἦτο αἰτία τῆς καταποντίσεως τῆς Ἀτλαντίδος, διότι δὲν ἦτο συγκρατημένη. Θὰ ἔθετε φραγμὸν εἰς τοὺς ὑπεροπτικούς ἐγκεφάλους τῶν τότε Σοφῶν καὶ Ἐπιστημόνων.

Ὅταν ἡ γυνὴ εἶναι καλὴ καὶ προσεκτικὴ, πιστὴ εἰς τὰ Θεῖα, οὐχὶ φανατικὴ, καὶ ἀντιλαμβάνεται τὸν προορισμὸν τῆς, αὐτομάτως ὁ ἀνὴρ θὰ μεταβληθῆ, ἐὰν δὲν εἶναι πιστὸς καὶ εὐπειθὴς εἰς τὴν Ἐρησκείαν του. Ἴδου διατί ἡ Ἐρησκεία θέτει φραγμὸν εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς συνειδήσεως. Καὶ ἰδου διατί, πρέπει νὰ ὑπάρχη.

Ὁ ἀνὴρ, εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς ζωῆς του φέρεται ὡς νήπιον, καὶ τὸν ἐλκύει τὸ θῆλυ.

Ἐὰν τὸ θῆλυ γίνῃ προστάτης τοῦ νηπίου, σώζεται ὁ ἄνδρας καὶ εὐδοκιμεῖ ἡ γυνή.

26 Ἀπριλίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Αἱ ψυχαί, ἀποχαιρετῶσαι τὸν Κόσμον τῆς ὕλης, ἀνέρχονται εἰς τὰ ὕψη τοῦ αἰθέρος καὶ ἐκεῖ, ἀφοῦ διέλθουν τὸ φράγμα τῆς Λήθης, αὐτομάτως τὸ ὑποσυνειδητὸν τῶν μεταβάλλει τὰς Μυστικὰς ὑπάρξεις τῶν εἰς εἰκόνας ζωντανάς, ὥστε νὰ συναίσθανθοῦν ὡς ψυχαί πλέον τὴν ὁδὸν ἣν διήνυσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, νὰ ζυγίσουν τὰς Καλὰς καὶ τὰς Κακὰς πράξεις τῶν καὶ νὰ ἴδουν εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται, ἵνα ἀκολουθήσουν τὴν νέαν τῶν ὁδόν. Δηλαδή νὰ μάθουν, ἐὰν ἐβελτίωσαν ἢ ὄχι τὴν ψυχὴν τῶν.

Ἡ διαδικασία αὕτη γίνεται ἀπὸ τὴν συνείδησιν, ἥτοι τὴν ψυχὴν των, διότι αὕτη εἶναι πνοὴ τοῦ Θεοῦ καὶ δικάζει ἀμερόληπτα τὴν ὄντοτητα, Ἡ πνοὴ αὕτη, ὡς εἶπον καὶ ἄλλοτε, εἶναι ἡ Μικρὰ Θεότης, ἥτοι μέρος τῆς Θεότητος, ποῦ ἐνεργεῖ κατὰ τὴν θούλησιν τοῦ Ἀνάρχου.

Τὰ ἄψυχα ἀντικείμενα, εἶναι ὕλη ἀνέκφραστος εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἐντὸς ὅμως τῆς ὕλης, ἐνυπάρχει Πνοή, ἥτις δὲν κινεῖ τὸ ἄψυχον, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειαν, ὅταν ἄλλο εἶδος ἀψύχου, ἀντικειμένου συγκρουσθῆ μετὰ τοῦ δευτέρου εἶδους, διὰ νὰ φέρῃ κάποιαν ἀλλαγὴν εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ὕλης. Ἄρα, ἡ Πνοὴ αὕτη, ἥτις εὐρίσκεται ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ἀντικειμένων, εἶναι ἡ Αὐτὴ Πνοὴ ποῦ δίδει τὴν κίνησιν εἰς τὰ ἔμβια ἀπὸ τοῦ μικροτέρου ὀργανισμοῦ, μέχρι τοῦ τελειότερου τῆς Δημιουργίας ποῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται ὡς τέλειος. Ἐχει ὅμως τὸ πνεῦμα ἐλεύθερον καὶ αὐτὸ καθοδηγεῖ τὴν ὄντοτητά του εἰς τὴν γῆινον ζωὴν.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος δὲν διακρίνη τὰς ἐνεργείας του, εἴτε συγγέει αὐτὰς ἀπὸ ἀνωμαλίαν τοῦ πνευματικοῦ ὀργάνου, καὶ ζητεῖ τὴν Ἀλήθειαν εἰς τὸ Σκότος, τότε παραπαίει παρὰ τὴν ὀρθὴν του κρίσιν, ἀποδεικνύων ὅτι τὸ Σκότος εἶναι Μέλαν καὶ ἡ Ἡμέρα Λευκή. Ἐντὸς τῆς Λευκότητος, δυνατὸν νὰ κακουργῆ καὶ ἐντὸς τοῦ Σκότους νὰ ἀναπαύεται ὡς ἀπλὸς κυνηγός, θηρεύων τὰ τῆς ζωῆς του ἐφόδια.

Βλέπετε, ὅτι καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἡ ἐνέργεια τοῦ Πνεύματός του εἶναι λαίθησμένη.

Διατί;

Διότι τὸ Πνεῦμα του κατάρθωσε διὰ τῆς Λογικῆς νὰ πείσῃ τοὺς συναθρώπους, ὅτι ἡ κρίσις του εἶναι ὀρθή. Διὰ νὰ ἀπαλλαγθῆ ἀπὸ τὴν συσκότισιν τοῦ πνεύματός του, ὀφείλει νὰ διακρίνη τὰς πράξεις του μετὰ τὸ Φῶς τῆς Ψυχῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πνεύματος. Διότι τὸ Φῶς τῆς Ψυχῆς, δίδει σθένος εἰς τὴν ὄντοτητά του, ἐνῶ τὸ Πνεῦμα του σκληρύνει τὴν καρδίαν καὶ σμικρύνει τὸ σθένος.

Ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ διακρίνη τὰ πάντα ὡς ἐλεύθερος κριτής, ἐπεμβαίνει ἡ Θεία Διδασκαλία καὶ ἐξηγεῖ εἰς αὐτὸν τὰ καθημερινὰ του καθήκοντα. Δυστυχῶς οἱ Διδάσκαλοι τῶν Θείων Διδαγμάτων, ἀγνοοῦν καὶ

αὐτοὶ αὐτὰ τὰ ὁποῖα διδάσκουν καὶ οὕτω δίδονται Σκοτειναὶ Διδασκαλίαι ἀπὸ Σκοτεινὰ Πνεύματα.

Ὅταν ὁ Διδάσκαλος ὁμιλῇ ὀρθότατα, καὶ πράττει τὰ ἀντίθετα, ἢ χλευάζει τὸν πιστόν, ἢ ἀποκρύπτει ἐξ αὐτοῦ τὴν Ἀλήθειαν, τότε οἱ ἔξυπνοὶ καὶ οἱ κακόβουλοὶ ἐπωφελοῦμενοὶ ἐπικρίνουν τοὺς Διδασκάλους καὶ τὰς Διδασκαλίαις των καὶ οὕτω οἱ πιστοὶ σχηματίζουν γνώμην ἄκρως ἀντίθετον τῆς Διδαχῆς.

Μελετήσατε καλῶς τὴν Κατήχησιν αὐτὴν, ἵνα ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τοῦ Διδαγματοῦ Οὐρανοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ. Τὴν προσεχῆ φοράν, — ἦτοι τὸ Μέγα Σάββατον, — ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀνεστήθη ὁ Κύριος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, τὰ πνεύματα θὰ ἐορτάσουν εἰς τὴν μνήμην Του τὴν Ἐλευθερίαν των. Δὲν θὰ ἐπικοινωνήσῃς μεθ' ἡμῶν, ἀλλὰ μετὰ τῶν ψυχῶν. Θὰ ἐπικαλῆσαι μίαν ψυχὴν καὶ κατόπιν τῆς συνομιλίας σας θὰ ἐπικαλεσθῆς ἄλλην, ὥστε νὰ ἔλθουν κατὰ σειράν αὐταὶ πού θέλεις, πλὴν τοῦ Ἄρχοντος τοῦ Ποσειδῶνος, ὅστις τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἔχει εἰδικὴν ἐργασίαν. Οὗτος δύναται νὰ παρουσιασθῆ, ὅποτε τὸν καλέσετε. Αἱ ἡμέραι αὐταὶ εἶναι μόνον διὰ τὰς μικράς, μαθητευομένας ψυχάς, πού ζητοῦν τὴν ἐπικοινωνίαν, ὡς Φῶς ἐκ τῆς Γῆς προερχόμενον.

Αὐτὰ διὰ τὰς ψυχάς.

Σήμερον θὰ σοῦ ὁμιλήσω δι' ἓνα ἄλλο ζήτημα, πού παραμελεῖς, ὡς μύστης τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Χάριν τοῦ Ἐπικοινωνοῦντος, δίδομεν τὸν Λόγον τοῦ Οὐρανοῦ, ἔστω καὶ ἐάν ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς αἰθούσης δὲν εἶναι ἐντελῶς καθαρὰ. Ὁ λιθαισμός, εἶναι ἀναγκαῖος, ἀπὸ ἀπόψεως ἐξοντώσεως τῶν κακοποιῶν πνευμάτων. Ἐάν ἄλλος ἦτο εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπικοινωνοῦ, θὰ εἶχατε ἔλξιν καὶ θαυμασμόν διὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα θὰ ἦσαν ὑπαγορευμένα ἀπὸ τὰ πνεύματα τοῦ κακοῦ καὶ πλαστογραφημένα μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἀπὸ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διέλθουν αὐτὰ, ἀλλὰ ἐμποδίζετε τὸν Λόγον, νὰ εἶναι περισσότερο δυναμικὸς ἐπὶ τῶν ὄντοσιν σας.

Μὴ νομίζετε, ὅτι τὸ λιθαίνι δὲν ἔχει ιδιότητα ἀποκρύφους. Ἄλλην φοράν θὰ ἐξηγήσω, διατὶ ἀποκροεὶ τὰ πνεύματα τοῦ κακοῦ. Ἡ σύνθεσις του εἶναι Πνευματικὴ. Σὰς φαίνεται περίεργον, ἀλλ' ὅταν δώσω τὴν ἐξήγησιν θὰ με δικαιώσετε.

Ἐκ τῆν Ἀρχαίαν Ἐποχὴν, οἱ ἄνθρωποι ἐδημιούργησαν τοὺς Θεούς, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποιοὶ εἶναι οὗτοι καὶ ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς ὀνόματα καὶ ἐνεργείας ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἐτίμησαν αὐτοὺς διὰ τῶν θυμιάσεων. Κάτι ἐγνωρίζον ἀπὸ τοὺς Μύστας τῆς Ἀτλαντίδος.

Τὴν Ἀτλαντίδα ἀδελφὴ ἀγνοεῖς. Καὶ ὅμως πόσας φορὰς ἠρώτησες δι' αὐτὴν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐὰν εἶχε πράγματι φθάσῃ εἰς τὸ κορυφωμα τῆς Γνώσεως καὶ ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις ποὺ ἔλαβες ἦτο καὶ τοῦ ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ, ὅστις σοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Τὸ κορυφωμα τῆς Γνώσεως ὀνομάζεται Θεός. Καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτοῦ, ἄρα κορυφωμα δὲν ὑφίσταται εἰς τὴν Γνώσιν, ἀλλ' ἀλλαγὴ σκέψεως καὶ ἀρτιωτέρα Γνώσις ἐπὶ τῆς Γνώσεως, ὥστε αὐτὴ νὰ εἶναι ἀνεξάντλητος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Μῦσται εἶχον γνώσιν καλλιεργημένην, ἀλλὰ Σεβαστὴν καὶ Θεῖαν καὶ ἐτίμων τὴν Γνώσιν τοῦ φωτὸς ποὺ ἐλάμβανον ἐκ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς καύσεως τοῦ ἀρωματισμένου λιθάνου. Ὁ ἀρωματισμὸς ἦτο γνήσιος ἀπὸ ἀρωματισμένους θάμνους καὶ οὐχὶ συνθετικὴ ὕλη μὴ ἀγνή.

Αὐτὰ ἐδίδαξεν εἰς ἐσὲ ὁ Ἀναξαγόρας, ὅστις λόγῳ μιᾶς ἀμφιβολίας του διὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ, παρέμεινεν εἰς τὴν τελευταίαν σειρὰν τῶν Ἀνερχομένων τὴν Κλίμακα Ἀρχηγῶν.

Ἀδελφὴ νὰ εἶσαι εὐχαριστημένη, διότι ἔχεις τὸ προβάδισμα εἰς τὴν Ὁδὸν τοῦ Κυρίου. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι μετὰ σοῦ. Ἀλλὰ καὶ σὺ νὰ προσπαθῆς νὰ εὐρίσκεισαι μετ' ἐκείνων, οἵτινες σὲ προστατεύουν καὶ σὲ εὐλογοῦν.

6 Μαΐου 1967

ΦΑΡΑΧ: Τέκνα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἶπον καὶ ἐπαναλαμβάνω νὰ ἀποφεύγετε τὰς συζητήσεις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ἡ κρίσις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι θαθεῖα. Δὲν κρίνω τὴν ἀλλαγὴν, ἀλλὰ τὴν πρόθεσιν. Καὶ ὁ Ἀνεύθυνος, εἶναι Συναρπάτης. Ἐδῶ ἐκρίθη ἡ Βασιλεία του.

Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ ἐκφύγῃ ἐκ τοῦ κλοιοῦ, διότι μωραίνει ὁ Θεός, οὐς θούλεται ἀπωλέσαι.

Ἡ κατάστασις αὕτη θὰ φέρῃ Ἀνάστασιν τῆς Πνευματικῆς Ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν ἀπὸ τὰ ἀποβράσματα

τοῦ Κοινωνικοῦ σάλου. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἐνεργεῖ ὡς δύναμις ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς σας ἀπολυτρώσεως ἀπὸ τὸ Σκότος.

Μὴ λησμονεῖτε τὰ χρέη σας ἔναντι τοῦ Θεοῦ Παραγγέλματος: Νὰ φωτίσετε τὸν Κόσμον, διὰ τῆς ἀγνῆς φωτίσεως τοῦ Οὐρανοῦ.

ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ: Φροσοῦλα, ἡ θέσις σου εἶναι εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Αὐτὸν ἔχεις, καὶ αὐτὸν θὰ ἀκολουθῆς.

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος νὰ μὴ ἀπομακρύνεται ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐχει καλὰς προθέσεις, αἱ ὁποῖα παραμένουν πρὸς τὸ παρὸν νεκρά. Αὗται θὰ δώσουν νέαν τροπὴν εἰς τὸν Λόγον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἄς ἐργασθῆ μετ' ὀλίγα ποικίλα Κεφάλαια τοῦ Κόσμου μας, διὰ νὰ ἡρεμήσῃ ἡ ψυχὴ του. Καὶ ὅταν κρίνῃ καλόν, εἰς στιγμὴν κατάλληλον, τὰ Κεφάλαια ταῦτα νὰ ἐκδοθῶν ὡς Ὀμιλία Φιλοσοφημένα. Ἐὰν δὲν ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου, δὲν θὰ δυνηθῆ ἀργότερον νὰ συνεχίσῃ αὐτά*.

Ἴδου μερικοὶ τίτλοι, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ μεταχειρισθῆ:

- Πῶς ἀντιλαμβάνομαι τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.
- Ποῖον εἶναι τὸ Φιλοσοφικὸν Φῶς τοῦ Θεοῦ.
- Ψεῦδη καὶ Ἀλήθεια ἀπὸ τὸ Ὑπερπέραν.
- Κρίσις τῆς Συνειδήσεως ἐπὶ τῆς ὄντοτης.
- Σκοτειναὶ καὶ Φωτειναὶ Δυνάμεις.
- Θεραπευτικὴ ιδιότης τῆς Ἐξομολογήσεως.
- Κενά, πλήρη ἐνεργειῶν.
- Οὐράνιον Φῶς εἰς τὸ ὑποσυνειδητὸν κ.λπ. Διευκολύνω τὰ θέματα.

Φροσοῦλα, ἐόρτασες τὴν Ἀνάστασιν, ἀλλ' ὁ Ἀναστάσιος εὗρίσκετο πλησίον σου, ὥστε νὰ μὴ ἐθεωρεῖσο μακρὰν αὐτοῦ. Ἐόρτασα καὶ Ἐγὼ μετὰ σοῦ. Ἡ Ἐορτὴ αὕτη, συμβολίζει τὴν Ἀναγέννησιν τῆς ψυχῆς καὶ ὑπομνησκει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀθανάσιαν του εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

* Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος Στρατηγόπουλος, υἱὸς τοῦ Ἀρχοντος τοῦ Ποσειδῶνος, ἀνεκλήθη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, τὴν 30 Ἰουνίου 1967, —ἤτοι μετὰ πάροδον 55 ἡμερῶν—, διὰ συγκοπῆς. Οὗτος, μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου, κατέστη ἄξιός νὰ μεταδίδῃ θεῖα μηνύματα ἐκ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, πρὸς τὸν στενὸν ἀδελφικὸν Πνευματιστικὸν Κύκλον τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐάν ἡ Θεωρία τοῦ Κομμουνισμοῦ δὲν ἐπεκράτησεν ὡς Σὺ-
στημα Ἀνθρωπισμοῦ, εἶναι διότι οὗτος —ὁ Κομμουνισμός—
ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀθανασίας καὶ τῆς
Πίστεως πρὸς τὸν Δημιουργόν.

Ὁ δοῦλος ἄνθρωπος, ὠνόμασε τὸν ἑαυτόν του «Δύναμιν
Θείαν» καὶ δὲν εἶχε τὴν Γνώσιν νὰ σκεφθῆ ὅτι τὰ πάντα ὀφεί-
λει εἰς τὸν Κύριόν του καὶ Δημιουργόν τῆς ὄντοτήτος του.

Ἐνεφανίσθη ὁ ἄνθρωπος τυχαίως εἰς τὸν Κόσμον σας, διὰ
νὰ ἐξουδετερωθῆ διὰ τοῦ θανάτου;

Καὶ ὅμως. Ὁ θάνατός του εἶναι ἡ Νέα του Ζωῆς, ἐκ τῆς
ὁποίας θὰ ἀντλήσῃ τὴν ἀγνὴν φώτισιν διὰ τὴν ἀνύψωσίν του.
Εἶναι προτιμότερον νὰ ἀφυπνισθῆ ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς γῆ-
νης ζωῆς, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν Οὐράνιον Ἀθανασίαν.

Ἐσύ, ἀγαπητὴ μου σύντροφος τῆς Γῆινοῦ ζωῆς μου, ἐνε-
τάχθης εἰς τὴν σειρὰν τῶν τιμημένων ψυχῶν, χάρις εἰς τὴν
Ἀγάπην σου καὶ τὴν Πίστιν σου πρὸς τὸν Θεόν.

Εὐλογῶ ὅλους σας, ἰδιαιτέρως ἐσέ, τὴν καλὴν καὶ ἀφο-
σιωμένην εἰς τὸ χρέος τῆς σύντροφον.

10 Μαΐου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ὅταν ἰδμιλήτε διὰ τὸ ἀθέβαιον, δὲν ἀντιλαμβάνεσθε τὴν
ἐννοιάν του.

Ἀθέβαιον σημαίνει, τελεία ἄγνοια ἐφ' ἑνὸς ἢ πολλῶν
ζητημάτων.

Τὸ Ἀθέβαιον δημιουργεῖ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐνεργοῦν-
τος πλήρη στασιμότητα εἰκόνων καὶ παραστάσεων.

Τὸ Ἀθέβαιον ἀκίνητοποιεῖ τὴν ἐνέργειάν σας, καὶ σὰς κα-
θιστᾷ ἀνικάνους πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων σας.

Ἀθέβαιος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει χαρακτῆρα ὕλικόν καὶ
οὐδεμίαν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ἔχει.

Τὸ ἀθέβαιον ἢ ἀθεβαιοσύνη εἶναι ταυτόσημον πρὸς τὴν ἀνι-
κανότητα τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀναπτύξεως.

«Τὸ μέλλον εἶναι ἀθέβαιον».

Τί σημαίνει τοῦτο;

Σημαίνει ὅτι οὐδεὶς γνωρίζει τὸ πεπρωμένον. Καὶ ἐφ' ὅσον
δὲν τὸ γνωρίζει, περιττεύει νὰ ἀναζητᾷ τὸ μέλλον του ἀπὸ τοὺς
χρηματιζομένους. Εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις, ὁ ἔχων δυνά-

μεις ψυχικάς, οὐχὶ ὅμως καλλιεργημένας, διεισδύει εἰς τὸ ὑποσυνειδητὸν τοῦ ἐξεταζομένου καὶ ἀναλύει ἐλάχιστα ἐκ τῶν Μυστικῶν τοῦ ὑποσυνειδήτου, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι τὰ ὅσα ἤκουσε ὁ ἐξεταζόμενος εἶναι ὀρθά. Πολλάκις τὸ ὑποσυνειδητὸν ψιθυρίζει ἐσφαλμένους λόγους, τοὺς ὁποίους ἀντλεῖ οὐχὶ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ ἐξεταζομένου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν φωνὴν ξένου πνεύματος ἀστάτου ἢ πονηροῦ.

Ἡ ἀβεβαιότης εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι ἐμπόδιον προαγωγῆς του, τόσον πνευματικῶς, ὅσον καὶ ψυχικῶς.

Διατί νὰ εἰσθε ἀβέθαιοι, ὅταν ἔχετε πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον;

Ἐάν δὲν εἰσθε τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, τότε ἡ ἀβεβαιότης δυνατὸν νὰ σᾶς καθηλώσῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀκινήσιας καὶ ἡ ἐνεργητικότης σας νὰ ἐκμηδενισθῇ.

Ὅσοι ἐκ τῶν ὁπαδῶν μας προστρέχουν εἰς τὰς δυνάμεις μας, νὰ εἶναι θέθαιοι, ὅτι δι' αὐτοὺς δὲν ὑφίσταται ἀβεβαιότης. Τὸ ἀβέθαιον εἶναι δι' ἄλλους, μακρὰν τοῦ Κέντρου μας.

Ἡ Ἐλπίς, —ἥτις ἐνισχύει τὴν Πίστιν καὶ Δημιουργεῖ εἰς τὴν ψυχὴν σθένος— ἀποκρούει τὴν ἀβεβαιότητα, ὡς Σύμβολον τοῦ Κακοῦ ἢ Πονηροῦ Πνεύματος.

Ἐστὲ θέθαιοι, ὅτι ὁ χρόνος ἐξηγεῖ ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ διαδρομῇ, τί εἶναι ἀβεβαιότης εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ. Ἦλθον διὰ νὰ Διδάξω. Ἡ σκέψις σου, νὰ μὴ δημιουργῇ φανταστικὰς εἰκόνας, ἀλλὰ νὰ εἶναι προσγειωμένη εἰς τὴν ζωὴν καὶ μὲ τὴν Ἀγάπην πρὸς πάντας, καὶ τὴν Πίστιν πρὸς τὸν Δημιουργόν, νὰ ἀναπλάθῃς σκέψεις ἀξίας τῆς ὄντοτήτός σου. Νὰ μὴ παραμένῃς εἰς τὸν Σκοτεινὸν Θάλαμον μιᾶς μονομεροῦς σκέψεως, καὶ ἀνωφελοῦς δι' ἐσὲ καὶ τοὺς λοιποὺς συνανθρώπους σου. Ἡ σκέψις σου ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης ἰδέας, ἢ ὅποια δυνατὸν νὰ ἐνοχλῇ τὴν φαντασίαν σου. Τὸ Κακὸν νὰ τὸ ἐξουδετερώῃς διὰ τοῦ Καλοῦ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν σου ὅτι: «Οὐδὲν Κακόν, ἀμιγῆς Καλοῦ».

Τὸ Κακόν, —ἐάν ἐξετάσωμεν αὐτὸ ἀπὸ τὴν Φιλοσοφικὴν του ἄποψιν, δὲν ὑφίσταται— ἀλλὰ δημιουργεῖται. Νὰ μὴ τὸ δημιουργῇς. Διὰ νὰ τὸ ἐξουδετερώσῃς, χρειάζεται θελήσις καὶ ἐμβάθυνσις πνευματικῇ, διότι τὸ κακὸν λαμβάνει χώραν

ἐπὶ τῶν ἀδυναμιῶν μας, ἀκριβῶς, διὰ νὰ ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὴν ψυχὴν ἰσορροπῆσιν πνευματικὴν.

Ὁ Θεός, "Ὅστις ἐδημιούργησε τὰ πάντα μέχρι τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἐπίσης Δημιουργὸς τῶν δύο ἐνεργειῶν: Τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ. Τὸ μὲν Καλὸν κρατεῖ ὁ "Ἴδιος εἰς Χεῖρας Του, τὸ δὲ Κακὸν παρέδωκεν εἰς τὸν "Ἀρχόντα τοῦ Σκότους, διὰ νὰ ἐπουλώνη τὰς ἐλλείψεις τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ Πόνου.

Ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται μεταξὺ Σφύρας καὶ "Ἀκμονος.

Ἐὰν εἶναι καλῶς κατεργασμένος, δὲν ἀμφισβητεῖ τὰ ὅσα ἀναφέρω. Ἐὰν, ὅμως, ἔχη ἀνάγκη τῆς κατεργασίας, τότε δὲν γνωρίζει τὸ τί λέγει καὶ τὸ τί πράττει.

Ὁ τέλειος ἄνθρωπος, —δηλαδὴ ἐκεῖνος ὅστις ἐσφυρηλατήθη ἀρκούντως ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειότητα— ὅταν ἀνακαλέσωμεν αὐτὸν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γῆν. Διότι ἐξεπλήρωσε τὴν θητεῖαν του, — ἀφοῦ διήλθε τὸν ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ (23ον) Σταθμὸν— καὶ θὰ ἐνταχθῆ μετὰ τῶν Ψυχῶν τοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἀναπαύσεως, ἦτοι τοῦ Παραδείσου, ἢ θὰ ἀποφασίσῃ μόνος του, ἐὰν θέλῃ Ἀνωτέρας Σπουδᾶς, νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Οὐρανοῦ, ἐντασσόμενος εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Βασιλείου μας. Ἡ ψυχὴ, εἶναι ἐλευθέρη νὰ ἐκλέξῃ.

Γνωρίζουσα πάντα ταῦτα, ἀγαπητὴ ἀδελφή, μὲ μίαν μικρὰν θέλησιν, αἱ σκέψεις σου δυνατόν νὰ γίνουσι ἀρεσταὶ εἰς πάντας τοὺς ἐπουρανοὺς ἀδελφούς σου, οἵτινες ἐπιθυμοῦν καὶ θέλουσι τὴν πρόσδόν σου, ὅσον οἰδεὶς ἄλλος ἐν τῇ Γῆϊνῃ ζωῇ.

Ἐγὼ ὁ Σωκράτης, ὅστις ἐδίδαξα τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ ἀχαριστία των ἦτο τὸ νόμισμα τῆς πληρωμῆς, διδάσκω ἐσὲ καὶ μόνον, ἐξ Οὐρανοῦ, διότι ποτὲ δὲν ἐλησμόνησα τὰς καλὰς σου προθέσεις καὶ τὴν Ἀγάπην σου πρὸς τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας.

Διατί καὶ τώρα νὰ μὴ φανῶ καλὸς πρὸς ἐσέ, ἦτις ἀπέδειξες εἰς Ἐμέ τὰ ὑψηλά καὶ χρηστὰ συναισθηματά σου;

Ἴδού, διατί ἦλθον πρὸς ἐσέ ἀδελφὴ Φρυγῶ.

17 Μαΐου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀδελφοί, ἐστὲ πεπεισμένοι, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν εἶναι Ἀνώτατος καὶ ἐνεργεῖ κατὰ Βούλησιν τοῦ Ἀνάρχου, ὥστε ὅλα ὅσα συμβαίνουν εἰς τὸν Κόσμον σας νὰ ἔχουσι τὸν

σκοπόν των, διὰ τὴν τελείαν ἐκκαθάρισιν τῶν πάντων, ἵνα ἴδῃ-
τε τὸ Φῶς τὸ Ἄληθινόν, καὶ νὰ εὐγνωμονήτε τὸν Θεόν, "Ὅστις
διὰ τοῦ τρόπου Του σᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τοὺς ἐνόχους τῆς
καταστάσεως.

Ἡ νῦν κατάστασις εἶναι πρόσκαιρος.

Ὁ Ἐπικοινωνός, δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν μὲ ἄλλους σχέσιν. Εἶ-
ναι μία Μονὰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἄναρχος ὑπέδειξεν εἰς τὸν Υἱὸν
Αὐτοῦ πρὸς ἐκλογὴν, ἵνα μεταδοθῶν, μέσῳ αὐτοῦ, τὰ Κείμε-
να τοῦ Οὐρανοῦ. "Ὅστις θελήσῃ νὰ διαφεύσῃ τὸν Λόγον μου
αὐτόν, ἀρνεῖται τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἀθανασίας τῶν Ψυχῶν. Ὁ
ἴδιος, δὲν ἀρέσκειται εἰς τοὺς τίτλους πού ὁ Οὐρανός τοῦ δίδει,
νομίζοντας ὅτι πάντα ταῦτα εἶναι φαντασιώδη. Κακῶς πράτ-
τει, ἐφόσον παρακολουθεῖ καὶ κατανοεῖ τὰς Οὐρανίους Διδα-
σκαλίας.

Ἀδελφέ, διατί διστάζεις νὰ πιστεύσῃς τὴν Ἀλήθειαν, ὅταν
αὕτη εἶναι τόσον λαμπρὰ καὶ ζωηρὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου;

Πράττεις τοῦτο ἀπὸ ἀντιεγωϊστικὴν πρόβλεψιν, τὸ τί θὰ
εἴπουν οἱ ἄλλοι;

Ἐάν οἱ ἄλλοι ἔχουν, ἔστω καὶ κόκκινον Γνώσεως, θὰ ἀντι-
ληφθοῦν ἄμεσα, ὅτι δὲν ὁμιλεῖς ἐσὺ, ἀλλ' ὁ Οὐρανός. Καὶ ἡ
ἀδελφὴ ἐν τῷ πάλαι, ὠμίλει μὲ εὐχέρειαν καὶ ὁ λόγος τῆς
ἦτο σεβαστός. Εἰργάσθη διὰ τὸν Οὐρανὸν καὶ σήμερον διὰ τῆς
Ἀγάπης ἐργάζεται καὶ πάλιν δι' Αὐτόν.

Ἀπὸ τοῦ Φῶς τὸ Αἰώνιον, πού ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θὰ
σᾶς δώσῃ ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, δώσατε καὶ εἰς
τὴν ἑτέραν ἀδελφὴν μετάδοσίν του. Τὸ Φῶς αὐτό, θὰ μεταδώ-
σῃ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Δὲν γνωρίζω πότε ἀκριβῶς. Πάντως,
τοῦτο εἶναι γεγραμμένον ἐντὸς τοῦ Προγράμματος τῶν Θείων
Μεταδόσεων. Τὸ Φῶς θὰ εἶναι ἅγιον. Πνευματικὸν καὶ ψυχι-
κόν. Τουτέστιν Φῶς ἐξ Οὐρανοῦ καὶ ἐκ τῆς λάμπειας τῆς Θείας
Ἀκτινοβολίας τοῦ Κυρίου. "Ὅταν ὁ Κύριος τὸ ἀποφασίσῃ, ὅλοι
ὁμοῦ, πρὸ τῆς Ἐμφανίσεώς Του, θὰ εἴπητε τὴν προσευχὴν Αὐ-
τοῦ, ἦτοι τὸ «Πάτερ ἡμῶν».

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ἡ καθαρὰ Χριστιανικὴ Ἐρησκεία θὰ δώσῃ εἰς τὸν
Κόσμον σας τὴν Πνοὴν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Πνευματικῆς
Ἀνεξαρτησίας, ὡς Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου.

Ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἐλεύθερος νὰ σκέπτεται, ὅπως τὸ πνεῦ-
μα του συλλαμβάνει τὰς ἐννοίας τῆς ζωῆς.

Ὁμιλῶ διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς Γνώσεως καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς κακούργους καὶ ἐκβιασμένους τῶν Κοινωνιῶν.

Αἱ ψυχαί, εἰσερχόμεναι εἰς τὸν ἀόρατον Κόσμον, εἶναι ἐλεύθεραι παρὰ τοῦ Θεοῦ ὅπως ἐκλέξουν τὴν ὁδὸν των. Μόνοι των καταδικάζονται ἢ ἀπελευθεροῦνται ἀπὸ τὰς πιέσεις τῆς συνειδήσεως. Ὁ Θεός, οὐδένα ἐξαναγκάζει. Ἐάν ὁ ἔνοχος προτιμῆ νὰ ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ Οὐρανοῦ, ἀργεῖ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Βασιλείου μας. Κάποτε ὅμως, θὰ ὑποκύψῃ ὡς ράκος καὶ ἡ τιμωρία του θὰ εἶναι διπλῆ. Ἔχει κρίσιν ἡ ψυχὴ καὶ δύναται ν' ἀποφασίσῃ.

Πῶς ζητεῖτε νὰ μεταφέρετε τὴν Οὐράνιον Ζωὴν ἐν τῇ Γῆ, ὅταν δεσμεύετε τὰς Ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου;

Ποῖος σᾶς ἔδωσε τὸ Δικαίωμα, διὰ τῆς θίας νὰ ἐξαναγκάζετε τὸν ἀδελφόν σας νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὰς θελήσεις σας;

Διατί οἱ ὀλίγοι διαστρέφουν τὰς ἐννοίας τῶν λέξεων, διὰ νὰ ὑποστηρίζουν τὴν διαμονὴν των εἰς τὴν ἐξουσίαν;

Ποῖος εἶναι ὁ ἀπώτερος σκοπὸς των; Ἀπαντῶ. Τὸ ψεῦδος, ἡ κρυφὴ αἰσχροκέρδεια, ἡ ὑπουλος ἀλήθεια, ὀπισθεν τῆς ὁποίας κρύπτεται τὸ τέρας τῆς ἀδικίας. Καὶ ὅμως περὶ Δικαιοσύνης ὁμιλοῦν, διὰ νὰ πείσουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ διαιωνίσουν τὴν κατάστασιν. Καὶ ἀφελεῖς τὴν φορὰν αὐτὴν εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὡς δημιουργοὶ ἑνὸς Κακοῦ, μετεμφισμένου εἰς Ἀγαθόν.

Ὁ Κύριος βλέπει, ἀκούει, παρακολουθεῖ. Καὶ εἰς στιγμήν κατάλληλον θὰ πληξῆ αὐτοὺς ἀνεπανορθώτως.

Ἡ πρόοδος, δὲν μεταβάλλεται εἰς ὀπισθοδρόμησιν. Καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, εἶναι ἡ ἐκρηκτικὴ ὕλη τῆς ἀνατινάξεως τοῦ ζυγοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ. Τὰ ὄνειρα δὲν δίδουν τροφήν εἰς τὰς ἀγαθὰς ἐνεργείας, ὅταν αἱ εἰκόνες εἶναι παράλογοι.

Φρόντισε νὰ εὐρίσκεισαι ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν. Τὰ ἄκρα, ὑπερβαίνουν τὸ μέτρον τῆς ἀριστείας.

Ἀγαπητὴ ἀδελφῆ. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ εὐχεται καλὴν πρόοδον καὶ χαράν.

20 Μαΐου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅπως ἐντείνετε τὰς προσπάθειάς σας εἰς τὴν Πίστιν,

τὴν Ἀγάπην καὶ τὴν Δικαιοσύνην. Ἄνευ αὐτῶν τῶν ὄπλων, δὲν δύνασθε νὰ διασχίσετε τὸ Σκότος, πού ὑφίσταται εἰς τὴν Γῆν. Μὲ ὀλίγην πρυστιάθειαν, τὰ πάντα δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ του.

Ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν ὑπὲρ τῆς Θρησκείας καὶ ὑποταγῆς τῶν ἀδελφῶν των εἰς τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι εἶναι Φαρισαῖοι. Δεικνύουν ὁδὸν ὀρθήν, τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑποταγῆς τῶν ἀδελφῶν των ἐκμεταλλεύονται τὰς δυνάμεις των καὶ δυσφημοῦν αὗτοι τὰ Ἅγια Εὐαγγέλια. Οἱ κακοὶ αὗτοι Χριστιανοί, δὲν εἶναι ὁπαδοὶ μας ὑπάγονται εἰς τὸ Μέλαν Φῶς τοῦ Ἐωσφόρου. Παρουσιάζονται ὡς ἄγγελοι, ἀλλ' ἐὰν ἀποβάλλουν τὴν προσωπίδα των θὰ ἴδῃτε ἑκπληκτοὶ, ὅτι εἶναι Ἄντιπρόσωποι τοῦ πονηροῦ πνεύματος. Πάντες οὗτοι θὰ δώσουν λόγον τῶν πράξεών των, τόσον εἰς τὴν Γῆν, ὅσον καὶ εἰς τὸν Οὐρανόν. Ἡ ἐκμετάλλευσίς των εἶναι προηγμένη εἰς τοὺς χρόνους σας, ὥστε νὰ ἀποτελῇ τὸ οὐσιώδες κίνητρον τῶν πλεονεκτῶν.

Ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὰ ἄτομα, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ Ἔθνη. Τὸ Ἔθνος τὸ ὁποῖον προοδεύει κατὰ ὀπισθοδρομικὸν τρόπον, καὶ ἀποσπᾷ χρυσόν, ἄχρηστον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ψυχῶν, τὸ Ἔθνος αὐτὸ θὰ ταλαιπωρηθῇ, ὡς οὐδεὶς ἐφαντάσθη ποτέ. Ὁ χρυσὸς εἰς χεῖρας του θὰ μεταβληθῇ εἰς ἄνθρακα καὶ οὐδὲν ἕλεος θὰ ἔχει ἀπὸ τὸν Οὐρανόν. Διὰ μέσου τῶν συμφορῶν του, τῶν στερήσεων καὶ τῶν ἀσθενειῶν, θὰ καταρρεύσῃ ὡς χάρτινος πύργος οὐδεμιᾶς ἀξίας. Οὕτω τιμωροῦνται οἱ ἀσεβεῖς πλεονέκται καὶ συκοφάνται τῆς Ἀληθείας. Τὸ νόμισμα τῶν κακῶν των πράξεων, θὰ εἶναι τὸ πῦρ τῆς καταστροφῆς. Δὲν ἀργεῖ τοῦτο καὶ θὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμον τῆς φοβίας καὶ τοῦ τρόμου.

ΟΡΦΕΥΣ: Εἰσήλθατε εἰς Σκοτεινὴν Στοάν καὶ οὐδὲν δύνασθε νὰ ἴδῃτε ἐντὸς αὐτῆς. Ὁ Λόγος, ὅστις μετὰδίδεται διὰ μεγαφώνου, εἶναι ψευδής, κακόπιστος καὶ ἐλεινῆς μορφῆς. Εἰκὼν ἀόρατος, ἐφόσον τὸ Σκότος παρεμποδίζει τὴν ὄρασιν. Ἐντὸς τοῦ Σκότους, αἱ καταπίεσις καὶ ἡ θία παραμένουν ὡς ἐνέργειαι ἀφανεῖς. Οἱ θεωρούμενοι ὅτι ἔπραξαν Θεάρεστον πρᾶξιν, ἐκυκλώθησαν ἀνεπανορθῶτως διὰ τὰ οἰκτρὰ σφάλματά των. Ὁ κλοιὸς τοῦ κύκλου αὐτοῦ πού ἀνέφερον, συσφιγγεται, μέχρις

οτου ο κεραυνος πληξει τους δαιμονας και απελευθερωση τους αθωους, δια να λαμψη η Δικαιοσυνη του Κυριου. Τα υπουλα ρευματα της καταστασεως, συσσωρευουν δυναμεις αντιθετους, αιτινες θα εκραγουν ως ηφαιστειον, δια να καλυψουν με την λαβαν των το αισχος της Κοινωνικης και 'Εθνικης 'Αρχης. Το τελος των πλησιάζει. Μη αδημονητε δια τον χρονον. Αυτος εργαζεται δι' εσας.

'Αγαπητη Φρυγω. Συ, ητις πολλακις επηνεσε την 'Ελευθεριαν ως το υπερατον αγαθον της Πνευματικης 'Ανεξαρτησιας του ατομου, συ, δια των ιδιων σου λογων, καυτηριασε τα πνευματα εκεινα, τα οποια, ως ανηθικα και παραπλανητικα, εξητουν ευκαιριαν δια να καταστρεψουν τον Χρυσουν Αιωνα του Περικλεους, και μετετρεψαν αυτον εις οικον ποταπον και εκφυλισμενον, εξουδετερουντες τας 'Ηθικας 'Αρχας και σπειροντες τον σπορον του Κακου, δια να επιπλευσουν ως Σωτηρες του 'Εθνους. Και ειδες, ιδιους οφθαλμοις, το τι συνεθη. Δηλαδη την καταπτωσησιν μιας ωραιας και θαυμαστης εποχης.

Σημερον, υπαρχουν αλλαι περιπτωσεις και αλλα κινητρα, τα οποια θα ευρεθουν δεσμια, και θα κατατροπωθουν απο την Θειαν Πνοην του 'Ανεμου που ο Κυριος αποστέλλει.

'Ο "Ηλιος, θα ανατειλη λαμπροτερος και ωραιότερος απο ο,τι ητο πριν. Θα ιδης την αλλαγην, αντιστροφως απο οτι ειδες αυτην εις την προυπαρξιν σου.

Χαιρε, Δαφνη της 'Ιστοριας και του Πνευματικου Κόσμου' ευλογημενη ψυχη και αθανατος 'Αγαπη.

Χαιρε, Δεσποινα του Λόγου και της βοηθειας των αδελφων.

24 Μαΐου 1967

ΦΑΡΑΧ: "Ολοι επιθυμειτε την Ειρηνην, γνωρίζοντες οτι δι' αυτης μονον ευημερει η 'Ανθρωποτης.

'Ανελογισθητε ποτε ποσος κοσμος, υπουλος και αναξιος του ονοματος του ανθρωπου, εαν ηγαπησε τον ηρεμον θιον;

Αυτους τους ανθρωπους εμπνεουν οι Δαιμονες του Κακου. Και αυτοι εχουν τον 'Αρχηγον των, οστις ουδεν άλλο σκεπτεται η την εξολοθρευσιν παντων εκεινων, οι οποιοι ζητουν την Ειρηνην.

Πῶς, λοιπόν, νά ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τοὺς Δαίμονας τοῦ Κακοῦ;

Μόνον διὰ τῆς συγκρούσεως. Καὶ ἡ σύγκρουσις θὰ εἶναι ἄνευ προηγουμένου. Δηλαδή οἱ ἰσχυροὶ θὰ εὔρουν τὸν ἀντίπαλόν των, ὅστις θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ράκη· καὶ ἡ Μεγάλη Δύναμις καὶ Εὐφορος Γῆ τῶν Ἰσχυρῶν θὰ καταστήῃ χέρσος γῆ, καταδικασμένη νά πληρώσῃ τὰ ἁμαρτήματά της. Ἰδού, διατί ὁ Ἄνεμος τοῦ Κυρίου θὰ λάθῃ ἐνεργῶν μέρος διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πάντων.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ γίνῃ μία Νέα Ἐξόρμησις Λαῶν, πρὸς ἀπόκτησιν Θείων Μηνυμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ εὔρουν εὐφορον γῆν, πρὸς καλλιέργειαν ἀπὸ τῆς μίας ἄκρας εἰς τὴν ἄλλην ὀλοκλήρου τοῦ Κόσμου σας.

Τὰ Πνεύματα τοῦ Κακοῦ θὰ ἐξουδετερωθοῦν. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἠπειρος θὰ παραμείνῃ μακρὰν τῆς συρράξεως, ὡς φρουρὸς ἐναντίον τῶν ἐξάλλων καὶ κακοποιῶν στοιχείων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Σεῖς, οἱ ὑπὸ τὸ πέλμα τῶν ἀγροίκων στενάζοντες, θὰ εὔρητε τὴν ἀπελευθέρωσίν σας γρηγορώτερον, τιμωροῦντες τὴν ἀσέθειαν καὶ τὸ μῖσος τῶν ἀποκτηνωθέντων πνευμάτων.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ο ΔΙΚΑΙΟΣ: Θὰ ἦτο εἰρωνία τῆς τύχης, ἐὰν ὠμίλουν περὶ Δικαιοσύνης. Διότι σήμερον τὸ Ἄδικον ὀνομάζουν Δίκαιον καὶ τὸ Δίκαιον κατακρίνουν καὶ συκοφαντοῦν ὡς Ἄδικον.

Ποῖος δύναται νά κρίνῃ ἐκ τῶν πράξεων, εἰς ποίαν πλευρὰν εὐρίσκεται τὸ Δίκαιον καὶ τὸ Ἄδικον;

Ἡ σύγχυσις αὕτη τῶν ψευδοπνευματικῶν ἀνδρῶν εἶναι καταφανής: Νὰ ὀμιλοῦν περὶ Ἐρησκείας, καὶ νὰ ἐκμηδενίζουν αὐτὴν· νὰ ὀμιλοῦν περὶ Ἀγάπης, καὶ νὰ σπέρνουν τὸ Μῖσος· νὰ ὀμιλοῦν περὶ Λευκοῦ χρώματος, καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ Μέλαν· νὰ κηρύττουν πρόοδον, καὶ νὰ ὀπισθοδρομοῦν· νὰ διακηρύττουν ὡς ἀγαθὸν τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, καὶ νὰ δεσμεύουν αὐτὴν ὡς ἔνοχον. Ἡ διαστροφή αὕτη τῶν ἐννοιῶν ἐπὶ τῶν λέξεων, εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς σημερινῆς σας καταστάσεως. Ἄναλογίζονται πολλὰ, ἀλλὰ δὲν βλέπουν οἱ τυφλοὶ τὸ κυριώτερον: Τὴν ἀνθρώπινον ἰσχὺν τοῦ κοιμωμένου πολίτου, ὅστις εἰς μίαν στιγμὴν ἀπρόβλεπτον διὰ τοὺς συνταραζομένους, ἔ-

Ξαλλος θά άνορθωθῆ ὡς Γίγας καί θά καταπνίξῃ τοὺς αἰσχροὺς Ἰθύνοντας τοῦ Κακοῦ.

Ἄδίκως ὀμιλεῖ τις ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὅταν καί αὐτοὶ οἱ κρατοῦντες τοὺς Νόμους εἰς χεῖρας των παραλογίζονται καί ἀδικοῦντες δίδουν τὸ Δίκαιον. Ὁ Δικαστικὸς ἔχει Ἱερὰ καθήκοντα. Ἐάν ἐλησμόνησε ποῖα εἶναι αὐτά, νὰ ἀποσυρθῆ ἀπὸ τὸν Κλάδον του, διότι ἐκτελεῖ χρέη δημίου.

Δυστυχῶς, ἐδῶ εἰς τὴν Χώραν τῆς Δικαιοσύνης, οἱ καταστάσεις ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγαλοῦχσαν τὸ ἀδικον. Ὁ Χριστιανισμὸς, ὡς ἰδέα καί ὡς πράξις, καυτηριάξει τοὺς πρωταίτιους καί θά λάβῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ποινάς των: Γῆ-νους καί Οὐρανίους.

ΟΡΦΕΥΣ: Ἄδελφῆ Φρυγῶ, πνευματικὸν τέκνον τῆς θεᾶς Ἀθηναῖς καί σήμερον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἡ Ἀποστολή σου εἶναι ἀναγκαία. Θά γνωρίσῃς αὐτὴν εὐκρινέστερον ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος.

— Κάποτε εἰς Ἀθηναῖος καλλιτέχνης, ποὺ ἐμαθήτευσεν εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Φειδίου, σὲ ἠρώτησε: «Ποῖαν προτίμησιν ἔχεις ἐπὶ τῶν θεοτήτων;»

Καί σύ, σκεπτομένη, δὲν ἀπήντας.

— «Δέσποινα», ἐπανέλαθεν ὁ Ἀθηναῖος, «ἠρώτησα νὰ μάθω τὴν προτίμησιν τῆς Θεότητος, τὴν ὁποῖαν περισσότερον τιμᾶς».

Σὺ δὲ ἀπήντησες τότε ὡς ἐξῆς: «Ἀθηναῖε. Τιμῶ καὶ ἀγαπῶ ὅσον οὐδένα, Μίαν Ἄγνωστον Θεότητα, ἣτις ὀνομάζεται Ἀγάπη.

— Ὁ Ἀθηναῖος ἠρώτησε: «Μήπως τὸν υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης;»

— Σὺ ἀπεκρίθης: Ὁχι. Αὐτὸς εἶναι Αἴσθησις. Ἡ ἰδική μου Θεότης εἶναι οὐσία.

Ἐδωσες τὴν λέξιν Ἀγάπη, τὴν ὁποῖαν οἱ ἀρχαῖοι δὲν μετεχειρίζοντο εἰς τὰς ὀμιλίαις των.

Σὺ, ἀγαπητῆ Φρυγῶ, ἔδωσες τὴν ἔννοιαν διὰ τῆς διαισθήσεως, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἀντελήφθη τὸν λόγον σου, θαυμάσας τὴν δξύνοιαν τοῦ πνεύματός σου.

ΦΑΡΑΧ: Διακρύβουν οι όφθαλμοί του Κυρίου διά την Γενικήν Κατάστασιν του ανθρώπου επί της Γῆς. Δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέσον, ἵνα ἀποφευχθῆ τὸ Κακόν. Οἱ ἄδικοι ἐγκληματοῦν, καὶ οἱ δίκαιοι ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς θέσεις των, ἐξ ἀνάγκης θὰ καταδικάσουν τοὺς ἐγκληματίας· καὶ οὕτω εἰς τὰς δύο περιπτώσεις θυσιάζονται καὶ τιμωροῦνται ἀδελφοὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἶναι γεγραμμένον, αἱ μεγάλαὶ ἀλλαγαὶ τοῦ Πολιτισμοῦ νὰ ἔχουν θύματα, διὰ νὰ ἀνοίξῃ ὁ ὀφθαλμὸς τῆς συνειδήσεώς των καὶ ἴδουν τὰς δύο ὁδοὺς: Τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Κακίας.

Ποίαν ὁμως θὰ ἐκλέξουν, ὅταν δὲν δύνανται νὰ διακρίνουν τὴν μίαν ἀπὸ τὴν ἄλλην;

Ἴδού, ποῖον εἶναι τὸ δύσκολον σημεῖον τῆς ἀποφάσεώς των. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐκπέμπει ἐκ τῶν προτέρων ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τὰς Ὁδηγίας Του. Αἱ Ὁδηγίαι αὗται, παραμένουσαι εἰς τὸ Σκότος τῆς ἀδρανείας, οὐδὲν προσφέρουν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ παρὰ τὴν θέλησίν μας νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ Ἄντρον αὐτὸ εἰς Πηγὴν Φωτισμοῦ, σεῖς ἐξαναγκάζετε τὰς Θεϊκὰς Δυνάμεις νὰ ἀποτανωθῶν ἀλλαχοῦ. Θὰ παραμείνετε ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεσθε καὶ ἡμεῖς θὰ προχωρήσωμεν διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν τὰ χρέη μας πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Θὰ μετατεθῆ ἡ προσπάθειά μας εἰς ξένους ἀπὸ τὸν Κύκλον αὐτὸν ὁπαδοῦς. Λυπούμεθα, δὲν δυνάμεθα, ὁμως ἐπ' ἀόριστον χρόνον νὰ ἀναμένωμεν τὴν ἀπόφασίν σας. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι Αἰώνιος καὶ πρέπει νὰ σπεύδῃ εἰς τὰς ἐνεργείας του. Νὰ μὴ κωλυσιεργῆ· νὰ κρατῆ τὸν λόγον του· νὰ ἐργάζεται καὶ ν' ἀποδίδῃ, εἶδ' ἄλλως, ἢ Φώτισις, εἰς οὐδὲν χρησιμεύει.

Πόσας φορές ἠκούσθη ἡ παράκλησίς μας διὰ τὴν ἀνθρώπινον ἀγάπην;

Πόσας φορές ἐπεδιώξαμε νὰ σᾶς φέρωμεν εἰς τὴν συνειδήσιν, τὴν ὁποίαν προθύμως ἀσπάζεσθε, ἀλλὰ δὲν ἀποφασίζετε νὰ κινηθῆτε;

Ἡ ἀδράνεια κατατρώγει τὸν πολυτίμον χρόνον, καὶ ἡ καθυστέρησις ζημιώνει τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν.

Ὅλοι οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Ἐπουρανοῦ Βασιλείου ἐδίδαξαν εἰς τὰς συγκεντρώσεις σας καὶ ὕστερον ἀπεσύρθησαν. Χάρις

εις τὸν Ἄρχοντα τοῦ Ποσειδῶνος παρέμεινε μία Ἄκτις τοῦ Οὐρανίου Φωτός, διὰ τὴν δῶση ὧθησιν, μέσῳ περιγραφικῆς ζωῆς. Διότι ἔλειπεν ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς Ἄληθείας τοῦ Λόγου.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν περιττεύουν τὰ περαιτέρω, διατὶ τὴν ἀσχολούμεθα περὶ μιᾶς ἢ δύο ὑπάρξεων, ἀνευθύνων εἰς τὸ Ἔργον Μας;

Θὰ στρέψωμεν τὸ Φῶς μας ἀλλαχοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν τοῦτο εἶναι κατὰ τῆς θελήσεώς μας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ὁ Οὐρανὸς σὰς δίδει θησαυρόν, καὶ σεῖς τὸν ἀγνοεῖτε. Σὰς δίδει δύναμιν, καὶ σεῖς τὴν περιφρονεῖτε. Σὰς δίδει Φῶς, καὶ σεῖς προτιμᾶτε τὸ Φῶς τοῦ Σκότους. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τόσων ἐνεργειῶν μας, αὐτὸ ἀπέδειξεν.

Ποῦ εἶναι, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, οἱ φλογεροὶ σου λόγοι καὶ ἡ κατανόησις τῶν ζητημάτων ἐκείνων, ποῦ τόσον σὲ ἐνέπνευσαν εἰς τὴν προὔπαρξίν σου;

Ποῦ εὐρίσκεται ὁ λογικὸς εἰρμὸς τῶν σκέψεών σου καὶ ἡ φώτισις ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν σου;

Βεβαίως, σήμερον ἐνεργεῖ ἡ ψυχὴ σου εἰς στενὸν κύκλον, ἀλλ' Ἡμεῖς σὲ ἐβοηθήσαμεν διὰ Μεγάλα Ἔργα. Ἀνεθέσαμεν εἰς ἐσὲ μίαν ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔφερες εἰς πέρας. Ἐγνωρίζαμεν τὴν ἀδυναμίαν αὐτὴν τῆς ὀντότητός σου, ἀλλ' ἐπέμενον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μερικοὶ ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι ἤθελον τὴν σὲ ἀποκαταστήσουν εἰς τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν σὲ ἀναδείξουν ὡς ψυχὴν ἰσαξίαν τοῦ πνεύματός σου ἐν τῇ ἀρχαιότητι.

Ἴδου οἱ λόγοι σου εἰς μίαν Συνέλευσιν τοῦ Ἄστεως:

— «Ὅταν οἱ Θεοὶ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμπνέουν τὸν ὀμιλοῦντα ὑπὲρ τῆς Ἀρετῆς, οὗτος ὀφείλει, κατὰ τὴν Θεῖαν διοχέτευσιν τοῦ Λόγου, τὴν πείθει τοὺς πάντας, ὅτι εἰς σκοπὸς ὑφίσταται διὰ τὸν ἐνάρετον: Ἡ ἀνύψωσις τοῦ Πνεύματος καὶ ἡ κατανόησις τοῦ Ἀγαθοῦ πρὸς πάντα συμπολίτην, ἀδελφὸν ἢ ξένον. Μόνον διὰ τῆς Ἀρετῆς εὐημερεῖ καὶ ἀνυψοῦται ὁ Πολιτισμὸς μιᾶς Χώρας. Ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑφίσταται ἡ Ἀρετὴ, διότι τὴν ἀγνοοῦν, ἡμεῖς, οἵτινες θεωρούμεθα Φωτισμένοι ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἀπόλλωνος, ὀφείλομεν δι' ἀνταναικλάσεως τὰς θερμαίνωμεν καὶ τὰς καρδίας τῶν ἄλλων. Ἐὰν τὰς Θεῖας ταύτας ἐμπνεύσεις δὲν τὰς μεταδώσωμεν πρῶτον εἰς τοὺς Λα-

ούς μας καὶ ὕστερον εἰς τοὺς λοιποὺς θαρβάρους Λαοὺς, δὲν εἴμεθα ἄξια τέκνα τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ὡς Ἥλιος, ἅς φωτίσω-
μεν τὰς περιοχὰς τοῦ Κόσμου, ὅπου τὸ Σκότος εἶναι βαθύ. Ἄς
ἀνυψώσωμεν τὸ ἠθικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον παντὸς ἀν-
θρώπου, ποὺ ἔχει κατανοήσιν εἰς τοὺς λόγους μας καὶ ἅς φα-
νῶμεν ἀντάξειοι τῆς γενεᾶς τῶν Θεῶν.

Τὸ Ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς Λαμπρὸς Ἥλιος, σκορπᾷ τὰς
ἀκτῖνας του εἰς ἐδάφη γόνιμα καὶ χέρσα. Οὐδεμίᾳ διάκρισις
γίνεται τῶν ἀκτίνων ποὺ φωτίζουν. Διότι καὶ ὁ θάρβαρος ἐκ
τῆς λάμπειως τῶν ἀκτίνων θὰ ἀντιληφθῆ, πόθεν προέρχεται τὸ
Φῶς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, θὰ ἀντλήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς ἀναζωογονή-
σεώς του.

Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὠμίλησα καὶ ἤκούσατε τὸν λόγον
μου. Τὸ πνεῦμα σας, ἅς γίνῃ καλὸς ὁδηγὸς εἰς τὰς πράξεις
σας, ἵνα καὶ οἱ θεοί, εὐαρεστούμενοι, ἀνταμείβουν τοὺς κό-
πους σας».

Αὐτά, ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἐξεφώνησες εἰς τὴν συνέλευσιν
ἐκείνην, τοῦ Παλαιοῦ Ἄστεως τῶν Ἀθηνῶν.

31 Μαΐου 1967

ΦΑΡΑΧ: Εὐλογῶ. Προστάτης καὶ Ὁδηγὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Ὁμιλοῦν οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐλεύθερος:

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ: Ἡ Πίστις σώζει. Ἡ Δικαιοσύνη εὐεργετεῖ. Καὶ ἡ
Ἀγάπη ἀνυψώνει.

Ἡ Πίστις, ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἀγάπη, ἀποτελοῦν μίαν
Θεῖαν ἰσχύν, ποὺ ὀνομάζομεν Θεϊκὴν Ἀλήθειαν.

Ἡ Θεϊκὴ Ἀλήθεια ἀποτείνεται μόνον εἰς ὄσους ἔχουν τὸ
πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν ἰσοσταθμισμένα. Οἱ προνομιούχοι αὐτοὶ
τῆς Θείας Ἀληθείας, εἶναι ἐνδεδειγμένοι ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν μας
νὰ δίδουν ὀρισμοὺς εἰς τὰς ἐννοίας τῶν λέξεων καὶ νὰ προ-
φητεῦουν τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ τὰ μέλλοντα γενέσθαι.

Προφήται, χωρὶς νὰ ἔχουν τὰ προσόντα τοῦ Θεοῦ, εἶναι
ψευδοπροφήται, οἵτινες λαμβάνουν ὁδηγίαν ἀπὸ πνεύματα ἕξω
τοῦ Βασιλείου μας εὕρισκόμενα. Οὕτω καὶ εἰς τὰς προϋπάρ-
ξεις ὀλίγων τινῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ὁ Πνευματικὸς Κό-
σμος σκοπίμως μετέδωσε, εἶναι αὐτὰ ὄρθαι κατὰ γράμμα καὶ
δὲν ἀμφισβητοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνιδεοὺς εἰς τὸν Πνευματισμὸν

ἀδελφούς. Ἴδου πού ἔγκειται ἡ ἀξία τοῦ Λόγου, ὅστις διοχετεύεται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ Ἐπουρανίου Βασιλείου.

Μὴ αὐταπατᾶσθε μὲ τὰς ἀντιρρήσεις ὀλίγων ἀπίστων καὶ κακοβούλων ἀδελφῶν, οἵτινες, ὡς πνεύματα παρασυρθέντα ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ πονηροῦ, σᾶς ἔλκουν πρὸς τὴν καταστροφὴν, διὰ νὰ χλευάσουν τὸ κατόρθωμά των.

Κρατήσατε ὑπὸ σημείωσιν τὰ ὅσα ἐλέχθησαν διὰ τὴν Γενικὴν Κατάστασιν τοῦ Κόσμου τούτου, διὰ νὰ ἴδητε, ἰδίους ὀφθαλμοῖς, τὴν Ἀλήθειαν πραγματοποιουμένην. Ἦτοι τὰς προφητείας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Τὸ Κακόν, ὡς Δαίμων κακῆς φύσεως, φέρει προσωπίδα τοῦ Καλοῦ, καὶ λόγον ἐκφωνεῖ γλυκύν, ἀλλ' εἰς τὴν οὐσίαν ὁ λόγος εἶναι ψευδής· καὶ ἐγκλείει δηλητήριον δραστικόν.

Δὲν εἶναι τόσο κακός, ἐκεῖνος ὅστις φαίνεται κακός. Διότι ἀπὸ τοιοῦτον ἄνθρωπον προφυλάττεσθε, μὴ γνωρίζοντες τὸ βάθος αὐτοῦ. Ἀντιθέτως, ὁ μειδιῶν δυνατὸν νὰ εἶναι ὁ χεῖριςτος τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ πράξεις του νὰ εἶναι ἐγκληματικά.

Ἡ Ψυχολογία δὲν σᾶς βοηθεῖ εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην τῆς διακρίσεως τῶν ἀτόμων. Διότι παρεγνωρίσθη ὡς Ἐπιστήμη. Ἐγκύψατε εἰς τὴν μελέτην τοῦ πνεύματος καὶ τῶν πράξεων πού ἀκολουθοῦν ἐξ αὐτοῦ, διὰ ν' ἀποκτήσετε Γνώσιν περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ τάδε ἢ τοῦ δεῖνα ἀνθρώπου.

Ἡ Ψυχολογία, ὡς εἶπον, δὲν σᾶς βοηθεῖ. Διότι ἡ ἰδιότης τῆς εἶναι ἄλλη ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὁποῖαν τῆς ἀποδίδετε. Λέγοντες «ψυχολογῶ», αὐταπατᾶσθε.

Ψυχολογῶ σημαίνει: Ἐξετάζω τὸ ἀνθρώπινον σθένος ἐν συγκρίσει μὲ τὸ πνεῦμα του καὶ ὕστερον ἀποφαίνομαι, ἐὰν ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι δούλος τῆς ψυχῆς, ἢ ἡ ψυχὴ ὑπόκειται εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἰσχυροῦ πνεύματος.

Ἐὰν ἐξακριβώσετε τὸ ζητούμενον, δηλαδή ἐκεῖ πού ἡ ὄντοτης κλίνει περισσότερο, τότε ἀποκτᾶτε ἀληθῆ εἰκόνα ἰδιοσυγκρασίας τῶν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἡ ψυχολογία τοῦ ἀτόμου.

Πολλὰ ἀσθένεια ὀνομάζονται «ψυχικά».

Διατὶ, ἀφοῦ ἡ ψυχὴ εἶναι Πνοή κινήσεως, καὶ ὄχι αἰτία ἀσθενειῶν;

Τὸ πνεῦμα δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ψευδαίσθησιν, ὅτι

πάντα ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς ψυχῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ δὲν εἶναι πνεῦμα, καὶ δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀντιταχθῆ εἰς τὸ ψεῦδος τοῦ πνεύματος, γεινᾶται εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἢ λαοθάνουσα ἰδέα περὶ «ψυχικῶν ἀσθενειῶν».

Εἶναι πολὺ περιεργον, πῶς ὁ ἄνθρωπος μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν κατώρθωσε νὰ διακρίνη τὴν σημαντικὴν αὐτὴν ἀλήθειαν.

Γνωρίζετε διατί;

Διότι ἐστερήθη καταλλήλου μορφώσεως καὶ βοηθείας ἐκ μέρους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἡ ψυχὴ, οὐδέποτε ἀσθενεῖ, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα. Αἱ ἀλλοιωσεις τῶν νεύρων προέρχονται πάλιν ἐκ τοῦ πνεύματος. Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κυριαρχεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐξ αὐτοῦ πηγάζει ἡ δοξομανία, ἡ ἀλαζονεία, ἡ ὑπερήφάνεια, ἡ αἰσχροκέρδεια, ἡ ἀπληστία, ἡ λαίμαργία, ὁ φθόνος, ἡ φιλαργυρία, ἡ ματαιοδοξία, καὶ ἐν μιᾷ λέξει ὁ ἐγωϊσμός, πυρὴν ὄλων τῶν κακῶν.

Ἴδού, διατί ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν ἀνέχεται τὸν Ἐγωϊσμόν, ὡς ὄδηγόν τοῦ Κακοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εὐλογῶ. Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, ἔλαβον προαγωγὴν. Αὕτη ἐξηγήθη ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ὁμιλίαις μου.

Εὐχαριστῶ τὸ μικρὸν ἀκροατήριον καὶ τοὺς ἀπείρους ἀναγνώστας τῶν κειμένων μου, ἅτινα θὰ δώσουν Νέον Φῶς πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς Ἀληθείας τοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου.

Ὁ ἀδελφὸς Πλούταρχος, ὠμίλησε γενικὰ, ἰδιαίτερος ὁμῶς παρακαλῶ τὴν καλὴν μου ἀδελφὴν Φρυγῶ, ὅπως μελετήσῃ τὸ κείμενό του καὶ ἀφομοίωσῃ αὐτό.

Τὸ νὰ μὴ δεχόμεθα τὸν Ἐγωϊσμόν μας, εἶναι δις ἐγωϊστικόν. Διότι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ ἀποφύγῃ ἐκ τῆς φύσεώς του τὸν Ἐγωϊσμόν. Ὅσον καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ, ὁ σπινθὴρ παραμένει ἐντὸς του καὶ εἰς μίαν κατάστασιν ἀνυπολόγιστον εὕρισκόμενος, δυνατὸν ὁ σπινθὴρ ἐκεῖνος νὰ ἐξαπλώσῃ πυρκαϊάν ἄσβεστον ἀπὸ χιλιάδας ἀντλίας τοῦ πολυτίμου Λόγου.

Τὸ «δὲν ἔχω ἐγωϊσμόν» σημαίνει, ὅτι τὸν ἔχω! Σκοπός, λοιπόν, εἶναι νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὴν λέξιν, καὶ νὰ προσπαθοῦμεν, πιστοὶ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, νὰ

σθένωμεν ὅσον δυνάμεθα τὸν κακὸν τοῦτον δαίμονα τῆς δυνατότητός μας.

Εἰς τὸ προσεχὲς Κείμενόν μας θὰ δώσωμεν καὶ ἓνα Κείμενον ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν ἀδελφὴν Φωτεινὴν, ἵνα φωτίσωμεν τὸ πνεῦμα τῆς καὶ ἀντιληφθῆ, ὁποῖα εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου.

Τὴν ὁμιλίαν θὰ ἀναλάβῃ ὁ Πλάτων, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἄρχων τῆς Πνευματικῆς Αἴγλης τοῦ Φωτισμοῦ. Ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα δι' ὄλους. Ὁμιλήσαμεν συχνὰ διὰ τὸν Ἐπικοινωνόν, ὡς ὄργανόν μας, οὐχὶ ὅμως ὡς ἄνθρωπον, ὅστις ἔχει τὴν ἀνάγκην μας.

Ὅλαι αἱ ὁμιλῖαι μας, δι' ὁποιονδήποτε ὁμιλοῦμεν, ἔχουν γενικὴν ἀπήχησιν. Διὰ τοῦτο ἀναφέρομεν τὴν λέξιν ἄνθρωπος· εἴτε εἶναι ἀνὴρ, εἴτε εἶναι γυνή· εἰς τὰ πλάσματα τοῦ Ἀνάρχου, δὲν ὑπάρχει διάκρισις.

Αἱ ζῶσαι ψυχαὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς αὐτοὺς Νόμους τοῦ Κυρίου μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ θήλας εἰς τὸν Κόσμον σας ἔχουν πολλὰ ἐλαφρυντικά, διότι τὰ καθήκοντά των εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶναι σεβαστὰ καὶ εὐκόλα διὰ τὰς ψυχάς.

Ὅταν ἡ νεωτέρα ἀδελφὴ θελήσῃ κάτι τὸ ἰδιαίτερον, νὰ μὴ δειλιάσῃ. Διότι ἡ δειλία πολλακίς γίνεται πρόξενος καθυστερήσεως τῶν πνευματικῶν τῆς δικαιοματίων.

Ὁ Ἐπικοινωνὸς εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν ὄλων τῶν πιστῶν.

3 Ἰουνίου 1967

ΜΩΨΣΗΣ: Αἱ προφητεῖαι προειδοποιοῦν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προβλέπει διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ περίοδος αὕτη τῶν νέων μας προφητειῶν ἀνοίγει νέους δρίζοντας διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲν δίδουν σημασίαν εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ καθυστεροῦν τὴν πνευματικὴν πρόοδον τῆς Ἀνθρωπότητος, θὰ εὔρεθον εἰς καταθλιπτικὴν θέσιν καὶ δὲν θὰ δυνηθῶν ν' ἀποφύγουν τὴν καταστροφὴν των.

Τὰ παραγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ ἔχουν συνάφειαν μὲ τὰς προρρήσεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Καθωρίσατε τὴν θέσιν σας, ἵνα μὴ εὔρεθῆτε εἰς δύσκολον στιγμήν, καὶ ρίψετε τὰς εὐθύνας εἰς τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην,

ἥτις ἐκ τῶν προτέρων εἰδοποιεῖ τὰ τέκνα τῆς, προστατεύουσα αὐτά.

Ὁ Θεός, τὸ Ὑπέρτατον αὐτὸ Ὄν, τὸ Ἀσύλληπτον εἰς τὴν διάνοιάν μας, γνωρίζει, ὡς οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν τῶν Ἀθανάτων, τὴν πλεον ἀσήμαντον κίνησιν τῆς ζωῆς ἐν τῷ Σύμπαντι καὶ ἐξ αὐτῆς ἀντλεῖ τὴν μηδαμινότητα, καὶ τὴν πληροὶ διὰ δυνάμεως Θείας ἐνεργείας.

Ποῖος ἐκ τῶν ἀνθρώπων θὰ ἠδύνατο ἀπὸ ἕναν ἀσήμαντον Λίθον, νὰ δημιουργήσῃ Ἔργον Ἀθάνατον;

Ἴδου, πῶς ἐνεργεῖ ἡ Πανσοφία τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του ἔργα Ἀθάνατα, προσπαθεῖ διὰ παντοίων μέσων ὅπως καταστρέψῃ αὐτά.

Ποῦ τότε εὐρίσκεται τὸ προοδευτικὸν πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου;

Μήπως ἡ πρόοδος τῆς Σοφίας του εἶναι ἀπατηλή;

Διατί ἐνεργεῖ κατὰ τῶν συμφερόντων του;

Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπαντήσῃ. Καὶ ἐὰν ἀπήντα εἰς καὶ μόνον, ἡ ἀπάντησίς του θὰ ἦτο ἄσκοπος.

Διατί;

Διότι ὁ ἄνθρωπος ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν του ὡς «Μικρὸν Θεόν» τῆς πνευματικῆς του ὀξυνοίας.

Καὶ ἐδῶ, εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἠπατήθη οἰκτρῶς. Ὅσοι εὐρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ Σκότους, ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ φῶς, σκοντάπτουν εἰς τὰ διάφορα προσκόμματα, τὰ ὅποια δὲν διακρίνουν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ ὄσους ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς θείας φωτίσεως.

Ὅσοι ἔλαβον μικρὰν ἀντίληψιν τοῦ Θείου Φωτός, δυστυχῶς, ἐθεώρησαν τοὺς ἑαυτοὺς των προνομιούχους τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀνέπτυξαν ἐντὸς των νέους κλάδους τοῦ Ἐγωϊσμοῦ, μὴ δίδοντες σημασίαν εἰς τοὺς λοιποὺς των ἀδελφούς, τοὺς ὁποίους θεωροῦν ὡς καθυστερημένους εἰς τὸ Ἅγιον Φῶς, καὶ δὲν βλέπουν ὅτι ἐντὸς των ἤναψε πυρκαϊά, ἥτις δυνατὸν νὰ καταστρέψῃ τὴν ὄντοτήτά των, καὶ νὰ τὴν καταδικάσῃ εἰς ὀπίσθοδρομήσιν χιλιάδων αἰώνων, μέχρις ὅτου ἡ ὄντοτις ἀπαλλαχθῇ τελείως ἀπὸ τὸν Δαίμονα τοῦ Κακοῦ: Τὸν ἐγωϊσμόν!

Ὑπάρχουν πολλὰ Κέντρα εἰς τὸν Κόσμον σας Πνευματικά. Τὸ κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ μὲ τοὺς ὀπαδοὺς του τρέφει καὶ

διατηρεί τὸ «προνόμιον τῆς Ἀληθείας», ἐνῶ οὐδὲν ἐκ τῶν Κέντρων αὐτῶν γνωρίζει τὸ τί ἐστὶν Ἀλήθεια εἰς τὴν οὐσίαν!

Πολλοὶ ὁμιλοῦν περὶ Οὐσίας. Ἄλλ' οὐδεὶς ἐσκέφθη ποτέ, τί εἶναι ἡ Οὐσία τῆς Ἀληθείας. Τὸν ὄρισμόν Αὐτῆς ἔδωσεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἰς τὸ Ἀντιπροσωπευτικόν Του Κέντρον' καὶ ἄς λάθουν καὶ τὰ ἄλλα Κέντρα τὸν ὄρισμόν, ἵνα μελετήσουν αὐτὸν κατὰ τὸ θάθος καὶ κατὰ τὸ ὕψος, διὰ νὰ ἴδωμεν τί θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ πνεύματός των, ἵνα χαρακτηρίσωμεν τὰς ἐνεργείας των.

Ὅλα τὰ κέντρα τῶν πνευματιστῶν, ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ νὰ μὴ συκοφαντῇ τὸ ἓνα τὸ ἄλλο. Διὰ νὰ γίνῃ τοιοῦτόν τι νὰ στραφοῦν ὅλοι πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Ἐγωϊσμοῦ, ὅτι εἶναι ἀνώτεροι οἱ μὲν ἀπὸ τοὺς δέ.

Αὐτὰ διδάσκει ὁ Ναζωραῖος εἰς τοὺς ἀλμειῖς. Καὶ ἐὰν οἱ Σοφοὶ τοῦ Κόσμου σας δὲν θέλουν νὰ γίνουν Φαρισαῖοι, ἄς ἀκολουθήσουν τὰς Διδαχὰς τῆς Θείας μας Φωτίσεως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ, τὸ σημερινὸν Δίδαγμα ἐν μέρει ἀφορᾷ ἐσέ' εἶναι ὅμως γενικῆς κλίμακος.

Ἐσύ, ὅπως εἶπον, ὀφείλεις νὰ μελετᾷς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν μόνον τὸν ἑαυτόν σου. Τοιαύτας Διδαχὰς, ἔχεις εἰς τὴν παρακαταθήκην σου καὶ νὰ ἀφομοιώνης αὐτάς.

Γνώριζε καλῶς, ὅτι τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα ἀπατᾷ εὐκολώτερον τὴν γυναικείαν φύσιν. Κάποτε εἰς τὴν ἐποχὴν σου, εἰς ἔμπορος, ἐπωφελούμενος τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῆς Χώρας σου, ἐπαρουσιάσθη εἰς ἐσέ, καὶ διὰ τοῦ γλυκοῦ τρόπου σοῦ ἐπρότεινεν συνεργασίαν, ὕλικῶς ὠφέλιμον δι' ἀμφοτέρους.

Σὺ, αὐτομάτως ἀνηγέρθης καὶ εἶπες εἰς τὸν ἔμπορον:

— «Ἀνθρώπε τῆς ὕλικῆς ὠφελείας, ἐγὼ συγκεντρῶνω Γνώσεις καὶ οὐχὶ ὕλικὴν περιουσίαν. Ἐὰν εἶχον πλοῦτη, θὰ ἐγκατέλειπον αὐτὰ εἰς αὐτὸν τὸν Κόσμον καὶ ἴσως αὐτὰ νὰ ἐπροξένουν φιλονικίας μεταξύ πολλῶν, ἐνῶ τὰς Γνώσεις μου θὰ μεταφέρω καὶ πέραν τῆς Γῆς ταύτης. Διότι αὐταὶ εἶναι περιουσία, πού οἱ Θεοὶ ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἐμέ. Δὲν δύναμαι νὰ συνεργασθῶ μετὰ σοῦ».

Ἀργότερον ἀδελφῆ, ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὅστις ἀπέκτησε περιουσίαν, εἶχε τὴν ἀνάγκην σου καὶ σὺ ἔσωσες αὐτὸν ἐκ

τοῦ θανάτου. Ἐκεῖνος ἔμεινε γυμνός, χωρίς περιουσίαν, σὺ δὲ πάμπλουτη ἀπὸ Γνώσεις.

7 Ἰουνίου 1967

ΟΜΗΡΟΣ: Σκοπός μας εἶναι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅπως ὁ Κόσμος τῆς ἀνομίας, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακίας, ἐκκαθαρισθῆ ἀπὸ τὰ μιάσματα τῶν ἀπανθρώπων, καὶ νέον φῶς καλύψῃ τὰ δύο ἡμισφαίρια μὲ τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς πολυποθῆτου Ἀγάπης καὶ Εὐημερίας τῶν Λαῶν.

Ἡ Εἰρήνη, δὲν δύναται νὰ στερεοῦται ἐπὶ σαθρῶν θάσεων ὀλίγων ἀνισορρόπων. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἔδωσεν ἐγκαίρως προφητείας, αἱ ὁποῖαι σὺν τῷ χρόνῳ πραγματοποιοῦνται.

Ὅταν ἐπισπεύδεται ὁ ἐξοπλισμός, ἡ Εἰρήνη ἀναχωρεῖ δι' ἄλλην ἐποχὴν εὐνοϊκώτεραν.

Ἐὰν οἱ αἴτιοι τῶν καταστροφῶν εἶναι θέβηλοι, Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα ν' ἀφήσωμεν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν τοὺς πληθυσμοὺς τῆς Γῆς, διὰ νὰ τοὺς ἀποδεκατίσουν.

Ἡ Νίκη τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ εἶναι θεβαία, δι' ὅσους πιστεύουν εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Μὴ δίδετε προσοχὴν εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν. Οὐδεὶς γνωρίζει τὴν ἔκβασιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα!

Ὁ μοχθηρὸς καὶ ἀπαίσιος ἐχθρὸς τῶν ἀνθρώπων, θὰ δώσῃ λόγον. Οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀλλὰ πρωτίστως εἰς τὴν Γῆν.

Ὁ πλούτος καὶ τὰ ἐφόδια δὲν εἶναι ἀρκετά, ὅταν ἔλλείπη ὁ Λόγος.

Ὁ ἄδικος καὶ ὁ σκληρὸς, θὰ καμφθῆ, διότι ἐφθάσε τὸ τέλος του. Καὶ οὕτω θὰ ἴδῃτε τὴν εὐημερίαν τῶν ὀλίγων Μεγάλων, νὰ μεταβάλλεται εἰς στέρησιν καὶ δικαίαν τιμωρίαν τοῦ Οὐρανοῦ.

Εἰς τὸ "Ἔργον μου: «ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ», τὸ ὁποῖον δὲν μετεδόθη, περιγράφονται σκηναὶ ἀπὸ τὴν σημερινὴν σας κατάστασιν. Λόγῳ κακῆς σας ἀντιλήψεως ἐπὶ τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς ἀληθείας τοῦ Λόγου μας, τὸ "Ἔργον μου αὐτὸ παρέμεινεν εἰς τὸ Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ εἰς τὸ Σκότος τῆς Γῆς.

Φωτίζομεν καταλλήλως πνεύματα ἀξιόπιστα, ὅπως δώσουν προσοχὴν καὶ μελετήσουν τὰ Κείμενά μας, ἅτινα ἀπὸ καιροῦ

παράμένουν εις κλειστήν ἀποθήκην. Τὸ ἐνδιαφέρον ὀλίγων, καὶ ὕστερον πολλῶν, ἐπ' αὐτῶν τῶν Κειμένων, θὰ ἴδητε ἐξ ἄλλης πλευρᾶς. Οἱ κοιμώμενοι δὲν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τοὺς Λόγους μας· ἀναμένουν ἐτοιμὴν τροφήν. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Θείου, ἐργάζεται καὶ κοπιάζει, διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἐπιούσιον.

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ Οὐρανίων Ἐπικοινωνιῶν, δὲν ἤσכולήθητε μὲ προθυμίαν, καὶ παρημελήσατε τὸν σωτήριον Λόγον τοῦ ἀνθρώπου.

Δὲν ἐρωτῶ διατί. Ἐχετε συντελέσει, κατὰ ἓνα τρόπον, εἰς τὴν ἠθικὴν καταστροφήν τῶν ἀνθρώπων. Διότι δὲν ἀντελήφθητε τὴν Ἀλήθειαν καὶ προτιμήσατε τὸν ὕπνον. Καὶ ὅμως κρατεῖτε τὸν τίτλον τοῦ πνευματιστοῦ, ὡς καὶ οἱ Ἱερεῖς κρατοῦν τὸν τίτλον τοῦ «Ἀντιπροσώπου» τοῦ Κυρίου.

Οὐδεμία δικαιολογία ἐκ μέρους σας εἶναι θάσιμος. Ἦτοι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπαφιέμεθα εἰς τοὺς λόγους σας. Διὰ τοῦτο δὲν εἶχατε τὴν προτίμησιν, νὰ ἴδητε φαινόμενα ἀντάξια τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἅτινα πολλάκις εἰς τὸ παρελθὸν ὑπεσχέθημεν.

Ἐκεῖνος, ὅστις ἀναλαμβάνει μίαν ὑποχρέωσιν, ὀφείλει νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς πέρας.

Ὅταν ἀφυπνισθῆτε, θὰ ἴδωμεν τί πρόκειται νὰ συμβῆ, διὰ νὰ μὴ γίνετε ἄχρηστοι.

ΟΡΦΕΥΣ : Ἡ αὐστηρότης τοῦ ἀδελφοῦ Ὀμήρου εἶναι δικαία. Διότι ὀμιλεῖ μὲ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ οὐχὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ὑποκρισίας.

Θὰ ἤθελον νὰ ἀναπαραστήσω ὠραίας εἰκόνας ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος ἐν τῷ Κόσμῳ σας. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἐπιτρέπουν αὐτὸ εἰς ἐμέ, διότι εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων εἶναι ἄσκοπον νὰ ὀμιλῇ τις.

Ἐάν, ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἡ ψυχὴ σου εἶχεν ἀνθρώπινον γλῶσσαν, θὰ ἐξανίστατο καὶ ὡς δεινὴ ρήτωρ μὲ γλυκεῖαν φωνὴν θὰ ὠμίλης ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν σου, λέγουσα τὰ ἑξῆς:

«Ἀδελφοί, ἡ πυρκαϊὰ μαίνεται, καὶ σεῖς δὲν ἀφυπνίζεσθε; Ἐξέλθετε τοῦ κοιτῶνος σας, καὶ λάθετε εἰς χεῖρας σας τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀπόσβεσιν αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπεκταθῆ καὶ γενικευθῆ ἡ καταστροφὴ εἰς θάρος τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν σας. Ἐγώ, ὡς γυνή, ἔχω τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίσω τὸ Κακόν.

Διατί ἀδρανεῖτε, καὶ δὲν προστατεύετε τὰς ψυχὰς τῶν χιλιάδων ἀδελφῶν σας, οἵτινες ἀπὸ ἐσᾶς ἀναμένουν τὴν σωτηρίαν τῶν;

Δὲν γνωρίζετε, ὅτι τὸ Καλὸν εἶναι Δίκαιον, καὶ ἡ Εὐσπλαχνία εἶναι Ἄγαπη;

Ἀτηρηθήτε τὸν σκοπὸν τῆς ζωῆς σας;

Ἐὰν τοιοῦτον τι συμβαίνει, τότε ἐγὼ ἐπικεφαλῆς θὰ ὤθισω τὸν ἀγῶνα πρὸς τὴν Νίκην».

Τὴν γλῶσσαν αὐτὴν, ἀδελφή, εἶχεν ἡ ψυχὴ σου. Δυστυχῶς, δὲν δύναται νὰ τὴν ἐκφρασθῆ, ὡς τὸ πάλαι τὸ ἰσχυρόν σου πνεῦμα. Ἐὰν διὰ τῆς ψυχῆς ἠδύνασο νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀδελφῶν σου, τότε θὰ ἀπεδείκνυες τὸ σθένος τῆς ψυχῆς ὡς ἀποτελεσματικὸν ὄπλον ἐναντίον τοῦ πνεύματος.

Εὐχαριστῶ.

10 Ἰουνίου 1967

ΚΑΜΙΛΛΟΣ ΦΛΑΜΜΑΡΙΟΝ: Ἄγαπητοὶ ἀδελφοί, κάποτε ἐν τῇ Γῇ ἠσυχολύμην μὲ τὰ ψυχικὰ φαινόμενα. Σήμερον αἱ ἀσυχολίαι μου εἶναι διάφοροι. Ἐπειδὴ πολὺς κόσμος ἀσχολεῖται καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ φαινόμενα, ἅτινα ἀνέφερον, θὰ ὀμιλήσω δι' αὐτά.

Ἄστατα πνεύματα

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀδύνατοι ὡς ὄντοτες, καὶ δὲν ἔχουν σταθερότητα χαρακτήρος, ἀδιάφορον ἔάν τὸ πνεῦμα τῶν πολλάκις ἔχη ἀναλαμπάς, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἄστατων Πνευμάτων. Εἰσχωροῦν ἐντὸς τῆς ὄντοότητός των καὶ τότε αἱ σκέψεις των διχάζονται εἰς δύο ἀντιθέτους βουλήσεις. Ὁ Ἄλφα π.χ., ἀποφασίζει νὰ βοηθήσῃ τὸν Βῆτα. Δίδει ὑπόσχεσιν καὶ ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν. Μετ' ὀλίγον ἡ σκέψις του μεταβάλλεται εἰς ἐχθρικὴν ἐναντι τοῦ Βῆτα καὶ ἐνεργεῖ εἰς θάρος του, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνεται τί πράττει.

Ὅταν δύο ἄστατα πνεύματα εἰσέρχονται ἐντὸς τῆς ὄντοότητος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸ ἓξ αὐτῶν τῶν πνευμάτων ἐξαναγκάζει τὴν ἀνθρώπινον ὄντοτητα νὰ πράξῃ κάτι τὸ ἀπυγο-

ρευμένον, ἐνῶ τὸ ἄλλο πνεῦμα τὸν ὀδηγεῖ εἰς ἄλλην πράξιν, ἀνάλογον, ἀπηγορευμένην, τότε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παθαίνει σύγχυσιν, καὶ πολλάκις δυνατὸν νὰ παραφρονήσῃ. Παραδειγματὰ τοιαῦτα ὑπάρχουν πολλά, τὰ ὅποια δύνασθε νὰ παρακολουθήσετε εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν σας.

Τὰ ἄστατα πνεύματα δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου· παραμένουν ἔξω αὐτοῦ καὶ εἶναι ἐλεύθερα νὰ ἀναμιγνύονται εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. Πολλάκις τοιαῦτα πνεύματα λαμβάνουν —ἢ μᾶλλον ὑποκλέπτουν— ἐκ τῶν συνανθρώπων σας μίαν οὐσίαν, τῆς ὁποίας ἐσεῖς δίδετε τὴν ὀνομασίαν «ἐκτόπλασμα» καὶ ἐμφανίζονται ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν σας μὲ τὸν σκοπὸν νὰ σᾶς φοβίσουν. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι υγιέστατος καὶ σχετικῶς καλῆς ψυχῆς, ὁ Ἄγγελός του Φύλαξ τὸν προλαμβάνει καὶ τὰ ἐξουδετερώνει. Διὰ τοῦτο τοιαῦτα ἐμφάνσεις εἶναι σπάνιαι.

Ὡς εἶπον, εἰς αὐτοὺς τοὺς ὁποίους εἰσέρχεται τὸ Ἄστατον πνεῦμα, εἶναι ἀδύνατον χαρακτήρος καὶ εἰς τὸ ἄκρον εὐαίσθητοι εἰς τὰ νεῦρα. Ἐν τοιοῦτον πνεῦμα εἰσέρχεται εἰς τὸ σῶμα γηϊνῆς ὑπάρξεως, καὶ λαμβάνει λίθον τινὰ ἐκ τῆς γῆς, τὸν ὅποιον διαλύει καὶ ὕστερον τὸ αὐτὸν τοῦτο ὑλικὸν ὑλοποιεῖ καὶ ἀφήνει ἔμπροσθεν ἐνὸς ἄλλου, ὅστις καὶ πίπτει, χωρὶς νὰ τὸν θλάσῃ. Ἄρκει νὰ ταραχθῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ εὐχαριστηθῇ τὸ ἄστατον πνεῦμα.

Τὰ τηλεκινητικὰ φαινόμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι περιπτώσεις ὡς αὕτη τὴν ὁποίαν ἀναφέρω ἀνωτέρω.

Εἰς τοὺς χρόνους μου ἐν τῇ Γῆ, δὲν ἠδυνάμην νὰ καθορίσω πῶς συνέβαινον τοιαῦτα φαινόμενα. Σήμερον ὅμως, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ κατέχω τὸ Μυστήριον τοῦτο. Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μὴ δίδετε μεγάλην σημασίαν εἰς τοιοῦτου εἶδους φαινόμενα ἢ ἀκόμη εἰς ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ἀοράτως ἐμφανίζονται εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σας ὡς ὑλικά τοιαῦτα.

Ἡ Προσκόμισις καὶ ἡ Ἀποκόμισις ἀνήκουν εἰς μίαν Τέχνην τῶν Οὐρανίων Πνευμάτων. Ἐξ αὐτῶν θεβαίως ἀντλεῖτε τὴν πίστιν περὶ ὑπάρξεως ψυχῆς. Ἄλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων, οὐδὲν κέρδος ἔχετε διὰ τὴν ψυχὴν. Ἐννοήσατέ το μίαν φορὰν καὶ διὰ παντὸς ὅτι: Τὸ πᾶν εἶναι ὁ Λόγος, εἴτε πιστεύουν αὐτὸν εἴτε δὲν τὸν πιστεύουν, πνεύματα, τὰ ὅποια φέρουν

ἀντιρρήσεις καὶ ζητοῦν διὰ τῶν ὕλικῶν μέσων τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπεργηϊνῆς ζωῆς.

Δυστυχῶς, εἰς ὀλόκληρον τὸν πολιτισμένον σας Κόσμον, οἱ περισσότεροὶ διδοὺν σημασίαν μόνον εἰς τὰ φαινόμενα αὐτὰ καὶ λησμονοῦν, ὅτι ὁ Κύριος διὰ τοῦ Λόγου ἐδημιούργησε τὰ πάντα, καὶ διὰ τοῦ Λόγου ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ προοδεύῃ, καὶ νὰ διδασχῆ τὰ τοῦ Οὐρανοῦ "Ἁγία Κείμενα.

Θὰ ἀναφέρω μίαν ἄλλην περίπτωσιν: Εἰς ἐφυλακίσθη ἀδίκως εἰς τὴν θέσιν τοῦ πραγματικοῦ ἐνόχου, καὶ ἡ θέσις του ἦτο ἄκρως ἐπικίνδυνος. Ὁ ἀθῶος αὐτὸς ἦτο εὐεργέτης τῶν ἀδελφῶν του καὶ ἔπρεπε παντὶ τρόπῳ νὰ σωθῆ. Ἐπρόκειτο κατὰ τὰ ξημερώματα νὰ τυφεκισθῆ, ἐνῶ εἰς μακρυνὴν πόλιν ὁ πραγματικὸς ἐνοχος συνελήφθη τυχαίως ἀπὸ ἀπροσεξίαν. Προτοῦ λοιπὸν ἐκτελεσθῆ ὁ ἀθῶος, ἡ Θεία Πρόνοια ἔπεμψεν "Ἁγιον ἐντὸς τοῦ κελλίου, καὶ διὰ τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ σώματός του, ἔσωσεν αὐτὸν καὶ τὸν μετέφερε μακρὰν τῆς πόλεως, ὅπου ἔλαθε χώραν ἢ ἐπανασύνθεσις τοῦ σώματός του. Ὁταν οἱ φύλακες ἐζήτησαν τὸ θῦμα, αὐτὸ εἶχεν ἐξαφανισθῆ καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐξακριβώσῃ πῶς ἐκ τοῦ κελλίου του Ἄνεληφθη. Ἡ ὥρα τῆς ἐκτελέσεως παρήλθε καὶ νέα εἶδησις, μεταδοθεῖσα εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Φυλακῶν, ἔλεγε νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερος ὁ κρατούμενος, διότι ὁ πραγματικὸς ἐνοχος συνελήφθη. Ἐὰν ὁ διασωθεὶς δὲν ἐσώζετο διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θείου, θὰ εἶχεν ἤδη ἐκτελεσθῆ ἀδίκως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Δὲν πιστεύω, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, νὰ ἔμεινες δυσσαρεστημένη ἀπὸ ἡμᾶς. Τὸ ἀδικον ποτὲ δὲν ἠγάπησες εἰς τὴν προῦπαρξίν σου. Διὰ τοῦτο, ὅταν κατεδικάσθη ὁ Διδάσκαλός σου Σωκράτης, ἐξεμάνης ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κατεπάτησαν τὰ Ἱερά καὶ τὰ Ὅσια, διὰ νὰ ποτίσουν τὸν Μέγαν εὐεργέτην τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ κώνειον.

— «Οἱ Θεοὶ» —εἶπες— «θὰ ἐκδικηθοῦν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Σοφίας, ποῦ ἐπὶ τόσα ἔτη ἐθέρμαινε τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν μας. Ἰδοῦ, μία κηλὶς ἀνεξίτηλος τῆς ἀδικίας τοῦ Ἄστεως. Προλέγω, ὅτι οἱ ἐνοχοὶ θὰ δώσουν λόγον, καὶ οἱ σκώλικες δὲν θὰ θελήσουν νὰ γευθοῦν τὰ σώματα τῶν ἀνόμων, ὡς δηλητηριώδη καὶ ἄχρηστα, ἀκόμη καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἔρποντας ἐντὸς τῆς γῆς.

"Ἄνευ τοῦ Ἡλίου, σύννεφα ἐκάλυψαν τὸν Οὐρανὸν τῆς

Γνώσεως, και μόνον οί Θεοί έκδικούμενοι θα δώσουν την χαριστικήν των βολήν εις τὸ Σκότος, διὰ ν' ἀποκτήσωμεν ἐξ ἀντανακλάσεως τὰς ἀκτίνας ἐκείνας, αἵτινες ἐτίμησαν τὸ Ἀνθρώπινον Γένος.

Εἰς ἐσέ, Πνοή τοῦ Αἰθέρος, εἰς ἐσέ ἀποτείνομαι Μεγάλε Διδάσκαλε τῆς ψυχικῆς καλλιιεργείας. Ὡ Σώκρατες! Ὁ ἀστήρ σου ζῆ, τὸ σῶμα σου ἀπενεκρώθη, ἡ διάνοιά σου, ὅμως, ἔλαμψεν ὡς μετέωρον. Ἄς στέψουν οἱ Θεοὶ τὴν κεφαλὴν σου μὲ τὰς Θείας Δάφνας τῆς Τιμῆς!

Αὐτὰ ἐξεφώνησες, Δέσποινα Φρυγῶ.

13 Ἰουνίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Εὐλογῶ. Σᾶς συνδέω μὲ πνεῦμα ἔχον θέσιν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μας, ἵνα ὀμιλήσῃ και αὐτό.

ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΗ ΤΣΙΓΚΙΝ: Ἐρχομαι διὰ πρώτην φοράν. Εἶμαι Ἄραψ, ἄγνωστος εἰς πολλοὺς γνωστός δὲ εἰς μικρὸν Ὅμιλον τῆς ἐποχῆς μου. Ἐπίστευσα εἰς τὸν Ἐναν και Ἀληθῆ Δημιουργὸν τοῦ Κόσμου και τὸν ἀποσταλέντα προφήτην Του, τὸν Κύριον, οὐχὶ ὅμως ὡς Θεόν, διότι περὶ Αὐτοῦ δὲν ἐγνώριζον πολλά. Ἐθεώρουν τὸν Υἱὸν ὡς ἀπλὸν Ἀποσταλέντα τοῦ Κυρίου. Ἐδίδαξα τὴν Ἀγάπην, ὡς θάσιν παντὸς Καλοῦ και Ἀγαθοῦ. Ἐφρόντισα και ἐβοήθησα ὄσους ἐζήτουν τὴν συνδρομὴν μου. Ἀνέπτυξα τὴν Δικαιοσύνην τῆς σκληρᾶς τιμωρίας τῶν συνανθρώπων μου. Διότι, ὅταν καταδικάζῃς —ἔστω και ἔνοχον— ὄστις οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε μετὰ σοῦ, ἀσκεῖς κακὴν πράξιν, διὰ τὴν ὁποίαν θα πληρώσῃς ἐν τῇ ζωῇ ἢ σκληρότερον ἐν τῇ Ἀθανασίᾳ.

Ἡ Διδασχὴ μου ἀπετελεῖτο ἀπὸ μικρὰς και εὐνοήτους φράσεις, πρὸς νόησιν τῶν ἀγραμμάτων. Ἐλεγον:

— Προτοῦ πράξῃς κάτι, ἐλθέ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνου, ὄστις θα ἀνεχθῇ τὴν πράξιν σου.

— Ἀγάπα και φρόντιζε τὰ ζῶα διότι ἔχουν ψυχὴν, ὡς και σὺ ὁ ἄνθρωπος· ταῦτα στεροῦνται ἐκδηλώσεως ἔναντί σου· ἔχεις ὅμως πνεῦμα διὰ νὰ ἀντιληφθῆς ὅτι, αἱ ἐκφράσεις τῶν ζῶων ἀποδίδονται εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ μέσου τῆς νοημοσύνης και ἀφοσιώσεώς των.

— Ὁ μύρμηξ δίδει δείγματα ἐργατικότητος. Μιμήσου αὐ-

τὸν εἰς τὴν ἐργασίαν' οὐχὶ ὁμῶς καὶ εἰς τὸν σκοπὸν. Διότι ὁ μὲν μύρμηξ κινεῖται ἐξ ἐνστίκτου, σὺ δὲ ὡς ἄνθρωπος, διὰ τῆς σκέψεως τοῦ ὀρθοῦ Λόγου, ἐὰν ἔχης λογικότητα.

— Τὰ πάντα ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ εἶναι ἀπατηλά, ἐφ' ὅσον ὁ Κύριος ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐποίησεν αὐτά. Καὶ τοῦτο, ἵνα μορφώσῃ ψυχικῶς τὸν ἄνθρωπον.

— Ἡ Γυναίκα, εἶναι τὸ δεύτερον ἐγὼ τοῦ Ἄνδρος. Ἐὰν δὲν διορθώσῃς τὸν ἑαυτὸν σου, δὲν δύνασαι νὰ συμμορφωθῆς μετ' αὐτῆς.

— Τὰ πάντα ρέουσι πρὸς τὸ Ἄγνωστον. Εἴτε Τοῦτο ὀνομάζεται θάλασσα εἴτε Οὐρανός. Ψυχρὸς τάφος ἐκεῖνη, καὶ Αἰθέριος ὁ ἕτερος. Τὸ θάρος εἶναι ψυχρὸν, τὸ πνεῦμα ἐλαφρὸν. Μὴ τὸ πνεῦμα ἐπιβαρύνετε διὰ τῆς ψυχρᾶς λογικῆς, ἵνα τὸ θάρος μετατραπῇ εἰς Αἰθέρα.

— Οἱ Ἄριθμοι ἔχουν γλῶσσαν. Διὰ μέσου αὐτῶν ἀνακαλύπτετε τὰ Μυστήρια τῆς Φύσεως καὶ ἐλάχιστα τοῦ Οὐρανοῦ.

Εὐχομαι εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς Μου ἀκροατὰς τὴν εὐτυχίαν διὰ μέσου τοῦ Θεοῦ.

ΠΛΑΤΩΝ: Ἐχὼ νὰ ἀναγγείλω κάτι: Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θαδίζει γοργὰ ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῶν πάντων. Θὰ ἀνατραποῦν ὅλα τὰ προσκόμματα, διότι ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου λαμβάνει μέρος εἰς τὸν Ἄγωνα, ὁ δὲ Ἄγων εἶναι νὰ ἀκουσθοῦν τὰ Κείμενα τῶν Ἀρχηγῶν ὡς Γνώσεις Ἐπουράνιαι, ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ψυχικῆς καλλιέργειας.

Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔχει τοσαύτην πλουσίαν συλλογὴν κειμένων, ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ ἐρμάρια τῶν πνευματιστῶν ἀδελφῶν μας. Ἡμεῖς διὰ τῶν προσπαθειῶν μας, ὠθοῦμεν τοὺς πάντας νὰ ἀντιληφθοῦν ποῦ εὐρίσκεται ἡ χρυσοφόρος πηγὴ, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἀντλήσουν θησαυρὸν τοῦ Οὐρανοῦ. Ὀλίγη καλὴ θέλησις ἐκ μέρους σας, διὰ νὰ ἴδητε τὸ φῶς νὰ σκορπίζη Γνώσεις Ἄγνωστους εἰς τὸν Κόσμον τῆς Σκοτεινῆς Γνώσεως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐπρόκειτο νὰ ὀμιλήσῃ ὁ ἀδελφὸς Μαίτερλινγκ. Λόγῳ ὁμῶς ἐντατικῆς του ἐργασίας, ἀνέβαλε τὴν ὀμιλίαν του.

Ἡ ἀδελφὴ Φρυγῶ, νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ὑπερευαίσθητος ἕναντι τῶν ἀσάτων πνευμάτων. Διότι οὕτω ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ ἄστατα πνεύματα τοῦ Οὐρανοῦ θὰ δύνανται νὰ τὴν ἐπηρεάσουν. Τὸ Γήινον τοιοῦτον, εἶναι μία προπόνησις. Ὅταν δὲν

λαμβάνη ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς συκοφαντίας, καὶ τὰς ἀγνοεῖ τελείως, ἀνερχομένη εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν θὰ τολμήσουν τὰ ἄλλα πνεύματα νὰ τὴν ἐνοχλήσουν. Ἡ ἄσκησις αὕτη εἶναι θεμελιώδης διὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς. Διότι τὰ ἄστατα πνεύματα κατατρέχουν τὴν καλωσύνην καὶ οὐχὶ τὸ ἰσχυρὸν πνεῦμα.

Ὁ ἄστακός, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ, ὅταν ἀλλάσῃ τὸ ἔνδυμά του, παραμένει γυμνός, καὶ ἀποφεύγει τοὺς ἐχθρούς του μέχρις ὅτου λάβῃ νέον τοιοῦτον.

Σὺ ἥλλαξες τὸ πνεῦμα διὰ τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦτο μὴ διδῆς σημασίαν εἰς τοὺς ἐχθρούς σου, μέχρις ὅτου λάβῃς ἀπὸ ἡμᾶς δύναμιν σθένους καὶ σταθερᾶς φωτίσεως.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ παύσωμεν ἐντελῶς νὰ δίδωμεν σελίδας ἀπὸ τὴν προὑπαρξίν σου. Αὗται εἶναι πολλαὶ καὶ οἱ λόγοι σου ἴσως ἀνώτεροι τῶν ὄσων ἀνεφέρομεν, ἀλλὰ πικροὶ εἰς τὴν Ἀλήθειαν. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ μεταδώσωμεν αὐτούς. Ἐχεις ἀπέραντον ὕλην πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἀφομοίωσιν.

Κάποτε, εἰς ἓκ τῶν Ἀθηναίων, εἶπεν εἰς ἐσὲ τὰ ἐξῆς:

— «Δέσποινα Φρυγῶ, δῶσε μου τὸ πνεῦμα σου καὶ θὰ σοὶ δώσω ὅλην τὴν περιουσίαν μου».

— Σὺ, μειδιῶσα ἀπήντησες: «Ζητεῖς, ὦ Ἀθηναίε, νὰ σοὶ δώσω τὸ ἀφθαρτον, καὶ νὰ λάβω τὸ φθαρτόν. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἤθελον νὰ ἀνταλλάξωμεν τὰς περιουσίας μας, ἢ μὲν ἰδική μου θὰ σὲ ἀνύψωνεν, ἢ δὲ ἰδική σου θὰ μὲ κατέστρεφεν. Εὐχαριστῶ.

Αὐτά, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ.

17 Ἰουνίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ὁδηγός σας καὶ Καθοδηγητὴς τῶν Ἐπικοινωνιῶν εἶναι, ὡς γνωρίζετε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας.

Αὐτὸ φωτίζει.

Αὐτὸ συμβουλεύει.

Αὐτὸ ἀναζωογονεῖ, ἀνοίγει τὴν θύραν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ συνδέει τὰ Ἱερά Πνεύματα μετὰ τῆς Γῆς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΜΑΙΤΕΡΛΙΝΓΚ: Τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς ἐν τῇ Γῇ ζωῆς σας εἶναι ὁ θάνατος. Θάνατος σημαίνει ἀποσύνθεσιν τοῦ σώματος καὶ Ἀνάστασιν τῆς ψυχῆς.

Διατί ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει;

Διότι ἐξεπλήρωσεν ἐν τῇ προθεσίᾳ του, τὴν κίνησιν τῆς ζωῆς του.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ κίνησις του ἐν τῇ ζωῇ τῆς Γῆς ἦτο ἄψογος, τότε θὰ κριθῆ δι' ἀνωτέραν θέσιν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦ Κυρίου. Ἀντιθέτως, ἐὰν ἡ κίνησις του ἐν τῇ γῆϊνῃ ζωῇ δὲν ἦτο ἄψογος, διὰ τοῦ θανάτου ἀναθαπτίζεται ἡ ψυχὴ καὶ εἰς ἄλλην του ἐνσάρκωσιν ἐμφανίζεται ὡς νέα ὑπαρξις, διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὰς δυνατότητας τῆς ψυχικῆς του διαθέσεως.

Ὁ θάνατος, λοιπὸν, συγχωρεῖ τὰ πάντα εἰς τὴν ὄντοτητα, ἵνα αὕτη προχωρήσῃ πρὸς τὸν Σκοπὸν τῆς Δημιουργίας, δηλαδὴ νὰ γίνῃ ἀνωτέρα ὄντοτης, ἀπὸ ὅ,τι ἦτο εἰς προγενεστέρων τῆς ὑπαρξιν.

Ὁ θάνατος, εἶναι τὸ μεγαλύτερον εὐεργέτημα τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ψυχὴν!

Εἰς τὴν πραγματικὴν Σοφίαν, ἡ ζωὴ ἐν τῇ Γῇ εἶναι θάνατος· καὶ ὁ «θάνατος», ζωὴ αἰώνιος. Μεταξὺ τῶν δύο, τὸ ὄνειρον εἶναι ἡ σχετικότης των.

Πεθαίνω σημαίνει ἀποχωρῶ ἐκ τῆς ὕλης καὶ ἀνασταίνομαι σημαίνει ἐπανευρίσκω τὴν Αἰώνιον Ζωήν.

Ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι εἶναι συνδεδεμένοι μὲ τὴν ὕλην, φοβοῦνται τὸν θάνατον, ὡς ἐκμηδενιστὴν τῆς προσωπικότητός των. Διότι ἡ ἀπιστία καθυστερεῖ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀγνότητα τῆς σκέψεως καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὴν καθαρὰν ἔνοιαν τῆς Ἀγάπης.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔχουν τυχὸν Θεῖαν Γνώσιν, καὶ φωτίζονται ἀπὸ τὰ Διδάγματα μας, οὗτοι σχηματίζουν εἰς τὴν φαντασίαν των εἰκόνας πέραν τῆς γῆϊνης ζωῆς, καὶ δὲν ἀνησυχοῦν διὰ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἀντιλαμβάνονται αὐτὸν ὡς ἱαματικὸν φάρμακον τοῦ πόνου των.

Συμπέρασμα: Διὰ τὰς ψυχὰς δὲν ὑφίσταται θάνατος, ἀλλὰ ἀλλαγὴ καταστάσεως.

Σκοπὸς τῆς Δημιουργίας εἶναι ὅλοι οἱ Ἄνθρωποι νὰ διέρχωνται τὰς Πύλας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ νὰ αὐτοκρίνωνται κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Ὑψίστου.

Οὐδεὶς εἶναι ἀθάνατος ἐν τῇ Γῇ, παρὰ μόνον ὁ Ἄναρχος Ὅστις, εὐρίσκεται, πανταχοῦ παρῶν καὶ πληρῶν τὰ πάντα ἐν τῷ σύμπαντι, ὥστε νὰ μὴ διαφεύγῃ ἀπὸ Αὐτὸν καὶ ἡ παραμικρότερα κίνησις ἢ στροφή τῶν πάντων.

Τὸν θάνατον παρουσιάζουν οἱ ἄνθρωποι ὡς σκότος τῆς ζωῆς των. Δὲν εἶναι σκότος, ἀλλὰ ὕπνος, διὰ νὰ ἐγερθοῦν εἰς ἄλλην Πολιτείαν ἀθάνατον: Τὴν Πολιτείαν τῆς Ἀδελφότητος, ὅπου τὰ μίση καὶ αἱ κακίαι ἐξεμηδενίσθησαν καὶ ὅπου τὸ Φῶς καὶ ἡ Ἀγάπη ζωογονοῦν.

Θάνατος λοιπόν, εἶναι παροδικὴ κατάστασις, ἀναγκαία πρὸς ἐξύψωσιν τῆς ἀνθρωπίνου ὀντότητος.

Διατί θρηνεῖτε τὸν ἀποθανόντα, ἀφοῦ οὗτος μεταβαίνει εἰς Χώραν εὐδαιμόνα;

Ἐάν ἡ πίστις σας ἦτο ἰσχυρά, δὲν θὰ ἐλυπεῖσθε. Ἀλλ' ἐσεῖς θρηνεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας παραμένοντες εἰς τὴν Γῆν, χωρὶς τὴν προσφιλεῖ παρούσα τοῦ ἀπελθόντος.

Ἐξοικειωθείτε μὲ τὸν Θάνατον, διὰ νὰ ἀπολαύσετε τὴν Ἀνάστασιν.

ΕΥΚΛΕΪΔΗΣ: Ἦκουσες ἀδελφὴ τί εἶπεν ὁ ἀδελφός περὶ θανάτου.

Τώρα θὰ ἀκούσης τὸν ἑαυτὸν σου νὰ ὀμιλῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος εἰς τὸ Ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν:

Ἦτο ἐποχὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς σου Διδασκάλου. Τὰς νύκτας ἐσκέπτεσο τοὺς λόγους του, καὶ ἐκαλλιέργεις ἐντός σου τὸν ἐπιτύμβιον τοῦ θανάτου του. Ὁ Λόγος σου ἔχει ὡς ἐξῆς:

— «ᾧ θάνατε, ἀπολυτρωτὴ τῆς ψυχῆς· πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων σὲ κακολογοῦν διότι εἶσαι ἄρπαξ τῶν ψυχῶν. Ἐγὼ ὅμως, καθοδηγούμενη ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγω ὅτι εἶσαι Μέγας Εὐεργέτης εἰς τὰ ὄμματα τῆς Σοφίας. Διότι μόνον Σοφοί, ὡς ὁ Σωκράτης, ἀντελήφθησαν τὸ Μέγα Ἔργον τῆς Δημιουργίας, μέσω σοῦ, ᾧ θάνατε, ὁδηγῆ τῶν ψυχῶν.

Σύ, ᾧ θάνατε, δὲν εἶσαι ἄρπαξ, ἀλλ' ἐκτελεῖς ἐντολὰς τῶν Ἀνωτέρων. Καὶ Αὐτοὶ γνωρίζουν καλῦτερον παντὸς ἄλλου, πότε νὰ χαρίζουν τὴν ζωὴν, καὶ πότε νὰ ἀποκόπτουν αὐτὴν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

Τὸ σκότος σου, εἶναι ὀλιγοχρόνιον. Διότι μεταφέρεις τὰς ἀγαθὰς ψυχὰς εἰς τὸ Ἄσπιλον Φῶς τῆς λευκότητος, ὅπου ἡ Γνώσις ὑπερβαίνει πάσας τὰς γνώσεις τῆς γηϊνῆς ὑπάρξεως μας!

Θάνατε, εἶσαι διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸ Μυστήριον τῆς Νέας του Ζωῆς».

Αὐτὰ εἶπες εἰς ὄμιλον στενόν, ἀδελφὴ Φρυγῶ.

ΦΑΡΑΧ: Νὰ μὴν ἀναγιγνώσκετε μόνον τὰς Ἐπικοινωνίας Μας, ἀλλὰ νὰ ἀφομοιώνετε Αὐτάς, ὥστε ν' ἀποκτᾶτε Γνώσεις τοῦ Οὐρανοῦ.

Παραχωρῶ τὴν θέσιν μου εἰς ἄλλους.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ: Θὰ ἀναφερθῶ εἰς θέμα, τὸ ὁποῖον εἶναι κοινὸν εἰς τὴν ἀντίληψίν σας, ἀλλ' οὐχὶ ἐπαρκὲς εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ πνεύματός σας.

Τὸ πνεῦμα εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν Οὐσίαν ἄυλον, ἢ ὁποῖα λαμβάνουσα δύναμιν κινήσεως ἀπὸ τὴν ψυχὴν, λειτουργεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως τοῦ ψυχικοῦ σας σθένους.

Τὸ πνεῦμα δημιουργεῖ εἰκόνας. Φαντάζεται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του καταστάσεις, τὰς ὁποίας ζητεῖ νὰ τὰς ζήσει καὶ μὴ δυνάμενον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του φθονεῖ ἢ μισεῖ ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι κατορθώνουν ὅτι αὐτὸ δὲν κατορθώνει.

Ὁ Κύριος συνέδεσεν ἀρρήκτως τὸ πνεῦμα μετὰ τῆς ψυχῆς, ὥστε τὸ ἓνα νὰ ὀλοκληρῶνῃ τὸ ἄλλο.

Τὸ πνεῦμα εἶναι Ἀθάνατον, διότι συντηρεῖται ἀπὸ τὴν ἰσχὺν τῆς ψυχῆς.

Μόνῃ ἢ ψυχῇ ἀποτελεῖ κινήτριον δύναμιν, χωρὶς οὐδένα προορισμὸν. Ὁ προορισμὸς τῆς ψυχῆς διαγράφεται διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος.

Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀνυψώνει τὴν ὄντοτητα. Διότι ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰς κακὰς εἰκόνας τῆς γῆινης ζωῆς καὶ ἀγνοποιεῖται κατ' ἐπίδρασιν τῆς ψυχικῆς θελήσεως.

Ἡ πρόοδος ἐν τῇ Γῆ ὀφείλεται εἰς τὸ πνεῦμα. Πρόοδος ὅμως, δὲν σημαίνει Ἀγάπη. Καλλιιεργήσατε τὴν ψυχὴν, διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ πνεῦμα σας νὰ ἀνέλθῃ τὴν Κλίμακα τῆς ἀγνῆς Γνώσεως, πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ νοήματος Ἀγάπῃ.

Ἡ Ἀγάπη, δὲν ἔχει πλεῖστα ὄσα τῆς διδτετε νοήματα.

Ἀγάπη σημαίνει, καθαρὰ καὶ ἀγνὴ ἐνέργεια, πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ὄντοτητος.

Λέγομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι Ὁλος Ἀγάπῃ. Διὰ τῆς λέξεως αὐτῆς δὲν χαρακτηρίζομεν τὸν Θεόν, διότι ἡ Ἀγάπη ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄλλας λέξεις, αἱ ὁποῖαι συνθέτουν μίαν ἔννοιαν

‘Υψηλήν, ἀλλ’ ἄγνωστον εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ νοήματος, ποῦ ἀποδίδει ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ σχέσηις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι ἡ Πνοή, ποῦ Αὐτὸς ἔδωκεν εἰς τὴν ὄντοτητα. Καὶ ἡ ὄντοτης λαμβάνει ἀνελλιπῶς δυνάμεις ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Θεοῦ.

Ἐὰν τὸ Πνεῦμα γίνῃ ἐμπόδιον εἰς τὰς δυνάμεις αὐτάς, δὲν πταίει ὁ Δημιουργός, ἀλλὰ τὸ δημιούργημά Του. Διότι, ὅταν ὁ Κύριος δημιούργησε τὰς ψυχάς, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Κόσμων, ἔλαί αἱ ψυχαὶ εἶχον τὴν αὐτὴν ψυχικὴν ἰσχύν, καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Αὐταὶ ἦσαν ἐλεύθεραι καὶ ἀνεμπόδιστοι εἰς τὰς ἐπιθυμίας των. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν συνεκρατοῦντο ἀπὸ τὰς ἀπολαύσεις τοῦ Οὐρανοῦ διὰ τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν. Διότι καὶ ὁ Οὐρανὸς εἶχε τὰς ἰδικὰς του ἑλξεις. Αἱ περισσότεραι, ὅμως, τῶν ψυχῶν ἀφέθησαν ἐλεύθεραι εἰς τὴν καθοδήγησιν τοῦ πνεύματός των καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς πνευματικῆς των ἱκανοποιήσεως, ἠῤῥησαν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ πνεύματός των καὶ ἐσμίκρυναν τὴν ἰσχύν τοῦ ψυχικοῦ των σθένους, ὅποτε ἐνεφανίσθη εἰς αὐτάς τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα καὶ τὰς ἐξηπάτησεν. Οὕτω ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τοὺς Κόσμους, τὴν θάλασσαν, τὰ φυτὰ, τὰ ζῶα καὶ τέλος ἀπέστειλε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Γῆν, ἵνα διὰ τοῦ κόπου καὶ μόχθου ἀντιληφθῆ, ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς ὑπερίσταται τοῦ Πνεύματος. Ὅσοι συντηρητικοὶ παρέμεινον εἰς τὸν Οὐρανὸν μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἀπέκτησαν τὴν ὀνομασίαν Θεϊκοὶ Ἄγγελοι καὶ δὲν ἐγνώρισαν μέχρι στιγμῆς τὸν ὑλικὸν Κόσμον. Δηλαδὴ στεροῦνται μιᾶς Γνώσεως ἀπαραιτήτου, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀποκτήσουν, ὅταν ἔλθουν εἰς τὴν Γῆν.

Αἱ ὄντοτητες τῆς Γῆς, ἐπανακτήσασαι τὰς ἀγνάς καὶ καθαρὰς των Γνώσεις, ἔλαθον θέσεις Ὑψηλάς ἐν τῷ Βασιλείῳ τοῦ Κυρίου.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀρχαγγέλων ἠθέλησαν νὰ Διδάξουν εἰς τὴν Γῆν καὶ ἦλθον ὡς Ἀπόστολοι. Τοιοῦτοι ἐπὶ παραδείγματι εἶναι: ὁ Φαράχ, ὁ Ἰησοῦς, Ὅστις κατέλαβε τὴν ὑψηλοτέραν θέσιν, ὡς Υἱὸς τοῦ Πατρός Του, ὁ Σωκράτης, ὁ Κομφούκιος καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὅταν τὸ πνεῦμα σας δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν σοβαρωτάτην ταύτην Διδασκαλίαν τοῦ Οὐρανοῦ, σημαίνει ὅτι παρεμποδίζεται ἀπὸ ἰσχυρὸν Πνεῦμα, ἵνα διὰ τοῦ ἀγῶνος ἐπέλθῃ ἡ Νίκη τοῦ Καλοῦ καὶ ἡ ἥττα τοῦ Κακοῦ.

Ὁ χρόνος ἐπαληθεύει τὰς ρήσεις μας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἄδελφή Φρυγῶ, εἰς συζήτησιν τινὰ ἐξεμάνης ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ὑπεστήριζον ὅτι τὸ Κακὸν δὲν ἔχει πρόθεσιν Κακοῦ, ἀλλὰ Καλοῦ.

Σὺ δὲ εἶπες: Οὐδεμία διαφορὰ ὑφίσταται μεταξύ τοῦ Λευκοῦ καὶ τοῦ Μέλανος χρώματος;

Δηλαδή διὰ τοῦ σοφιστικοῦ τρόπου θέλετε νὰ ἀποδείξετε ὅτι τὰ πάντα εἶναι καλῶς Δημιουργημένα;

Οἱ Θεοί, ἀγαπητοὶ πολῖται, δὲν ἐπεδίωξαν τὸν ἐξαφανισμὸν τῶν ἀνθρώπων, μέσῳ τῶν φυσικῶν ἔλξεων. Οἱ ἄνθρωποι προετίμησαν τὸν ἀνταγωνισμὸν αὐτόν, ἀπὸ ἄγνοίαν πνευματικὴν, καὶ ἐστερημένην γνώσιν τῆς ψυχικῆς τῶν ἀτελείας. Ἐκτιμᾶτε καὶ προστατεύετε τὴν Ἀλήθειαν. Καὶ ὅμως ἐξαφανίσαστε τὴν προσωποποίησίν της, ἐνσαρκωθεῖσαν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου καὶ λαμπροῦ ἀστέρος τῶν αἰώνων: Τοῦ Διδασκάλου μου Σωκράτους.

Ἐάν δὲν παραδέχεσθε τὴν ὀρθότητα τοῦ λόγου μου λυποῦμαι, διότι κατέλαβε καὶ κατέκτησε τὴν Πολιτείαν ἢ ὑποκρισία καὶ τὸ ψεῦδος τοῦ παραπλανημένου πνεύματός σας. Λησμονεῖτε, ὅτι ἡ Ἀρετὴ εἶναι ὁ θρίαμβος μίας Πολιτείας, ἡ ὁποία ἀνύψωσε τὸ Ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν!

Ποῦ εὐρίσκεται ἡ Ἀρετὴ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐσεῖς ἐξεθείασατε καὶ σήμερον περιφρονεῖτε, ὡς νὰ ἔπραξε κακὸν τι εἰς τὸ σύνολον;

Αἱ Ἐρινύες θὰ σᾶς ἀποδείξουν πόσον ἐσφάλατε ἔναντι τῆς Ἠθικῆς καὶ τῆς Ἀληθείας.

Ὅμιλῶ ἐκ μέρους τῆς Θείας ἐμπνεύσεως τῆς προστάτιδος μου Ἀθηνᾶς. Πλησιάζει τὸ Κακόν, ἀλλ' ἐγὼ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μετ' αὐτοῦ. Σεῖς θὰ δώσετε λόγον, ὡς συνένοχοι τοῦ Κακοῦ.

Μεγάλε Δία! ἐμῶρανες τὰ τέκνα Σου, καὶ ταῦτα ἀγνοοῦν τί πράττουν.

Θεῖε Ἀπόλλωνα! φώτισον αὐτά, ἵνα τὰ νέφη ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ φωτός.

Αὐτὰ εἶπες, ἀδελφὴ Φρυγῶ, καὶ κατηθύνθης εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ πικραμένην τὴν καρδίαν, συλλογιζομένη τοὺς βαθεῖς λόγους τοῦ Διδασκάλου σου.

ΦΑΡΑΧ: Εὐλογῶ. Παρακολουθήσατε, ἀδελφοί, τοὺς Ἀρχηγούς με προσοχὴν καὶ κατανόησιν. Διότι οἱ Λόγοι των ἔχουν μεγάλην σχέσιν με τὸ Οὐράνιον Φῶς τῆς Ἀληθείας.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Θὰ ἤθελον πολὺ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ περιγράψω τὴν κατάστασιν τοῦ Κόσμου σας, ὡς ὁδοιπόρος. Διότι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν περιγράψουν, δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν Ἱστορίαν, ἀλλὰ δι' ἄλλους σκοπούς. Καὶ οὕτω ὁ καθείς ἐξ αὐτῶν θὰ λέγῃ τὰ ἀντίθετα τοῦ ἄλλου. Ἴδου διατὶ ἔπρεπε νὰ εὕρισκόμην εἰς τὴν Γῆν, διὰ νὰ σὰς φωτίσω μελλοντικῶς.

Οἱ πόλεμοι, δὲν γίνονται «διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ πείνα καὶ ἡ δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν Γῆν», ἀλλὰ ἀπὸ πλεονεξίαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀνάγκην τροφῆς καὶ περιθάλψεως!

Τὰ Κράτη ἔχουν πλοκάμους πανταχοῦ, οἱ ὁποῖοι συνεπλέχθησαν καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων γνωρίζει ποῦ θαίνει ἡ Ἀνθρωπότης: Εἰς τὸν Ἀφανισμόν ἢ τὴν Ἀναγέννησιν;

Ὁ πόλεμος ἐξαφανίζει χιλιάδας χιλιάδων ὄντοτητας καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τῶν κοινωνιῶν φέρει εἰς δεινὴν κατάστασιν τὰ Κράτη τῶν ἐμπολέμων. Λησμονοῦν οἱ ἀνθρωποὶ, ὅτι ἐπιδιώκουν σκοπούς Ἀνωτέρους, καὶ ἀσχολοῦνται με τὴν ὕλην, διότι αὐτὴν ἐστερηθήσαν καὶ θέλουν νὰ σφετερισθοῦν τὰ ἀγαθὰ τῶν ἀδελφῶν των.

Ἐνῶ ἡ Γῆ εἶναι ἀπέραντος εἰς ἕκτασιν δημιουργίας καρπῶν, καὶ ἀναζωογονήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὰ πάντα κωλυσιεργοῦν καὶ ἀναζητοῦν οὕτω μίαν διέξοδον διὰ τῆς καθολικῆς ἐπαναστάσεως. Εἴτε γίνεῖ εἴτε δὲν γίνεῖ πόλεμος, αἱ ἐπαναστάσεις εἶναι ἀναπόφευκτοι. Διότι οἱ Διοικοῦντες τὰς τύχας τοῦ Κόσμου σας δὲν σκέπτονται με λογικότητα, ἀλλὰ με μῖσος καὶ κακὰς προθέσεις. Καὶ ὅμως, ἡ κατάστασις αὕτη θὰ ἐκκαθαρισθῇ, διότι τὸ ἐπιβάλλει ἡ Θεότης. Θὰ ἐκκαθαρισθῇ, διὰ νὰ σπαρῇ Νέος Σπόρος, Νέου Φωτὸς ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἡ Ἑλλάς, ἣτις θὰ λάβῃ τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν Διδασκαλίαν τοῦ Ὄρθου καὶ τοῦ Δικαίου, ἔχει προορισμὸν Θεῖον. Διὰ τοῦτο θὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἀναχαίτισις τοῦ Κακοῦ καὶ Πονηροῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἐξηπάτησε τὴν καλὴν πίστιν καὶ ἀγαθότητα τοῦ Λαοῦ. Τὰ

φαινόμενα είναι άπατηλά, ως και τὸ πνεῦμα τῶν κακοποιῶν. Εἰς χῶρον ὅπου τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι εὐφορον, ἡ Ἀλήθεια δὲν δύναται νὰ στερεωθῆ, διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Λόγος. Τούτου ἕνεκεν, τὰ σφάλματα θὰ καταδικάσουν τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα, καὶ ἡ Ἀλήθεια, ὡς βολίς, θὰ θέσῃ βάσιν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ Περιούσιος Λαὸς τοῦ Κυρίου, ὅστις νῦν ἐδόξασεν Αὐτόν, θὰ ἀναστηθῆ, διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν φαυλοκρατίαν.

Προορισμὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι, νὰ Διδάξῃ τὸ Νέον Φῶς.

Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Καὶ ποῖον ρόλον θὰ ἀναλάβῃ ἡ ὄντοτης σου, ἀγαπητῆ ἀδελφῆ, εἰς τὴν Νέαν Ἐποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος;

Ὁ ρόλος σου εἶναι τὸ Θεῖον Ἔργον τῆς ὄντοτήτός σου: Θὰ ἀκουσθοῦν οἱ λόγοι σου καὶ θὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὸ Πνεῦμα τῆς Φρυγοῦς, τὸ ὁποῖον ἐλησμόνησεν ἡ Ἱστορία νὰ φέρῃ εἰς τὸ Φῶς. Ὁ Οὐρανὸς ὅμως, ἀποκαθιστᾷ τὴν μνήμην σου, ὡς Πνεῦμα ἄξιον Μεγάλης προσοχῆς καὶ νῦν Μεγάλης ψυχῆς.

Πολλοὶ θὰ διερωτηθοῦν: Ποία εἶναι ἡ Φρυγῶ;

Καὶ θὰ τὴν ἀποθανατίσουν διὰ τὴν εὐστροφίαν τοῦ Πνεύματός της, ἀναπαριστῶντες αὐτὴν κατὰ φαντασίαν εἰς τὰς εἰκόνας τῆς νέας γενεᾶς.

Ἡ προὔπαρξις σου ἀδελφῆ, ὑπῆρξε Μέγας Παράγων τόλμης, ἀφοσιώσεως, ἀγάπης, καὶ ἐξόχου διανοίας, δι' ὅλας τὰς ἐποχάς!

Ἡρωτήθης κάποτε ἀπὸ Σοφὸν τῆς ἐποχῆς σου: «Ποία εἶναι ἡ δύναμις τῆς γυναικός;»

Ὁ Σοφὸς ἀνέμενε ἀπὸ ἐσὲ ἀπάντησιν ἀνάλογον μὲ τὴν σκέψιν ποῦ τότε ἐπεκράτει διὰ τὰς γυναῖκας.

Σύ, ἀνορθωθείσα, ἐμειδίασες: Ἐσκέφθης ὀλίγον καὶ ἔδωσες τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν: «Ἐὰν τὴν γυναῖκα τὴν παρομοιάζετε μὲ τὸ ρόδον, ἀσφαλῶς δὲν εἶναι τὸ ἄρωμα ποῦ ἐκχέει, ἀλλὰ ὁ χυμὸς τῆς ζωῆς. Ἡ φύσις, ἀγαπητέ, ἔδωσεν εἰς τὴν γυναῖκα ἔλξιν διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ προορισμοῦ της, ἀλλὰ καὶ ἀπαλότητα διὰ νὰ δαμάξῃ τὰ ἀτίθασσα, ὥστε νὰ συμπληροῖ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνδρὸς διὰ τῆς ἰκανότητός της. Ὡς δημιουργικὸν στοιχεῖον εἶναι ἀφανὲς καὶ τὰ ἀφανῆ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συντείνουν εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν τῶν πάντων. Ἐὰν δὲ ἡ γυνὴ ἔχη καὶ πνεῦμα λαμπρὸν, τότε ὀλοκληρώνει τὸ Φῶς

της Θεότητας. Είναι η γυνή Θησαυρός ανεκτίμητος, εάν την αναζητήσης με σύνεσιν, και την εκτιμήσης ως τοιοῦτον. Ἐὰν ὅμως, δὲν ἔχη αἰσθήματα ἀγαθὰ, μὴ κοπιάσης δι' αὐτήν. Διότι τότε εἶναι νόμισμα κίβδηλον. Εἶναι Ἡλιος, ὅταν ὑπάρχη θροχή· εἶναι Ἄνοιξις, ὅταν αἰσθάνεται τις τὴν παγερότητα τοῦ Χειμῶνος· εἶναι Θεία Χάρις, ὅταν γνωρίζῃ νὰ διαχειρίζεται τὸν Λόγον· εἶναι σύντροφος καὶ ὀδηγός, ὅταν ἔχη σύνεσιν καὶ κατανόησιν εἰς τὰς πράξεις της· εἶναι τὸ πᾶν καὶ τὸ τίποτε· εἶναι ἡ Ἀρετὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ Κακία· εἶναι χρυσός, ἀλλὰ καὶ μόλυβδος. Ἡ δύναμις της ἔγκειται εἰς τὴν φύσιν τῆς θείας ἐπινοήσεως. Εἶναι Ζωή, ἀλλὰ καὶ Θάνατος· εἶναι Περίπλοκος Ὀντότης· Σκοτεινὴ Στοά.

Ἐὰν δὲν ἔχη τις τὸ Φῶς τὸ Λευκὸν ὡς ὀδηγόν, δυνατὸν νὰ περιπλανηθῇ μὲ τὰ αἰσθήματά της. Δὲν πταίει εἰς τοῦτο ἡ γυνή· εἶναι ἡ φύσις ποὺ τὴν καθοδηγεῖ.

Ὁ ἀνὴρ ἔχει τὸ πνεῦμα. Ἐάν, λοιπόν, ὀξύνῃ αὐτό, θὰ ἴδῃ εὐκολώτερον τὸν Κόσμον της εἰς τὸ ἀίνιγμα τοῦ θάθους της, ποὺ καὶ ἡ ἴδια ἀγνοεῖ. Δὲν δύναται νὰ ἐγκύψῃ καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτό.

Ἐὰν ἐσύ, ὦ πολυπράγμονα Ἀθηναίε, γνωρίζῃς κάτι περισσότερον ἐμοῦ, εἰπέ μου νὰ μάθω τί παρέλειψα, διὰ νὰ τὸ συμπληρώσω.

Ὁ Σοφὸς ἀπήντησεν: Οὐδὲν πλείοτερον ἐσοῦ γνωρίζω.

28 Ἰουνίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ὁ ἀδελφός Ἀλκαῖος δὲν ἐπείσθη τελείως διὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ὅτι Καθοδηγητὴς τῶν Ὀμιλιῶν εἶναι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. Ὅταν ὀμιλῶ καὶ λέγω, ὅτι ἡ Δέσποινα Φρυγῶ ὑπῆρξεν δὲν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις. Ἐὰν ἡ Ἱστορία παρέλειψε τὸ χρέος της, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τὸ ἐπανορθώνει. Αὐτὸ νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀδελφός, εἰς πρᾶγματι πιστεύῃ.

ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ: Εἰς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν ὑφίστατο μία πολῦτιμος ἐπιγραφή: «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ». Ταύτην ἔδωσεν εἰς τὸ Μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ ὑποφαινόμενος.

Τί ὅμως σημαίνει τὸ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ»;

Αὐτὸ δὲν τὸ ἠννόησαν οἱ περισσότεροὶ τῶν προσκυνητῶν. Ἄλλ' οὐδὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Σοφοί, πλὴν ἐλαχίστων. Διότι εἶναι δυσκολώτατον νὰ γνωρίσῃς τὸν Ἐαυτὸν σου.

Τότε, διατί ἐδόθη ὡς Χρυσὴ Φράσις τοῦ Θείου Λόγου;

Αὐτὸ θὰ ἐξηγήσω: Ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ βάθος τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου. Μία, ὅμως, ἐντακτικὴ προσπάθεια αὐτοῦ, εἶναι ἀρκετὴ, διὰ νὰ ἀρχίσῃ τὸν ἀγῶνα τοῦτον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἀνυψώνει αὐτὸν εἰς τὰ Θεῖα Ὑψη τῆς Γνώσεως καὶ τῆς Ἀγάπης. Ἐὰν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρχεν ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος νὰ συνειδητοῦτο πρὸς τὸ ρητὸν αὐτομάτως θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ἀθανασίαν, ὡς ἐκτελέσας τὸ ἱερόν του καθήκον.

Τὸ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» σημαίνει: Ἐξακολουθητικὴν ἔρευναν τοῦ σκοτεινοῦ μέρους τοῦ ψυχικοῦ μας κόσμου. Ὅσον κοπιᾶζει τις ἐφ' ἑνὸς ἐπαγγέλματος, τόσον ἀξιώτερος γίνεται εἰς αὐτό. Ὅσον, λοιπόν, κοπιᾶζει τις εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ Ἐαυτοῦ του, τόσον καλύτερος γίνεται, καὶ εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα ἀνέρχεται.

Οἱ Σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνέδειξαν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐκαλλιέργησαν τὴν ψυχὴν, ἀναφερόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ἐσώτερον κόσμον τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως. Διὰ τοῦτο παρέμεινον καὶ θὰ παραμείνουν ὡς αἰώνιοι φάροι τῆς πνευματικῆς ἀξίας τοῦ Λόγου.

Ἀντελήφθητε, ὅτι δὲν ζητοῦμεν τὸ Ἄφθαρτον, ἀλλὰ τὴν ἐνέργειάν σας πρὸς αὐτό, διὰ νὰ φθάσετε πλησιέστερον τοῦ Θείου Φωτός.

«ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» σημαίνει: Ἐνέργειαν ἀνελλιπῆς πρὸς τὸ ἄφθαρτον. Δὲν τὸ κατακτᾶτε, ἀλλὰ ἐκεῖ θαδίζετε. Διότι τὸ ἄφθαρτον μόνον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὑπάρχει.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἦκουσε, τί εἶπεν ὁ ἀδελφὸς Θαλῆς;

Ἐφαρμόσατε τὰς ὑποδείξεις του, διὰ νὰ εἰσθε ἐν τάξει ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ σας καὶ τῶν ἀδελφῶν σας.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἦτο εἰς ἕκ τῶν ἑπτὰ (7) Σοφῶν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Τώρα, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, θὰ ἀνατρέξω εἰς μίαν σελίδα τῆς προϋπάρξεώς σου, πάντοτε δὲ εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς.

Εἰς τὰ Προπύλαια εἶχον συγκεντρωθῆ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν Σο-

φῶν καὶ ἄλλων διανοουμένων τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Ἐκάθηντο ὑπὸ τὴν σκιάν δένδρων καὶ συνωμίλουν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων. Ὁ στενὸς αὐτὸς κύκλος ἦτο πολὺ γνώριμος σου. Ἔλαβες θέσιν μεταξύ των, περιστοιχιζομένη ἀπὸ δύο ἄλλας νεαρὰς ὑπάρξεις καὶ φίλας σου.

Ἀνελπίστως ἐπαρουσιάσθη ὁ Ἀλκιβιάδης, ὅστις, προχωρῶν πρὸς ἐσέ εἶπε τὰ ἐξῆς: «Ἐδῶ εὕρισκεσαι ἄνθος τοῦ Ἄστεως; Ἐὰν τὸ πνεῦμα σου εἶναι ὀξύ, θὰ γνωρίζῃς τί κρύπτεται ἐντὸς μου!»

Σὺ, δὲν ἀπήντησες ἀμέσως· ἀλλὰ δεικνύουσα διὰ τοῦ δακτύλου τὸν Ἀλκιβιάδην, εἶπες εἰς αὐτόν: «Ἐντὸς σου, Ἀλκιβιάδη, κρύπτεται ἡ φιλοδοξία καὶ τὸ πάθος. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, δυνατὸν νὰ σὲ δοξάσῃ, τὸ δὲ δεύτερον νὰ σὲ καταστρέψῃ. Οὐδέποτε δύο ἀντίθετοι προορισμοὶ εἰς ἓνα ἄτομον ἔδωσαν εὐνοϊκὸν τέλος. Εὐχομαι εἰς τοὺς Θεοὺς, ὅπως μὲ διαψεύσουν εἰς τὴν κρίσιν μου».

Τότε ὁ Ἀλκιβιάδης ἐσυλλογίσθη τοὺς λόγους σου καὶ συνεστάλη. Ἐν συνεχείᾳ δὲ σοῦ εἶπε: «Δὲν γνωρίζω, ἄνθος τοῦ Ἄστεως, ἐὰν ἦστόχησες. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ σοῦ εἶπω τί κρύπτεται ἐντὸς σου».

Σὺ ἀπηύθυνες εἰς αὐτόν τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: «Διατί Ἀλκιβιάδη, δὲν λέγεις εἰς ἐμέ νὰ μάθω τὸ κρυπτόμενον ἐντὸς τῆς ὀντότητός μου; Μήπως δειλιῶς;»

«Ὁχι, —ἀπήντησεν ἐκεῖνος— ἀλλὰ ζητῶ νὰ μαντεύσω. Ὁ λόγος σου, ὦ αἰθερία Φρυγῶ, δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ἐσωτερικὸν σου κόσμον. Τὰ νοήματά σου εἶναι δι' ὅλους, πλὴν ἐσοῦ. Ἄρα, δὲν εὕρισκω νὰ ὑφίσταται κάτι, ποῦ νὰ διακρίνεται ἐκ τῆς ἐρεύνης μου εἰς ἐσέ».

Σὺ, πάλιν εἶπες πρὸς αὐτόν: Ἀλκιβιάδη, ἠστόχησες εἰς τὸν λόγον σου· ἀνεζήτησες εἰς ἐμέ τὸ ὄρατόν, ἀλλ' ὡς τυφλός, δὲν ἠδύνασο νὰ ἴδῃς τὸ ἀόρατον. Διότι αὐτὸ ἔκρινε τὴν τύχην σου, διὰ τὴν ὁποίαν ηὔχθη νὰ μὴν ἐπαληθεύσῃ.

Οἱ Σοφοί, οἱ παρευρισκόμενοι ἐκεῖ, ἔδειξαν τὸν Ἀλκιβιάδην ὡς ἠτηθέντα· καὶ ἐγέλασαν, μὲ σκοπὸν νὰ ταπεινώσουν τὴν ἀλαζονείαν του. Ἐκυψεν ἐκεῖνος τὴν κεφαλὴν καὶ ἐστράφη πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, μὴ ἀνεχόμενος τὴν προσβολήν, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τι ἐναντίον σου. Διότι τὸ κάλλος σου ἦτο ἀσπίς δι' ἐσέ, καὶ δόρυ δι' ἐκεῖνον.

Εἷς Σοφός, στραφείς πρὸς ἑσέ, προσέθεσε: Σήμερον, ἄνθος τοῦ Ἄστεως, ἠυνοήθης ἀπὸ τὴν Θεάν Ἀρτέμιδα.

Αὐτὰ συνέβησαν ἀγαπητῇ Φρυγῶ, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

26 Ἰουλίου 1967

ΘΥΚΥΔΙΔΗΣ: Ἀδίκως πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀναζητοῦν τὸ ὄνομα «Φρυγῶ» εἰς τὴν Ἱστορίαν. Ἐὰν τοῦτο ἀνεφέρετο εἰς αὐτὴν, δὲν θὰ ἀνελάμβανεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τὴν εἰσήγησιν ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως Μοναδικῆς εἰς τὴν Ἱστορίαν Φύσεως τοῦ Γυναικείου Φύλου, νὰ ὀμιλῇ κατὰ τρόπον ὡς οἱ Σοφοὶ τοῦ πάλαι κόσμου.

Ἡ Φρυγῶ ὑπῆρξε μία ὑπαρξίς πνευματώδης καὶ εὐφυστάτη, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἴδῃ ὁ κόσμος σας ἐκ νέου. Ἔχει δώσει παραδείγματα ὑψίστης Γνώσεως, καὶ κατέταξε τὸν ἑαυτόν της εἰς τὴν χορείαν τοῦ προορισμοῦ της ὡς γυναικός, πρῶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ ἐπραττεν ἄλλη γυνή. Διὰ τοῦτο τιμᾷ αὐτὴν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Διὰ τοῦτο θὰ ἀνυψώσῃ αὐτὴν ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὁ προορισμὸς της. Διὰ τοῦτο ἡ Ἱστορία ὀφείλει πολλὰ εἰς αὐτὴν. Διότι ἐνέπνευσε πολλοὺς διὰ τοῦ πνευματικοῦ της κάλλους, τὸ ὁποῖον ἐβοηθήθη καὶ ἀπὸ τὸ Γήϊνον κάλλος αὐτῆς.

Ἡ Φρυγῶ θὰ παραμένῃ ὡς Ἀνεξίτηλος Χαραυγὴ εἰς τὰ πνεύματα τῶν συναδέλφων της, παλαιῶν καὶ νέων. Ἡ ψυχὴ της ἔχει περισσότερον σθένος ἀπὸ ὅ,τι ἔχουν συνήθως αἱ ψυχαὶ τῶν γυναικῶν. Τὸ θάθος της τὸ ἀγνοοῦν πολλοί. Ἀκόμη καὶ ἡ ἴδια. Ἀλλ' ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὅστις γνωρίζει τὰ πάντα, θὰ τὴν ἀναδείξῃ ὡς φαινόμενον εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Ὅλοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὀλίγον ἢ πολὺ πιστεύομεν εἰς κάτι. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν λέγεται πίστις. Λέγεται ἐλπίς, πρὸς ἐπαλήθευσιν ἀναμενομένου γεγονότος.

Ἡ πίστις, εἶναι ψυχικὴ ἐντατικὴ ἰσχύς, ποῦ ὑποδουλώνει τὸ πνεῦμα, ὅσον ἰσχυρόν καὶ ἐὰν εἶναι αὐτὸ καὶ ἐφάπτεται μὲ τὸ Θεῖον Φῶς. Ὅποτε ἡ πίστις αὕτη σώζει, δημιουργεῖ, ἀναδεικνύει τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, καὶ καταστρέφει πᾶν τὸ ὄχληρόν καὶ ποταπόν.

Ἡ πίστις αὕτη ὡς τὴν περιέγραψα, δίδει εἰς τὴν ὄντοτητα

ἀκατάσχετον ρώμην, πνευματικὴν ὑποβολήν, καὶ θαυματουργεῖ ὡς οἱ θαυματοποιοί. Τὴν ὕλην μετατρέπει αὐθωρεὶ εἰς ἀόρατον κόνιν καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐμφανίζει ὕλην ἄγνωστον, ἣ μετατρέπει αὐτὴν εἰς Δυνάμεις Θείας Ἐνεργείας.

Ἴδου πῶς δημιουργοῦνται τὰ θαύματα διὰ τῆς πίστεως. Ὅταν ἡ καρδιά εἶναι καθαρὰ, τὸ ψυχικὸν σθένος μέγα, καὶ ἡ πνευματικὴ γνῶσις ὑψηλὴ, τότε διὰ τῆς πίστεως λαμβάνουν χώραν τὰ ἀκατανόητα διὰ τὸν ἄνθρωπον ἔργα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Πιστεύω, σημαίνει ἐνεργῶ διὰ μιᾶς ἐνεργείας ἀοράτου, ἣ ὅποια λαμβάνει ἐνισχύσεις ἀπὸ ἡμᾶς.

Τοιαύτην πίστιν εἶχεν ὁ Ἰησοῦς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μεγάλων Προφητῶν τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ἄλλ' ὁ Κύριος, δὲν εἶχε μόνον πίστιν, ἀλλὰ καὶ Ἀγάπην πρὸς τὸν ἐχθρόν! Ἴδου ἡ αὐτοθυσία τοῦ ὑπερανθρώπου.

Ἄρα, ὁ Κύριος ἦτο μὲν ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ Θεϊκὴν Ἀποστολήν, διὰ τοῦτο ἐπαξίως ὠνομάσθη Υἱὸς τοῦ Ἀνάρχου, ὡς πρωτεύοντος εἰς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα καὶ Οὐράνια.

Σήμερον ὁ Κύριος εἶναι Ἀρχηγὸς τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου τῶν Οὐρανῶν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἀστέρες Του εἴμεθα βοηθοὶ Αὐτοῦ.

Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τόσον συνδεθεῖ μὲ τὴν ὕλην, ὥστε νὰ ζητοῦν ἀποδείξεις ὑλικῆς χροιάς. Τοῦτο εἶναι ὀλιγοπιστία καὶ μόνον οἱ ἀναγνωρίζοντες τὴν Μεγίστην Ἀξίαν τῆς ὁδοῦ ταύτης, θὰ δυνηθοῦν νὰ σταδιοδρομήσουν ὡς ἀδελφοὶ καὶ βοηθοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

.....
Ἡ αἴτησις αὕτη εἶναι τοῦ Κυρίου. Τὴν μεταδίδω ἐκ μέρους Αὐτοῦ τοῦ Ἰδίου. Ἡ Ἀπλότης, ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ἀγάπη, εἶναι τὰ ἐφόδια, πού θὰ ἔχουν οἱ ἐργάται μας.

Τὸ Φῶς, τὸ Ἅγιον Φῶς, ἃς εἶναι εἰς ἐσᾶς Ὁδηγός. Ἀκολουθήσατε αὐτό.

19 Αὐγούστου 1967

ΦΑΡΑΧ: Σᾶς μεταδίδω τὰς Εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Αὔται ἃς εἶναι ἡ Ἀσπίς σας καὶ ὁ Λόγος ἃς εἶναι τὸ Δόρυ σας.

Τὴν θέσιν μου παραδίδω εἰς τὸν Εὐκλείδην, ὅστις θὰ ὀμιλήσῃ κατὰ παράκλησιν τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν ἀδελφὴν Εὐφροσύνην.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ὁ μέγας νοῦς τοῦ Σωκράτους ὑπέδειξεν εἰς ἐμέ, ὅπως ἀνοίξω τὸ Βιβλίον τῶν ὄντοτήτων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναφέρω περικροπὴν τινὰ τῆς συνδιαλέξεώς σου ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ πάλαι Ἀθηναϊκοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὑπὸ τὴν σκιάν πλατάνου ἐκάθητο ὁ Σοφὸς καὶ ἀνελογίζετο τὰ συνήθη αὐτοῦ προβλήματα, ὁπότε ἀνεφανίσθης ἐμπροσθὲν του ὡς ἕραμα, καὶ ἔλαβες σὺ πρώτη τὸν λόγον:

— «᾽Ω, Σώκρατες», εἶπες εἰς αὐτόν, «ἀναταράζω τοὺς συλλογισμοὺς σου;»

— «Οὐχί», ἀπήντησεν ἐκεῖνος· «διευθετεῖς αὐτοὺς ἐν ἀρμονίᾳ· διότι τὸ κάλλος αὐτὴν τὴν ιδιότητα ἔχει· τὸ δὲ ψυχικὸν συντελεῖ εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς ιδέας.

Μήπως, Δέσποινα Φρυγῶ, ἔχεις καὶ πάλιν ἀπορίας τινὰς ἐπὶ τῆς Ζωῆς καὶ τοῦ Θανάτου;»

— «Διδάσκαλε, ἡ ζωὴ εἶναι πλήρης ἀποριῶν δι' ἐμέ. Ὅσον διὰ τὸν Θάνατον οὐδὲν γνωρίζω.»

— Ἡ ζωὴ, ἀγαπητὴ Δέσποινα, εἶναι μικρὸν μέρος τῆς Ἀθανάτου Ζωῆς. Ἡ μικρὰ διαμονὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς, εἶναι εὐκαιρία δι' αὐτόν, νὰ ἀποκτήσῃ Γνώσεις ἀρεστὰς πρὸς τοὺς Θεοὺς, ἵνα δι' αὐτῶν ἀναπτύξῃ χάριτας, καὶ εὐρύνῃ τὴν ὁδὸν του πρὸς τὸ ἄγνωστον, ὅπου αἱ μικρότητες καὶ αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐκμηδενίζονται. Ἐκ τῆς Ἐδῶ ζωῆς ὀφείλεις ν' ἀντιληφθῆς τὴν πέραν τοῦ Κόσμου τούτου Νέαν Ζωὴν.

— Καὶ πῶς, Διδάσκαλε, θὰ τὸ κατορθώσω αὐτό;

— Ὅταν προσαρμόσῃς τὴν ζωὴν σου μὲ τὸ Φῶς τῆς Συνειδήσεώς σου, τότε θὰ λαμβάνῃς ὁδηγίαν ἄνωθεν!

— Καὶ ποῖος, ὦ Σώκρατες, θὰ δίδει εἰς ἐμέ τὰς Ὀδηγίας Αὐτάς;

— Τὸ μέγα δαιμόνιον τῆς ἀρετῆς, διὰ μέσου τῶν ὑπηρετούντων αὐτό.

— Καὶ ποῖον εἶναι τὸ δαιμόνιον τοῦτο;

— Εἶναι ἀγαπητὴ, ἡ Θεία Ἀρχὴ τοῦ Παντός. Δύνασαι νὰ ὀνομάσῃς αὐτὸ Θεὸν Ἄγνωστον, διότι οὐδεὶς γνωρίζει τὰς ιδιότητας αὐτοῦ. Διαισθάνεσαι, ὅμως, τὴν Πνοὴν του, ὅταν εἴσαι ἐν ἡρέμῳ καταστάσει καὶ θέλῃς νὰ ἐπικοινωνῆς μετ' αὐτοῦ. Ὡς θλέπεις, ἀγαπητὴ, δὲν εἰσάγω Νέους Θεοὺς εἰς τὴν Χώραν μου, ἀλλ' ἀναπτύσσω τὴν Ἀρχέγονον Πνοὴν τῶν Πάν-

των, ὡς "Ἐν "Ον, ἀνέκφραστον, ἄδηλον, ἀναλλοίωτον: Τὸν Θεὸν τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Πολλοὶ Σοφοὶ Διδάσκαλε, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ μεταξὺ Καλοῦ καὶ Κακοῦ διαφορά δὲν ὑφίσταται· τί νὰ ὑποθέσω, ἀγνοοῦσα τὸ πνεῦμα τῶν;

— Δέσποινα, διαφορά δὲν ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ, διότι συνδέονται τὰ ἀντίθετα διὰ τῆς Κοινῆς Ἐνεργείας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀναλόγως τῆς Ἀντιλήψεως τοῦ Πνεύματος ἡ Ἐνέργεια διχάζεται. Καὶ τὸ μὲν Καλὸν ἐπαινεῖται, τὸ δὲ Κακὸν καταδικάζεται. Διὰ νὰ διακρίνη τις ποῖον εἶναι τὸ Καλὸν ἀπὸ τὸ Κακὸν, δοκιμάζει αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἀποφαίνεται λέγων: Ἐάν τοῦτο μὲ εὐχαριστῆ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν, χωρὶς νὰ θλάψῃ οὐδένα, εἶναι Καλὸν· διότι τὸ ἀποδέχεται ὁ πλησίον μου ὡς τοιοῦτον. Ἐάν πάλι δὲν μὲ εὐχαριστῆ, καί, αἰσθάνομαι ὅτι μὲ θλάπτει, ἐπόμενον εἶναι νὰ θλάψῃ καὶ τὸν πλησίον μου. Ἄρα εἶναι Κακὸν.

— Σώκρατες, ἤθελον νὰ μοὶ εἴπῃς, ἐάν ἐταξίδευσον ἀνά τὸν γνωστὸν κόσμον, θὰ ἀπέκτων Γνώσεις ὠφελίμους διὰ τὸ σὺνολον;»

— Τοῦτο ἀγαπητῆ μου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐσὲ τὴν ἰδίαν. Ἐάν ζητήσης Γνώσεις ὠφελίμους, ταύτας δύνασαι νὰ ἀποκτήσης καὶ εἰς τὴν Χώραν σου, χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ αὐτῆν. Ἄλλ' ἐάν ὁ σκοπός σου, ἢ μᾶλλον ὁ ἐνδόμυχος σκοπός σου, εἶναι διάφορος τῆς ἐρωτήσεώς σου, τότε αἱ Γνώσεις, ἅς θὰ ἀπέκτας, θὰ ἦσαν πρὸς θλάθην τοῦ συνόλου. Διότι ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε γνωρίζει διατί ἐπιθυμεῖ κάτι, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκ τῶν προτέρων δὲν ἐσκέφθη τὴν ἀποτελεσματικότητά του. Ταξιδεύει, καὶ συνάγει ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

— Πῶς Διδάσκαλε, δύναμαι νὰ ἀποκρούω πᾶσαν κακὴν πράξιν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐπιθυμῶ νὰ πράξω, ἀλλ' αἰσθάνομαι αὐτὴν ὡς ἀθλασθῆ καὶ δυνατὸν νὰ σφάλλω;

— Δέσποινα· συγκράτησον τὸ πνεῦμα, ἵνα ἐλευθερωθῆ ἡ πιεζομένη συνείδησις, καὶ τότε θὰ εὕρῃς τὴν ὀρθὴν ὁδόν.

— Ἐνῶ ὦ Σώκρατες, τὸν θάνατον δὲν φοβοῦμαι, ὅμως τὴν ζωὴν ἀγαπῶ.

— Ἀγαπᾶς τὴν ζωὴν, διότι αὕτη ἔχει Ἀρχὴν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ, καὶ οὐχὶ Τέλος ἐν τῷ Οὐρανῷ. Δηλαδή συνεχίζε-

ται, ἀφοῦ πρῶτον ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὸ βάρος τῆς φθαρ-
τῆς γῆς.

— Καὶ πόθεν συνεπέρανες τοῦτο, Μεγάλε Διδάσκαλε;

— Ἐκ τοῦ Ὁρθοῦ Συλλογισμοῦ τῶν Ἐννοιῶν. Διότι ἡ σκέ-
ψις δὲν εἶναι μόνον ἀνθρώπινος· ἐπεμβαίνει εἰς αὐτὴν καὶ ἡ
θέλησις, ἐξ ἄλλων πνευμάτων, ἀγνώστων, Καλῶν ἢ Κακῶν.

— Ἄρα παραδέχεσαι ὅτι ὑπάρχουν καὶ Πνεύματα Κακά;

— Ἐφόσον εἰς τὴν Γῆν ὑπάρχουν, διατί νὰ μὴ παραδεχθῶ
ὅτι τοιαῦτα ὑπάρχουν καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς; Αἱ ἀντιθέσεις
δημιουργοῦν ἢ καταστρέφουν. Τὸ διατί, εἶναι Νόημα τοῦ Δη-
μιουργήσαντος τὰ Πάντα. Διὰ τοῦτο, ἔχει Σκοπὸν τινά, τὸν
ὁποῖον μόνον διὰ τῆς Συνδιαλλαγῆς τοῦ Λόγου δυνάμεθα νὰ
δώσωμεν τὴν ἐξήγησιν.

Εἰς τὸ προσεχές Συμπόσιον θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ σημείου
τούτου. Μὴ ἀπωλέσης τὴν συζήτησιν, διότι θὰ ὠφεληθῆς ἐξ
αὐτῆς.

Ἐδῶ ἀπεχαιρέτησες τὸν Διδάσκαλον, διὰ νὰ συναντήσης
αὐτὸν ἐκ νέου καὶ λύσης τὰς ἀπορίας σου.

26 Αὐγούστου 1967

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ. Σκοπός σου δέον νὰ εἶναι
ἡ ἀφομοίωσις τῶν Διδασκαλιῶν τοῦ Οὐρανοῦ, διότι ἡ ἀφο-
μοίωσις αὕτη γίνεται ἔνδυμα Οὐράνιον εἰς τοὺς φωτισμένους
ἐγκεφάλους.

Ὅταν ἦσο ἀποδεδειγμένη ἀπὸ τὴν ὕλην τῆς Γῆς, τότε πα-
ρεδέχεσο τὸ ἄστατον πνεῦμα τῆς γυναικός, καὶ ἐζήτηεις ἀπὸ
τοὺς Ἐπουρανίους νὰ σοῦ δώσουν ἰσχύν, ἵνα ἐν τῇ Γῇ κατερ-
χομένη καθυποτάξεως τὸ πνεῦμα σου εἰς τὴν ψυχὴν, διὰ νὰ μὴν
εἶναι ἰσχυρογνώμων. Ἦλθες θεβαίως, χωρὶς τὰς Γνώσεις ἐκεί-
νας, ποὺ ἔλαμψαν ὡς μετέωρον εἰς τὰς γυναικείας Γνώσεις,
ἀλλὰ τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην ἐκράτησες. Παρ' ὄλον τοῦτο, Ἡ-
μεῖς ἐνεργοῦμεν ὑπὲρ ἐσοῦ διὰ τοῦ Λόγου, σὺ ὁμως, διὰ ποῖαν
πράξεων ἐνεργεῖς ὑπὲρ τῆς ὄντοτήτός σου;

Ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως γίνῃς ἀξία τῆς Ἀρχῆς μας. Ἡ θέ-
λησις, εἶναι ἀρχὴ τοῦ ὄλου.

Μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Ἀγορὰν τοῦ Ἄστεως ἐστεναχωρή-
θης, ὅταν εἶδες γνωστὸν πρόσωπον εἰς τὰ διάφορα Συμπόσια,

διότι είχες αντιπάθειαν πρὸς αὐτό, χωρὶς νὰ γνωρίζῃς τὸ διατί.

Ὁ Πλάτων σὲ παρετήρησε διὰ τῆς φράσεως: Διατί εἶσαι τὸσον ἀδιάφορος πρὸς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο;

Σὺ ἀδελφή, ἀπήνητες εἰς τὸν Πλάτωνα: Δὲν γνωρίζω, ἀγαπητὲ Πλάτωνα, διατί τὸν ἀποστρέφομαι. Ἐάν ὅμως τοῦ ὠμίλου, δυνατὸν διὰ μιᾶς προσβολῆς του εἰς ἐμέ, νὰ ἐλάμβανεν ἀνάλογον εἰς τὸ διπλοῦν. Διὰ τοῦτο ἀποφεύγω νὰ ὀμιλήσω πρὸς αὐτόν.

Ἡ ἀπάντησίς σου, ἀδελφή Φρυγῶ, ἦτο καλή, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ πρᾶξις σου. Ὅταν ἀγνοῆς τι, δὲν δύνασαι ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἐκφέρῃς γνώμην τινά. Ὁ Σωκράτης ὀρμώμενος ἐξ αὐτῆς τῆς περιπτώσεως, χωρὶς νὰ θίξῃ τὴν προσωπικότητά σου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Καὶ τὸν ἔχθρόν μας ἀκόμη δυνάμεθα νὰ δελεάσωμεν, ὅταν ὁ Λόγος μας ἔχει φώτισιν.

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Σωκράτους ἐνήργησεν ἐπὶ σοῦ. Ἐσκέφθης, ἔκρινες καὶ ἀπεφάσισες νὰ ὀμιλήσῃς πρὸς τὸν ἀγνωστὸν σου. Ἐπλησίασες αὐτόν καὶ μὲ τὸν γλυκύτερον τρόπον κατώρθωσες νὰ ὑποδουλώσῃς αὐτόν, ὥστε ἀπὸ τότε νὰ γίνῃ εἰς ἐκ τῶν πρώτων φίλων τοῦ πνευματικοῦ περιβάλλοντος τῆς ἐποχῆς. Ἦτο ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἄφρωνος εἰς τὰς συνομιλίαις τῶν Σοφῶν καὶ πολὺ ἀργότερον δεινὸς Ρήτωρ. Ἄς μὴ ἀναφέρω τὸ ὄνομά του ἦτο γνωστότατος εἰς τὸ Ἄστυ.

Εἶδες τί κατώρθωσες διὰ τῆς καλῆς θελήσεως;

9 Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 1967

ΦΑΡΑΧ: Ὁ Ἐπικοινωνὸς εἶναι Ὅργανον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ὄχι τῆς Γῆς. Εἶναι οὗτος ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ Ἡμᾶς νὰ λέγῃ τὴν Ἀλήθειαν καὶ μόνον αὐτήν, ὅσον καὶ ἂν εἰς πολλοὺς φαίνεται πικρά. Ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ διοχετεύομεν τὸ Φῶς Μας. Καὶ αὐτὸ θὰ λάμπῃ, εἶτε ἀμφιβάλλουν εἶτε ὄχι περὶ αὐτοῦ.

Ἡ Σφραγὶς μου εἶναι: Φ ἄρος

Α ναστάσεως

Ρ οῆς

Α νεξαντλήτου

Χ ἄριτος

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἄδελφή Φρυγῶ. Ὡς Δέσποινα τῆς ἐποχῆς σου, ὀφείλω νὰ εἶπω, ὅτι δὲν εἶχες τότε ἀποκτήσει τέκνα. Καὶ εἰς λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπανῆλθες, ἦτο καὶ αὐτός, Διότι ἡ ἀποστολὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ πολλαπλασιασμός τοῦ Γένους καὶ ὕστερον τῆς συντρόφου τοῦ ἀνδρός.

Εἰς μίαν σου συγκέντρωσιν, ἥτις ἀπετελεῖτο ἀπὸ γυναῖκας, μετὰ πικρίας ἔλεγες τὰ ἑξῆς :

— Οἱ Θεοὶ μοῦ ἔδωσαν ἀρκετὰ δῶρα, οὐχὶ ὅμως καὶ τῆς Γονιμότητος. Διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα μου ἀσκεῖται εἰς τὸν Λόγον, διὰ νὰ λησμονήσῃ τὸν ποθητὸν προορισμὸν μου. Τὰ τέκνα, εἶναι κοσμήματα τῆς ζωῆς, ὅταν γνωρίζωμεν νὰ τὰ ἀνατρέφωμεν ὡς ζωντανὰ τοιαῦτα.

Ἐὰν δὲν ἔχωμεν τὴν δυνατότητα νὰ δώσωμεν εἰς αὐτὰ ἀγωγὴν ἀξίαν τοῦ καλοῦ Πολίτου, τότε καλύτερον νὰ στερηθῶμεν αὐτὰ καὶ τὸ κενὸν νὰ συμπληροῦμεν διὰ τῆς ἀσκήσεως τοῦ πνεύματός μας.

Ὅσοι εὐρίσκεσθε πλησίον μου ἔχετε τέκνα καὶ γνωρίζετε ὅποῖον εἶναι τὸ χρέος τῶν γονέων ἔναντι τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος. Πρωτίστως τὰ τέκνα σας, ἀγαπηταὶ μου φίλοι, ὀφείλουσι νὰ ἐκπαιδευθοῦν ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἀγαπήσουν τὸ Καλόν, τὸ Δίκαιον καὶ τὸν Σεβασμὸν πρὸς τοὺς Ἀνωτέρους των. Ἡ καλὴ διαπαιδαγώγησις ἀποδίδει καρποὺς εὐγεστοὺς εἰς τὴν Κοινωνίαν. Καὶ μία τοιαύτη Κοινωνία εἶναι Θεῖον δῶρον τοῦ Ἔθνους.

Ὁ λόγος μου, ἄς εἰσακουσθῇ ἀπὸ τὰ ὦτα σας καὶ ἄς παραμείνῃ ὡς ἐνέργεια τῆς θελήσεώς σας, διὰ νὰ γίνετε ἄξιοι τοῦ Γένους μας. Τὴν Ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον διδάσκουν αἱ μητέρες πρὸς τὰ τέκνα των καὶ ἡ Πολιτεία διδάσκει τὸν Σεβασμὸν, ἵνα ὀλοκληρωθῇ τὸ ἄτομον, ἥτοι ὁ μέλλων ἄνθρωπος μιᾶς ἐνδόξου Πατρίδος!

Αὐτὰ, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἐδίδαξες πρὸς τὰς συνομηλικούς σου καὶ οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἔφερεν ἀντίρρησιν εἰς τοὺς ἐμπνευσμένους σου λόγους. Εἶχες ἀποκτήσει τὸν σεβασμὸν καὶ τῶν μεγαλυτέρων σου εἰς ἡλικίαν, διότι ὁ Ὅρθος Λόγος ἐπιβάλλει, χωρὶς νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν σεβασμὸν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Πόσον ευχάριστον είναι να ακούη τις τήν φωνήν τῶν ἀγαπητῶν του ἀπὸ τήν Ἄθανατον Ζωήν! Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἰς τήν ἀρχαίαν ἐποχὴν συνωμίλουν μετὰ τῶν νεκρῶν των, ἔχαιρον. Διότι ἢ ἐκ τοῦ Ἄδου φωνὴ μετέδιδεν εἰς αὐτοὺς τήν παρηγορίαν τῆς Αἰωνίου Ζωῆς.

Ἄλλ' ἐκείνην τήν ἐποχὴν ὁ ἄνθρωπος, εἶχε τήν ἐντύπωσιν ὅτι ἢ φωνὴ ἤρχετο ἀπὸ τὸν Ἄδην, μὴ γνωρίζοντες καλῶς ποῦ ἐτοποθέτουν αὐτὸν οἱ διάφοροι προφήται τῆς ἐποχῆς.

Ὁ Ἄδης, ἦτο Νεκρούπολις τῶν Ψυχῶν, κατὰ τήν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς τοῦ πάλαι. Ἐνῶ σεῖς γνωρίζετε σήμερον, ὅτι Νεκρούπολις δὲν ὑφίσταται, ἀλλὰ Πολιτεία τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἄν καὶ δὲν ἐγνώριζες πολλὰ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ὅμως ὠμίλεις συχνάκις διὰ τὸν Ἄδην, ὡς Πόλιν τῆς Ψυχικῆς Δικαιοσύνης ἢ Ἀδικίας τῶν πρώην ἀνθρώπων. Ἐλεγεσ τὰ ἐξῆς:

Ἐάν αἱ Πράξεις σας ἀγαπητοί μου εἶναι εὐάρεστοι πρὸς τοὺς Θεούς, ἢ ἀνταμοιβή σας τότε εἶναι ἐξησφαλισμένη ἀπὸ αὐτοῦς.

Ἐάν πάλιν ἐπράξατε ἔργα ἀντίθετα τῆς Δικαιοσύνης, τότε ἢ τιμωρία θὰ εἶναι πικρὰ διὰ τήν ψυχὴν σας. Δὲν γνωρίζω πολλὰ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Κάτι ὅμως, ποῦ ὀμιλεῖ εἰς τὰ ἄδυστα τῆς ψυχῆς μου, λέγει εἰς ἐμὲ ὅτι οἱ λόγοι μου δὲν εἶναι ἄσχετοι μετὰ τήν Πέραν τῆς Γῆς Ζωήν. Δὲν γνωρίζω ποῦ ἀκριβῶς φιλοξενεῖται ἢ ψυχὴ, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γνωρίζω ἀπὸ συναίσθησιν, εἶναι ὅτι αὕτη ζῆ ἀναλόγως τῶν πράξεων της.

Προσπαθήσατε καὶ σεῖς νὰ μὴ θλάψετε οὐδένα, διὰ νὰ στεφθῆτε τήν Ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Αὐτὰ εἶπεσ ἐν ὀλίγοις, Δέσποινα Φρυγῶ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητὴ Φρυγῶ, τὸ πάλαι ἤσουν ἀπὸ κόρη μέχρι δεσποινίς τοῦ Ἄστεως, προσανατολισμένη.

Σήμερον, ἐρωτῶ: Διατί δὲν προσανατολίζεσαι, διὰ νὰ ἀναγνωρίσῃς ἐπὶ τέλος ποιαν ὁδὸν ἀκολουθεῖς;

“Όταν μίαν ἡμέραν σέ ἠρώτησεν ὁ Πλάτων: Ποῖος, Δέσποινα Φρυγῶ, εἶναι ὁ προσανατολισμός σου; σὺ δὲ ἀπήντησες ὡς ἐξῆς: Πρὸς τί; καὶ πρὸς ποῖον;

Τότε ἐκεῖνος, διορθώσας τὴν ἐρώτησιν, ἐπανέλαθε: Πρὸς τὴν ἐν γένει ζωὴν.

Σὺ ἀπήντησες πάραυτα: Φίλε Πλάτων, εἶναι ἤδη γνωστός ὁ προσανατολισμός μου. Εἶμαι ἀφοσιωμένη εἰς τὸ Καλόν. Σέβομαι τοὺς Θεούς· ἐκτιμῶ τὸ Δίκαιον· ἀπεχθάνομαι τὸ Ἄδικον· συμβουλεύω τὸν συμβιβασμόν. Ἐλπίζω εἰς Θεῖαν ἀμοιβήν· ἀγαπῶ τὴν Ἀλήθειαν· πολεμῶ τὸ Ψεῦδος.

Δὲν σοὶ φαίνεται, ὅτι ὁ προσανατολισμός μου εἶναι εὐρύς ὡς ὁ πόντος;

Καὶ ὁ Πλάτων καταλήγων εἶπεν εἰς ἐσέ: Ἀληθῶς λέγεις, Φρυγῶ· ἐξ ἀθλείας δὲν ἀντελήφθην τὴν Ἄγραφον Ἀλήθειαν· Καίρω, διότι ἐδόθη εἰς ἐμέ δίκαια ἀπάντησις.

Αὐτὰ ἀγαπητῆ Φρυγῶ, εἶναι ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς προὔπαρξέως σου.

27 Σεπτεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Πρὸ ἡμερῶν ὠμίλησεν ὁ Ὅμηρος διὰ τὸν Σιωνισμόν, τὸν ὅποιον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς Γνώσεως καὶ τῆς Ἐπιστήμης λαμβάνει ὑπ’ ὄψιν του. Διότι ὡς ἄνθρωποι τοῦ γηίνου πνεύματος εἶναι τυφλοὶ καὶ δὲν ἀντελήφθησαν τὸν μέγαν κίνδυνον τῶν Ἀφανῶν Ἐργατῶν τοῦ Ἐωσφόρου.

Ὅλη ἡ γενικὴ κατάπτωσης τοῦ Κόσμου σας, εἶναι ἔργον τῶν δολίων αὐτῶν Συνεργατῶν τῆς Μέλαινας φωτίσεως. Οὗτοι ἔχουν διεισδύσει εἰς ὅλα τὰ Μυστικὰ Ἐργαστήρια τῆς ἐξαθλιώσεως τῶν πάντων, μὲ Σύμβολα, ἀκατανόητα ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς Μεμυημένους. Σήμερον κρατοῦν τὰ Ἦνία τοῦ Παγκοσμίου πλοῦτου καὶ ἔχουν Δυνάμεις τοὺς τυφλοὺς ὑπηκόους αὐτῶν. Διδάσκουν τὸ Καλόν, διὰ νὰ ἐξοντώσουν αὐτὴ τὴν Δικαιοσύνην, διὰ νὰ ἐξευτελίσουν αὐτὴν τὴν Ἀγάπην, διὰ νὰ ἀναπτύξουν τὸ μῖσος. Ὑποκρίνονται· εἶναι ὑπουλοὶ καὶ ἐχθροὶ τοῦ Πατρὸς Πάντων Ἡμῶν.

Ὁ Κύριος, θὰ ἀνατρέψῃ τὰ σχέδιά των, διότι δὲν μαθητῶν εὐκόλως τὴν Ἀλήθειαν, ἀφοῦ εἶναι ἡ προσωποποίησις τοῦ Ψεύδους καὶ τῆς Ἀπάτης.

Ὁ Κύριος ἀπεκήρυξεν αὐτοὺς ὡς Λαὸν Ἀγαπητόν. Ἀνήκουν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἐωσφόρου. Πωλοῦν τὰ πάντα καὶ τὰς γυναῖκας των ἀκόμη, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιδιώκουν.

Διὰ τοὺς Σιωνιστὰς θὰ ὁμιλήσουν καὶ ἄλλοι Ἀρχηγοί. Θὰ θιξωμεν τὰς χορδὰς τῆς πνευματικῆς των ἰδιοτελείας, διὰ νὰ λάβετε γνῶσιν τοῦ Πρώτου καὶ Ἐπικινδύνου ἐχθροῦ τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ἡ Θεοσοφία, εἶναι Κλάδος τοῦ Σιωνισμοῦ. Οἱ ὄπαδοὶ αὐτῆς ὁμιλοῦν περὶ Θεοῦ καὶ προσκυνοῦν τὸν Διάβολον. Δὲν φείδονται τῆς ζωῆς οὐδενός. Ὅταν τίς ἐξ αὐτῶν εἶναι διατεθειμένος νὰ εὐεργετήσῃ τὴν Ἀνθρωπότητα, διὰ τῶν Μυστικῶν Πρακτόρων του ἐνεργεῖ ὡς ἰσθόλος ὄφις εἰς τὸν εὐεργετηθέντα. Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι νὰ ὑποδουλώσουν ὀλόκληρον τὴν Οἰκουμένην. Δροῦν εἰς τὴν Κίναν, εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, μὲ ἔδραν των τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς.

Ἄλλ' ὡς πότε;

Τὸ Φῶς θὰ ἐκχυθῇ καὶ ἀλλοίμονον εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς συντρόφους των.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Δέσποινα Φρυγῶ. Ὡς βλέπεις ἐξακολουθῶ νὰ μεταδίδω σελίδας ἀπὸ τὴν προῦπαρξίν σου, διότι ἔχω ἐντολὴν νὰ μεταδώσω καὶ ἄλλας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μετέδιδον. Ἄλλ' ὁ Ἄρχων Φαράχ, μοῦ ἔδωσε τὴν ἄδειαν.

Ὁ λόγος ἐστρέφετο περὶ τῆς Μετεμψυχώσεως. Ὁ Πλάτων ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβαίνει ἀπὸ ἓνα σῶμα εἰς ἄλλο, ἀνεξαρτήτως ἐὰν τὸ ἓνα σῶμα ἦτο ἀνθρώπινος ὄντοτης καὶ τὸ ἄλλο ἔντομον ἢ ζῶον. Εἶχε τὴν πεποίθησιν ὁ Πλάτων ὅτι τοῦτο συνέβαινεν εἰς τὰς ψυχάς καὶ ὁ Σωκράτης ἀντέκρουεν αὐτόν, λέγων τὰ ἑξῆς:

— Φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλότατη δὲ ἡ Ἀλήθεια!

Καὶ πόθεν, ἀγαπητὲ Πλάτων, ἐξάγεις τὴν Ἀλήθειαν αὐτὴν, ἣτις δι' ἐμὲ εἶναι πλήρης Σκότους;

Μήπως ἠδυνήθης διὰ τῆς συνομιλίας σου μετὰ τῶν ἐντόμων ἢ τῶν ζῶων νὰ ἀνακαλύψῃς ὅτι ἡ ψυχὴ των ἦτο ἀνθρώπινος, καὶ κατετάχθη εἰς ὑποδεέστερον θασίλειον;

ΦΡΥΓΩ: Ἴσως, ἀγαπητὲ Διδάσκαλε, νὰ ἠπατήθῃ ὁ Πλάτων κατ' ὄναρ καὶ ἡ ἐντύπωσις ἦτο τύσον ἰσχυρά, ὥστε νὰ ἐπέισθη ὅτι

πράγματι ἡ ψυχὴ μεταβιβάζεται, διὰ μέσου τοῦ θανάτου, εἰς ἔντομα ἢ ζῶα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ἐάν, φίλε Πλάτων, ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχῃ προορισμὸν τινά, ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὡς ἔντομον ἢ ζῶον, διὰ τοῦ ἐνστίκτου του θά εἶχεν ὠρισμένην ἀποστολήν, εὐεργετοῦσα ἢ βλάπτουσα τὸν ἄνθρωπον. Ἄρα, τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύσω, ὡς ἀνέφερες εἰς τὴν Διδασκαλίαν σου.

Καὶ διατί ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκων νὰ μὴ μετεμψυχωθῇ εἰς φυτὸν ἢ δένδρον, ἐφόσον καὶ αὐτὰ ἔχουν τὸ βασιλεῖόν των;

ΦΡΥΓΩ: Ἀσφαλῶς παρεξηγήσαμεν τὰς ἀπόψεις τοῦ φίλου Πλάτωνος. Ἴσως ἠθέλησε νὰ διδάξῃ κάτι τὸ ἄγνωστον εἰς τὰς ἐπικρατούσας γνώσεις τῆς μαθήσεώς μας.

ΠΛΑΤΩΝ: Ἐνδέχεται, ἀγαπητοί μου, νὰ μὴ εὐσταθῇ ἡ ἀντίληψίς μου αὕτη. Ἄλλ' ἔχω καὶ ἐγὼ μίαν φωνήν, ἥτις ἐξακολουθητικῶς λέγει εἰς ἐμέ ὅτι ἔχω δίκαιον. Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ Μέγιστος τῶν Σοφῶν ἀπέρριψε τὴν ἀντίληψίν μου, ὑπακούω εἰς τὸ δαιμόνιον του. Διότι εἰς ὅστις διατρέχει τὴν ὁδὸν τῆς μαθήσεως, δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀπόλυτος διὰ τὸν λόγον του καὶ ὀφείλει νὰ παραδέχεται τὰ σφάλματά του ἐὰν θεωρῇ ταῦτα ὅτι εἶναι τοιαῦτα.

ΦΡΥΓΩ: Εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς μαθήσεώς σου, πολλὰ ἔχεις ἀγαπητῆ Πλάτων νὰ παραδεχθῆς, ὡς «φαινομενικὰς ἀληθείας».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἐδῶ, ἀγαπητὴ Δέσποινα Φρυγῶ, κλείει ἡ συνομιλία τῶν τριῶν ὑμῶν συνομιλητῶν.

30 Σεπτεμβρίου 1967

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Κάποιος ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἠρώτησεν ἐσὲ ἡμέραν τινὰ ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ποίαν ἰδέαν ἔχεις περὶ Πολιτικῆς. Καὶ σὺ ἀπήντησες εἰς αὐτὸν μὲ τὴν λογικὴν ποῦ πάντοτε σὲ διακρίνει ὡς ἐξῆς:

— Ἡ Πολιτικὴ δὲν ἐνεργεῖ, ἐὰν ὁ πολιτικὸς δὲν ἔχῃ ψυχὴν ἀνάλογον τοῦ πνεύματός του. Διότι ἡ κακὴ Πολιτικὴ δὲν εἶναι πρόοδος, ἀλλὰ ὀπισθοδρόμησις. Διὰ τὴν δώση ὁ πολιτικὸς ὤθησιν πρὸς τὴν πρόοδον, εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσῃ πρῶτον ὤθησιν εἰς τὸ Καλὸν καὶ Ἀγαθὸν τῶν συμπολιτῶν του, ἵνα, εὐεργετῶν αὐτούς, —δηλαδὴ τὸ σύνολον— ἀπολαύσῃ τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν αὐτῶν, καὶ ἀνέλθῃ τὴν κλίμακα τῆς προόδου μὲ σύνεσιν καὶ φρόνησιν. Διότι Πολιτικὸς, ὅστις ἐνδιαφέρεται

διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός του, δὲν εἶναι Πολιτικός, ἀλλὰ Κακὸς Σύμβουλος τῆς Χώρας του.

Ἡ Πολιτικὴ εἶναι ὄπλον, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον μέσον, διὰ τὸν μὴ γνωρίζοντα νὰ μεταχειρισθῆ αὐτό. Ὅταν ὁ δόλος καὶ ἡ ὑποκρισία διεισδύουν εἰς τὴν Πολιτικὴν, αὕτη ἄγει τὰ πλήθη πρὸς τὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν πολλῶν.

Ὅστις δὲν εἶναι Ἄξιος τῆς Πολιτικῆς, καλὸν θὰ ἦτο, ὡς τίμιος πολίτης, νὰ ἀπέχη αὐτῆς.

Αὐτὰ ἀπήντησες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, ἀγαπητῆ Φρυγῶ.

4 Ὀκτωβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Πόσον εὐχάριστον εἶναι διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ὅταν οἱ πιστοὶ συγκεντροῦνται διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς Θείας Διδαχὰς τοῦ Οὐρανοῦ!

Ἐστὲ θέβαιοι, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εὐλογεῖ τὰς κεφαλὰς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μετὰ Πίστεως καὶ Ἀγάπης προσέρχονται πρὸς Αὐτόν, διὰ νὰ λάθουν φώτισιν καὶ εὐρείαν ἀντίληψιν τῶν πάντων.

Ὁ χώρος αὐτός, ὅστις εἶναι Ἱερός, θὰ ἔλξη καὶ νέους ὀπαδοὺς, διὰ νὰ προσφέρουν τὰς ἰκανότητάς των πρὸς τοὺς ἀδελφούς των.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Πολὺ σπάνιον εἶναι, ἀγαπητῆ Φρυγῶ, νὰ ἐκτιμῆσῃ τις γυναῖκα μὲ προσόντα τῆς φύσεώς της. Καὶ ὅμως εἰς τὴν ἐποχὴν σου ἦσο περιζήτητος. Ὡς φίλη, ὡς σύμβουλος, ὡς καλὴ καὶ ὡς ὑπερευαίσθητος χαρακτήρ ἠγάπας πολὺ τὴν Λογικὴν καὶ τὸν ὀρθὸν Λόγον. Διὰ τοῦτο ἔχαιρες τῆς ἐκτιμῆσεως πάντων. Ἐλεγε: Ἐάν ὁ ἄνθρωπος δὲν καλλιεργῆσῃ τὸν ἐσῶτερόν του κόσμον, παρὰ τὴν μὀρφωσίν του, πολλάκις μεταβάλλεται εἰς θηρίον. Καὶ ὅπως ὄλοι ἀποφεύγουν τὰ θηρία, τοιοῦτοτρόπως ἀποφεύγουν καὶ τὸν σκληρὸν καὶ ἀδυσώπητον χαρακτήρα. Ἄς προσπαθίσωμεν, διὰ τῆς κατανοήσεως τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ, νὰ γίνωμεν πρῶτον ἄνθρωποι τῆς καλῆς πίστεως καὶ οὐχὶ θηρία κατασπαράζοντα τοὺς ἀδελφούς των.

Αἱ Γνώσεις εἶναι καλαί, ὅταν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ζωὴν, μὲ σύνεσιν καὶ ἀκρίβειαν ἀνθρώπινον καὶ οὐχὶ μὲ ὀρμὴν καὶ πίεσιν θηρίου!

Ἐξυψώνεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν βοηθηταὶ ἀπὸ τοὺς Θεοὺς. Διότι οἱ Θεοὶ προστατεύουν τὸ Καλὸν καὶ οὐχὶ τὸ Κακόν, ἀρκεῖ ἢ εὐσέβεια πρὸς τὰ Θεῖα νὰ εἶναι εἰλικρινής, ὅπερ καὶ σημαίνει ἀληθής.

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα συχνότατα διεκήρυττες εἰς κάθε εὐκαιρίαν καὶ ἀπέκτας τὰς συμπαθείας τῶν πολιτῶν.

Παρ' ὅλα τὰ ὅσα ἐξεφώνεις, οὐδεὶς ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἀνέφερε περὶ ἐσοῦ, ἔστω καὶ δύο λέξεις. Διότι ἐφοβοῦντο μήπως ὁ ἔπαινός των εἶχεν ἀντίκτυπον εἰς τοὺς Σοφιστάς, καὶ ἐπροτίμησαν τὴν ἀφάνειαν τοῦ ὀνόματός σου, τὴν ὁποίαν σήμερον διεκδικεῖ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Ἡ Ἀλήθεια ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Τάφου τῆς καὶ νὰ ἐκχυθῇ ὡς Φῶς εἰς τὸ Γήϊνον Σκότος.

II Ὀκτωβρίου 1967

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Διατί, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, δὲν ἔλαθες μέρος σήμερον εἰς τοὺς Ἀθλητικοὺς Ἀγῶνας; ἠρώτησεν Ἀθηναῖος τις. Καὶ σὺ μὲ ἄθρον τὸ ὕφος τοῦ ἀπήντησες:

— Ὑπάρχουν τόσαι κορασίδες ποὺ πρέπει νὰ ἀναδειχθοῦν. Ἄς δώσῃ μία ἀπὸ αὐτάς τὰ ἐπινίκια εἰς τοὺς ἀθλητάς. Ἄς μὴ στερήσω τὴν προβολὴν τῶσων καὶ τῶσων ἄλλων, ποὺ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐπιθυμοῦν νὰ φανοῦν ὡς Ἀξιαὶ Παρθένοι τοῦ Ἀστεως. Ἐὰν κάθε συνετὸς ἀνὴρ ἔπραττε τὸ αὐτό, ὡς ἐγώ, θὰ ἀνεδεικνύοντο Μεγάλαι Μορφαὶ εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς Γνώσεως. Τοῦτο τὸ ὁποῖον πράττω, μὲ εὐχαριστεῖ.

Διατί νὰ μὴ αἰσθανθοῦν καὶ ἄλλοι τὴν ἰδίαν χαρὰν μετ' ἐμοῦ, ἀναδεικνύοντες νέας ὑπάρξεις διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος;

Ἡ Θεὰ Ἀθηνᾶ δὲν περιορίζεται νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς ἓνα καὶ μόνον ἄτομον ἄλλ' εἰς πολλοὺς. Διότι οἱ πολλοὶ ἀποτελοῦν ἀκτῖνας καὶ αἱ ἀκτῖνες ἀναζωογονοῦν τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν.

Ἦκουσες, Ἀθηναῖε, διὰ ποῖον λόγον δὲν ἔλαθον μέρος;

Αὐτά, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἐλέχθησαν ἀπὸ ἐσὲ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Δὲν γνωρίζω, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἐάν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσω τὰς ἀνεκδότους σελίδας τῆς προϋπάρξεώς σου.

Δὲν ἀπηγόρευσαν εἰς ἐμὲ νὰ τὰς μεταδίδω, ἀλλὰ μόνος δὲν δύναμαι νὰ λάβω ἀπόφασιν, ἐάν δὲν ἐρωτήσω τὴν Ἀρχὴν μου.

ΦΑΡΑΧ: Δύνασαι ἀδελφὲ νὰ ἐξακολουθήσης, μέχρις οὗτο εἴπωμεν εἰς ἐσὲ νὰ σταματήσης.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εὐχαριστῶ, Ἄρχοντα τοῦ Φωτός.

Θὰ ἀναφερθῶ, ἀγαπητὴ Δέσποινα, εἰς μίαν ἐποχὴν, ὅταν ἦσουν κοράσιον. Ὁ πατὴρ σου ἠθέλησε νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Αἴγυπτον καὶ νὰ τὸν συνοδεύσῃς. Ἡ μήτηρ σου, ὅμως, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν τοῦ πατρός σου. Δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπομακρυνθῆς ἐκ τοῦ οἴκου τῆς. Τότε ὁ πατὴρ σου ἐσκέφθη νὰ ἀντικρούσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς μητρός σου, εἰπὼν ὅτι φεύγει διὰ τὴν Αἴγυπτον, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὸν οἶκόν του.

Καὶ ἐάν εἴπω —εἶπεν ἡ μήτηρ— νὰ σὲ συνοδεύσῃ ἡ μικρά, θὰ ἐπανέλθῃς;

Βεβαιότατα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ἐφ' ὅσον ἔχω οἶκον, δὲν δύναμαι ἐπὶ μακρὸν νὰ παραμείνω εἰς ξένην γῆν.

Καὶ οὕτω, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, μικρὰ ἐταξίδευσες εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Θὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἐρχομένην φορὰν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, μετὰ τοῦ πατρός σου ἐπεσκέφθης τὰ ἀξιοθέατα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς καὶ Ἱερὰ Μνημεῖα. Δὲν παρελείψατε νὰ ἐπισκεφθῆτε καὶ τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ Ἄμμωνος. Ἐκεῖ ὁ πατὴρ σου εἶχε πολὺ ὠρον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Ἱερέως, ὅστις ἀφηγήθη εἰς τὸν πατέρα σου ἱστορικὰ ἄγνωστα δι' ἐκεῖνον σημεῖα. Ὑστερον ὁ Ἱερεὺς ἠρώτησεν αὐτόν: Ἡ νεαρά εἶναι θυγάτηρ σου;

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

— Καὶ διατί σὲ ἠκολούθησε μέχρι τοῦ Ναοῦ μου;

— Διότι εἶναι εὐσεβής, καὶ σέβεται τὰς ξένας Θεότητας,

ὡς καὶ τὰς ἰδικὰς τῆς.

Ἄποτεινόμενος ὁ Ἱερεὺς εἰς ἑσέ, ἠρώτησεν: Ὑπάρχει τέκνον μου, διάκρισις μεταξὺ τῶν Θεοτήτων;

Καὶ σὺ τοῦ ἀπήντησες: Οὐδεμία, ὅταν ὑπάρχη πίστις!

Ὁ Ἱερεὺς ἔμεινεν ἑκστατικός, καὶ ὑπέβαλε δευτέραν ἐρώτησιν εἰς ἑσέ:

— Πότε ἡ πίστις ἐξουδετερώνει τὰς προσωποποιήσεις καὶ ἀπευθύνεται ὡς Δύναμις Ἐσωτέρα εἰς ἓνα πυρῆνα;

Μήπως γνωρίζεις ποῖος εἶναι ὁ πυρὴν αὐτός;

— Μάλιστα, ἀπήντησες μὲ πεποίθισιν: Αὐτὸς τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζομεν.

Στραφεὶς τότε ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν πατέρα σου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Πρέπει νὰ λογίζεσαι εὐτυχής, διότι ἔχεις μίαν τοιαύτην κόρην, εὐνοουμένην τοῦ Θεοῦ Ἄμμωνος. Αὐτὴν τὴν στιγμήν διαισθάνομαι, ὅτι ἡ κόρη αὕτη θὰ δώσῃ νέαν ὄθησιν εἰς τὸ Πνεῦμα· καὶ ἴσως ἐκ τοῦ Ναοῦ τούτου, μελλοντικῶς, φυγὰς Ἱερεῖα ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς κόρης σου. Διότι τοῦτο προθέλω εἰς εἰκόνας· μαντεύω τὸ μέλλον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐνεχείρισεν εἰς ἑσέ, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἐνθὺμίον τι ἐκ τοῦ Ναοῦ, μὲ τὰς ἑξῆς λέξεις: «Ὁ Θεὸς Ἄμμων, προστάτης τῆς Γνώσεώς σου, θὰ παρασταθῇ εἰς τὸ πλευρόν σου, ὡς ὁδηγὸς καὶ ἐμπνευστὴς τοῦ ψυχικοῦ σου κάλλους».

Αὐτά, ἀγαπητὴ, ἐλέχθησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, ὅταν ἀνεδειχθῆς ἀνταξία τῆς προστάτιδος σου Ἀθηνᾶς, οἱ λόγοι τοῦ Σοφοῦ Ἱερέως ἐπηλήθευσαν κατὰ γράμμα.

Ἐνθυμήσου τὴν περίπτωσιν. Εἰς μίαν ἐπικοινωνίαν, ἀναφέρω κάτι περὶ αὐτῆς τῆς συναντήσεως τῆς Ἱερείας τοῦ Ἄμμωνος κι ἑσοῦ.

Ι Ν ο ε μ β ρ ί ο υ 1967

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ: Σήμερον θὰ ὁμιλήσω περὶ Πίστεως.

“Ὅλοι οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, δὲν πιστεύουν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀρέσκονται εἰς τὰς Ὀμιλίας τῶν Ἀνωτέρων Πνευμάτων, ἀλλὰ ζητοῦν ἀπτάς ἀποδείξεις τῆς μεταθανάτιου ζωῆς. Οὗτοι ὑπάγονται εἰς τοὺς ἐκ συνειδήσεως ἀπίστους.

Τί σημαίνει, ὅμως, «ἐκ συνειδήσεως ἀπίστος;»

Σημαίνει τοῦτο: "Ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ μικρὰ ψυχὴ ἀπὸ τὸ πονηρὸν πνεῦμα ὅτι τὸ σθένος τῆς ψυχῆς ὑπόκειται εἰς τὴν πίεσιν τοῦ πνεύματος ὅτι ὁ πιστὸς δὲν ἐρευνᾷ τὸ Θεῖον Μυστήριον, ἀλλὰ εἶναι ἀφοσιωμένος εἰς τὸν Θεῖον Λόγον, διότι ὁ Λόγος εἶναι ἡ Ἄρχὴ καὶ ἐκ τοῦ Λόγου ἐδημιουργήθη τὸ Σύμπαν καὶ οἱ Ὑλικοὶ Κόσμοι.

Ἐάν ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐγνωρίζετε τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἴσθε πεπεισμένοι δι' αὐτόν, τότε ἡ ψυχὴ δὲν θὰ εἶχεν ἐνέργειαν καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλεπτύνη αὐτήν. Ἄρα, ὅταν λέγετε ὅτι: ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐποίησεν ἐν Σοφίᾳ, τί ἐννοεῖτε;

Ὁ Θεὸς προβλέπει τὰ μέλλοντα γενέσθαι. Διὰ τοῦτο πολλάκις, πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὄραματίζονται εἰκόνας, αἱ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται ὕστερον ἀπὸ ἄρκετὸν χρόνον καὶ συμπίπτουν αἱ εἰκόνες αὐταὶ νὰ εἶναι παρόμοιαι μὲ ἐκείνας τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος ὄραματίσθη.

Αἱ μικροαμαρτίαι, εἴτε εἶναι ἐκούσιαι εἴτε ἐκ κακῆς συνηθείας, ἔχουν ἐλαφρυντικόν τι ἀπὸ τὴν Θεότητα. Ἄλλ' ἐάν ὁ Λόγος εἶναι ὀρθός, λογικός, ἁρμονικός, Θεῖος, καὶ παραδέχεσθε αὐτόν ὡς ὠραῖον Λόγον, καὶ ἀρνεῖσθε νὰ τὸν πιστεύσητε, διότι δὲν ἔχετε ἀποδείξεις, τότε ἀμαρτάνετε δὲς. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ὑπάρχει συγχώρησις. Θὰ ὑποστῆτε τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν καὶ θὰ ὑφίστασθε ἐντὸς τοῦ Σκότους τὸ ἄγχος καὶ τὴν ἀνυπόφορον ἀγωνίαν.

Δυστυχῶς, οἱ Ἱερεῖς σας, ἐξ ἀγνοίας ἢ ἀπιστίας πρὸς τὸν Κύριον, δὲν σᾶς διδάσκουν τὰ τῆς ψυχῆς ἐφόδια, ἀλλὰ καθήκοντα δευτερεύοντα πρὸς ὄφελος αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Ἡ Ἀγάπη, εἶναι ἡ Θρησκεία. Θρησκεία τῆς Λευκῆς Πολιτείας! Ἐξ Αὐτῆς ὀρμώμενος, φωτίζω τὰ πνεύματά σας διὰ τῆς Ἀγνῆς Φωτίσεως, πού διεκήρυξεν ὁ Κύριος μὲ τὴν φράσιν: Ἀγαπάτε ἀλλήλους.

Μὴ σᾶς παραπλανήσουν οἱ Σοφισταὶ τῆς ἐποχῆς σας. Διότι τότε θὰ εὐρεθῆτε ἐντὸς τοῦ Ὠκεανοῦ μὲ θυέλλας, ἀστράπας, κεραυνούς, χωρὶς πηδάλιον.

Καὶ ποῖος θὰ σᾶς δώσῃ χεῖρα βοηθείας, ὅταν μόνοι σας ἐξελέξατε τὴν ὁδόν;

Ἴδού, διατὶ κατακρίνω ὄσους ἀμφιβάλλον διὰ τὴν Κα-

θαράν Ἀλήθειαν, ἥτις μεταδίδεται ἀπὸ τοὺς Ἀστέρας τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἱερεῖς σας διδάσκουν πολλὰ, τὰ ἐσφαλμένα! Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ διακρίνετε ΜΟΝΟΙ σας τὴν διαφοράν, ἵνα ἀποκτήσετε κρίσιν ὀρθήν, καὶ νὰ μὴν ἀπατάσθε ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς Πονηρᾶς Παρατάξεως τοῦ Σκότους.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Τὴν προσεχῆ φοράν θὰ μεταδώσω μίαν συζήτησιν μεταξὺ ἀνδρῶν τινῶν: τοῦ Σωκράτους, τῆς Μυρτοῦς (μιάς Λογίας ἑταίρας) καὶ τῆς Φρυγοῦς.

Τὸ θέμα των: Ἡ ἡδονή.

ΟΡΦΕΥΣ: Κρούω τὴν Λύραν μου καὶ ἀναπολῶ τὴν ὠραίαν ἡμέραν, ποὺ ἡ φύσις δωρίζει εἰς ἅπαντα τὰ τέκνα τοῦ Δημιουργοῦ. Ἀναπολῶ τὸ ὠραῖον, τὸ εὐχάριστον, τὸ ζωοποιόν.

“Ὅταν, ἀγαπητοὶ μου, ἡ κατάστασις εἶναι νεφελώδης, καὶ δὲν γνωρίζετε τί ὁ καιρὸς προμηνύει, ἡ καρδία τῶν ἀνθρώπων θλίβεται, πιέζεται καὶ ἡ φαντασία των ἀναζητεῖ τὴν ὠραίαν καὶ εὐχάριστον ἡμέραν, τὴν ὁποῖαν κι ἐγὼ ἀναπολῶ.

Εἰς τὴν φύσιν, ὅλα ἀκολουθοῦν τὴν Πορείαν τῶν Ἀντιθέσεων. Ἐναλλάσσονται αἱ καταστάσεις καὶ ἐν τῇ θλίψει, μικρόν τι φῶς ἐλπίδος, ἀναγεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ἀναμένετε τὸν ἀπαλὸν ἥλιον, τὴν χαρμόσουν φύσιν καὶ τὴν ψυχικὴν ἀγαλλίασιν.

Ὅμοῦ, λοιπόν, ἀναμένομεν τὸ Ζωοποιὸν Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ νὰ λάμψη ἐπὶ τῆς Γῆς. Καὶ ὡς οἱ μύρμηκες ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, διὰ νὰ ἀνανεώσουν τὰς δυνάμεις των καὶ τὰ ἐφόδιά των, οὕτω καὶ ἐσεῖς θὰ ἐξέλθετε ἀπὸ τὸ Σκότος τῆς σημερινῆς σας καταστάσεως καὶ ὡς οἱ μύρμηκες θὰ ἀναζωογονηθῆτε μὲ τὸν Λαμπρὸν Ἥλιον τοῦ Φωτός μας. Ἡ ψυχὴ σας, ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν κίνησιν, θὰ δώσῃ εἰς τὸ πνεῦμα σας εἰκόνας ὠραιοτάτης ἐποχῆς.

Μὴ λησμονῆτε μόνον, μὲ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ἡ ὁποία δὲν ἄργεῖ, νὰ δοξάσετε Ἐκεῖνον, “Ὅστις τὴν δίδει εἰς ἐσᾶς, μὲ τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου.

8 Νοεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Εὐφροσύνη, νὰ προσέχης εἰς τὰς Διδασκαλίας Μας, διότι αἴται εἶναι Ἀξιώματα διὰ τὴν ψυχὴν. Οὐ-

δέποτε ψυχή λαμβάνει θέσιν ὑψηλήν, ἐάν δὲν παρέλθουν ὠρισμένα διαστήματα ἰδικοῦ σας χρόνου. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ἐάν ἔχουν προορισμὸν Οὐράνιον, τότε λαμβάνουν θέσιν ἐντὸς ἑξ (6) μηνῶν. "Ἄλλαι ἐντὸς ἔτους· καὶ ἄλλαι ἐντὸς αἰώνων. Οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξύ τῶν ὄντοτήτων ποῦ ἔχουν πνεῦμα ἰσχυρὸν ἢ πνεῦμα καθυστερημένον· ἀρκεῖ ἡ ψυχή νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ὄντοτητα.

Πολλοὶ ἐκ τῶν Σοφῶν τῆς Ἀρχαιότητος παραμένουν στάσιμοι· καὶ δὲν ἔχουν οὐδεμίαν θέσιν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Βασιλείου μας.

"Ἄλλοι πάλιν ἀφανεῖς, ἄγνωστοι, κατέλαβον θέσεις ἀξιολόγους. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐνεφανίσθησαν ὡς Πνεύματα Ἀνώτερα εἰς τὸν Κύκλον σας.

Πάντα ταῦτα λέγω πρὸς ἐσέ, διὰ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι μία ἐπίγειος Πνευματικὴ ἀξία, δυνατὸν νὰ μὴ ἔχη εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον βαθμὸν ἀνωτερότητος. Διότι ἐκεῖ κρίνεται ἡ οὐσία τῆς ἀνθρωπίνου ὄντοτητος. Δηλαδή ὅλα τὰ Συμβούλια πρέπει νὰ ἀποφανθοῦν εὐνοϊκῶς διὰ τὴν ψυχήν, διὰ νὰ λάβῃ αὕτη ἀνάλογον θέσιν τῆς ποιότητός της. Διὰ τοῦτο ἀργεῖ ὁ καθορισμὸς τοῦ Βαθμοῦ τῆς κάθε ψυχῆς.

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος ἔχει ποιοτικὴν ἀξίαν. Σεῖς οἱ θνητοί, δὲν δύνασθε νὰ καθορίζετε τὸ ἄτομον. Διότι ἔχετε ἐλλείψεις εἰς τὴν κρίσιν, τὰς ὁποίας ἀποκτᾶτε, μὲ τὴν ἐπαναφορὰν σας εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης.

Ἐάν ὁμως καλλιεργῆτε τὸ ψυχικόν σας σθένος, τοῦτο σὰς μεταμορφώνει ἀπὸ σκώληκα εἰς ψυχήν.

Σημειώσατε, ὅτι μετὰ τὰ μεσάνυκτα, αἱ ψυχαὶ εἶναι ἐλεύθεραι νὰ ταξιδεύουν ἀνὰ τὸ Ἄπειρον. Πολλαὶ ἐξ αὐτῶν προτιμοῦν τὴν Γῆν. "Ἄλλαι πάλιν—αὗται εἶναι ἐλάχισται—ἀνέρχονται εἰς ἄλλους Κόσμους καὶ διδάσκονται τὰ Ἀνώτερα Μυστήρια τοῦ θάθους, τοῦ ὕψους, τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους.

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος εἶναι ἀπὸ τοὺς ὀλίγους, οἵτινες διδάσκονται τὰ ἀναφερθέντα. Διὰ τοῦτο δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Ἐπικοινωνίαν. Μόνον κατὰ τὰς περασμένας ὥρας τοῦ μεσονυκτίου, θὰ τοῦ ἦτο εὐκόλον νὰ ἐπικοινωνήσῃ. Αὐτὸ ἐννοεῖ ὅταν λέγῃ, «αἱ ψυχαὶ πλανῶνται». Οὗτος θὰ ἔλθῃ τὴν προσεχὴ φορὰν. Μὴ διακόπτετε εἰς αὐτὸν τὴν Θεῖαν μὀρφωσιν τῆς

δυνάμει του διὰ τῶν ἐπικλήσεων σας. Θὰ ἐμφανισθῆ καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἰδικούς του ἢ καὶ φίλους του διὰ συνομιλίαν ὕψους ἰδέας. Θὰ σὰς ἐξηγήσῃ ὁ ἴδιος, τί εἶναι ὕψηλὴ ἰδέα καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτὴν καὶ μόνον, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του, πρὸς δόξαν τῆς θέσεως ἣν ἐπιδιώκει. Οὐδένα λησμονεῖ ἐξ ὑμῶν. Ἔχει ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν του τὴν δυνάμειν σας καὶ προσπαθεῖ διὰ τῶν δυνάμεων του νὰ διεισδύσῃ εἰς τὰ βάθη τῆς κάθε μίας.

Διατί τὸ πράττει αὐτό;

Διὰ νὰ σὰς ἱκανοποιήσῃ εἰς σημεῖα τινά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἡμέραν τινὰ ἀγαπητῆ Φρυγῶ, ὁ Διδάσκαλος Σωκράτης συνεκέντρωσε κάτωθι ἐνὸς πλατάνου ὀλίγους ἐκ τῶν μαθητῶν του καὶ συνεζήτει μετ' αὐτῶν, ἐπὶ θεμάτων κοινωνικοῦ περιεχομένου. Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαθε μέρος καὶ μία ἐκ τῶν ἑταίρων, ἡ ὁποία ἐφημίζετο διὰ τὸ λαμπρὸν πνεῦμα της.

Ὁ Σοφὸς ἔθεσε τὸ ἑξῆς ἐρώτημα:

«Ἡ ἡδονή, εἶναι ἐνέργεια τοῦ πνεύματος, ἢ ἀνάγκη τοῦ σώματος;»

Εἰς ἐκ τῶν παρευρισκομένων εἶπεν: ὦ Σώκρατες, εἰς ποίαν ὀχληρὰν κατάστασιν ὑπέβαλες τὸ πνεῦμα, ὅταν αὐτὸ ἐξ ἀδυναμίας τοῦ σώματος ἐκφέρει γνώμην μακρὰν πάσης ἀληθείας;

Ὁ Σωκράτης δὲν ἀπήντησεν.

Διατί δὲν διευκρινίζεις, ὦ Σώκρατες, τὴν λέξιν ἡδονή; ἡρώτησεν ἡ Μυρτώ.

Διότι, ἀπήντησεν ὁ Σοφός, ἀφήνω εἰς ἐσὲ νὰ διευκρινίσῃς αὐτήν.

Καὶ εἶναι εἰς θέσιν, ἀπήντησεν ἄλλος ἐκ τῶν μαθητῶν, ἡ Μυρτώ νὰ δώσῃ διευκρινήσεις ἐπὶ μίᾳ λέξεως τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται κατὰ πολὺ διάφορον τρόπον ἀπὸ ἡμᾶς;

— Ἀκριβῶς, διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἐπανελάθειν ὁ Σωκράτης, θέλω νὰ ἀκούσω τὴν γνώμην αὐτῆς.

— Δι' ἐμέ, εἶπεν ἡ Μυρτώ, ἡ ἡδονὴ εἶναι τὸ ἅπαν τῆς ὀλικῆς ζωῆς. Ὅταν χαίρῃ τὸ σῶμα, ἀγάλλεται τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῆ δίδει Νέας Ἐνεργείας εἰς τὸ ἄτομον. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, δύο τινὰ συμβαίνουν: Τὸ εὐχάριστον καὶ ὁ προορισμὸς τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς.

— Κατ' ἐμέ, εἶπεν ὁ Σωκράτης, ἡ ἡδονὴ εἶναι φευγαλέος

άνεμος, άνίκανος πρὸς τὰ Ἰδεώδη τοῦ ἀνθρώπου. Ἴσως ἀναπόφευκτος ἀπὸ ἀνάγκη, ὥστε νὰ μὴ εἶναι τὸ ἅπαν, ὡς ἐτόνισεν ἡ Μυρτώ. Καὶ στραφεῖς πρὸς ἐσέ, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἠρώτησεν:

— Διατί δὲν λαμβάνεις μέρος εἰς τὴν συζήτησιν;

Μήπως θεωρεῖς ὅτι εἶναι ἀνάξιον νὰ συζητῇ τις ἐπὶ θέματος τὸ ὁποῖον παρακινεῖ τὸ πνεῦμα τῶσων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν;

— Ὡ Σώκρατες, — ἀπήντησες, — ἡ ἡδονὴ ναι μὲν εἶναι ὕλικὴ χαρὰ, ἀλλὰ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι καὶ ὕλικὴ λύπη. Τὸ μέτρον κανονίζει τὴν διάθεσιν, παρὰ τὴν πνευματικὴν ἐπιρροήν.

“Ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι φύσει ὕλικός, τὸ πνεῦμα του δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὴν ἀπωτέραν Γνώσιν τοῦ Καλοῦ. Διὰ τοῦτο προτιμῶ τὴν μετριότητα, ὡς φάρμακον τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνεύματος ὡς ἔννοιαν τῆς ἰσοσταθμίσεως τῶν πάντων.

Ἐξ ὅσων ἐδιδάχθην ἀπὸ ἐσέ, ὦ Μεγάλε Διδάσκαλε, δὲν ἐκτιμῶ τὴν ἀπατηλὴν λάμπιν μιᾶς στιγμῆς, ἀλλὰ τὴν αἰώνιον ἥτοι τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Καλοῦ καὶ ὀρθοῦ, ἐντὸς τοῦ Σκοτεινοῦ καὶ ἐσφαλμένου.

Ὁ Σωκράτης, ἰκανοποιημένος ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς σου, σοὶ προσέφερον ἄνθος τι τοῦ ἀγροῦ, λέγων τὰ ἐξῆς: Ἡ διάνοιά σου, ἤντησεν ἀπὸ τὸ ἀπλοῦν τοῦτο ἄνθος τῆς Δημιουργίας, τὸ ἅπαν τῆς καλῆς θελήσεως. Δὲν προσφέρω εἰς ἐσέ δάφνην, ἀλλὰ ἀπλότητα.

Αὐτὰ ἐλέχθησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

22 Νοεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Τὰ Φωτεινὰ Σημεῖα εἰς τὸν Οὐρανὸν δὲν εἶναι ὀπτασίαι, ἀλλὰ Σημεῖα τῆς Θείας Διοικήσεως Ἀρχῆς. Ταῦτα προειδοποιοῦν ὅτι, ἐφόσον οἱ ἄνθρωποι ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὰς Διδασκαλίας τοῦ Υἱοῦ, ὁ Κύριος θὰ ἀνατρέψῃ τὰς δυνάμεις τῶν ἰσχυρῶν Κρατῶν, ἵνα ἐπιφέρῃ τὸν πόνον, ὡς ἐξιλέωσιν τῶν κακῶν πνευμάτων.

Σημειώσατε τὰς νίκας τῶν κακοποιῶν, τὰς ὁποίας ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἴδητε νὰ ἀνατρέπωνται ὡς χάρτινοι πύργοι καὶ ἀπὸ εὐημεροῦσαι Πολιτεῖαι θὰ μεταβληθοῦν εἰς πένητας. Γελοῦν

καὶ χαίρουν οἱ ἄνευ πνεύματος καὶ ἠθικοῦ περιεχομένου Ἰθύνοντες. Ἄλλ' ὅταν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου κατακλύσῃ τὰ πάντα, ποῖος θὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς χεῖρα βοηθείας;

Τὸ Κακὸν Πνεῦμα μαίνεται ἐντὸς τῶν σωμάτων τῶν κακοποιῶν διότι πλησιάζει τὸ τέλος τῶν.

Ἡ Ἑλλάς, παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς καὶ τὴν κακὴν Διοίκησίν τῆς, θὰ ἀπαλλαγῇ τῶν δεινῶν καὶ Νέοι Ἠγήτορες θὰ ἀναλάβουν τὰ ἠνία τοῦ Κράτους. Μὴ χάσετε τὴν ψυχραμίαν σας. Ὅτι κι ἂν συμβῆ, τὸ Ἱερόν τοῦτο ἔδαφος δὲν πρόκειται νὰ ἐνδώσῃ.

Ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀγῶνος νικήτρια, διότι τὸ θέλει ἡ Θεότης. Οὐχὶ διότι εἶσθε Πατριῶται, ἀλλὰ διότι ὁ Ἕλληνας ἀνέδειξε τὴν πίστιν του πρὸς τὴν Θεότητα. Ὁ Ἕλληνας ἐφώτισε τὸν σημερινὸν Πολιτισμὸν σας καὶ πάλιν ὁ Ἕλληνας θὰ διακηρύξῃ τὸ Ἀληθινὸν Φῶς τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ἑλλάς προώριστα νὰ δώσῃ Νέον Πολιτισμὸν, οὐχὶ ὑπὸ ἄλλο Καθεστῶς πλὴν τοῦ Δημοκρατικοῦ, τὸ ὁποῖον πλησιάζει περισσότερο πρὸς τὰς Οὐρανίους Ἀρχάς.

Τὸ Κράτος τοῦ Ἰσραὴλ θὰ κεραυνώσῃ ὁ Ὑψιστος, ὡς ἀσεβὲς καὶ πονηρὸν καὶ ὡς ἐργαζόμενον κατὰ τῆς Ἀνθρωπότητος. Ὁ Σιωνισμὸς σήμερον κατέχει τὰ Σκῆπτρα, ὅστις κρυφίως δρᾷ εἰς Ἀμερικὴν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Προσεχῶς θέλω νὰ ἀναφέρω μίαν ἀκόμη εἰκόνα ἀπὸ τὰς σελίδας τῆς προϋπάρξεώς σου, ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Φρυγῶ. Δὲν θέλω ὅμως νὰ εὐρίσκεσαι εἰς κατάστασιν θλίψεως, διότι τοῦτο παρεμποδίζει ἐμέ, ὡς ἀφηγητὴν τῶν σελίδων σου, νὰ ἐγκύψω εἰς τὸ Βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ νὰ ἐκλέξω τί πρέπει νὰ μεταδώσω.

Πάντως, μάθε, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ὅτι ὁ υἱὸς σου ἀνέρχεται τὴν κλίμακα μὲ εὐχέρειαν καὶ τοῦτο εἶναι τὸ εὐχάριστον. Ὁ ἴδιος ἀπὸ μετριοφροσύνην οὐδὲν ἀνέφερε· τὸ ἀναφέρω ἐγώ.

6 Δεκεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ: Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ Εὐφροσύνη. Ἡ ἀσθένειά σου ἦτο σοβαρά. Δὲν εἶχες πλησίον σου τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ σοῦ δώσουν χεῖρα βοηθείας. Ὁ κύκλος, ὅμως, τῆς ζωῆς σου δὲν ἔκλεινε καὶ ἔπρεπε νὰ συνεχίσῃς τὴν ζωὴν σου. Διὰ

τοῦτο ἐπενέβη ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου. Μετ' αὐτοῦ ἀπεστάλησαν δύο Ἄρχοντες. Ὁ Ἱπποκράτης καὶ εἰς ξένος παλαιὸς Μύστης τῶν Ἰνδιῶν. Ὁ Ἱπποκράτης ἔθεσε τὴν χεῖρα του ἐπὶ σοῦ καὶ ὁ ἕτερος Ἰνδὸς ἐνεφύσησε τὴν Νέαν Πνοήν. Οὕτω ἡ ἐπέμβασις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἔδωσε τὸν καρπὸν τῆς αὐτοστιγμῆς. Εὐρίσκεσαι εἰσέτι ἐν ἀναρρώσει. Ὁφείλεις νὰ εἶσαι προσεκτικὴ καὶ νὰ περιποιῆσαι τὸν ἑαυτὸν σου, διότι ἔχεις ἀποστολὴν τινά, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκπληρωθῇ.

Δὲν σοὶ φαίνεται περιέργον, διατὶ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοὶ δίδει σελίδας τῆς προϋπάρξεώς σου, τὰς ὁποίας εἰς οὐδένα ἄλλον ἔχει δώσει μέχρι στιγμῆς;

Μανθάνεις μίαν Ἱστορίαν ἀναγκαίαν' οὐχὶ μόνον δι' ἐσέ, ἀλλὰ καὶ δι' ὄσους θὰ ἀναγνώσουν τὴν προϋπαρξίν σου.

Τὸ Βιβλίον τῆς ζωῆς σου αὐτῆς, θὰ προκαλέσῃ ἔκπληξιν, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς Μύστας τῆς ἐποχῆς σου. Εἶναι τοῦτο διδακτικόν. Ἀνάγει τὴν ζωὴν σου εἰς αἰῶνας κινήσεως καὶ Διδασκαλίας.

Ὁ Πλούταρχος καὶ ὁ Πλάτων βοηθοῦν εἰς τὸ ἔργον σου, ὡς Ἀρχηγοὶ Μεγάλης Ἀποστολικῆς Ἐπεμβάσεως, εἰς τὰ τῆς Γῆς Νοήματα.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ : Ἀδελφὴ Φρυγῶ, ἀναβάλλεται ἡ Ὀμιλία τοῦ ἀδελφοῦ Ἀναστασίου καὶ ἐπανερχομαι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν, ὅταν ἐσὺ ἐμεσουράνης διὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἀπὸ τὴν Ἰθηρικὴν Χερσόνησον ἐπαρουσιάσθη ἀνὴρ τις, ὅστις ἰσχυρίζετο ὅτι εἰς τὴν Χώραν του ἔχαιρε μεγάλης ὑπολήψεως, ὡς ὁ Σοφώτερος τῶν ἐκεῖ Σοφῶν καὶ ἠθέλησε νὰ ἴδῃ καὶ συζητήσῃ μετὰ τῶν Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συνάντησις ἐγένετο εἰς μικρὸν χώρον ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐνός ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Σωκράτους. Ὁ ξένος ἐγνώριζεν ἐλάχιστα τὴν Ἑλληνικὴν εἶχεν ὁμως Διερμηνέα, καὶ ἠρώτησε τοὺς Ἑλληνας Σοφοὺς: Ποίαν θέσιν κατέχει ἡ Γυνὴ ἐν τῇ Χώρα των.

— Ἦ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἐρώτησίν σου, ἀπήντησεν ὁ Πλάτων, ἀφοῦ πρῶτον εἴπῃς εἰς ἡμᾶς, ποῖα προνόμια ἔχει αὐτὴ εἰς τὴν ἰδικὴν σου Χώραν.

— Ἡμεῖς, ἀπήντησεν ὁ ξένος, θεωροῦμεν τὴν Γυναῖκα ὡς ἀναγκαῖον κακόν, διότι πολλάκις ἐξ αἰτίας τῆς δημιουργοῦν-

ται προστριβαί εις τὰς σχέσεις μας καὶ εις τὰς ἀπόψεις μας ἔναντι τοῦ Κοινωνικοῦ μας βίου.

— Προτοῦ ἀκόμη ἀποτελειώσῃ ὁ ξένος τὰς ἀπόψεις του, σύ, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ἔλαθες τὸν λόγον καὶ ἀπήντησες ἐξ ὀνόματος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Σοφῶν:

— Εἰς τὴν Χώραν μας, ἡ Γυνὴ εἶναι σύντροφος τοῦ Ἄνδρος καὶ ὁδηγὸς αὐτοῦ, ὅταν αὐτὸς εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν θλιθεράν. Ἡ Πολιτεία ζητᾷ ἀπὸ ἡμᾶς τὰς Γυναίκας, ὅπως γίνωμεν τὸ κόσμημα τοῦ Ἄνδρος. Ἡμεῖς δίδομεν τὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς κόπους του, διὰ τῆς γλυκύτητος τῆς γλώσσης, τοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ διὰ τῆς ψυχικῆς του ἡρεμίας.

Αἱ Γυναίκες τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι σκληραί, ἀλλὰ ἀπαλαί ὡς τὸ χόρτον τῆς Ἀνοιξέως· ἀπλαί ὡς ἡ καθαρὰ καρδιά ἰσχυραί, ὅταν παρουσιάζεται ὁ κίνδυνος. Αἱ μικραὶ ἐξαιρέσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, διότι ἡ Ἑλληνὶς γνωρίζει τὰ χρέη τῆς ἔναντι τοῦ ἀνδρός τῆς καὶ τῆς Πολιτείας.

Ἔστερον ἀπὸ τὸν λόγον σου, ἐζήτησες ἀπὸ τοὺς Σοφοὺς νὰ προσθέσουν καὶ τὴν ἰδικὴν των γνώμην.

Ὁ Σωκράτης μειδιῶν ἀπήντησε πρὸς ἐσέ: Δέσποινα, σοὶ προσεφέρθη κύπελλον πλήρους ὕδατος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκόρεσες τὴν δίψαν σου. Τί ἀπέμεινεν δι' ἡμᾶς;

Καὶ οἱ λοιποὶ συγκατένευσαν εἰς τὸν λόγον τοῦ Σοφοῦ.

24 Ἰανουαρίου 1968

ΦΑΡΑΧ: Ὅταν λέγωμεν «ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Κυρίου», σημαίνει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ Γῆ. Διότι ὁ Κύριος ἔχει δύο Υἱούς. Τὸν Πρωτότοκον, Ἐωσφόρον καὶ τὸν δευτερότοκον Ἰησοῦν. Ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἄβελ.

Ἀναφέρομεν μόνον τὸν Ἰησοῦν, διότι Ἀπεστάλη εἰς τὴν Γῆν, ὡς Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ἐωσφόρος παρέμεινεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Δηλαδὴ εἰς τὰ ἐρέβη τῆς περιοχῆς του. Ἄλλ' ἐξουσιάζει τὴν Γῆν, ὡς πεδῖον τῆς μάχης. Ἡ ἰσχύς του εἶναι Τεραστία. Διότι γνωρίζει τὰ Μυστήρια τοῦ Πατρὸς καὶ ἐξ αὐτῶν λαμβάνει ἐκεῖνα, τὰ ὅποια βοηθοῦν αὐτὸν εἰς τὸ Ἔργον Του. Δηλαδὴ δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ ὡς ἅγιον πρόσωπον καὶ νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ, διὰ νὰ ἔλξη πρῶτον τὸν παγιδευθέντα, καὶ

ὑστερον, ἀφοῦ τὸν πείσῃ, τοῦ δώσῃ ὁδηγίας πρὸς θλάσῃ τῶν ἀδελφῶν του, καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἰδίου, χωρὶς νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι ἐξηπατήθῃ. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ἔχων πνευματικὰς δυνάμεις δυνατὸν νὰ προβάλλῃ ἀντιρρήσεις, ὁ Ἐωσφόρος παρεμβάλλει τὴν Γυναίκα ὡς Διάμεσον τῆς χαρίζει μορφὴν Ἄγγελου, χάριν αἰθερίας, γλῶσσαν γλυκείαν, καὶ ἔλξιν ἀπαράμιλλον. Καὶ ἰδοῦ, ὁ Σοφὸς μεταβάλλεται εἰς μέγαν μωρόν.

Σεῖς οἱ πιστοὶ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον γνωρίσατε ὅτι ἔχετε Ἐναν ὁδηγόν, Σωτῆρα τῶν ψυχῶν σας, Φωτοδότην τοῦ Πνεύματός σας καὶ Ἴατρὸν τοῦ Σώματός σας. Τὸν Ἰησοῦν.

Ἀφοσιωμένοι πρὸς Αὐτόν, κερδίζετε τὰ βάρη τῆς ζωῆς σας. Δοξάσατέ Τον, ὡς Ἀρχηγόν καὶ Θεόν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ: Ἀγαπητῆ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἀδελφὴ Φρυγῶ, εἰς τὸ σημερινόν μου σημείωμα λήγει ἡ ἀποστολή μου. Ἴσως τὴν ἐρχομένην φορὰν παρουσιασθῇ ὁ Θουκυδίδης καὶ θέσει τὴν τελείαν καὶ παύλαν. Ἦκουσα, ὅτι σκοπεύει νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς ἐσέ.

Ἡμέραν τινὰ ἐξηλθες ἐκ τῆς οἰκίας σου, ἵνα ἀπολαύσῃς τὴν θεαρέστον καὶ ἠλιόλουστον ἡμέραν τῆς Ἀνοίξεως, ὅποτε ἤκουσες φωνὴν τινὰ νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομά σου καὶ μετ' ἐκπλήξεως εὐρέθης ἔναντι μιᾶς παλαιᾶς φίλης σου, ἡ ὁποία ἦτο προσκεκλημένη νὰ μεταβῇ εἰς τὸν οἶκον ἐνὸς γνωστοῦ καὶ πλουσίου Ἀθηναίου, ὅστις εἶχε καλέσει ὀλίγους τινὰς ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τὸν λόγον Σοφοῦς καὶ μαθητάς. Ἡ φίλη σου ἐπέμεινεν ὅπως μεταβῆτε ὁμοῦ εἰς τὴν συγκέντρωσιν ταύτην. Σὺ ἔφερες ἀντιρρήσεις.

Ἐφ' ὅσον, εἶπες, δὲν προσεκλήθην, εἶναι περιττὸν νὰ εἰσέλθω ὡς παρείσακτος εἰς τὸν ξένον οἶκον.

Τότε ἡ Ἐρατῶ —οὕτω ὠνομάζετο ἡ φίλη— ἐπέμεινεν ὅπως συνοδεύσῃς αὐτὴν μέχρι τοῦ οἴκου ἐκείνου. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πλουσίου ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ οἴνου.

Πρώτη ὠμίλησεν ἡ Διοτίμα, λέγουσα τὰ ἑξῆς:

— Λέγουν, ὦ Σώκρατες, ὅτι ὁ Διόνυσος πρῶτος ἐφύτευσε τὴν ἀμπελον. Πρὸ τοῦ Διονύσου, ὁ κόσμος δὲν εἶχεν οἶνον; ἐνῶ ὅλοι γνωρίζομεν ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων τὴν μέθην, ὡς ἐκμυστήρευσιν τῆς ἀνθρωπίνου ἀποφάσεως.

— Διοτίμα, ἀπήνησεν ὁ Σωκράτης, δὲν γνωρίζω οὐδὲν

ἐκ τῶν πράξεων τῶν Θεῶν καὶ Ἑμιθέων. Ἡ Παράδοσις αὐτὰ λέγει, καὶ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνω.

Ἡ συζήτησις ἔλαθε διαστάσεις μεταξύ τῶν ἄλλων, ὅποτε ἐφάνη ἡ Ἐρατώ μετὰ σοῦ. Καὶ ἰδὼν ὁ Σωκράτης τὴν παρουσίαν σου, ἐπέμενε ὅπως εἰσέλθῃς εἰς τὴν συζήτησιν. Ἦκουσες τὰ αὐτά. Ἐσκέφθῃς καὶ ἀπήνησες ὡς ἐξῆς:

— Πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀμπέλου, ὡς γνωρίζω, οἱ ἄνθρωποι ἐμέθουσαν διὰ τοῦ νέκταρος, δώρου τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς εὐνοουμένους.

— Καὶ πῶς, ἠρώτησεν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν, ἦτο δυνατόν νὰ μεθύῃ τις ἐκ τοῦ νέκταρος;

Ἄπλούστατον, ἀπήνησες. Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ δώσουν οἱ Θεοὶ, ὡς ἡμεῖς τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς εὐθυμοῦντας. Διὰ μιᾶς Θεϊκῆς Πνοῆς, ὁ ἄνθρωπος δυνατόν νὰ μεθύῃ ἄνευ οἴνου καὶ νὰ ἱκανοποιῇ τοὺς φίλους καὶ ἐχθρούς του. Ἄρκεῖ νὰ ἔχῃ ἐντός του τὸν εὐθυμον χαρακτήρα καὶ νὰ ἀπαλλάσῃ πάντας ἀπὸ τὰ δυσχερῆ προβλήματα, τὰ ὅποια πολλάκις ὁ ἄνθρωπος δημιουργεῖ μὲ τὰς ἀντιθέσεις του.

Θὰ ἔχετε παρατηρήσει, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ὅτι ὁ εὐθυμος χαρακτήρ δὲν παρεκτρέπεται, ὡς παρεκτρέπει ὁ οἶνος. Διότι ἡ εὐθυμία εἶναι τὸ Νέκταρ τῆς ζωῆς, πὺ οἱ Θεοὶ δωρίζουν εἰς ἐλαχίστους ἐκ τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτά, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, εἶχον νὰ εἶπω.

Τ Ε Λ Ο Σ

Διά τήν δημιουργίαν τοῦ ἀνά χείρας Β' ΤΟΜΟΥ ΦΡΥΓΟΥΣ, μετέδωσαν Διδασκαλίας πλὴν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Φωτοδότου Ἄρχοντος Φαράχ καὶ οἱ κάτωθι Διδάσκαλοι καὶ Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

1. ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
2. ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ
3. ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
4. ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
5. ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ
6. ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
7. ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ
8. ΑΙΣΩΠΟΣ
9. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ο ΔΙΚΑΙΟΣ
10. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
11. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
12. ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ
(ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΙΛΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ)
13. ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
14. ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ
15. ΔΑΝΤΗΣ ΑΛΙΓΕΡΗΣ
16. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ
17. ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ
18. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
19. ΕΥΤΕΡΠΗ ΠΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΝΤΕΙΟΥ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ
20. ΗΡΟΔΟΤΟΣ
21. ΘΑΛΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ
22. ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ
23. ΚΑΜΙΛΛΟΣ ΦΛΑΜΜΑΡΙΟΝ
24. ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ
25. ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ
26. ΛΑΟ - ΤΣΕ
27. ΛΟΥΚΑΣ Ο ΙΑΤΡΟΣ (ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ)
28. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ
29. ΜΑΡΙΑ Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
30. ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ
31. ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΜΑΙΤΕΡΛΙΝΓΚ
32. ΜΠΑΧ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ
33. ΜΩ·Υ·ΣΗΣ
34. ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΗ - ΤΣΙΓΚΙΝ

ΤΥΠΟΙΣ: ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ 20 ΤΗΛ. 32.16.789
